ARYAMANJUSRIMULAKALPA

Three Parts in one complete volume

Edited By

Mahamahopadhyaya T Ganapathi Sastri

C B H PUBLICATIONS

Originally Published in 1920

Reprint 1992

ISBN 81 85 381 19 4

This Publication has been brought out with the Financial Assistance received from the Government of India Ministry of Human Resources New Delhi

Price Rs

Published By

C B H PUBLICATIONS

20/2093 Single Street

P B No 617 Trivandrum 695 002

S India

If any defect is found in this book, please return the copy by V P P to the publisher for exchange free of cost of postage

Published By M Girija Proprietor, CBH Publications Trivandrum
Printed by Offset at

अनन्तशयनसस्कृतग्रन्थावलि

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पः

सस्कृतग्रन्थप्रकाशनकार्याध्यक्षेण
त गणपतिशास्त्रिणा
सशोधित

स च
अनन्तशयने
सि बि एच् प्रकाशनेन
पुनर्मुद्रित

PREFACE

Among the collection of manuscripts acquired in 1909 from the Manalikkara Mathom near Padmanabhapuram, was found a volume of a Buddhist work called Bodhisattva Pitakāvatamsaka or Manjusri Mūlakalpa. It is a pretty large palm leaf manuscript containing about 13,000 granthas. The palm leaves are long, light and soft and the manuscript is written in Devanagari characters with ink. Though the leaves have an appearance of being from 300 to 400 years old, the characters (except in the first and the last leaf) look clear and legible as if they were just written down. The copyist of the manuscript is one Pandita Ravichandra the head of the Mūlaghosha vihāra who went out from Madhyadesa* as is evidenced from the colophon at the end of the manuscript "श्रीमूलघोषविहाराधिपतिना श्रीघो + + + + + + + + + + मध्यदेशाद् विनिर्गतेन पण्डितरविचन्द्रेण लिखितम्". The copyist also tells us at the end of the manuscript, "परिसमाप्त च यथा लब्धमार्यमञ्जुश्रियस्य कल्पम्", which means, 'here ends the Kalpa of Ārya Manjusri as is available'. It can be inferred from this that the manuscript from which the present manuscript was copied was itself an incomplete one.

The subjects here dealt with are the Mantric texts of Kumāra Manjusri Bodhisattva Mahāsattva, which bestow on all humanity long life, health, wealth, happiness and other desired objects, the ways and means of attaining the Mantric powers, the science of astrology, omens and other similar matters. The sermons given here are found in the form of a conversation between Bhagavat Sākya Muni and Kumāra Manjusri, between Bhagavat Sākya-Muni and Parshan Mandala (पर्षन्मण्डल) and between Kumāra Manjusri and Parshan Mandala (पर्षन्मण्डल). Most of the words and sentences used in this work pay little or no attention to the rules of Vyākarana. Having learnt from me the discovery of the manuscript, a few years ago, Prof. Sylvain Levi, Professor au College de France wrote to me to say that he had seen only a Chinese translation of the Manjusrimula Kalpa in China, but nowhere its Sanskrit original and that this rare

---

*हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्यं यत् प्राग्विनशनादपि ।
प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेश प्रकीर्तित ॥" (मनु)

work should be published without delay. I have now undertaken to publish this work with the hope that it will be found useful by all who are interested in Mantric literature especially by the Buddhists and most of all by the students of Indian antiquities. The work being a voluminous one, it is intended to publish it in parts and the first part is now given to the public. This is a holy work of the Buddhists and deserves to be placed along with the Vedas. As the non-observance of the rules of Vyākaraṇa in regard to gender, number and case, found throughout this work is becoming its sacred character, and as no second manuscript has been obtained, the text in this edition is adopted exactly as it is found in the original manuscript.

Trivandrum,
7th August 1920. } T. GANAPATI SÂSTRÎ.

उपोद्घात ।

— —

१९०९ तमे क्रैस्ताब्दे वृत्ताया ग्रन्थगवेषणयात्राया पद्मनाभपुरसनीडसन्निविष्टाद् मणलिक्करमठादुपात्तेषु ग्रन्थेषु बोधिसत्त्वपिटकावतंसक इति मञ्जुश्रीमूलकल्प इति च व्यपदेश्य कश्चिद् बुद्धसमयग्रन्थोऽन्तर्गत आसीत् । स खलु त्रयोदशसहस्रग्रन्थपरिमिता दीर्घश्लक्ष्णलघुषु तालपत्रेषु मषीद्रवलिखितनागरलिपिविन्यास त्रिचतुरशतवर्षपुराणतावभासकेऽपि पत्रजाते ह्यद्योमषीलिखितनिर्विशेषस्फुटभास्वग्वर्णलिपिर्निकाम दर्शनीयाकार । अस्योपलब्धादर्शग्रन्थस्य लेखक श्रीमूलघोषविहाराधिपतिर्मध्यदेशाद् विनिर्गत पण्डितरविचन्द्रो नाम, यस्माद् ग्रन्थान्ते 'श्रीमूलघोषविहाराधिपतिना श्रीबो- + + + + + + + + + + मध्यदेशाद् विनिर्गतेन पण्डितरविचन्द्रेण लिखितम् इत्युपन्यस्तम् । 'परिसमाप्त च यथालब्धमार्यमञ्जुश्रियस्य कल्पम्' इति ग्रन्थान्ते लेखदर्शनाच्च ग्रन्थस्य सावशेषत्व सम्भावयितु शक्यम् ।

मञ्जुश्रीनाम्न कुमारभूतस्य बोधिसत्त्वस्य महासत्त्वस्य सर्वसत्त्वायुरारोग्यैश्वर्यमनोरथपुण्यपरिपूरकाणि मन्त्रपदानि, तत्साधनानुष्ठानविधय, ज्योतिषनिमित्तादिविज्ञानानि चात्र प्रतिपाद्यन्ते । इह तत्त्वोपदेशा सर्वे भगवच्छाक्यमुनि - कुमारभूतमञ्जुश्रियो सवादभङ्ग्या, भगवच्छाक्यमुनि - पर्षन्मण्डलयो सवादभङ्ग्या, मञ्जुश्री पर्षन्मण्डलयो सवादभङ्ग्या च सघटिता । इह व्याकरणातिगा एव भूयिष्ठा पदवाक्यप्रयोगा । ग्रन्थमिम मयोपलब्ध विज्ञाय विद्वद्वरिष्ठ प्रासदेशीयविश्वविद्यापीठमहाप्रवक्ता श्रीमान् सिल्वैन्लेविमहाशयो मामाह—'मञ्जुश्रीमूलकल्पस्य चीनभाषानुवाद चीनदेशेऽद्राक्ष, मूलग्रन्थ तु न क्वचिदुपलभामहे' इति, 'अपूर्वत्वादविलम्ब प्रकाशनीय' इति च । सर्वथा मन्त्रभक्ताना विशिष्य ताथागताना विशिष्यतरा तु भारतपुरावृत्तविमर्शकाणामुपकाराय प्रभविष्णुरिति कृत्वा मन्त्रविद्याकोशोऽयमस्माभि प्रकाशयितुमारब्ध । अतिविपुलत्वादेष

भागश प्रकाशनमर्हतीत्येतस्य प्रथमो भाग इदानीं प्रकाश्यते । वेदवन्मा-
ननीयस्यास्य बोधिसत्त्वमन्त्ररहस्यग्र थस्य पदेपु लिङ्गवचनविभक्त्यादीना व्य-
त्ययकरणमकरण च बहुलमादर्शे दृश्यमान भूषणमिति बुद्ध्या ।द्वितीयादर्शा
नुपलब्ध्या च तत्तथैवास्माभिरादृत, न तु तत्र बिन्दुमात्रकमपि परिवर्तयितु
व्यवसितम् ।

अनन्तशयनम्,
२५ ७ १९२०

त गणपतिशास्त्री

॥ श्री ॥

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पम् ।

नम. सर्वबुद्धबोधिसत्त्वेभ्य' । एव मया श्रुतम् । एकस्मिन् समये भगवां शुद्धावासोपरि गगनतलप्रतिष्ठितेऽचिन्त्याश्चर्याद्भुतप्रविभक्तबोधिसत्त्वसन्निपातमण्डलमाडे विहरति स्म । तत्र भगवां शुद्धावासकायिकान् देवपुत्रानामन्त्रयते स्म । शृण्वन्तु देवपुत्रा ! मञ्जुश्रियस्य कुमारभूतस्य बोधिसत्त्वस्य महासत्त्वस्याचिन्त्याद्भुतप्रातिहार्यचर्यासमाधिशुद्धिविशेषविमोक्षमण्डलगोचिमत्त्वविकुर्वेण सर्वसत्त्वोपजीव्यमायुरारोग्यैश्वर्यमनोरथपापारिपूरकाणि मन्त्रपदानि सर्वसत्त्वाना हिताय भाषिष्ये । त शृणु, साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु, भाषिष्येऽहं ते ।

अथ शुद्धावासकायिका देवपुत्राः साञ्जलयो भूत्वा* +++++ +++++++++++++++ विशेषभूमिप्रतिलाभव्यासनाक्रमणमारधर्षण धर्मचक्रप्रवर्तनसर्वश्रावकप्रत्येकबुद्धनिर्याणदेवमनुष्योपपत्तिमर्वदुःखप्रशमनदरिद्रव्याधितआढ्यरोगोपकर्षणतां सर्वलौकिकलोकोत्तरमन्त्रचर्यानभिभवनतां सर्वाशापरिपूरणत मर्वतथागतानामवश्यवचनधारणम् । तद् वदतु भगवान् मैत्रचित्ता हितचित्तोऽस्माकमनुकम्पामुपादाय सर्वसत्त्वानां च ।

अथ भगवान् शाक्यमुनि' सर्वावन्तं शुद्धावासभवनं बुद्धचक्षुषावलोक्य विशुद्धविषयज्योतिर्विकरणविभ्वासिनीं नाम समाधिं समापद्यते स्म । समनन्तरसमापन्नस्य भगवत + + + + + सङ्कुसुमितबोधिसत्त्वसञ्चोदनी नाम रश्मि + + + + + + + + + + + + सितरश्म्यवभास दृष्ट्वा, ईषद

---

* द्वैकार्विंशतरक्षराणामवपातो रत्नाविशषैरनुमातु शक्यते ।

प्रहसितवदनो भूत्वा त बोधिसत्त्वगणमामन्त्रयते स्म । इय भो ! जिनपुत्राः ! अस्माक रश्मिसञ्चोदनी । इहायात । सज्जीभव तु भवन्तः ॥

अथ खलु मञ्जुश्री' कुमारभूतो बोधिसत्त्वो महासत्त्व उत्फुल्ल नयनोऽनिमिषनयनो येनासौ रश्म्यवभास', तेनाभिमुखस्तस्थौ ॥

अथ सा रश्मिः सञ्चोदनी कुसुमावती लोकधातु महतावभासेनावभास्य भगवत सङ्कुसुमितराजेन्द्रस्य तथागतस्य त्रि' प्रदक्षिणीकृत्य मञ्जुश्रियस्य बोधिसत्त्वस्य महासत्वस्य मूर्धन्यन्तर्धीयते स्म ॥

अथ मञ्जुश्री' कुमारभूत उत्थायासनाद् भगवन्त सङ्कुसुमितराजेन्द्र तथागत त्रि प्रदक्षिणीकृत्य, शिरसा प्रणम्य, दक्षिणं जानुमण्डल पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य, भगवन्त सङ्कुसुमितराजेन्द्रमेतदवोचत् ॥

समन्वाहृतास्य भगवता शाक्यमुनिना तथागतेनार्हता सम्यक सम्बुद्धेन । गच्छामो वय भगवन्नितो सहां लोकधातु भगवन्त शाक्यमुनिं द्रष्टु वन्दितुमुपासितु सर्वमन्त्रचर्यासाधनौपयिकमण्डलविधानं कल्परहस्यपटविधानरूपसर्वतथागतहृदयगुह्यमुद्राभिषेक निर्देष्टु सर्वसत्त्वानां सर्वाशां परिपूरयितुम् ॥

एवमुक्ते भगवान् सङ्कुसुमितराजेन्द्रस्तथागतो मञ्जुश्रिय कुमारभूतमेतदवोचत्—'गच्छ त्व मञ्जुश्री' ! कुमार ! यस्येदानीं कालं मन्यसे । अपि त्वस्मद्वचनेन भगवान् शाक्यमुनिरल्पाबाधताम ल्पातङ्कतां लघूत्थानतां सन्यासविहारतां प्रष्टव्यः' ॥

अथ भगवान् सङ्कुसुमितराजेन्द्रस्तथागतो मञ्जुश्रियं कुमारभूतमेतदवोचत्— अपि तु कुमार ! शतसहस्रगङ्गानदीसिकतप्रख्यैस्तथागतैरर्हद्भिः सम्यक सम्बुद्धैस्त्वदीयं मन्त्रचर्यामण्डलकल्परहस्याभिषेकमुद्रापटलविधानहोमजपनियमसर्वाशापारिपूरकसर्वसत्त्वसन्तोषण ज्योतिरत्नपटलविसरातीतानागतवर्तमानज्ञानराज्यैश्वर्यव्याकरणमन्त्रावर्तनदेशनिष्ठावसानान्तर्धानकालसमयविसरपटलसमस्ताशेषलौकिक लोकोत्तरसर्वबुद्धबोधिसत्त्वार्यश्रावकप्रत्येकबुद्धबोधिसत्त्वभूम्याक्रमणत - श्चर्यानिष्ठ भाषितव तः, भाषिष्यन्ते च मयाप्येतर्हि । अनुमोदितुमेव

गच्छ त्वं मञ्जुश्री ! कुमारभूत! यस्येदानीं कालं मन्यसे । शाक्यमुनिसमीप सम्मुखम् । इयं धर्मपर्यायं श्रोष्यसि । त्वमपि भाषिष्यसे । भवति चात्र मन्त्रः — नमः सर्वतथागतानामचिन्त्याप्रतिहतशासनानां ओं र र स्मर । अप्रतिहतशासनकुमाररूपधारिण हूम् हूम् फट् फट् स्वाहा ॥ अयं स कुमारो मञ्जुश्रीः। मूलमन्त्रः । सर्वेषां तथागतानां हृदयः, सर्वैश्च तथागतैर्भाषित , भाषिष्यन्ते । स त्वमपीदानीं भाषिष्यसे । सहां लोकधातुं गत्वा विस्तरं विभागशः सर्वकर्मकरम् । शाक्यमुनिना तथागतेनाभ्यनुज्ञातः । परमहृदयं भवति चात्र ओं वाक्ये द नमः । उपहृदयं चात्र वाक्ये हूम् ॥

अथ खलु मञ्जुश्रीः कुमारभूतो भगवान् सङ्कुसुमितराजेन्द्र तथागतेनाभ्यनुज्ञातः सर्वव्यूहालङ्कारो बोधिसत्त्वचर्यानिष्यन्दबोधिमण्डलसमनुप्रापणं नाम समाधिं समापद्यते । समनन्तरसमापन्नस्य मञ्जुश्रियः कुमारभूतस्य चतुर्दिग्व्यापन्नाग्रः अतोऽर्वमधस्तिर्यक् सर्वे सर्वावन्तं दिशः बुद्धैर्भगवद्भिः सपूर्णं तं लोकधातुमभवत् । साधु साधु भो! जिनपुत्र! यत् त्वमिमं समाधिविशेषं समापद्यसे । न शक्यं सर्वश्रावकप्रत्येकबुद्धैर्बोधिसत्त्वैश्च चर्यामनिर्दिष्टैर्दशभूमिप्रतिष्ठितैरपि++सङ्कुसुमितराजेन्द्रस्तथागतस्तैश्च बुद्धैर्भगवद्भिः सार्धं सम्मन्त्र्य इदं मञ्जुश्रियः कुमारभूतस्य परमहृदयं परमगुह्यं सर्वार्थसाधनं मन्त्रं भाषते स्म । एकाक्षरं नाम परमगुह्यं सर्वसत्त्वानामर्थकरं दिव्यमपैरपि मन्त्रचर्याविशेषैः साधनीयम् ॥

अथ भगवान् सङ्कुसुमितराजेन्द्रस्तथागतो मुहूर्तं तूष्णीमभूत् । सर्वं समावन्तं लोकधातुं बुद्धचक्षुषा व्यवलोक्य तांश्च बुद्धान् भगवतः समवाहूत वा मैत्रात्मकेन चेतसा मन्त्रमुदीरयते स्म । नमः सर्वबुद्धानाम् । मन्त्र । एष मञ्जुश्री परमहृदयं सर्वकर्मकर ॥

अथ मञ्जुश्रीः कुमारभूतस्तस्मात् समाधेर्व्युत्थाय तद्यथापि नाम बलवान् पुरुषः सम्मिञ्जितं बाहुं प्रसारयेत् , प्रसारितं वा संमिञ्जयेदच्छटासङ्घातमात्रो निमेषोन्मेषक्षणमात्रमुद्धिबलबलजनुद्धिर्नामनीतसमाधिविशेषनिकुर्वेण नाम समापद्यते सहां लोकधातुं प्रत्यस्थात् ॥

आगत्य चोपरि गगनतलमहामणिरत्नप्रतिष्ठिते शुद्धावासदेव निकाये प्रत्यष्ठात् । सर्वं च त शुद्धावासभवन महता रश्म्यवभासेनाव भास्य ज्योतिरत्नप्रभतमण्डलोद्द्योतनीं नाम समापद्यते स्म । समनन्तरस मापन्नस्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतस्यानेकरत्नप्रविभक्तकूटागाररत्नच्छत्रा-नेकयोजनशतसहस्रविस्तीर्णदिव्यदृश्यमहापट्टकलापोपशोभितविरचित दिव्यपुष्पस्रजपताकमालाकुलरत्नकिङ्किणीजालोपनद्धमधुरसर्वनिर्घोष वैवर्त्तिकत्वबोधिसत्त्वप्रतिष्ठापनाभिर च गन्धमाल्यविलेपनस्रक्चूर्ण प्रवर्ष चाभिनिर्ममे भगवत. शाक्यमुने पूजाकर्मणे तमाश्चर्याद्भुतप्रा तिहार्यं बोधिसत्त्वविकुर्वेण दृष्ट्वा ॥

अथ ते शुद्धावासकायिका देवपुत्रा सहृष्टरोमकूपजाता भवन प्रकम्पमान दृष्ट्वा, उत्त्रस्तभिन्नहृदया आहोस्वित् किं ऋद्धेः परिही याम इति सत्वरमाणरूपा उच्चै क्रोशितुमारब्धा एव चाहुः—प रित्रायस्व भगवन्! परित्रायस्व शाक्यमुने! ॥

अथ भगवान् सर्वा त शुद्धावासपर्षदमामन्त्रयते स्म । मा भैष्टतु मार्षा मा भैष्ट । एष स मञ्जुश्री कुमारभूता बोधिसत्त्वो महासत्त्वः सङ्कुसुमिते बुद्धक्षेत्रे सङ्कुसुमितराजस्य तथागतस्य सका शाद् द्रष्टु वन्दितु पर्युपासितु महतार्थचर्याम त्रपदवैपुल्याद्भुतधर्मपर्द च निर्दिष्टुमागत' ॥

अथ खलु मञ्जुश्री' कुमारभूतो भगवत. शाक्यमुनेस्त्रि प्रद क्षिणीकृत्यानिमिषनयनो भगव तमवलोक्य चरणयोर्निपत्य इमभिर क्षरपदप्रत्याहारैर्भगव तमभ्यष्टावीत् ॥

"नमस्ते मुक्ताया जन्य नमस्ते पुरुषोत्तम ।
नमस्ते पुरुषश्रेष्ठ! सर्वचर्यार्थसाधकः ।
नमस्ते पुरुषसिंह! सर्वानर्थनिवारक! ।
नमस्तेऽस्तु महावीर! सर्वदुर्गविनाशक' ।
नमस्ते पुरुष! पुण्डरीकपुण्यगन्धमनन्तक! ।
नमस्ते पुरुषपद्म! त्रिभवपङ्कविशोधक! ।
नमस्ते मुक्ताय सर्वदुःखविमोचक! ।
नमस्ते शान्ताय सर्वादान्तसुदान्तक! ।

नमस्ते सिद्धाय सर्वमन्त्रचर्यार्थसाधक ! ।
नमस्ते मङ्गल्याय सर्वमङ्गलमङ्गल ! ।
नमस्ते बुद्धाय सर्वधर्मावबोधने ! ।
नमस्ते तथागताय सर्वधर्मतथागत ! ।
निःप्रपञ्चाकारसमनुप्रविष्टदेशिक ! ।

नमस्ते सर्वज्ञाय सर्वज्ञ ज्ञेयवस्तुप्रस्कृतासंस्कृतत्रियानमार्गनिर्वाणप्रतिष्ठापनप्रतिष्ठिताय" इति ।

एभिरक्षरपदप्रत्याहारास्तोत्रपदैर्भगवन्तं सम्मुखम + लोकधातूनतिक्रम्य पूर्वोत्तरे दिग्भागे सङ्कुसुमितं नाम बुद्धक्षेत्रमभूत् । तत्र कुसुमावती नाम लोकधातुः यत्र स भगवान् सङ्कुसुमितराजेन्द्रस्तथागतो विहरत्यर्हं सम्यक् सम्बुद्धो विद्याचरण + + + + + + + + + + + + + + 'बोदशयत्यादौ कल्याणं, मध्ये कल्याणं, पर्यवसाने कल्याणं स्वार्थं सर्वं जनं केवलं परिपूर्णं परिशुद्धं पर्यवदातं बुद्धचर्यं सम्प्रकाशयति स्म ॥

स एतर्हि तिष्ठति ध्रियते यापयति धर्मं च दे + + + + + + + + + + + + + + + + त्राणं लयनं शरणं परायणं क्षेममत्यन्तानप्रमत्यन्तपर्यन्तगमनं सर्वसत्त्वानां च भाषते स्म । तेनैव भगवता कृताभ्यनुज्ञात इहागतो भगवतः समीपपादमूलम् स च भगवान् सङ्कुसुमितराजेन्द्रस्तथागतो भगवतः अल्पाबाधतां लघूत्थानतां यात्रां सुखं बलं स्पर्शविहारतां पर्यपृच्छत् । एवं चाह—'आश्चर्यम् ! यत्र हि नाम एवंविधे पञ्चकषाये काले बुद्धो भगवान् शाक्यमुनिरुत्पन्नः सर्वधर्मं देशयति । अनूनपदव्यञ्जनं तृपथापत्रगदेवमनुष्योपपत्तिप्रतिलोभनता । आश्चर्यं तस्य भगवतः शाक्यमुनेर्वीर्यम् । यत्र हि नाम अभव्ये सत्त्वनिकाये त्रिभवसमुद्यातानुवर्तिते मार्गेऽत्यन्तयोगक्षेमानुगमे निर्वाणे भक्तं प्रतिष्ठापयति । अपि तु भगवान् बुद्धानां भगवतां चित्तं बुद्धा एव भगवन्तः ज्ञास्यन्ति । किं मया

शक्यमपि त्वाद्भुतैश्वर्यविकुर्वितानां भगवतां बुद्धविकुर्वितु ज्ञातुम् । चित्ताचरितचर्यानुप्रवेशनिर्हारचेष्टित ज्ञातु वा समासानर्देशना वा क ल्पकोटीनयुतशतसहस्रैरपि वक्तुम् । योऽयं तथागताना तथागतनि र्हारसमस्तव्यस्ताशयमूर्त्या संस्कृतधर्मतो द्रष्टव्य । दर्शनहेयपुराणाव लम्बिनां चर्या वस्तु गुणान् वा कथयितु तथागत एवात्र भगवान् जानीते, न वयम् ॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूत' स्वरिद्धिविकुर्वितनिर्मिते महा रत्नपद्मे निषण्ण, भगव त शाक्यमुनिं निरीक्ष्यमाण ॥

अथ भगवाञ्छाक्यमुनिर्मञ्जुश्रियं कुमारभूत बोधिसत्त्व महा सत्त्वं विविधकथानुसारे तथागतभूतान् पूर्वप्रश्नपूर्वङ्गमपुर सरधर्मदेश नानुकूलबोधिसत्त्वचर्यानिर्हारार्थोपसंहितेन ब्राह्मेण स्वरेण कलविङ्क रुतरचितगर्जितदु दुभिस्वरनिनादितनिर्घोषेण स्वरेण मञ्जुश्रिय कु मारभूतमामन्त्रयते स्म ॥ स्वागत ते मञ्जुश्री' ! महासत्त्व चयासर्व बुद्धाधिष्ठितनिर्हारसर्वबोधिसत्त्वार्थसम्पापकमत्रेम व्रपन्नरहस्याभि षेकमुद्रामण्डलकल्पभिषेक आयुरारोग्यैश्वर्यसर्वाशापारिपूरक सर्वसा धनोपयिकतन्त्रज्ञानज्ञेयकालान्तराधानराज्यक्षेत्र अतीतानागतवर्तमा नसक्षेपत सर्वसत्त्वानां सर्वाशापारिपूरक स्वगुणोद्भावनमन्त्रचर्या नुवर्त्तितपरसन्त्वप्रीतिकरण अ तर्द्धानाकाशगमन पादप्रचारिक मेधा वीकरण आकर्षण पातालप्रवेशन आभिचारिक सर्वकामावाप्तस ङ्कुल यक्षयक्षिणी किङ्करपिशाचसर्वभूताकर्षण बालवृद्धतरुणयथा स्थितिस्थापकसक्षेपत' सर्वकर्मकर सर्वमनोरथपरिपूरक आभिचा रक शान्तिकपाष्टिकेषु प्रकुर्वाण', यथा यथा प्रयुज्यमानस्तथा तथा श्राव्यमानबोधिसत्त्वपिटकावतसकं महाकल्परत्नपटलविसर अस्माभि रनुज्ञातः सर्वबुद्धैश्च भाषन्त शुद्धसत्त्वे + + + । यधर्मकोश बहुज नहिताय बहुजनकामाय देवानां च मनुष्याणा च सर्वसत्त्वानु दिश्य ॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूत सर्वबुद्धाधिष्ठानज्योतिरश्मि व्यूहालङ्कारसञ्चादनीं नाम बोधिसत्त्वसमाधिं समापद्यते । समनन्तर

समापन्नस्यानेकगङ्गान + + + + + + + । । + यावद् + भुवन यावच्च अवीचिर्महानरक ये केचित् सत्त्वा सुदुःखिता, सर्वे ते दुःखप्रशमन शान्ति च जग्मु । सर्वश्रावकप्रत्येकबुद्धबोधिसत्त्वान् बुद्धांश्च भगवता सञ्चोद्य पुनरेव सा रश्मिर्मञ्जुश्रियस्य बोधिसत्त्वस्य मूर्ध्नि तथा यते स्म ॥

अत्रान्तरे पूर्वस्यां दिशि ये व्यवस्थिता बुद्धक्षेत्रा, तत्र बुद्धा भगवन्त सञ्चोदिता, तेन रश्मिधातुमण्डलीसमुद्गतानिलनिर्हारेण । तद्यथा—ज्योतिस्सौम्यगन्धावभासश्रीर्नाम तथागत, भैषज्यगुरु वैदूर्यप्रभराजस्तथागत', समन्तावभासश्रीर्नाम तथागत, समुद्गतराजो नाम तथागत, शालेन्द्रराजो नाम तथागत', लोकेन्द्रराजो नाम तथागत', अमितायुर्ज्ञानविनिश्चयराजो नाम तथागत, अनन्तावभामराजेन्द्रो नाम तथागत', ज्योतिरश्मिराजेन्द्रो नाम तथागत, एव प्रमुखा बुद्धा भगवन्तो बोधिसत्त्वगणपरिवृता अनन्तान तेषु च लोकधातुषु तथागतार्हन्त' सम्यक् सम्बुद्धा सहा लोकधातु शुद्धावास भवनस्थ च शाक्यमुनिं तथागतामर्हन्त सम्यक् सम्बुद्ध मञ्जुश्रिया सार्ध कुमारभूतेन बोधिसत्त्वचर्यानिर्देशमन्त्रपदार्थपटलविसर भाषन्त ते बुद्धा भगवन्त सन्निपतेयु' । एव दक्षिणस्या पश्चिमस्यामुत्तरस्यां दिक्षु विदिक्षु । इत्यूर्ध्वमधस्तिर्यक् सर्वावन्त बुद्धक्षेत्रानवभास्य सर्वेषु च बुद्धक्षेत्रेषु सर्वमारभवनानि जिह्मीकृत्य सबोधिसत्त्वगणपरिवृता स श्रावकसङ्घपुरस्कृताश्च त शुद्धावासभवन ऋद्धिविकुर्वणबोधिसत्त्वमाहात्म्य च दर्शयितुकामा मन्त्रचर्यानिर्हारसमाधिविशेषपटलविसरत थागतशासनमप्रतिहत चोद्द्योतयितुकामा प्रत्यस्थात् ॥ तद्यथा—

सुबाहु, सुरत्न, सुव्रत, सुनेत्र, सूरत, सुप्रभ, सर्वार्थसिद्धि, सर्वोद्गत, धर्मोद्गत, रत्नोद्गत, रत्नश्रीः, मेरुश्री, अचिन्त्यश्री, प्रभाकरश्री, प्रभश्री, ज्योतिश्री, सर्वार्थश्री, सर्वरत्नपाणि, चूडामणि, मेरु वज्रपाणि, वैरोचनगर्भ, रत्नगर्भ, ज्ञानगर्भ, सान्त्यार्थगर्भ, अचिन्त्यार्थगर्भ, धर्मोद्गतगर्भ, ध्वजकेतु', सुकेतु, अनन्तकेतु,

विमलकेतु, गगनकेतु, रत्नकेतु, गर्जितघोषदुन्दुभिस्वरराजा, अ नन्तावभासज्ञानराज, सर्वतमोऽन्धकारविधमनराज, सर्वविकरण बोधिविभ्रसनराज, सर्वचर्यातिशयज्ञानराज, लोके द्रराज, अतिशये न्द्रराज, विधमनराज, निभृतराज, आदित्यराज, अभावसमुद्गतराज, स्वभावसमुद्गतराज, अभावस्वभावसमुद्गतराज, अविजम्भितराज, स्व भावपुण्याभ, लोकाभ, अमिताभ, मिताभ, अनन्ताभ, सुने त्राभ, सुसम्भवाभ', अर्थभावाभ, अधृष्य, अमृष्य, अकुप, अ कनिष्ठ', अमल, अनल, शुति पति मति मुख्य मुख नेमि निमि के तु ऋक्ष द्विविन्य दिव्य नाभि रवन लोकशान्ति उपारिष्ट दुन्दुभिसिद्ध शिव आख्यदिव्य दुमसह दुर्धर्ष दुरालभ दूरङ्गम दुरालभ दूरस्थित ऊर्ध्वद्रव्यतम सद्योत समद्योत अद्योत ऋषभ आभ सुमनाय सुमन महादेव सुनिर्मल मलान्त शान्त समि सुचिह्न श्वेतध्वज इमि क्रिमि कनिष्ठ निकर्ष जीव सुजात धूमकेतु ध्वजकेतु श्वेतकेतु सुकेतु वसुकेतु वसव पितामह पितरनिर्ध्वकुरुलोकाख्य समन्ताख्य महाख्य श्रेयसि तेजसि ज्योतिकिरण समन्तकर लोकङ्कर दिवङ्कर दीपङ्कर भूतान्त कर सर्वार्थङ्कर सिद्धङ्कर द्योतिङ्कर अवभासङ्कर दुन्दुभिस्वर रुतस्वर सुस्वर अनन्तस्वर केतुस्वर भूतमुनि कनकमुनि ऋकुच्छन्द काश्य पशिखि विश्वभुक् विपश्वि शाक्यमुनिश्चेति। एतैश्चान्यैश्च बहुभिर्बुद्धै र्भगवद्भिस्त शुद्धावासभवनमवभास्य, पद्मासनेषु च स्थित्वा, भूदेव बोधिसत्त्वगणाश्चाजहार एवरूपा। तद्यथा—

रत्नपाणि, वज्रपाणि, गुणपाणि, अनन्तपाणि क्षितिपाणि आ लोकपाणि सुनिर्मल सुरूप प्रभूतकूट मणिकूट रत्नकूट रत्नहस्ति समन्त हस्ति गन्धहस्ति सुगति विमलगति लोकगति चारुगति अनन्तगति अनन्तकीर्ति विमलकीर्ति गतिकीर्ति अमलकीर्ति कीर्तिकार्ति नाथ अनाथ नाथभूय लोकनाथ समन्तनाथ आत्रेय अनन्तत्रेय समन्तत्रेय मैत्रेय सुनत्रेय नमन्तत्रेय त्वक्त्रेय सकलात्रेय विरतात्रेय शिर णात्रेय विधानात्रेय विस्फूर्ज सुमनोज्ञवर्णवा धर्मेश्वर, अभावे श्वर, सम्मतेश्वर, लोकेश्वर, अवलोकितेश्वर, सुलोकितेश्वर वि लोकितेश्वर लोकमह सुमह गर्जितेश्वर दुन्दुभिस्वर वितितेश्वर विध्व

स्तेश्वर सुवक्ष सुमूर्ति सुमहद् यशोवत आदित्यप्रभाव प्रभविष्णु' सो-मेश्वर सोम सौम्य अनन्तश्री लोकश्री गगन गगनाढ्य गगनर्ग+क्षि तेश्वर महेश्वर क्षितिक्षितिगर्भ नीवरण सर्वावरण सर्वात्ररण विष्कम्भि सर्वनीवरणविष्कम्भि समन्तानिर्मथनः समन्तभद्र' भद्रपाणि' सुधनः सुमहत' रसुपुष्य सुनय आकाश आकाशगर्भ सर्वार्थगर्भ सर्वाढ्य अनिवर्ती अनिवर्तित अपायजह अविवर्तित अवैवर्त्तिकसर्वधर्मोपश्रेति। एतैश्चान्यैश्च बोधिसत्त्वैर्महासत्त्वै' सार्ध भगवान् शाक्यमुनि' शुद्धावा सभवने विहरति स्म ॥

अन्यैरपि बोधिसत्त्वैर्महासत्त्वैः स्त्रीरूपधारिभि' अनन्तचर्यार्थं लोकनिरहारसकलसत्त्वाशय अनिवर्तनमार्गप्रतिष्ठापनतयाचि त्या विद्यापदमन्त्रधारणी ओषधवेषरूपधारिभिर्नानाविधपक्षिगणयक्षराक्ष समणिमन्त्ररत्नराजसत्त्व असत्त्वसङ्ख्यातसमनुप्रवेशसत्त्वचर्यानुवर्तिभि र्यथासयसत्त्वविनयतथानुकारिभिः तत्प्रतिविशिष्टरूपानुवर्तिभिर्विद्या राजोपदेशयथावबोधधर्मनिर्यातितथागताब्जकुलिशसर्वलौकिकलोकोत्त रसमनुप्रवेशसमयानतिक्रमणीयवचनपथप्रतिष्ठापनतरत्नवशानुपच्छेद कर्तृभिः तद्यथा—

उष्णीष अत्यद्भुत अत्युन्नत सितातपत्र अनन्तपत्र शतपत्र जयोष्णीष लोकोत्तर विजयोष्णीष अभ्युद्गतोष्णीष कमलरश्मि कनकरश्मि सितरश्मि व्यूढोष्णीष कनकराशि सितराशि तेजोराशि मणिराशि समनन्तराशि विख्यातराशि भूतराशि सत्यराशि अभा वस्वभावराशि अवितथराशि एतैश्चान्यैश्चोष्णीषराजैरन तर्धर्मधातुप्र विष्टैर्यथाशयसत्त्वाभिप्रायपारिपूरकैः सर्वजिनहृदयसमन्तागतैर्न शक्य कल्पकोटीनियुतशतसहस्रैरपि उष्णीषराज्ञां गणनापर्यन्त वक्तुम्, अचिन्त्यबलपराक्रमाणां माहात्म्य वा कथयितुम्। समासनिर्देशत. सक्षेपतश्च कथ्यते। विद्याराज्ञीनां समागम वक्ष्यते। तद्यथा—

ऊर्णा भ्रूलोचना पद्मा श्रवण ग्रीवा अभया करुणा मैत्री कृपा प्रज्ञा रश्मि चेतना प्रभा निर्मला धीवरा तथान्याश्च विद्याराज्ञी-भिरनन्तापर्यं ततथागतमूर्तनिसृष्टाभि । तद्यथा—

तथागतपोर्श धर्मचक्र तथागतशयन तथागतावभास तथागतवच न तथागतोष्णु तथागतोरु तथागतामल तथागतध्वज तथागतकेतु तथागतचिह्नश्चेति । एतैश्चान्यैश्च तथागतमन्त्रभाषितैर्विद्याराजराज्ञीकिङ्कर चेटचेटी दूतदूती यक्षयक्षी सत्त्वासत्त्वैश्च प्रतिविशिष्टव्यूहालङ्कारधर्ममेघाभिःसृतैः समाधिविशेषानिष्यन्दितैरपरिमितकोटीशतसहस्रपरिवारितैः सर्वविद्यागण उपर्युपरि प्रवर्तमानैर्विद्याराज्ञैः । तेऽपि तत्र शुद्धावासभवनमधिष्ठितवानभूवन् । अब्जकुले च विद्याराज्ञः। तद्यथा —

भगवान् द्वादशभुजः षड्भुजः चतुर्भुजः हालाहलः अमोघपाशः श्वेतहयग्रीवः सुग्रीव अनन्तग्रीव नीलग्रीव सुग्रीव सुकर्णः श्वेतकर्णः नीलकण्ठः लोककण्ठ विलोकित अवलोकित ईश्वरसहस्ररश्मि मनः मनसः विख्यातमनसः कमलः कमलपाणिः मनोरथः आश्वासकः प्रहसित सुकेश केशान्त नक्षत्र नक्षत्रराज सौम्य सुगत दमकश्चेति । एतैश्चान्यैश्च विद्याराजैः । अब्जोष्णीषप्रमुखैरनन्तनिर्हारधर्ममेघनिष्यन्दसमाधिभूतैरनेकशतसहस्रकोटीनियुतविदीपपरिवारितैरनेकैश्च विद्याराज्ञीभिर्लोकेश्वरमूर्त्तिसमाधिविसृतैः। तद्यथा—

तारा सुतारा नटी भृकुटी अनन्तटी लोकटी भूमिप्रापटी विमलटी सिता श्वेता महाश्वेता पाण्डरवासिनी लोकवासिनी विमलवासिनी अब्जवासिनी दशबलवासिनी यशोवती भोगवती महाभोगवती उल्का अलोका अमलान्तकरी समन्तान्तकरी दुःखान्तकरी भूतान्तकरी श्रिया महाश्रिया भूपश्रिया अनन्तश्रिया लोकश्रिया विख्यातश्रिया लोकमाता समन्तमाता बुद्धमाता भगिनी भागीरथी सुरथी रथवती नागदन्ता दमनी भूतवती अमिता आवली भोगवली आकर्षणी अद्भुता रश्मी सुरसा सुरवती प्रमोदा द्युतिवती तटी समन्ततटी ज्योत्स्ना सोमा सोमावती मायूरी महामायूरी धनवती धनन्दा सुरवती लोकवती अर्चिष्मती बृहन्नला बृहता सुघोषा सुनन्दा वसुदा लक्ष्मी लक्ष्मीवती रोगान्तिका सर्वव्याधिचिकित्सनी असमा देवी ख्यातिकरी वशकरी क्षिमकरी क्षेमदा मङ्गला मङ्गलावहा चन्द्रा सुचन्द्रा चन्द्रावती चेति । एतैश्चान्यैश्च विद्याराज्ञिभिः पर्णासवरिजा-

कुलिमानसीमसुखैरनन्तनिर्हारधर्मधातुगगनस्वभावैः सत्त्वचर्याविकुर्वि ताधिष्ठानसञ्जनितमानसैः दूतदूती चेटचेटी किङ्करकिङ्करी यक्षयक्षी राक्षसराक्षसी पिशाचपिशाची अब्जकुलसमयानुप्रवेशमन्त्रविचारिभिः येन त शुद्धावास देवभवन शुद्धसत्त्वनिश्वस्तं, तेन प्रत्यष्ठात्। प्रतिष्ठि ताश्च भगवतः शाक्यमुने पूजाकर्मणोर्युक्तमानसो अभूवंस्थितवन्तः॥

तस्मिन् भगवतः शाक्यमुने समीपं वज्रपाणि' बोधिसत्त्वः स्वकं विद्यागणमामन्त्रयते स्म। सन्निपात ह भवन्तोऽस्मद्विद्यागण परिवृताः, सक्रोधराजः विद्याराजराज्ञिभिर्महादूतिभिः स्मरणमात्रेणैव सर्वा विद्यागणाः सन्निपतिताः। तद्यथा—

विद्योत्तमः सुविद्य सुविद्ध सुबाहु सुषेण सुरान्तक सुरद सुपूर्ण व्रज्रसेन वज्रकर वज्रबाहु वज्रहस्त वज्रध्वज वज्रपताक वज्रशिखर वज्रशिख वज्रदंष्ट्र शुद्धवज्र वज्ररोम वज्रसहत वज्रानन वज्रकवच वज्रग्रीव वज्रनाभि वज्रान्त वज्रपञ्जर वज्रप्राकार वज्रासु वज्रधनुः वज्रशरः वज्रनाराच वज्राङ्क वज्रस्फोट वज्रपाताल वज्र भैरव + + + नेत्र वज्रक्रोध जलान्तश्वर भूतान्तश्वर गन्धनान्तश्वर महाक्रोधान्तश्वर महेश्वरान्तश्वर सर्वविद्यान्तश्वर घोरः सुघोर' क्षेप उपक्षेपः पदनिक्षेपः विनायकान्तक्षेपः सविन्यासक्षेपः उत्कृष्टक्षेप बल महाबल सुम्भ भ्रमर भृङ्गिरिटि क्रोध महाक्रोध सर्वक्रोध अजर अजगर ज्वर शोप नागान्त दण्ड नीलदण्ड अव्रद रक्ताङ्ग वज्रदण्ड मेध्य महामेध्य काल कालकूट श्वित्ररोम सर्वभूतसक्षय शूल महाशूल अर्ति महार्ति यम वैवस्वत युगान्तकर कृष्णपक्ष घोरः घोररूपी पट्टि स तोमर गद प्रमथन ग्रसन ससार अरह युगान्तार्क प्राणहर शक्रघ्न द्वेप आमर्ष कुण्डलि सुकुण्डलि अमृतकुण्डलि अनन्तकुण्डलि रत्नकुण्डलि बाहु महाबाहु महारोग दुष्टसर्प वसर्प कुष्ठ उपद्रव भक्षक अतृप्त उच्छु ष्मश्चेति। एतैश्चान्यैश्च विद्याराज्ञैर्महाक्रोधैश्च समस्ताशेपसत्त्वदमक उच्चाटनोध्वंसन स्फोटन मारण विनाशयितार, भक्तानां दातारः, शान्तिक पौष्टिक आभिचारककर्मेषु प्रयोक्तार', अनेकैश्च विद्याराज कोटीनयुतशतसहस्रपरिवारिता, शाक्यमुनिं भगव त मञ्जुश्रियं कुमा

रभूतं निध्याय त स्वक विद्याराज कुलिशपाणि नमस्यतामाज्ञामुदीक्ष यमाणाश्च कुलस्थानं स्थिता'। स्वकस्वकेषु चासनेषु च निषण्णा अभूवन्। भगवतो वज्रपाणेर्या अपि ता महादूत्यो विद्याराज्ञीनियुतसहस्रप रिवाराश्च अपि स्वक धर्मधातु गगनस्वभाव नि.प्रप चावलम्ब्य तस्मिन् स्थाने सन्निपतिता । तद्यथा—

मेखला सुमेखला सिङ्कला वज्रार्णा वज्रजिह्वा वज्रभ्रू वज्र लोचना वज्रांसा वज्रभ्रुकुटी वज्रश्रवणा वज्रलेखा वज्रसूची वज्र मुस्ती वज्राङ्कुशी वज्रशाटी वज्रासनी वज्रश्रिङ्खला सालवती साला विरटी कामिनी वज्रकामिनी कामवज्रिणी पद्मिका पद्मिनी महा- पद्मिनी शिखरवासिनी ग्रहिला द्वारवासिनी कामवज्रिणी मनोजवा अतिजवा शीघ्रजवा सुलोचना सुरसवती भ्रमरी भ्रामरी यात्रा सिद्धा अनिला पूरा केशिनी सुकेशा हिण्डिनी तर्जिनी दूती सुदूती मामकी वामनी रूपिणी रूपवती जया विजया अजिता अपराजिता श्रेयसि हासिनी हासवज्रिणी लोकवती यसवती कुलिशवती अदान्ता त्रैलोक्यवशङ्करी दण्डा महादण्डा प्रियवादिनी सोभाग्यवती अर्थवती महानर्था तित्तिरी धवलतित्तिरी धवला सुनिर्मिता सुनिर्मला घण्टा खड्गपट्टिसा सूची जयती अवरा निर्मिता नायिका गुह्यकी विस्रम्भिका मुसला सर्वभूतवशङ्करी चेति । एताश्चान्याश्च महादूत्य. अनेक दूतीगणपरिवारिवारिता अत्रैव महापर्षन्मण्डले सन्निपतेयु. अनेकाश्च धारण्य सुगाधिनिष्पन्दपरिभावितमानसोद्भवा दुष्टसत्त्वानग्रहदण्डमा यादयिताः तद्यथा—

वज्रानलप्रमोहनी धारणी मेरुशिखरकूटागारधारिणी रत्नाशि खरकूटागारधरणिन्धरा सुकूटा बहुकूटा पुष्पकूटा दण्डधारिणी निग्र हधारणी आकर्षणधारिणी केयूरा केयूरवती ध्वजाग्रकेयूरा रत्नाग्र केयूरा लोकाग्रकेयूरा पताग्रकेयूरा त्रिपरिवर्ता लोकावर्ता सहस्रावर्ता विवस्वावर्ता सर्वभूतावर्ता केतुवती रत्नवती मणिरत्नचूडा बोद्धयगा बलवती अन तकेतु समन्तकेतु रत्नकेतु विख्यातकेतु सर्वभूतकेतु

अजिरवती अस्वरा सुनिर्मला षण्मुखा विमला लोकाख्या चेति। एताश्चान्याश्चानेकधारणीशतसहस्रनाडीपरिवारिणीः तत्रैव महापर्षन्मण्डले सन्निपतेयुः। अनन्तबुद्धाधिष्ठानमहाबोधिसत्त्वसमाध्याधिष्ठानं च। अथ बुद्धक्षेत्रविवर्जितप्रत्येकबुद्धा भगवन्तो खड्गविषाणकल्पा वनचारिणश्च सत्त्वानामर्थं कुर्वन्तस्तूष्णीम्भावानधिवासनधर्मनेत्रीं सम्प्रकाशयन्तः संसारानुवर्तिनः सदा खिन्नमानसा महाकरुणावर्जितसन्तानाः केवलचित्तवासनापरिभावितबोधिचित्तपूर्वाद्भावितपरिभावितचेतना एकभूमि द्विभूमि त्रिभूमिर्यावदष्टमी बोधिसत्त्वभूमिनिवर्तितमानसः खिन्नमानसो संसारभयभीरवः, तेऽपि त महापर्षन्मण्डले सन्निपतेयुः। तद्यथा —

गन्धमादनः सिमन्तायतन समन्तप्रभ चन्दन काल उपकाल नेमि उपनेमि रिष्ट उपरिष्ट उपारिष्ट पार्श्व सुपार्श्व दुन्दुभि उपदुन्दुभि लोकाख्य लोकप्रभ जयन्त अरेणु रेणु उपरेणु अंश उपांश चिह्न सुचिह्न दिनकर सुकर प्रभाकान्त प्रभाकर लोकन्तर विश्रुत सुश्रुत सुकान्त सुधान्त सुदान्त अदन्तान्त भवान्त सितकेतु जिह्मकेतु केतु उपकेतु तथ्य पद्महर पद्मसम्भव स्वयम्भु अद्भुत मनोज मनस महेन्द्र कुटाख्य कुम्भसकलाख्य मकर उपकर शान्त शान्तमानस वर्म उपवर्म वेराचन कुसुम सुलील श्रेयस ब्रह्महरान्तक दुःप्रसह कनक विमलकेतु सोम सुसोम सुषेण सुचीर्ण शुक्र क्रतु इष्ट उपेन्द्र वसुश्रेति। एतैश्चान्यैश्च प्रत्येकबुद्धकोटीनियुतशतसहस्राचिन्त्यातुल्या प्रणिहित धर्मधातुगगनस्वभावानि प्रपञ्चसंस्कृतमध्ययानप्रविष्टनिर्दिष्टप्रतिष्ठितैः सार्धं भगवान् शाक्यमुनिः प्रतिष्ठातुननयप्रतिघापगतैर्विहरति स्म। महाश्रावकसङ्घेन च सार्धमनेकश्रावकशतसहस्रकोटीपरिवारैः। तद्यथा —

महाकाश्यप नदीकाश्यप गयाकाश्यप दुरविशोककाश्यप भरद्वाज पिण्डोल मौद्गल्यायन महामौद्गल्यायन शारिपुत्र महाशारिपुत्र सुभूति महासुभूति गवाम्पति कात्यायन महाकात्यायन उपालि भद्रिक कफिणनन्द आनन्द सुन्दरनन्द लोकभूत अनन्तभूत वर्णक उपवर्णक नन्दिक उपनन्दिक अनिरुद्ध पूर्ण सुपूर्ण उपपूर्ण

तिष्य पुनर्वसु रूह रौद्र रौरव कुरु पञ्चिक उपपञ्चिक काल सुकाल देवल राहुल हरित उपहरित ध्यायि नन्दि ध्यायिक उपायि उप यायिक श्रेयसक द्रव्या मल्लपु ः उपद्रव्य. उपेत खण्ड तिष्य महातिष्य समन्ततिष्य आढ्यगयसाद यसिक धनिक धनवर्ण उपधनिक पिलि न्दवंश पिप्पल किम्फल उपफल अनन्तफल सफल कुमार कुमारकाश्यप महोद षोडशवर्तिका नन्द उपनन्द जिह्व जिह्म जितपाश महेष्वास वात्सीक कुरुकुल्ल उपकुरुकुल्ल कोटीकर्ण श्रमण श्रोणीपरान्तक गाङ्गेयक गिरिकर्णिक कोटिकर्णिक वार्षिक जेत सुजेत श्रीगुप्त लोकगुप्त गुरुगुप्त गुरुक घोतीरस सनक डिम्भक उपडिम्भि बिसकोटिक अनाथद उपर्तन विवर्तन उन्मत्तक द्योत समन्त भद्दलि सुप्रबुद्ध स्वागत उपागत लोहागत दुःखान्त भद्रकलिपक महाभद्रिक अर्थचर पितामह गतिक पुष्पमाल पुष्पकाशिख उपकाशिक महौषध महोजस्क महोज अनुराधमहौजस्क महोज अनुराध राधक रासिक सुब्रह्म सुशोभन सुलोक समागम मितश्चेति । एतैश्चान्यैश्च मनन्तधर्मधातुविमुक्तिरस रसज्ञैः त्रियानसमवसरणकरणीयसयानसमनुप्राप्तैः ससारपलायिभिः त्रिमोक्षध्यानध्यायिभिः चतुर्ब्राहुविहार ईर्ष्यापथसम्पन्नैः सुसमाश्रितैः सूपसम्पन्नैः अनयप्रविष्टनिर्वाणधातुसमवशरणसमतानिःप्रपचभिः सार्ध तन्महापर्षन्मण्डल तं च भगवन्त शाक्यमुनिं त्रिरन्तस्थानवस्थित । दशभूम्यानन्तरं तेऽपि तत्र निषण्णभूवन् । अनेकैश्च महाश्राविका समवशरणनिर्वाणधातुसमनुप्रविष्टाभिः असस्कृतयावमानयानावल म्बिभिः शुद्धाभिर्वीतरागाभि समन्तद्योतिसमनुप्राप्ताभिः, दक्षिणीय क्षेत्रगुणाधानविशोधिभि. सत्त्वसारमण्डभूताभि. लोकाग्राधिपतीभिः पूज्यदेवमनुष्यपुण्यक्षेत्रद्विपदचतुष्पदबहुपद अपद सर्वसत्त्वाग्राधिप तीभिः तद्यथा —

यशोधरा यशोदा महाप्रजापती प्रजापती सुजाता नन्दा स्थूलनन्दा सुनन्दा ध्यायिनी सुन्दरी अनन्ता विशाखा मनोरथा जयवती वीरा उपवीरा देवता सुदेवता आश्रिता श्रिया प्रवरा प्रमुदिता प्रियवदा रोहिणी धृतराष्ट्रा धृता स्वामिका सम्पदा वपुषा

शुद्धा प्रेमा जटा उपजटा समन्तजटा भवान्तिका भावती मनोजवा, केशवा विष्णुला विष्णुवती सुमना बहुमता प्रेयसी दुःखान्ता कर्मदा क + + + + + + + + वसुदा धर्मदा नर्मदा ताम्रा सुताम्रा कीर्तिवती मनोवती महसिता त्रिभवान्ता त्रिमलान्ता दुःखशायिका निर्वाणा त्रिपर्णा पद्मवर्णा पद्मावती पद्मप्रभा पद्मा पद्मावती त्रिपर्णी सप्तवर्णी उत्पलवर्णा चेति । एताश्चान्याश्च महास्थविरा महाश्राविका भगवतः पादमूलं वन्दनाय उपसङ्क्रान्ताः । एता एव महापर्षन्मण्डलं महाबोधिसत्त्वविकुर्वणं प्रभावयितुकामाः सन्निपतिताः सन्निषण्णा अभूवम् । धर्मश्रवणाय मन्त्रचर्यार्थनिर्हारमुद्योतयितुकामा भूवम् ॥

अथ भगवान् शाक्यमुनिस्त सर्वावन्त पर्षन्मण्डलमवलोक्य शुद्धाध्यासयः अभावस्वभावगगनस्वभावत्रिपर्वसमतिक्रमणं सत्त्वधातु विदित्वा मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । समन्वाहर त्वं मञ्जुश्रीः! सत्त्वार्थचर्यं प्रति यथाशयाभिनन्दनेप्सितकर्मफलश्रद्धा समन्वागममन्त्रचर्यार्थसम्प्रापण नामामधर्मपदकर्मपद शान्तिपदं मोक्षपद कल्पनिर्हार निर्विकल्पसमताप्रापणं दशतथागतबलसमन्तबलसबल मारबलाभिवर्द्धनं नाम बोधिसत्त्वसमाधिं भावयथ ॥

अथ मञ्जुश्री' कुमारभूत' समनन्तरभाषित भगवता समापद्यते स्म । समनन्तरसमापन्नस्य मञ्जुश्रियः कुमारभूतस्य यथेयं त्रिसाहस्रमहासाहस्रा लोकधातुरनेकलोकधातुशतसहस्रपरमाणुरजःसमां त्रिसाहस्रमहासाहस्रां लोकधातु सम्प्रकम्प्य महतावभासेनावभास्य च स्वकं शुद्धिबलाधान दर्शयते स्म । स्वानि च मन्त्रपदानि भाषते स्म । 'नमः समन्तबुद्धानाम् । अभावस्वभावसमुद्गतानाम् । नमः प्रत्येकबुद्धार्यश्रावकाणाम् । नमो बोधिसत्त्वानां दशभूमिप्रतिष्ठितेश्वराणां बोधिसत्त्वानां महासत्त्वानाम् ।

तद्यथा —ॐ खख खाहिखाहि दुष्टसत्त्वदमक! असिमुसलपरशुपाशहस्त! चतुर्भुज! चतुर्मुख! षट्चरण! गच्छ गच्छ महाविघ्नघातक! विकृतानन! सर्वभूतभयङ्कर! अट्टहासनादिने व्याघ्रचर्मनिव-

सन! कुरु कुरु सर्वकर्मा। छिन्द छिन्द सर्वमन्त्रान्। भिन्द भिन्द परमुद्राम्। आकर्षय आकर्षय सर्वमुद्राम्। निर्मथ निर्मथ सर्वदुष्टान्। प्रवेशय प्रवेशय मण्डलमध्ये। वैवस्वतान्तकर! कुरु कुरु मम कार्यम्। दहदह पचपच मा विलम्ब मा विलम्ब समयमनुस्मर हूँ हूँ फट् फट्। स्फोटय स्फोटय सर्वाशापारिपूरक! हे हे भगवन्! किं चिरायसि मम सर्वार्थान् साधय स्वाहा॥

एष भगवतो मञ्जुश्रियस्य महाक्रोधराजा यमान्तको नाम यम राजामपि घातयति। आनयति। किं पुनरन्यसत्त्वम्। समनन्तरभाषिते महाक्रोधराजे भगवतः समीप सर्वसत्त्वा उपसङ्क्रमन्ते आर्ता भीतास्त्रस्ता उद्विग्नमनसो भिन्नहृदयाः। नान्यच्छरणम्। नान्यत् त्राणम्। नान्यत् परायणम्। वर्जयित्वा तु बुद्ध भगवन्त मञ्जुश्रिय च कुमारभूतम्॥

अथ ये केचित् पृथिवीचरा जलेचराः खगचराः स्थावरजङ्गमाश्च जरायुजाण्डजसंस्वेदज उपपादुकसत्त्वसङ्ख्याताः; तेऽपि तत्क्षणतन्मुहूर्तेनानन्तापर्यन्तेषु लोकधातुषु स्थिता इत्यूर्ध्वमधस्तिर्यग् दिक्षु विदिक्षु निलीनास्तत्क्षण महाक्रोधराजेन स्वयमपोह्य नीताः। अयं च क्रोधराजा, अवीतरागस्य पुरतो न जप्तव्यः। यत् कारण सोऽपि म्रियते शुष्यते वा। समयमधिष्ठाय बुद्धप्रतिमायाग्रत + + + + + + + वा मञ्जुश्रियो वा कुमारभूतस्याग्रतो जप्तव्यः। अन्यकर्मनिमित्तं वा यत्र वा तत्र वा न पठितव्यः। कारण महोत्पादमहोत्सन्न आत्मोपघाताय भवतीति। परमकारुणिका हि बुद्धा भगवन्तो बोधिसत्त्वाश्च महासत्त्वाश्च केवल तु सर्वज्ञज्ञान + + + + + + + सम्प्रतिष्ठापन अशेषसत्त्वधातुनिर्वाणाभिसम्प्रापणा अशासितशासनः त्रिमात्रसंयोजनः त्रिरत्नवंशानुपच्छेदमन्त्रचर्यादीपनः महाकरुणाप्रभावनिष्यन्देन चेतसा मारबलाभिभवन महाविघ्ननाशन दुष्प्रज्ञा निवारण आत्मबलाभिभवन परबलनिवारणस्तोभन पातन नाशन शासन उच्छोषण तोषण स्वमन्त्रचर्याप्रकाशन आयुरारोग्यैश्वर्याभिवर्द्धनतः क्षिप्रकार्यान् साधयत, महामैत्र्या महाकरुणा महोपेक्षा महामुदितासद्यगतः तन्निमित्तहेतु सर्वतर्कवितर्कापगतेन चेतसा भाषते स्म॥

अथ ते नागा महानागा यक्षा महायक्षा राक्षसा महाराक्षसा' पिशाचा महापिशाचा' पूतना महापूतनाः कटपूतना महाकटपूतना मारुता महामारुता कूष्माण्डा महाकूष्माण्डा व्याडा महाव्याडा वेताडा महावेताडा कम्बोजा महाकम्बोजा भगिन्या महाभगिन्यो डाकिन्यो महाडाकिन्य' चूपका महाचूपका उत्सारका महोत्सारका डिम्फिका महाडिम्फिकाः किम्पका महाकिम्पका रोगा महारोगा। महारोगा अपस्मारा महाअपस्मारा ग्रहा महाग्रहा आकाशमातरा महाकाशमातर' रूपिण्यो महारूपिण्य क्रन्दना महाक्रन्दना छाया महाच्छाया प्रेषका महाप्रेषका किङ्करा महाकिङ्करा यक्षिण्यो महायक्षिण्यः पिशाच्यो महापिशाच्यो ज्वरा महाज्वरा चातुर्थका महाचातुर्थकाः नित्यज्वरा विषमज्वरा साततिका मौहूर्तिका वातिका पैत्तिका श्लेष्मिका' सान्निपातिका विद्या महाविद्या सिद्धा महासिद्धा योगिनो महायोगिन ऋषयो महाऋषय किङ्करा महाकिङ्करा महोरगा महामहोरगा गन्धर्वा महागन्धर्वा देवा महादेवा मनुष्या महामनुष्या जनपद्यो महाजनपदयः सागरा महासागरा नद्यो महानद्य पर्वता महापर्वता' निधयो महानिधय पृथिव्या महापृथिव्या वृक्षा महावृक्षा। पक्षिण्यो महापक्षिण्यो राज्ञा महाराज्ञा शक्रा महेन्द्रा वासवा क्रतयो भूता विर्यात ईशान यम ब्रह्मा महाब्रह्मा वैवस्वत धनद धृतराष्ट्र' विरूपाक्षः कुबेरः पूणभद्रः पञ्चिक जम्भल सम्भल कम्मल हारीति हरिकेश हरिहारीति पिङ्गला प्रियङ्कर अर्थङ्कर जालेन्द्र लोकेन्द्र उपेद्र गुह्यक महागुह्यक चल चपल जलचर सातत गिरि हेमगिरि महागिरि कूटाक्ष त्रियसिरश्चेति। एतैश्चान्यैश्च महायक्षसेनापतिभि' अनेकयक्षकोटीनियुतशतसहस्रपरिवारितैस्तत्रैव महापर्षन्मण्डले शुद्धावासभवने बोधिसत्त्वाधिष्ठानेन ऋद्धिबलाधानेन च सन्निपतिता अभूवन्, सन्निषण्णाश्च धर्मश्रवणाय ॥

येऽपि ते महाराक्षसराजान', अनेकराक्षसकोटीनियुतशतसहस्रपरिवारा आनीता महाक्रोधराजेन। तद्यथा— रावण प्रविण विश्रावण शङ्कुकर्ण कुम्भ कुम्भकर्ण समन्तकर्ण यम विभीषण

घोर सुघोर यक्ष यम घण्ट इन्द्रजित् लोकजिः योधनः सुयोधनः शूलः त्रिशूलः त्रिशिर अनन्तशिरश्चेति सन्निपतिता भूवं धर्मश्रवणाय ॥

येऽपि ते महापिशाचा अनेककोटीनियुतशतसहस्रपरिवाराः। तद्यथा — पीलु उपपीलु सुपीलु अनन्तपीलु मनोरथ अमनोरथ सुताय प्रसन सुधाम घोर घोररूपीश्चेति सन्निपतिता अभूव धर्मश्रवणाय ॥

येऽपि ते महानागराजानः, अनेकनागकोटीनियुतशतसहस्रपरिवारा आनीताः क्रोधराजेन, बोधिसत्त्वऋद्धिबलाधानेन च। तद्यथा—नन्द उपनन्द कम्बल उपकम्बल वासुकि अनन्त तक्षक पद्म महापद्म सङ्खपाल सङ्ख सङ्खपाल कर्कोटक कुलिक अकुलिक माण कलशोद कुलिशिक चांपेय मणिनाग मानभङ्ग दुकुर उपदुकुर लकुट महालकुट श्वेत श्वेतभद्र नील नीलाम्बुद क्षीरोद अपलाल सागर उपसागरश्चेति। एतैश्चान्यैश्च महानागराजनै, अनेकशतसहस्रमहानागपरिवारितैस्तन्महापर्षन्मण्डल सन्निपतिता' सन्निषण्णा अभूवं धर्मश्रवणाय ॥

येऽपि ते ऋषयो महाऋषयः। तद्यथा — आत्रेय वसिष्ठः गौतम भगीरथ जह्नु अङ्गिरसः अगस्ति पुलस्ति. व्यास कृष्ण कृष्ण गौतम अग्नि अङ्गिरस जामदग्नि आस्तीक मुनि' मुनिवर अश्वर. वैशम्पायन पराशर. परशुः योगेश्वरः पिप्पलः पिप्पलाद वाल्मीकः मार्कण्डश्चेति। एतैश्चान्यैर्महाऋषयै अनेकमहाऋषिशतसहस्रपरिवारास्तत्पर्षन्मण्डलमुपजग्मु। भगवन्त शाक्यमुनिं वन्दित्वा सन्निपण्णा भूवं मन्त्रचर्यार्थबोधिसत्त्वपिटक श्रोतुमनुमोदितु च ॥

येऽपि ते महोरगराजानः, तेऽपि तत् पर्षन्मण्डल सम्प्रविष्टा अभूवं सन्निपण्णाः। तद्यथा — भेरुण्ड भूरुण्ड मरुण्ड मारीच दीप प्रदीपाश्चेति ॥

येऽपि ते गरुडराज्ञास्तेऽपि तत् पर्षन्मण्डल सन्निपतिता अनेकशतसहस्रपरिवाराः। तद्यथा — सुपर्ण श्वेतपर्ण पन्नग पर्णग सु

जातपक्ष अजातपक्षः मनोजव पन्नगनाशन वैनतेय वैनतेय भरद्वाज शकुन महाशकुन पक्षिराजाश्चेति । तेऽपि तत् पर्षन्मण्डले संनिपतेयुः ॥

येऽपि ते किन्नरराजाः अनेककिन्नरशतसहस्रपरिवाराः तेऽपि तं पर्षन्मण्डलं संनिपतेयुः । तद्यथा—द्रुम उपद्रुम सुद्रुम अनन्तद्रुम लोकद्रुम लेद्रुम घनोरस्क महोरस्क महौजस्क महोज महर्द्धिक विरुत सुस्वर मनोज्ञ चित्तो मादकर उन्नत उपेक्षक करुण अरुणश्चेति । एते चान्ये च महाकिन्नरराजानः अनेककिन्नरशतसहस्रपरिवाराः संनिपतिता अभूवन् धर्मश्रवणाय ॥

एवं ब्रह्मा सहाम्पतिः महाब्रह्मा आभास्वरः प्रभास्वरः शुद्धाभः पुण्याभः अद्वृहः अतपाः अकनिष्ठा सुकनिष्ठा लोकनिष्ठा आकिञ्चन्या नैवकिञ्चन्या आकाशानन्त्या नैवाकाशानन्त्या सुदृशा सुदर्शना सुनिर्मिता परनिर्मिता शुद्धावासा तुषिता यामा तृदशा चातुर्महाराजिका सदामत्ता मालाधारा करोटपाणयः वीणातृतीयकाः पर्वतवासिनः कूटवासिनः शिखरवासिनः अलकवासिनः पुरवासिनः विमानवासिनः अन्तरिक्षचरा भूमिवासिनः वृक्षवासिनः गृहवासिनः । एवं दानवेन्द्राः—प्रह्लाद बलि राहु वेमाचित्ति सुचित्ति क्षेमचित्ति देवचित्ति राहु बाहुप्रमुखाः अनेकदानवकोटीशतसहस्रपरिवारा रिचित्रगतयो विचित्रार्थाः सुरयोधिनोऽसुरा, तेऽपि तत् पर्षन्मण्डलं सन्निपतेयुः । बुद्धाधिष्ठानेन बोधिसत्वविकुर्वेण द्रष्टुं वन्दितुं पर्युपासितुम् ॥

येऽपि ते ग्रहा महाग्रहा लोकार्थकरा अन्तरिक्षचराः । तद्यथा—आदित्य सोम अङ्गारक बुध बृहस्पति शुक्र शनिश्चर राहु कम्प केतु अशनि निर्घात तार ध्वज घोर धूम्र धूम वज्र ऋक्ष वृष्टि उपवृष्टि नष्टार्क निर्नष्ट हशान्त माष्टि ऋष्टि तुष्टि लोकान्त क्षय विनिपात आपात तर्क मस्तक युगान्त श्मशान पिशित रौद्र श्वेत अभिज अभिजत मैत्र शङ्कु त्रिशङ्कु लूथ रौद्रक ऋतुनाशन बलवां घोर, अरुण विहसित माष्टि स्कन्द सनत् उपसनत् कुमारक्रीडन हसन प्रहसन नर्तपक नर्तक खज विरूपश्चेति । इत्येते महाग्रहाः तेऽपि तत्

पर्षन्मण्डलमनेकशतसहस्रपरिवृता' बुद्धाधिष्ठानेन तस्मि शुद्धावासभवने संनिपतिता अभूव संनिषण्णा, ॥

अथ ये नक्षत्राः खगानुचारिणः अनेकनक्षत्रशतसहस्रपरिवारिता । तद्यथा — अश्विनी भरणी कृत्तिका रोहिणी मृगशिरा आर्द्रा पुनर्वसू पुष्य आश्लेषा मघा उभे फल्गुनी हस्ता चित्रा स्वाति विशाखा अनुराधा ज्येष्ठा मूला उभौ आषाढौ श्रवणा धनिष्ठा शतभिषा उभौ भद्रपदौ रेवती देवती प्रभिजा पुनर्णवा ज्योती अङ्गिरसा नक्षत्रिका उभौ फल्गुफल्गुवती लोकप्रवरा प्रवराणिका श्रेयसी लोकमाता ईरा ऊहा वहा अर्थवती असार्था चेति । इत्येते नक्षत्रराज्ञ तस्मि शुद्धावासभवने अनेकनक्षत्रशतसहस्रपरिवारिता' तास्तस्मिन् महापर्षन्मण्डलसन्निपाते बुद्धाधिष्ठानेन सन्निपतिता सन्निषण्णा अभूवन् ॥

षट्त्रिंशद् राशय' तद्यथा— मेष वृषभ मिथुन कर्कटक सिंह कन्य तुल वृश्चिक धनु मकर कुम्भ मीन वानर उपकुम्भ भृङ्गार खड्ग कुञ्जर महिष देव मनुष्य शकुन गन्धर्व लोकसत्वजित उग्र तेज ज्योत्स्न छाय पृथिवी तम रज उपरज दु ख सुख मोक्ष वोधि प्रत्येक श्रावक नरक विद्याधर महोज महोजस्क तिर्यक्प्रेत असुर पिशित पिशाच यक्षराक्षस सर्वभूमित भूतिक निम्नग ऊर्ध्वग तिर्यग विकसित ध्यानग योगप्रतिष्ठ उत्तम मध्यम अधमश्चेति । इत्येते महाराश्यः अनेकराशिशतसहस्रराशिपरिवारिता', येन शुद्धावासभवनं, येन, च महापर्षत्सन्निपातमण्डल, तेनोपजग्मु । उपेत्य भगवतश्चरणयोर्निपत्य स्वकस्वकेषु च स्थानेषु सन्निषण्णा भूवन् ॥

येऽपि ते महायक्षिण्य', अनेकयाक्षणीशतसहस्रपरिवृता । तद्यथा — सुलोचना सुभ्रू सुकेशा सुस्वरा सुमती वसुमती चित्राक्षी पूर्णाशा गुह्यका सुगुह्यका मेखला सुमेखला पद्मोच्चा अभया जया विजया रेवतिका केशिनी केशान्ता अनिला मनोहरा मनोवती कुसुमावती कुसुमपुरवासिनी पिङ्गला हारीती वीरमती वीरा सुवीरा सुघोरा घोरवती सुर सुन्दरी सुरसा गुह्योत्तमारी वटवासिनी अशोका अन्धारसुन्दरी आलोकसुन्दरी प्रभावती अतिशयवती रूपवती सुरूपा

असिता सौम्या काणा मेना नन्दिनी उपनन्दिनी लोकान्तरा चेति । इत्येते महायक्षिण्यो अनेकयक्षिणीशतसहस्रपरिवारा तन्महापर्षन्मण्डल दूरत एव भगवन्त शाक्यमुनिं नमस्यन्त्य स्थिता भूवम् ॥

येऽपि ते महापिशाच्य , अनेकपिशाचिनीशतसहस्रपरिवृता , तेऽपि त भगवन्त शाक्यमुनिं नमस्यन्त्य सन्निपतेयु । तद्यथा— मण्डितिका पासुपिशाची उल्कापिशाची ज्वालापिशाची भस्मोद्गिरा पिशिताशिनी दुर्धरा भ्रामरी मोहनी तर्जनी रोहिणिका गोवाहिणिका लोकान्तिका भस्मान्तिका पीलुवती बहुलवती बहुल दुर्दान्ता धणा चिहितिका धूमान्तिका धूमा सुधूमा चेति । इत्यता महापिशाच्य , अनेकपिशाचीशतसहस्रपरिवारिता , तेऽपि त महापर्षत्सन्निपातमण्डल सम्प्रविष्टा भूवम् ॥

येऽपि ते मातरा महामातरा लोकमनुचरन्ति , सत्वविहेठिका बलिमाल्योपहारिश्च । तद्यथा — ब्रह्माणी माहेश्वरी वैष्णवी कौमारी चामुण्डा वाराही ऐन्द्री याम्या आग्नेया वैवस्वती लोकान्तकरी वारुणी ऐशानी वायव्या परप्राणहरा सुखमण्डितिका शकुनी महाशकुनी पूतना कटपूतना स्कन्दा चेति । इत्येते महामातरा अनेकमातरशतसहस्रपरिवारा', तेऽपि त महापर्षन्मण्डल नमो बुद्धायेति वाचमुदीरयन्त्य स्थिता अभूवम् ॥

एवमनेकशतसहस्रमनुष्या मनुष्यसत्वासत्वपावदीद्देवीचिर्महानरक, यावच्च भगवाग्र, अत्रान्तरे सर्वगगनतल स्फुटमभूत् । सत्वनिकाये न च कस्यचित् प्राणिनो विरोधोऽभूत् । बुद्धाधिष्ठानेन च बोधिसत्वसङ्घालङ्कारेण च सर्वे एव सत्वा मूर्धोपस्थित बुद्धं भगवन्त मञ्जुश्रिय कुमारभूत सम्पश्यते स्म ॥

अथ भगवान् शाक्यमुनि सर्वावन्त लोकधातु बुद्धचक्षुषा समवलोक्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । भाष भाष त्व शुद्धसत्व ! मन्त्रचर्यार्थविनिश्चयसमाधिपटलविसर बोधिसत्वपिटक, यस्येदानीं काल मन्यसे ॥

अथ मञ्जुश्रीः कुमारभूतः भगवता शाक्यमुनिना कृताभ्यनुज्ञातः गगनस्वभावव्यूहालङ्कार वज्रसहतकठिनसन्तानव्यूहालङ्कार नाम समाधिं समापद्यते। समनन्तरसमापन्नस्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतस्य त शुद्धावासभवन अनेकयोजनशतमहस्रविस्तीर्णं वज्रमयमधितिष्ठते स्म। यत्र ते अनेकयक्षराक्षसगन्धर्वमरुतपिशाच सक्षेपतः सर्वसत्त्वधातुबोधिसत्त्वाधिष्ठानेन तस्मिन् विमाने वज्रमणिरत्नप्रख्ये मम्प्रतिष्ठिता सन्निषण्णा भूव अन्योन्यमविहेठका। अथ मञ्जुश्री कुमारभूतस्तन्महापर्षत्सन्निपात विदित्वा यमान्तक क्रोधराजमामन्त्रयते स्म। भो भो महाक्रोधराज! सर्वबुद्धबोधिसत्त्वनिर्घोतः एव महापर्षत्सन्निपातमण्डल सर्वसत्त्वाना च रक्ष रक्ष वशमानय। दुष्टान् दम। सौम्यान् बाधय। अप्रसन्नां प्रसादय। यावदह स्वमन्त्रचर्यानुवर्त्तन बोधिसत्त्वपिटक वैपुल्यमन्त्रचर्यामण्डलविधान भाषिष्ये। तावदेतां बहिर्गत्वा रक्षय॥

एवमुक्तस्तु महाक्रोधराजा आज्ञा प्रतीक्ष्य महाविकृतरूपी निर्येयुः सर्वसत्त्वान् रक्षणाय शासनाय समन्तात् पर्षन्मण्डलं यमान्तकः क्रोधराजा अनेकक्रोधशतसहस्रपरिवारितो समन्तात्त चतुर्दिक्षु इत्यूर्ध्वमधस्तिर्यग् घोर च नाद प्रमुञ्चमानः स्थितोऽभूत्॥

अथ ते सर्वा, सौम्या सुमनस्का, सवृत्ताः आज्ञां नोल्लङ्घयन्ति। एव च शब्द शृण्वन्ति। यो ह्येत समयमतिक्रमेत्। स तत्रास्य स्फुटो मूर्ध्नो अजकस्येव मञ्जरीति। बोधिसत्त्वाधिष्ठान च तत्॥

अथ मञ्जुश्रीः कुमारभूतः स्वमन्त्रचर्यार्थधर्मपद भाषते स्म। एकेन धर्मेण सम वागतस्य बोधिसत्त्वस्य महासत्त्वस्य मन्त्रा सिद्धिं गच्छेयु। कतमेनकेन, यदुत सर्वधर्माणा निःप्रपञ्चो कारत समनुपश्यता। द्वाभ्या धर्माभ्यां प्रतिष्ठितस्य बोधिसत्त्वस्य मन्त्राः सिद्धिं गच्छेयुः। कतमाभ्यां द्वाभ्यां, बोधिचित्तापरित्यागिता सर्वसत्त्वसमता च। त्रयाभ्या धर्माभ्या स्वमन्त्रचर्यार्थनिर्देशपारिपूरिं गच्छान्ति। कतमाभ्यां त्रयाभ्यां, सर्वसत्त्वापरित्यागिता बोधिसत्त्वशीलसवरारक्षणतया स्वमन्त्रापरित्यागिता च। चतुर्भि धर्मै समन्वागतस्य प्रथम

चित्तोत्पादिकस्य बोधिसत्त्वस्य मन्त्रा सिद्धिं गच्छेयु । कतमैश्च॰ तुर्भि , स्वमन्त्रापरित्यागिता परमन्त्रानुपच्छेदनता सर्वसत्त्वेभ्योपसंहरणता महाकरुणाभावितचेतनता च । इमैश्चतुर्भि॰ धर्म॰ समन्वागतस्य प्रथमचित्तोत्पादकस्य बोधिसत्त्वस्य मन्त्रा सिद्धिं गच्छेयु । यं धमा बोधिसत्त्वस्य पिटकसमवशरणता मन्त्रचर्याभिनिर्हार बोधिपूरिं गच्छेयु । कतमे पञ्च । विविक्तदेशसेवनता, परसत्त्वाद्वेषणता, लौकिकमन्त्रानिरीक्षणता, शीलश्रुतचारित्रस्थापनता च । इमे पञ्च धर्मा मन्त्रचर्यार्थपारिपूरिं गच्छेयु । पट् धर्मा मन्त्रचर्यार्थपारिपूरिं गच्छेयु॰ । कतमे षट् । त्रिरत्नप्रसादानुपच्छेदनता, बोधिसत्त्वप्रसादानुपच्छेदनता, लौकिकलोकोत्तरमन्त्रानिन्दनता, निःप्रपञ्चधर्मधातुदम्भनता, गम्भीरपदार्थमहायानसूत्रान्त अप्रतिक्षेपणता, अखिन्नमानसता, मन्त्रचर्यापर्येष्टि कुशलपक्षे अपरिहानता । इमे पट धर्मा विद्याचर्यामन्त्रसिद्धिं समवशरणता गच्छन्ति । सप्त धर्मा विद्यासाधनकालौपयिकमन्त्रचर्यानुप्रवेशनतां गच्छन्ति । कतमे सप्त । गम्भीरनय , प्रज्ञापारमिता भावना पठनदेशनस्वाध्यायनलिखनबोधिसत्त्वचर्याविमुक्तिकालदेशनियमजपहोममौनतपअविलम्बितगतिमतिस्मृतिप्रज्ञाधृति अधिवासवत॰ बोधिसत्त्वसम्भारमहायानधर्मनयसम्प्रवेशनत स्वमन्त्रमन्त्राकर्षणरक्षणसाधनक्रियाकौशलत महाकरुणा महामैत्री महापेक्षा महामुदिता पारमिताभाववतः निःप्रपञ्चसत्त्वधातुधर्मधातुतथतासमवसरणतः द्वयाकारसर्वज्ञज्ञानपरिगवेपणत सर्वसत्त्वापरित्याग॰ हीनयानास्पृहणतश्च । इमे सप्त धर्मा विद्याविद्यामन्त्रसिद्धिं पारिपूरतां गच्छन्ति । कतमे अष्टदृष्टादृष्टफलश्रद्धा कौतुकजिज्ञासत अपिचिकित्सा अष्टधर्मविद्यामन्त्रचर्यार्थसिद्धिं समवसरणतां गच्छन्ति । बोधिसत्त्वप्रसादसफलशुद्धिविकुर्वणतः अविपरीतमन्त्रग्रहणगुरुगौरवत॰ बुद्धबोधिसत्त्वमन्त्रत त्र आचार्योपदेशग्रहण अविसवादनसर्वस्वपरित्यागतः सिद्धक्षेत्रस्थानास्थानस्वप्रदर्शनकौशलप्रकाशनत विगतमात्सर्यमलमखिलस्त्यानमिद्धवीर्यारम्भसततबुद्धबोधिसत्त्वात्माननिर्यातनतः सक्षेपत॰ अवृतकुशलमूलमहासन्नाहसन्नद्ध॰ सर्वविघ्नानां प्रहर्तुकामः

बोधिमण्डक्रमणमहाभोगप्रतिकाङ्क्षणमहशाख्ययात्मभावत महशाख्यपुद्गलसमवधानाविरहितकल्याणमित्रमञ्जुश्रीकुमारभूतबोधिसत्त्वसमवधानतश्च । इमे अष्ट धर्मा मन्त्रचर्यार्थसिद्धि समवशरणतां च गच्छन्ति । सक्षेपत मापा अविरहितबोधिचित्तस्य रत्नत्रयाविमुक्तस्य परमदुःशीलस्यापि अखिन्नमानमानस सतताभियुक्तस्य मदीयमन्त्रपटलबिसर अनन्ताद्भुतबोधिसत्त्वचर्यानिष्पादितमानसोद्भत सिध्यतेति । नाप्यथा च गन्तव्यम् । अविकल्पमानसा भूत्वा जिज्ञासनहेतारपि साधनीयमिति ॥

अथ सा सर्वावती पर्षत् सबुद्धबोधिसत्त्वप्रत्येकबुद्धार्यश्रावकाधिष्ठिता एव वाचमुदीरयन्त, साधु साधु भो जिनपुत्र! विचित्रमन्त्रचर्यार्थक्रियाधर्मनयप्रवेशानुवर्तिनी धर्मदेशनासुदेशिता सर्वसत्त्वानामर्थाय अहो कुमारभूत! मञ्जुश्री'! विचित्रधर्मदेशनानुवर्तिनी मन्त्रचर्यानुकूला सुभाषिता । यो हि कश्चित् महाराज्ञ इम सन्निपातपरिवर्त वाचयिष्यति, धारयिष्यति, मनसि करिष्यति, सङ्ग्रामे वाग्रत हस्तिमारोप्य स्थापयिष्यति, विविधैर्वा पुष्पधूपगन्धविलेपनै पूजयिष्यति, प्रत्यर्थिकाना प्रत्यमित्राणा वशमानयिष्याम । परबलसेनाभङ्ग करिष्याम । पुस्तकलिखित वा कृत्वा स्वगृहे स्थापयिष्यति, तस्य कुलपुत्रस्य वा कुलदुहितुर्वा महाराज्ञस्य वा महाराज्ञीय वा भिक्षुर्वा भिक्षण्या वा, उपासिकस्य वा उपासिकाया वा, महारक्षां महाभोगतां, दीर्घायुष्मतां, आयुरारोग्यता, सततभोगाभिवर्धनतां, करिष्यामीति ॥

एवमुक्तस्तु सा सर्वावती पर्षत् तूष्णीमभूत् ॥

महायानमन्त्रचर्यानिर्देश्यमहाकल्पात् मञ्जुश्रीकुमारभूतबोधिसत्त्वविकुर्वणपटलविसरात् मूलकल्पात् प्रथम सन्निपातपरिवर्त ॥

अथ द्वितीय परिवर्त ।

अथ खलु मञ्जुश्री' कुमारभूत सर्वावन्त पर्षन्मण्डलमवलोक्य सर्वसत्त्वसमयानुप्रवेशावलोकिनीं नाम समाधि समापद्यते स्म । समनन्तरसमापन्नस्य च मञ्जुश्रिय' कुमारभूतस्य नाभिमण्डलप्रदेशाद् रश्मिर्निश्चरन्ति स्म । अनेकरश्मिकोटीनियुतशतसहस्रपरिवारिता समन्तात् सर्वसत्त्वधातुमवभास्य पुनरेव त शुद्धावासभवनं अवभास्य स्थिताभूत् ॥

अथ खलु वज्रपाणिर्बोधिसत्त्वो महासत्त्व मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । भाष भाष त्व भो जिनपुत्र! सर्वसत्त्वसमयानुप्रवेशन नाम + + + + + + + + + + + + + + समनुप्रविश्य त्वदीय मन्त्रगण सर्वलौकिकलोकोत्तरं च मन्त्रसिद्धिं समनुप्राप्नुवन्ति । एवमुक्त आगुह्यकाधिपतिना यक्षेन्द्रेण मञ्जुश्री कुमारभूत. परमगुह्यमण्डलत त्रं भाषते स्म । सर्वविघ्नसञ्चोदन नाम स + + विकुर्वण विदन्तयति । दक्षिण च पाणिमुन्नम्य अङ्गुल्याग्रेण पर्षन्मण्डलमाकारयति स्म । तस्मिन्नङ्गुल्यग्रे अनेकविधा राजकोटीनयुतशतसहस्राणि निश्चेरु । निश्चरित्वा च सर्वावन्तं शुद्धावासभवन महतावभासेनावभास्य च स्थिता अभूवम् ॥

अथ मञ्जुश्रीः कुमारभूत, यमान्तकस्य क्रोधराजस्य हृदय सर्वकर्मिक एकवीर आवाहननिसर्जनशान्तिकपौष्टिक आभिचारुक अन्तर्धानाकाशगमनपातालप्रवेशपादप्रचारिकाकर्पणविद्वपणवशीकरणसर्वगन्धमाल्यविलेपनप्रदीपस्वमन्त्रतन्त्रेपुप्रदान सक्षेपत यथा यथा प्रपद्यते, तथा तथा साध्यमान अपर नाम महावीर्य सर्वार्थसाधन महाक्रोधराजम् । कतम च तत् । ॐ । आ' । हू । इद त महाक्रोधस्य हृदयम् । सर्वकर्मिक सर्वमण्डलेषु सर्वमन्त्रचर्यासु च निर्दिष्ट महामन्त्रेन मञ्जुघोषेण सर्वविघ्नविनाशनम् ॥

अथ मञ्जुश्रीः कुमारभूत' दक्षिण पाणिमुन्नम्य क्रोधस्य मूर्ध्नि स्थापयामास । एवञ्चाह— "नमस्ते सर्वबुद्धानाम्।" समन्वाहरन्त

बुद्धा भगवन्त । ये केचिद् दशदिग्लोकधातुव्यवस्थिता अनन्ताप र्यन्ताश्च बोधिसत्त्वा महर्द्धिका समयमधितिष्ठन्त ।" इत्येवमुक्त्वा तं क्रोधराजान भ्रामयित्वा क्षिपति स्म । समनन्तरनिक्षिप्ते महाक्रोधराजे सर्वावन्त लोकधातु सत्त्वा क्षणमात्रेण ये दुष्टाशयाः सत्त्रा मह र्द्धिकाः तां निगृह्यानयति स्म । तं महापर्षन्मण्डल शुद्धावासभवनं प्रवेशयति स्म । व्यवस्थायाञ्च स्थापयित्वा समन्तज्वालामालाकुलो भूत्वा दुष्टसत्त्वेषु च मूर्ध्नि तिष्ठते स्म ॥

अथ मञ्जुश्री' कुमारभूत. पुनरपि त पर्षन्मण्डलमवलोक्य 'शृण्वन्तु भवन्त' सर्वसत्त्वा' यो येन मदीय समयमतिक्रमेत् तस्या य क्रोधराजा निग्रहमापादयिष्यति । यत् कारणमनतिक्रमणीया बुद्धानां भगवता समयरहस्यमन्त्रार्थवचनपथाः बोधिसत्त्वानां च मह र्द्धिकानां समासनिर्देशत कथयिष्यामि । त शृणुत साधु च सुष्ठु च मनसि कुरुत भाषिष्येऽहम् । नमः समन्तबुद्धानाम् । ॐ र र स्मर अप्रतिहतशासनकुमाररूपधारिण हूँ हूँ फट् फट् स्वाहा । अय स मार्याः! मदीयमूलमन्त्र' । आर्यमञ्जुश्रिय नाम मुद्रा पञ्चशिखा महा मुद्रेति विख्याता त प्रयोजये अस्मिन् मूलमन्त्रे सर्वकर्मिक भवति हृदयम् । मुद्रो सर्वकर्मकर शिवम् । ॐ धान्यद नम. । मुद्रा चात्र भवति त्रिशिखेति विख्याता सर्वभोगाभिवर्द्धनी । उपहृदय चात्र भ वति । वाहे हूँ । मुद्रा चात्र भवति त्रिशिखेति विख्याता सर्वसत्त्वाकर्षणी । परमहृदय चात्र भवति । मु । मुद्रा भवति चात्र मयूरासनेति विख्याता सर्वसत्त्ववशङ्करी । सर्वबुद्धानां हृदयम् । अपरमपि महा वीर नाम अष्टाक्षरं परमश्रेयसं महापवित्र त्रिभववर्त्मायच्छेदं सर्वदुर्गतिनिवारण सर्वशान्तिकरं सर्वकर्मकरं क्षेम निर्वाणप्रापण बुद्धमिव स मुखदर्शनोपस्थितम् । स्वयमेव मञ्जुश्रीरयं बोधिसत्त्वः सर्वसत्त्वानामर्थाय परमहृदयं मन्त्ररूपेणोपस्थितः सर्वाशापारिपूरकं यत्र स्मरितमा त्रेण पञ्चानन्तर्याणि परिशोधयति । कः पुनर्वादो जायेत । कतम च तत् । ॐ आः धीर हूँ खचरः । एष सः मार्षा यूयमेवाह अष्टा क्षर महावीरं परमगुह्यहृदय बुद्धत्वमिव प्रत्यपस्थितम् । सर्वकार्येषु

सक्षेपतो महाशु । । ।
। । । । । ञ्तनिष्ठादक्षमिति । मुद्रा चात्र भवति महावीरेति विख्याता सर्वाशापारिपूरकी । आह्वाननमन्त्रा चात्र भवति । ॐ हे हे कुमाररूपिस्वरूपिणे सर्वबालभाषितप्रबोधने आयाहि भगव आयाहि । कुमारक्रीडोत्पल-धारिणे मण्डलमध्ये तिष्ठ तिष्ठ । समयमनुस्मर । अप्रतिहतशासन हूँ । मा विलम्ब । रु रु फट् स्वाहा । एष भगव मञ्जुश्रिय' आह्वाननमन्त्रा । सर्वसत्त्वानां सर्वबोधिसत्त्वानां सर्वप्रत्येकबुद्धार्यश्रावकदेवनागयक्षगन्धर्वगरुडकिन्नरमहोरगपिशाचराक्षससर्वभूतानां चेति सप्ताभिमन्त्रित चन्दनोदक कृत्वा चतुर्दिशमित्यूर्ध्वमधस्तिर्यक्सर्वतः क्षिपेत् । सर्वबुद्धबोधिसत्वा मञ्जुश्रिय स्वय तस्य परिवार' सर्वलौकिकलोकोत्तराश्च मन्त्रा' सर्वे च भूतगणा' सर्वसत्त्वाश्च आगता भवेयु॰ । नमः सर्वबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । ॐ धु धुर धुर धूपवासिनि धूपार्चिषि हूँ तिष्ठ समयमनुस्मर स्वाहा । धूपमन्त्रः । चन्दन कर्पूरं कुङ्कुमं चैकीकृत्य धूप दापयेत्तत' । आगतानां तथागतानां सर्वबोधिसत्त्वानां च धूपाघ्रायितमनस आकृष्टा भवन्ति । भवति चात्र मुद्रा यस्य मालेति विख्याता सर्वसत्त्वाकर्षणी शिवा । आह्वाननमन्त्रायाश्च अयमेव मुद्रा पद्ममाला शुभा । आगताना च सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानां सर्वसत्त्वानां चागतानां अर्घ्यो देय' । कर्पूरचन्दनकुङ्कुमैरुदकमालोड्य जातीकुसुमनवमालिकवार्षिकपुन्नागनागवकुलपिण्डितगराभ्यां एतेषामन्यतमेन पुष्पेण यथालब्धेन वा सुगन्धपुष्पेण मिश्रीकृत्य अनेन मन्त्रेण अर्घ्यो देय । नम सर्वबुद्धानामप्रतिहतशासनानां तद्यथा — हे हे महाकारुणिक! विश्वरूपधारिणि! अर्घ्यं प्रतीच्छ प्रतीच्छापय समयमनुस्मर तिष्ठ तिष्ठ मण्डलमध्ये प्रवेशय प्रविश सर्वभूतानुकम्पक! गृह्ण गृह्ण हूँ । अम्बरविचारिणे स्वाहा । मुद्रा चात्र पूर्णेति विख्याता सर्वबुद्धानुवर्तिनी । ध्रुवा । गन्धमन्त्रा चात्र भवति । नम' सर्वबुद्धाना नम' समन्तगन्धावभासश्रियाय तथागताय । तद्यथा — गन्धे गन्धे गन्धाढ्ये गन्धमनोरमे प्रतीच्छ प्रतीच्छेय गन्ध समतानुसारिणे स्वाहा । भवति

चात्र मुद्रा पल्लवा नाम सर्वाशापारिपूरिका । पुष्पमन्त्रा चात्र भवति । नमः सर्वबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । नम सङ्कुसुमितराजस्य तथागतस्य । तद्यथा—कुसुमे कुसुमे कुसुमाढ्ये कुसुमपुरवासिनि कुसुमावति स्वाहा । तेनैव धूपमन्त्रेण पूर्वोक्तेनैव धूपेन धूपयेत् ।

सर्वबुद्धां नमस्कृत्य अचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ।
बलिमन्त्र प्रवक्ष्यामि सम्यक् सम्बुद्धभाषिताम् ॥

नमः सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानामप्रतिहतशासनाना तद्यथा—हे हे भगव! महासत्त्व! बुद्धावलोकित! मा विलम्ब । इद बलि गृह्णापय गृह्ण हूँ हूँ सर्वविश्व र र ट ट फट् स्वाहा । निवेद्यं चानेन दापयेत् । बलिं च सर्वभौतिकम् । भवति चात्र मुद्रा शक्तिः सर्वदुष्टनिवारिणी । नम सर्वबुद्धानामप्रतिहतशासनानां सर्वतमोऽन्धकारविध्वंसिनां नमः समन्तज्योतिगन्धावभासश्रियाय तथागताय । तद्यथा—हे हे भगवं! ज्योतिरश्मिशतसहस्रप्रतिमण्डितशरीर! विकुर्व विकुर्व महाबोधिसत्त्वसमन्तज्वालोद्योतितमूर्ति खुर्द खुर्द अवलोकय अवलोकय सर्वसत्त्वानां स्वाहा ॥ प्रदीपमन्त्रा। प्रदीप चानेन दापयेत् । मुद्रा विकासिनी नाम सर्वसत्त्वावलोकिनी । नमः समन्तबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । तद्यथा—ज्वल ज्वल ज्वालय ज्वालय । हुं । विबोधक हरिकृष्णपिङ्गल स्वाहा । अग्निकारिका मन्त्रा । भवति चात्र मुद्रा सम्पुटनाम लोकविश्रुता । सर्वसत्त्वप्रभोद्योतनी भाषिता मुनिवरैः पूर्व बोधिसत्त्वस्य धीमत ॥

अथ खलु मञ्जुश्रीः कुमारभूतः वज्रपाणिं बोधिसत्त्वमामन्त्रयते स्म । इमानि गुह्यकाधिपते मन्त्रपदानि सरहस्यानि परमगुह्यकानि

त्वदीय कुलविख्यातः सुतं घोर सदारुण ।
य एव सर्वमन्त्राणां साध्यमानाना विचक्षणे ॥

मूर्धटक इति विख्यात + + + जकुलयोरपि ।
तस्य निर्नाशनार्थाय विधेय सम्प्रवक्ष्यते ॥

नमः सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानामप्रतिहतशासनानाम् । उ करु करु कुरु कुरु मम कार्यम् । भञ्ज भञ्ज सर्वविघ्ना । दह दह सर्ववज्रविनायकम् । मूर्धटकजीवितान्तकर महाविकृतरूपिणे पच पच सर्वदुष्टां । महागणपतिजीवितान्तकर बन्ध बन्ध सर्वग्रहां । षण्मुख ! षड्भुज ! षड्चरण ! रुद्रमानय । विष्णुमानय । ब्रह्माद्यां देवानानय । मा विलम्ब मा विलम्ब । झल् झल मण्डलमध्ये प्रवेशय । समयमनुस्मर । हूँ हूँ हूँ हूँ हूँ हूँ फट् फट् स्वाहा । एष स. परमगुह्यकाधिपते परमगुह्यं महावीर्यं मञ्जुश्री षण्मुखो नाम महाक्रोधराजा सर्वविघ्नविनाशक । अनेन पठितमात्रेण दशभूमिप्रतिष्ठापितबोधिसत्त्वा विद्रवन्ते । किं पुनर्दुष्टविघ्ना । अनेन पठितमात्रेण महारक्षा कृता भवति । मुद्रा चात्र भवति महाशूलेति विख्याता सर्वविघ्नविनाशिका । अस्यैव क्रोधराजस्य हृदयम् । ॐ ह्रीँ श्रीं विकृतानन हुम् । सर्वशत्रु नाशय स्तम्भय फट् फट् स्वाहा । अनेन मन्त्रेण सर्वशत्रू महाशूलरोगेण चतुर्थकेन वा गृह्णापयति । शततजपेन वा यावद् रोचते, मैत्रता वा न प्रतिपद्यते । अथ करुणाचित्त लभते । जापान्ते मुक्तिर्न स्यात् । मृयत इति रत्नत्रयापकारिणा कर्तव्य नाशेष सौम्यचित्तानां मुद्रा महाशूलैव प्रयोजनीया । उपहृदय चात्र भवति । ॐ ह्रीँः कालरूप हु ख स्वाहा । मुद्रा महाशूलयेव प्रयोजनीया । सर्वदुष्टा यमिच्छति त कारयति । परमहृदयम् । सर्वबुद्धाधिष्ठित एकाक्षर नाम । हूँ । एष सर्वकर्मकरः । मुद्रा महाशूलयैव प्रयोजनीया । सर्वानर्थनिवारणम् । सर्वभूतवशङ्कर सक्षेपत. । एष क्रोधराज सर्वकर्मेषु प्रयोक्तव्यः मण्डलमध्ये जाप सिद्धिकाले च विशिष्यते । विसर्जनमन्त्रा भवति । नम सर्वबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । तद्यथा—जय जय सुजय महाकारुणिक विश्वरूपिणे गच्छ गच्छ स्वभवन सर्वबुद्धांश्च विसर्जय । सपरिवारां स्वभवन चानुप्रवेशय । समयमनुस्मर । सर्वार्थाश्च मे सिद्ध्य तु मन्त्रपदा मनोरथ च मे परिपूरय स्वाहा ॥ अय विसर्जनमन्त्र सर्वकर्मेषु प्रयोक्तव्य । मुद्रा भद्रपीठेति विख्याता । आसन चानेन दापयेत् । मनसा ससजप्तेन विसर्जन सर्वेभ्यः लौकिकलोकोत्तरेभ्यो मण्डलभ्य म त्रेभ्यश्चैव मन्त्रसिद्धिः । समयजपकालनियमेषु च प्रयोक्तव्येति ॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूत. पुनरपि तं शुद्धावासभवनम वलोक्य त महापर्षन्मण्डल स्वक च विद्यागणमन्त्रपटलावसर भाषते स्म । नम' सर्वबुद्धानाम् अप्रतिहतशासनानाम् । ॐ रिटि स्वाहा ॥ मञ्जुश्रियस्येदम् अनुचरी केशिनी नाम विद्या सर्वकर्मिका । महामुद्राया पञ्चशिखाया योज्यसर्वविपकर्मसु । नम. समन्तबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । ॐ निटि । उपकेशिनी नाम विद्येय सर्वकार्मिका मुद्रया विकासिन्या च योजयेत् । सर्वग्रहकर्मेषु । नम' समन्तबुद्धाना मप्रतिहतगतीनाम् । ॐ नि' ।

विद्येय बलिनी नाम सर्वकर्मकरा शुभा ।
मुद्रया भद्रपीठया सयुक्ता यक्षिणी आनयेद्‍ ध्रुवम् ॥
नम समन्तबुद्धाना अचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ।
मुद्रया शक्तिना युक्ता सर्वडाकिनीघातिनी ॥

ॐ ह्रैः स्वाहा ।

विद्या कापतलिनी नाम मञ्जुघोषेण भाषिता ।
समन्तासर्वबुद्धैश्च प्रशस्ता दिव्यरूपिणी ॥
नम। समन्तबुद्धानाम् अप्रतिहतगतिप्रचारिणाम् ।
तद्यथा — ॐ वरदे स्वाहा ।
मुद्रा त्रिशिखेनेव प्रयोजयेत् । श्रेयसात्मकः ।
बहुरूपधरा देवी क्षिप्रभोगप्रसाधिका ॥
नम. समन्तबुद्धाना अचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ।

ॐ भूरि स्वाहा ।

मुद्रया शूलसयुक्ता सर्वज्वरविनाशिनी ।
नम. समन्तबुद्धानामचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ॥

ॐ तु रे स्वाहा ।

विद्या तारावती नाम प्रशस्ता सर्वकर्मसु ।
मुद्रया शक्तियष्टया तु योजिता विघ्नघातिनी ॥
नम. समन्तबुद्धानामचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ।

तद्यथा — ॐ विलोकिनि स्वाहा ।

विद्या लोकवती नाम सर्वकोशवशङ्करी ।
योजिता वज्रमुद्रेण सर्वसौख्यप्रदायिका ॥
नमः समन्तबुद्धानामचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ।

तद्यथा — ॐ विश्वे विश्वसम्भवे विश्वरूपिणि कह कह आविशाविश । समयमनुस्मर । रुरु तिष्ठ स्वाहा ।

एषा विद्या महावीर्या दर्शिता लोकनायकैः ।
दंष्ट्रमुद्रासमेतास्त्रसर्वसत्त्वा + वेशिनी ॥
शुभा वरदा सर्वभूतानां विश्वेति सम्प्रकाशिता ।
नमः समन्तबुद्धानामचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ॥

तद्यथा — ॐ श्वेतश्री वपुः स्वाहा ।

प्रयुरा‹ [illegible] मुद्रेण विन्यस्ता सर्वकर्मिका ।
महाश्वेतेति विख्याता अचिन्त्याद्भुतरूपिणी ॥
सौभाग्यकरण लोके नरनारीवशङ्करी ।
नम समन्तबुद्धानामचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ॥

तद्यथा — ॐ । खिखिरिखिरि भ्रुकुरि सर्वशत्रु स्तम्भय जम्भय मोहय वशमानय स्वाहा ।

एषा विद्या महाविद्या योगिनीति प्रकथ्यते ।
योजिता वक्त्रमुद्रेण दुष्टसत्त्वप्रसादिनी ॥
नमः समन्तबुद्धानामप्रतिहतगतिप्रचारिणाम् ।

तद्यथा — ॐ श्री ।

एषा विद्या महालक्ष्मी लोकनाथैस्तु दर्शिता ।
मुद्रा सम्पुटया युक्ता महाराज्यप्रदायिका ॥
नमः समन्तबुद्धानां सर्वसत्त्वाभयप्रदायिनाम् ।

तद्यथा — ॐ । अजिते ! कुमाररूपिणि ! एहि आगच्छ मम कार्यं कुरु स्वाहा ।

अजितेति विख्याता कुमारी अमृतोद्भवा ।
मुद्रया पूर्णया युक्ता सर्वशत्रुनिवारणी ॥
नमः समन्तबुद्धानामचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ।

तद्यथा — ॐ जये स्वाहा । विजये स्वाहा । अजिते स्वाहा । अपराजिते स्वाहा ।

चतुर्भगिन्य इति विख्याता बोधिसत्त्वानुचारिका ।
पर्यटन्ति महीं कृत्स्नां सत्त्वानुग्रहकारिका ॥
भ्राता स्तुम्बुरुविख्याता एतासामनुचारकः ।
नौयानसमारूढा अन्दुर्धतु' निवासिन' ॥
मुष्टिमुद्रेण विन्यस्ता सर्वाशापारिपूरिका ।
नमः समन्तबुद्धाना लोकाग्राधिपतीनाम् ॥

तद्यथा — ॐ । कुमार! महाकुमार! क्रीड क्रीड षण्मुखबोधिसत्त्वानुज्ञात! मयूरासनसङ्घोद्यतपाणि रक्ताङ्ग! रक्तगन्धानुलेपनप्रिय! ख ख खाहि खाहि खाहि । हु नृत्य नृत्य । रक्तापुष्पार्चितमूर्ति समयमनुस्मर । भ्रम भ्रम भ्रामय भ्रामय भ्रामय । लहु लहु माविलम्ब सर्वकार्याणि मे कुरु कुरु चित्ररूपधारिणे तिष्ठ तिष्ठ हु हुं सर्वबुद्धानुज्ञात स्वाहा ।

भाषिता बोधिसत्त्वेन मञ्जुघोषेण नायिना ।
षड्विकारा मही कृत्स्ना प्रचचाल समन्ततः ॥
हितार्थं सर्वसत्त्वानां दुष्टसत्त्वनिवारणम् ।
महेश्वरस्य सुतो घोरो वैनेयार्थमिहागत' ॥
स्कन्दमङ्गारकश्चैव ग्रहचिह्नै. सुचिह्नित ।
मञ्जुभाषिणी ततो भाषे करुणाविष्टेन चेतसा ॥
महात्मा बोधिसत्त्वोऽय बालानां हितकारिण ।
सत्त्वचर्या यत. प्रोक्तो विचेरुः सर्वतो जगत् ॥
मुद्राशक्तियष्ट्यानुसयुक्तो स महात्मन' ।
आवर्तयति ब्रह्माद्यां किं पुनर्मानुष फलम् ॥

कौमारभित्तमखिल कल्पमस्य समासत' ।
कार्त्तिकेयमञ्जुश्री' मन्त्रोऽय समुदाहृत' ॥
सत्त्वानुग्रहकाम्यर्थं बोधिसत्त्व इहागतः ।
त्र्यक्षरं नाम हृदयं मन्त्रस्यास्य उदाहृतम् ॥
सर्वसत्त्वहितार्थाय भोगाकर्षणतत्पर. ।
मुद्रया शक्तियष्ट्या तु विन्यस्त सर्वकर्मिक. ॥

ॐ हूँ ज ।

एष मन्त्रः समासेन कुर्यान्मानुषक फलम् ।
नमः समन्तबुद्धानां समन्तोद्यातितमूर्तिनाम् ॥

ॐ विकृतग्रह हु फट् स्वाहा ॥

उपहृदय चास्य सयुक्तो मुद्राशक्तिना तथा ।
आवर्तयति भूतानि सग्रहां मातरा तथा ॥
सर्वमुद्रितमुद्रेषु विन्यस्ता सफला भवेत् ।
वित्रासयति भूताना दुष्टाविष्टविमोचनी ॥

एष मञ्जुश्रियस्य कुमारभूतस्य कार्त्तिकेयमञ्जुश्रीर्नाम कुमार अनुचर सर्वकर्मिक जपमात्रेणैव सर्वकर्माणि करोति, सर्वभूतानि त्रासयति, आकर्षयति, वशमानयति, शोषयति, घातयति, यथेप्सितं वा विद्याधरस्य तत् सर्व सम्पादयति । नमः समन्तबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । तद्यथा — ॐ ब्रह्म सुब्रह्म ब्रह्मवर्चसे शान्ति कुरु स्वाहा ॥

एष मन्त्रो महाब्रह्मा बोधिसत्त्वेन भाषितः ।
शान्ति प्रजग्मुर्भूतानि तत्क्षणादेव शीतला ॥
मुद्रा पञ्चशिखायुक्ता क्षिप्र स्वस्त्ययन भवेत् ।
आभिचारुकेषु सर्वेषु अथर्वो वेदपठ्यते ॥
एष सक्षेपत उक्तो कल्पमस्य समासत' ।
नम' समन्तबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् ॥

तद्यथा — ॐ गरुडवाहन! चक्रपाणि! चतुर्भुज! हुँ हुँ समयमनुस्मर । बोधिसत्त्वो ज्ञापयति स्वाहा ॥

आह्वयो मञ्जुघोषेण क्षिप्रमर्थंकर शिव' ।
विद्रापयति भूतानि विष्णुरूपेण देहिनाम् ॥
मुद्रा त्रिशिखे युक्त' क्षिप्रमर्थंकर स्थिरः ।
य एत्र वैष्णवे तन्त्रे कथिता॰ कल्पविस्तरा॰ ॥
उपायवैनेयसत्त्वानां मञ्जुघोषेण भाषिताः ।
नमः समन्तबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् ॥

तद्यथा — ॐ महामहेश्वर! भूताधिपतिवृषध्वज! प्रलम्बजटामकुटधारिणे सितभस्मधूसरितमूर्ति हुँ फट् फट् । बोधिसत्त्वो ज्ञापयति स्वाहा ॥

एष मन्त्रो मया प्रोक्त' सत्त्वाना हितकाम्यया ।
शूलमुद्रासमायुक्ता सर्वभूतविनाशक ॥
यन्मया कथित पूर्व कल्पमस्य पुरातनम् ।
सैवमिति वक्ष्यन्ते सत्त्वा भूतलवासिन॰ ॥
विविधा गुणविस्तारा शैवतन्त्रे मयोदिताः ।
नमः समन्तबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् ॥

तद्यथा — ॐ शकुन महाशकुन पद्मविततपक्ष सर्वपन्नगनाशक ख ख खाहि खाहि समयमनुस्मर । हु । तिष्ठ । बोधिसत्त्वो ज्ञापयति स्वाहा ॥

एष मन्त्रा महावीर्य' वैनतेयेति विश्रुत' ।
दुर्दान्तदमको श्रेष्ठ' भोगिनां विषनाशनम् ॥
महामुद्रया समायुक्तः हन्त्यनर्थं मृदारुणाम् ।
विचिकित्सयति न सन्देहो विष स्थावरजङ्गमम् ॥
सत्त्वानुपायवैनेया बोधिसत्त्वसमाज्ञया ।
विचेरुर्गरुडरूपेण पक्षिराट् स महाद्युतिः ॥
यावन्त॰ गारुडे तन्त्रे कथिता' कल्पविस्तराः ।
ते मयैवोदिता॰ सर्वे सत्त्वानां हितकारणात् ॥
गरुत्मा बोधिसत्त्वस्तु वैनतेयार्थमिहागत' ।
भोगिनां विषनाशाय विचेरु' पक्षिरूपिण' ॥

यावन्तो लौकिका मन्त्राः तेऽस्मि कल्प उदाहृताः ।
वैनेयार्थं हि सत्त्वानां विचरामि तथा तथा ॥
ये तु ताथागतीमन्त्राः कुलिशाब्जकुलयोरपि ।
तेऽस्मिन् कल्पविस्तरे भाषिता पूर्वमेव तु ॥
यथा हि धात्री बहुधा बालाना लालति यत्नत' ।
तथा बालिशबुद्धीनां मन्त्ररूपी चराम्यहम् ॥
दशबले कथित पूर्वे अधुना च मयोदितम् ।
सकल मन्त्रतन्त्रार्थं कुमारोऽप्याह महाद्युतिः ॥
जिनवरैश्च ये गीता गीता दशबलात्मजै ।
मञ्जुस्वरेण ते गीता अचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूत सर्वावन्त शुद्धावासभवन त च महा पर्षन्मण्डलमवलोक्य सर्वसमयसञ्चोदना नाम समाधि समापद्यते स्म । यत्र समाधे॰ प्रतिष्ठितस्य अशेषसत्त्वनिर्हारचर्यामनस सर्वसत्त्वा प्रतिष्ठिताः भवेयुः, समनन्तरसमापन्नस्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतस्य सर्वावन्त शुद्धावासभवन विचित्रमणिरत्नव्यूहालङ्कारमण्डल अचिन्त्याद्भुतबोधिसत्त्वविकुर्वण सर्वप्रत्येकबुद्धार्यश्रावकचर्याप्रविष्टैरपि बोधिसत्त्वैः दशभूमिप्रतिष्ठितैश्वरैरपि न शक्यत मण्डल लिखितु वा, क' पुनर्वादो पृथग्जनभूतै सत्त्वै त दिव्यमार्यमण्डलसमयनिर्हारवस्थानावस्थित मञ्जुश्रिय कुमारभूतं दृष्ट्वा सर्वे बुद्धा भगवन्त सर्वे प्रत्येकबुद्धा, सर्वे आर्यश्रावका, सर्वे बोधिसत्त्वाः, दशभूमिप्रतिष्ठिता, यौवराज्याभिषेकसमनुप्राप्ता आर्या प्रतिपन्नाश्च सर्वे सत्त्वा साश्रवा अनाश्रवाश्च मञ्जुश्रिय कुमारभूतस्याधिष्ठानेनाचिन्त्य बुद्धबोधिसत्त्वाचार्यानिष्पादितं समाधिविशेषमानसोद्भवं मण्डल प्रविष्टमात्मान सञ्जानन्ते स्म । न शक्यत तत् पृथग्जने सत्त्वै॰ समनसाप्यालम्बयितुम्, कः पुनर्वादो लिखितु लेखयितु वा ॥

अथ मञ्जुश्री कुमारभत, ता महापर्षन्मण्डलसमयमनुप्रविष्ट सत्त्वानामन्त्रयते स्म । शृण्वन्तु मार्षा ! अनतिक्रमणीयमेतत् तथा

गतानां बोधिसत्वानां च समय', क' पुनर्वादोऽन्येषां सत्वानाम् आर्यानार्याणाम्। अथ मञ्जुश्री कुमारभूत' वज्रपाणि गुह्यकाधिपतिमामन्त्रयते स्म। निर्दिष्ट भो जिनपुत्रातिक्रान्तमानुष्यक समय मानसाञ्च मानुष्यक तु वक्ष्ये परिनिर्वृतानां च तथागतानाम्, यत्र सत्वा समनुप्रविश्य सर्वमहालौकिकलोकोत्तरा सिद्धिं गच्छेयु ॥

अथ खलु वज्रपाणिर्गुह्याधिपति' मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्रयते स्म। भाप भाप त्व भो जिनपुत्र! यस्येदानी काल मन्यसे।

परिनिर्वृते लोकनाथे शाक्यसिंहे अनुत्तरे।
बुद्धत्व इव सत्वानां त्वदीय मण्डल भुवि ॥
दृष्टमात्रो हि लोकेऽस्मिन् मन्त्रा सिद्धिं प्रजग्मिरे।
अज्ञानविधिहीनं तु भयानविकृतेन वा ॥
मन्त्रा सिद्धिं न गच्छेयु ब्रह्मस्यापि महात्मन'।
अनभियुक्ता तन्त्रेऽस्मिन् अदृष्टसमयोदिते ॥
मन्त्रा सिद्धि न गच्छन्ति यत्नेनाप्यनेकदा।
समयप्रयोगहीन शक्रस्यापि प्रयत्नत ॥
मन्त्रा सिद्धि न गच्छन्ति किं पुनर्भुवि मानुषे।
समयशास्त्रतत्त्वज्ञे चर्याकर्मसु साधने।
पठितमात्रा हि सिध्यन्ते मन्त्रा आर्या च लौकिका ॥
मण्डल मञ्जुघोषस्य प्रविष्ट सर्वकर्मकृत्।
मन्त्रसिद्धिर्ध्रुव तस्य कुमारस्येव शासने ॥

अथ खलु वज्रपाणिर्गुह्याधिपति तं महासत्व मध्ये भाषते स्म। संक्षेपतः भो भो महाबोधिसत्व! सत्वानामर्थाय मण्डलविधान भाषस्वेति ॥

एवमुक्तस्तु गुह्यकाधिपतिना मञ्जुश्री कुमारभूत सर्वसत्वानामर्थाय मण्डलविधान भाषते स्म। आदौ तावत् प्रतिहारकपक्षे चैत्रवैशाखे च मासे सितपक्षे प्रशस्तदिवसे शुद्धग्रहनिरीक्षिते शुभनक्षत्रसंयुक्ते शुक्लप्रतिपदि पूर्णमास्यां वा अन्ये वा काले प्रावृण्मासविवर्जिते पूर्वाह्णे भूमिमधिष्ठातव्यं महानगरमासाद्य यत्र वा स्वय तिष्ठे-

न्मण्डलाचार्य' श्च समुद्रगामिनी वा नदीमाश्रित्य, समुद्रतटसमीप वा महानगरस्य पूर्वोत्तरे दिग्भागे नातिदूरे नात्यासन्ने मण्डलाचार्येण सत्त्वाना सप्ताह पक्षमात्र वा एकान्त उडयं कृत्वा प्रतिवस्तव्यम् । य तस्मिन् स्थाने सुचोक्ष पृथवीप्रदेश समन्ताच्चतुरश्र षोडशहस्त द्वादशहस्त वा अपगतपाषाणकठण्णभस्माङ्गारतुषकपालास्थिवर्जित सुचौक्ष सुपसुपरिकर्मित पृथिवीप्रदेश निष्प्राणकेनोदकेन पञ्चगव्यसन्मिश्रितेन चन्दनकर्पूरकुङ्कुमोदकेन वा यमान्तकेन क्रोधराजेनाष्टसहस्राभिमन्त्रितेन पञ्चशिखमहामुद्रासयुक्तान त पृथिवीप्रदेश अभ्युक्षयेच्चतुर्दिक्षु इत्यूर्ध्वमधस्तियग विदिक्षु च सर्वत क्षिपेत् । ततो त पृथिवीप्रदेश समन्ताच्चतुरश्र षोडशहस्त द्वादशहस्त वा अष्टहस्त वा, तत्र षोडशहस्त ज्येष्ठ, मध्य द्वादशहस्त कन्यस अष्टहस्तम् । एतत् त्रिविध प्रोक्त मण्डल सर्वदर्शिभि राज्यकामाय ततो ज्येष्ठ मध्यम सम्भोगवर्धने कन्यस समयमात्र तु सर्वकर्मकर शिवम् । ततोऽन्यतम मनसेप्सित मण्डलमालिखेत् । तत्र तं पृथिवीप्रदेश द्विहस्तमात्र खनेत् । तत्र पाषाणाङ्गारभस्मास्थिकेशाढयो विविधा वा प्राणकजातय यदि दृश्यन्ते, अन्य पृथिवीप्रदेश खनेत् । निरुपहत्यं निरुपद्रव भवेत् । न चेत् पर्वताग्रनदीपुलिनसमुद्रात्सङ्गमहानदीपुलिनसिकतादिचय महता प्रयत्नेन स प्रत्यवेक्षित सुचोक्ष निष्प्राणक कृत्वा लिखेत् । त पृथिवीप्रदेश भूयो निष्प्राणेनोदकेन पञ्चगव्यसम्मिश्रेण नदीकूलमृत्तिकया मेध्यया वल्मीकमृत्तिकया, वा यत्र प्राणका न सन्ति, तया मृत्तिकया पूरयितव्यम् । पूरयित्वा च स्वाकोटित समतल समन्तात् त्रिविध मण्डल यथेप्सितं कारयेत् । चतुर्दिक्षु चत्वार खदिरकीलका निखनेत् । क्रोधराजेनैव सप्ताभिमन्त्रित कृत्वा, पञ्चरङ्गिकेण सूत्रेण सप्ताभिमन्त्रितेन क्रोधहृदयेन कृत्वा समन्ता तन्मण्डल चतुरश्राकारेण वेष्टयेत् । एव मध्यमे स्थाने एवमभ्यन्तरे चतुरश्राकार कारयेत् । मध्यस्थानस्थितेन मण्डलाचार्येण विद्या अष्टसहस्र मूलमन्त्रा उच्चारयितव्या महामुद्रा पञ्चशिखा अथवा मूलमन्त्रेण ससखायरक्षा आत्मरक्षा च कार्या । जपतश्च निष्कसर्वहिमण्डल प्रदक्षिणीकृत्य प्राङ्मुख कुशविण्डकोपविष्टः

सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानां मनसि कुर्वाण' । समन्ताच्च तन्मण्डल चतुर आकारेण वेष्टयेत् । बहिर्नाध. एकरात्रोषितां कृत्वा प्रवासयेत् ॥

तत्र मण्डलाचार्येण कृतपुरश्चरणेन स्वतन्त्रमन्त्रकुशलेन उपायसत्त्वार्थमहायानाधिमुक्तेन एकरात्रोपितेन सुसखायसमेतेन विधिशास्त्रदृष्टेन कर्मणा पञ्चरङ्गिकेन चूर्णेन श्लक्ष्णोज्ज्वालेन सुपरिकर्मकृतेन, षडक्षराभिमन्त्रिते हृदयेनाभिमन्त्र्य त चूर्ण मण्डलमध्ये स्थापयेत् । बहिश्चोच्छ्रितध्वजपताकतोरणे चतुष्पथालङ्कृत कदलीस्तम्भरोपितफलभरितपिण्डीभि. प्रलम्बमानमाहतभेरीमृदङ्गशङ्खतन्त्रीनिर्घोषनिनादितं पृथिवीप्रदेश कुर्यात् । प्रशस्तशब्दधर्मश्रवणचतुष्पर्षानुकूलमहायानसूत्रां चतुर्दिक्षु पुस्तकां वाचयन् ॥

तद्यथा—भगवती प्रज्ञापारमिता दक्षिणा दिशि वाचयेत् । आर्यचन्द्रप्रदीपसमाधि पश्चिमायां दिशि । आर्यगण्डव्यूह उत्तरायां दिशि । आर्यसुवर्णप्रभासोत्तमसूत्र पूर्वायां दिशि । एवमधीतचतु'सूत्रान्तिक पुद्गला धर्मभाणक पुस्तकाभावादद्ध्येपयेत् । धर्मश्रवणाय ततो मण्डलाचार्येणोत्थाय चन्दनकर्पूरकुङ्कुमव्यामिश्रकेण श्वेतसुगन्धपुष्पै. मूलम त्र जपता सर्वतस्त मण्डलमभिकिरेत् । अभिकीर्य च बहिर्निर्गच्छेत् । सप्ताहाद्धविग्याहारोपिता द्वौ त्रयो वा उत्पादितबोधिचित्त उपाषध उपवासोषितां चित्रकरा निपुणतरां प्रवेशयेत् । मूलमन्त्रेणैव शिखाबन्ध कृत्वा, तत सुवर्णरूप्यविविधरत्नपञ्चविचित्रोज्ज्वलचारुसूक्ष्मचूर्णताम्रा प्रतिगृह्य, महाभोगे. सत्त्वै' महाराजानैश्च धार्मिकै. लिखापनीयम् । बोधिपरायणीय बोधिपरायण नियतं ॥

मण्डल दर्शनादेव किं पुनर्मन्त्रसाधने ।
सत्त्वानामल्पपुण्यानां निर्वृते शाक्यपुङ्गवे ॥
कुत एवंविधा भोगा विधिरेषा तु कल्प्यते ।
दरिद्रजनतां दृष्ट्वा मञ्जुघोषो महाद्युतिः ॥
उदीरयेत् कल्पसक्षेप मण्डल तु समासत ।
शालितण्डुलचूर्णैस्तु सूक्ष्मैः पञ्चरङ्गोज्ज्वलैः ॥

शुक्लपीतरक्तकृष्णहरितवर्णैर्वर्णयत् ।

पूर्वस्थापितक चूर्ण मण्डलाचार्येण स्वय गृह्य, महामुद्रा पञ्च-शिखा बद्ध्वा मूलमन्त्र जपता त चूर्ण मुद्रयेत् । अपरेण तु साधकाचार्येण मण्डलबहिर्दक्षिणपूर्वायां दिशि विधिदृष्टेन कर्मणा अग्निकुण्ड कारयेत् । द्विहस्तप्रमाण हस्तमात्रनिम्न समन्तात् पद्मपुष्कराकार वहि' पद्मपुष्कराकारा पलाशकाष्ठसमिद्भि अग्नि प्रज्वाल्य श्रीफलकाष्ठसमिधानां वितस्तिमात्रप्रमाणाना सार्द्रां दधिमधुघृताक्ता मूलमन्त्र षडक्षरहृदयेन वा मुद्रामुष्टिं बध्वा आह्वयेत् । आहूय च पूर्वोक्तेनैव एकाक्षरमूलमन्त्रहृदयेन भूयो अष्टशत जुहुयात् ॥

ततो मण्डलाचार्येण बद्धोष्णीपकृतपरिकर आत्मना चित्रकरांश्च निपुणतरानात्मना कारयेत् । ततो मण्डलाचार्येण बुद्धबोधिसत्त्वां मनसि कुर्वता पूर्वोक्तेनैव धूपमन्त्रेण धूप दहता अञ्जलिं कृत्वा सर्वबुद्धबोधिसत्त्वा प्रणम्य, मञ्जुश्रिय कुमारभूत नमस्कृत्य चूर्ण गृहीत्वा, आकारयेत् । रूप चित्रकरैश्च पूरयितव्यम् । एतेन विधिना प्रथमत एव/ बुद्ध भगवन्त शाक्यमुनि सर्वाकारवरोपेत रत्नसिंहासनोपविष्टं शुद्धावासवभनस्थ धर्म देशयमानमालिखत् । लिखितश्च मण्डलाचार्यस्यानुसाधकेन आत्मरक्षाविधान मूलमन्त्रेण कृत्वा सर्वभूतिका बलिर्देया चतुर्दिक्षूर्ध्वमधः बहिर्मण्डलस्य क्षिपेत् ॥

ततो स्नात्वा अग्निकुण्डसमीप गत्वा शुचिवस्त्रप्रावृतन शुचिना कृता रक्षाविधानेन घृताहुतीना कुङ्कुमभिश्राणामष्टसहस्रं जुहुया मूलमन्त्रेण । तत. कुशपिण्डकोपविष्टेन जप कुर्वत तत्रैव स्थातव्यम् । श्वेतसर्षपाणामष्टाभिमन्त्रित कृत्वा यमान्तकक्रोधराजेनाभिमन्त्र्य शरावसम्पुटे स्थापयेत् । अनेकाकारविकृतरूपघोरस्वरवातवर्षदुर्दिनयन्यतयान्यतम वा विघ्नमागत दृष्ट्वा हुतेन सर्षपाहुतय सप्त होतव्या । ततो विघ्ना. प्रणश्यन्ति । मनुष्यविघ्नैर्वा पञ्चाहुतयो होतव्या । स्तम्भिता भवन्ति अशक्तिव त' पुरुषा म्रियन्ति वा । अमानुष्यैर्वा गृह्यन्ते तत्क्षणादेव न सन्देहोस्ति । कथञ्चन शक्रोऽपि म्रियते क्षिप्रम् । किं पुनर्दुष्टचेतसा मनुष्या', इतरे वा विघ्ना यमान्तकक्रोधभया निर्नष्टा विद्रवन्ति इता इत इति ॥

ततोऽनुसाधकेन तत्रैव कुशविण्डकापाविष्टेन यमान्तकक्रोधराजानं जप कुर्वाण स्थातव्यम् । तता मण्डलाचार्येण भगवत' शाक्यमुने प्रतिमाया दक्षिणे पार्श्वे द्वा प्रत्येकबुद्धा पद्मासनोपविष्टौ पर्यङ्केनोपविष्टौ कार्यौ, तयारधस्ताद् द्वा महाश्रावकौ भग शृण्व न कार्यौ। तेषामपि दक्षिणत. भगवानार्यावलोकितेश्वर. सर्वालङ्कारविभूषित. शरत्काण्डगौर पद्मासनोपविष्ट , वामहस्तेन पद्म गृहीत्वा दक्षिणहस्तेन वरद' । तस्यापि दक्षिणत भगवती पण्डरवासिनी पद्महस्ता दक्षिणेन हस्तेन भगवन्त शाक्यमुनि वन्दमाना पद्मासनोपनिषण्णा जटामकुटधारिणी श्वेतपट्टवस्त्रनिवस्ता पट्टांशुकोत्तरासङ्गिनी कृष्णभस्मतृमुण्डीकृता । एव तारा, भ्रुकुटी स्वकस्वकासनेर्यथायथे सुस्थिता कार्या । उपरिष्टाच्च भगवती तेषां प्रज्ञापारमिता, तथागतलोचना, उष्णीपराजा स्वकार्या । एव बोधिसत्त्वा, षोडश कार्या । तद्यथा—समन्तभद्र , क्षितिगर्भ , गगनगञ्ज सर्वनीवरणविष्कम्भी, अपायजह मैत्रेय', चमरव्यग्रहस्त , बुद्ध भगवन्त निरीक्षमाणः, विमलगतिः, विमलकेतु', सुधन, चन्द्रप्रभ, विमलकीर्ति, सर्वव्याधिचिकित्सक' सर्वधर्मेश्वरराज , लोकगति', महामतिः, पतिधरश्चेति । एते षोडश महाबोधिसत्त्वा प्रसन्नमूर्तय सर्वालङ्कारभूषिता लेख्याः । प्रधानविद्याराज , विद्याराज्ञी अब्जकुले रूपकमुद्रा । स च यथास्मरत' आगमनश्च यथास्थानेषु वा शेषा लेख्या' । अन्ते च स्थान चतुरश्राकार स्थान स्थापये पद्मपुष्पसस्कृतम् । येन स्मरिता विद्या देवता तेऽस्मिन् स्थाने तिष्ठन्त्विति ॥

एत्र दक्षिण पार्श्वे भगवत शाक्यमुने द्वौ प्रत्येकबुद्धौ गन्धमादनः, उपारिष्टश्चेति । एत्र प्राङ्मुख मण्डल सर्वत प्रवेशद्वार कार्यम् । भगवतः शाक्यमुने पार्श्वे अपरौ द्वौ प्रत्येकबुद्धौ चन्दनसिद्धश्चेति आलेख्यौ । तेषामधस्ताद् द्वौ महाश्रावकौ महाकाश्यपमहाकात्यायनश्चालेख्यौ । तेषामपि वामत' आर्यवज्रपाणिकुवलयश्यामाभ प्रसन्नमूर्तिः सर्वालङ्कारभूषित. दक्षिणे चामरव्यग्रहस्त' वामेन क्रोधमूर्तिरम्य. वज्रमुष्टि' वज्राङ्कुशि वज्रशृङ्खला सुबाहु वज्रसेन

यथावेषचिह्नस्थानासनसर्वविद्याराज्ञाराज्ञीसपरिवारः रूपमुद्रादिषु यथास्मरणा लेख्याः । तेषामपि वामत. चतुरश्राकारमुभयवज्रमुद्रां लिखेत् । लिख्य च वक्तव्यम् , येऽत्र स्थाने न स्मरिता विद्यागणा , तेऽत्र स्थाने न स्मरिता विद्यागणा', तेऽत्र स्थाने तिष्ठन्त्विति ॥

तेषामुपरिष्टात् वेद्यारमिता' भगवती मामकी आलेख्या सर्वालङ्कारविभूषिताश्च ता' प्रसन्नमूर्तय: ॥

तेषामप्युपरिष्टा अष्टौ उष्णीषराजान' समन्तज्वालमालाकुला: । मुद्रा च स्वकस्वकानि महाराजचक्रवर्तीरूपाणि आलेख्यानि । कनकवर्णसुप्रसन्नेन्द्रियाणि सर्वालङ्कारविभूषितानि । ईषत् तथागत प्रतिमदृष्टिजातानि । तद्यथा—चक्रवर्ती, उष्णीष', अभ्युद्गतोष्णीष, सितातपत्र, जयोष्णीष, कमलोष्णीष, तेजोराशि, उन्नतोष्णीष इति ॥

एते अत' उष्णीषराजान' प्रत्येकबुद्धानां वामत. आलेख्य, द्वारे बुद्धा बोधिसत्त्वो कार्यप्रवेशतदक्षिणतो लोकातिक्रान्तगामी नाम जटामकुटधारी सौम्यमूर्ति' दक्षिणहस्तेन अक्षसूत्र गृहीत्वा वामहस्तेन कमण्डलु द्वाराभिमुख' ईषद्भ्रुकुटीवदन वामत' प्रवेशे महाबोधिसत्व अजितञ्जयो नाम आलेख्य' । प्रसन्नमूर्ति' जटामकुटधारी दण्डकमण्डलुवामकरावसक्तः दक्षिणहस्तेन अक्षसूत्र गृहीत्वा वरप्रदानकर. ईषद्भ्रुकुटीवदन' द्वाराभिमुख आलेख्य ॥

सिंहासनस्याधस्ताद् धर्मचक्र समन्तज्वालमालाकुल , तस्याप्यधस्तात् रत्नविमान', तत्रस्थो भगवां महाबोधिसत्त्व. मञ्जुश्री' कुमारभूत कुमाररूपी कुङ्कुमगौराकार' प्रसन्नमूर्ति चारुरूपी ईषित् प्रहसितवदन' वामहस्ते नीलोत्पलावसक्त' दक्षिणहस्तेन श्रीफलाय सक्तवरद. सर्वबालालङ्कारभूषितपञ्चचीरकोपशोभित' मुक्तावलीयज्ञोपवीत पट्टांशुकोत्तरीय. पट्टवस्त्रनिवस्तः समन्तप्रभ समन्तज्वाल मालाकुल: पद्मासनोपनिषण्ण' यमान्तकक्रोधराजगतदृष्टिः मण्डलप्रवेशद्वाराभिमुखः चारुदर्शनो सर्वतः आलेख्यः ॥

तस्य दक्षिणे पार्श्वे पद्मस्याधस्ताद् यमान्तकः क्रोधराजा आलेख्यः महाविकृतरूपी समन्तज्वालमालाकुलः आज्ञां प्रतीच्छमानः महाबोधिसत्त्वगतदृष्टिः सर्वत आलेख्यः। वामपार्श्वे पद्मस्याधस्ताच्छुद्धावासकायिकाः देवपुत्ररूपिणः बोधिसत्त्वाः पञ्च आलेख्या'। तद्यथा—सुनिर्मल', सुदान्तः, सुशान्तः, सशुद्धः, तमोद्घातनः, समन्तावलोकश्चेति। सर्वे च ते शुद्धावासभवनोपनिषण्णाः अनेकरत्नोज्वलशिलातलाकारः समन्तज्वालविचित्रपुष्पावकीर्णश्चारुरूपी आलेख्य ॥

बहिः समन्ताच्चतुरश्राकार चतुस्तोरणाकार चतुर्दिश विचित्रपञ्चरङ्गोज्ज्वल सुप्रगुणरेखावनद्ध अभ्यन्तरमण्डलं कार्यम्। पूर्वायां दिशि भगवत. शाक्यमुनेः उपरिष्टाद् रेखाभिः मध्ये सङ्कुसुमितराजेन्द्रः पद्मासनोपनिषण्णः तथागतविग्रहः स्वल्पमात्रः कार्यसमन्तज्वालमालाकुलः वरदप्रदानहस्तः पर्यङ्कोपनिषण्णः ॥

तस्य दक्षिणतः उष्णीषचक्रवर्त्तिमुद्रा लेख्या। वामतस्तेजोराशिमुद्रा लेख्या। त५. तलोचनाया उपरिष्टात् प्रज्ञापारमितामुद्रा लेख्या। भगवतः आर्यावलोकितेश्वरस्योपरिष्टात् प्रज्ञापारमितामुद्राया दक्षिणतः भगवानमिताभः तथागतविग्रह' कार्यः वरप्रदानहस्तः पद्मासनोपनिषण्णः समन्तज्वालमालाकुलः ॥

तस्यापि दक्षिणतः पात्रचीवरमुद्रे कार्यौ। एवमनुपूर्वतः प्रवेशस्थाने पद्ममुद्रा कार्याः। भगवतो सङ्कुसुमितराजस्य ,तथागतस्य वामतो उष्णीषतेजोराशिमुद्रा लेख्या समन्तज्वालमालाकुलाः ॥

तस्यापि वामतः रत्नकेतुस्तथागतः कार्यः, रत्नपर्वतोपनिषण्णः धर्मं देशयमानः नीलवेडूर्यमरकतपद्मरागविचित्रज्वालार्चिषि निर्गत समन्तात्समन्तप्रभ आलेख्यः ॥

तस्यापि वामत' जयोष्णीषमुद्रा समन्तज्वालमालाकुला आलेख्या। तस्यापि वामतः धर्मचक्रमुद्रा आलेख्या समन्तज्वालावती। तस्यापि वामतः खखरककमण्डलुमक्षसूत्रकमण्डलुं भद्रपीठमुद्रा आलेख्या। अनुपूर्वतः द्वारस्थाने वज्रसूच्योभयतः समन्तज्वाल

आलेख्यः । भगवतो मञ्जुश्रियस्याधस्तान्महामुद्रा पञ्चशिखा नाम, उत्पलमुद्रा वा लेख्या । समन्तज्वालिनौ एतौ अन्योऽन्यासक्त समन्तु-मण्डलाकारमालेख्यम् । द्वारतः पश्चान्मुखप्रवेशतः प्राङ्मुखश्च कार्यः ' सर्वेष्वपि बहिर्मण्डल भवति पञ्चवर्णरङ्गोज्ज्वलं विचित्रचारुदर्शन, चतु'कोणविभक्त, चतुस्तोरणाकार चतुर्दिंश द्विहस्तमात्राभ्यन्तरमण्ड-लतो बहिरालेख्यम् । पूर्वस्यां दिशि महाब्रह्मा चतुर्मुख' शुक्लवस्त्रनि-वस्तः श्वेतवस्त्रोत्तरासङ्गिनः श्वेतयज्ञोपवीतः कनकवर्णः जटामकुटधारी दण्डकमण्डलु वामावसक्तपाणिः ॥

तस्य दक्षिणत. आभास्वरो देवपुत्रः कार्यः कनकवर्णः ध्या नान्तरगतमूर्त्तिः पट्टवस्त्रनिवस्तः पट्टांशुकोत्तरीय. सुप्रसन्नवदन' जटा-मकुटधारी श्वेतयज्ञोपवीत पर्यङ्कोपनिषण्ण' दक्षिणहस्तेन वरद. ॥

तस्य दक्षिणत अकनिष्ठो देवपुत्र. कार्य' सर्वालङ्कारभूषित' प्र-सन्नमूर्त्ति' ध्यानगतचेतसः पट्टवस्त्रनिवसननिवस्त. पट्टांशुकोत्तरीय' ॥

तस्य दक्षिणत' पर्यङ्कोपविष्टः दक्षिणहस्तेन वरद' श्वेतयज्ञोप वीतः ॥

एवमनुपूर्वतः, सन्तुषित सुनिर्मित', परनिर्मित', सुयामशक्रप्र-भृतयो देवपुत्रा आलेख्या. यथानुपूर्वतः यथावेषसंस्कृता ॥

शक्रस्याधस्ताच्चातुर्महाराजकायिकाः सदामत्ताः मालाधारिणो करोटपाणयः वीणाद्वितीयका लेख्या' । भौमाश्च देवपुत्रा यथानुपूर्वतः यथावेषेनालेख्याः ॥

एव दक्षिणायां दिशि अवृह अतप सुदृश सुदर्शन परीत्ताभ पुण्यप्रसवप्रभृतयो देवपुत्रा आलेख्या यथावेषस्थानाः ॥

एव पश्चिमाया दिशि चोत्तरायां दिशि तेषामधस्ताद् द्विप ङ्क्ति आश्रिता आलेख्याः । द्वितीयमण्डलाद् बहिस्तृतीयमण्डलं भवति । चतुर्दिशं चत्वारो महाराजानः अनुपूर्वत आलेख्याः ॥

उत्तरायां दिशि प्रविशतो दक्षिणः धनद', निधिसमीपस्थः सर्वालङ्कारभूषितः ईषत्प्रकिरीटः यक्षरूपी । तस्य दक्षिणत मणिभद्र-पूर्णभद्रौ यक्षसेनापती आलेख्यौ ॥

एवमनुपूर्वेन, हारीती महायक्षिणी आलेख्या । प्रियङ्कर कुमार उत्सङ्गोपविष्टो मण्डलं निरीक्षमाण आलेख्या, । पञ्चिक पिङ्गल भीषणश्च आलख्य' ॥

तेपा च समीपे यक्षाणा मुद्रा आलेख्या । एवमनुपूर्वत वरुणो पाशहस्त पश्चिमाया दिशि आलेख्यः । नागौ नन्दोपनन्दौ तक्षकवासुकिप्रभृतयाऽष्टौ महानागराजान आलेख्या' ॥

एव द्विपङ्क्त्याश्रिता' अनुपूर्वत' यक्षराक्षसकिन्नरमहोरगऋषय' सिद्धप्रेतपिशाचगरुडकिन्नरमनुष्या मनुष्याद्या ओषधयश्च मणिरत्नविशेषा' पर्वता सरित, द्वीपाश्च अनुपूर्वत, सर्वे प्रधाना लेख्या, ॥

दक्षिणाया दिशि यम आलेख्य सपरिवार । मातरा सप्त पूर्वदक्षिणस्या दिशि । अग्नि समन्तज्वालमालाकुल' दण्डकमण्डलु अक्षसूत्रव्यग्रपाणि जटामकुटधारी श्वेतवस्त्रनिवस्त पट्टांशुकोत्तरासङ्गिक' श्वतयज्ञोपवीत कनकवर्ण, भस्मत्रिपुण्ड्रीकृतः ॥

एव नानाकरणप्रहरणवेषसस्थानवर्णतत्त्वद्विपङ्क्ती आश्रिता आलेख्या । सर्वत प्रविशतो बहिर्मण्डले उमापतिर्वृषवाहनस्त्रिशूलपाणि, उमा च देवी कनकवर्णा सवालङ्कारभूषिता, कार्तिकेयश्च मयूरासन शक्त्युद्यतहस्त कुमाररूपी षण्मुख रक्ताभासमूर्ति पीतवस्त्रनिवस्त' । पीतवस्त्रोत्तरासङ्ग वामहस्तेन घण्टा गृहीत्वा रक्तपताकां च अनुपूर्वतः भृङ्गिरिटि अत्यन्तकृशाकार' महागणपतिनन्दिकेश्वरमहाकालौ मातराः सप्त यथाभरणप्रहरणवेषसस्थानाभिलेख्या' । अष्टौ वसव, सप्त ऋषयः, विष्णुश्चक्रपाणिश्चतुर्भुजो गदाशङ्खासिहस्तो गरुडासनः सर्वालङ्कारभूषितश्च । अष्टौ ग्रहा', सप्तविंशतिनक्षत्रा,, येषु चरन्ति भुवि मण्डले उपग्रहाश्चाष्टा नेत्रा लेख्याः अनुपूर्वेश पञ्चदश तिथय' सितकृष्णा, द्वादश राशयो षट् ऋतवा, द्वादश मासाः सवत्सरश्च । चतुर्भगिन्य' भ्रातृभिरूढा' भ्रातृपञ्चमाः सलिलवासिनश्चेति सक्षेपता मुद्रासु व्यवस्थाप्या हि देवता अनुपूर्वतश्च द्विपङ्क्त्या श्रिताश्च कार्या सक्षेपतो मण्डलत्रये पितृमण्डलाश्रय । अभिलेख्य चतुरश्रश्च । त्रिमण्डलेष्वपि व्यवस्था सैषा भवति । सक्षेपत' बुद्धो भगवान

सर्वसत्त्वानामग्र अवश्यमभिलेख्य । अ जकुले आर्यावलोकितेश्वरो दक्षिणत अवश्यमभिलेख्य । वामत वज्रकुले वज्रपाणिरवश्यमभिलेख्यः । बोधिसत्त्वानामग्र आर्यसम तभद्रोऽवश्यमभिलेख्य । मञ्जुश्री कुमारभूतोऽवश्यमभिलेख्य । सैषा मुद्रासु यथान्यवस्थायामभिलेख्या । एतदभ्यन्तरमण्डल मध्यमण्डलेऽपि ब्रह्मा सहाम्पात पूर्वायां दिश्यवश्यमभिलिखितव्यः। एवमाभास्वरो दक्षिणायां दिशि, अकनिष्ठ अरूपिणश्च देवा मण्डलाकारा अव्यक्ता नैव सञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतना देवा, उत्तरायां दिशि शक्रो देवराजा सयामः सन्तुषित' सुनिर्मित परनिर्मित' परीत्ताभप्रभृतयो देवपुत्रा अवश्यमवेव देवराजोऽभिलिखितव्य' । सैषा मुद्रासु व्यवस्थाप्या' ॥

एव तृतीयमण्डलेऽपि उत्तरायां दिशि ईशानो भूताधिपति. सहोमयावश्यमभिलिखितव्य' । द्वितीयद्वारसमीपे कार्त्तिकयमञ्जुश्री मयूरासन शक्तिपाणि. रक्तावभासमूर्त्ति पीतवस्त्रनिवस्तोत्तरासङ्गिन दक्षिणहस्ते घण्टापताकाग्रसक्त. कुमाररूपी मण्डल निरीक्षमाण । पूर्वायां दिशि वैनतेयः पक्षिरूपी । ऋषिर्मार्कण्डः अवश्यमभिलिखितव्य । सैषा मुद्रासु च व्यवस्थाप्याः ॥

दक्षिणपूर्वत' चतु कुमार्यां कुमारभ्रातृसहिता नौयानसस्थिता महोदधे' परिभ्रमन्त्यः । अग्निश्च देवराद् अवश्यलिखितव्यः । एवं दक्षिणस्यां दिशि लङ्कापुरी विभीषणश्च राक्षसाधिपति, तत्रास्थित. पिचुमन्दवृक्षाश्रितः जम्भलजलेन्द्रनामा यक्षरूपी बोधिसत्त्वोऽवश्यमभिलिखितव्य' ॥

एवमनुपूर्वतो यमो राजा प्रेतमहर्द्धिकाऽवश्यमभिलिखितव्यः । एवं पिशाचराजा विकरालो नामावश्यमभिलिखितव्य' । सैषा मुद्रासु व्यवस्थाप्या ॥

तत्र दक्षिणपश्चिमायां दिशि न न्दोपनन्दौ नागमुख्यो अवश्यमभिलिखितव्यौ । ग्रहमुख्यश्चादित्यः पश्चिमायां दिशि कपिलमुनिर्नाम ऋषिवरो निर्ग्र थतीर्थकरऋषभ निर्ग्र न्थरूपी अनुपूर्वत' । सैषा मुद्रासु व्यवस्थाप्या । उत्तरपश्चिमासु च दिशासु यक्षराड धनद',

गन्धर्वराद् पञ्चशिख किन्नरराजा द्रुम, एतेऽवश्यमभिलिखितव्या'। सैषा मुद्रासु च अनुपूर्वेत यथास्थान संस्थिता अभिलिखितव्या इति ॥

चतुर्थमण्डल वहि पञ्च रेखा चित मुद्रमालाभिश्चापशोभित चतुरश्र चतुस्तोरणाकार चतुर्महाराजविभूषित यथानुपूर्वस्थिता। तद्यथा — मुद्रा भवन्ति पुर प्रदेशे नीलोत्पलमभिलेख्यम्। दक्षिणतो वामत पद्म वज्र परशुखड्गशूलत्रिशूलगदाचक्रस्वस्तिककलशमीनशङ्खकुण्डलध्वजपताक पाशघण्टाकद्वारकधनुर्नाराचमुद्गर एतैर्विविधाकारमहरणमुद्र' समन्ताच्चतुरश्रमालाकुलं कुर्यादित्यत वहिश्चतुर्दिश चत्वारो महासमुद्रा, स्थापनीया' ॥

उत्तरायां दिशि चतुरश्राकार मण्डलक कृत्वा उभयतवज्रं त्रिसूच्याकार समन्तज्वाल त्रिकोणाकार मण्डलक कृत्वा स्थापयेत् ॥

दक्षिणायां दिशि धन्वाकार मण्डलक कृत्वा पात्र समन्तज्वाल स्थापयेत्। पश्चिमायां दिशि समन्तप्रभाकार मण्डलक कृत्वा नीलोत्पलं सनालपत्रोपेत समन्तज्वाल विदिक्षु च चत्वारो मुद्रा भवन्ति। उत्तरपश्चिमाया दिशि पाश वर्तुलाकार मण्डल कृत्वा समन्तज्वाल दक्षिणपश्चिमायां दिशि दीर्घाकारमण्डलक कृत्वा दण्ड समन्तज्वाल दक्षिणपश्चिमाया दिशि परशु सम तज्वाल त्रिकोणाकार मण्डलकं कृत्वा पूर्वोत्तरायां दिशि खड्ग समन्तज्वाल स्थापयेत् ॥

आलिख्य सर्वेत इत्यूर्ध्वमधस्तिर्यक् त्रीणि मुद्राद्वारसमये वहिर्मण्डलस्यालेख्या चूर्णैरेव। तद्यथा — वज्रव्यजनोपानहौ च समन्तज्वालिनस्त्वेते अभिलेख्या इति ॥

एत मण्डलविधान कथितं त्विह समासत।
सत्त्वाना हितकाम्यार्थं मञ्जुघोषेण धीमता ॥

ततो मण्डलाचार्येण शिष्या' पूर्वमेवानुगृहीतव्याः अविकलेन्द्रिया' सर्वाङ्गशोभना' ब्राह्मणक्षत्रियविट्शूद्रा' उत्पादितबोधिचित्ता महायानयायिन इतरयानास्पृहणशीला महासत्त्वा' श्रद्धा कल्याणधर्मिण' महाराज्याभिकाङ्क्षिणः अल्पभोगजुगुप्सनाः महाभोगाभिरुचि

तवन्तः भद्रा विनीता' शीलवन्त' भिक्षुभिक्षण्युपासकोपासिका नियमस्था उपोपत्रोपवाससवरस्था महाबोधिसत्त्वाद्रूपिणो महायक्ष'कुलीना मकृत्यैव धर्मचारिण अहोरात्रोषिता शुचिवस्त्रप्रावृता' सुग धकेशा त्रि'स्नायिन' मोनिनश्च । तदहा कर्पूरकुङ्कुमलवङ्गसुग धमुखग धिन नित्य चोपस्पृशितव त' कुशापिण्डकोपविष्टाः कृतरक्षाविधाना' ब्रह्मचारिण सत्यव त + + + + + + न्मण्डल + + + + + नात्यासन्ने स्थापनीया' । शुचिन सुचौक्षाः अष्टाना प्रभृति यावदक नान्येषाम् । ते च परस्परासंसक्तिन. क्षत्रिया मूर्द्धाभिषिक्ताश्च महा राजान । तेषां च सुता. कुमारकुमारिकाश्च अविदितग्राम्यधर्माण कारण भगवान् कुमाररूपी महाबोधिसत्त्वो मञ्जुश्री' बालजनप्रबोधक' कुमारक्रीडनपरश्च । अत' प्रथमतर एव कुमार प्रवेशयितव्यः । महाराज्ञाभिवर्द्धन आयुरारोग्यैश्वर्यकाम भोगाभिवर्द्धन च विशेषत. बालानां मन्त्रसिद्धि' ध्रुव स्थिता इति ॥

एता पूर्वस्थापिता कृत्वा सुसखायोपेता अप्रमत्ता ततो मण्डलाचार्येण कर्पूरधूप दहता पृष्ठतो बहिर्निग तव्यम् । निर्गत्य च यथासुखत्तुकोदकेनाष्टशताभिमन्त्रितेन मूलमन्त्रेण महामुद्रा पञ्चशिखमुद्रितेनोदकेन स्नात्वा उपस्पृश्य च शुचिवस्त्रप्रावृतेन शुचिना अग्नि कुण्ड गत्वा कुशविण्डकोपविष्ट' उत्तरपूर्वाभिमुखः आहुतीनां कर्पूरकुङ्कुमचन्दनमिश्राणामष्टसहस्र जुहुयात् ॥

पूर्वोक्तेन विधिना आहूय विसृज्य च भूयो मण्डल प्रवेष्टयम् । प्रविश्य चाष्टो पूणकलशा. शुचिवस्त्रोपेताः सहकारपल्लवविभूषिता. सुवर्णरजतरत्नधान्यव्रीहिप्रक्षिप्तगर्भ एक भगवतः शाक्यमुनेः प्रतिपादयेत् । द्वितीय सर्वबुद्धानाम् । तृतीय सर्वप्रत्येकबुद्धार्यश्रावकसङ्घस्य । चतुर्थ' सर्वमहाबोधिसत्त्वानाम् । पञ्चमा महाबोधिसत्त्वस्य आर्यमञ्जुश्रियस्य । षष्ठ' सर्वदेवानाम् । सप्तमाष्टमौ द्वितीयमण्डले द्वारकोष्ठके स्थापयितव्यौ । शुचिवस्त्रोपेता । एक' सर्वभूतानाम् । द्वितीय पूर्वसत्त्वपरिणामित' साधारणभूतं स्थापयितव्येति ॥

ततः पूर्वोक्तेनैव विधिना धूप दहता महामुद्रापञ्चशिखा

बध्वा भूयश्चावाहनं कुर्यात्। सर्वबुद्धानां, सर्वप्रत्येकबुद्धानां, आर्य श्रावकमहाबोधिसत्त्वानां, सर्वभूताना, सर्वसत्त्वांश्च मञ्जुश्रियं कुमार भूतं च पूर्वोक्तेन विधिना आह्वानयेत् ॥

एवं पुष्पधूपगन्धप्रदीपे निवेद्यांश्च पूर्वनिर्दिष्टेनैव कर्मणा निवेद्यः। सर्वेषां सर्वत अनुपूर्वेणैव कुर्यात्। प्रदीपग्रहणेनैव घृतदीप दद्यात्। सर्वेभ्य आर्यानार्येभ्य निवेद्यग्रहणेन शाल्योदन दध्नोपेत मधुपायसविशेषविशेष्योपरचितघृतपक्वपूपान् अशोकवर्त्तीखण्डखाद्य काद्यां सर्वं तथागतेभ्यो नियातयेत्। हवि पूर्ण श्रीवेष्टमधुशिरपयो पक्वभक्षाद्या सर्वप्रत्येकबुद्धार्यश्रावकमहाबोधिसत्वानार्यदेवतानां च निर्यातयेत्। एव लड्डुकागर्भोक्तारकविशेषान् पूपोपकारणान् सर्वे देवभूतगणान् सर्वसत्वांश्च मन्त्रोपेतान् विधिना निर्यातयेत्। एव सुगन्धपुष्पान् जातीतगरनागपुष्पपुन्नागप्रभृतिं पूर्वनिर्दिष्टान् सर्वबुद्ध प्रत्येकबुद्धार्यश्रावकमहाबोधिसत्वेभ्य आयानार्येभ्यो निर्यातयेत्। विशेषतः तथागतकुले जातीकुसुम पद्म पद्मकुले तथा कुवलय कुलिशपाणे अन्यमन्त्रेभ्यो इतरमिति कर्पूरधूप तथागतकुले चन्दन पद्म कुले तथा गुग्गुलुं गुह्यके द्रस्य वज्रिणस्यैव शस्यते। अन्यमन्त्रेभ्य सर्वेभ्य' धूपं दद्यात् इतरघृतप्रदीपानार्येभ्य' सर्वेभ्यश्चैव दापयेत्। अनार्येभ्य मन्त्रेभ्य सुगन्धतैल तु दापयेत्।

अनुपूर्वेण विधिना पूर्वदृष्टेन हेतुना।
गन्ध । । तथैवोक्त सर्वमन्त्रेभ्यो नित्यश ॥
अवलोकितेन यत् प्रोक्त यत् प्रोक्त कुलिशपाणिना।
स्वकस्वकेषु तन्त्रेषु मन्त्रचर्यार्थसाधने ॥
तेष्येह कल्पे द्रष्टव्याः अनुवर्त्त्याश्च सर्वदा।

इति ॥

ततो मण्डलाचार्येण पूर्वदृष्टेन विधिना आवाहनपूजनधूपना दिनिवेद्यप्रदानानुवर्तनक्रियां कृत्वा, ततोऽनुसाधकेन कुशलेन त्वर माणेन सार्वभौतिक बलिं निरामिषां सर्वतश्च पटहशङ्खध्वनिनन्दीश ब्दघोषनिनादितेन धूपपुष्पदीपमालभिरचितः चतुर्दिक्षु विदिक्षु च

इत्यू र्ध्वमधस्तिर्यक् सर्वतो बहिर्मण्डल प्रदक्षिणी + + + वै भौतिका क्षि + + + + + र्या दधिमधुघृताक्तानां शालित दुलाहुतीनामष्टसहस्र जुहुयात् । षडक्षरमूलमन्त्रहृदयेन जुहुत पूर्वस्थापितकां मण्डलानुप्रवेशमहासत्त्वां कृतरक्षाविधानानां मण्डलाचार्यशिष्यत्वाभ्युपगतानामुत्पादितबोधिचित्तानामुपोषधिकाना सर्वबुद्धबोधिसत्त्वात्मानिर्यातितमूर्त्तीना सिद्ध्यर्थसत्त्वोपभोगसाधारणभूतानामनुत्तरत्रोत्रिमण्डाक्रमणकुशलानां सर्वज्ञज्ञानबुद्धलिप्सकामानां मण्डलदर्शनादेव मुच्यते सर्वकिल्बिषात् । आनन्तर्यहारिणोऽपि ये मुच्यन्ते ग्रहणाज्जना इति ॥

ततो मण्डलाचार्येण अनाहतेन वस्त्रेण त त्रोत्स्तेनापगतकेशेन मूलमन्त्रसप्ताभिमन्त्रितेन सुगन्धचन्दनकुङ्कुमाभ्यक्तेन पटेन मण्डल प्रवेष्टुकानां मुख वेष्टयित्वा प्रथमत बालषोडशप्रभृति यावत्त्रीणि वर्षजन्मिक पञ्चचीरकोपशोभित एकचीरकोपशोभितं शिखोपशाभितं अशिरस्क वा राजपुत्रं मूर्धाभिषिक्त क्षत्रियपुत्र वा, अन्य वा महोत्साहमहाराज्यकाम वा प्रवेशयेत् ॥

द्वितीयमण्डलस्थित मुख वेष्टयित्वा, उत्पलमुद्रां बद्ध्वा, मञ्जुश्रियः कुमारभूतस्य मूलमन्त्र सकृज्जप्त्वा, कारापयित्वा गुग न्धपुष्पं दत्त्वा, च न्दनकुङ्कुमाभ्यां मिश्र सचौक्षाभ्यां हस्ताभ्या पुष्पाणि क्षिपापयितव्याः । यत्रास्य पुष्पमधितिष्ठति तमस्य म त्र न्द्यात् । स्वम न्त्रेति कीर्त्यते । सैवास्यानुबद्धा जन्मपरम्परामु सैवास्य कल्याण मित्रा बाधिमण्डक्रमणमहाबोधिसत्त्वज्ञज्ञानपरिपूरणार्थमभिनिर्हरति । सैवास्य साधनीयम् । महाभोगमहाराज्यमहेशाख्यपुद्गलसमवधानता चास्यमभिनिर्हरति । इहैव जन्मनि अविचारतः साधनीय सिध्यते सर्वकर्मेषु च । एवमनुपूर्वत' एक प्रति तावद् यावदष्टानां नान्येषामिति सिद्धिकामैः । अ न्येषां यथेप्सत पापक्षपणार्थं समयमात्र स्यादिति अभिषेक ददता मण्डलाचार्येण आदौ ताव मण्डले बहिर्नातिदूर नात्यासन्ने पूर्वोत्तरे दिग्भागे भूप्रदेशे अधिष्ठाय मन्त्रपूतं न्त्वा मूल मन्त्रेण ततः राज्याभिषेकमिव मन्यमानमात्मान एका न्तबुद्धधर्मसङ्घाभिप्रसन्नं श्राद्धं महोत्साहिनं अविरहितबोधिचित्त महायानयायिनं

रत्नत्रयोपकारिण अविकलेन्द्रिय अकुत्सितमिहैव जन्मनि मन्त्रां साधयितुकाम । भद्राशय मन्त्रचर्यानुरक्तमानस गोतुकजातीय जिज्ञासनहेतोरपि अविकल्पितम त्राथेतद्गतमानस ग्क प्रभृति यावत्प्रभे अभिपन्ना सेन्यात्र्ज्या इति । आज्ञा अमृन्नारः । इति । शपता अभिषेच्या । नान्यषामपि । तत सर्वराज्याभिषेकमिवापकरण सम्भृत्य आचार्या त्रा येन तुष्येत । तत नितात्रितानोच्छ्रितध्वजपताकश्वेतच्छत्रमूर्धनि धार्यमाण. सितचामरे निवीज्यमान महता सत्कारेण नन्दीशब्दनिर्घोषशङ्खभेरीमृदङ्गजयशब्दै गङ्गलगाथाभि' प्रशस्तस्वस्तिकगाथाभिश्च जिनभाषितैरभिस्तूयमान प्रदक्षिणीकृत्य च तन्मण्डल सर्वबुद्धबोधिसत्त्वा प्रणम्य आचार्य शिरसा प्रणम्य, एव च वक्तव्यम् ख + + ध्याचार्यसर्वबुद्धबोधिसत्त्वमन्त्रचर्यानिर्हार ममनुप्रवेशु सर्वलौकिकातिका तरहस्यविमोक्षमण्डल रामनुप्रवेशु सर्वधर्मराज्यम मनुप्रवेशबुद्धत्वमधिगन्तु सक्षेपतो वक्तव्य बुद्धो भूयामिति ॥

ततः कुशविण्डकोपविष्ट पूर्वाभिमुखः म + + +
+ । । । । + ।
पञ्चशिखां बन्धापयितव्य' । ततो स्वस्थित मन्त्र या यस्य रोचते भूर्जपत्रे गारोचनया लिखितव्यम् । लिखि त्रा चन्दनकुङ्कुमाभ्या हस्तौ म्रक्षयित्वा शरावसम्पुट च ततस्त भूर्जपत्र शरावसम्पुटाभ्य न्तरस्थ । । । बोधिसत्त्वस्य पादमूले स्थापनीयम् ॥

ततस्तत्रोपविष्टेन विद्यामूलमन्त्रा अष्टशतवारानुच्चारयितव्य' । पूर्वमेव तु ततः त कुशविण्डकोपविष्टमभिषेचनीयम् । बहिर्मण्डले य सर्वसत्त्वसाधारणभूत पूर्णकलशा पूर्वस्थापितक द्वारसमीप त गृही त्रा आचार्येण मूलमन्त्र पठता मूर्धनि अभिषेक्तव्यः । शेषा यथेष्टमुदकेनेति ॥

ततस्त शरावसम्पुट तस्यैव दातव्यम् । प्रदीपेन च पाठयितव्यः । यदि सा एव भवति मन्त्रा क्रमात् सिध्यति यत्नत. । अथ अ यो मन्त्रपठनादेव सिद्ध्यति । अथ मन्त्राक्षरहीनातिरिक्ता वा

दत्ता भवति, प्रथमसाधन एव सिध्यतीत्यविकल्पत । सा एष पूर्वलिखिता आचार्येण त्रिभि साधनै: कुर्वं सिद्ध्यतीत्ययत्नतः ॥

एवं प्रथमत विद्याभिषेक दद्यात् । द्वितीयमण्डलाभिषेक द्वितीयमण्डले सर्वदेवाना यत् प्रतिपादितक पूर्णकलश, तेनाभ्यषिञ्चेत् । मूर्धनि यथैव वा पूर्वक तेनैव विधिना मुच्यते सर्वकिल्बिषात् । अनुज्ञातश्च भवति सर्वबुद्धै सर्वलौकिकलोकोत्तरसमयमण्डल सर्वमन्त्रमुद्रासाधनेषु च अव्यष्टो भवति । सर्वबोधिसत्त्वैरिति आचार्याभिषेक दद्यात् ॥

तृतीयमण्डले सर्वश्रावकप्रत्येकबुद्धेभ्य. पूर्णकलश निर्यातितकं तेनैव विधिना मूर्ध्न्यभिषेचयेत् । वक्तव्य अनुज्ञातस्त्वं सर्वबुद्धै बोधिसत्त्वैश्च महर्द्धिकै सर्वलौकिकलोकोत्तराणां मन्त्राणा लिखनपठनमण्डलोपदेशमन्त्रतन्त्रमुद्राचर्यानिर्देश स्वय चरितु निर्देष्टु वा । इहैव जन्मनि परम्परासु च यावत्पश्चिमक नियत बुद्धत्वं प्राप्तव्यमिति ॥

एव जयविजयाभिषेकेऽपि पूर्वनिर्दिष्टेन विधिना भगवतो बुद्ध निर्यातितकपूर्णकलशेन बोधिसत्त्वनिर्याति । तेन च पूर्णकलशेन तथैवाभ्यषिञ्चयत् । एव च वक्तव्यमनुज्ञातस्त्व सर्वबुद्धैर्भगवद्भिर्महाबोधिसत्त्वैश्च श्रावकै,

अभ्य्य सर्वभूतानामजित सर्वमोहनाम् ।
विजयस्त्व सर्वमन्त्राणां साधयस्व यथेप्सत ॥
ततो मण्डलाचार्येण एकैकस्य यथेप्सत ।
पञ्चाभिषेका दातव्या सर्वेभ्या पञ्च एव तु ।

ततस्तामनुपूर्वेण मण्डल प्रवेश्य सर्वबुद्धबोधिसत्त्वाना निर्यातयित्वा मण्डल त्रि प्रदक्षिणीकृत्य विराजयितव्य. । तदहो परेण अनुपूर्वेण शिक्षयितव्या मन्त्रचर्यासु नियोक्तव्या । तत्क्षणादेव भगवतो मञ्जुश्रियस्य महाबोधिसत्त्वस्य य पूर्वनिर्यातितक पूर्णकलश गृहीत्वा तेषा मण्डलप्रविष्टानामुदकचुलुकत्रय पूर्वाभिमुखं कृत्वा पाययेत् । वक्तव्याश्च — 'इय भो! महाबोधिसत्त्वस्य मञ्जुश्रियः कुमारभूतस्य

समयरहस्य मातिक्रमिष्यथे'ति मा वहु अपुण्य प्रसविष्यथे'ति। तान्
मन्त्राश्च न प्रतिक्षेप्तव्या । सर्वबुद्धबोधिसत्त्वाश्च न विसंवादनीया। ।
गुरुराराधनीयश्चेति। अ यथा समयातिक्रम' स्यात्। मन्त्राश्च सिद्धिं
न गच्छेयु'। वहुपुण्य स्यादिति। एव विसर्जयितव्या' ॥

ततो मण्डलाचार्येण भूयो दधिमधुघृताभ्यक्ता शालितण्डु
लाहुतयोऽष्टाद रहृदयेन होतव्या। ततोत्थाय मण्डलमध्य प्रविश्य
पूर्वनिर्दिष्टै पुष्प पूर्वोक्तेन विधिना अर्घ्य देय' सर्वेभ्य। मनसा
चिन्तयेत्। पूर्वोक्तेनैव धूपेन सर्वबुद्धबोधिसत्त्वा प्रत्येकबुद्धार्यश्राव
का सर्वदेवनागयक्षगरुडगन्धर्वकिन्नरमहोरगयक्षराक्षसपिशाचभूतयो
गिनसिद्धऋषय। सर्वसत्त्वा सन्धूप्य पुष्पैरवकीर्य चन्दनकुङ्कुमो
दकेनाभ्यपिञ्चेत्। पूर्वोक्तेनैव विधिना विसर्जयेत्। मनसा मोक्षः
सर्वेभ्य इति ॥

ततो मण्डलाचार्येण निवेद्य वलिं चूर्ण सर्व नद्यां प्लावयित
व्या। दुःखितेभ्यो वा प्राणिभ्यो दातव्यम्। सुप्रमृष्ट सुकेलायितं
सुशोभित पृथिवीप्रदेशं कृत्वा गोमयेन लेप्तव्य। उदकेन वा प्लाव
यितव्यम्। शुचौक्षमृत्तिकया वाभ्यलिम्प्य सिकताया वा अस्यैव
कार्य यथेष्टता गन्तव्यम्। तैर्मण्डलप्रविष्टैरात्मनः क्षीरोदनाहारेण
हविष्याहारेण वा भवितव्यमिति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतंसका महाकल्पराजेन्द्रा मञ्जुश्रीकुमारभूतविकुर्वणात्
बोधिसत्त्वपटलविसराद् द्वितीय मण्डलविधिनिर्देश
परिवर्त समाप्त इति।

— ——

अथ तृतीय परिवर्तः ।

अथ खलु मञ्जुश्रीः कुमारभूतः पुनरपि तं शुद्धावासभवनमव लोक्य तां महापर्षन्मण्डलसन्निपतितां सर्वबुद्धबोधिसत्त्वां प्रणम्य, एकाक्षरं परमगुह्यं सर्वविषघातसर्वकर्मिकं च मन्त्रं स्वमण्डलसाधनौप यिकं सर्वक्षुद्रकर्मेषु चोपयोज्य भाषते स्म । कतमं च तत् । नमः सम न्तबुद्धानाम् । तद्यथा — जः । एष समासो सर्वभूतगणाश्च अस्यैव मन्त्रमेकाक्षरस्य द्वितीयं मण्डलविधानं संक्षेपतो योज्यम् । अष्टहस्तं चतुर्हस्तं वा भूमदेशं संशोध्य पञ्चरङ्गिकैरेव चूर्णैः स्वयं लिखितव्यम् । न परैः । यत्र वा तत्र वा न चात्र दोषः । समं चतुरश्रं त्रिमण्डलो-पशोभितं पञ्चशिखां महामुद्रां प्रथमं च तत्रालिखेत् । भगवतो मञ्जु-श्रियः उत्पलमुद्रां दण्डमुद्रां वज्रमुद्रां यष्टिमुद्रां च । एते मुद्रा अभ्यन्त रमण्डलपूर्वदिग्भागे आलिखितव्याः । ततः पद्मवज्र उत्पलध्वजपताक च्छत्रतोरणरथकुञ्जर अश्वबलीवर्दमहिषस्वस्तिकमयूर अजमेषपुरुषकु माररूपी बहिर्द्वारमूले आलिखितव्य । यथानुपूर्वतः पङ्क्ति आश्रिता आलेख्याः त्रिमण्डलाश्रिता एवं कार्या स्युरिति ॥

ततो एकाक्षरेणैव मन्त्रेण पूर्वदक्षिणे दिग्भागे अग्निकार्यं कार्यम् । अपामार्गसमिधानां दधिमधुघृताक्तानां अष्टशतं होतव्यम् । ततः पुष्पैरर्घो देयः । एकाक्षरेणैव मन्त्रेण बलिनिवेद्यप्रदीपं यथेप्सितं दातव्यम् । धूपं वा, आह्वाननविसर्जनं कुर्यादिति ॥

ततः प्रवेशयेद् राज्यकामं नगरमध्ये आलिखेत् । भोगकामं व-टवृक्षसमीपे, पुत्रकामं पुत्रञ्जीवकवृक्षसमीपे, अनपत्यीकं हस्त्यश्वकामं कुञ्जरशालायां वाजिशालायां वा, दष्टकं महाहृदे नागायतने वा, चा तुर्थकनित्यज्वरसर्वज्वरेषु च एकलिङ्गे ग्रामदक्षिणादिशे वा, राक्ष सगृहीतं श्मशाने शून्यगृहे वा, पिशाचगृहीतं बिभीतकवृक्षसमीपे एरण्ड वृक्षसमीपे वा, मातरसर्वग्रहीतेषु चतुष्पथेषु मृतकग्रतकगृहसमीपे वा, ब्रह्मराक्षसगृहीतं तालवृक्षे श्लेष्मातकवृक्षे वा, गरदत्तकं एकाक्षरेणैव मन्त्रेण उदकं सप्ताभिमन्त्रितं कृत्वा ॥ तत्रैव मण्डलमध्ये पातयितव्यः पुरुषो ॥

एवं स्त्रियाया पुरुपस्य वा यशोर्थिन च चत्वरे ब्रह्मस्थले वा आलिखितव्यम् । मृतवत्साया सफले वृक्षे क्षीरवृक्षे वा, शालिधान्यपक्वकेदारमध्ये अनपत्याया लिखितव्यम् । विविधरोगस्त्रीकृतान्यदुष्टतः मतरादिपु महारोगस्पृष्टासु, रक्षोघ्न नदीपुलिने कूले वा पर्वताग्रे चाभिलेख्यम् । सर्वरोगेपु सर्वत । डाकिनीकृतान्यपि ब्रह्मपालिकायां शून्यवेश्म एकान्तस्थान निम्नप्रदेशे वा । एवं सर्वकर्मेपु अर्धरात्रे मध्याह्ने वा सर्वकालमभिलिखितव्यम् । तेनैवैकाक्षरमन्त्रेण पुष्पैरर्घ्यं दत्वा विसर्ज्य च मण्डल उदकेन प्लावयितव्यम् । सर्वग्लानानां महती रक्षा कृता भवति ॥

मुच्यते सर्वरोगेभ्या ईप्सितमर्थं च सम्पद्यन्ते ।
अपुत्रो लभते पुत्र दुर्भग सुभगो भवेत् ॥
दरिद्रो लभते अर्थां दर्शनादेव मण्डलम् ।
स्त्रियस्य पुरुपस्यापि श्राद्धस्यापि कल्पत ॥
यथेष्टविविधाकारां माप्नुयात् सम्पदां सदा ।

इति बोधिसत्त्वपटलविसरा मञ्जुश्रीकुमारभूतमूलकल्पात तृतीयो मण्डलविधानपरिवर्त ।

चतुर्थः पटलविसरः ।

नमो बुद्धाय सर्वबुद्धबोधिसत्त्वेभ्यः । अथ खलु मञ्जुश्रीः सर्वावन्तं शुद्धावासभवनमवलोक्य, पुनरपि तन्महापर्षन्मण्डलसन्निपातमवलोक्य, शाक्यमुनेश्चरणयोर्निपत्य, प्रहसितवदनो भूत्वा, भगवन्तमेतदवोचत् ॥

तत् साधु भगवां सर्वसत्त्वानां हिताय मन्त्रचर्यासाधनविधाननिर्हारनिष्यन्दधर्ममेघप्रवर्षणयथेप्सितफलनिष्पादनपटलविसरः पटविधानं, अनुत्तरपुण्यप्रसवं, सम्यक् सम्बोधिबीजमभिनिर्वर्तकं सर्वज्ञज्ञानाशेषं अभिनिर्वर्तकं सक्षेपतः सर्वाशापारिपूरकं सर्वमन्त्रफलसम्यक्सम्प्रयुक्तः सफलीकरणं अवन्ध्यसाधितसाधकं सर्वबोधिसत्त्वचर्यापारिपूरकं महाबोधिसत्त्वसन्नाहसन्नद्धः सर्वमारबलं अभिभवनपरापृष्ठीकरणं तद्वदतु भगवानस्माकमनुकम्पामुपादाय सर्वसत्त्वानां च ॥

एवमुक्ते मञ्जुश्रिया कुमारभूतेन, अथ भगवांञ्छाक्यमुनिर्मञ्जुश्रियं कुमारभूतमेतदवोचत् ॥

साधु साधु मञ्जुश्रीः ! यस्त्वं बहुजनहिताय प्रतिपन्नो लोकानुकम्पायै यस्त्वं तथागतमेतमर्थं परिप्रष्टव्यं मन्यसे । तच्छृणु साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु, भाषिष्येऽहं ते त्वदीयं पटविधानविसरसर्वसत्त्वचर्यासाधनमनुप्रवेशमनुपूर्वकं वक्ष्येऽहं पूर्वनिर्दिष्टं सर्वतथागतैः । अहमप्येदानीं भाषिष्ये ॥

आदौ तावच्छुचौ पृथिवीप्रदेशे रजोविगते पिचु गृह्य समयप्रविष्टैः सत्त्वैः तत् पिचु संशोधयितव्यम् । संशोध्य च अनेन मन्त्रेण मण्डलाचार्येणाभिमन्त्रितव्यम् अष्टशतवारां । 'नमः सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानामप्रतिहतमतिगतिप्रतिचारिणाम् । नमः संशोधनदुःखप्रशमनराजेन्द्रराजाय तथागतायार्हते सम्यक्सम्बुद्धाय । तद्यथा — 'ॐ शोधय शोधय सर्वविघ्नघातक ! महाकारुणिक ! कुमाररूपधारिणे । विकुर्व विकुर्व । समयमनुस्मर । तिष्ठ तिष्ठ' हुम् हुम् फट् फट् स्वाहा' ॥

तत अवितथग्राम्यधर्मकुमारीब्राह्मणकुलक्षत्रियकुलप्रसूतं वैश्य कुले प्रसूत नातिकृष्णवर्णयानिवर्णयोनिवर्जितां अविकल सर्वाङ्गशोभनां मातापितृअनुष्कृता उपापधपरिगृहीता उत्पादितबोधिचित्तां कारुणिकां अवदातवर्णा अ रणावर्जितां सक्षेपत स्त्रीलक्षणसुप्रशस्तचिह्ना स शोभनेऽहनि शुक्लपक्ष शुभग्रहनिरीक्षिते विगाभ्रपनिर्हारवत्लापगते विगतवाते शुचौ प्रदेश पूर्वनिर्दिष्टां कुमारीं स्नापयित्वा, शुचिव स्त्रप्रावृतेन सुनवरता कृत्वा, अनेनैव मन्त्रेण महामुद्रापेतरक्षा कृत्वा, श्वेतच दनकुङ्कुम निर्माणकेनान्येनाठाउा तत् पिव तां च कन्यां तेनैव मन्त्रेण सशाधननाभ्यु याव। चतुर्दिश च क्षिपेत् श्वेतचन्दन कुङ्कुमादिक, इत्युभेमधश विदिक्षु श्वेतचन्दनकुङ्कुमगकर्पूर चैकीकृत्य पूर्वं दापयत्। स्वय वा न्यात्। साधकाराय वा। तदेव वाचा भाषितव्य वीर वारा—'अधितिष्ठन्तु बुद्धा भगव तो इद पटसूत्र दशभूमिप्रतिष्ठिताश्च महाबोधिसत्त्वा। ततस्त बुद्धा भगवन्तो सम न्वाहरन्ति। महाबोधिसत्त्वाश्च। अथ दहता तस्मि समये मयूरक्रौ ञ्चहंससारसचक्रवाकविविधा शुभशकुनया जलस्थलचारिणाऽन्तरिक्षी गच्छेयु। शुभ वा क्रजयेयु। तत् साधकेन ज्ञातव्यम्। सफल मे एतत् कर्म आधाष्ठित म बुद्धैर्भगवद्भिसह बोधिसत्त्वैश मे। नत् पटसूत्र सुजीवित गह ज मान भवेया ग मन्त्रासद्धि। पटहभेरीमृदङ्गशङ्ख वीणावेणुपणवमुरजा शब्द वा भवेयु'। । । ।

\+ \+ \+ \+ \+ \+ एवं वन्येप्रक ल्पस्मात् तस्मि समये जयसिद्धि सिद्ध न्त दिव्य गृह श्रेयस' सफल क शकप्रभूत एवमादयो अ ये वा शुभा शब्दा प्रव्याहरन्ति। घण्टा नि'स्वन वा भवेयु न गीत वा। ततो विद्याधरेण ज्ञातव्यम्। बुद्धानां भगवता महाबोधिसत्त्वाना चाधिष्ठानमेतत्। नान्यत्र अव न्ध्यसिद्धिरिति ॥

अथ ते तस्मि समये न प्रव्याहर ते ग्रह गाद गान्धपग नष्ट विनष्ट कष्ट दर सुदूर नास्तीत्येवमाद्य शब्दा निश्चरन्ति वान- रमहिषक्रोष्टकगर्दभमाजारकुशिवनतिर्यगद्विपदचतुष्पदाना शब्दा नि श्चरेयु। तता साधका ज्ञातव्य नास्ति मे सिद्धिरिति। इह जन्मानि

सहर्तव्यः । भूयो वा पूर्वसर्वां कृत्वा प्रारब्धव्यम् । एव यावत् सप्तवारान् । पञ्चात तर्यकरिणस्यापि सप्तमे कर्मप्रयोगे सिध्य तीति ॥

तत' साधकेन तां कुमारीं कृतरक्षां कृत्वा कुशविण्डकोपविष्टकां कारयेत् । पूर्वाभिमुखामुत्तराभिमुखां वा सस्थाप्य आत्मनश्च हवि ष्याहारः तां च कन्यां हविष्याहार भोजयेत् । पूर्वमेव परिकल्पित कुशविण्डकं तेनैव विधिना तं पिन्नु कर्तापयेत् । तत् सूत्र सुकर्तितं शुक्ल पूर्वशिक्षापितकन्यया सहृत्य, अप पञ्च त्रीणि एक प्रभृती यावत् षोडशमात्रां पलां वा कर्पां वा सुप्रशस्तगणनगेता कुर्यान्मध्यमे अष्ट मां गाथा इतरे पञ्चैक वा क्षुद्रसाध्येषु कर्मसु यथाशक्तित कुर्यात् स र्वकर्मिषु मन्त्रवित् ॥

ततः प्रभृति यत् किञ्चित् पाप कर्म पुराकृतम् ।
नश्यते तत्क्षणादेव सूत्रार्थं च न चेतने ॥
सद्गृह्यमिदं सूत्र शुचौ भाण्डे निवेशयेत् ।
न हि ततुगतो कृत्वा धूपयेत् कर्पूरधूपनै' ॥
आमाण्याङ्गसमुत्थ वा कुङ्कुमच दनाभ्भि ।
अर्चित सुगन्धपुष्पैर्मल्लिकचम्पकादिभि' ॥
शुचौ प्रदेशे सस्थाप्य कृतरक्षापिधानतम् ।
मन्त्रवित् सर्वकर्मज्ञा कृतजाप' सुसमाहृत ॥
तन्तुवाय गतो गत्वा मूल्य दत्वा यथप्सितम् ।
अव्यङ्गमकृश चैव शुक्लधर्मसदारतम् ॥
अव्याध्यर्तमवृद्ध च कासश्वासाविनिर्मुक्तम् ।
कासश्वासविनिर्मुक्त अपण्ड यानिराल्यजम् ॥
अनवद्यमकुब्ज चैवापङ्गुपतिवर्जितम् ।
समस्तलक्षणोपेत प्रशस्त चारुदर्शनम् ॥
शुभबुद्धिसमाचार लौकिकीं वृत्तिमाश्रितम् ।
सिद्धिकामोऽत्र त याचेदुत्तमे पन्वायने ॥
प्रशस्ता शुभवर्गे वा वुद्धिमन्तो सुशिक्षितः ।
अतोत्कृष्टतमैः श्रेष्ठै' पन्वायनश्रेयगै ॥

उत्तमे उत्तमं कुर्यान्मध्यमे मध्यसाधनम् ।
इतरैः क्षुद्रकर्माणि निकृष्टान्येव सर्वतः ॥

यथामूल्यं ततो दत्वा यथा वदति शिल्पिनः ।
प्रथमे वाक्समुत्थाने शिल्पिनस्य स मन्त्रवित् ॥

दद्यात् पण्यं ततः क्षिप्रं धीरकर्मेति वा उच्यते ।
प्रार्थनादेव चैतस्य पुण्यभारेन जापिने ॥

क्षिप्रसिद्धिकरो ह्येष पटश्रेष्ठो निरुत्तरः ।
सर्वकर्मकरो पूज्यो दिव्यमानुष्यसौख्यदः ॥

श्रेयसः सर्वभूतानां सम्यक् सम्बुद्धभाषितम् ।

इति ॥

ततो विद्याधरेण तन्तुवायस्य पोषधं दत्त्वा सशुभे नक्षत्रे प्रातिहारकपक्षे शुक्लेऽहनि शुभग्रहनिरीक्षितेऽन्ये वा शुक्लपक्षे सुकुसुमितसहकारमञ्जरीवरतरुपुष्पाढ्यवसन्तसमये ऋतुवरे तस्मिन् काले तस्मिन् समये पूर्वाह्णादिते सवितरि पूर्वनिर्दिष्टं तन्तुवायं हविष्याहारं शुचिवस्त्रप्रावृतबद्धोष्णीषशिरस्कसुस्नातं सुविलिप्तं श्वेतचन्दनकुङ्कुमाभ्यामन्यतरेणानुलिप्ताङ्गं कर्पूरवासितवदनं हृष्टमनसं क्षुत्पिपासापगतं कृत्वा सर्वत्र भाण्डं रज्ज्वाद्युपकरणानि च मृद्गोमयाभ्यां प्रक्षाल्य प्रत्यग्राणि च भूयो भूयो पञ्चगव्येन प्रक्षालयेत् । ततो निःप्राणकेनोदकेन प्रक्षाल्य, श्वेतचन्दनकुङ्कुमाभ्यामभ्युषिञ्चेत् । शुचौ पृथिवीप्रदेशे अपगतकोलाहले विगतजनपदे विविक्तासने प्रसन्ने शुभे पुष्पार्चिते ॥

ततः साधकेन सशोधनमन्त्रेणैवाष्टशताभिमन्त्रितं कृत्वा श्वेतसर्षपान् चतुर्दिक्षु इत्यूर्ध्वमधः विदिक्षु च क्षिपेत् । ततो तन्तुवायं सर्षपैः स ताड्य, महामुद्रां पञ्चशिखां बद्ध्वा, शिखाबन्धं कुर्वीत । महारक्षा कृता भवति । यदि ज्येष्ठं पटं भवति चतुर्हस्तविस्तीर्णमष्टहस्तसुदीर्घं एतत्प्रमाणं हि तन्तुवायोपाचितं कुर्यात् । मध्यमं भवति द्विहस्तविस्तीर्णं पञ्चहस्तदीर्घत्वम् । कन्यसं सुगतवितस्तिप्रमाण

अङ्गुष्ठहस्तदीर्घत्वम् । तत्र भगवतो बुद्धस्य वितस्तिमध्यदेशपुरुषप्रमाणहस्तमेक एषा सुगतस्य वितस्तिरिति कीर्त्यते । अनेन प्रमाणेन प्रामाण्यमाख्यातम् ।

उत्तिष्ठ सिद्धिर्ज्येष्ठा तु कथिता लोकपुङ्गवैः ।
मध्यमे राज्यकामानामन्तर्धाने परे भुवि ॥
महाभोगार्थिनां पुंसा त्रिदेवासुरभोगिनाम् ।
कन्यसे सिद्धिमाख्याता मध्यमे सिद्धिमध्यमा ॥
क्षुद्रकर्माणि सिध्यन्ते कन्यसे तु पटे सदा ।
सर्वकार्याणि सिध्यन्ते सर्वद्रव्याणि वै सदा ॥
पटत्रयेऽपि निर्दिष्टा सिद्धिः श्रेयार्थिनां नृणाम् ।
विधिभ्रष्टा न सिध्येयुः शक्रस्यापि शचीपते ॥
सिध्यन्ते क्षिप्रमेव तु सर्वकर्मा न यत्नतः ।
विधिना च समायुक्ता इतरस्यापि तज्जमिनः ॥
एष मार्गः समाख्यातो जिनै जिनवरात्मजैः ।
श्रेयसः सर्वसत्त्वानां दरिद्रानाथदुःखिनाम् ॥
बोधिमार्गो ह्यशेषस्तु दर्शितस्तत्त्वदर्शिभिः ।
बोधिहेतुरयं वर्त्म मन्त्रमार्गेण दर्शितः ॥
मन्त्राः सिध्यन्त्ययत्नेन सर्वलौकिकमण्डला ।
लोकोत्तराश्चापि सिध्यन्ते मण्डला ये उदाहृताः ॥
बोधिहेतुमतिर्येषां तेषां सिद्धिः सदा भवेत् ।
नान्येषां कथ्यते सिद्धिः अहिता ये जगे सदा ॥
बोधाय प्रस्थितां सत्त्वां सदा सिद्धिरुदाहृता ।
मञ्जुश्रियस्य महात्मानो कुमारस्येह विशेषतः ॥
क्षिप्रकार्यानुसाध्यर्थं प्राप्नुयात् सकृज्जप्तिह ।
अनुपूर्वं ततो शिल्पी पट वायेत यत्नतः ॥
दिवसैः पञ्चदशाभिः षोडशाद्विचतुष्कयोः ।
अहोरात्रेण वै क्षिप्र समाप्तिः पटवायने ॥

अहोरात्रेण वै श्रेयो उत्तमा सिद्धिलिप्सुनाम् ।
शौचाचारसम्पन्ना शिल्पिनो नित्यभिषिता ॥

दूरादारस्तथा गत्वा कृमिप्रस्तावगुत्सजेत् ।
सचेलस्तु ततः स्नात्वा अ यत्रासान्निवास्य च ॥

शुक्लाम्बरधरः स्रग्वी उपस्पृश्य पुनः पुनः ।
श्वेतचन्दनलिप्ताङ्गा हस्तौ उद्धृत्य शिल्पिनः ॥

भूयो वयंत यत्नेन श्लक्ष्ण रान्धोत सदा ।
एवमाप्तैः प्रयोगस्तु अन्यैर्वा जिनभाषिते ॥

विचारशीली यत्नेन पटस्याशेषवायना ।
समाप्ते तु पट प्रोक्ते पूर्वकर्मसु निर्मिते ॥

प्रमाणस्थे अहीने च कुर्याद् भद्रेऽहनि समम् ।
अवतारयेत् ततो त त्रा शुक्लपक्षे सुशोभने ॥

परिस्फुटं तु पटं कृत्वा दशा बद्धानुशोभनम् ।
वेणुयष्ट्यावनद्ध तु पट गृह्य ततो व्रजेत् ॥

शिल्पिन स्वस्त्ययित्वा तु सविभागार्थविस्तरे ।
गत्वा यथेष्टता मन्त्री शुभमाचारसुव्रती ॥

सुगन्धपुष्पैरभ्यर्च्य शुचौ देश तु त न्यसेत् ।
अनेनैव तु मन्त्रेण कृतरक्षाप्रथानितम् ॥

येन तत् पिचुकं पूर्वं सशो य बहुधा पुन ।
तेनैव कारयेद् रक्षामात्मनश्च पटस्य वै ॥

मञ्जुश्रियो महावीरः मन्त्ररूपेण भाषितः ।
अतीतैर्बहुभिर्मन्त्रैर्मयाप्येतर्हि पुन पुन ॥

स एव सर्वमन्त्राणां विचेरु मन्त्ररूपिणः ।
महावीर्यो महातेजः सर्वमन्त्रार्थसाधकः ॥

करोति विविधाकारां विचित्रां त्राणहेतवः ।
जम्बूद्वीपगताः सत्त्वाः मूढाचारचेतनाः ॥

अश्राद्धविपरीतस्तु मिथ्याचाररसलालुपाः ।
न साधयन्ति मन्त्राणि सर्वद्रव्याणि वै पुनः ॥
अत एव भ्रमन्ते ते ससारान्धारचारके ।
यस्तु शुद्धमनसो नित्य श्राद्धो कौतुकमङ्गले सदा ॥
औत्सुक्यो सर्वमन्त्रेषु नित्यं ग्रहणधारणे ।
सिद्धिकामा महात्मानो महोत्साहा महोजसाः ॥
तेषां सिद्ध्यन्त्ययत्नेन म त्रा ये जिनभाषिताः ।
अश्राद्धानां तु जन्तूनां शुक्लो धर्मेण रोहते ॥
बीजमूषरे क्षिप्त अङ्कुरोऽफलो यथा ।
श्रद्धामूल सदा धर्मे उक्त सर्वार्थदर्शिभिः ॥
मन्त्रसिद्धिः सदा प्रोक्ता तेषां धर्मार्थशीलिनाम् ॥

इति ॥

ततो साधने शिल्पिनः, सुशिक्षितचित्रकरो वा आत्मनो वा कुशला लेख्याः । अश्लेशकैरङ्गैः सर्वोज्ज्वल रङ्गोपेत वर्णकं गृह्य पूर्वेणैव विधिना यथा तन्तुवाययायनेनैव लक्षणसमन्वागतेन चित्रकरेण पेयाल विस्तरेण कर्तव्य यथा पूर्वं तन्तुवायविधि, तेनैव तत्पट चित्रापयितव्यम्; स्वय वा चित्रितव्यम् । कर्पूरकङ्कुमचन्दनादिभिरङ्गं वासयितव्यम् । धूप दहता तनव मन्त्रेणाष्टशतवार परिजप्य नागकेसरपुन्नागवकुलचम्पकवापीकधातुष्कारिकमालतीकुसुमादिभिः त पटमभ्यवकीर्य पूर्वाभिमुख, कुशविण्डकोपविष्टः स्वस्थबुद्धि सर्वबुद्धबोधिसत्त्वगतचित्तः सूक्ष्मवर्तिप्रतिगृहीतपाणिरनायासचित्तः तं पटमालिखेत् ॥

आदौ तावच्छाक्यमुनि तथागतमालिखेत् । सर्वाकारवरोपेतं द्वात्रिंशन्महापुरुषलक्षणलक्षित अशीत्यानुव्यञ्जनोपशोभितशरीरं रत्नपद्मोपरिनिषण्णं समन्तज्वालं समन्तव्यामोपशोभितं मूर्तिं धर्म देशयमान प्रसन्नमूर्त्तिं सर्वाकारवरोपेत मध्यस्थ वैदूर्यनालपद्मं अधश्च महासारं द्वौ नागराजानौ तं पद्मनालं धारययानौ तथागतदृष्टयो दक्षिण-

हस्तेन नमस्यमानौ शुक्लौ सर्वालङ्कारभूषितौ मनुष्याकारार्द्धसर्पदेहेन नन्दोपनन्दौ लेखनीयौ। समन्ताच्च तत् पद्मसरः पद्मपत्रपुष्पकुड्मलविकसितजलजप्राणिभिश्च शकुन्तमीनादिभिर्व्याप्तं अशेषविचित्रस्तसुविरसुशोभनाकारमभिलेख्यम्। यद्भगवतो मूलपद्मदण्ड विटपं, तत्रैव विनिसृतान्यनेकानि पद्मपुष्पाणि अनुपूर्वोन्नतानि वामपार्श्वेऽष्टौ पद्मपुष्पाणि। तेषु च पद्मेषु निषण्णानि अष्टौ महाबोधिसत्त्वविग्रहामाभिलेख्याः। प्रथमं तावदार्यमञ्जुश्रीः, ईषत्पद्मकिञ्जल्कगौरः कुङ्कुमकनकवर्णो वा कुमाराकाराकारोऽदारकरूपी पञ्चचीरकशिरस्कः कुमारालङ्कारालङ्कृतः वामहस्तनीलोत्पलगृहीतः, दक्षिणहस्तेन तथागतं नमस्यमानः चारुमूर्तिस्तथागतगतदृष्टिः सौम्याकारः ईषत्प्रहसितवदनः समन्तज्वालावबुद्धमण्डलपर्येषः। अपरस्मिं पद्मे आर्यचन्द्रप्रभः कुमारभूतः तथैवमभिलेख्यः। तृतीये सुधनः, चतुर्थे सर्वनीवरणः, पञ्चमे गगनगञ्जः, षष्ठे क्षितिगर्भः, सप्तमऽनघः, अष्टमे सुलोचनमिति॥

एते सर्वे कुमारदारकाकारा आभिलेख्याः। कुमारालङ्कारभूषिता दक्षिणपार्श्वे भगवतः अष्टौ महाबोधिसत्त्वाः सर्वालङ्कारभूषिताः वर्जयित्वा तु मैत्रेय भगवतः समीपे आर्यमैत्रेयः ब्रह्मचारिवेषधारी जटामकुटावबद्धशिरस्कः कनकवर्णः रक्तकषायधारी रक्तपटांशुकोत्तरीयः त्रिपुण्ड्रकृतचिह्नः कायरूपी दण्डकमण्डलुवामविन्यस्तपाणिः कृष्णसारचर्मं वामस्कन्धावासक्तदक्षिणहस्तगृहीताक्षसूत्रः तथागतं नमस्यमानः तद्गतदृष्टिः ध्यानालम्बनगतचित्तचरितः॥

द्वितीयस्मि पद्मे समन्तभद्रः प्रियङ्गुवर्णश्यामः सर्वालङ्कारशरीरः वामहस्ते चिन्तामणिरत्नविन्यस्तः दक्षिणहस्ते श्रीफलविन्यस्तहस्तवरदः चारुरूपी तथैवमभिलिखितव्यम्॥

तृतीये आर्यावलोकितेश्वरः शरत्काण्डगौरः सर्वालङ्कारभूषितः जटामकुटधारी श्वेतयज्ञोपवीतः सर्वज्ञशिरसीकृत आर्यामिताभ दशबलजगान्तोपलग्नापरिनिष्ठ चारुरूपं चामरहस्तारविन्दविन्यस्तं दक्षिणहस्तेन वरदं ध्यानालम्बनगतचित्तचरितं समन्तद्योतितशरीरम्॥

चतुर्थ आर्यवज्रपाणि वामहस्तविन्यस्तवज्रं कनकवर्णं सर्वालङ्कारभूषित दक्षिणहस्तोपरुद्धसफल वरद च चारुरूपिण सौम्यद

र्शनं हारार्द्धहारोपशुम्भितदेहं मुक्ताहारयज्ञोपवीतं रत्नोज्ज्वलविच्छु रितमकुटं पट्टचलननिवस्तं श्वेतपट्टांशुकोत्तरीयं तथैवार्यावलोकितेश्वरं समन्तभद्रं तीर्थिकाग्रासनगताङ्गदेहं आकारश्च यथापूर्वनिर्दिष्टम् ॥

पञ्चमस्मिं तथा पत्रे आर्यमहामतिः, षष्ठे शान्तमतिः, सप्तमे वैरोचनगर्भः, अष्टमे अपायजहश्चेति ॥

इत्येते बोधिसत्त्वा अभिलेख्याः । फलपुस्तकविन्यस्तकपाणयः सर्वालङ्कारसुशोभनाः पट्टांशुकोत्तरीयाः सर्वालङ्कारभूषिताः पट्टचलनिकानिवस्ताः ॥

तेषां चोपरिष्टा अष्टौ प्रत्येकबुद्धा अभिलेख्याः । भिक्षुवेषधारिणो महापुरुषलक्षणशरीराः रक्तकाषायवाससः पर्यङ्कोपविष्टाः रत्नोपलनिषण्णाः शान्तवेषात्मकाः सम तज्ज्वालमालाकुलाः सुगन्धपुष्पाणि कीर्णाः । तद्यथा — मालतीवार्षिकाधातुष्कारिकापुन्नागनागकेसरादिभिः पुष्पैः सम तात् पटमध्यतः सीर्येणाण लिखित भगवतः शाक्यमुनेः वामपार्श्वे आर्यमञ्जुश्रियस्योपरिष्टा अनेकरत्नोपरचित सुदीर्घाकार विमानमण्डल शैलराजोपशोभि । रत्नोपलसञ्छन्नपर्वताकारमभिलिखेत् ॥

तत्रस्थां बुद्धां भगवता अष्टौ लिखेत् । तद्यथा — रत्नशिखिवैदूर्यप्रभारत्नविच्छुरितराम तश्यामप्रभ पद्मरागेन्द्रनीलमरकतादिभिः वैदूर्याश्मगर्भादिभिः महामणिरत्नविशेषैः समन्ततो प्रज्वाल्यमाणं, ईषदादित्योदयवर्णं तथागतविग्रहं पीतनीवरोत्तरासङ्गिनं पर्यङ्कोपविष्टं धर्मं देशयमानं पीतनिवासितोपरिवस्तं महापुरुषलक्षणकवचितदेहं, अशीत्यानुव्यञ्जनोपशोभितमूर्त्तिं प्रशान्तदर्शनं सर्वाकारवरोपेतं रत्नशिखिं तथागतमभिलिखेत् ॥

द्वितीयं सङ्कुसुमितराजेन्द्रं तथागतं कनकवर्णं अभिलिखेत् सुतरां नागकेसरबकुलादिपुष्पैरभ्यवकीर्णितमभिलिखेत् । आर्यमभिनिरीक्षमाणं समन्तप्रभं रत्नप्रभाविच्छुरितद्योतिपयपम् ॥

तृतीयं शालेन्द्रराजं तथागतमभिलिखेत् । पद्मकिञ्जल्काभं धर्मं देशयमानम् ॥

चतुर्थं सुनेत्रं तथागतमभिलिखेत् । पञ्चम दु'प्रसहम् । षष्ठ वैरोचनं जिनम् । सप्तम भैषज्यवैदूर्यराजम् । अष्टम सर्वदु'खप्र शमन राजे द्र तथागतमभिलिखेदिति ॥

सर्वे एव कनकवर्णा' तथागतविग्रहाः कार्याः अभयप्रदान करा' । उपरिष्टाच्च तथागतानां मेघा तरालस्था' पट्कोणे उभयतः पुष्पवर्षमुत्सृजमाना' द्वौ शुद्धावासकायिकौ देवपुत्रौ मभिलेख्यौ । अन्त रीक्षस्थितौ सर्वबुद्धबोधिसत्त्वप्रत्येकबुद्धार्यश्रावकानां नमस्यमानौ अ भिलेख्यो ॥

प्रत्येकबुद्धानां चोत्तरतः अष्टौ महाश्रावका अभिलेख्याः बोधिस त्त्वशिर स्थानावरजोपविष्टाः । तद्यथा — स्थविरशारिपुत्र' महामौद्ग ल्यायन' महाकाश्यपः सुभूतिः राहुल' नन्दः भद्रिकः कफिणश्चेति ॥

प्रत्येकबुद्धापि तद्यथा — ग धमादनः च दन उपरिष्ट श्वेतसितकेतुनेमिसुनेमिश्चेति । सर्वे एव सुशोभना' शान्तवेष आ त्मनो सुदान्ताकाराः । महाश्रावका अपि कृताञ्जलयो बुद्ध भ गवन्त शाक्यमुनिं निरीक्षमाणा । उपरिष्टाच्च शुद्धावासादेव सम्नि कृष्टौ अपरौ द्वौ देवपुत्रो सम तात्पट्टवितानदीर्घापायशसोभनागृहीतो सर्वबुद्धबोधिसत्त्वप्रत्येकबुद्धार्यश्रावकाणामुपरिष्टाद्धारयमाणौ दिव्यमा ल्याम्बरधरौ देवपुत्रौ अभिलेख्यौ । भगवत शाक्यमुने' उपरिष्टान्मू र्धनि मुक्ताहाररत्नपद्मरागेन्द्रनीलादिभिः ग्रथित रत्नसूत्रकलाप तस्मिंश्च पट्टवितानसुविन्यस्तं समन्ताच्च मुक्ताहारप्रलम्बोपशोभितमभिलिखेत् । अधश्च बुद्धस्य भगवतः पद्मासनात् आर्यमञ्जुश्रियस्य पादमूलसमीपे नागराजोपन दपार्श्वे महारत्न पर्वत पद्मशरादभ्युन्नत रत्नाङ्कुरगुहाक न्दरप्रवाललतापरिवेष्टित रत्नतरु महर्षयसिद्धसेवितं तस्य पर्वतस्यो त्सुङ्गे यमान्तकं क्रोधराजान महाघोररूपिण पाशहस्तं वामहस्तगृहीत दण्डं भृकुटिवदनमाज्ञां प्रतीच्छमानः आर्यमञ्जुश्रियगतदृष्टिं वृकोदर ऊर्ध्वकेशं भिन्नाञ्जनकृष्णमेघसङ्काशं, कपिलश्मश्रुदीर्घकराल दीर्घनख रक्तलोचनक सर्पमण्डितकण्ठोद्देश व्याघ्रचर्मनिवसनं सर्वविघ्नघातकः महादारुणतरं महाक्रोधराजानं समन्तज्वाल यमान्तक क्रोधराजा अ भिलिखेत् ॥

तस्य पर्वतस्याधस्ताच्छिलातलोपनिषण्ण पृथिव्यामवनतजानु देह धूपकटच्छुकव्यग्रहस्तं यथावेषसंस्थानगृहीतालिङ्ग यथानुवृत्तचरित पार्श्वमञ्जुश्रियगतदृष्टि सा ऽक्रमभिलिखे । न द्नाग द्रराजसमीपं भगवतः शाक्यमुनेरधस्तात्, दक्षिणपार्श्वे पद्मसराभ्युद्गत महारत्न शैलेन्द्रराज कथित तथागतमभिलिखेत् । यमान्तकक्रोधराजरहित दिव्यपुष्पावकीर्णमभिलिखेत् । आर्यावलोकितेश्वर' स्यात् तं पर्वतमभिलिखेत् । तदुच्चतुङ्गपर्वतपद्मरागोपल नमेकाङ्कुरवैदूर्यमयशृङ्गाकारमभिलिखेत् ।

तत्रापाश्रितां देवीमार्यावलोकितेश्वरकरुणां आर्यतारां सर्वालङ्कारविभूषितां रत्नपट्टांशुकोत्तरीया विचित्रपट्टनिवसनां स्व्यलङ्कारसर्वाङ्गविभूषितां वामहस्तनीलोत्पलविन्यस्तां कनकवर्णां कृशोदरीं नातिकृशां नातिबालां नातिवृद्धां ध्यानगतचेतनां आज्ञां प्रतीच्छयन्ती दक्षिणहस्तेन वरदादीपिदवनतकायां पर्यङ्कोपनिषण्णां आर्यावलोकितेश्वर ईषदपगतदृष्टि' समन्तज्वालामालपर्येषितां तत्रैव वैदूर्यरत्नशृङ्गे पुन्नाग वृक्षपरिवेष्टित सर्वतः शाखासु समन्तपुष्पोपरचितविकसितसुपुष्पितं भगवतीं तारामभिच्छादयमानां तेनैव चापगतशाखासुचित्र प्रवालाङ्कुरावनद्ध विचित्ररूपरङ्गोज्ज्वलं तारादेवीमुखावलोकनमभिलेख्या ॥

सर्वविघ्नघातकी देवी उत्तमा भयनाशिनी ।
साधकस्य तु रक्षार्थं लिखेद्व वरदां शुभाम् ॥
स्त्रीरूपधारिणी देवी करुणादशबलात्मजा ।
श्रेयसः सर्वभूताना लिखेत वरदायिकाम् ॥
कुमारस्येह माता देवी मञ्जुघोषस्य महामुनेः ।
सर्वविघ्नविनाशार्थं साधकस्य तु समन्ताद् ॥
रक्षार्थं मनुजेशानां श्रेयसार्थं पटे न्यसेत् ।
योऽसौ क्रोधराजेन्द्रः पर्वताग्रे समवस्थितः ॥
सर्वविघ्नविनाशाय कथित जिनवरात्मजैः ।
महाघोरो महात्मन्यो महाचण्डो महाद्युति' ॥

शासने द्विष्टसत्त्वानां निग्रहार्थेन मन्त्रपते ।
साधकस्य तु रक्षार्थं सर्वविघ्नविनाशकः ॥
दारुणो रोषशीलश्च आकृष्टा मन्त्रदेवता ।
[illegible] न [illegible] सर्वनिर्घृणाम ॥
अवशानां च वशमानेता पापराद्धप्रचारिणाम् ।
खचरे भूचरे वापि पाताले चापि समन्ततः ॥
नाशयति सर्वदुष्टानां निरुद्धा ये शासने मुने ।
चतुरश्रं समन्ताद्वै चतुष्कोणं पटं लिखेत् ॥
अधश्चैव पटान्ते तु विस्तीर्णसरितालयम् ।
कुर्यान्नागभोगाङ्कमेकैकं च समन्ततः ॥
शुक्लेन शुभाङ्गेन मनुजाकारदेहजाः ।
उत्तराशिरसं स्थाप्य कृताञ्जलिपुटः सदा ॥
सप्तस्फुटो महावीर्या महेशाख्यो अनन्तो नाम नामतः ।
तथागतं निरीक्षन्तो मणिरत्नोपशोभितः ॥
सुशोभना चारुरूपी च रत्नाभरणभूषितः ।
आलिखेज्ज्वालमालिनं महानागेन्द्रविश्रुतम् ॥
सर्वलोकहितोद्युक्तं प्रवृत्तो शासने मुने ।
सर्वविघ्नविनाशाय आलिखेत् सरिताश्रितम् ॥
एतत् पटविधानं तु उत्तमं जिनभाषितम् ।
संक्षिप्तविस्तराख्यातं पूर्वमुक्तं तथागतैः ॥
आलिखे यो हि विद्वां वै तस्य पुण्यमनन्तकम् ।
यत् कृतं कल्पकोटीभिः पापं कर्म सुदारुणम् ॥
नश्यते तत्क्षणादेव पटं दृष्ट्वा तु भूतले ।
पञ्चानन्तर्यकारिणं दुःशीलां जुगुप्सिताम् ॥
सर्वपापप्रवृत्तानां संसारान्धारचारिणाम् ।
गतियोनिनिकृष्टानां पटं तेषां न वारयेत् ॥

दर्शनं सफलं तेषां पटं मौनी द्रभाषितम् ।
दृष्टमात्रं प्रमुच्यन्ते तस्मात् पापात्तु तत्क्षणात् ॥
किं पुनः शुद्धवृत्तित्वात् सुशुद्धव्रतोरूपिण ।
मन्त्रसिद्धौ सदोद्युक्तोः सिद्धिं लप्स्येयुर्मानवः ॥
यत् पुण्यं सर्वसत्त्वानां पूजयित्वा कल्पकोटि ये ।
तत् पुण्यं प्राप्नुयान्मन्त्री पटमालिखनाद् भुवि ॥
सिकता यानि गङ्गायाः प्रमाणं यानि कीर्तिता ।
तत्प्रमाणा भवेद् बुद्धाः प्रत्येकजिनवरात्मजाः ॥
खड्गिनः साधका लोके जित्वा बहुधा पुन ।
तत् फलं प्राप्नुयान्मर्त्ये पटालिखनदर्शना ॥
वाचनादेव कायेस्य पूजना वाप्यनुमोदना ।
मन्त्रसिद्धिर्ध्रुवा तस्य सर्वकर्मे प्रकाशिता ॥
यावन्ति लौकिका मन्त्राः भाषिता य जिनपुङ्गवैः ।
तच्छिष्यखड्गिभिर्दिव्यैः नाधिरात्सर्गेश्वरात्मभिः ॥
सिद्ध्यन्ते सर्वमन्त्रा वै पटस्याग्रं तु मग्रतामति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतंसका महायानवैपुल्यसूत्रा
मञ्जुश्रीमूलकल्पाच्चतुर्थ ।

प्रथमपटविधानविसर परिसमाप्त ॥

पञ्चमः पटलविसरः ।

अथ खलु भगवाञ्छाक्यमुनिः सर्वं तत्पर्षन्मण्डलमवलोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयेत स्म । अस्ति मञ्जुश्रीः अपरमपि त्वदीयं मध्यमं पटविधानम् । तद् भाषिष्येऽहम् । शृणु, साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु ॥

आदौ तावत् पूर्वनिर्दिष्टेनैव सूत्रकेण पूर्वोक्तेनैव विधिना पूर्वं परिकल्पितैः शिल्पिभिः पूर्वप्रमाणेव मध्यमपटः सुशोभनेन शुक्लेन सुव्रतेन सदशेन अश्लेषकैरङ्गैरपगतकेशसङ्कारादिभिर्यथैव प्रथमं तथैव तद् कुर्यात् वर्जयित्वा तु प्रमाणरूपकात् तत्पट पश्चादभिलिखापयितव्यम् ॥

आदौ तावत् शुद्धावासभवनं समन्तशोभनाकारं स्फुटितरत्नमयाकारं सितमुक्ताहारभूषितं तस्मिन् मध्ये भगवाञ्छाक्यमुनिः चित्रापयितव्यः रत्नसिंहासनोपनिषण्णः धर्मं देशयमानः सर्वाकारवरोपेतः, दक्षिणपार्श्वे आर्यमञ्जुश्रीः पद्मकिञ्जल्काभः कुङ्कुमादित्यवर्णो वा वामस्कन्धप्रदेशे नीलोत्पलावसक्तः कृताञ्जलिपुटः भगवन्तं शाक्यमुनिं निरीक्षमाणः ईषत्प्रहसितवदनः कुमाररूपी पञ्चचीरकोपशोभितशिरस्कः बालदारकालङ्कारभूषितः दक्षिणजानुमण्डलाराराशिरः भगवतश्च शाक्यमुनेर्वामपार्श्वे आर्यावलोकितेश्वरः शरत्काण्डगौरो यथैव पूर्वं तथैवमभिलेख्यम् । किन्तु भगवतश्चामरमुद्धूयमानं तस्य पार्श्वे आर्यमैत्रेयः समन्तभद्रः वज्रपाणिर्महामतिः शान्तमतिः गगनगञ्जः सर्वनीवरणविष्कम्भिनश्चेति । एतेऽनुपूर्वतोऽभिलेख्याः । यथैव प्रथमं तथैव सर्वालङ्कारभूषिताः चित्रापयितव्याः ॥

तेषां चोपरिष्टा अष्टौ बुद्धा भगवन्तश्चित्रापयितव्याः स्थितका अभयप्रदानदक्षिणकराः पीतचीवरोत्तरासङ्गीकृतदेहाः वामहस्तेन चीवर-कर्णकावसक्ता ईषद्रक्तावभासकाषायसुनिवस्ताः समन्तप्रभाः सर्वाकारवरोपेताः । तद्यथा — सङ्कुसुमितराजेन्द्रस्तथागतः रत्नशिखिः शिखिः विश्वभुक् ककुत्सन्दकनकमुनिः काश्यपः सुनेत्रश्चेति । इत्येते बुद्धा भगवन्तश्चित्रापयितव्याः ॥

दक्षिणे पार्श्वे भगवत आर्यमञ्जश्रियस्य समीपे महापर्षन्मण्डलं चित्रापयितव्यम् । अष्टौ महाश्रावकाः अष्टौ प्रत्येकबुद्धा' यथैव पूर्वं तथैव ते चित्रापयितव्या. । किन्तु आर्यमहामौद्गल्यायनशारिपुत्रौ भगवतः शावयमुने चामरमुद्धूयमानौ स्थितकायमभिलेख्यो । एव शुद्धावासकायिका देवपुत्रा अभिलेख्याः । शक्रश्च देवानामिन्द्रः स यामश्च सन्तुषितश्च सुनिर्मितश्च शुद्धश्च निमलश्च सुदृशश्च अतपश्च आभास्वरश्च ब्रह्मा च सहाम्पति. अकनिष्ठश्च एवमादयो देवपुत्रा रूपावचराः कामावचराश्चानुपूर्वतोऽभिलेख्या' आर्यमञ्जुश्रियसमीपस्थाः पर्षन्मण्डलोपरिचितावि यस्ताः स्वरूपवेपधारिणो चित्रापयितव्याः । भगवत' सिंहासनस्याधस्तात्सम ता महापर्वत महासमुद्राभ्युद्गत यावत् पटान्ते चित्रापयितव्यः । एकस्मिन् पटा तकोणे साधको यथावेपसस्थानाकारः अवनतजानुकोर्परशिर' धूपकटच्छुकव्यग्रहस्तः चित्रापयितव्य' । तस्मिंश्च रत्नपर्वते आर्यमञ्जुश्रियस्याधस्तात् यमान्तकक्रोधराजा यथापूर्वनिर्दिष्टमभिलेख्यम् । वामपार्श्वे भगवतः सिंहासनस्याधस्ताद् आर्यावलोकितेश्वरपादमूलसमीपे तस्मिंश्च रत्नपर्वतोपनिषण्णा तारादेवी अभिलेख्या' । यथा पूर्वनिर्दिष्टा तथा चित्रापयितव्याः । समन्ताश्च तत्पट मुक्तपुष्पावकीर्णं चम्पकनीलोत्पलसौगन्धिकमाल्तीवार्षिकधानुष्कारीकपुन्नागकेसरादिभि पुष्पैरभ्यवकीर्णं समन्तात् पटम् । उपरिष्टाच्च पटान्तकोणे उभयान्ते द्वौ देवपुत्रौ महापुष्पौघमुत्सृजमानौ विचित्ररूपधारिणौ अन्तरीक्षस्थितौ वारिमेघान्तर्गतनिलीनौ उत्पतमानौ सितवणा अभिलेख्याविति ॥

एतन्मध्यमक प्रोक्तं पटः श्रेयार्थमुत्तमम् ।
मध्यसिद्धिस्तदायत्ता मनुजानां तु भूतले ॥

यत्किञ्चित् कृत पापं ससारे ससरतो पुरा ।
नश्यते तत्क्षणादेव पट दर्शनादिह ॥

भूतसत्त्वा न जानन्ति भ्रमन्ता गतिपञ्चके ।
पटस्या दर्शना ये तु मञ्जुघोपस्य मध्यमे ॥

अपि किल्बिषकारी स्यात् पञ्चानन्तर्यकारिणः ।
दुःशीलस्यापि सिध्येयुर्मन्त्रा विविधभाषिताः ॥
अपि क्षिप्रतर सिद्धि प्राप्नुयात् कृतजापिनः ।
रोगी मुच्यते रोगाद् दरिद्रो लभते धनम् ॥
अपुत्रो लभते पुत्र मध्यमे पटदर्शने ।
दृष्टमात्र तदा पुण्य प्राप्नुयाद विपुल महत् ॥
नियत देवमनुष्याण सौख्यभागी भवेन्नर ।
बुद्धत्व नियत तस्य जन्मान्ते च भविष्यति ॥
लिखना वाचनाच्चैव पूजनलेखना तथा ।
दर्शना स्पर्शनाच्चैव मुच्यते सर्वकिल्बिषात् ॥
प्रार्थनाध्येषणा चैव पटस्यास्य महाद्युते ।
लभते सफल जन्म क्षिप्र चानुमोदना ॥
न शक्यं वाचया वक्तुमपि कल्पाग्रकोटिभिः ।
यत् पुण्य प्राप्नुयाज्जन्तु सफल पटदर्शनादिति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतसका महायानवैपुल्यसूत्राद्
आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पात् पञ्चम
पटलविसर ।

द्वितीय पटविधानविसर समाप्त ॥

षष्ठः पटलविसरः ।

अथ खलु भगवां शाक्यमुनिः पुनरपि मञ्जुश्रियं कुमारभूत मामन्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री अपरमपि पटविधानरहस्य तृतीयं कन्यसं नाम । यः सर्वसत्त्वानामयत्नेनैव सिद्धिं गच्छेयुः । पूर्वनिर्दिष्टेनैव विधिना शिल्पिभिः सुगतवितस्तिप्रमाणं तिर्यक् तथैव समं चतुरश्र पूर्ववत् पटश्चित्रापयितव्यः पूर्वनिर्दिष्टैरङ्गैः ॥

आदौ तावदार्यमञ्जुश्रीः सिंहासनोपनिषण्णः बालदारकरूपी पूर्ववत् धर्म देशयमानः समन्तप्रभा अर्चिषो निर्गच्छमानश्चारुरूपी चित्रापयितव्यः ॥

वामपार्श्वे आर्यसमन्तभद्रः रत्नोपलस्थितः चमरव्यग्रहस्तः चिन्तामणिवामविन्यस्तकरः प्रियङ्गुश्यामवर्णः पूर्ववच्चित्रापयितव्यः ॥

दक्षिणपार्श्वे आर्यमञ्जुश्रियस्य रत्नोपलास्थित आर्यावलोकितेश्वरः पूर्ववत् । चमरव्यग्रहस्तः वामहस्तारविन्दवि यस्तः सम तद्योतितमूर्तिरभिलेख्यः ॥

अधश्च सिंहासनात् कनकवर्णः पर्वतो यावत् पटान्ते चित्रापयितव्यः । पटान्तकोणस्य आर्यमञ्जुश्रियस्य सिंहासनस्याधस्ताद् दक्षिणपार्श्वे यमान्तकः क्रोधराजा पूर्ववच्चित्रापयितव्य । धूपकटच्छुकव्यग्रहस्तः यथापूर्वं तथैव साधकः । उपरिष्टादार्यमञ्जुश्रियस्य सङ्कुसुमितराजेन्द्रस्तथागतश्चित्रापयितव्यः षोडशाङ्गुलप्रमाणः रत्नपर्वतगुहालीनः । कूटागारसदृशाः प्राग्भारपर्वता दश चित्रापयितव्याः । समन्ताच्च तत्पट पर्वताकारवेष्टितं लिखेत् । उपरिष्टाच्च पटकोणाव स्थितौ पर्वतप्राग्भारसश्लिष्टौ उत्पतमानविमानपुष्पोत्प्रमुत्सृजमानौ शुद्धावासकायिकौ देवपुत्रौ शुद्धश्च नाम विशुद्धश्च नाम पूर्ववच्चित्रापयितव्यौ ॥

नानापुष्पाभिकीर्णं च तत् पटमभिलिखापायेतव्यमिति ॥

एतत् कथित सर्वं त्रिविध पटलक्षणम् ।
कन्यसं नामतो ह्येतत् पटः श्रेयो क्षुद्रकर्मसु ॥
यत् कृत कारित चापि पाप कर्म सुदारुणम् ।
कल्पकोटिसहस्राणि दर्शनात् पटमुच्यते ॥

पटं तु दृष्टमात्रं वै तत्क्षणादेव मुच्यते ।
बुद्धकोटीसहस्राणि सत्कुर्याद्‌ यो हि बुद्धिमां ॥
कन्यस्य तु पटं दृष्ट्वा कला नायाति षोडशीम्‌ ।
यत्‌ पुण्यं सर्वबुद्धानां पूजां कृत्वा तु तापिनाम्‌ ॥
तत्‌ पुण्यं प्राप्नुयाद्‌ विद्वां कन्यसे पटदर्शने ।
शोभनानि च कर्माणि भोगहेतो' इहाचरेत्‌ ॥
यावन्ति केचन मन्त्रा ब्रह्मेन्द्रऋषिभाषिताः ।
वैनतेयेन तु प्रोक्ताः वरुणादित्यकुबेरयोः ॥
धनाद्यैः राक्षसे' सर्वदानवेन्द्रैर्महोरगैः ।
सोमवायुयमाद्यैश्च भाषिता हरिहरादिभि' ॥
सर्वे मन्त्रा इहानीताः सिध्यन्ते पटमग्रत ।
शान्तिकानि सदा कुर्यात्‌ पौष्टिकानि तथा इह ॥
दारुणानि च वर्जीत गर्हिता जिनवरैस्त्विहेति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतंसका महायानवैपुल्यसूत्राद्‌
मञ्जुश्रीमूलकल्पात्‌ षष्ठ पटलविसर ।

तृतीय कन्यसपटविधान परिसमाप्त इति ॥

सप्तमः पटलविसरः ।

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूत उत्थायासनाद् भगवन्त शाक्य मुनिं त्रि' प्रदक्षिणीकृत्य, भगवतश्चरणयोर्निपत्य, भगव तमेवमाह — "साधु साधु भगवता यस्त थागतेनार्हता सम्यक् सम्बुद्धेन सुभाषि तोऽय धर्मपर्याय. सर्वविद्याव्रतचारिणामर्थाय हिताय सुखाय लोकानु कम्पायै बोधिसत्त्वानामुपायकौशल्यता दर्शिता निर्वाणोपरिगामिनी वत्मोपविशेषा नियत बोधिपरायणा सन्ततिबोधिसत्त्वाना सर्वम न्त्रा र्थचर्यासाधनीयमेतन्मन्त्ररहस्यसर्वजनविस्तारणकरी भविष्यत्यनागते ऽध्वनि निर्वृते लोकगुरो अस्तमिते तथागतादित्य वश रोञ्चते सर्व बुद्धक्षेत्रे सर्वबुद्धबोधिसत्त्वार्यश्रावकप्रत्येकबुद्धै' अ धकारीभूत लोकभा जने, विच्छिन्ने आर्यमार्गे, सर्वविद्याम न्त्रोपधिमणिरत्नोपगते साधुजन परिहीण निरालोके सत्त्वधातौ सत्त्वा भविष्यन्ति कुसीदा नष्टस्मृतया अश्राद्धा खण्डका अकल्याणमित्रपरिगृहीता शठा' मायाविना धूर्तच रिता । ते इम धर्मपर्याय श्रुत्वा च सत्रासमापत्स्य ते । आलस्यकौ सीद्याभिरता न श्रद्धास्यन्ति कामगवेषिणा न पतीष्यन्ति मिथ्याह ष्टिग्ता' । ते बहु अपुण्य प्रसविष्यन्ति सद्धर्मप्रतिक्षेपका अवीचिपरा यणाः घोराद् घारतरं गता । तेषा दु खितानामर्थाय अवशाना वश मानेता बश्याना भयप्रदाय उपायकौशल्यसङ्ग्रहया म त्रपटविधान भाषतु भगवां । यस्येदानीं काल म यसे ॥

अथ भगवाञ्छाक्यमुनि' मञ्जुश्रिय कुमारभूत साधुकारम दात् । साधु साध मञ्जुश्री ! यस्त्वं तथागतमर्थ परिप्रष्टव्य म यसे । अस्ति मञ्जुश्री ! त्वदीय परमं गुह्यतम विद्याव्रतसाधनचर्योपटलपट विधानविसर परमहृदयानामर्थ परम गुह्यतम महार्थ निधानभूत सर्व- मन्त्राणा, पठेते पडाक्षरपरमहृदया अविकल्पता तास्म त्रा त सिद्धि गच्छन्ति । तेषां सत्त्वानां दमनाय उपायकौशल्यसम्भारसमन्त्रप्रवश नताय नियतं सम्बोधिप्रापणताया पद्सप्ततिबुद्धकोटिभि' पूर्वभाषितम इमप्येतर्हि इदानी भाषिष्ये । अनागतजनतापक्षाय त शृणु साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु । भाषिष्येऽह ते । कतम च तत् ॥

अथ खलु भगवां शाक्यमुनिर्मन्त्रं भाषते स्म । "ॐ वाक्यार्थे जय । ॐ वाक्यशपे स्व । ॐ वाक्येयनयः । ॐ वाक्यनिष्ठेय । ॐ वाक्येयनम । ॐ वाक्येदनम" । इत्येते मञ्जुश्री ! त्वदीयगण्यमन्त्राः पञ्चाक्षराः महाप्रभावा तुल्यसमवीर्याः परमहृद्याः परमासिद्धा बुद्धभिरात्मना सर्वसत्त्वानामर्थाय सर्वबुद्धैः सम्प्रभाषिता समयपस्ता सम्प्रचलिताः सर्वकर्मिकाः बोधिमार्गानुदेशकाः, तथागतकुल म त्रवराः उत्तममध्यमेतरतृधासम्प्रयुक्ताः सुशोभनं कर्मफलविपाकप्रज्ञा शासनान्तर्धानकालसमयसिद्धिं यास्यति । समवशरण गद्धर्मनेत्रारक्षणार्थं ये साधयिष्यन्ति, तेषा मूलयम योगेणैव महाराज्यमहाभोगैश्वर्यार्थं ते साधयिष्यन्ति । तेषां क्षिप्रतर तास्मि काले तास्मि समये सिद्धि यास्यति । अ ततो जिज्ञासनहेतोरपि साधनीया ह्येते परमहृद्याः सक्षेपत यथा यथा प्रयुज्यन्ते, तथा तथा सिद्धि यास्यति समासतः । एषा पटविधान भवति तास्मि काले तास्मि समये महाभैरवे पञ्चकषाये सत्त्वा अल्पपुण्या भविष्यन्ति । अल्पेशाख्याः अल्पजीविनः अल्पभोगाः मन्दवीर्या न शक्ष्यन्ते अतिविस्तरतरं पटविधानादीनि कर्माणि प्रारभ्भितुम् । तेषामर्थाय भाषिष्ये सक्षिप्ततरम् ॥

आदौ तावद विक्रयेण सूत्रक क्रीत्वा, पलमात्रमर्धपलमात्रं वा, हस्तमात्र दीर्घत्वेन अर्धहस्तमात्र तिर्यक्कर्पेण सदश तन्तुवायेन वाययितव्यम् । अपगतकेशमन्य वा नव कर्पटखण्ड मत्यग्रमत ऊर्ध्व यथेप्सत, द्विहस्तचतुर्हस्त वा पञ्च पञ्च दश चाष्टौ वा शुशुक्लं गृह्य यथेप्सतः चित्रकरेण चित्रापयितव्यम् । अश्लेपकैरङ्गैः चन्दनकर्पूरकुङ्कुमसितैः पट चन्दनकुङ्कुमकर्पूर चैकीकृत्य, निष्प्राणकेनोदके विकलुषेना लोड्य नवे भाण्डे पट प्लावयित्वा, दिवसत्रयं सुपिधान पथि तं स्थापयेत् । कृतरक्षा शुचौ देशे आत्मनः शुचिर्भूत्वा, शुक्लपक्षे पूर्णमास्या पटभाण्डस्याग्रतः पूर्वाभिमुखः कुशविण्डकोपविष्टः इमे म त्रपदाः अष्टशत वारमुच्चारयितव्याः । तद्यथा — ॐ हे हे भगव ! बहुरूपधरः दिव्यचक्षुषे अवलोकय अवलोकय मां समयमनुस्मर कुमाररूप-

धारिणे महाबोधिसत्त्व ! किं चिरायसि । हूं हूं फट् फट् स्वाहा ।
अनेन मन्त्रेण कृतजाप तत्रैव स्वपेत् । स्वप्नं पश्यति सिद्धिर सिद्धिं वा ॥

ततोत्थाय अविलम्बितसिद्धिनिमित्त स्वप्न दृष्ट्वा त पट लिखापयेत्, न चेदसिद्धिनिमित्तानि स्वप्नानि दृश्यन्ते । तत् पट तस्माद् भाण्डादुद्धृत्य आतपे शोषयेत् । शोषयित्वा च भूय अन्ये नवे भाण्डे न्यसेत् । सगुप्तं च कृतरक्ष च स्थापयेत् । ततो भूया तेषा पर महृदयाना अन्यतम मन्त्र गृहीत्वा, यथेष्टत' षडक्षराणां भूयो अक्षरलक्ष जपेत् । ततो आशु तत्पट सिध्यतीति ॥

आदौ तावत् त पट गृह्य प्रातिहारकपक्ष अन्यत्रा शुक्लऽहनि शुभनक्षत्रसयुक्ते शुभायां तिथौ शुक्लपक्षदिवसे वा सुशोभने शकुने' मङ्गलसम्मतायां रात्रौ अर्धरात्रकालसमये उपोषधिकेन चित्रकरेण त पट चित्रापयेत् शुचौ प्रदेशे कर्पूरधूप दहता ॥

आदौ तावदार्यमञ्जुश्रिय बालदारकाकार पञ्चचीरकशिरस्क बालालङ्कारभूषित कनकवर्ण नीलपट्टचलनिकानिवसित नीलपट्ट शुक्लोत्तरीय धर्म देशयमान सिंहासने अर्धपर्यङ्कोपनिषण्णं दक्षिणचरण रत्नपादपीठस्थ स्थापितासिंहासनोपविष्ट शशाङ्कारोपित वामकरेन ईषत्स्मितमुख साधकगतदृष्टिं चित्रापयेत् ॥

दक्षिणे पार्श्वे आर्यसमन्तभद्र सितचामर ध्यमानो मङ्गलश्याम वामहस्तचिन्तामणिविन्यस्त सर्वाङ्गशोभन सर्वालङ्कारभूषित नीलपट्ट चलनिकानिवस्त मुक्ताहारयज्ञोपवीत सितरत पद्मासनस्थ चित्रापयितव्यम् ॥

आर्यमञ्जुश्रियस्य वामपार्श्वे आर्यावलोकितेश्वर नीलपट्टचलनिकानिवस्त' सर्वाङ्गशोभन, सर्वालङ्कारभूषित मुक्ताहारयज्ञोपवीत वामहस्ते श्वेतपद्मविन्यस्त दक्षिणहस्ते सितोद्ध्यमानचमर, हेमदण्डविन्यस्त' सौम्याकार आर्यमञ्जुश्रियगतदृष्ट तथार्यसमन्तभद्र' श्वेतपद्मासनस्थो उभावप्येतो अभिलष्या ॥

पञ्चपत्रनिटपान्थितो त्रीणि पद्मानि । मध्यमे मूलपद्मकर्णिका यामार्यमञ्जुश्रियस्य सिंहासनं रत्नपीठं च । अपरस्मिं पद्मे आर्यसमन्तभद्रः, तृतीये पद्मे आर्यावलोकितेश्वरः । शोभनं च तत् पद्मदण्डं मरकतपद्माकारं अनेकपद्मपुष्पमुकुलितं पत्रोपेतं विकासितार्धविकासितं पुष्पमहासरानन्ततोत्थितं द्वौ नागराजावष्टब्धनाभं नन्दोपनन्दसन्धारितं तत् पद्मदण्डं सितवर्णो च तो नागराजानौ सप्तस्फणावभूषितौ सर्वालङ्कारशोभितशरीरौ मनुष्यार्धकायौ अहिभोगाङ्कितमूर्तयः आर्यमञ्जुश्रियं निरीक्षमाणौ जलान्तार्धनिर्लीनौ मणिरत्नोपशोभितच्छदौ लिखापयितव्यौ ॥

समन्ताच्च महासरः अधस्तात् साधकः दक्षिणपार्श्वे पटान्तकोणे आर्यमञ्जुश्रियस्य वक्त्रमण्डलं निरीक्षमाणो धूपकटच्छकव्यग्रहस्तः अवनतशिरकोर्परजानुकायः यथा वेषवर्णतः, तथामभिलेख्यम् ॥

उपरिष्टादार्यमञ्जुश्रियस्य उभौ पटान्तकोणाभ्यां द्वौ देवपुत्रौ माल्यधारिणौ पुष्पमालागृहीतौ उत्पतमानौ मेघान्तर्निर्लीनौ महापुष्पौघमुत्सृजमानौ सुशोभनौ अभिलेख्यौ ॥

समन्ताच्च तत्पटं नागकेसरादिभिः पुष्पैः प्रकिरितमभिलिखेत् । यथेष्टतश्च निरूपणाधिष्ठितं वा अभिलिखेत् । आर्यमञ्जुश्री धर्मं देशयमानः आर्यसमन्तभद्र आर्यावलोकितेश्वरश्चमरविन्यस्तपाणयो लिखापयितव्याः । यथाभिरुचितकं वा साधकस्य त्रीणि रूपकाणि अवश्य लिखापयितव्यानि । यथेष्टाकारा वा यथासंस्थानसंस्थिता वा साधकस्य यथा यथा रोचते तथा तथा लिखितव्यानि ॥

मध्ये च आर्यमञ्जुश्रीः, उभयान्ते च आर्यावलोकितेश्वरः, समन्तभद्रश्च यथेप्सितः अन्य अवश्य लिखापयितव्यानि । यथालब्धे वा कर्पटखण्डे वितास्तिहस्तमात्रे वा आत्मना वा परेण वा चित्रकरेण पोपधिकेन वा अपोपधिकेन वा श्राद्धेन वा अश्राद्धेन वा शुचिना वा अशुचिना वा शीलवतेन वा दुःशीलेन वा चित्रकरेण लिखापयितव्यः ॥

आत्मना साधकेन अवश्य कृतपुरश्चरणेन श्राद्धेन उत्पादितबोधिचित्तेन अवश्यं भवितव्यमिति ॥

एवं सिध्यन्ति म त्रा वै नान्येषा पापकारिणाम् ।
श्राद्धेन तथा भूत्वा साधनीया मन्त्रदेवता ॥
सिध्यन्ते मन्त्रराड् तस्य श्राद्धस्यैवेह नान्यथा ।
श्रद्धा हि परमं यानं येन याति विनायकाः ॥
अश्राद्धस्य मनुष्यस्य शुक्लो धर्मो न रोहते ।
बीजानामग्निदग्धानामङ्कुरो हरितो यथा ॥
श्राद्धे स्थितस्य मर्त्यस्य बोद्धार हि कर्मणा ।
सिध्यन्ते देवतास्तस्य अश्राद्धस्य न सिध्यति ॥
+ + + + + + + सर्वमन्त्रा विशेषत' ।
लौकिका देवता येऽपि येऽपि लोकोत्तरा तथा ॥
सर्वे वै श्रद्धधानस्य सिध्यते विगतकल्मष ।
आशु सिद्धिर्ध्रुवा तेषां बोधिस्तद्गतमानसाम् ॥
नान्येषां कथ्यते सिद्धिः शासनेऽस्मिन् निवारिताः ।
पन' स्म-षा विशेषो वा मध्यमो याग्नीनित' ॥
अधुना तु प्रवक्ष्यामि सर्वकर्मसु साधनमिति ॥

बोधिसत्त्वपिटका महायानवैपुल्यसूत्रान्नार्यमञ्जु
श्रियमूलकल्पात् सप्तम पटलविसरात्
चतुर्थ पटविधानपटलविसर
परिसमाप्त इति ॥

आन्त्रम पन्लविसर ।

अथ खलु भगवाञ्छाक्यमुनिर्मञ्जुश्रिय कुमारभूतमाम त्रय त स्म । ये ते मञ्जुश्री ! त्वया निर्दिष्टा सत्त्वा तेषामर्थाय इन्द पन्लवि धान विसरमाख्यातम् । ते स्वल्पनोपायेन साधयिष्यन्ते । तेषाम र्थाय साधनापयिक गणविरामप्रभेदविभागशो सर्वविभाग तमनुभा षिष्यामि । त शृणु साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु भाषिष्ये । सर्वस त्त्वानामर्थाय ॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूता भगवन्तमेतद्वोचत् । साधु साधु भगवन् ! सुभाषिता तेऽस्मद्विभावनाद्योतनकरा मन्त्रचर्यागुणनि ष्पत्तिप्रभावनकरा वाणीम् । तद्वदतु त भगवान् । यस्येदानी काल म यसे । अस्माकमनुकम्पार्थम् ॥

अथ भगवाञ्छाक्यमुनि सर्वावन्त पर्षन्मण्डलमवलोक्य स्मित- तमकार्षीत् । अथ भगवन शाक्यमुनेर्मुखद्वारात् नीलपीतरक्तस्फटिकव र्णाद्या रश्मयो निश्चरन्ति स्म । भगवन्तवनिश्चरिता च रश्मयो सर्वा न्त पर्षन्मण्डल अवभास्य त्रिसाहस्रमहासाहस्र लोकधातु सर्वमार भवन जिह्मीकृत्य सर्वनक्षत्रज्योतिर्गणप्रभा यत्रेमौ चन्द्रसूर्यौ मह र्धिको महानुभावौ तया प्रभया तेऽपि जिह्मीकृतो नावभास्यन्ते, नि ष्प्रभाणि च भवन्ति । न विराचन्ते जिह्मीकृतानि च सन्दृश्यन्ते सर्व- मणिमन्त्रौषधिरत्नप्रभा निष्प्रभीकृत्य पुनरेव भगवत शाक्यमुनेः मुखद्वारान्तर्धीयते स्म ॥

अथ खलु वज्रपाणिर्बोधिसत्त्वो महासत्त्व तत्रैव पर्षन्मण्डले सन्निपतितोऽभूत् । सन्निपण्ण स उत्थायासनात् सत्त्वरमाणरूपो भ गवतश्चरणयोर्निपत्य भगवन्तमेतद्वोचत् । नाहेतुक नाप्रत्यय बुद्धा भगवन्तः स्मित प्रादुष्कुर्वन्ति को भगव हेतु , क प्रत्ययो स्मि तस्य प्रादुष्करणाय ॥

एवमुक्ते, भगवा वज्रपाणि बोधिसत्त्वमामन्त्रयते स्म । एव मेतद् वज्रपाणे ! एवमेतत् । यथा वदसि तत् तथा । नाहेत्वप्रत्यय तथागतानां क्रियते स्मितम् । अस्ति हेतु , अस्ति प्रत्यय । यो इदं

सूत्रेन्द्रराज मञ्जुश्रीमूलकल्पा विद्या चर्यानुष्ठानकर्मसाधनोपायिकसम वशरणधर्ममेघानि श्रित समनुप्रवेशानुवर्तक वरिष्यन्ति धारयिष्यन्ति वाचयिष्यन्ति श्रद्धास्यति पुस्तकलिखितं कृत्वा पूजयिष्यन्ति च दनचूर्णानुलेपनधूपमाल्यै छत्र वजपताकै विविधैर्वा प्रकारैर्वाद्यविशेषैर्वा नानातूर्यताडावचरै । अन्तशः अनुमोदनाराहगत वा चित्तसन्त तिर्वा प्रतिलप्स्यन्ते रोमहर्षेण सञ्जन वा कारष्यन्ति विद्याप्रभावशक्ति वा श्रुत्वा सहृष्यन्ते अनुमोदिष्यन्ते चर्या वा प्रतिपत्स्यन्ते । व्याकृतास्ते मया अनुत्तरायां सम्यक् सम्बोधौ सर्वे ते भविष्यन्ति । बुद्धा भगवन्तः । अत एव जिना' स्मित कुर्वन्ति नान्यथा इति ॥

आदौ तावद् दृष्टसमय' कृतपुरश्चरण लब्धाभिषेकः अस्मिन् कल्पराजमूलमन्त्रहृदय उपहृदय वा अन्यतर वा मन्त्र गृहीत्वा एकाक्षर वा अन्यं वा यथेप्सित महारण्य गत्वा त्रिशल्लक्षाणि जपे फलोदकाहारः मूलपर्णभक्षो वा कृतपुरश्चरणा भवति ॥

ततो पर्वताग्रमभिरुह्य ज्येष्ठ पट पश्चा मुख प्रतिष्ठाप्य, आत्मना पूर्वाभिमुखो कुशपिण्डकोपविष्ट श्वेतपद्मानां श्वेतकुङ्कुमाभ्यक्तानां लक्षमेक भगवतः शाक्यमुने सर्वबुद्धबोधिसत्त्वप्रत्येकबुद्धार्यश्रावकाणा पटस्याधस्तान्निवेदयेत् । कर्पूरधूप च यथाविभवत दहेत् । देवपुत्रनागानां च पूजा कुर्यात् । यथालब्धे. पुष्प ॥ ततोऽर्धरात्रकालसमये शुक्लपूर्णमास्यां प्रातिहारकप्रतिपूर्णायां पटस्याग्रत अग्नि कुण्डं कृत्वा पद्माकार श्वेतचन्दनकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य कुङ्कुमकर्पूर चैकाकृत्य, अष्टसहस्राहुति जुहुयात् । यथाविभवत' कृतरक्ष ॥

तत' भगवत शाक्यमुने रश्मयो निश्चरन्ति समन्ताच्च पट' एकज्वालीभूतो भवति । तत' साधकेन सत्त्वरमाणरूपेण पट त्रि' प्रदक्षिणीकृत्य सर्वबुद्धबोधिसत्त्वप्रत्येकबुद्धार्यश्रावकाणा प्रणम्य पट ग्रहेतव्यम् ॥

अतीतेन पूर्वलिखितसाधकपश्चान्तदेशे ततो गृहीतमात्रोत्पतति । अच्छटामात्रेण ब्रह्मलोकमतिक्रामति । कुसुमावतीं लोकधातु सम्प्रतिष्ठति । यत्रासौ भगवां सङ्कुसुमितराजेन्द्रस्तथागत' तिष्ठति ध्रियते

भुञ्जीत गत्वा देशे तु कल्पिक । + + + + ।
शुचौ देशे तु सस्थाप्य भिक्षाभाजनशुद्धधीः ॥

पादौ प्रक्षाल्य वहिर्गत्वा तस्मादावसथात् पुन' ।
।नं प्राणके तदा अम्भे प्रथमं जङ्घमेव तु ॥

द्वितीय वामहस्तेन जङ्घ चाश्लिष्य चाघ्रपे ।
अपसव्य पुन कृत्वा हस्त प्रक्षाल्य मृत्तिकैः ॥

पूर्वसंस्थापितैः शुद्धै शुचिभि सप्त एव तु ।
मन्त्रपूत ततो चौक्ष शुचिनिर्मलभाजने ॥

गृह्य गोमयसुद्य तु कपिलागोपरिश्रुते ।
निष्प्राणकाम्भसयुक्ते कुर्या शास्तुर्मण्डमण्डलम् ॥

प्रथम मुनिवरे कुर्यात् हस्तमात्र विशेषत. ।
द्वितीय सुमन्त्रनाथस्य तृतीय कुलदेवते ॥

य जापिनो यदा म त्री तत् कुर्यात्तु सदा पुन ।
चतुर्थ सर्वसत्त्वानामुपभोग तु कीर्त्यते ॥

दक्षिणे लोकनाथस्य मण्डले तु सदा इह ।
रत्नत्रयाय कुर्याच्च मण्डल चतुरश्रकम् ॥

द्वितीय प्रत्येकबुद्धाना तृतीय दशबलात्मजे' ।
इत्येते मण्डला सप्त चतुरश्रा समन्तत ॥

हस्तमात्रार्धहस्त वा कुर्या चापि दिने दिने ।
शुभे देशे तदा जापी प्रत्यह पापनाशना ॥

ततोत्थाय पुनर्मन्त्री हस्तौ प्रक्षाल्य यत्नत ।
उपस्पृश्य जले चौक्षे शुद्धे प्राणकवर्जिते ॥

निर्मले शुचिने यत्नात् शुचिभाण्डे तदाहृते ।
महासरे प्रस्रवणे वापि औद्भवे सरिताश्रुते ॥
शुचिदेशसमायाते शुचिसत्त्वकरोद्धृते ।
उपस्पृश्य पुनर्मन्त्री द्वे त्रयो वा सदा पुनः ॥
आमृशेत ततो वक्त्र कर्णश्रोत्रौ तथैव च ।
+ + + + + + + + अक्ष्णौ नासापुटौ भुजौ ॥

अथ नवमः पटलविसरः ।

अथ खलु भगवाञ्छाक्यमुनिः सर्वावती पर्षन्मण्डलोपनिषण्णां देवसङ्घानामन्त्रयते स्म । शृण्वन्तु भवन्तो मार्षा मञ्जुश्रियस्य कुमारभूतस्य चर्यामण्डलमन्त्रसाधकमौपयिक रक्षार्थं साधकस्य परमगुह्यतम परमगुह्यहृदय सर्वतथागतभाषित महाविद्याराजम् । येन जप्तेन सर्वमन्त्रा जप्ता भवन्ति । अनतिक्रमणीयोऽयं भो देवसङ्घाः ! अयं विद्याराजा । मञ्जुश्रियाऽपि कुमारभूताऽनेन विद्याराज्ञा आकृष्टो वशमानीतो सम्मतीभूत । कः पुनर्वादः तदन्ये बोधिसत्त्वाः, लौकिकलोकोत्तराश्च मन्त्राः । सर्वविघ्नाश्च नाशयत्येष महावीर्यः प्रभावयकीर्यैः एक एव सर्वमन्त्राणाम् अग्रमाख्यायते । एष एव एकाक्षराणामक्षरमाख्यायते । कतम च तत् । एकाक्षर सर्वार्थसाधकः, सर्वकार्यकरण सर्वमन्त्रच्छेदन दुष्टकर्मिणा सर्वपापप्रनाशन सर्वमन्त्रप्रतिपूरणं शुभकारिण सर्वलौकिकलोकोत्तरमन्त्राणामुपर्युपरि वर्तते अप्रतिहतसर्वतथागतहृदयसर्वाशापारिपूरक कतम च तत् । तद्यथा — कल्ह्रीं । एष स मार्षा परमगुह्यतम सर्वकर्मिक एकाक्षर नाम विद्याराजा अनतिक्रमणीय सर्वसत्त्वानाम् । अधृष्य सर्वभूतानां मङ्गल सर्वबुद्धाना साधकः सर्वमन्त्राणां प्रभु सर्वलोकानाम् ईश्वरो सर्ववित्तेशानां मैत्रात्मको सर्वविद्विष्टानां कारुणिको सर्वजन्तूनां नाशक सर्वविघ्नानां सक्षेपत यथा यथा प्रयुज्यते तथा तथा करोति असाधितोऽपि कर्माणि करोति । मन्त्रजपता यं स्पृशति स वश्यो भवति वस्त्राण्यभिमन्त्र्य प्रावरेत् सुभगो भवति । दन्तकाष्ठमभिमन्त्र्य भक्षये द् तशूलमपनयति । श्वेतकरवीरदन्तकाष्ठमभिमन्त्र्य भक्षयेत अप्रार्थितमन्नमुत्पद्यत । अक्षिशूले सैन्धव चूर्णयित्वा सप्तवारानभिमन्त्र्य अक्षि पूरयेत् अक्षिशूलमपनयति । कर्णशूले गजविष्ठोत्थितागजानिसम्भवां छत्रिकां केधुकपत्रावनद्धां मृद्वग्निना पचेत् । सुकेलायितां सुखोष्ण सैन्धवचूर्णपूतां कृत्वा सप्ताभिमन्त्रितेन कर्णां पूरयेत्, तत्क्षणादुपशमयति । प्रसवनकाले स्त्रिया या वा मूढगर्भाया शूलाभिभूताया. आटरूपकमूल निष्प्राणकेनोदकेन पीषयित्वा नाभिदेशे लेपयेत् । सुखेनैव प्रसवति नष्टशल्यो वा पुरुष.

पुराणघृत अष्टशतवारानभिमन्त्र्य पाययेल्लेपयेद् वा तत्प्रदेश तत्क्षणा देव नि शल्यो भवति । अजीर्णविशूचिकायातिसारे मूलेषु सौवर्चल सैन्धव वा अ य ा लवण सप्तवाराभिम न्त्र्य भक्षये तस्माद्व्याधेर्मुच्यत तदह एव स्वस्थो भवति । उभयातिसारे सद्यातिसारे वा मातुलुङ्गफल पीपयित्वा निष्प्राणकेनोदकेन तस्मादाबाधान्मुच्यते । सकृज्जप्तेन तु जप्तेन वा वन्ध्याया स्त्रिया वा अप्रसवधर्मिण्या प्रस वमाकांक्षता अश्वगन्धमूल गव्यघृतेन सह पाचयित्वा गव्यक्षीरेण सह पीपयित्वा गव्यक्षीरेणेवाद्यात्य पञ्चविंशत्परिजप्त ऋतुकाले पाय ये स्नानान्ते च परदारवर्जी गृही कममिथ्याचारवर्जित स्वदारम भिगच्छे । स्वपर्ति वा जनयते सुत त्रिपञ्चवर्षप्रसवनकालातिरेक वा अनेकवर्षविप्रब्धो वा परमन्त्रतन्त्रौषधपरमुद्रितपरदुष्टकृत वा गर्भधारणविघ्नत वा व्याधिसमुत्थित वा अन्य वा यत्किञ्चि व्याधि परविघ्नतस्थावरजङ्गमकृत्रिमाकृत्रिमगराग्निमन्त्र वा सर्वमूल मन्त्रौषधिमन्त्रामित्रप्रयोगकृत वा सप्तविंशतिवारा पुराणघृतमयूरच न्द्रक चैकीकृत्य पीपयेत् । तत सुपिष्ट कृत्वा शर्करेण सह योज्य ह रीतकीमात्र भक्षयेत् । सप्तदिवसानि च शर्करोपेत शृतं क्षीर पाययेद् अभिमन्त्र्य पुन पुन । मस्तकशूले काकपक्षेण सप्ताभिमन्त्रितेन उ मार्जयेत स्वस्थो भवति । स्त्रीप्रदरादिषु रोगेषु आलम्बुषमूल क्षीरेण सह पीपयित्वा नीलिकागुल्मसंयुक्तमष्टशताभिमन्त्रित क्षीरेणालोड्य पाययेत् । एव चातुर्थकत्र्याहिकद्व्याहिकव्याहिकमासानि नित्य ज्वरविषमज्वरादिषु पायस घृतसंयुक्त अष्टशताभिमन्त्रित भक्षापयेत् । स्वस्थो भवति ॥

एव डाकिनीग्रहगृहीतेषु आत्मनो मुखमष्टशतवारानभिम न्त्र्य निरीक्षयेत् । स्वस्थो भवति । एव मातरबालपूतनवेतालकुमारग्रहादिषु सर्वामानुषदुष्टदारुणगृहीतेषु आत्मनो हस्तमष्टशताभिमन्त्रितं कृत्वा गृहीतक मस्तके स्पृशेत् । स्वस्था भवति ॥

एकजप्तेनात्मरक्षा द्विजप्तेन सहायरक्षा त्रिजप्तेन गृहरक्षा च तुजप्तेन ग्रामरक्षा पञ्चजप्तेन यामगोचरगतरक्षा भवति । एव

यावत्सहस्रजप्तेन कटकचकरक्षा कृता भवति । एतानि चापराणि अन्यानि च क्षुद्रकर्माणि सर्वाणि करोति अराधितेऽपि । अथ साधयितुमिच्छति भद्रकर्माणि कार्याणि । एकान्ते गत्वा विविक्तदेशे समुद्रगामिनीं सरित्समुद्भवे समुद्रकूले गङ्गानदीकूले वा अथवा महानदीकूलमाश्रित्य शुचौ प्रदेशे उडय कृत्वा त्रिस्नायी त्रिचैलपरिवर्ती मौनी भिक्षभैक्षाहारसाधकयावकपयो फलाहारो वा त्रिंशल्लक्षाणि जपेत् सिद्धिनिमित्त ततो दृष्ट्वा ततो साधनमारभेत् । ज्येष्ठं पटं तत्रैव देशे तस्मिं स्थाने पटस्य महतीं पूजा कृत्वा सुवर्णरूप्यमयी ताम्रमृत्तिकमयैर्वा प्रदीपकै तुरुष्कतैलपूर्णं गव्यघृतपूर्णैर्वा प्रदीपकै प्रत्यग्रवस्त्रखण्डाभि खण्डाभि कृतवर्तिभि लक्षमेक पटस्य प्रदीपानि निवेदयेत् । सर्वाणि सम समन्तात् समनन्तरप्रदीपितै प्रदीपमालाभि पटस्य रश्मयो निश्चरन्ति । समनन्तरनिश्चरितै रश्मिभि पट समन्तज्वालमालाकुलो भवति । उपरिष्टाच्चान्तरिक्षे दुन्दुभयो नदन्ति । साधुकारश्च श्रूयते ॥

ततो विद्याधरेण सत्वरमाणरूपेण साधकपटान्तकोण पूर्वलिखितपट नि सृतं अर्घं दत्त्वा प्रदक्षिणीकृत्य सर्वमुद्रां प्रणम्य ग्रहेतव्यम् । ततो गृहीतमात्रेण सर्वप्रदीपगृहीतै सर्वे सार्धं समुत्पतति गगनं ब्रह्मविमानं क्षण वा गच्छन्ति । दिव्यतूर्यप्रतिसंयुक्ते मधुरध्वनिगीतवादितनृत्यापेतै विद्याधरीभि समन्तादाकीर्ण त साधक विद्याधरचक्रवर्तिराज्य अभिषेकयन्ति । राज ते प्रदीपधारिभि अजरामरलीली भवति । महाकल्पस्थायी भवति । उदितादित्यसङ्काश दिव्याङ्गशोभी विचित्राम्बरभूषित । त एवास्य भवन्ति किङ्करा । तै सार्धं विचरति । सर्वविद्याधरराजास्य दासत्वेनोपतिष्ठन्ते । विद्याधरचक्रवर्ती भवति । चिरञ्जीवी अजय्यो भवति । सर्वसिद्धाना परमशुभगो भवति । विद्याधरकन्याना वशेता भवति । सर्वद्रव्यानां बुद्धबोधिसत्त्वांश्च पूजयति । तता भवति क्षणमात्रेण ब्रह्मलोकमपि गच्छति । शक्रस्यापि न गणयति । किं पुनस्तदन्यविद्याधराणाम् । अन्ते चास्य बुद्धत्व भवति । आर्यमञ्जुश्रियश्चास्य + + + + + + + + + + + + साधन भवति । उत्तमतरम् । तत एकान्ते

गत्वा विवेके विगतजने नि सङ्गसङ्गरहिते महारण्यमनुप्रविश्य यत्र स्थान पद्मसरं सरितोपत एकपर्वताश्रित पर्वताग्रमभिरूह्य एकाक्षर वि द्याराजं मञ्जुश्रीभाषित वा तथागतभाषितं वा बोधिसत्त्वभाषितं वा अ न्यतर मन्त्रं गृह्य तेषां यथेप्सत पद्ममूलफलाहारो पयापयोगाहारो वा विद्या षट्त्रिंशल्लक्षाणि जपेत् । जपान्ते च तेनैव विधिना पूर्वनिर्दि ष्टेन ज्यष्ठ पट प्रतिष्ठाप्य पद्मपुष्पाणा श्वेतचन्दनकुङ्कुमाभ्यक्ताना ख दिरकाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य पूर्वपरिकल्पिता पद्मां षट्त्रिंशत् सहस्राणि जुहु यात् ॥

तता होमावसान भगवत शाक्यमुने पटस्य रश्मयो निश्च रन्ति । तता साधकमवभास्य मूर्धान्तर्धीयन्ते । समनन्तरस्पृष्टश्च सा धक पञ्चाभिज्ञो भवति । बोधिसत्त्वलब्धभूमि दिव्यरूपी यथेष्ट वि चरते । षट्त्रिंशत्कल्पां जीवति । षट्त्रिंशद्बुद्धक्षेत्रानतिक्रामति । तेषां च प्रभाव समनुपश्यति । षट्त्रिंशद्बुद्धाना प्रवचन धारयति । तेषां च पूजोपस्थानाभिरतो भवति । अन्ते च बोधिपरायणो भवति । आर्यमञ्जुश्रीकल्याणमित्रपरिगृहीता भवति । यावद् बोधिनिष्ठ निर्वा णपर्यवसानम् इति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतंसकाद् महायानवैपुल्यसूत्राद् आर्य मञ्जुश्रीमूलकल्पात् [illegible]
उत्तमसाधनौपयिककर्मपटलविसर
परिसमाप्त इति ॥

अथ दशम पटलविसर ।

अथ खलु भगवांश्छाक्यमुनि पुनरपि कर्मसाधनोत्तम भाषते स्म । इह कल्पराजे अ यतम मन्त्र गृहीत्वा गङ्गामहानदीमवतीर्य नौयानसस्थित गङ्गाया मध्ये क्षीराहाराहार त्रिशल्लक्षाणि जपेत् यथेष्टदिवसै ॥

ततो जपान्ते सर्वान् नागा पश्यति । तत साधनमारभे तत्रैव नौमध्ये अग्निकुण्ड कारयेत् पद्माकारम् । ततो नागकेसरपुष्पैः पटस्य महतीं पूजा कृत्वा ज्येष्ठ पट पश्चा मुख प्रतिष्ठाप्य आत्मनश्च पूर्वाभिमुखं कुशविण्डकोपविष्ट नागकेसरपुष्प एकैक सप्ताभिमन्त्रित कृत्वा खदिरकाष्ठ धनाग्निप्रज्वालिते जुहुयात् । यावत् त्रिंशसहस्राणि श्वेतचन्दनकुङ्कुमपूताना नागकेसरपुष्पा नाध्येषा नागानां दर्शनम वेक्ष्यं सिद्धद्रव्यैश्च प्रलोभयन्ति । न ग्रहीतव्यानि ॥

ततो होमान्ते नौयानेन सार्द्धमुत्पतति । विद्याधरचक्रवर्त्ती भवति । सर्वनागे द्रराजाश्चास्यानुचरा भवन्ति । भृत्या इव तिष्ठन्ते । त्रिंशत्यन्तरकल्पा जीवति । स्वच्छन्दचारी चास्य भवति । अप्रतिहतगति, आर्यमञ्जुश्रिय साक्षात् पश्यति । स मूर्ध्नि स्पृशति स्पृष्टमात्रश्च पञ्चाभिज्ञो भवति । नियत बुद्धत्वमाधिगच्छति । अपरमपि उत्तमकर्मापयिकसाधन भवति । गङ्गामहानदीमवतीर्य एककाष्ठेनैव बिल्ववृक्षमयन नौयान कृत्वा शुक्ल सुकृत तत्र समारुह्य बिल्वकाष्ठकमय वाहन तेनैव ता नौ अनुगाधकनर व्यक्तेन निपुणतरेण वाहये गङ्गामहानदीमपरित्यज्य वाहयेत् समन्तात् । तिर्यक् दीर्घ वा । अतोऽन्यतर मन्त्र गृहीत्वा मूलमन्त्रषडक्षरमकृत् अष्टाक्षर एकाक्षर वा क्रोधदूतीदूत अपरा वा अन्यतर वा मन्त्र गृहीत्वा ज्येष्ठ पट तत्रैव पश्चान्मुख प्रतिष्ठाप्य आत्मनश्च पूर्वामुख प्रथमत पश्चाद् यथेष्ट भवति क्षीरयावकफलाहारो वा उदकमूलफलाहारो वा मौनी त्रि कालस्नायी त्रिचेलपरिवर्ता शयनर्मसमाचारी सुशुक्लबुद्धि । प्रथम तावत् पटस्याग्रत यथापादप्रपूर्वविधि विद्या षष्टिलक्षाणि जपेत् । ततो जपान्ते नौर्महासमुद्राभिगामिनी भवति ॥

ततः साधकेनोपकरणानि सर्वाणि पूर्वस्थापितकानि कुर्यात् तत्रैव नौयाने। ततः महासमुद्रं गच्छता न भेतव्यम्। नापि निवारयितव्या। न च शक्यन्ते निवर्तापयितुं वर्जयित्वा साधकवशात्॥

ततो मुहूर्तमात्रेणैव महासमुद्रं प्रविशति योजनसहस्रस्थितमपि, किं पुनः स्वल्पमध्वानम्। तत्र प्रविष्टः सरिताल्ये साधनकर्मणारभेत्। खदिरकाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य पूर्वकारिताग्निकुण्डे कुम्भकारकारिते वा मृद्भाण्डे नागकेसरकिञ्जल्काहुतीनां श्वेतचन्दनकर्पूरव्यामिश्राणां स्वल्पतराणां प्रभूततरप्रमाणानां वा पष्टिलक्षाणि जुहुयात्॥

जुह्वतश्च लङ्कापुरिनिवासिना राक्षसा बहुरूपधारिणः हाहाकारं कुर्वन्तो नागपुरिभोगवतीनिवासिनाश्च नागराजानः उत्तिष्ठन्ते विविधरूपधारिणो क्रूरतराः सौम्यतराश्च। ते नागराक्षसाश्च एवमाहुः — उत्तिष्ठतु भगवानुत्तिष्ठतु भगवानिति। अस्माकं स्वामी भवन्। एवं असुराः यक्षाः देवाः महोरगाः सिद्धाः सर्वमानुषा च प्रक्षोभयन्ति। नोत्थातव्यं न भेतव्यं च॥

ततो विद्याधरेण मन्त्रं जपता वामहस्ते तर्जन्या तर्जयितव्या। ततो विद्रवन्ति इतश्चामुतश्च पलायन्ते नश्यन्ति च। ततः होमावसाने सा नौः तं साधकं गृहीत्वा क्षणेनाकनिष्ठभवनं गच्छन्ति। अपराण्यपि लोकधातुं गच्छत्यागच्छति च। चिरसत्त्वचित्तविद्यो भवति पञ्चाभिज्ञः महर्द्धिको भवति महानुभावः। आर्यमञ्जुश्रियं चास्य सततं पश्यति। सर्वनागाः सर्वराक्षसाः सर्वदेवाः सर्वासुराः सर्वसत्त्वा चास्य वश्या भवन्ति। आज्ञाकराः स्थापयित्वा सर्वबुद्धबोधिसत्त्वप्रत्येकबुद्धार्यश्रावकानामिह मन्त्रसिद्धानां च। ते चास्य मैत्रात्मका भवन्ति अनुमन्तारः यावत्सर्वसत्त्वानामग्र्यो भवति॥

अपरमपि कर्मापयिकोत्तमसाधनं भवति। बिल्वकाष्ठैर्महता नौयानं कारापये। एककाष्ठेनावसङ्घातैर्वा महतावस्थानं च कुर्यात्। गङ्गामध्यस्थे द्वीपकं तत्रस्थं नौयानं कुर्यात्। तस्मिंश्च नौयाने विशोत्तरशतं पुरुषाणां प्रदीपव्यग्रहस्तानां नौयानमभिरूढानां शुक्लाम्बरवसनानां कृतरक्षाणां ज्येष्ठपटपूर्वविधिसंस्थापितकस्याग्रतः संस्थाप-

येत् । ततो पटस्य महता पूजा कृत्वा नागकेसरचूर्णानां कुङ्कुमश्वेत च दनकपूरव्यामिश्राणां रक्तदिगानत आहूर्तासहस्राणि पटत्रिश जुहु यात ॥

तता होमावसाने सा नो क्षणमात्रेण ब्रह्मलोक गच्छति । आगच्छति च । यथप्र विचरत । आर्यमञ्जुश्रिय साक्षात पश्यति । दृष्टमात्रश्च भूमिप्राप्ता भवति पञ्चाभिज्ञ चिरकालजीवी महाकल्प स्थायी महाविद्याधरचक्रवर्तिराजा भवति । ते चास्य प्रदीपधरा सिद्धविद्याधरा भवन्ति । सहायका ते सार्द्ध यथप्र विचरते स्वच्छ न्दगामी भवति । बुद्धाना भगवता पूजाभिरता भवति । अन्ते च बुद्धत्व नियत भवति । अपरमपि कर्मापयिकसाधनोत्तमो भवति ॥

नदीकूले समुद्रकूले वा हिमवतगिरौ तथा ।
पर्वते विन्ध्यराजेऽस्मि साधयेत् कर्ममुत्तमम् ॥

सह्ये मलये चैव अर्बुदे गन्धमादन ।
त्रकूटे पर्वतराजेऽस्मि साधयत् कर्ममुत्तमम् ॥

महासमुद्रे तथा शले वृक्षाल्ये पुष्पसम्भवे ।
एते देशेषु सिध्य ते मन्त्रा वै जिनभाषिता ।
विविक्तदेशे शुचौ प्रान्ते ग्राम्यधर्मविवर्जिते ॥

सिध्यन्ते मन्त्रराज सर्वे तथैव गिरिगहर ।
प्रान्तशय्यासने रम्ये तथैव जिनराणते ॥

दुष्टसत्त्वविनिर्मुक्त सिध्य ते सर्वमन्त्रराट् ।
धार्मिके नृपे देशे शौचाचाररते जने ॥

मातपितृभक्ते च द्विजवर्णाविवर्जिते ।
देवता सिद्धिमायाति तस्मि स्थाने तु नान्यथा ॥

भागीरथीतटे रम्ये यमुने चैव सुशोभने ।
सिन्धुनर्मदवक्षे च चन्द्रभागे शुचौ तटे ॥

कावेरी सरस्वती चैव सिता देवमहानदी ।
सिद्धिक्षेत्राण्येतानि उक्ता दशबलात्मजै ॥
दशबले कथिता' क्षेत्रा उत्तरापथपर्वता ।
कश्मीरे चीनदेशे च नेपाले काविशे तथा ॥
महाचीने तु वै सिद्धि सिद्धिक्षत्राण्यशेषत ।
उत्तरां दिशिमाश्रित्य पर्वता' सरिताश्च ये ॥
पुण्यदेशाश्च ये प्रोक्ता यवगोधूमभोजिन. ।
सत्त्वा दयालवो यत्र सिद्धिस्तेषु ध्रुवा भवेत् ॥
श्रीपर्वते महाशैले दक्षिणापथसञ्ज्ञिके ।
श्रीधान्यकटके चैत्ये जिनधातुधरे भुवि ॥
सिद्ध्यन्ते तत्र मन्त्रा वै क्षिप्र सर्वार्थकर्मसु ।
वज्रासने महाचैत्ये धर्मचक्रे तु शोभने ॥
शान्ति गत मुनि' श्रेष्ठो तत्रापि सिद्धि दृश्यते ।
देवावतारे महाचैत्य सङ्काश्ये महाप्रातिहार्यिके ॥
कपिलाह्वये महानगरे वरे वने लुम्बिनि पुङ्गवे ।
सिद्ध्यन्ते मन्त्रराट् तत्र प्रशस्तजिनवर्णिते ॥
गृध्रकूटे तथा शैल सदा सीतवने भुवि ।
कुसुमाह्वये पुरवरे रम्ये तथा काशीपुरी सदा ॥
मथुरे कन्यकुब्जे तु उज्जयनी च पुरी भुवि ।
वैशाल्या तथा चैत्ये मिथिलायां च सदा भुवि ॥
पुरीनगरमुख्यास्तु ये चान्ये जनसम्भवा ।
प्रशस्तपुण्यदेशे तु सिद्धिस्तेषु विधीयते ॥
एते चान्ये च देशा वै ग्रामजनपदकर्वटा ।
पत्तना पुरवरा श्रेष्ठा पुण्या या सरिताश्रिता ॥
तत्र भिक्षानुवर्ती च जपहोमरतो भवेत् ।
लपने चाभ्यवकाशे च शून्यमायतने सदा ॥

पूर्वसेवां तु कुर्वीत मन्त्राणा सर्वकर्मसु ।
मध्यदेशे सदा मन्त्री जपेन्मन्त्र सम तत ॥

जापप्रवृत्तो सन्ध्यायुक्त' त्यागाभ्यासात् मन्त्रवित् ।
शीलाचारसुसत्यश्च सर्वभूतहिते रत ॥

श्राद्धो मन्त्रचर्यायां पूर्वमेव जप व्रता ।
शुचौ देशे सुक्षेत्रे म्लेच्छतस्करवर्जिते ॥

सरीसृपादिषु सर्वेषु वर्जितं च विशिष्यते ।
फलपुष्पसमोपेते प्रशस्ते निर्मलोदक ॥

सर्वे मन्त्रविन्म त्र ना यदेशेषु कीर्त्यते ।
देवालये श्मशाने वा एकस्थानरकर्षिते ॥

एकलिङ्गे तथा प्रान्ते सर्व मन्त्र तु म त्रवित् ।
आत्मरक्षा सखाया तु कृत्वा वै स पुरश्चरी ॥

मन्त्रयुक्तो सदा मन्त्री सेवे मन्त्रमुत्तमम् ।
महारण्ये महावृक्षे कुसुमाढ्ये फलाढ्ये ॥

+ + + + + + + + पर्वताग्र तु निम्नग ।
उत्कस्थाने शुचौक्षे च महासरित्तवे वरे ॥

सेवेत म त्र म त्रज्ञा स्थानेष्वेह + + + + ।
प्राग्देशे च लोहित्ये महानद्ये नदीशुभे ॥

कामरूपे तथा देशे वर्धमाने पुरोत्तम ।
यत्रासो निम्नगा श्लिष्टातिपुण्याग्रसरिद्वरा ॥

तस्मि स्थाने सदाजापी भजेत सुनिगा शचि ।
पूर्वसेव तु तस्माद्वै कुयात्सर्वकर्मसु ॥

गङ्गाद्वारे तथा नित्य गङ्गासागरसङ्गम ।
शुचिर्जपेत मन्त्रं वे प्रयाग चव सव्रत ॥

महाश्मशानान्येतानि जापी तत्र सदा जपेत् ।
विमलोदकानि सरितानि कृमिभिर्वर्जितानि च ॥

अतएव जपी तत्र जपेन्मन्त्रं समाहितः ।
न पुण्यं तत्र वै किञ्चिद् दृश्यते लोकचेष्टितम् ॥
किं तु मन्त्रोपदेशेन किञ्चित्कालं वसेत वै ।
अन्यत्र वा ततो गच्छेत् समये सामग्रहे व्रजेत् ॥
समयप्राप्तो वसेत्तत्र किञ्चित्कालं न चान्यथा ।
अन्यत्र वा ततः क्षिप्रं गच्छेच्छक्त्या तु मन्त्रवित् ॥
सुगताध्युषितचैत्येषु भूतलेषु सदा वसेत् ।
लोकतीर्थानि सर्वाणि कुदृष्टिपतितानि च ॥
अन्यानि तीर्थस्थानानि मन्त्रविद् वर्जयेत् सदा ।
न वसेत् तत्र मन्त्रज्ञो कुहेतुगतिमुद्भवाम् ॥
आक्रान्तं जिनवरैर्यस्तु भूतलं प्रत्येकखड्गिभिः ।
बोधिसत्त्वैर्महासत्त्वैः श्रावकैर्जिनवरात्मजैः ॥
तानि सर्वाणि देशानि सेवेन्मन्त्री मन्त्रजापी ।
पूर्वसेवां प्रयत्नेन तस्मिन् स्थाने सदाचरेत् ॥
विधिदृष्टेन मन्त्रज्ञो जपेन्मन्त्रं पुनः पुनः ।
पापं शेषं नाशयति जपहोमैश्च देहिनाम् ॥
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन जपेन्मन्त्रं सुसमाहितमिति ॥

एतानि स्थानानि युक्तानि सर्वकर्मेषु च उत्तमकर्मोपयिकसाधनेषु । एषामलाभेन यत्र वा तत्र वा स्थाने शुचौ पूर्वसेवा कार्या श्रद्धा विमुक्तेन साधनोपयिकोत्तमकर्म समाचरेत् ॥

आदौ तावज्ज्येष्ठं पटं पश्चान्मुखं प्रतिष्ठाप्य आत्मनश्च पूर्वाभिमुखं प्रतिष्ठाप्य वल्मीकाग्रमृत्तिका वा गङ्गानदीकूलमृत्तिकां वा गृह्य उशीरश्वेतचन्दनकुङ्कुमं वा कर्पूरादिभिर्व्यतिमिश्रयित्वा मयूराकारं कुर्यात् । तं पटस्याग्रतः स्थापयित्वा अच्छिन्नाग्रैः कुशैः शुचिदेशसमुद्भवैः चक्राकारं कृत्वा पटस्याग्रतः दक्षिणहस्तेन गृहीत्वा वामहस्तेन मयूरं शुक्लपूर्णमास्यां रात्रौ पटस्य महतीं पूजां कृत्वा कर्पूरधूपं दहता तावज्जपेद् यावत्प्रभात इति ॥

ततः सूर्योदयकालसमये तमेव मयूरं गृह्य महामयूरराजा भवति । चक्रश्चास्मिन् । आत्मनश्च दिव्यदेही दिव्यमाल्याम्बराभरणविभूषित उदितादित्यसङ्काश कामरूपी । सर्वबुद्धबोधिसत्त्वाना प्रणम्य पटं प्रदक्षिणीकृत्य पटं गृहीत्वा तस्मिन् मयूरासने निषण्णः मुहूर्तेन ब्रह्मलोकमतिक्रामति । अनेकविद्याधरकोटीनयुतशतसहस्रपरिवारित विद्याधरचक्रवर्ती भवति । पश्चिमन्वन्तरकल्पान् जीवति । यथेष्टगतिप्रचारो भवति । अप्रतिहतगति दिव्यसम्पत्तिसमन्वागतो भवति । आर्यमञ्जुश्रियं साक्षात् पश्यति साक्षात् पश्यति । स एवास्य कल्याणमित्रो भवति । अन्ते च बुद्धत्वं प्राप्नोतीति ॥

एवं दण्डकमण्डलुयज्ञोपवीतमनःशिलागोरोचनरसगनागचभिण्डिपालपरशुनानाविधाश्च प्रहरणविशेषाः मृन्मयां द्विपदचतुष्पदां पक्षिवाहनविशेषां सिंहव्याघ्रतरक्ष्वादींश्च वल्मीकमृत्तिकामयां नदीप्रत्तिकमया वा सुगन्धगन्धाभिपूर्णा आसनवाहनशयनवाहनसिता तपत्रमकुटाभरणविशेषा सर्वाश्च रत्नविशेषा सर्वाश्च प्रव्रजितोपकरणविशेषा अक्षसूत्रोपानहकाष्ठपादुकपात्रचीवरखक्खरकसूचीशस्त्रप्रभृतयो पुष्पलोहमयानि अन्ये वा यत्किञ्चित् सर्वोपकरणभाण्डप्रभृतयो पुष्पलोहमयां वाल्मीकमृत्तिकानदीकूलमृत्तिकमया वा ता सर्वां पञ्चगव्येन प्रक्षालयित्वा अभ्युक्षयित्वा वा अष्टशताभिमन्त्रित कृत्वा सर्वशोधनमन्त्रेण षडक्षरेण मन्त्रेण वा अन्यतरेण वा मन्त्रेणैकल्पराजोक्तेन वर्जयित्वा दुरासनाधिपतिमन्त्र मन्त्रेण यथेष्टत यथाभिरुचित आत्मनो कृतरक्ष सहायकांश्च कृतपरित्राण सगुप्त मन्त्रतन्त्रज्ञ पूर्वनिर्दिष्टेषु स्थानेषु पश्चान्मुखं प्रतिष्ठाप्य आत्मना पूर्ववत् पटस्य महतीं पूजा कृत्वा उपरिष्टस्य कुर्यात् धूपं दहता तथा पूर्वनिर्दिष्टानां प्रहरणोपकरणसर्वविशेषाः पूर्वनिर्दिष्टक्रिया शुक्लपूर्णमास्यां रात्रौ अन्यतरं सहायम् तेषां रात्रौ तावज्जपेत् यावत् सूर्योदयकाल समयम् ॥

अत्रान्तरे महाप्रभामाली पटो गच्छयते । यदि वाहनविशेष साधकेन गृहीतो भवति तमाभिरुह्य यथेष्टं गच्छति । यद्याभरणविशेषो प्रहरणविशेषो वा तं गृहीत्वा तत्था वा विद्याधरचक्रवर्ती

भवति । यथेष्ट गच्छति दिव्यरूपी उदितादित्यसङ्काश' महाप्रभामाली विद्युद्योतितमूर्त्ति सर्वविद्याधरप्रभु दीर्घजीवी महाकल्पस्थ अनेकविद्याधरकोटीनियुतशतसहस्रपरिवार दिव्यमहामणिरत्नचारी येन वा वाहनेन पूर्वपरिकल्पितेन दृष्ट येन सिद्धा स एवास्य महाप्रभावो भवति । तमेवास्य वाहन स एवास्य सहायक परमन्त्राणुसिद्धि निवारयित्वा आत्ममन्त्रसिद्धि सम्प्रयोजितमंत्रात्मको हितकाम सततानुबद्ध य एवास्य प्रहरणाभरणरत्नविशेषा, आसनशयनयानसत्त्वप्रभृतयो त एवास्य महारक्षावरणगुप्तये नित्यानुबद्धा भवन्ति । महाप्रभावा महावीर्या महाकायश्च भवति । आर्यमञ्जुश्रिय साक्षात् पश्यति । साधुकार च ददाति । मूर्ध्निरपरामृष्टेन कल्याणमित्रतां च प्रतिलभते । यावद् बोधिमण्डलमनुप्राप्त इति दशबलतां नियतमवाप्नोति । पूज्यश्च भवति । सर्वसत्त्वानामनभिभवनीय अधृष्यो भवति सर्वभूतानां भूतकोटीवशानुच्छेदकः भूमिप्राप्तश्च भवति । दशबलानां बोधिसत्त्वनियामता च समनुगच्छतीति सक्षेपतो उत्तमकर्माणि सर्वाणि उत्तमस्थानस्थिते उत्तमपटस्याग्रत उत्तमपूजाभिरत उत्तमान्येव कर्माणि कुर्यात । विद्याधरत्वमाकाशगम । बोधिसत्त्वमनुप्रवेश पञ्चाभिज्ञतां भूमिमनुप्रापणता अनन्त देहन लोकधातुसङ्क्रमणता दशबलवशपारिपूरणाये आर्यमञ्जुश्रिय साक्षाद्दर्शनाये [illegible]
[illegible]
प्रापणताय धर्ममेघावबुद्धकरामनुप्रवेशनताये क्लेशानुच्छोपण अमृतवृष्टिधारिभि प्रशमनताये लोकानुग्रहप्रवृत्तिरनुष्ठानताये तथागतधर्मनेत्रारक्षणताये तथागतवंशान यकरणताये मन्त्रचर्यासाधनोपायिकविधिप्रभावनताये सबुद्धबोधिसत्त्वप्रत्येकबुद्धार्यश्रावकमाहात्म्यधर्ममुद्भावनताये साधनीयमिम कल्पराजविसर मन्त्रप्रतिभापयुक्तज्येष्ठपटाग्रसमीपस्थसर्वलौकिकलोकोत्तरम त्रकल्पसर्वत त्रेषु विधिमार्गेण सक्षेपतो इहान्यकल्पभाषितैरपि कर्मभि' साधनीयोऽय पटराजा । आशुस्तेषां मन्त्राणा सिद्धिर्भवतीति यन्मया कथित तदवश्यं सिध्यतीति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतसकाद् महायानवैपुल्यसूत्राद् आर्यमञ्जु
श्रियमूलकल्पाद् दशम उत्तमपटविधान
पटलविसर परिसमाप्त ॥

अथैकादशः पटलविसरः।

अथ खलु भगवा शाक्यमुनि पुनरपि शुद्धावासभवनमव लाक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म। अस्ति मञ्जुश्री! त्व दीय म यम पटविधान मध्यमकमापरिकर्मा गातिरि। समासतो तां भाषिष्ये। त् शृणु। साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु। भाषिष्य॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूतो भगवन्तमवमाहु — 'तद् वदतु भगवाँ लोकानुकम्पका शास्ता सर्वसत्त्वहिते रत। यस्येदानीं काल मन्यसे। अस्माकमनुकम्पार्थमनागताना च जनतामवेक्ष्य॥

एवमुक्ते भगवा मञ्जुश्रिया कुमारभूतेन भगवानतन्वोचत्। शृणु मञ्जुश्री! आदौ तावत् शीलव्रतशौचाचारनियमजपहोमध्या नविधि यत्र प्रतिष्ठिता सर्वमन्त्रचर्यासाधनकर्माण्यवन्ध्यानि भवन्ति सफलानि। आशु च मर्वमन्त्रचर्यासाधनकर्मा यवन्ध्यानि भवन्ति सफलानि। आशु च सर्वमन्त्रप्रयोगानि सिद्धिं गच्छन्ति। कतम च तत्। भाषिष्येऽहं शृणु कुमार! ॥

आदौ तावद् विद्याव्रतशीलचर्यासमादान प्रथमत एव समाद देत। प्रथम तावन्मण्डलाचार्यापदेशनसमयमनुप्रविशेत। तत्रीय [illegible] कुशल व्यक्त धार्मिक सत्यवादिन महोत्साह कृतज्ञ दृढसौहृद नाति वृद्ध नातिबाल निस्पृह सर्वलाभसत्कारप्र ब्रह्मचारिण कारुणिक न लाभमात्रेण भोगहेतोर्वा अनुनयहेतोर्वा न मृषां वदेत् क पुनर्वादा स्वल्पमात्रेणैव लाभमोहप्रकार दृढप्रतिज्ञ समना सर्वभूतेषु दयावां दानशील कृतपुरश्चरण त्वदीयगुह्यमन्त्रानुजापी पूर्वसेवकृतविद्य' त्व दीयमण्डलसमनुपूर्वप्रविष्ट' लोकज्ञ विधिज्ञ समनुग्राहक कार्या वां विचक्षण श्रेयसप्रवृत्त अभीरु अच्छम्भिनमसङ्कुभूत दृढ-वीर्य अव्याधित यन व्याधिना अकर्मशीली महाकुलप्रसूत श्चेति। एभिर्गुणैर्युक्तो मण्डलाचार्या भवति॥

साधकश्च तत्सम न्यूनो वा किञ्चिदङ्गै तादृश मण्डलाचार्य मभ्यर्थ्य प्रार्थयेत्। इच्छाम्याचार्येण महाबोधिसत्त्वस्य कुमारभूत

स्यार्यमञ्जुश्रियस्य समयमनुप्रावृणुम् । तत्र त्वन्त्याचार्योऽस्माकमनुकम्पार्थं निवात्तो दयावा ।

ततस्तेन मण्डलाचार्येण पूर्वाभिहितेन विधिना शिष्या यथा पूर्वं परीक्ष्य प्रवेशयेत् । पूर्ववदभिषेकं दत्त्वा, मन्त्रं दद्यात् । यथावत् क्रमशो समयं दर्शयेत् । रहस्यानि मुद्रामनुस्मरणानि च प्रभूतकालेनैव सुपरीक्ष्य आशयं ज्ञात्वा दर्शयेत् । सर्वत्र मन्त्रान्तिषु कर्माणि नान्येषामिति विधिरेषा प्रकीर्तिता ॥

ततः शिष्येण मण्डलाचार्यस्य यथाशक्तिः आचार्यायां यत्न तुष्येत, आत्मानं भागाश्च प्रतिपाद्येत् ॥

ततस्तेन मण्डलाचार्येण पुत्रसंज्ञा उपस्थापयितव्या । पुत्रवत् प्रतिपत्तव्यम् । मातुश्च भोगा उपसंहर्तव्या इति ॥

ततस्तेन साधकेन अन्यतमं मन्त्रं गृहीत्वा पर्वताग्रं गत्वा पूर्वनिर्दिष्टे स्थाने पर्याल तेरेत मन्त्रं आहारानिराजितमन्त्रीपमधूप बलिनिवेद्य मण्डलाक्तन विधिना विस्तरेण कर्तव्यम् । आदाय अर्घासन दत्त्वा त्रिसन्ध्या निष्प्रागी त्रिकालपारवर्ती जापं कुर्यात् प्रत्यहं तत्र सन्ध्याकाल नाम गायन्ताः प्रभात यावद् युगमात्रादि त्योक्षगम् । अन्तरे प्रथमं सन्ध्यमुच्यते । मध्याह्ने च आदित्ये उभयान्ते युगमात्र प्रमाण ज्योतिः साक्षात् रविमण्डल मध्य सन्ध्यमुच्यते । अस्तमनकाले च युगमात्रप्रमाण द्वितीयं सन्ध्यमुच्यत इति ॥

शीलव्रतसमायुक्तमाचार्यं दक्षपण्डितम् ।
महाकुलाच्चप्रसूतं च द्रष्टव्यं तु सर्वत ॥
मन्त्रत भाभियुक्तं च सर्वकार्येषु दक्षरी. ।
सूक्ष्मो निपुणमन्त्रज्ञ धर्मशास्त्रु प्रगल्भ ॥
महात्माही वा तेजस्वी लाभ रमानुपक्षिण ।
श्राद्धो मुनिवरधर्मोऽस्मि लौकिकाना तु वर्जिता' ॥
कृतजापी विवेकज्ञो पूर्वसेवानुसेवित ।
प्रज्ञो मञ्जुभाषस्य दृष्टप्रत्ययतत्पर. ॥

लौकिकानां मयाग्ज्ञा मन्त्राणां बुद्धभाषितानाम् ।
कृतरक्षो दृढस्थामा शोचाचारस्त सदा ॥

बुद्धोपदेशित मार्गमनुरत्ता च सर्वत ।
त्रुत्को मन्त्रजापऽस्मि प्रशस्ते जिनवाणते ॥

दृष्टकर्मफले नित्य परलोके तथैव च ॥
भीरु स्यात् सर्वपापानामणुमात्र तथत्र च ॥

शुचिर्दक्षोऽयनलस मेधावी प्रियदर्शन ।
दशवलै कथिता म त्रास्तथव जिनसूनुभि ॥

लौकिका ये च मन्त्रा वै वज्रान्तकुलयोरपि ।
तपां कृतश्रमा नि य ग्रन्थशास्त्राथगारगा ॥

अव्याधितो नशक्तिप्तो जरावाल्याविवर्जित ।
सिद्धमन्त्रो तथारम्भो आशुकारी तु सर्वत ॥

अदीर्घसूत्री तथा मानी इङ्गितज्ञो विशेषत ।
ब्रह्मचारि महाप्राज्ञो एकाकीचरसङ्गकृत् ॥

लब्धाभिषेको शूरश्च तन्त्रेऽस्मिन् मञ्जुभाषिते ।
कृतजापा तत्प्रयुक्तो कृतविद्यो तथैव च ॥

महानुभावा लोकज्ञो गतितत्त्वानुचि तक' ।
श्रेयसायैव प्रयुक्तश्च दाता भूतहिते रत ॥

तथा विशिष्टो आचार्या प्रार्थनीयो सदा तु वै ।
लिखितं तेन मन्त्राणा मण्डल सिद्धिमर्छेति ॥

अभिषेकं तु तेनैव दत्त भवति महत् फलम् ।
सिद्धिकामस्तु शिष्यैर्वा पूज्योऽसौ मुनिवत् सदा ॥

अलङ्घ्य तस्य वचन शिष्ये कर्तव्य यत्नत ।
भोगास्तस्य दातव्या यथाविभवसम्भवा ॥

स्वल्पमात्रा प्रभूता वा येन वा तुष्टि गच्छति ।
कायजीवितहेत्वर्थं चित्त स्नेह यथा पित ॥

तथैव शिष्यो धर्मज्ञा आचार्याय न्न व्रतम् ।
प्राप्नुयाद् यश रिद्धि आयुरागाग्यमत्र तु ॥
पुण्यन्त्व गतिमाप्नाति शिष्यो पूज्यस्तु त गुरुम् ।
म त्रास्तस्य च सिध्यति त्रिविमागापदर्शनात् ॥
सेवनाद भजनाद् तेषां मानना पूजनादपि ।
तुष्यन्त सर्वबुद्धास्त तथैव जिनवरात्मजा ॥
सर्व देवास्तु तुष्यन्ते सत्क्रिया तु गुरौ सदा ।
एतत् कथित सर्वं गुरूणा म त्रदर्शिनाम् ॥
समयानुप्रवर्शिनां पूर्व प्रथम वा स्नातकेन तु ।
जनो वा तत्समा वापि उत्कृष्टा वा भवत् यदि ॥
नाचमन्यो गुरुनित्य सेवाद्या अधिकाऽपि वा ।
तेनापि तस्य त वेऽस्मि उपदेश सदा तु वे ॥
कर्तव्यो मन्त्रैसिद्ध्यर्थम यथासत्त्वानुदर्शिते ।
न मत्सरा भवत् तत्र शिष्येऽस्मि पूर्वनिर्मिते ॥
अ यानुवर्तिनी नभु गुर्वीताप्रादर्शिनाम् ।
तमेव कुर्यान्निष्यत्व आचार्या शिष्येतत्र ॥
अ यान्यानुवर्तिनी यत्र स्नेहसन्ततिमानिनी ।
स्निग्धसन्तानानुवरा नु मन्त्र दद्याच्चु तत्र वे ॥
आचार्या शिष्यमेव तु शिष्यो वा गुरुदर्शने ।
उत्सुको भवत नित्या साध्यमयागत उभौ ॥
तया नित्य तु मार्गं वे मन्त्रचर्यानुदर्शने ।
सफलानुवर्तनो मन्त्रज्ञो उभया पितपुत्रणो ॥
धृतिं तुष्टिं च लेभे तौ तथा शिष्य गुरु सदा ।
रक्षणीया प्रयत्नेन पुत्रा धर्मवत्सलः सदा ॥
अव्यवच्छेदनुद्धाना धर्मता भवन्ति तेषु वै ।
तदभावे ह्यनाथानां दद्यान्मन्त्रं यथोदितम् ॥

दरिद्रेभ्यश्च सत्त्वेभ्यो कावेभ्यो विशेषत ।
सर्वेभ्योऽपि सत्त्वेभ्यो म त्रचर्या विशिष्यते ॥

सर्वकाले व कुर्वीत अधमोत्तममध्यमे ।
सदा सर्वस्मि धर्मषु कुर्यानुग्रहहेतुत ॥

ईप्सितेभ्योऽपि प्रदानस्य गतिमानिर्निनेप्रिते ।
शिष्येणैव तु तस्मै तु म त्र गृह्य यथागमम् ॥

तेनैवोपदिष्टेन मार्गेणैव नान्यथा ।
सिद्धिकामो यतेत् तस्मिन्जिनरेषां परागिके ॥

पितृवत् प्रणम्य शिरसा वैनतो गच्छे यथेप्रत ।
एका तं ततो गत्वा जपे मन्त्र समासत ॥

भिक्षभैक्षाशवृत्ती तु मौनी त्रि कालजापिन ।
पूर्वनिर्दिष्टमेत्र स्याद्‌ यथामाग प्रवर्तक ॥

तदानुवृत्ती सेवी च स्थानमायतनानि च ।
महारण्य पर्वताग्र तु नदीकूले शुचौ तथा ॥

गोष्ठे महापुरे चापि विविक्ते जनवर्जिते ।
शून्यदेवकुले वृक्षे एकलिङ्गे शिलोच्चय ॥

महोदकतटे रम्ये पुलिने वापे दीपके ।
विविधे' पूर्वनिर्दिष्टे दशश्चापि मनारम ॥

एतैश्चान्ये प्रदेशैस्तु जप मन्त्र समाहित ।
सहायैर्लक्षणापेतै मन्त्रार्थ नीतितान्वितै ॥

इङ्गिताकारतत्त्वज्ञै' आत्मसमसादृश ।
शूरैर्विजितसङ्ग्रामे सात्त्विकैश्च साहिरण्याभ ॥

श्राद्धैर्मन्त्रचर्यायां शासनाऽस्मि जिनाहृते ।
प्रशस्तैर्लक्षणोपेतैं क्षमिभिस्तु सहायकै ॥

सिध्यन्ते सर्वकर्माणि अय तैत्र तस्य च ।
प्रातरुत्थाय शयनात् स्नात्वा चेव शुचे जले ॥

न माणके जले चैव सरिन्महासरोद्भवे ।
उद्घृष्य गात्र मन्त्रज्ञो मृद्गोमयचूर्णिते ॥
मन्त्रपूत ततो कृत्वा जल चाक्ष सनिर्मलम् ।
स्नायीत जपी युक्तात्मा नातिकाल विलङ्घये ॥
ततोत्थाय तटे स्थित्वा हस्तौ प्रक्षाल्य मृत्तिकै ।
सप्त सप्त पुन सप्त वारा येकविंशति ॥
उपविश्य ततस्तत्र दन्तकाष्ठ समाचरेत्।
विसर्जयित्वा द तधावन ततो वन्देत तापिनम् ॥
वन्दित्वा लोकनाथ तु पूजा कुर्यान्मनोरमाम् ।
विविधे स्तोत्रोपहारैस्तु सस्तत्य पुन पुन ॥
सुगन्धपुष्पैस्तथा शास्तु अर्घ दत्त्वा तु जापिन ।
प्रणम्य शिरसा बुद्धानां तथा तु शिष्यसम्भवां ॥
तेषा लोकनाथाना अग्रतो यापदेशना ।
निवेद्य चाशनो तत्र पटस्याग्रत मध्यमे ॥
कुशत्रिण्डकृत तत्स्थ निपण्णोपसमाहित ।
जप कुर्यात् प्रयत्नेन अक्षसूत्रेण तेन तु ॥
यथालब्ध तु मन्त्र वै ना यमन्त्र तदा जपेत् ।
अतिहीन च वर्जीत अतिउत्कृष्ट एव वा ॥
मध्यमं अभ्यकर्मेषु जपेन्मन्त्र सदा व्रती ।
अत्युच्च वर्जयद् यत्नाद् वचन चापि चेतरम् ॥
मध्यम मध्यकर्मेषु प्रशस्तो जिनभाषित ।
नात्युच्च नातिहीनं च मध्यम तु सदा जपेत् ॥
वचनं श्रेयसायुक्तो सर्वबुद्धैस्तु पूर्वकै ।
न जपे परसामीप्ये परकर्मपथे सदा ॥
गुप्ते चात्मविदे देशे जपेन्मन्त्र तु मध्यमम् ।
तथा जपे तु प्रयुक्त स्यात् कश्चिन्मन्त्रार्थसुश्रुतः ।
भूयो जपेत त मन्त्र सम्यगां सिद्धिमिच्छत ॥

तस्मा जन्तुविगते म त्रतत्वार्थमु ुते ।
विवेके विगतसम्पाते जप मन्त्र त जापिन ॥
चतुर्थे रात्रिभागे तु तदर्धे अर्धे एन तु ।
ताम्रारुणे युगमात्रे च उादते रविमण्डल ॥
प्रथम स ध्यमेव तु कथित मुनिपुङ्गवै ।
युगमात्रं चतुर्हस्ता म ध्यया पारतोर्नित ॥
अतो ध्याम्ने दित भानो म त्रजाप तदा त्यजेत् ।
मन्त्रजाप तदा त्यक्त्वा विसर्ज्याग्नं ददौ व्रती ॥
शेषकाल तदायुक्ता कुशलेऽस्मिन शासने मुनौ ।
सद्धर्मवाचनादीनि प्रज्ञापारमितादय ॥
पुस्तका दशभूमाख्या पूज्या वान्यास्तु वै सदा ।
कालमागम्य तस्मा वै प्रणम्य जिनपुङ्गवा ॥
स्वमन्त्र म त्रनाथ च ततो गच्छेन्न जी। मु ।
कालचारी तथा युक्तो कालभाजी जितेन्द्रिय ॥
धार्मिको सा रकोयुक्तो प्रसन्ने बुद्धशासने ।
प्रविशेद् ग्रामा तर मन्त्री ज्ञानाचाररता सदा ॥
ग्रहे तु धार्मिके सत्त्वे प्रविशेद् भिक्षा र्थी सदा ।
निष्प्राणोदकससिद्धे वाक शौचसम्मते ॥
सम्यग् दृष्टिसपन्नीके प्रसन्ने बुद्धशासने ।
तथाविधे कुले नित्य भिक्षार्थी भिक्षमान्वेत् ॥
यथा योध सुसन्नद्धा प्रविशेद् रणसङ्कटम् ।
अरीन मर्दयते नित्य रिपुभिर्न च ह यत ॥
एव मन्त्री सदा ग्राम प्रविशद् भिक्षानुगाविन ।
रञ्जनीय तथा दृष्ट्वा रूप शब्दास्तु वै शुभाम् ॥
रागप्रशमनार्थाय भावयेच्छुभा शुभा ।
दृष्ट्वा कलेवर स्त्रीणु गो ा ा ार भ्राणनाम ॥

भावयन्त्यशुचिदुर्गन्धा पूतिमूत्रान्विकुत्सिताम् ।
क्रिमिभिः भक्ष्य श्मशानस्थ अनित्य दुःख कलेवरम् ॥

बालिशा यत्र मूढा वै भ्रमन्ति गतिपञ्चके ।
ग्रथिता कर्मसूत्रैस्तु चिरकालाभिशोभन ॥
अज्ञानावृतमूढास्तु जात्यन्धा दुःखहेतवः ।
विपरीतधियो यत्र सक्ताः सीदन्ति जन्तवः ॥
विविधैः कर्मनेपथ्यैः अनेकाकाररञ्जिता ।
दीर्घकालाभिरूढास्तु गमनागमनेषु चेष्टिताः ॥
नृत्यतायैव युक्तस्तु वरणाकारवेषिणा ।
सीदन्ति चिरमध्वानं यत्र सत्त्वा शुचे रता ॥
अस्मद्घटाकार भवार्णवमलोद्भवा ।
न क्षयं जन्म तेषां न दुःखवाग्निसमुद्राम् ॥
दुःखमूलं तथा प्रोक्तो स्त्रिया बन्धैस्तु केवलं ।
आवर्तैर्व्याधिरागैस्तु मत्स्यकूर्मिभिस्तथा ॥
एतन्महार्णवं दुःशोषं अक्षोभ्यं भवसागरम् ।
यत्र सत्त्वानि मज्जन्ते स्त्रीषु सेवनराञ्जिता ॥
नरकं तिर्यग्योनिं च प्रेतलोकं च आसुरम् ।
मानुष्यं लोकं वै दिव्यं दिव्यं चैव गतिं सदा ॥
पर्यटन्ति समन्ताद्वै अशक्ताः स्त्रीषु वञ्चिता ।
निमज्जन्ते महापदात् संसारार्णवचारकात् ॥
स्त्रीषु सक्ता नरा मूढा कुणपेणैव क्रोष्टुका ।
यत्र सत्त्वा रता नित्यं तीव्रां दुःखां सहन्ति वै
निर्नष्टशुक्लधर्माणां प्रविष्टा शुद्धशासने ।
निवारयन्ति सर्वाणि दुःखा नैव भवार्णवे ॥
मन्त्रजापरते युक्ता महेशाख्या मनस्विनः ।
तेजस्विनो जितमित्रा तेषां दुःखो न विद्यते ॥

सयता अप्रमसत्यज्ञा गुरुदेवतपूजरा ।
मातापितभक्ताना स्त्रीषु दु रा न विद्यते ॥
अनित्य दु खता शन्यं परमार्थानुमेविनाम् ।
गण्डशल्य तथाभूत जापिनां स्त्रीकलेवरम् ॥
रागी बालिशदुर्बुद्धि ससाराद्पलायित ।
स्त्रीप्रसक्तो भवन्नित्य तस्य सिद्धिर्न विद्यते ॥
न तस्य गतिरुत्कृष्टा न चापि गतिम यमा ।
कन्यसा नापि सिद्धिश्च दु शीलस्येह जापिने ॥
दु शीलस्य मुनी द्रेण म त्रसिद्धिर्न चादिता ।
न चापि मार्गं दिदश वे निर्वाणपुरगामिनम् ॥
कुत' सिध्यन्ति मन्त्रा वै बालिशस्येह कुत्सिते ।
न चापि सुगतिस्तस्य दु शीलस्येह ज तुन ॥
न चापि नाकपृष्ठ वै न च सौख्यपरायण ।
क. पुन सिद्धिमव स्या मन्त्राणा जिनभाषिताम् ॥
छिन्नो वा तालवृक्षस्तु मस्तके तु यदा पुन ।
अभव्ये हारतत्त्वाय अङ्कुराय पुन कथा ॥
एव मन्त्रसिद्धिस्तु मूर्खस्येह प्रकीर्तिता ।
दु'शीलो पापकर्मस्तु स्त्रीषु सक्तो पुन सदा ।
अकल्याणमित्रसम्पर्की कुत सिध्यति म त्रराट् ॥
तस्मा दान्तो सदा जापी स्त्रीदोषमविचारक ।
सक्त तेषु वर्जति सिद्धिस्तेषु वियोगत ॥
नान्येषां कथिता सिद्धि बालिशा स्त्रीषु मूर्छिताम् ।
अन्यग्ररतो भार्या शान्तदभ्रमगक्रन ॥
तृतीया हन्शरण सौहृदो प्रियदशन ।
धर्माधर्मविचारज्ञा सिद्धिस्तेषा न दुलभा ॥
एव प्रवृत्तो म त्रो ग्राम भिक्षार्थमाविशे ।
यथाभिरुचित गत्वा स्था पूर्वकाल्पतम् ॥

तदेव हस्तावुत्तानौ अङ्गुलीभि समन्ततः।
प्रफुल्लनिर्मिताकारौ अङ्गुष्ठाङ्गुलिसंवृतौ ॥
द्वितीये पर्वता न्यस्तो अङ्गुष्ठौ तर्जनि चोभयौ ।
स एषा मुद्रवरा ख्याता सम्बुद्धैस्त्रिदशालया ॥
ए । पुण्या महामुद्रा अष्टा ते ते समक्रमिकौ ।
तु यगभा महावीर्या सबुद्धैः सम्प्रकाशिता ॥
पष्टिविम्बरकोट्यस्तु अशीति सहमुद्रवै ।
अतीतैर्मुनिवरासङ्घैर्मुद्रा ह्येते प्रकाशिता ॥
शतमष्टाधिकं प्रोक्त मुद्राणां विधिसम्भवम् ।
एते' सर्वेस्तु सर्वाणि मन्त्रकर्माश्च साधयेत् ॥
सर्वमन्त्रां तथा कर्मा सर्वान्येव प्रसाधयेत् ।
एतन्मुद्रामत प्रोक्त सर्वेबुद्धै महर्द्धिके ॥
विधिना याजिता ह्येते क्षिप्रमर्थप्रसाधिका ।
इत्युक्त्वा भगवान् मुख्य' शाक्यसिंहो नरोत्तमः ॥
मञ्जुघोष तदा अत्रे बोधिसत्त्व महर्द्धिक ।
एष मञ्जुश्रियाकल्पे मुद्रासम्भवसम्भव ॥
त्वयैव सम्प्रदत्तोऽय रक्षार्थं शासने भुवि ।
युगान्ते वर्त्तमाने वै मयेव परिनिर्वृते ॥
रक्षार्थं शासने मह्य सर्वद रचित मया ।
मुद्राणां लक्षणा प्रोक्त मन्त्राणा च सविस्तरम् ॥
रहस्य सर्वलोकानां गुह्य चापि उदीरितम् ।
एत कल्पाधिपे सूत्रे गुणविस्तारविस्तृतम् ॥
अनेकधा च मन्त्राणां गुणवर्णसमोदयम् ।
बहुधा स त्रयुक्ति । त त्रयुक्ति उदाहृता ॥
प्रभावगुणसिद्धान्त आपि तां हेतुसम्भवम् ।
फलोदयशुभा युक्तः सत्त्वानां गतियोनयः ॥
कुमार! त्वदीयमन्त्राणां सिद्धिहेतुनियोजिता ।
एवमुक्तस्तु मञ्जुश्रीः कुमारो गगनाश्रितः ॥

मूर्ध्नि नाभिदेशे च संस्पृशेत् शुभवारिणा ।
वारां पञ्चसप्त वा कुर्यात् सर्वं यथाविधिम् ॥

शौचाचारसम्पन्नो शुचिर्भूत्वा तु जापिन ।
भिक्षाभाजनमादाय गच्छेत् सलिलालयम् ॥

यत्र प्रतिष्ठिता वारि निम्नगा चोद्भवे तथा ।
नदीप्रस्रवणादिभ्यो भिक्षां प्रक्षालयेत् सदा ॥

ततोत्थाय पुनर्गच्छे विहारमावसथ तु वै ।
पूर्वसन्निश्रितो यत्र वशे तत्र तु त व्रजेत् ॥

गत्वा त तु वै देश न्यसेत् पात्र तं जपी ।
उपस्पृश्य तत क्षिप्रं गृह्य पात्र तथा पुन ॥
पात्रे मृन्मये पर्णे राजते हेम्न एव वा ।
ताम्रे वल्कले वापि दद्यात् शास्तुर्निवेदनम् ॥

निवेद्य शास्तुनो दद्यात् स्वम त्र मन्त्रराट् पुन' ।
एक तिथिमागम्य द्व खितेभ्योऽपि शक्तित' ॥

नातिप्रभूत दातव्य निवेत्र चैव सर्वत ।
नात्मानुपाया मन्त्रज्ञो कुर्याद् युक्ता तु सर्वत ॥
कुक्षिमात्रप्रमाण तु स्थाप्यमानं ददौ सदा ।
न बुभुक्षापिपासार्त्तो शक्तो मन्त्रार्त्थसाधने ॥

नात्याशी मल्पभोजी वा शक्तो मन्त्रानुवर्तने ।
अत एव जिनेन्द्रेण कथितं सर्वदेहिनाम् ॥

आहारस्थितिसत्त्वानां येन जीवन्ति मानुषा' ।
देवासुरगन्धर्वनागयक्षाश्च किन्नरा ॥

राक्षसा' प्रेतपिशाचाश्च भूतोस्तारकसग्रहा' ।
नासौ सविद्यते कश्चिद् भाजने योऽवहितपेक्षिण ॥

औदारिकमाकारकवडीकाहारश्च कीर्तिता ।
सूक्ष्माहारिकसत्त्वा वै इत्युवाच तथागत ॥

ध्यानाहारिणो दिव्या: रूपावचरचेष्टिता ।
आरूप्याश्च देवा वै समाधिफलभोजिन ॥

अ नराभरमस्त्वाश्च गन्ताहागा प्रकीर्तिता ।
कामगारी तथा सत्त्वा निानाहारभाजना ॥
नामिसा गरग यार्त नतरिगाहारभाजना ।
अत एव ाना द्रस्तु नशिन नर्महत्तुभि ॥
आहारस्थित सत्त्वाना सवर्णा च प्रकीतिता ।
जापना नित्ययुक्तस्तु मात्रा एव भुजक्रिया ॥
शक्तो हि सावत्तु मन्त्रा भाजनेऽस्मि प्रतिष्ठत ।
आचारपरिशुद्धस्य कुशलो ब्रह्मचारिण ॥
मात्रज्ञता च भक्तस्मि सिद्धिस्तस्य न दुलभा ।
यथेनाक्षपभ्यज्य शाकटी शकटस्य तु ॥
चिरकालाभिस्थित्यर्थं भारोद्वहनहतव ।
तथैन मन्त्री म नज्ञा आहार स्थितय दनो ॥
कलेवरस्य याप्ययाण्य र्थ पोषयेत सदा जपी ।
म त्राणां सा यनार्थाय नाधसम्भारकारणा ॥
जपे मन्त्र तथा मत्य लाकानुग्रहकारणात् ।
अत एव मुनि' श्रेष्ठा इ युवान महा ुत ॥
काश्यपा नाम नामन पुरा तस्मि गदा भुवि ।
श्रेयसार्थं हि भूााना इद म त्र प्रभाषत ॥
दु खिनां सर्वलाकानां दीना दारिद्र्यखेदिनाम् ।
आयासोपरतां त्रिप्तं तेषामर्थाय भाषितम् ॥
श्रेयसायैव भूतानां सर्वप्राणिना तथा पुन ।
आहारार्थं तु भूतानां इद मन्त्रवर वदेत् ॥
शृण्वन्तु श्रावका सर्वे नाजिसनिश्रिताश्च ये ।
मद्वेद वचन मन्त्र ग्रह त्व व्याधिनाशनम् ॥
क्षुद्व्याधिपीडिता य तु ये तु सत्त्वा पिपासिताः ।
सर्वेदु खापशा त्यर्थं शृणध्व भूपिकांक्षिण' ॥
इत्येवमुक्त्वा मुनिमग्र्ये काश्यपोऽग्रो महाद्युति' ।
श्रावका तुष्टमनसो प्रार्थयामास त विभुम् ॥

वदस्व मन्त्र धमज्ञा धर्मराजा महामुनि ।
सत्त्वानुकम्पक अग्रा रामयो प्रत्युपस्थित ॥
इत्युक्त्वा मुनिभि अग्रो मन्त्र भाषत विस्तरम् ।
कलविङ्करुताघोषा दुदुभीमेघनिस्वन ॥
ब्रह्मस्वरो महावीर्या ब्रह्मणा गग्रणी जिन ।
शृण्वन्तु भूतसङ्घा वै ये केचिदिहागता ॥
अपदा बहुपदा चापि द्विपदा चापि चतुष्पदा ।
सक्षेपतो सर्वसत्त्वार्थ मन्त्र भाषे सुखादयम् ॥
अतीतानागता सत्त्वा वर्तमाना इहागता' ।
सक्षेपतो नु वक्ष्यामि शृणुध्व भूतकांक्षिणम् ॥ इति ।

नम सर्वबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् ॥ तद्यथा — "ॐ गगने गगनगञ्जे आनय सर्व लहु लहु समयमनुस्मर आकर्षाणि मा विलम्ब यथेप्सित मे सम्पादय स्वाहा ।" इत्येवमुक्त्वा भगव काश्यप' तूष्णी अभूत् ॥

अत्रान्तरे भगवता काश्यपेन सम्यक् सम्बुद्धेन विद्यामन्त्रप दानि सविस्तराणि सर्वं त गगन महार्हभोजनपरिपूर्णमेघ सन्दृश्यते स्म । सर्वं त त्रिसाहस्र महासाहस्रलोकधातु भाजनमेघसञ्छन्नगगनतल सन्दृश्यते स्म । यथाशयसत्त्वभाजनमभिकांक्षिण यथाभिरुचितमाहार तत्तस्मै प्रवर्तते स्म । यथाभिरुचितैश्चाहारै भोजनकृत्य क्षुद्दु'खप्रशमनार्थं पिपासितस्य पान पानीय चाष्टाङ्गोपेत वारिधार तत्रैव मनीषितं निपतति स्म ॥

सर्वसत्त्वाश्च तस्मिं समये तस्मि क्षणे सर्वक्षुद्व्याधिप्रशमन सर्वतृपापनयन च कृतामभूत् । सा च सर्वावती पर्षत् आश्चर्यप्राप्ता औद्बिल्यप्राप्ता भगवता भाषितमभिन द्य अनुमोद्य भगवत पादो शिरसा वन्दित्वा तत्रैवान्तर्हिता । भगवा काश्यपश्च तथागतविहारै विहारियुरिति मया च भगवता शाक्यमुनिनाप्येतर्हि भाषिता चाभ्यनुमोदिता च ॥

अस्मिन् कल्पराजोत्तमे सर्वसत्त्वानामर्थाय क्षुत्पिपासापनय नार्थं गर्भग नगापिर्वा न विशेषत पूर्वं तावज्जापिना इम मन्त्र साध यितव्यम् । यदि नोत्सहेद् भिक्षामटितु, पर्वताग्रमभिरुह्य षड् लक्षाणि जपेत् त्रिशुक्लभोजी क्षीराहारो वा । तत तत्रैव पर्वताग्रे आर्यमञ्जुश्रि यस्य मध्यम पट प्रतिष्ठाप्य पूर्ववन्महतीं पूजां कृत्वा उदारतर च बलि निवेद्यम् । अनेनैव काश्यपसम्यक्सम्बुद्धभाषितेन मन्त्रेण ख दिरसमिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य ओदुम्बरसमिधानां दधिमधुघृताक्तानां सार्द्राणां वितस्तिमात्राणां श्रीफलसमिधाना वा अष्टसहस्र जुहुयात् ॥

ततोऽर्धरात्रकालसमये महाकृष्णमेघवातमण्डली आगच्छति । न भेतव्यम् । नाप्युत्थाय प्रक्रमितव्यम् । आर्यमञ्जुश्रियाष्टाक्षरहृद येन आत्मरक्षा कार्या मण्डलबन्धश्च सहायाना च पूर्ववत् । ततो सा कृ ष्णवातमण्डली अन्तर्धीयते । स्त्रियश्च सर्वालङ्कारभूषिता प्रभामालिनी दिशाश्चावभासयमाना साधकस्याग्रतो कुर्वते । उत्तिष्ठ भो महासत्त्व! सिद्धास्तीति । गत' साधकेन गन्धोदकेन जातीकुसुमसम्मिश्रेण अर्घ्य देय' । तत सा तत्रैवान्तर्धीयते । तदह एव आत्मपञ्चविशतिमस्य सहायैर्वा यथाभिरुचितं कामिक भोजन प्रयच्छति । यथेष्टानि चोप करणानि सन्दधाति । तत साधकेन विसर्ज्यार्घ्य दत्त्वा पट त्रि प्रद क्षिणीकृत्य पटमादाय सर्वबुद्धबोधिसत्त्वान् प्रणम्य यथेष्ट स्थान साधनापयिक पूर्वनिर्दिष्ट महारण्य पर्वताग्र वा निर्मानुष वा स्थान गन्तव्यम् ॥

तत्रात्मना सहायैर्वा उटज कृत्वा प्रतिवस्तव्यम् । प्रतिवसता च तस्मिन् स्थाने आकाशगमनादिकर्माणि कुर्यात् । तता साधकेन पूर्ववत् कुशविण्डकोपविष्टेन मध्यम पट प्रतिष्ठाप्य प्रतिष्ठाप्य पूर्ववत् खदिरकाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य त्रिसन्ध्यं श्वेतपुष्पाणां दधिमधुघृताक्ताना अष्टसहस्र जुहुयात् दिवसान्येकविंशति ॥

ततोऽर्धरात्रकालसमये होमान्ते आर्यमञ्जुश्रिय साक्षात् प श्यति । ईप्सित वर ददाति । आकाशगमनम न्तर्धानबोधिसत्त्वभूमि

प्रत्येकबुद्धत्व श्रावकत्व पञ्चाभिज्ञत्व वा दीर्घायुष्कत्व वा महाराज्य महाभोगतायैर्वा नृपप्रियत्व वा । आर्यमञ्जुश्रिया साधमन्त्रान्चरता संक्षेपतो वा यन्मनीषित तत् सर्व ददाति । य ता गान्त तमनुप्रय च्छति । सिद्धद्रव्याणि वा सर्वाणि ज्व । । ... च करोति । सक्षेपतो यथा यथा उच्यते तत् सर्व करोति । प्राक्तन वा कर्मापराध वा सशोधयतीत्याह भगवा शाक्यमुनि ॥

अपरमपि कर्मापयिकमध्यमसाधन भवति । आदौ तावत् तथा विशिष्टे स्थाने शुचौ देशे नद्या॰ पुलिनकूले वा पूर्ववत् सर्व कृत्वा पश्चान्मुख पट प्रतिष्ठाप्य आत्मनश्च पूर्वाभिमुखो भूत्वा कुशविण्ड कोपविष्टः पेयालं विस्तरेण कर्तव्यम् । त्रिसन्ध्य पद लक्षाणि जपेत् । जपपरिसमाप्ते च कर्णिकारपुष्पाणा शुक्लचन्दनमिश्राणा कुङ्कुममिश्राणां वा शतसहस्राणि जुहुयात् । पूर्ववत् त येवाग्नि मज्वाल्य होम पर्यवसाने च पटप्रकम्पने मन्त्रित्व पटरश्म्यवभासे निश्चरित च रत्नमो राज्य पटसमन्तज्वालमालाकुले चतुमहाराजकायिकराज्यत्व वाय निश्चरणे पटे त्रय स्त्रिदशेश्वरत्व शक्रत्व पञ्चमदेवनानगण तोभि सत्त्वत्रिभूमेश्वरत्व पटावग्रधि स्पशने पञ्चाभिज्ञाराप्तभूमिमनुप्रापण दशबलनियतमनुपूर्वप्रापणमिति ॥

अथ साधकेन भगवत्काश्यपभाषितन म त्रे साधिते भुपिपा राप्रतिवातार्थमनुप्राप्ते तेरेव विधिना तेनैवोपकरणेन मन्त्रार्थे साधनापयिके धर्म समनुष्ठेयम् । ना यथा ।गा.द्भिरिति ॥

एवमनुपूर्वमन्त्रचर्यामनुव्रजि भगवताऽनुप्रया निष्प ।।गाऽयति । द्रव्योपकरणोपध्याये शेषाणि मणिरत्नानि श ।।ग्रेवान्मिष ।।नि ॥

म त्रज्ञा मन्त्रजापी च ।त्रा ।गा ।ता ।भा ।ग ।
तस्मिं देशे तदा मन्त्री शुचिजप्यतदा ।म् ॥

भुक्त्वा तु तुष्टमनसो पारपुष्पे द्रव ।न्ना ।
गृह्य त पात्रशेष तु सविद्ध गच्छे शुभान्‌ ॥

एकान्ते स्थापयित्वा तु तिर्यग्भ्या ।न्ता ।
तिर्यग्भ्यो तु दत्वा वै पात्रं प्रक्षाल्य मन्त ॥

मृ मय तु पुन पाक तत कुर्वत यत्नत ।
शेषपात्र तु कुर्वीत निस्नेह निरामिपम् ॥
ग धं चैव स-त्याज्य शेषपात्र मुनिर्वर ।
यस्मिन् पात्रे अटे भिक्षा न जग्धे तत्र भोजनम् ॥
न भक्षे तत्र भक्षाणि फलद्रव्याणि तु सदा ।
न भुञ्जेत् पद्मपत्रेण न चापि कुवलयोद्भवै' ॥
सौगन्धिकेषु वर्जीत न भुङ्क्ते तत्र मन्त्रिणः ।
कौमुदा ये च पत्रा वै प्लक्षोदुम्बरसम्भवा ॥
न चापि वटपत्रैस्तु कर्णशाकोगोल्मिणाम् ।
न चापि आम्रपत्रेषु तथा पालाशमुद्भवै' ॥
शालपत्रः शिरीपेश्च बोधिवृक्षसमुद्भवैः ।
यत्रासो भगवां बुद्ध' शाक्यसिंहा निषण्णवां ॥
त वृक्ष वर्जयेद् यत्नात् तत्काष्ठं चापि न खनेत् ।
नागकेसरवृक्षेषु न कुर्यात्पत्रशातनम् ॥
नापि भुङ्क्ते कदा कस्मि सर्वे ते वर्जिता बुधैः ।
नापि लङ्घेत् कदा मोहा मुनीनां पर्णशालिनाम् ॥
समयाद् भ्रश्यते मन्त्री तेषां पर्णषु भोजने ।
अन्यपणर्ने भुञ्जीत भोजनं तत्र मन्त्रिण' ॥
मृन्मये ताम्रनिर्दिष्टे तथा रूप्यै सातमुद्भवैः ।
स्फटिकै. शैलमयेर्नित्यं तथा भोजनमाददे ॥
न भुङ्क्ते पर्णपृष्ठैस्तु तथा हस्ततले तथा ।
निवेद्यसम्भवा ये पर्णा मारारेर्दशबलात्मजां ॥
प्रत्येकखड्गिणां ये च तथा श्रावकपुङ्गलाम् ।
वर्जये त जपी पर्ण पद्भ्यां चैव न लङ्घयेत् ॥
विविधां भक्षपूपां तु तथा पानं च भोजनम् ।
न मन्त्री आददे यत्नात् सर्व चैव निवेदितम् ॥

जिनानां जिनचाराणां च तथा श्रावकपुद्गलाम् ।
रत्नत्रयेऽपि दत्त वै त जापी वर्जयेत् सदा ॥
मन्त्रास्तस्य न सिद्ध्यन्ते स्वल्पमात्रापि देहिनाम् ।
क' पुन श्रेयसा दिव्यं सर्वमङ्गलसम्मताम् ॥
पौष्टिक शान्तिक चैव सर्वाशापरिपूरिणम् ।
न सिद्ध्यन्ति तदा तस्य निवेद्य बलिभोजिन ॥
शुचिनो दक्षशीलस्य घृणिना धार्मिणस्तथा ।
सिद्ध्यन्ति मन्त्राः सर्वत्र शौचाचाररतस्य वै ॥
अग्र सर्वेषु दत्वाग्र न भुङ्क्ते तत्र जापिन' ।
अन्यमन्नं न भुञ्जीत भुञ्जीतान्येभ्यो प्रतिपादितम् ॥
भोजनं स्वल्पमात्र तु स्वदत्तं चापि आददे ।
य एव प्रवृत्तो मन्त्रज्ञो तस्य सिद्धि करे स्थिता ॥
अनेन विधिना त जापी भोजन आददेद् व्रती ।
मुनिभि सम्प्रशस्त तु सर्वमन्त्रेषु साधने ॥
विधिदृष्टो समासेन सर्वभोजनकर्मसु ।
अतः परं प्रवक्ष्यामि मन्त्र सर्वशोधने ॥
उपस्पृश्य ततो जापी इदं मन्त्र पठेत् सदा ।
सप्तवारां ततो मन्त्री जपित्वा कायशोधनम् ॥
शृणु तस्यार्थविस्तार भूतसङ्घानुदेवता ।
सर्वकार्य परामृश्य इद मन्त्र वदेन्मुनी ॥
नम. सर्वबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । तद्यथा —

"ॐ सर्वकिल्बिषनाशनि ! नाशय नाशय सर्वदुष्टप्रयुक्तां समय मनुस्मर हूँ ज स्वाहा ॥" अनेन मन्त्रेण भिक्षोदन य वा अन्य परिभुङ्क्ते स मन्त्राभिमन्त्रित कृत्वा परिभोक्तव्य' । भुक्त्वा चोपस्पृश्य पूर्ववत् मूर्ध्नप्रति सर्वं काय परामृज्य ततो विश्रान्तव्यम् । विश्राम्य च मुहूर्तं अर्धार्धेहयाम वा तत' पटमभिवन्द्य सर्वबुद्धानां सद्धर्मपुस्तकां वाचयेत् । आर्यप्रज्ञापारमित आर्यचन्द्रप्रदीपसमाधिं आर्यदशभूमक. आर्यसुवर्णप्रभासोत्तमः आर्यमहामायूरी आर्यरत्न

केतुधारिणीम् । एषाम् यतमायतम वाचयेत् यगमात्रमूर्ध्वप्रमाणता लम् । ततो परिनाम्य यथापरिशक्तितश्च वाचयित्वा पुस्तकामुत्सार्य शुचिवस्त्रप्रच्छन्नां वा कृत्वा सद्धर्मं प्रणम्य ततो स्नानायमवतेरे नदीकूल महाह्रद वा गत्वा निष्प्राणकां मृत्तिकां गृह्य सप्तमन्त्रा भिमन्त्रितां कृत्वा अनेन मन्त्रेण जल क्षिपेत् । कतमेन ॥

नमः सम तबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । तद्यथा — "ॐ स र्वेदुष्टां स्तम्भय हूँ इन्दीवरधारिणे कुमारक्रीडरूपधारिणे बन्ध बन्ध समयमनुस्मर स्फट् स्फट् स्वाहा ।" अनेन तु रक्षा कृत्वा दिशाबन्ध च सहायानां च मण्डलबन्ध तुण्डबन्ध सर्वदुष्टप्रदुष्टानां सर्वाकर्षण च शुक्रबन्धं सप्तजप्तेन सूत्रेण कटिप्रदेशावबद्धेन सर्वतश्च पर्यटेत् । जपकाले च सर्वस्मि सर्वकालस्नानकाले च दुष्टविघ्नविनाशनप्रशमनार्थमस्य मन्त्रस्य लक्षमेक जपेत् । तत सर्वकर्माणि करोति । पञ्चशिखमहा मुद्रोपेत न्यसेत् सर्वकर्मेषु । सर्वां करोति नान्यथा भवतीति ॥

तत साधकन मृद्गोमयचूर्णादीं गृह्य स्नायीत यथासुखम् । निष्प्राणकेनोदकेन स्नातव्यम् । सर्वत्र च सर्वकर्मसु निष्प्राणकेनैव कु र्यात् । ततो स्नात्वा मृद्गोमयानुलेपनैरन्यैर्वा सुगन्धगन्धिभिश्चोपकर णविशेषैः नापि सलिले खेटमूत्रपुरीपादीनुत्सृजेत् । सलिलपीक धारां वा नोत्सृजे । नापि क्रीडेत् करुणायमान सर्वसत्त्वानामात्म नश्च प्रत्यवेक्ष्य अनात्मशून्यदुःखोपरुद्धवेदनाभिनुन्न रूर्णमिव मातृ विप्रयोगदुःखितसत्त्वा । एव साधनरहितो मन्त्रज्ञो हि तथाविध शत पतनविकिरणविध्वसनादिभि दु खापधानैरुपरुद्ध्यमान ससारार्ण गहनस्थमात्मान पश्येत् । अलयनमन्त्राणमशरण अदीनमनसमात्मा नमवेक्ष्य । ध्यायीत कण्ठमात्रमुदकस्थो नाभिमात्रमुदकस्थितो वा तत्रैव तु जलमध्ये चित्तैकाग्रतामुपस्थाप्य ॥

प्रथम तात्र महापद्मविटप महापद्मपुष्पोपेतं महापद्मपत्रोपशोभित सुदर्शनरत्नमय वेदूर्यकृतगण्ड मरकतपत्र पद्मकेसर , स्फटिकसद्- पत्र अतिविकसित तदा न जातस्फटिकपद्मरागपुष्पोपशोभित

तत्रस्थ सिंहासन रत्नमयमनेकरत्नोपशोभित दुष्पयुगमतिच्छन्नं तत्रस्थ बुद्ध भगवन्त ध्यायीत धर्म देशयमान कनकावदात समन्तज्वालमालिन ध्याय प्रभामण्डलमण्डित महाप्रमाण व्याम्निरिव उल्लिखमान पर्यङ्कोपानपण्णम् । दक्षिणतश्च आर्यमञ्जुश्री सर्वालङ्कारवरोपेत प्रामनस्थ चामरग्राही भगवत स्थितको नो निषण्ण' रक्तगौराङ्ग' पिष्टकुङ्कुमवर्णो वा वामतश्च आर्यावलोकितेश्वर. शरत्काण्डगौर चमरव्यग्रहस्त । एवमष्टौ बोधिसत्त्वा आर्यमैत्रेय समन्तभद्र क्षितिगर्भ गगनगञ्ज सर्वनीवरणविष्कम्भी भपायजह आर्यवज्रपाणि सुधनश्चेत्येते दश बोधिसत्त्वा' दक्षिणता प्रत्येकबुद्धा अष्टौ ध्यायीत । चन्दन गन्धमादन केतु सुकेतु सितकेतु ऋद्धउपारिष्टनेमिश्चेति । अष्टौ महाश्रावका तत्रैव स्थाने । तद्यथा — आर्यमहामाद्गल्यायन शारिपुत्र गवाम्पति पिण्डोल भरद्वाज पिलिन्दवत्स आर्यराहुल महाकाश्यप आयानन्दश्चेति । इत्येषा महाश्रावकाणा समीपे अनन्त भिक्षुसङ्घ ध्यायीत । प्रत्येकबुद्धानां समीपे अनन्ता प्रत्येकबुद्धा ध्यायीत । महाबोधिसत्त्वानां चाष्टासु स्थानेषु अनन्त बोधिसत्त्वसङ्घ ध्यायीत ॥

एव शस्तं नभस्तल महापर्षन्मण्डलोपेत ध्यायीत । आत्मनश्च नाभिमात्रोदकस्थो नानाविधै पुष्पै दिव्यमानुष्यकै मान्दारवमहामान्दारव पद्ममहापद्मधातु कारिकइन्दीवरकुसुमैश्च नानाविधै महाप्रमाणै' महाकूटस्थै पुष्पपुटै भगवत पूजा कुर्या । सर्वश्रावकप्रत्येकबुद्धबोधिसत्त्वानां चूर्णच्छत्रध्वजपताकै दिव्यमानुष्यकै प्रभूतै प्रदीपकोटीनयुतशतसहस्रैश्च पूजां कुर्यान्मनोरमाम् ॥

एव च बलिधूपनिवेद्यादिसर्वपूजोपस्थानान्युपकरणानि दिव्यमानुष्यकान्युपहर्तव्यानि । भगवतश्च शाक्यमुने ऊर्णकोशाद्रश्मिमभिनिश्चरन्त चात्मानमवभासयमान सर्वांसां ध्यायीत । समनन्तरध्यानगतस्य जापिनः ब्राह्मपुण्यफलावाप्ति' नियत बोधिपरायणो भवतीति ॥

इत्येवमादयो ध्याना कथिता लोकपुङ्गवै ।
श्रेयस' सर्वभूतानां हितार्थं चैव मन्त्रिणाम् ॥

आदिमुख्यो तदा ध्यानो हितार्थं सर्वमन्त्रिणाम् ।
कथयामास सत्त्वेभ्यो मुनि श्रेष्ठोऽथ सत्तम ॥

मण्डलाकारतद्वेपप्रथमे मुनिभाषिते ।
द्वितीयं मण्डल चापि तृतीय मन्त्रमतः परम् ॥

प्रथमे उत्तमा सिद्धि मध्यमे तु तथा परम् ।
कन्यसे क्षुद्रसिद्धिस्तु निगम्य मुनिपुङ्गवः ॥

पटाकारं तथा ध्यान ज्येष्ठमध्यमकन्यसाम् ।
समासेन तु तद्ध्यान सर्वकिल्बिषनाशनम् ॥

नातःपर प्रपत्स्येत ध्यानाकारमनीषिण ।
सिद्ध्यन्ति तस्य म त्रा वै ध्यानेऽस्मिं सुप्रतिष्ठिताः ॥

यथेष्ट विधिनाख्यात ध्यान ध्यात्वा तु जापिनः ।
विसर्ज्य तत्र वे म त्र अर्घं दत्त्वा यथासुखम् ॥

उत्तीर्य तस्माज्जलौघात्तु ततो गच्छेद् यथासुखम् ।
स्थान पूर्वनिर्दिष्ट विधिदृष्टं सुसयतम् ॥

जपेन्मन्त्र तदा मन्त्री पूर्वकर्म यथोदिते ।
विसर्ज्य मन्त्र वै तत्र आहूता याश्च देवता' ॥

ततो निकृत्वा रक्षा सहायानां वा तथैव च ।
कुशलो कर्मतत्त्वज्ञो विधिकर्मरतो मत ॥

विविधै स्तोत्रोपहारैस्तु सस्तुत्वा अग्रपुद्गलम् ।
स्वमन्त्र मन्त्रनाथ च श्रावकां प्रत्येकखड्गिणा ॥

बोधिसत्त्वां महासत्त्वां त्रैलोक्यानुग्रहक्षमां ।
ततोत्थाय पुनस्तस्मादासनान्मन्त्रजापिनः ॥

दूरादावसथाद् गत्वा बहिर्वातान्तवर्जिताम् ।
विसृजेच्छ्टसिङ्घाण मूत्रप्रस्रवणं तथा ॥

दिवा उदङ्मुख चैव रात्रो दक्षिणामुखम् ।
न तत्र चिन्तयेदर्था मन्त्रजापी कदाचन ॥

न जपेत्तत्र मन्त्र वै स्वकर्मकुलभाषितम् ।
प्रशस्ता गतिचिह्नाद्यैः उपविष्टो तदा भुवि ॥

उपस्पृश्य जले शुद्धे शुचिवस्त्रान्तगालिते ।
प्रक्षाल्य चरणौ जानोर्मृत्तिकैः सप्त एव तु ॥

प्रश्रुतो सप्त गृह्णीयात् + + + + + + + + + ।
पुरीषस्रावणे त्रिंशत् उभयान्ते करे उभौ ।
खेटच्छोरणे चैव सिङ्घाणे द्वय तथा ॥

उपस्पृश्य ततो यत्ना दूराद्रावस्था भुवि ।
शब्दमात्र तथा गत्वा अध्वान्गदिपुक्षेपणा ॥

ततो परे यथेष्ट तु दक्षिणान्तां दिशां बहि ।
श्वभ्रकेदारमौपर्ये सिकतास्तीर्णे तथैव च ॥

नदीवर्जा तु पार चैत्यंजेदवस्करदाशुचिम् ।
प्रच्छन्ने रहसि विश्रब्धो प्रान्ते जनविवर्जिते ॥

तदा भवे तु विन्मन्त्री कुर्यात् पूतिच्छोरणम् ।
न मन्त्रजापी कालज्ञो कुर्याद् वेगनिधारणम् ॥

यथेष्टं ततो गत्वा देशं वै शुचि प्रान्ते यथाविधि ।
कुर्यात् प्रस्रवण कृत्वा तस्मि देशे यथासुखम् ॥

अरण्ये वा रहसिच्छन्ने गुप्ते वा चैव भूतले ।
मौनी सङ्गवर्जित कुर्यात् प्रस्रवण सदा ॥
विगते मूत्रपुरीषे तु कुर्यात् शौच सदा व्रती ।
सुकुमारां सुस्पर्शपिष्टां तु मृत्तिकां प्राणवर्जिताम् ॥
गृह्य तिस्रं तथा चैक गुदौ सदा उभयान्ते च करौ तथा ।
गृह्य पूर्वे तु निर्दिष्टमन्त्रिणा च सदा शुचि ॥

पादौ प्रक्षाल्य यत्नेन दक्षिण तु ततः परम् ।
अन्योन्यनैव सश्लिष्य पादा चैव सदा जपी ॥

विस्तरः कथित पूर्वं शौच मन्त्रजापिनाम् ।
गन्धनिर्लेपशौच तु कथित शुचिभि पुरा ॥

[illegible] ।
[illegible] भवतु ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

विधिना पूर्वमुक्तेन [illegible] शुद्धा मानसा ।
शौच पञ्चविध प्रोक्त सर्वत्र [illegible] ॥

कायशौचा तथा [illegible] ध्यानश्चैव कीर्त्यते ।
चतुर्थं सत्यशौच तु [illegible] ॥

सत्यधर्मा जितक्रोधा तत्त्वज्ञ शास्त्रदर्शिन ।
सूक्ष्मतत्त्वार्थकुशला मन्त्रज्ञ [illegible]शालिन ॥

हेतुद्ध्यात्मकुशला सिद्धिस्तेषु न दुर्लभा ।
न भाषेद्विनथा पूजां सत्यधर्मविवर्जिताम् ॥

[illegible]रा [illegible]रतरा चैव सर्वसत्यविवर्जिताम् ।
विद्वेषणीं सरोषां कर्कशां मर्मघट्टनीम् ॥

सत्यधर्मविहीनां तु परसत्त्वा[illegible]नीम् ।
पिशुनां [illegible]चित्तां च सर्वधर्मविवर्जिताम् ॥

हिंसात्मकां तथा नित्यं कुशी[illegible] धर्मचारिणीम् ।
मन्त्रजापी सदा वर्ज्या ग्राम्यधर्म तथैव च ॥

मिथ्यास [illegible] परलोकानिभीरुणा ।
गर्हितं सर्वबुद्धैस्तु बोधिसत्त्वैस्तु धीमते ॥

प्रत्येकखड्गिभिर्नित्यं श्रावकैश्च सदा पुन ।
मृषावाद तथा [illegible] सिद्धकामार्थिनां भुवि ॥

नरका घोरतर याति मृषावादोपभाषिण ।
पुनस्तिर्यग्गत्या [illegible] सदा पुन ॥

[illegible] मृषावा[illegible]विवर्जितम् ।
[illegible] ॥

सञ्जीवेऽसिपत्रे च तथैव शाल्मलीवने ।
बहुकल्पा वसेत् तत्र मृषावादी तु जन्तुन ॥
कुतस्तस्य तु सिद्ध्यन्ते म त्रा न मि·यभाषेण ।
उद्वेजयति भूतानि मि·याचार मानिन ।
ततोऽसौ मूढकर्मा वै मन्त्रसिद्धिमपश्यथम् ॥
एवंच वदते वाचां नास्ति सिद्धिस्तु मन्त्रिणाम् ।
कुतस्तस्य भवेत् सिद्धि' बहुकल्पा न कोटिभि' ॥
प्रतिक्षिप्त येन बुद्धानां शासन तु महीतले ।
ततोऽसौ पच्यते घोरे अवीचौ तु महाभये ॥
सञ्जीवे कालसूत्रे च नरके च प्रतापने ।
महाकल्प वसेत् तत्र सद्धर्मा म त्रिलापनात् ॥
निरये घोरतमसे पच्यन्ते बालिशा जना ।
सद्धर्मावमन्य तु अन्धेन तमसा वृता ॥
अज्ञाना बालभावाद्वा मूढा मि·याभिमानिन' ।
पतन्ति नरके घोरे विद्याराजावमन्य वै ॥
तस्मात् पापं न कुर्वीत मिथ्याचार्य च गर्हितम् ।
सद्धर्मं चावमन्य वै मिथ्यादृष्टिश्च गर्हिता' ॥
तस्मात् श्राद्धो सदा भूत्वा सेवेन्म त्रविधि सदा ।
सत्यवादी च मन्त्रज्ञो मन्त्राना च सदा हित' ।
भजेत मन्त्र मन्त्रज्ञा ध्रुव सिद्धिस्तु तस्य वै ॥
करोति विविधां कर्मा उत्कृष्टा मममध्यमाम् ।
क्रिया हि कुरुते कर्म नाक्रिया हि हित सदा ॥
क्रियाकर्मसमायुक्ता सिद्धिस्तस्य सदा भवेत् ।
क्रियार्थसर्वमर्थत्वात् कर्ममर्थसदाक्रिया ॥
अक्रियार्थ क्रियार्थं न क्रियाकर्म च युज्यते ।
सफल चैव क्रिया यस्य योगा नैव सदा कुरु ॥

कृत्य कर्मफलं चैव कृत्यकर्मफलं सदा ।
अफलं फलतां यान्ति फल चैव सदाफलम् ॥
अफला सफलाश्चैव सर्वे चैव फलोद्भवाः ।
सयोगात् साध्यते मन्त्र सयोगो मन्त्रसाधकः ।
असंयोगवियोगश्च वियोगो सयोगसा' . ॥
साध्यसाधनभावस्तु सिद्धिस्तेषु न सिद्ध्यते ।
सिद्धिद्रव्यास्तु सर्वत्र विरुद्धा', सिद्धिहेतवः ॥
अप्रसिद्धा सिद्धमन्त्राणां मन्त्राः साधनकारणाः ।
कर्तुरीप्सिततम कर्म कर्मरिप्सु क्रियाभवः ॥
अकर्म सर्वकर्मेषु न कुर्यात् कर्महेतवः ।
मन्त्रतन्त्रार्थयुक्तश्च सकल कर्ममारभेत् ॥
आरब्धं आरभेत् कर्म अकर्मा चैव नारभेत् ।
अनारम्भक्रिया मन्त्रा न सिध्यन्ते सर्वदेहिनाम्
पुरा गीतं मुनिभिः श्रेष्ठैः सर्वसद्धर्मभाषिभिः ।
समयं जिनपुत्राणां मन्त्रवादे तु दर्शितम् ॥
साधकः सर्वमन्त्रज्ञो कल्पराजे इहापरे ।
देशितं मन्त्ररूपेण मार्ग बोधिकारणम् ॥
सिध्यन्ति मन्त्राः सर्वे मे यत्र युक्ति सदा भवेत् ।
सोऽचिरेणैव कालेन सिद्धिं गच्छेन्मनीषिताम् ॥
शिवार्थं सर्वभूतानां सम्बुद्धैस्तु म + + + ।
+ + + + + रूपेण निर्वाणपुरगामिनाम् ॥
बोधिमार्ग तथा नित्यं सर्वकर्मार्थपूरकम् ।
बुद्धत्वं प्रथमं स्थान निष्ठं तस्य परायणम् ॥
अनाभोगे तथा सिद्धि' प्राप्नुयात् सफलानिह ।
विचित्रकर्मधर्मज्ञा मन्त्राणां करणं भवेत् ॥
शीलध्यानविमोक्षाणां प्राप्तिरेषा रामासतः ।
कथिता जिनमुख्यैस्तु सिद्धिः सर्वार्थसाधना ॥

पुष्कलान् प्राप्नुयादर्था उत्तमां गतिनिश्चयाम्।
यक्षाध्यक्ष तथा नित्य अधमा राज्यकारणा॥

नृसुरासुरलोकानां प्राप्नुयात् सर्वमन्त्रिण'।
आधिपत्य तथा तेषां कुरुते सफलां क्रियाम्॥

शौचाचारसमायुक्तो शीलध्यानरत सदा।
जपेन्मन्त्र ततो मन्त्री सर्वमन्त्रेषु भाषिताम्॥

चित्रां कुरुते कर्मा तथा चोत्तममध्यमान्।
कन्यसांश्चैव कुर्वीत भूतिमाकाङ्क्ष्य मन्त्रिण॥

कन्यसे भोगवृद्धिस्तु मध्यमे चोर्ध्वदेहिनाम्।
उत्कृष्टं चोत्तमेनैव सम्प्राप्नोति जापिन'॥

जपान्ते विश्रमेन्मन्त्री यावत् कालमुन्नीक्षयेत्।
साधनं तत्र कुर्वीत प्राप्तकाले तु जापिनः॥

सिध्यन्ति सर्वकर्माणि तथापि तत्र नित्यं जापी पापक्षयाच्च पुंसाम्।
करोति मन्त्री विधिपूर्वकर्म यत्तत् कृतं कर्मपरम्परासु॥

सिद्धिः स्थिता तस्य भवे कदाह्वा समग्रतां यात्र लभेत पुंस।
जपेत मन्त्रं पुन मन्त्रजापी पापक्षयार्थ तत कर्मनाशना॥

सिध्यन्तु मन्त्रास्तु तथोत्तमानि ये मध्यमा कन्यसलोकपूजिता।
जपेन पापं क्षपयन्त्यशेषं यत्तत् कृतं जन्मपरम्परासु॥

नश्यन्ति पापा तथ सर्वदेहिनां करोति चित्रा विविधाङ्गभूषणाम्।
मनोरमां सर्वगुणानुशालिनां यक्षे समावासनृपत्वनित्यम्॥

सर्वार्थसिद्धिं समवाप्नुवन्ति मन्त्रं जपित्वा तु तथागतानामिति॥

बोधिसत्त्वपिटकावतंसका महायानवैपुल्यसूत्राद् आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पाद्
एकादशमपटलविसराच्चतुर्थ साधनोपयिककर्मस्थानजपनियम
होमध्यानशौचाचारसर्वकर्मविधिसाधनपटलविसर
समाप्त इति।

अथ द्वादशः पटलाविसरः

अथ खलु भगवांश्शाक्यमुनिः पुनरपि सर्वावन्तं शुद्धावासभवनमवलोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । शृणु त्वं मञ्जुश्री! त्वदीयं विद्यामन्त्रानुसारिणां सकलसत्त्वार्थसम्प्रयुक्तानां सत्त्वानाम् । येन जाप्यन्ते मन्त्राः येन वा जाप्यन्ते अक्षसूत्रविधिं सर्वतन्त्रेषु सामान्यसाधनोपयिकसर्वमन्त्राणाम् । तं शृणु साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु । भाषिष्ये ॥

एवमुक्ते मञ्जुश्रीः कुमारभूतो भगवन्तमेतदवोचत् । साधु भगवां! तद् वदतु अस्माकमनुकम्पार्थं सर्वमन्त्रचर्यानुसमयप्रविष्टानां सत्त्वानामर्थाय सर्वसत्त्वानां च ॥

एवमुक्ते मञ्जुश्रिया कुमारभूतेन भगवानस्यैतदवोचत् । शृणु त्वं मञ्जुश्रीः! भाषिष्ये विस्तरविभागशो, येन सर्वमन्त्रचर्याभियुक्ताः सत्त्वाः सर्वार्था साधयन्ति । कतमं च तत् ॥

आदौ तावन्मन्त्रं भवति । नमः समन्तबुद्धानामचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् । तद्यथा—ॐ कुरु कुरु सर्वार्था साधय साधय सर्वदुष्टविमोहनि! गगनावलम्बे! विशोधय स्वाहा ।

अनेन मन्त्रेण सर्वाक्षसूत्रेषु कर्माणि कुर्यात् । शोधनवेधनग्रथनविरेचनादीनि कर्माणि कुर्यात् प्रथममक्षसूत्रेषु रक्षं चाभिमन्त्रयेत् ।

सप्तत्रिंशतिवाराणि कृतरक्षो व्रती तदा ।
एकरात्रं स्वपेत् तत्र स्वप्ने चैव स पश्यति ॥

अमनुष्यं रूपसम्पन्नं विरूपं वा चिरकालयम् ।
क्रवते तस्य सौमित्री गृह्यमर्थयथावनः ॥

ततोऽसौ साधको गच्छेत् प्रातरुत्थाय तं तरुम् ।
चापि पश्यते स्वप्नं विरूपं वा महोत्कटम् ॥

वर्जयेत् तं तरुं मन्त्री अन्यत्रं वाथ गच्छेय ।
प्रथमं रुद्रमर्क्षं तु इन्द्रेमैसमतः परम् ॥

पुत्रञ्जीवकमिष्टं वा अन्य वा फलसम्भव ।
वृक्षारोहसुसम्पन्नै सहायैश्चापि मारुहेत् ॥
सहायानामभावेन स्वयं वा आरुहेज्जपी ।
ऊर्ध्वशाखाफलस्था + + + + + + + + + + ॥

+ + + + + + तस्मिं ऊर्ध्वशाखाविनिर्गतः ।
ऊर्ध्वशाखां फल गृह्य ऊर्ध्वकर्म प्रयोजयेत् ॥
ऊर्ध्वे उत्तमा सिद्धिः कथित ह्यग्रपुङ्गले' ।
मध्यमे मध्यमा सिद्धिः कन्यसे ह्यधमेवतु ॥

फल तेषु समादाय अकुप्सां प्राणिभि. सदा ।
पश्चिमे शाखिनां प्राप्य सिध्यन्ते द्रव्यहेतव' ॥
उत्तरे यक्षयोन्यादीं आनयेद्देवतां सह ।
कृत्यमाकर्षः ख्यातो सर्वभूतार्थशान्तये ॥

देवतासुरगन्धर्वा किन्नरामथ राक्षसा ।
विधे सुकुरुते कर्म सर्वभूतार्थपुष्टये ॥
सफलां कुरुते कर्मां अशेषा भुवि चेष्टिताम् ।
पूर्वायां दिशि ये शाखा तत्रस्था फलसम्भवा ॥

तेषु कुर्यात् सदा यत्नाद् दीर्घायुष्यार्थहेतव' ।
करोति विविधाकारां यत्र सिद्धिः फलै. सदा ॥
या तु दक्षिणतो गच्छेत् शाखा पर्णासुशालिनी ।
तं जपी वर्जयेद् यस्मात् सत्त्वानां प्राणहारिणी ॥

दक्षिणास्तत्रशाखासु फला ये तु समुच्छ्रिता ।
अक्षैः तै' सम जप्याः शत्रूणां पापनाशनम् ॥

त जापी वर्जयेद् यत्नाद् बहुपुण्यानुहेतव' ।
अध'शाखावलम्बस्था फला ये तु प्रकीर्तिता ॥
गच्छेद् रसातल तैस्तु दानवानां च योपिताम् ।

अधो या यां तु निलया' पाताल तेन त व्रजेत् ।
प्रविश्य तत्र वै दिव्य सौख्यमासाद्य जापिनः ॥
आसुरीभिः समासक्तो तिष्ठेत् कल्प वसेच्चसौ ।
गृह्य अक्षफलं सर्वा ततो अवतरेज्जपी ॥
कृतरक्षो महायैस्तु ततो गच्छेद् यथासुखम् ।
गत्वा तु दूरतः स्थान शुचौ देशे तथा नित्यम् ॥
तिष्ठेत्तत्र तु मन्त्री शोधयेमक्षमुज्ज्वलाम् ।
गृह्य अक्षफलत्युक्तो सशोध्य वाथ सर्वतः ॥
सशोध्य सर्वतः अक्षां ग्रथयेन्मन्त्रशालिनः ।
वसस्रष्ट एकं वा वारां ते एकविंशति ॥
शोधयेन्मन्त्रसत्त्वज्ञो पूर्वमन्त्रेण तुः सदा ।
सप्तजप्तेथमष्टैर्वा ततो शुद्धि' समिष्यते ॥
कन्याकर्तितसूत्रेण पद्मनालासमुत्थितै' ।
त्रिगुणैः पञ्चभिर्युक्तो कुर्याद् वर्त्तितकं व्रती ॥
तं ग्रन्थेन्मन्त्रतत्त्वज्ञो फलां सूक्ष्मां सुवर्तुलाम् ।
अच्छिद्रां प्राणकैर्नित्यं अव्यङ्गां वाप्यकुत्सिताम् ॥
शोभनां चारुवर्णास्तु अच्छिद्रामस्फुटितां तथा ।
रुद्राक्ष सुतजीरं वा इन्द्राक्षफलमेव तु ॥
अरिष्टां शोभनां नित्यं अव्यङ्गां फलसम्मताम् ।
ग्रथेन्मन्त्री सदा युक्तो अक्षमालां तु यत्नतः ॥
सौवर्णमथ रूप्यं वा माणिक्यं स्फाटिकं समम् ।
शङ्खं सुसारं चैव मौक्त वापि विधीयते ॥
प्रवालैर्विविधा माला कुर्यादक्षमालिकाम् ।
अन्यरत्नाश्च वै दिव्यान् कुर्यात् शुभमालिकाम् ॥
पार्थिवैर्वर्तुलैर्गुलिकैर्ग्रथेत मन्त्रे समाहित' ।

कुशाग्रग्रथिकां चैव कुर्याद् यत्नानुजापितः ।
शताष्ट पञ्चविंश वा पञ्चाश चैव मध्यमाम् ॥

एतत्प्रमाणमालां तु ग्रथेन्मन्त्री समाहितः ।
सहस्रं साष्टक चैव कुर्यान्माला तु ज्येष्ठिकाम् ॥

एतच्चतुर्विधां मालां ग्रथित नित्यमन्त्रिभिः ।
ततो ग्रथितुमाला वै त्रिमात्रां द्विक एव वा ॥

पुष्पलोहमयैः कटकैः सौवणः रजतैस्तथा ।
ततो ताम्रमयैर्वापि ग्रथेन्मालां समासत ॥

ततोऽन्ते पाशक कृत्वा न्यसेत् तदानुपूर्वत ।
वेष्टयेत् तं तुसन्ध्यन्ताद् यथा बद्धोऽवतिष्ठति ॥

परिस्फुटं तु ततो कृत्वा मण्डलाकारदर्शनम् ।
सर्वभोगतथाकारं परिवेष्ट्याभिभूषितम् ॥

मुक्ताहारसमाकारो कण्ठिकाकारनिर्मित' ।
स्नात्वा शुभे अम्भे सरिते वापि निर्मले ॥

स्नात्वा च यथापूर्वं उत्तिष्ठे सलिलाशयात् ।
उपस्पृश्य यथायुक्त्या गृह्यमक्षाणुमन्त्रितम् ॥

प्रक्षाल्य पञ्चगव्यैस्तु तथा मृत्तिकचूर्णिकैः ।
प्रक्षाल्य शुभे अम्भे सुगन्धैश्चानुलेपनैः ॥

प्रशस्तैर्वर्णकैश्चापि श्वेतचन्दनकुङ्कुमैः ।
प्रक्षाल्य यत्नतो तस्मात् ततो गच्छेदुदयं तथा ॥

यथास्थान तु गत्वा वै यत्रासौ परमध्यमः ।
जिनश्रेष्ठो मुनिर्मुख्यो शाक्यसिंहा नरोत्तमः ॥

शास्तुविम्बे तथा नित्य भुवि धातुवरे जिने ।
प + + + + + + + + + + + + + समीपतः ॥

अहोरात्रोपितो भूत्वा ददो माला मुनिसत्तमे ।
कृतजापी तथा पूर्व प्रमाणे ोर ागम ॥
परिजप्य ततो माला रात्रो तत्रैव सन्यसेत् ।
स्वपेत् तत्रैव मन्त्रज्ञः कुशसस्तरणे भुवि ॥
स्वप्ने यन्वसौ पश्य शोभना स्वप्नदर्शनाम् ।
सफला स्वप्ननिर्दिष्टा सिद्धिस्तस्य विधीयते ॥
बुद्धश्रावकप्रत्यङ्गीणां स्वप्न यश्च न्श्यते ।
सफल सिद्ध्यते मन्त्री ध्रुव तस्य विधिक्रिया ॥
कुमाररूपिण बाल विचित्र चारुदर्शनम् ।
स्वप्ने यन्यसौ दृष्ट्वा माला दत्वा तथैव च ॥
अमोघ तस्य सिद्ध्यन्ते मन्त्रा सर्वार्थसाधका ॥ इति ।

बोधिसत्त्वपिटकावतसका महायानवैपुल्यसूत्राद्
आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् मध्यम
पटविधानविसराद् द्वादशम
अक्षसूत्रविधिपटलविसर
परिसमाप्त इति ॥

अथ त्रयोदशः पटलविसरः ।

अथ खलु भगवां शाक्यमुनिः पुनरपि पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयतेस्म । अस्ति मञ्जुश्रीः! त्वदीयं मन्त्रपटलसमस्तविन्यस्तविशेषविधिना होमकर्मणि प्रयुक्तस्य विद्यासाधकस्य अग्न्योपचर्याविशेषविधानतः । यत्र प्रतिष्ठिता सर्वविद्याचर्यानियुक्ता सत्त्वा प्रयुज्यन्ते । कतमं च तत् ॥

रहस्यविद्यामन्त्रपदानि । तद्यथा — "ॐ उत्तिष्ठ हरिपिङ्गल! लोहिताक्ष! देहि ददापय । हूँ फट् फट् सर्वविघ्नां विनाशय स्वाहा ।" एष सः मञ्जुश्रीः! परमाग्निहृदयं सर्वकर्मकरं सर्वकामदम् ॥

आदौ तावत् साधकेन अनेनाग्निहृदयेन सकृज्जप्तं घृताहुतित्रयं अग्नौ होतव्यम् । अग्निराह्वानितो भवति । तथाप्रयुक्तस्य शान्तिकपौष्टिकरौद्रकर्मेषु त्रिधा समिधाकाष्ठानि भवन्ति ॥

अशोककाष्ठं शान्त्यर्थे सार्द्रं चैव विशिष्यते ।
वितस्तिहस्तमात्रं वा त्र्यङ्गुलं वापि चोच्छ्रितम् ॥

स्निग्धाकारप्रशस्तं तु विभिन्नेषा विशीर्णगे ।
अकोटरं असुषिरं वापि शुकपर्णनिभं तथा ॥

हरितं शुक्लवर्णं वा कृष्णवर्णं विवर्जयेत् ।
कृमिभिर्न च भक्षितं वर्ज्यमकोटरं वापि सन्दधेत् ॥

अन्यवर्णा प्रकृष्टास्तु अधर्मश्चैव वर्जिता ।
नातिशुष्का न चार्द्रापि न च दग्धं समारभेत् ॥

अपूर्ति अवक्रं चैव अत्युच्चं चापि वर्जयेत् ।
अग्निकुण्डं तथा कृत्वा चतुःकोणं समन्ततः ॥

अधश्चैव खनेद्यत्नाच्चतुर्हस्तं प्रमाणतः ।
त्रिहस्तं द्वे तु हस्तानि एकहस्तं तथैव च ॥

चतुरश्रं चापि यत्नेन कुर्याच्चापाकृतिं तथा ।
वज्राकारमङ्काश उभयाग्र त्रिसूचिकम् ॥

कुर्यादाग्निकुण्डेऽस्मिन् द्विहस्ता विगञ्च तत् ।
शुचौ देशे परामृष्टे नदीकूले तथा वरे ॥

एकस्थावरदेशे च श्मशाने शून्यवेश्मनि ।
कु + द्याम सुसरूपो पर्वताग्रे तथैव च ॥

शून्यदेवकुले नित्य महारण्ये तथैव च ।
यानि साधनदेशानि कथितान्यग्रपुष्कले ॥

एतानि स्थाना युक्तानि होमकर्मेति सर्वत' ।
कुशविण्डकोपविष्टेन स्थित्वा हस्तमात्र ततः ॥

कुर्यात् तत्र मन्त्रज्ञो होमकर्म विशेषतः ।
क्षिप्रमेभि' स्थित सिद्धिः स्थानेष्वेव न सशय' ॥

प्राङ्मुखो उदङ्मुखो वापि कुर्यात् शान्तिकपौष्टिके ।
दक्षिणेन तु रौद्राणि तानि म त्री तु वर्जयेत् ॥

प्राङ्मुखे शान्तिका सिद्धि पौष्टिके चापि उदङ्मुखा ।
एभिर्मन्त्री सदाकाल मन्त्रजाप तु मारभेत् ॥

नित्याम्रप्लक्षन्यग्रोधैं कुर्यात् कर्माणि पौष्टिकम् ।
आभिचारुककाष्ठानि शुष्ककट्वाम्लतीक्ष्णकाः ॥

तानि सर्वाणि वर्जीत निषिद्धा मुनिभि' सदा ।
शान्तिके पौष्टिके कर्म सार्द्रकाष्ठा प्रशस्यते ॥

रौद्रकर्म तथा कर्मा वर्जिता मुनिभिः सदा ।
तेषामभावे समिधानां काष्ठ तेषां तु कल्पयेत् ॥

समन्ता कुशसस्तीर्णं उभयाग्र तु कल्पयेत् ।
हरितैः स्निग्धसङ्काशैर्मयूरग्रीवसन्निभैः ॥

तथाविधै' कुशैर्नित्य कुर्यात् शान्तिकपौष्टिकम् ।
मरकताकाशसङ्काशैस्तथा शुक्लैः त्रिणैः सदा ॥

कुर्यात् पावककर्माणि निपिद्धा जिनवरैरिह ।
निर्मले चाम्भसो शुद्धे कृमिभिर्वर्जिते सदा ॥

ततोऽभ्युक्ष्य समन्ता वै कुर्याच्चापि प्रदक्षिणम् ।
ज्वालयेद् वह्नि युक्तात्मा उपस्पृश्य यथाविधि ॥

शुचिना तृणमूलेन कुर्यादुल्कां प्रमाणत ।
मुष्टिमात्र ततो कृत्वा ज्वालयेद् वह्नि यत्नत ॥

न चापि मुखवातेन वस्त्रान्तेन वा सदा ।
निवासनप्रावरणाभ्यां वर्जिता नान्यमन्त्ररे ॥

न चापि हस्तवातेन उपहन्याभिरतेन वा ।
शुचिव्यजनेन तथा वस्त्रे पर्णे चापि प्रवातगे ॥

समीरिते कृते वह्नौ एभिरुद्भूतमारुते ।
ज्वालयेदधिमन्त्रज्ञो होमार्थी सुसमाहित ॥

त्रीन्वारां ततोऽभ्युक्षे कृत्वा वा अपसव्यकम् ।
आहुतित्रय ततो दद्या आज्ये गव्ये तु तत्र वै ॥

ततो कुर्यात् प्रणाम वै सर्वबुद्धानतायिनाम् ।
स्वमन्त्रमन्त्रनाथ च ततो वन्दे यथेष्टत ॥

अग्निहृदये ततो मन्त्रे जप्त जप्तेन वै सदा ।
आह्वयेद् वह्नियुक्तात्मा पुष्पैरेव सुगन्धिभि ॥

आह्वयति नित्य मन्त्रज्ञो स्थान न्यान विचक्षण ।
आसनं स्थानं दत्वा तु तेन मन्त्रेण नान्यथे ॥

दधिघृतमाज्यमिश्र तु म नाक्त समिधां त्रयम् ।
जुहुयादग्निपूजार्थ मन्त्रकर्मण सर्वत ॥

उभयस्थ तदा कुर्यात् समिधानां द्रव्यमिश्रितम् ।
आज्यमध्वक्तसयुक्तां दध्यमिश्रे तथैव च ॥

सहस्र लक्षमात्र वा शताग्र चापि कल्पयेत् ।
गुह्यमन्त्री तथा मन्त्र सकृज्जप्त्वा क्षिपेत् शिखो ॥

[illegible] नक्षत्रे तथैव च ।
शान्तिकर्माणि कुर्वीत विधूम चापि पौष्टिकम् ॥
सधूम रौद्रकर्माणि गर्हिते जिनवर्णिते ।
होमकर्मप्रयुक्तस्तु अग्नो वर्णा भवेत्सदा ॥
शान्तिके सितवर्णस्तु शस्त जिनवरै सदा ।
सिद्ध्यन्ति तत्र म त्रा वै सितेऽग्नो जुह्वतो यदि ॥
रक्तवर्ण तथा नित्य पौष्टिकान् सिद्धिमिष्यते ।
कृष्णे वा धूमवर्णे च कपिले चापि पाशिकम् ॥
इत्येषा त्रिविधा सिद्धि' त्रिधा वर्णप्रवर्तिता ।
अ[illegible]वर्णाभ्रवर्णा वा त्रिविधा[illegible]वर्णिता ॥
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible] ।
भूयोऽपि कृतजापस्तु म [illegible]द्धिर्भवेद् यदि ॥
पुनर्होम प्रवर्तीत विधिदृष्टेन कर्मणा ।
विसर्ज्याह्वाननां चैव वाह्य मन्त्रमुदीरयेत् ॥
पूर्वप्रकल्पितोवापि मण्डलेऽस्मिन् यथाविधि ।
तेनैव कुर्याद्धोम वै विसर्ज्याह्वानकर्मणाम् ॥
सर्वकर्माणि तेनैव कुर्यात्तु तत्रैव कर्मणि ।
अग्निचर्यां तथाप्येष पटस्याग्रत मारभेत् ॥
सिद्ध्यन्ति तत्र मन्त्रा वै पूर्वमुक्त तथागतै ।
जिनवर्णितकर्माणि कुर्यान्न च तत्र वै सर्वत ॥
नान्यकर्माणि कुर्वीत पापकानि विशेषत' ।
गर्हिता जिनवरैर्यद्व विरुद्धा लोककुत्सिताम् ॥
उत्तिष्ठ चक्रवर्तित्वा वोधिसत्त्वोऽथ भूमिप ।
पञ्चाभिज्ञ तथा लाभे देवत्व चाथ सिद्ध्यति ॥

पटेऽस्मिन् नित्ययुक्तश्च होमकर्मविशारद ।
पाताळाधिपत्य वा अ तरीक्षचरमथ ॥
भौम्यदेवयक्षत्व यक्षीमाकर्षणे सदा ।
राज्ये आधिपत्ये वा त्रपयेऽस्मि ग्राम एव वा ॥
विद्याधरमसुरत्व सर्वसत्त्ववशानुगे ।
आकर्षणे च भूताना महासत्त्वा महात्मनाम् ॥
बोधिसत्त्वां महासत्त्वा दशभूमिसमाश्रिताम् ।
आनयेद्धोमकर्मण कि पुनर्मानुष भुवि ॥ मि
सेनापत्य तथा लोके ऐश्वर्ये च विशेषत ।
सर्वभूतसमानश्य नृपात्व तथापि च ॥
वश्यार्थ सर्वभूतानां नृपतेर्वापि सम भुवि ।
सर्वकर्मान् तथा नित्य कुर्याद्धोमा सर्वत ॥
सर्वतो सर्वयुक्तात्मा सर्वकर्म समाश्रयेत् ।
नियत सिद्ध्यते तस्य कर्म श्रेयोऽर्थमुत्तमम् ॥
मध्यमाश्चैव सिद्ध्यन्ते कर्मा कन्यस एव वा ।
सर्वद्रव्याणि तत्रैव सिद्धिमुक्ता त्रिधा पुन ॥
दृश्यते सफला सिद्धि होमकर्मे प्रवर्तिने ।
मुद्रा पञ्चशिखां बध्वा म त्रां चैव केशिनीम् ॥
कुर्यात् सर्वकर्माणि आत्मरक्षानानुगी ।
होमकर्मे प्रवृत्तस्तु पठेन्म त्रमिम तत ॥
सप्तजप्ताष्टजप्त वा कर्मेऽस्मि इन सदा ।
"नमः सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानामप्रतिहतशासनानाम् । तद्यथा
ॐ ज्वल तिष्ठ हूँ रु रु विश्वसम्भव सम्भवे स्वाहा ।"
अनेन मन्त्रप्रयोगेण जप कृाष्ठ पुनः पुन ।
द्विजप्त सप्तजप्त वा जुहुयादग्नौ स मन्त्रवित् ॥
पुष्पधूपगन्ध वा सर्व अत सम तत ।
वारिणा मन्त्रजप्तन अनेनैव त प्रोक्षयेत ।

ततो सर्वकर्माणि आरभेद् विधिहेतुना ।
पूर्वप्रयोगेणेव कर्त्तव्यो सर्वकर्मसु ॥
पूर्वपञ्चशिखा बध्वा महामुद्रां यशस्विनीम् ।
कृतरक्षा ततो भूत्वा नेशिन्या चेव सदा जपी ॥
आरभत् सर्वकर्माणि सिद्धिहेतो विशारदा ।
शकुना यदि दृश्यन्ते शब्दा चेव शुभा सदा ॥
सफलास्तस्य मन्त्रा वै वरदाने यथेप्सत ।
आदिकर्मेषु प्रयुक्तस्तु मन्त्रा म न्त्रहेतुना ॥
सफला सकला चैव सिद्धिस्तेषु विधीयते ।
जयशब्द पटहो वा दुन्दुभीनां च निस्वनम् ॥
सिद्धि' सर्वत्र युक्ता होमकर्मे समाश्रित' ।
अन्या वा शकुना श्रेष्ठा पक्षिणानां वा शुभा रुता ॥
विविधाकारनिर्घोषा शब्दार्थो जिनवर्णिता' ।
प्रशस्ता दिव्या मङ्गल्या दिव्या मनोज्ञा विविधा रुता ॥
छत्र ध्वजपताकाश्च यापिताप्यलङ्कृता' ।
पूर्णकुम्भ तथा अर्घदर्शनं सिद्धिहेतवः ॥
अनेकाकारवर्णा वा प्रशस्ता लोकपूजिता ।
तेषा दर्शन सिध्यन्ते मन्त्रा विविधगोचरा ॥ इति ।

बोधिसत्त्वपिटकावतंसकात् महायानवैपुल्यसूत्राद्
आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पात् त्रयोदशम
पटलविसर परिसमाप्तमिति ॥

अथ चतुर्दश' पटलविसर ।

अथ खलु भगवांश्शाक्यमुनि पुनरपि शुद्धावासभवनमव लोक्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतमाम त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री ! त्व दीयविद्यारहस्यसा रोपयिकसर्वमन्त्राणां समनुज्ञ तथागतगमकोश विसृतधर्ममेघानुप्रविष्टगगनस्वभावसमन्त्राणा लौकिकलोकोत्तराणां प्रभु ज्येष्ठतम , यथा कुमार सर्वसत्त्वानाम् । तथागतो अत्र आख्यायते ज्येष्ठतम श्रेष्ठा देवमनुष्याणा पुरुषऋषभ बुद्धो भगवा । एव हि कुमार ! सर्वमन्त्राणामय विद्याराजा अग्रमाख्यायते श्रेष्ठतम पूर्वनि र्दिष्ट तथागतै अनभिलाप्यैर्गङ्गानदीरिक्तपुण्यैर्बुद्धैर्भगवद्भि रत्नके तोस्तथागतस्य परमहृदय परमगुह्य सर्वमन्त्रराजमागर्भबुद्धरारतुतम शस्त सर्वबुद्धसत्त्वसमाश्वासकर सर्वपापप्रणाशक सर्वकामद सर्वाशाप रिपूरकम् । कतम च तत् ॥

अत्रान्तरे भगवत शाक्यमुनेः ऊर्णाकोशात् सर्वबुद्धसंचोदनी नाम रश्मि निश्चरति स्म । येन दशदिश स्फरित्वा सर्वाणि बुद्धक्षेत्राण्यव भास्य सर्वसत्त्वां मनांसि तोषयित्वा उपरि भगवत शाक्यमुने उष्णीषा अन्तर्धीयते स्म ॥

उष्णीषाच्च भगवत समन्तज्वालामालितमूर्ति अनवलोकनीयो सर्वसत्त्वै दुर्धर्ष महाप्रभावसमुद्गत प्रभामण्डलालङ्कृतदेह विवि धाकाररूपी महाचक्रवर्तिरूपी विद्याराजा एकाक्षरो नाम निश्च रति स्म । निश्चरित्वा सर्व गगनतलमवभास्य सर्वविद्याराजपरिवृत अनेकविद्याकोटीनयुतशतसहस्रपुरस्कृत पूज्यमाना सर्वलोकोत्तरै वि द्याचक्रवर्तिराजानै अभिनन्द्यमाना सर्वमन्त्रै प्रभाव्यमाना सर्वबुद्धबो धिसत्त्वै दशभूमिप्रतिलब्धै महात्माभि सर्वगगनतलमापूर्य दि व्यरत्नोपशोभितमहामणिरत्नालङ्कृतदेह नानारूपी प्रभास्वरतर विविधरूपनिर्माणकोटीनयुतशतसहस्रमुत्सृजमान एकाक्षर शब्दमुदा रयमान महारश्मिजाल प्रमुञ्चमान अन्तरिक्षे स्थितोऽभूत् भगवत शाक्यमनेरुपरिष्टात् सम्मुखमवलोकयमान सर्वावन्त शुद्धावासभवन महापर्षन्मण्डलञ्चावभास्यमान ॥

अथ भगवाञ्छाक्यमुनिः एकाक्षरं विद्याचक्रवर्तिनं सर्वतथागतहृदयं रत्नकेतुर्नाम तथागतस्य परमहृदयपरमगुह्यतमं सर्वतथागतैर्भगवत रत्नकेतो सन्निपत्य साधु गगन आभास इव पराह मुनय छत्रकेतु पुष्पे द्रुमुपिना तल्लाकमुनि कनकाम्बर नागतैर्भाषित चानुमोदित च सर्वथातीतं सम्यक् सम्बुद्धैः ऋषित चानुमोदितं च । कतमं च तत् । तद्यथा— 'भ्रू' ।

एष स मञ्जुश्रीः परमहृदयं सर्वतथागतानां असर्वगुणा विद्याचक्रवर्तिनं एकाक्षरं नाम महापवित्रम् । अनेन साध्यमानं सर्वमन्त्राः सिद्ध्यन्ते । त्वदीये ये कुमारकल्पराजवरे सर्वमन्त्रानुकूलं परमरहस्यं अग्रं समनुज्ञं सर्वकर्मावरणविशोधकं अवश्य तावत् साध्यं । + + । + । । । + कर्माणि सर्वमन्त्रेषु अस्मिन् कुमार! त्वदीयकल्पराजे सर्वलौकिकलोकोत्तराणि च मन्त्रतन्त्राणि साधयितव्यानि ॥

अनेन कृतरक्ष, अधृष्यो भवति सर्वभूतानामिति । सर्वविघ्नैश्च लौकिकलोकोत्तरैर्नाभिभूयत इति ॥

समनन्तरभाषिते च भगवता शाक्यमुनिना सर्वोऽपि त्रिसाहस्रमहासाहस्रो लोकधातुः षड्विकारं प्रकम्पिता अभूत् । सर्वाणि च बुद्धक्षेत्राणि अवभासितानि सर्वे च बुद्धा भगवन्त सन्निपातिता भवेयुः ॥

तस्मिन् पर्षन्मण्डले शुद्धावासभवनोपनिषण्णाः सर्वे च बोधिसत्त्वा दशभूमिमतिलब्धा अवैवर्तिका अनुत्तरायां सम्यक् सम्बोधौ सर्वे श्रावकप्रत्येकबुद्धाश्च सर्वसत्त्वा महर्द्धिका विद्याराजरश्मिसञ्चोदिता आगच्छेयुरभूता । अन्ये च सत्त्वा यावन्त अनन्तापर्यन्तलोकधातुव्यवस्थिता नरकतिर्यक्प्रेतदुःखगतिसान्निश्रिता तेन महता रश्म्यवभासेन स्पृष्टा अवभासिता च गगनमिवानुद्वेगा एवं गुणलाभिनस्तं नियत त्रियायानसन्निश्रिता भवेयुरिति ॥

अथ भगवाञ्छाक्यमुनिः तं महापर्षन्मण्डलमवलोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म ।

शृणु मञ्जुश्री ! इम विद्याराज महर्द्धिकमेकवीर सर्वकर्मिक सर्वविद्याराजचक्रवर्तिन सर्वसत्त्वानामाशापारिपूरक सर्वकल्पविस्तरे त्वदीयमन्त्रत त्रयस्मिन्तस्मिमनुप्रविष्टं सर्वेम त्राणा साधक साधारणभूतं महेशाख्य महात्मसाहसत्त्वराश्च काराशपमज्ञापायकौशलस र्वबोधिमार्गसशोधकनिर्वाणप्रतिष्ठापकाक्रमणबोधिमण्डनिपदनाक्रमण कुशलसम्भारभूत अस्येव समासतः कल्पविस्तर पटविधानमण्डल ससाधनोपयिक पूर्वमन्त्र यर्यानुचरित यत्र प्रतिष्ठिता सत्त्वा साधयिष्यन्ति महाचक्रवर्तिन विद्याराज महद्धन सर्वेग त्राणा परमेश्वर प्रभ ङ्कर सर्वाशापारिपूरक विनायक सर्वजगद्धित बुद्धमिव साक्षात् प्रत्युप स्थित स्वयम्भुव उत्तमोत्तिष्ठमध्यमकन्यससर्वकर्मिकम् ।

क्षेमङ्कम शिव शान्त सर्वपापमनाशनम् ।
देवानामपि तं देव मुनीनां मुनिपुङ्गवम् ॥

बुद्धमादित्यत बद्ध विशुद्ध लोकविश्रुतम् ।
सर्वधर्मस्वभावज्ञ भतकोटिस्नात्रिलम् ॥

वक्ष्ये कल्पवर तस्य शृणुध्व भूतिकाङ्क्षिणाम् ।
आदौ तावत् पटे दिव्ये विकेशे श्लेपवर्जिते ॥

नवे शुक्ले विशेषेण सदशे चैवमालिखेत् ।
द्विहस्तमात्रप्रमाणेन हस्तमात्र च तिर्यक ॥

तथाविधे शुभे चैव निर्मले चारुदर्शने ।
सिते दौष्ये तथा शुक्ले सुव्रते पिच्चिवर्जिते ॥

शद्वागापटके शक्र पटे चैव दुकूलके ।
आतस्ये वार्कले चव शुद्धे तन्तुविवर्जिते ॥

विमानिलअशम्भने जन्तूनां चानुपापने ।
अकाशये तथा चान्ये यात्राज्ञत साधुवर्णिते ॥

तादृशे च पटे श्रेष्ठ कुर्यान्मालेख्यमाद्यम ।
शास्तुबिम्बमालिख्य प्रभामण्डलमालिनम् ॥

हेमवर्ण तम्आलिख्य ज्वालामालिन विद्रुम् ।
एकाकिन गुहालीन पर्वतस्थ महाग्रमम् ॥
रत्नमालावनद्ध वै कुर्यात्पटवितानकम् ।
उपरिष्टादुभौ देवौ धार्यमाणौ तु मालिखेत् ॥

पर्वतस्योपरिष्टा वै कुर्याद् रत्नमालकाम् ।
समन्ततश्च वितानस्य मुक्ताहारार्द्धभूषितम् ॥
उपरिष्टाच्छैलराजस्य सर्वमालिख्य यत्नत' ।
अधश्चैव तथा शैले महोदधिसमप्लुतम् ॥

पटान्ते चैव पुष्पाणि समन्ताच्चैवमालिखेत् ।
नागकेसरपुन्नागवकुल चैव यूथिकाम् ॥
मालतीकुसुम चैव प्रियङ्गुकुरवक सदा ।
इन्दीवर च सौगन्धी पुण्डरीकमत'परम् ॥

विविधानि पुष्पजातीनि तथान्यां गन्धमाश्रिताम् ।
एतेषामेव पुष्पाणि + + + + + + + + ॥
+ + चेव पूजार्थं दद्यु' शास्तुर्मनोरमम् ।
पूर्वनिर्दिष्टविधिना पटे ज्येष्ठे तथा पटे ॥

सूत्र तन्तुवाय च तथा चित्रकर मतम् ।
प्रातिहारकपक्षे च आलिखेच्छुद्धतमेऽहनि ॥
तथाप्रवृत्तो च काले च जापे चैव विधीयते ।
सर्व सर्वमेवास्य पूर्वमुक्त समाचरेत् ॥

रङ्गोज्ज्वल विचित्राढ्य शास्तुबिम्ब समालिखेत् ।
अनेकाकारसम्पन्न कर्णिकारसमप्रभम् ॥
चम्पकाभासमाभास आलिखेद्धेमवर्णितम् ।
एभिराकारसम्पन्न मुनिमालिख्य रत्नजम् ॥

रत्नकेतु महाभाग श्रेष्ठ वै मुनिपुङ्गवम् ।
सर्वधर्मवशिप्राप्त बुद्धरत्नं समालिखेत् ॥

रत्नपर्वतमासीन गुहारत्नोपशोभितम् ।
पर्यङ्कोपरिविष्ट तु दत्तधर्मानुदेशनम् ॥
ईपिस्मितमुख वीर ध्यानालम्बनचेतस' ।
गुहाबहिः समालिख्य अधश्चैव समन्तत. ॥
पटान्तकोणे सन्निविष्ट साधक जानुकपूरम् ।
धूपव्यग्रकर चैव ईषित्कायावनामितम् ॥
उत्तरासङ्गिन कुर्याद् यथावेषानुलिङ्गिनम् ।
दक्षिणे भगवतस्याध' महोदधितलादपि ॥
आलिखेन्नित्ययुक्तात्मा मन्त्रिणं श्रेयसार्थिनम् ।
एतत् पटविधानं तु कथितं लोकपूजितै' ॥
मण्डलं तस्य देवस्य साम्प्रत तु प्रवक्ष्यते ।
युक्तमन्त्रस्तदा मन्त्री तस्मिन् काले सुमन्त्रवित् ॥
कृतसेव' सदामन्त्रे अभ्यस्ता जापसम्पदे ।
अभिषिक्तस्तदा मन्त्रे कल्पेऽस्मिन् मञ्जुभाषिते ॥
मण्डलाचारसम्पन्ने नित्य चाभिषेचिते ।
अभिषिक्तः सर्वमन्त्राणा मण्डलेऽस्मिं विशारद ॥
युक्तिमन्त' सदा तन्त्रे आत्मरक्षे हिते मत ।
सहायांश्चैव रक्षन्नै' सुपरीक्ष्य महाद्युति ॥
आचार्यः सुसरब्ध' आरब्धाव्रतसेविन ।
महाप्राज्ञोऽथ सुस्निग्ध श्रीमान् कारुणिकः सदा ॥
सहायानां च सर्वेषां तथा लक्षणमादिशेत् ।
एकद्वौ त्रयो वापि तथाचाष्टमथापराम् ॥
कुर्याच्छिष्यां सुसम्पन्नां प्रभूतांश्चापि वर्जयेत् ।
पूर्वदृष्टविधान तु मण्डलेऽस्मिं सदा चरेत् ॥
प्रथमा ये तु निर्दिष्टा मण्डला दशबलोदिता ।
मञ्जुघोषस्य नान्य तु आलिखे नान्यकर्मणा ॥

प्रमाणं तु प्रवक्ष्यामि मण्डलस्य महाद्युते ।
चतुर्हस्तं द्विहस्तं वा तथाचाष्टमतं परम् ॥

शुचौ देशे नदीकूले पर्वताग्रे विशेषतः ।
पञ्चरङ्गिकचूर्णेन पूर्वदृष्टेन कर्मणा ॥

चतुरश्रं चतुर्द्वारं चतुस्तोरणभूषितम् ।
चतुःकोणं समं दिव्यं दिव्याचारसमप्रभम् ॥

रङ्गोज्ज्वलं विचित्रं च चारुवर्णं सुशोभनम् ।
ससुगन्धं सुरूपं च सुसहायः समारभेत् ॥

मौनी व्रतसमाचारः अष्टाङ्गोपसेविनः ।
अक्लिष्टचित्तो मात्रज्ञः धार्मिकोऽथ जपी सदा ॥

अपापकर्मसमारब्धः शान्तिकपौष्टिकः ।
मध्यस्था ते ततो विज्ञ आलिखेत् शास्तु वर्णिभिः ॥

प्रथमं सर्वं तु लेख्यं नानारत्नविभूषितम् ।
गुहासीनं महातेजं रत्नकेतुं तथागतम् ॥

पर्यङ्कोपविष्टं तु धर्मचक्रानुवर्तकम् ।
पद्मे यथैव तत् सर्वं आलिखेच्छास्तुपूजितम् ॥

त्रिपङ्क्तिभिस्तथा रेखे मुद्रश्राग्यलङ्कृतम् ।
कुर्यात् सञ्छादिता सर्वा पङ्क्तिश्चैव समन्ततः ॥

अन्यस्तां समस्तां च अनाकुलिततद्गताम् ।
तेषां तु मध्ये कुर्वीत चक्रवर्ती महाप्रभुम् ॥

उदितादित्यसङ्काशं कुमाराकारमधिपम् ।
आलिखेद् यत्नमास्थाय महाचक्रानुवर्तिनम् ॥

महाराजसमाकारं मुकुटालङ्कारभूषितम् ।
किरीटिनं महासत्त्वं सर्वालङ्कारभूषितम् ॥

चारुपट्टार्द्धसवीतं चित्रपट्टनिवासिनम् ।
स्रग्विणं सौम्यवर्णाभं माल्याम्बरविभूषितम् ॥

जिघ्रन्ता दाक्षिणेनैव करण नकुलमालकम् ।
ईषित्स्मितमुखं देव महावीर्य प्रभविष्णुवम् ॥
सुरूपं चारुरूप वै बालवृद्धाविवर्जितम् ।
वामहस्तसदाचक्र दीप्तमालिन परामृष्यन्तम् ॥
तदालेख्य अर्द्धपर्यङ्क सुनिविष्टमर्द्धेन भुजसंनिश्रितम् ।
आलिखेद् दिव्यवर्णाभ सुरूप रूपमाश्रितम् ॥
निषण्ण रत्नखण्डेऽस्मिन् सर्वतानो महाद्युते ।
श्रेयसः सर्वमन्त्राणां प्रवृत्तो वरद सदा ॥
ज्वलन्तं बुद्धिराकार । । मण्डलशाभिनम् ।
समन्ताज्ज्वालामालापज्य ज्वलत वायुमोरित ॥
एव मन्त्रप्रयोगैस्तु ज्वाल्यन्ते मानुष भुवि ।
तथाविध महावीर्य सर्वमन्त्रप्रसाधकम ॥
पश्येद् यो हि स धर्मात्मा मुच्यते सर्वकिल्विषात् ।
पञ्चानन्तर्यकारीपि दुःशीलो मन्दभाग ॥
सर्वपापप्रशान्ता वै मुच्यते दर्शनाद् विभो ।
मण्डल दृष्टमात्र तु देवदेवस्य चक्रिणे ॥
तत्क्षणा मुच्यते पापा येऽ ये परिकीर्तिता ।
तत' पूर्वद्वार सशोध्य मन्त्रेणैव सम विभो ॥
परिक्षिप्तं तोरणै सर्व कदल्याभिश्चापशाभितम् ।
परिस्फुट मण्डलं कृत्वा अशेष चारुरूपिणम् ॥
बलिं धूपं प्रदीप च गन्धमाल्य सदाशुभम् ।
पूर्वेणैव विधानेन कुर्यात् सर्वमादरात् ॥
मध्यस्थ पूर्णकुम्भ तु चक्रिणस्याग्रतो न्यसेत् ।
तत्कुम्भं विजयेत्याख्या मन्त्रज्ञस्त न चालयेत् ॥
तथाग्निकुण्ड पूर्व तु विधिदृष्टेन कर्मणा ।
होमकर्मसमारम्भो विभुमन्त्रेण नान्य वै ॥

होम चाष्टसहस्र तु खदिरेन्धनवह्निना ।
पालाश चापि श्रीखण्ड निम्बादुम्बरचाक्षरम् ॥
अपामार्ग तथा जुहुयात् सर्वकर्मेषु यत्नत ।
तिल वा आज्यसपृक्त दग्धग धसमप्लुतम् ॥
जुहुयात् सर्वकर्मेषु सहस्र साष्टक सदा ।
त्रिसन्ध्य पूर्वनिर्दिष्ट स्नान चेलावधारणम् ॥
त्रिशल शुभनक्षत्र कथित च मनीषिभि ।
पूर्वनिर्दिष्टकर्माणि जाप होम तथापरम् ॥
कुर्या मन्त्रयुक्तेन चक्रवर्तिकुलेन वा ।
एकाक्षरेणेव सर्वाणि कुयात् सर्वकर्मसु ॥
महाप्रभावाथयुक्तोऽसौ एकवीर सदापरम् ।
आचरेत् सर्वमन्त्राणा कल्प तेषु सदा जपी ॥
सिद्ध्य ते सर्वकल्पानि लोकिका लोकसम्मता ।
लोकोत्तराश्च महावीर्या विद्याराजाश्च महातपा' ॥
सिद्ध्यन्ते सर्वमन्त्रा वै अस्मिन् कल्पे तु ता यत' ।
मुनिभि कथितै ये वै मन्त्र तथा दशबलात्मजे ॥
शक्राद्यैर्लोकपालैस्तु विष्णुरीशानब्रह्मणे ।
चन्द्रसूर्यैस्तथान्येर्वा यक्षै रक्षसैस्तथा ॥
महोरगै किंनरैश्चापि तथा ऋषिवरैर्मुनि ।
गरुडैर्मातरैर्लोकै. तथान्यै. सत्त्वसञ्ज्ञिभि ॥
भाषिता ये तु मन्त्रा वै सिद्धि गच्छन्ति ते इह ।
आकृष्टा सर्वमन्त्राणा प्रणेता सर्वकर्मणाम् ॥
वशिता सर्वमन्त्राणा प्रणता सर्वकर्मणाम् ।
वशिता सर्वभूतानां तन्त्रग त्रसनिरतराम् ॥
एष एकाक्षरो मन्त्र. करोति सर्वमन्त्रिणाम् ।
सफल जप्तमात्रस्तु आकृष्टा सर्वदेवताम् ॥

वशिता सर्वकल्पानाश्रमी एकाक्षरा महाम् ।
करोति विविधाकारां त्रिचित्रा सा मुरणिंनाम् ॥
ोचितां नारमन्त्रा त गा ाग गम्यर ागाोत ।
परिस्फुट तु पट कृत्वा अशेष चारुदर्शनम् ॥
शुचौ दशे नदीकूले पर्वताग्रे च तं न्यसेत् ।
पूर्वकर्मप्रयोगेण कुर्यात् पश्चान्मुख सदा ॥
साधक' प्राङ्मुखो भूत्वा विधिदृष्टेन कर्मणा ।
दर्भपिण्डोपविष्टस्तु कुर्याज्जपमनाकुलम् ॥
नोच्चशब्दो न मृदु' नापि चित्तपरस्य तु ।
दृपय सर्वभूतानां क्षिप्रसिद्धिर्भवेत्विह ॥
मैत्रचित्त सदा लोके दु खितां कृपणां सदा ।
अनाथां दीनमनसा व्यसनार्त्तां सुदुर्बलाम् ॥
पतितां ससारघोरेऽस्मि कृपाविष्टोऽथ सिद्धयति ।
पटस्याग्रत यत्नेन महापूजा न्यसेत् सदा ॥
मानसा मानुर्याश्चापि दिव्या हृन्यमुत्तराम् ।
चिन्तयेत् कुर्याद्वापि जिने द्रविश्वपटस्य तु ॥
तत्रैवाग्निकुण्ड कुर्या तत्रनि ाात' ।
सुग ' 'ाको गगि जन्गात्त ा मान्ना' ॥
श्वेतन्त्र न्दनकर्पूर कुङ्कुम ाि नां
शताष्ट आहुतिं जुह्व पद्भौ द' ााा ॥
खदिरे पुष्य यज्ञाने पालाशे चापि नित्यन ।
णा गमुद्रने ताग्र ज्ञानोग्न नाहस्राि ॥
णामभावे काष्ठानाम य ताग्र सगादन ।
पिचुमर्द तत्गार न नभा गनान्नाग ॥
मर्वकणाान ार्गा गाााप्र ताा ाा ।
एकाक्षरेणाद म नग कुान मा नााााप्र ाप ॥

आशु सिद्धिर्भवत् तस्य पाप स्म समाचरेत् ।
सर्वेम नश्वरा तत्र सकर्मो कल्पान्तरा ॥
यथोक्त्या निष्कल्पन सिद्धि गच्छति न सशा ।
आकृष्यन्त तदा म त्रा वरदा चेव भवन्ति ह ॥
पलाशोदुम्बरसामधानां प्लक्ष यग्रोध एव वा ।
घृताक्तानां दध्नसयुक्ता म वोपेता समाहिताम् ॥
जुहुयात् सर्वतो मन्त्री राज्यकामो महीतले ।
देवी राज्यमाकांक्ष जुहुयात् कुङ्कुमच दनम् ॥
विद्याधराणां देवाना आधिपत्यमकाक्षयम् ।
जुहुयात् पश्चलक्षाणि षट्त्रिंशत् सकेसराम् ॥
होमान्ते वे तत्र कुर्यात अर्घ्यं शास्तुनिवेदनम् ।
समन्ता ज्वलते त्त पत्श्रेष्ठ जि नादित ॥
तं च स्पृष्टमात्र तु उत्पतेद् ब्रह्ममालयम् ।
अकनिष्ठा यावदेवास्तु यावाश्चापातालसश्रयम् ॥
अत्रान्तरे सर्वसिद्धाना राजासौ भवते सदा ।
विद्रापयति भूतानि महावीर्या दृढव्रत' ॥
क्रम विद्याधराणा सदा राजा भविता कर्मसाधने ।
पुनश्च कल्पमात्र तु स जीवेद् दीर्घमध्वनम् ॥
च्युतस्तस्मि महावाल्ल नियतो बोधिपरायणः ।
अपर कर्मनिर्लेप कथित सक्षपविस्तरम् ॥
श्वेतपद्मां समाहृत्य श्वेतचन्दनसयुताम् ।
जुहुयाच्छतलक्षाणि रत्नकेतु स पश्यति ॥
दृष्ट्वा त जिन श्रेष्ठ पश्चाभिज्ञो भवेत् तदा ।
महाकल्प चिर जीवेद् बुद्धस्यानुचरा भवेत् ॥
पश्यते च तदा बुद्धा अनन्ता दिशि सस्थिताम् ।
तेषां पूजयेन्नित्य तथैव च सत्वगेत् ॥

रत्नावती नाम धात्वेर यत्रासौ भगवा वसेन् ।
मुनि' श्रेष्ठो वरः अग्रो रत्नकेतुस्तथागत' ॥

तत्रासौ वसते नित्यं स त्रपूतो न सशय' ।
अपर कर्ममिष्ट च कथित ह्यग्रपुङ्गले ॥
नागकेसरकर्पूर चन्दन कुङ्कुम समम् ।
एकीकृत्य तदा मन्त्री जुहुयाल्लक्षाष्टसप्तति ॥
होमावसाने तदा देव आयातीह सचक्रिण ।
तुष्टो वरदो नित्य मूर्ध्नि स्पृशति साधकम् ॥
स्पृष्टमात्रस्तदा मन्त्री सप्तभूम्याधिपो भवेत् ।
जिनानामौरस' पुत्रो बोधिसत्त्व स उच्यते ॥
नियत बोधिनिष्ठस्तु व्याकृतोऽसो भविष्यति ।
तत प्रभृति यत्किञ्चिद ज्ञान ज्ञेय जिनात्मजम् ॥
जानाति सर्वमन्त्राणां गतिमाहात्म्यमूर्जितम् ।
पञ्चाभिज्ञो भवेत् तास्मिन् दृष्टमात्रेण मन्त्रराट् ॥

करोति विविधाकारामात्मभाव सदा यदा ।
सर्वाकारवरोपेतां पूजाकर्मि सदा रत ॥
भवते तत्क्षणादेव उद्युक्ता बोधिकर्मणि ।
क्षणमात्रे तदा लोकां बुद्धक्षेत्रां स गच्छति ॥

लोकधातुसहस्राणि अण्डा हिण्डति सर्वत' ।
बुद्धानां बोधिसत्त्वाना पश्य ते चरितां तदा ॥
धर्म शृणोति तत्तेषां पूजां कर्म समुद्यत ।
अपर कर्ममस्तीह चक्रवर्तिजिनोद्भवे ॥
प्रदीपलक्षण दद्यान्तु निरतिशेत समे ।
सौवर्ण भाजने रोप्ये ताम्रे मृत्तिकमेऽपि वा ॥
ते तु प्रज्वालिते दीपे पुरूपैर्लक्षप्रमाणिभि' ।
गणमात्रस यस्ते शतसाहस्रनाविके ॥

स्त्रीवर्जैः पुरुषैश्चापि प्रदीपहस्तैः समन्ततः ।
पटं शास्तु बिम्बाग्ये दद्यात् पूजां च कर्मणि ॥
समं सर्वप्रवृत्तास्तु पात्रे कैकसमन्विते ।
दद्याच्छास्तुनो मन्त्रैस्तत्क्षणात् सिद्धिमादिशेत् ॥
समन्तात् गर्जितनिर्घोषं दुन्दुभीनां च निःस्वनम् ।
देवसङ्घा ह्यनेकैा वै साधुकारं प्रमुञ्चयेत् ॥
बुद्धा बोधिसत्त्वाश्च गगनस्था तस्थुरे तदा ।
साधु साधु त्वया प्राज्ञ! सुकृतं कर्म कारितम् ॥
न पश्यसि पुनर्दुःखं संसारार्णवसम्प्लुतम् ।
क्षेमे शिवे च निर्वाणे अभये बुद्धत्वमाश्रित ॥
मार्गे शुभे च विमले अष्टाङ्गे साधुचेष्टिते ।
प्रपन्नस्त्वं मन्त्ररूपेण चक्रिमेकाक्षराक्षिते ॥
अपरं कर्ममेवास्ति उत्तमां गतिनिश्रितः ।
महाप्रभावार्थविज्ञातं सर्वबुद्धैः सम्प्रकाशितम् ॥
गृह्य निम्बमयं काष्ठं कुर्याद् वज्रं त्रिशूचिकम् ।
उभयाग्रं मध्यपार्श्वं तु कुर्यात् कुलिशसम्भवम् ॥
मन्त्रपूतं ततः कृत्वा पटस्याग्रतः कन्यसे ।
परामृश्य ततो मन्त्री जपेन्मन्त्रां समाहितः ॥
लक्षषोडशकाष्ठं च समाप्ते सिद्धिरिष्यते ।
एकज्वाली ततो वज्रं समन्तात् प्रज्वलते हि सः ॥
उज्जहार ततोऽर्चिष्यमूर्ध्नसंक्रमते हि सः ।
ब्रह्मलोकं ततो याति अन्यां वा देवसम्मितिम् ॥
आकाशेन ततो गच्छे सर्वसिद्धेषु अग्रणीः ।
कुरुते आधिपत्यं वै सिद्धविद्याधरादिषु ॥
चक्रवर्तिस्ततो राजा भवते देवसन्निधो ।
करोति विविधाकारं आत्मभावविचेष्टितम् ॥

दश चान्तरकल्पानि चिर तिष्ठन्न चालयेत् ।
सौख्यभागी सदा पूज्यः सुरूपो रूपवा सदा ॥

बोधिचित्तो समाचारो ज मदु खविवर्जित' ।
भवते सुरसिद्धस्तु सर्वपापविवर्जितः ॥

च्युतस्तस्माद् भवेन्मर्त्यो बहुसौख्यपरायण ।
गतिं सर्वा विचेरुस्थ भवते बोधिपरायण ॥

अनन्ता विविधा कर्मा नहुलोकार्थपूजितम् ।
पठ्यन्ते मन्त्रराजेऽस्मि सकल्पाकल्पनिस्तरात् ॥

भौम्याधिपत्य शक्रत्व चक्रवर्त्तित्व च वा पुन' ।
विद्याधराणां तथा देवा कुरुते चाधिचेष्टितम् ॥

अनेकाकाररूपं वा + + + यदिहोच्यते ।
सर्वसिद्धिमवाप्नोति सुप्रयुक्तस्तु मन्त्रिणा ॥

रात्रौ पर्यङ्कमारुह्य + + अचिन्त्यं जपतो व्रती ।
प्रभाते सिद्धिमायाति पञ्चाभिज्ञो भवेज्जपी ॥

श्मशाने शवमाक्रम्य निश्चलो त जपेत्तु व्रती ।
एकाक्षर महार्थ तु प्रभाते सिद्धिमिष्यत ॥

श्मशानस्थो यदि यप्येत विद्याराजमहर्द्धिक ।
षण्मासे' सिद्धिमायाति यथेष्ट कुरुते फलम् ॥

यत्र वा तत्र वा स्थाने जप्यमानो महर्द्धिक ।
तत्रस्थ सिधिमायाति सुप्रयुक्तस्तु म त्रिभि' ॥

सितं छत्र तथा खडग मणिपादुककुण्डलम् ।
हारकेयूर पटक + + + चाङ्गुलीयकम् ॥

कटिसूत्र तथा वस्त्र दण्डकाष्ठकमण्डलुम् ।
यज्ञोपवीतमुष्णीष कवच चापि चमिणम् ॥

अजिन कमल चैव अक्षसूत्र च पादुके ।
सर्वे ते भूषणाश्रेष्ठा लोकेऽस्मि समताशुभा ॥

सुरैर्मर्त्यैस्तथा चा ये + + + भूषणानि ह ।
सर्व सिद्धिमायाति पटस्याग्रन जापिन ॥
सर्वद्रव्य तथा धातु भूषणे मणयोऽपि च ।
अनेकप्रहरणा सर्व वि॒न्यस्ता पटमग्रते ॥
सकृज्जप्ताश्च सशुद्धा लक्षमष्टौ भिमान्त्रना ।
ज्वलते सर्वसयुक्ता उत्तिष्ठे स्पृशनाज्जपी ॥
सत्त्वप्रकृतयो वापि विविधाकाररूपिण ।
भूषणा प्रहरणाश्चापि मृन्मया वा स्वभाविका ॥
सुरूपचेष्टप्रकृतय नानापक्षिगणादपि ।
सर्वभूतास्तु ये ख्याता कृत्रिमा वा ह्यकृत्रिमा ॥
सत्त्वसज्ञाश्च नि राशा सिद्ध्यन्ते मन्त्रपूजिता ।
विविधद्रव्यवि यस्ता विविधा भा गिना ॥
। । । । । । वापि गतियानिसुपूजिता ।
वि॒न्यस्ता पटमग्रऽस्मि पूर्वदृष्टाप्रधानत ॥
आमृष्य त जपेन्मन्त्री पञ्च लक्षाणि च सप्त च ।
जपान्ते ज्वलिते तेषु सिद्धि प्राप्नोति पुष्कलाम् ॥
स्पृष्टमात्रेषु तत्पा उत्पतेतु चतुर्दिशम् ।
चिर जीवेच्चिर सौख्य प्राप्नोतीह दिवौकसाम् ॥
यथा यथा प्रयुज्यते विद्याराजमहर्द्धिक ।
तथा तथा च तुष्येत वरदो च भवेत् सदा ॥
अन्यकर्मप्रवृत्तास्तु कर्मभि कल्पविस्तरै ।
तैरेव सिद्ध्य ते क्षिप्र विद्याराजमहर्द्धिक ॥
शुचिना शुचिचित्तेन शुचिकर्मसमारत ।
शुचौ देशेऽथ मन्त्रज्ञ शुचिसिद्धि समृच्छति ॥
तत्कर्म तत्फल विन्द्यादधिकादधिक भवेत् ।
मध्ये मध्यमकर्म तु कन्यस तु मत परम् ॥

कर्मा प्रभूतमर्थं दत्वा करोति भूतचेष्टितम् ।
असाधित' कर्मसिद्धिस्तु फल दद्याल्पमात्रकम् ॥
नित्य च जापमात्रेण महाभोगाऽथ महाबल ।
राज्ञा प्रियत्वमन्त्रित्व करोति जपिन सदा ॥
पाप प्रणश्यते तस्य सकृज्जप्तस्तु मन्त्रराट् ।
द्विजप्त• सप्तजप्तो वा आत्मरक्षा भवे मह्रा ॥
सहायानां सर्वतो रक्षा अष्टजप्त करोति स ।
वस्त्राणामभिमन्त्रीत उभौ मन्त्री तदा पुन ॥
मुच्यते सर्वरोगाणा उभौ वस्त्राभिमन्त्रितो ।
स्पर्शन तेषु मन्त्रेषु ज्वर नश्यति देहिनाम् ॥
मुखं चाभिमन्त्रित• अक्ष्णी वा चापि यत्नत ।
क्रुद्धस्य नश्यते क्रुद्धो दृष्टमात्रस्तु मन्त्रिभि•॥
ये च भूतगणा दुष्टा हिंसका पापकर्मिण ।
मुख तेषु निरीक्षेत त्रिंशज्जप्तेन मन्त्रराट ॥
हस्त चाभिमन्त्रीत स्वक चैव पुन पुन ।
तेषा प्रहारमावर्ज्यामुच्यते सर्वदेहिनाम् ॥
बालानां नित्यकुर्वीत स्नपन पानभाजनम् ।
षष्टिजप्तवरे मन्त्रे उत्कृष्टे देवपूजिते ॥
त्यज ते सर्वदुष्टास्तु क्रव्यादा मातरा ग्रहा ।
मन्त्रभीतास्तु नश्यन्ते त्यजन्ते बालिशान् सदा ॥
एवम्प्रकाराण्यनेकानि कर्मा चैव महीतले ।
मानुषाणां तथा चक्रे क्षिप्र चैव सदा न्यसेत् ॥
सरिसृता ये तु भूता वै विविधा स्थावरजङ्गमा ।
सविषा निर्विषाश्चैव नश्यन्ते मन्त्रदीरिता ॥
ये केचिद् विविधा दुःखा या काचित् सत्त्ववेदना ।
वि यस्ता म त्रराजेन शान्तिमाशु प्रयच्छति ॥

विवि यायासद ग्यानि महागायपुगर्गिग ।
नश्यन्ते क्षिप्रमत त ग नगोत पग्त्राम् ॥
कुर्याद्धोमकर्माणि ग नगभाज्यगिरिताम् ।
नीजात्नाज गुग ग ते गगग नाप पूजनाम् ॥
शान्ति तिलेन भूतानि मजग्मु स्वस्थतां जग ।
एवम्प्रकाराण्यनयानि वहन्यसमुद्भवाम् ॥
सर्वां करोति क्षिप्र व सुप्रयुक्तस्तु मन्त्रिभि ।
जपमात्रेण कुर्वीत भरीणा कायाशनम् ॥
अनेकमन्त्रार्थयुक्ताना कल्पाना बहुविस्तराम् ।
विधिज्ञा भवेत् तेषा तेषु सिद्धिरिहोच्यते ॥
अवश्य क्षुद्रकर्माणि म त्रजप्ता करोति ह ।
सर्वान्येव तु जप्तेन क्षिप्रमर्थकर सदा ॥
रक्षार्थ सर्वभूतानां त्रिग न्य जपमिष्यते ।
होमकर्म त कुर्वीत पाठल्या कमुगे सदा ॥
श्वेतचन्दनकर्पूरकुङ्कमाम विनीयते ।
वरजापिने म त गमकर्मा कुरुते सदा ॥
मनीषिणान्साधयन्था नित्यहोमेन जापिनम् ।
कर्पूरादिभि युक्तेस्तु नित्यहोम मकल्पिताम् ॥
साधयद्व विविधा कर्मा यथापरिकल्पिताम ।
अल्पादल्पतर कर्म गम्य भ्रानमुत्तम ॥
मध्ये मध्यकर्माणि गन्ता सिद्धक्रन्दाहना ।
तस्मात सर्वत्र कर्मषु कुर्याद्धोम विशषत ॥ इति ।

बोधिसत्त्वपिटकावतमकात् महायानवैपुल्यसूत्रात् आर्यमञ्जुश्रिय
मूलकल्पात् ... ...
सा ... पथि ... पारसमाप्त इति ॥

अथ पञ्चदशः पटलविसरः ।

अथ खलु वज्रपाणिर्गुह्यकाधिपतिः तस्यां पर्षदि मध्ये सन्नि पतितोऽभूत् । सन्निषण्ण स ... भगवन्तं ... प्रदक्षिणी कृत्य, भगवन्तं ... । "साधु साधु भगवन् ! सुदेशित, सुप्रकाशित ... विद्या ... प्रयोगमहा ... महाकल्प विस्तर ... परिपूरक ... क्रियाभेद स यजपहोम ... जनितहेतुनि मित्तमहाद्भुतदशबलाक्रमणक ... नियतपरायणम् । तत् साधु भगवन् ... स्वप्नसन्दर्श नकालनिमित्तम्, येन ... सत्त्वा ... सिद्धिनिमित्त कर्म आरभेयु', सफलाश्च सर्वविद्या' कर्माणि ... भवन्ति" इति ॥

एवमुक्ते भगवाञ्छाक्यमुनि वज्रपाणि बोधिसत्त्वमेतदवोचत् । साधु साधुस्त्वं यक्षेश ! बहुजनहिताय त्वं प्रतिपन्न बहुजनसुखाय लोकानुकम्पायै महतो जनकायस्यार्थाय हिताय सुखाय सर्वविद्या साधकानामर्थाय । त शृणु, साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु, भाषि ष्येऽहं ते ॥

आदौ तावत् पूर्वकमारभ्य सर्वकर्मेषु ... स्थान गत्वा, पर्वताग्रे नदीकूले वा गुहा च ... वा, शुचौ देशे ... कृत्वा, ... महती पूजां ... , ... पूर्ववत् सर्वकर्मेषु शुक्लपक्षे ... पक्षे वा अवश्य ... रात्रौ प्रथम यामे श्वेत च दारूपुष्पकुङ्कुम ... , ... प्रज्वाल्य, पटस्या ग्रतश्चतुर्हस्तप्रमाणमाग्रोथत ... जुहुयाद्विर्धूमे विगत ज्वाले चाङ्गारे तद् होमान्ते ... जुहुयात । श्वेतच दर्भा ... । ... मुद्रां ... । द्यात् स्वस्म त्रस्य स्वस्म त्रेणैव । अनेन म त्रेण तु होम कुर्यात् । "नम समन्तबुद्धानामप्रति हतशासनानाम् । तद्यथा — ॐ कुमाररूपिण ... आत्मनो भूति ... । हूँ ... फट् फट् स्वाहा ।"

अनेन मन्त्रेण कृतरक्षा स्वामकर्मणि सर्वान्यस्मिन् कर्म कुर्यात् । ततो भयाग्रां कुशां सस्तीये कुशविण्डकशिरोपधानपूर्वशिर' पश्यस्याग्रतो नातिदूरे नात्यासन्ने स्वपेत् प्रथम याम जागरिकायोगमनुयुक्त' सर्व बुद्धबोधिसत्त्वानां प्रणम्य पाप च प्रतिदेश्य आत्मान निर्यातयेद् सर्वबुद्धानाम् । ततो निद्रां वशमागच्छेत् यथा सुखमिति ॥

प्रथमे यामे तु ये स्वप्ना ता विदु श्लेष्मसम्भवाम् ।
द्वितीये पित्तमुत्थानाद् गर्हिता लोकसम्भवा ॥
तृतीये वातिक वि द्याच्चतुर्थे सत्यसम्भवाम् ।
श्लेष्मिके स्वप्नमुख्ये तु ईदृशां पश्य वै सदा ॥
मणिकूटां मुक्ताहारांश्च समन्तत प्रभूताम ।
अम्भराशिं तृप्त चात्मान स पश्यति ॥
समन्तात् सरिता कीर्णं महोदधिसमप्रभाम् ।
तत्रस्था मात्मस्नेहस्था पश्ये चैव यत्र वै ॥
तत्र त देशमाकीर्णं पुष्करिण्या समन्तत ।
पुर चाद्युपा न पानागार न वेश्मानम ॥
उद्गोपैरुह्यमानं तु पश्यश्चैव समन्तत' ।
हिमालय तथाद्रिं वा स्फटिकस्थ महानदम ॥
नग शैल च राज च स्फटिकाभि समन्वितम् ।
मुक्ताजालसञ्छन्न मुक्ताराशि च पश्यति ॥
महावर्ष जलौघ च पश्यतेऽसौ कहावहः ।
श्वेत सितं छत्र पाण्डर वापि भूषणम् ॥
कुञ्जर शुक्लरूप वा कफिने स्वप्नमुच्यते ।
सितं चामरपुरुषं वा अम्बर वापि दर्शनम् ॥
स्पर्शन सैन्धवादीनां लवणाना च सर्वतः ।
कर्पास क्षौमपट्ट वा लोहरूप्य तथागुरुम् ॥
स्पर्शने ग्रसने चैव श्लेष्मिके स्वप्नमिष्यते ।
माषाश्मातकाश्चैव तिलपिष्टा गुडोदना ॥

विविधा मापभक्षास्तु कफिो स्वप्नमिष्यते ।
स्वस्तिकापूपिका चान्ये कृसरा पायसा परे ॥
तेषां भक्षणा स्वप्ने श्लेष्मिकस्य विधीयते ।
शङ्कुल्या पर्पटा खाद्या विविधा सूपजातय ॥
स्पर्शनाद् भक्षणाश्चैव स्वप्ने श्लेष्माघबृंहणम् ।
अनेकप्रकारपूर्वास्तु खा।भोज्यानुसम्मता ॥
भक्षणास्पर्शनात्तेषां कफिने स्वप्नचेष्टितम् ।
आशनं सयन यान वाहन सत्त्वसम्भवम् ॥
स्पर्शनारोहणाचैव प्रथमे यामे तु दर्शनम् ।
स्वप्ना यदि दृश्येर कफिने सर्वमुच्यते ॥
एवम्प्रकारा ये स्वप्ना जलसम्भवचेष्टिता ।
विविधा वा खाद्यभोज्याना श्लेष्मिका।। च दर्शनम् ॥
तेषां स्वप्ने दृष्टा वै श्लेष्मिकाना तु चेष्टितम् ।
अचिन्त्या ह्य येका कथिता स्वप्ना लोकनायकैः ॥
पैत्तिकस्य तु स्वप्नानि द्वितीययाम ।इह देहिनाम् ।
ज्वलन्तमग्निरूप वा नानारत्नसमुद्भवाम् ॥
अग्निदाह महोल्क ।। ज्वल त सर्वता दिश ।
स्वप्न पश्यते जन्तु पित्तसम्मूर्च्छिता नरो ॥
पद्मराग तथा रत्न अन्य वा रत्नसम्भवम् ।
स्वप्ने दर्शन विन्द्या पैत्तिकस्य तु देहिन ॥
अग्निसंसेवनादाद्या स्पर्शनाद् भक्षणादपि ।
विविधा पीतवर्णानां स्वप्न पित्तमूर्च्छिते ॥
तपन्त नित्यमादित्य आतप कटुक सदा ।
स्वप्न यानि पश्यत पित्ता द्देह मूर्च्छित ॥
हेमवर्ण तदाकाश पीत वर्ण मही तथा ।
स्वप्ने योऽभिपश्येत पि ।त्ता त्मसम्भवा ॥

राम ता–ज्ञाजन नि श्वेतमात नगस्तल्म् ।
पश्यते स्पगारा केआप पितामाना ति न्हिन ॥

हगरण तग भूमि पनत ना गिलाचगय ।
गहानाग तथा या । सर्वं हेममय मग ॥

पश्यत नित्यस्वमस्थो पित्तरोगाभिभूकृत ।
सर्वं हेममय भाण्ड गान भूपणानि नम् ॥

आसन शयन चापि जातरूपमयं ताम् ।
स्पशनारोहणाश्चैव पैत्तिक स्वप्नदर्शनम् ॥

पीतमाल्याम्बरगनीत पीतम्भोपगोभि । ।
पीतानिर्भाराग नान्या पीतगन्धाणनीति ॥

पीताकार च या गात स्वप्ने याऽभिपश्यति ।
पित्तमून्त्रारामु थाताद निशीथे गासे तु दर्शनात् ॥

पाम्मकाग ानित्रा ा यम्ग फाआपूरर्णिता ।
त्रिविधा पीतनिर्भागा स्वाप्ना पित्त ाम्नदता ॥

म यस गागनिर्लिप्ता ानरा तान् ोम ाम्र ।
अनेकानाकारूपाव्रु पाताथागमम्र वा ॥

दर्शिता न्माकृणर्गस्त् स्वपा ा ागमूरना ।
नातका थ त रागा ो त ग ाग नू क्ष्यते ।

सभारुरगा राम नाहे । । सर्वा नु न्नगाे ।
आका ागग । ााप तिर्ग चापि नभान्त ॥

समन्ता गच्चे ानन्त आा । । न नभस्ताम् ।
नातिन स्पानगि–धुस्त इन्ध त । ामीयत ॥

पुरन ऊह्र । नर तरणा चाभिशेक्षणास ।
पठन सर्वशास्त्रा ा म ताणा न तिगप । ॥

भापा जप । तानि गभ्रू । ाणि नानि ।
शोहण रण नन्ा ा ा ना,प ना ा । । ा,१म ॥

कट्वम्ल सर्वखाद्याना भक्षण चापि ग्रातिके ।
वातसङ्कप्रमुख्यानां फलाना ग्रानिग्रापिताम् ॥

तेषां तु भक्षणे स्वप्न निर्दिष्टा नानगग्भाग ।
भक्षाहारविशेषाणां द्रव्याणा न ग्रातग्म् ॥

क्षिप्रचित्ता तथा ज ्तु स्पर्शनाद् भक्षणादपि ।
भत्यता सर्वभूतानां दर्शनाचापि आत्म ााम् ॥

स्वप्ने यो हि पश्य त ताग्श ग्रानिर निदु ।
विविधाकारचेष्टां तु निानधलिङ्गाभाापता ॥

विविधाघोरभापाग्तु ग्रातिरे स्पन्दर्शने ।
एवमादीनि स्वप्नानि ग ग्गिना लाग्युदने ॥

त्रिधा प्रयोगात्तु युक्तानि रागद्वेषमाहेनाम ।
रागिणां वि ्याच्छ्लेष्मजं पत्तिकं द्वेषमुद्भवम् ॥

मोहज वातिकं चापि ्यातिमिश्र निगिाश्रेन ।
स्वप्नोपघात रागाग्य गाम्यधर्म त दर्शनम् ॥

स्त्रीषु राह्नया भवेद् गा सा ो ्ग्गागमुद्भवे ।
द्वेषिणां कल ्शाल्माग्य स्वप्ने पिशमग्रुहवे ॥

माहज स्थितामताग्कार स्पृातग्पापद् । । ।
व्यतिमिश्रेण सयुक्तान्ग स्व ा दृश्यन्ति वै सदा ॥

तस्मात् सर्वप्रयोगेण रग ाा प ग ाग्रजितम् ।
क्रियाकालसम वै निर्दिष्टमत्कनदर्शिनाम ॥

श्रेष्मिकाणा रगिग गरता वर्णत न प्रियवदा ।
दीर्घायुषोऽश दुम ा स्निग्धाणा ोेशारदा ॥

गौरा प्राग्प्रा ा स्त्रीषु सक्ते सन्त । सता ।
धर्मिष्ठा नित्यशूराश्च बहुमानाभिरता' सदा ॥

नक्षत्रे जातिनिर्दिष्ट मत्सराम्याम ाहिो ।
महीपाला तथा चान्ये सेनापत्यार्थगारिग्रते ॥

जायते भोगवत्याश्च यथाकर्मोपजीविन ।
स्वकर्मफलनिर्दिष्ट न मन्त्र कर्मवर्जितम् ॥
न कर्म म त्रमुत्सृज्य तु कथित लोकनायकै ।
तस्मात् श्लेष्मिके सत्त्वे सिद्धिरुक्ता महीतले ॥
भूम्याधिपत्य महाभोगे सिद्धिमायातु तस्य तु ।
आहारा श्लेष्मिका सर्वा नातिसेवी भवेज्जपी ॥
अत्यर्थ सेविता गेते स्वभा शुद्ध्यार्थरम्भवा ।
ता न सेवे तदा म त्री सिद्ध्यर्था तु वर्णित ॥
नापि स्वपे तदा काले युक्तिम तो विचक्षण ।
पैत्तिकस्या तु सत्त्वस्य कथ्यते चरित सदा ॥
द्वेषाकारतुद्ध तु क्रोधनाशाऽथ दुर्बल ।
दूर कूरकमा तु गात्रा नित्रा विधीयते ॥
शूर गाहरि । । त्य ज्ञानतद्विगमप र र ।
बहुभाष्ये बहुमित्रा बहु ााम्नात्माधिग ॥
धार्मिक ि ग रणा त द्वेषमुक्ताननर्णित' ।
मनस्वी गहनगाश्च जायते द्वेष अक्षित' ॥
शूर द्वेषी न त भार्या लोकज्ञा प्रियदर्शन ।
निपुणा नि स्पृहश्चापि धीरो दु सह' सदा ॥
मानी मत्सर त्रुद्ध स्त्रीषु र ता नो सदा भवेत् ।
महोत्साही दृढ़ा त्री न महाभोगोऽथ जायते ॥
आक्रम्य नरते सत्त्वा यशाकर्मानुलब्धिनाम् ।
नित्य तस्य सिद्ध्यन्ते मन्त्रा' प्राणोपरोधिन ॥
क्षिप्रं साधयते तार्थां मारणा मुनिवर्जिताम् ।
सत्त्वोपघाता' य कर्मा सिद्ध्य ते तस्य देहिन' ॥
त्रिविधप्रयोगास्तु ये कर्मा प्रयुक्ता सर्वमन्त्रिणाम्
आत्मा ते ााा ते नाप्ययत्त्वेषु कर्मसु ॥

द्वेषिका ये तु मन्त्रा वै परसत्वानुपीडिता ।
परमन्त्रा तथा च्छिन्दे क्रोधसत्त्वस्य सिद्धयति ॥

परद्रव्यापहारार्थं परप्राणोपरोधिन ।
सिद्ध्यन्ते क्रोधमन्त्रास्तु ना यमन्त्रेषु योजयेत् ॥

कुरुते चाधिपत्यं वै एष सत्त्वोऽथ द्वेषज ।
कृष्णवर्णोऽथ श्यामो वा गौरो वाथ मिश्रित ॥

जायते क्रोधनो मर्त्यो हेमवर्णविवर्जित ।
रूक्षवर्णोऽथ धूम्रो वा कपिलो वा जायते नर' ॥

शूर, क्रूर तथा लुब्ध वृश्चिकाराशिमुद्भव ।
अङ्गारग्रहक्षेत्रस्थ श्लेष्मणाय बृहस्पते ॥

जायते ह्यल्पभाजी स्यात् ऋद्ध्वरगसन्वित ।
आयुष्य तस्य दीर्घं तु स्मृतिमन्त्रोऽथ जायते ॥

वातिकस्य तु वक्ष्यऽह वर्णं गत्रोपितम् ।
विवर्णा रूक्षवर्णस्तु प्रमाणा नातिदुर्बल ॥

नष्टबुद्धि' सदा प्राज्ञो ह्यस्थिरो वाचास्थिर' ।
गात्रकम्प भ्रमिश्चापि ऊर्ध्वं प्रश्रवन बहु ॥

बहासी नित्यभोजी च वहावाचो भवे हि स ।
विरुद्ध सर्वलोकानां बहुमित्राऽथ जायते ॥

दु'शीलो दु:खितश्चापि जायतोऽसौ महीतले ।
अन्तर्द्धानिकमन्त्रा वै वस्य सिद्धयुदाहृताम् ॥

वातप्रकोपना ये भक्षास्तो तस्यानुवर्तिन ।
त न सेवेत् सदा जापी कर्मसिद्धिमकांक्षयम् ॥

मोहामुक्तवमेषां तु सत्त्वानां वातकोपिनाम् ।
मोहजा कथिता ह्येते मूलमन्त्रप्रसाधिता ॥

नित्य तेषु मूलानां मोहानां सिद्धिरिष्यते ।
नक्षत्रे जलजाराशौ ग्रहसत्यार्थमीक्षिते ॥

नाचरेच्छुभकर्माणि त्रातिके सत्त्वमूच्छिते ।
वश्याकर्षणभूतानां मोहा जम्भन तथा ॥

वातिकेष्वपि सत्त्वेषु माहजे पापमुच्चै ।
कथिता लक्षणा ह्येते मात्रानां गलदर्शा ॥

मुनिभिर्वर्णिता ह्येते पुरा सर्वे विराधका ।
मेषो वृषो मिथुनश्च कर्कट सिंह एव तु ॥

तुला कन्या तथा वृश्चीश्च धनुर्मकर एव त ।
कुम्भमीना गज' न्विष वानरमसुर एव तु ॥

सिद्धगन्धर्वयक्षाद्या मनुजाता ये प्रकीर्तिता ।
राशयो बहुसत्त्वानां कथिता ह्यग्रपुङ्गवे ॥

बहुप्रकारा विचित्रार्था विविधा कर्णत्राणता ।
तेषु सर्वेषु कर्म च फलन्ति गुणविस्तरा ॥

न कर्मगुणनिर्मुक्त पश्यते गलु नेहिनाम् ।
गुणे च कर्मसयुक्त' करोति पुनरुद्भवम् ॥

गुण धर्मार्थसयुक्त सिद्धम त्रपु जायते ।
जापी गुणतरान्नः कर्मेरन्धगुणागणम् ॥

न हितां कुरुते कर्म यद्व गुणेष्वपि सात्त्विकाम् ।
क्रिया हि कुरुते कर्म न क्रिया गुणवर्जिता ॥

क्रियाकर्मगुणां चैव सयुक्त साधयिष्यति ।
विधिपूर्व क्रिया कर्म उक्त नशकले परा ॥

क्रिया कर्मगुणा ह्येते क्रमा सत्त्वोपचेष्टिता ।
विविधा स्वप्नरूपास्तु दृश्यन्त कर्ममुद्रता ॥

तस्मात् स्वप्ननिमित्तेन प्रयोज्या' कर्मविस्तराः ।
विधाकारचित्राश्च मनोज्ञा' प्रियदर्शना ॥

विघ्नरूपा, अरूपाश्च दृश्यन्ते स्वप्नहेतवः ।
महोत्साहा महावीर्या सिद्धिमाकांक्षिणो नरा' ॥

उत्तमाधमम येष सिद्धिस्तेषु प्रकल्प्यते ।
रौद्रा क्रूरकर्मास्तु स्यात्ता सद्य फला सदा ॥

उत्तमा ध्रुवकर्मासु चिरकालेषु सिद्धये ।
लौकिका लोकमुख्याना गुणात्यासमभवा ॥

दृश्यन्ते त्रिविधा स्यात्ता जापिना मन्त्रसिद्धये ।
असिद्ध्यर्थं तु मन्त्राणा विघ्ना तत्रैव प्रकल्पयत ॥

विघ्नघातनमन्त्र तु तस्मि काले प्रकल्पयते ।
युक्तिरूपा तदा मन्त्रा जापिना त प्रयोजयेत् ॥

षड्भुजोऽथ महाक्रोध षण्मुखश्चैव प्रकल्पिते ।
चतुरक्षरो महामन्त्र कुमार मूर्तिनिसृत ॥

घोररूपा महाघोरो वराहाकारसम्भव ।
सर्वविघ्नविनाशार्थ कालरात्र तदेव राद ॥

व्याघ्रचर्मनिवस्तस्तु सर्पाभोगविलम्बित ।
असिहस्तो महासत्त्व फणा तरूपी महोजस ॥

निर्घृण सर्वविघ्नेषु विनायकाना माणहन्तकर् ।
शृण्वन्तु सर्वभूता वै मन्त्र त त्र सुदारुणम् ॥

नाशको दुष्टसत्त्वाना सर्ववि नापहारिक ।
साधक सर्वम त्राणा देवसङ्घा शृणोथ मे ॥

नम सम तनुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । तद्यथा —'हे हे महाक्रोध! षण्मुख! षट्चरण! सर्वविघ्नघातक! हूँ हूँ। किं चिराय सि विनायक! जीवितान्तकर! दु स्वप्न मे नाशय। लङ्घ लङ्घ। समयमनुस्मर फट् फट् स्वाहा ॥

समनन्तरभाषितोऽय महाक्रोधराजा सर्वविघ्नविनायका आर्ता भीता भिन्नहृदया त्रस्तमनसो भगवन्त शाक्यमुनिं, मञ्जुश्रिय कुमारभूत नमस्कार कुर्वन्ते स्म। समय च तस्थु ॥

अथ भगवान् शाक्यमुनिः सर्वं तं शुद्धावासभवनमवलोक्य, तं च महापर्षन्मण्डलं, भाषते स्म — भो भो देवसङ्घाः ! अयं क्रोधराजा सर्वलौकिकलोकोत्तराणां मन्त्राणां राजा यमान्तको नाम । यदि दुष्टसत्त्वं जापेन नाकर्षयेत्, तस्यायं क्रोधराजा सकुलं दमयिष्यति । शापयिष्यति । न च प्राणापगमं करिष्यति । परिताप्य परिशोष्य व्यवस्थायां स्थापयिष्यति । जापिनस्य रक्षावरणगुप्तये स्थास्यति । अनुबृंहयिष्यति । यो हि न समयमतिक्रमेत् क्रोधराजेन कृतरक्षं साधकं विहेठयेत् ॥

सप्तमासस्य स्फुटे मूर्ध्ना अर्जकस्येव मञ्जरी ।
इत्येवमुक्त्वा मुनिश्रेष्ठो मञ्जुघोषं तदाब्रवीत् ॥
कुमार ! त्वदीयमन्त्राणां सकलार्थविस्तराम् ।
मन्त्रतन्त्रार्थयुक्तानां साधनानां विशेषतः ॥
क्रोधराट् कथितस्तेन सर्वविघ्नविनाशनम् ।
लोकनाथैः पुरा ह्येतत् तथैव सन्नियोजितम् ॥
दुष्टविघ्नविनाशाय अरीणां क्रोधनाशनम् ।
जापिनां सततं लेख्या रक्षासु पठ्येत सदा ॥
एष रक्षार्थसत्त्वानां दुःखशान्तिं च नाशनम् ।
कथितं लोकगुरुभिस्तु सर्वमन्त्रार्थसाधने ॥
अतः परं प्रवक्ष्यामि पुरुषाणां लक्षणं शुभम् ।
येषु मन्त्राणि सिद्ध्यन्ते उत्तमाधममध्यमाः ॥
तेजस्वी च मनस्वी च कनकाभो महोदरः ।
विशालाक्षोऽथ सुस्निग्धो मन्दरागी क्रोधवर्जितः ॥
रक्तावदातगात्रो प्रियभाषी क्षिप्रं तस्य सिद्ध्यति ।
तनुत्वचोऽथ श्यामाभो तन्वङ्गो नातिदीर्घकः ॥
महोत्साही महौजस्कः सन्तुष्टो सततं शुभः ।
उत्कृष्टो यान्ति शुद्धः अल्पेच्छोऽथ दुर्बलः ॥
तस्य सिद्धिर्ध्रुवा श्रेष्ठा दृश्यते सर्वकर्मसु ।
अहीनाङ्गोऽथ सर्वत्र पूर्णश्यामो महौजसः ॥

अक्लिष्टचित्तो मनस्वी च प्रज्ञावान् मन्त्री शुचि ।
+ वासाभिरतो नित्य ज्ञानज्ञा धर्मचारी च ॥
बहुमित्रो सदा त्यागी माता च जनता रागा ।
शुचिन दक्षशील्श्च ग्रोतानागरग राग ॥
सत्यवादी घृणी चेव उत्तमा तस्य गि गाते ।
अव्यङ्गगुणविस्तार कृल्यागो गाधिक सदा ॥
मातृपितृभक्तश्च ब्राह्मणातिथिपूजक ।
अतिकारुणिको धीरस्तस्यापि सिद्धिरुत्तमा ॥
श्यामावदात स्निग्धश्च अल्पभाषी सदा शुचि ।
मृष्टान्नभोजनाकाक्षी शुचिदाराभिगामिन' ॥
लोकज्ञो बहुमत सत्त्वस्तस्यापि सिद्धिमुत्तमा ।
नातिह्रस्वो न चोत्कृष्ट भिन्नाञ्जनमूर्धज ॥
स्निग्धलोचनवर्णश्च शुचि स्नानाभिरत सदा ।
रत्नत्रये च प्रसन्नोऽभूत् तस्यापि सिद्धिमुत्तमा ॥
उत्कृष्टकर्मप्रयुक्ता च गत्त्वानामागयनादिन ।
सहिष्णु. प्रियवाक्यश्च प्रसन्ना जिनसुना ॥
लोकोत्तरी तदा सिद्धि' सफला तस्य निर्यत ।
महासत्त्वो महावीर्य' महोजस्को महान् ॥
महाभोगी च मन्त्रज्ञ सर्वेत तेषु तत्वात ।
वर्णत. क्षत्रिया श्रग्रा ब्राह्मणा वा मनस्विन' ॥
स्त्रीषु सेवी सदा रागी कनकाभाऽथ वर्णत ।
दृश्यते प्रांशुगौरश्च तह्ननासो महाभुज ॥
प्रलम्बबाहु शूरश्च महाराज्याभिकाक्षिण ।
प्रसन्नो जिनपुत्राणां स्याद्यादेविपूजक. ॥
रत्नत्रये च भक्तश्च बोधिचित्तविभूषित' ।
अतिकारुणिको धीरः क्वचिद् रोषा महोज क्वचित् ॥

महाभोगी महात्यागी महाजस्को मुराराट् ।
साधु तत्प्रभृतेश्च तस्यापि सिद्धिरुत्तमा ॥
आत्मानरत शूर स्त्रीषु सङ्गा सदा पुन ।
कनकाभ स्वल्पभाजश्च विस्तीर्ण कठिन शुचि ॥
घृणी कारुणिक दक्षा लोकज्ञ बहुमता गुणै ।
म नजापी सदा भक्त जिने द्राणा प्रभङ्करम् ॥
तेषु श्रावकपुत्राणा खड्गिना च सदा पुन ।
प्रभविष्णुश्चाकमुखश्च वणत द्वितीय शुभे ॥
अव्यङ्ग सर्वत अङ्गै शूर साहसिक सदा ।
त्यागशीली जितामित्रा समासमविचारक ॥
नातिस्थूलो नातिकृशो नातिदीर्घो न ह्रस्वक ।
म यमो मनुज श्रेष्ठ सिद्धिस्तस्यापि उत्तमा ॥
आताम्रनखसुस्निग्ध रक्तपाणितल शुचि ।
चरणान्त रक्तत स्निग्धश्च नखाराकभूषित ॥
ध्वजतोरणमत्स्याश्च पताका पद्मगुल्मा ।
दृश्यन्त पाणिचरणयो मनुजा लक्षणै ॥
तादृश पुरुष श्रेष्ठ अग्रराद्भयु दृश्यते ।
शुक्लदन्ता अनुपिस्थुङ्ग शिखरिण समा ॥
तुङ्गनासो विशालाक्ष्य सहतश्चिबुके शुभा ।
गोपक्ष्मलोमचिङ्गस्तु कृष्णदक् ताम्राश्चित ॥
ललाट यस्य विस्तीर्ण छत्राकारशिर शुभ ।
उष्णीषाकारशिरश्चैव कर्णौ शोभात शुभौ ॥
सिंहाकारहनु सदा अधरो पक्वबिम्बसमप्रभो ।
पद्मपत्ररक्ताभा जिह्वा यस्य दृश्यत तालुकाचाभिरक्तिका ॥
ग्रीवा कम्बुसदृशा पीनस्कन्धा समुन्नता ।
कक्षवक्ष शुभ श्रेष्ठ विस्तीर्णास्तथैव च ॥

स्वल्पतो नाभिरन्ध्रश्च विस्तीर्णकटिन शुभ ।
गम्भीरप्रदक्षिणा नाभी लिङ्गाग्र अनुन्नता ॥
प्रलम्बबाहुमहाभुज वक्षिरागर्भिणेन ।
ऊरू चास्य वर्तुलश्लो कोमला रोमवर्जितौ ॥
एणेयजङ्घ सुसम्पूर्णवर्तुलौ च प्रकीर्तिता ।
चरणौ मासलावेता अङ्गुलीभि सङ्गतौ ॥

रक्तौ रक्तनखौ स्निग्धा उन्नतौ मांसशोभनौ ।
अथ शिरा महीतलाचरणा शोभनौ प्रियदर्शनौ ॥
अश्लिष्टौ वर्णत शुद्धा प्रशस्तो ज्ञानविद्भिरौ ।
उपरिष्टात्तु तेषां च शिराजाल अनुन्नता ॥

पुरीषप्रस्रवणो मार्गा गम्भीरावरणौ ।
प्रशस्तो स्वल्पतरो नास्य वृषणो वर्तुलौ शुभौ ॥
अच्छो अव्रणौ च अनश्रोवन कीर्तित ।
अङ्गजात यदा शुद्धा रोगा च समास्मृत ॥

स्वप्नकाले चाहारे प्रयाणा स्नानभाजने ।
प्रश्नतो वर्णतो नीला रक्ता वा गन्ति व्रते ॥

प्रभूतस्नाना स्निग्धा शभाग्र गणा ।
तथाविधे शरीरस्ये उपाय गान्धाराय ॥
तपुरीषी षण्मूत्री च शीचाचारा शान ।
शयते यो हि यामा वै प्रातरुत्थाति जागर ॥

तस्य शुद्धि सदा श्रेष्ठा दृश्यते सततामिना ।
फला त्रिविधाकारा गल्पना नव वा पुर ॥

अनुभाक्ता भवे न वेलक्षणैरभिन्नाम ।
नक्षत्रैश्च तथा जात पुष्ये वेनाक गुने ॥

मघासु अनुराधाया चित्रारोहिणिकृत्तिके ।
जनक तेषु दृश्यस्थ सामर्थ्य महान्विदा ॥

प्रभातकाल यो जात सिद्धिस्तषु प्रदृश्यते ।
मध्याह्न प्रातरश्चापि अन्ता त च शुचिग्रहा ॥
शुक्रा सामशुना ा पीतका गुरु तम्पति ।
सामर्थ्यकार्यसिद्ध्य ं निरी,य त सर्वज तूनाम् ॥
अन्तातर च ये जाता मनुज' शुभकर्मिण' ।
तेपा सिद्धयल्पयत्नेन मन्त्रा सर्वार्थसाधने ॥
मध्याह्नापरतेनैव रात्रास्तमने सदा ।
अन्तान्तरे सदा क्रूरा ग्रहा पश्यति देहिनाम् ॥
आदित्याङ्गारक क्रूरा' केतुराहुशनिश्चर ।
ये च ग्रहमुख्यास्तु सम्पातिपातजा कीन ॥
तारा घोरतमश्चैव कृष्णारिष्टसमस्तथा ।
कालमारकुरु रौद्रो दृश्यते तस्मि कालत ॥
आदित्योदयकाले च बुध पश्यति मदिनीम् ।
युगमात्रे रथत्युचे पश्यतेऽसौ बृहस्पति ॥
शुक्रः परेण धनाध्यक्षो पश्यतेऽसौ युगे रवौ ।
मध्याह्नादापूर्यते च द्र दर्शन च द्रोहिनाम् ॥
बुधकाले भवेद् राज्य बृहस्पतौ अर्थभोगवत् ।
शुक्र धननिष्पत्ति महाराज्य भागसम्पदम् ॥
दीर्घायुष्म तथा च द्रे ऐश्वर्य चापि साफल्यम् ।
मध्यदिने तथा भाना ग यन्दृष्टिमादिता ॥
मध्याह्ने निगते नित्य आदित्या दिशमीक्षते ।
युगमात्रे ह्रासिता नाचे केतुरेवमुदाहृता ॥
राहु' शनैश्चरश्चैव तमकाद्युगा तक ।
तत परेण दृश्याया रिष्टरिष्टोत्कम्पक ॥
अ न्द्रे व नव नौ ि अपर्व्यत्ति व ।
याऽसौ ग्रहमुख्यस्तु वालदारकवाणन' रूपिण ॥

शक्तिहस्तो महात्र अङ्गारकमत्र न ा
ततो युगान्तार्पिते भाना शुभाना ग ाा ा ॥
आदित्यदर्शनाज्जात रा माहा रा मत्र् ।
सत्यकाङ्गारके जात कुद्वलुब्धोऽभिमानिन ॥
केतुरिष्टातिधूम्राणां जना ते व्याधिसम्भवा ।
दरिद्रा व्याधिनो लुब्धा मूर्खाश्चैव जाता सग ॥
कालस्तमकम्पाना उल्कका ग्रहकुत्सिताम् ।
कम्पनिर्घाततारामशनिश्चैव मतापित ॥
वज्रोरिष्टतथाचान्या कृपादीना मन ाो ।
राहुदर्शनाघोरस्तु दृश्य । रात्रिज तुाम् ॥
दरिद्रानाथदुःशीला पापचोरनरा मन्ना ।
जायन्ते दुःखिता मर्त्या जना व्याधिमाणया ।
कुष्ठिनो बहुरोगाश्च काणखञ्जसदजुता ॥
षण्डपण्डेऽनपत्याश्च दुर्भगा स्त्रीपु पुर्ग मता ।
नरा नार्यस्तथा चान्ये दर्शानाग्रहकुत्सिताम् ॥
जाय ते बहुधा लोका जातनेत्रैव जातका ।
शुक्रपीतग्रहा नेष्टा तपु जातिशुभान्गा ॥
वर्णतः शुक्लपीताभा प्रशस्ता जिनरागिता ।
चत्वारो ग्रहमुख्याश्च शुभाश्च द्रष्कृत्य ॥
तेषां दर्शनसिद्धार्थं ज्ञापना शा ा यगु ।
बालिशानां च सन्ताना चातरत मन्ना शुभा ॥
सर्वेसम्पत्सदा भिष्टा कथिता भाकपञ्च ।
क्षणमात्र तथो मेपनिगप जाति अन्तज्ञम् ॥
पषां सक्षेपतो जाति रा ाा भाि ।

शुभाशुभकरा ते च म न पकरन् सदा ।
ते देवनाकसमाख्या तु + + + + + + ॥

एतया कश्चित् किञ्चित् पापबुद्धिस्तु जायते ।
शुभाशुभफलासक्ता जायन्ते बहुधा पुन ॥

न एषा न्द्रमित्याख्याना कर्मभोजिनाम् ।
सत्त्वाना सत्त्वसमाया शीघ्रगामित्वगत्वरा ।

दृश्यादृश्य भगान्मेयम ऊर्ध्वा स्वारता गति' ।
तत काल प्रकल्प्यते + + + + + + + + ॥

कालकालप्रमाण तु वर्णितमग्रबुद्धिभि ।
अत पर प्रवक्ष्यामि नियते जातके सदा ॥

मुहूर्ता द्वादश एव काल काल यातुकेतव ।
अपात्र एव रक्ष्यन्ते सिद्धिहेतुर्न वा पुन' ।

शकन एव जोराना हा राम्य पुर पुर ।
गण्डान्त च दार्भश + + + जपते शुभम् ॥

कालाकाल तदा माय शिर चक्रे सदा जन ।
कालकर्मोऽयं नित्यमुक्त चा सर्वभिनर् ॥

नक्षत्राग्रताराणा चाप्यत्र शुभाशुभम् ।
चरित सर्वभूताना शिवाशिवा नवाष्टनम् ॥

कण्यान्न मातरा एव रौद्रसत्त्वापघातिनाम् ।
दुष्टसत्त्वा तथा रक्ष्य चारत पिशिताशनाम् ॥

प्रसन्नाना देवता यत्र रत्न धर्माग्रबुद्धिनाम् ।
शुभकर्मसदायुक्ता मैत्रचित्तदयालवाम् ॥

साधुवेणार्थबुद्धीना परपूर्त्तिरामाश्रिनाम् ।
आकृष्टा मन्त्रमुख्येभि आपाद्याहारहेतुनाम् ॥

विस्तर चरित वक्ष्ये लक्षण यत्र आश्रिता ।
परदेह समाश्रित्य तिष्ठ ते मानुषा सदा ॥

देवा पुनस्तमित्याहुस्तस्य मान्हेतुना ।
द्विविधा तेऽपि तत्रस्था पानगा सुरासुरा ॥

तेऽपि तत्र द्विधा याति नर साधारणा पुरा ।
तेऽपि तत्र द्विधा याति शुभाशुभगतिपञ्चरम् ॥

तत्रस्था त्रिविधा यान्ति त्रिविशन्मन्दरम् ।
अकनिष्ठा यावदेवेन्द्रा यामासङ्गमभूपका ॥

अपर्यन्त याव धातूनां लोकाना च शुभाशुभम् ।
या वा ससारिका सत्त्वा यात्रा चाप्रावरा ॥

बुद्धप्रत्येकबुद्धानां तन्दोरसा च मनुनाग् ।
बोधिसत्त्वां महासत्वा दशभूमिप्रतिष्ठिताम् ॥

सर्वसत्वा तथा नित्य सत्वयानिसमाश्रिताम् ।
सर्वबालिसजन्तूनां गतियोनिसमाश्रिताम ॥

विनिर्मुक्तानां ससाराहे बुद्धाना सत्वार्याम् ।
सर्वतो निल लक्षण चारत सदा ॥

वाचामिङ्गिततत्त्व तु तेपा वक्ष्ये सविस्तरम् ।
आकृष्टा सर्वभूतास्तु ग व्रतन्त्रसयुक्तभि ॥

आविष्टाकृष्टमन्त्रज्ञो पञ्चेहसमाश्रिताग ।
कुशलै कुशलकर्मज्ञैरप्रम वे सजापिभि ॥

अमून्चरितै सर्वैर्निग्रहानुग्रहक्षमै ।
आकृष्टा भूतला लोक मानुष्ये मन्त्रजापिभि ॥

तेषां सिद्धिनिमित्त तु सर्व वक्ष्ये तु तत्त्वत ।
तेषां देहानुरोधार्थं मानुषाणा सदारुजाम् ॥

नित्यमत्यन्तधर्मार्थं मोक्षार्थं त प्रकल्प्यते ।
निग्रह तेषु दुष्टानां विशुद्धाना तु पूजा ॥

निग्रहानुग्रह चैव मन्त्रातन्त्र प्रकल्प्यते ।
वात श्लेष्मपित्ताना विभाव त्रिधा क्रिया ॥

तेषां तु भक्ष्यपराश्रणि त्रिविध परिकीर्तितम् ।
तत्र मन्त्रैः सदा कुर्यान्मानुषाणां चिकित्सितम् ॥
महाभूतविकल्पस्तु भूतो भूतादिरः स्मृतः ।
अभिभूत तथाभूतैरभिभूतः स उच्यते ॥
अधिभूतो यदा जन्तुरस्वास्थ्य जनयेत् तदा ।
भूतः भूतप्रकार तु द्विविध तु प्रकल्प्यते ॥
सत्त्वभूतस्तथा नित्यमसत्त्वश्चैव प्रकल्प्यते ।
पित्तश्लेष्म तथा वायुर्य चान्ये + + + + + ॥
चत्वारश्च महाभूता पञ्चममाकाशमिष्यते ।
आपस्तेजो समायुक्त पृथिवी वायुसमायुता ॥
असत्त्वसङ्ख्यमित्याहुर्बुद्धिमन्त सदा पुनः ।
लोकाग्राधिपति ह्यग्र इत्युवाच महाद्युतिः ॥
असत्त्वसङ्ख्य समानुष्य + + + + + + + ।
मानुष सत्त्वमित्याहुरग्रधीर्वदता वर ॥
अमानुष मानुष चापि सत्त्वसङ्ख्य सर्वैवतम् ।
सत्त्वाना श्रेयसार्थं तु सार्वज्ञ वचन पुनः ॥
अतीतानागतैर्बुद्धे प्रत्युत्पन्नैस्तथैव च ।
भाषित कर्ममेव तु शुभाशुभफलोदयम् ॥
केवल वचन बुद्धानामवश्य कर्म करोति ।
तन्निमित्त गोत्रसामान्यात् सिद्धिरेव प्रदृश्यते ॥
सार्वज्ञ ज्ञानमित्याहुः क्षेम शान्त सदा शुचिम् ।
निष्ठ शुद्धनैरात्म्य परमार्थ मोक्षमिष्यते ॥
तदेव वर्त्म सत्त्वेषु इद सूत्रमुदाहृतम् ।
तत्र मन्त्रसदोपाया अशेष वचन जगे ॥
भूत भविष्यमत्य त सर्वशास्त्रसुपूजितम् ।
लोकाग्र्य धर्मनैरात्म्य सदाशान्तशिव पदम् ॥

एतत् सार्वज्ञवचन निपु नम्य पर पदम ।
केवल तु प्रकल्प्यत ग ास्ज्ञागतग्गम ॥
प्रभाव सर्वबुद्धाना ताम्प्रसत्त्वाना च धीमताम् ।
मन्त्राणां सर्वकर्मसु सिद्धि सर्वत्र दर्शिता ॥
अत एव मुनीन्द्रेण कल्पराज प्रभाषित ।
अनेन वर्त्मना गच्छन्म त्ररूपेण देहिनाम् ॥
निर्वाणपुरमाप्नोति शा तम्जिरसम्पन्नम् ।
अशोक विरज क्षेम बोधानिष्ठ सन्ताशिवम् ॥
य एष सर्वबुद्धाना शासन मन्त्रजापिनाम् ।
कथिते भूतले तन्त्रमन्त्रेष मन्त्रजापनाम् ॥
सर्व ज्ञानज्ञेय च कर्महेतुनिबन्धनम् ।
सर्वमेतं तु म त्रार्थं त्रिविधा बोधिनिम्नगा ॥
अशेषज्ञान तु बुद्धानामिह कल्प प्रदर्शितम् ।
सत्त्वानां च हिताथाय सर्वलोकेषु प्रवार्ततम् ॥
ये ह्यस्ति कल्पराजेऽस्मिन्नान्यकल्पेषु दृश्यत ।
योऽ यकल्पेषु कथित मुनिपुङ्गवैस्तु मुनिवरै ॥
ते ह्यस्ति सर्वमन्त्राणा कल्प विस्तरमेव तु ।
अत एव जिनेन्द्रेण कथित रात्रदाहनाम् ॥
महीतले च त्रिलोकेऽस्मि न सौ त्रि + + + + ।
योऽस्मिन् कल्पराजेन्द्र नानीता न गीकृत ॥
अस्तगते मुनिचन्द्रे शून्ये भूतलमण्डले ।
इह कल्पे स्थिते लोके शासनार्थं करिष्यति ॥
कुमारः सर्वभूताना मञ्जुघोष' सदा शुभ ।
बुद्धकृत्य तथा लोके शासनेऽस्मिन् करिष्यति ॥
प्रभावं कल्पराजस्य चिरकालाभिलापिणाम् ।
श्रुत्वा सकृदधिमुच्यन्ते तेषु सिद्धि॰ सदा भवेत् ॥

अ ॰ य सर्वभूतानां ॰॰॰ म॰ा शुभम् ।
मा ॰णां सर्वभ ॰॰ ॰॰॰ ग॰ा ॰॰॰ ॥

॰यद्विकपु ज्ञानपु ज्ञा ॰ यत्र प्रवर्तते ।
स एव प्रवर्तते अस्मि ॰॰॰राजे ॰गत्तपे ॥

मन्त्रप्रतिष्ठा ॰॰॰ ॰॰॰ स इहोदितम् ।
निर्विकल्पस्तु त म त्र ॰॰ पेऽस्मि नदिहान्यते ॥

करोति सर्वसत्त्वानामथानर्थं शुभाशुभम् ।
गतिबुद्धिस्तथा सत्त्व लोकाना च शिवाशिवम् ॥

स एव प्रपञ्च्यते कल्प नि प्रपञ्चास्तथागता ।
लोकातीता स्वसम्बुद्धा लोकहेतोरिहोच्यते ॥

अ॰॰ सर्वधर्माणां लो॰धर्मा ह्यतिक्रमा ।
करोति विविधां कर्मा विचित्रां लोकपूजिताम् ॥

म॰त्रराट् ॰मेमु॰ुक्त सत्त्वराशेस्तथा हित ।
कुमारो मञ्जुघोषस्तु बुद्धकृत्य करोति स ॥

तस्यार्थं गुणनिष्पत्तिलोकाधान शुभाशुभम् ।
अ॰येष्टाह प्रवक्ता वै नाध्येष्टा धर्ममुच्यते ॥

केवलं सर्वसत्त्वानां हितार्थं बुद्धभाषितम् ।
अतीतैः सर्वबुद्धैस्तु भाषित तु प्रवक्ष्यते ॥

बुद्धवशमविच्छिन्न भविष्यत्यधिमुच्यते ।
ते सर्वज्ञज्ञानमुद्रमन्त्रिणा सर्वकर्मसु ॥

सर्वज्ञज्ञानप्रवृत्त तु कर्ममेक प्रशस्यते ।
पूर्वकर्म स्वक लोके तदधुना परिभुज्यते ॥

तस्मात् ॰र्म प्रकुर्वीत इह ज ॰॰ दु ॰॰म् ।
म त्रा सिद्ध्य॰॰त्यय॰॰ कर्मेव ध इहापि तम् ॥

ज॰म सिद्धि ॰॰॰ कृ॰ऽपि दृश्यत ।
तस्मात् सर्वबुद्धैस्तु कर्ममेक प्रशसितम् ॥

विधियुक्त तु तत् कर्म क्षिप्र सिद्धि इहापि तत् ।
अर्पति सत्त्वा विधिहीना नाशिगाग्नु प्रमाहता ॥
तस्मात् सर्वप्रकारेण कर्म एक प्रशसितम् ।
विधिं कर्मसमायुक्त सयुक्त साधयिष्यति ॥
विधिहीन तथा कर्म सुचिरेणापि न सिद्ध्यति ।
न हि ध्यानैर्विना मोक्ष न मोक्ष ध्यानवर्जितम् ॥
तस्माद्ध्यानं च मोक्ष च सयुक्ते बोधिमुच्यते ॥ इति ।

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतसका
महावानवैपुल्यसूत्रात् *त्रयोदशम सर्वकर्मक्रियार्थ
पटलविसर परिसमाप्त इति ।

त्रयोदशस्य चतुर्दशस्य च पूर्वं सख्यातत्वाद्, इह त्रयोदश इति अनन्तरप टलविसरे चतुर्दश इति तदनुसारि उत्तरोत्तरसंख्यान चादर्शग्रन्थे दृश्यमान लेखकप्रमादाग तमिति प्रतिभाति ।

अथ खलु भगवान् शाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनम् अवलोक्य, मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । शृणु मञ्जुश्रीः ! त्वदीये सर्वार्थक्रियाकर्मपटलविसरः पूर्वनिर्दिष्टः पर्षमण्डलमध्ये सविस्तरं वक्ष्येऽहम् ।

पृष्टोऽयं यक्षराजेन वज्रहस्तेन धीमता ।
सर्वमन्त्रार्थयुक्तानां स्वप्नानां च शुभाशुभम् ॥
अतः प्रसङ्गेन सर्वेदं कथितं मन्त्रजापिनाम् ।
यक्षराड् तुष्टमनसो मूर्ध्नि कृत्वा तु अञ्जलिम् ॥
प्रणम्य शिरसा शास्तुरभ्युवाच गिरा मुदा ।
अनुग्रहार्थं तु लोकानां कथितं ह्यग्रबुद्धिना ॥
ममैवमनुकम्पार्थं सत्त्वानां च सुखोदया ।
जापिनां सर्वमन्त्राणां स्वप्नानां च शुभाशुभम् ॥
चरितं गुणविस्तारं सत्त्वाधिष्ठनिकृष्टिनाम् ।
उत्तमां गतिं योनिभ्यां हेतुज्ञानविचेष्टितम् ॥
अतीतानागतं ज्ञानं वर्तमानं शुभाशुभम् ।
सर्वं सर्वगतं ज्ञानं सर्वज्ञज्ञानचेष्टितम् ॥
अनाभास्यमनाख्येयं निःप्रपञ्चं प्रपञ्चितम् ।
मन्त्राकारवरोपेतं शिवं शान्तिमुदीरितम् ॥
प्रभावं सर्वबुद्धानां वर्णितं ह्यग्रबुद्धिना ।
सर्वमन्त्रार्थयुक्तानां जापिनां च विशेषतः ॥
कर्म कर्मफलं सर्वं क्रियाकालं तथैव च ।
पात्रं स्थानं तथा वेषं स्वप्नप्रसङ्गे प्रचोदितम् ॥
यक्षराण्मुनिवरं श्रेष्ठं सप्तमन्त्रतथागतम् ।
भद्रकल्पे तु ये बुद्धाः सप्तमोऽयं शाक्यपुङ्गवः ॥
शाक्यसिंहो जितामित्रः सप्तमोऽयं प्रकल्पितः ।
युगाधमेऽभिसम्बुद्धो लोकनाथो प्रभङ्करः ॥
महावीर्यो महाप्राज्ञो महास्थामोदितो मुनिः ।
वज्रपाणिस्तु तं यक्षो बोधिसत्त्वो नमस्य तम् ॥

स्वकेषु आसने तस्थुस्तूष्णीम्भूतोऽथ बुद्धिमान्।
मञ्जुश्रियोऽथ महाभाग पृष्टाऽसौ मुनिना तदा॥
अध्येषयति त बुद्ध कृत्यस मुनिसत्तमम्।
साधु भगवा सम्बुद्ध कर्मज्ञान सविस्तरम्॥
जातक + । । । । । । । । । सदा शुभम्।
चरित बहुसत्त्वाना कर्मज्ञानसहेतुकम्॥
निविष्टाविष्टचेष्टानां श्रेयसार्थार्थभुक्तिनाम्।
जापिनां सिद्धिनिमित्तानि साध्यमाध्यमनिकल्पिताम्॥
भूतिकामा तथा लोके ऐश्वर्याभोगकाङ्क्षिणाम्।
राज्यहेतुप्रकृष्टाना सिद्धिधारणकामिनाम्॥
सर्व सर्वगत ज्ञान सक्षेपेण प्रकाशतु।
इत्युवाच मुनि श्रेष्ठो अ येष्टो जिनसूनुना॥
कलविङ्करुतो धीमान् दिव्यदु दुभिनादिन।
ब्रह्मस्वरो महावीर्यपर्जन्यो घोषनि स्वन॥
बुद्धवाचोदित शुद्धो वाचे गाथा सत्तमो मुनि।

एष कुमारो परार्थगतानां सिद्धिमजायत लाकहितानाम्।
श्रेयसि सर्वहिते जगति प्रणितारो शुद्धयतु तिष्ठतु मोक्षविहूनाम्॥
सत्ययाक्षयवीर्यवा हि तच्चित्ता मद्मन्त्ररता स तदानरता ये।
सिद्धिभवे सद तेषु जनेषु नान्य कथञ्चन सिद्धिमुपन्य॥
मन्त्रवरे सद तुष्टिरता ये शासनि चक्रधरे तथा मञ्जुधरे वा
धर्षयिमार प्रवर्त्तयि चक्र सोऽपि ह चक्रधरो इह युक्त॥
वाचा दिव्यमनोरम यस्या बालिशजन्तु विवर्जितनित्या।
दिव्यमनोरमकर्णसुखा च प्रेमणीया मधुरा अनुकूला॥
चित्तप्रह्लादनसौख्यप्रदा च मञ्जुरिति समुदीरय बुद्धा।
यस्य न शक्यमभावमजान तेऽपि तथागतज्ञानविशेषे॥
तेषु सुताश्च च भूमिप्रविष्टा दिव्यप्रकृष्टदशतथागतसङ्ख्या।
तेऽपि सुरेश्वरलोकविशिष्टा दिव्यप्रभावमजानमशक्या॥

रूप्य अरूप्या तथा अभूमा न्यामकादिव्य नृजा मनुजा वा।
यागिन सिद्धिगता भ र लोके सर्वविशिष्ट तथा नरमुख्या ॥
सत्त्वमसो न स विघ्नति राक्षद्र गो भनिजानि तु तस्य श्रिया मे।
एप सिरिपरिकल्पितपततुल्य मञ्जुासरीति प्रतिजानि तु बुद्धा ॥
मञ्जुश्रिय परिकल्पिततुल्य नाममिय तथ पूर्वजिनाभि'।
एप कृता तव सञ्ज्ञितकल्पे दिव्य अनागतबुद्धमतीने ॥
नामश्रुणि पर्यस्तत्र शुद्धो नास्य मनो भवि पक्रमनो वा।
तस्य मिम शिवशान्ति भवेय वाधिवरा भवि अग्रविशिष्टा ॥
मन्त्र अशेप तु सिद्ध भवेया उत्तमयोनि गति लेभे।
उत्तमिधर्मि समाश्रयि नित्य विघ्नविवर्जित सिद्धि भवेया ॥
ईप्सितमन्त्र प्रसाधयि सर्वा क्षिप्र स गच्छति बोधि इह मञ्जुघ्।
लप्स्यति बोधिगतो मुनिमुख्य गत्व निपीदति सत्त्वहितार्थम् ॥
बुद्धयि बोधिप्रवर्तयि चक्र एप गुणो कथितो जिनमुख्यै'।
मञ्जुरिति शिरीं त्वयि सस्मरि नाम अचिन्त्यगुणा' कथिता जिन
[मुख्यैः ॥
दर्शतु नित्यप्रभाव त्वदीयं पूर्वकसर्वगतैर्जिनमुख्यै ।
कल्पभणे या न शक्यमसङ्ख्ये मन्त्रशता तव शुद्धकुमारा ॥
मञ्जुश्रिय तव मन्त्रचर्य भापित सर्वमशेपकबुद्धै'।
एप कुमार थ सर्वगता वे शासन तुभ्य रतोत्तम वीरा'।'
शुद्धावासनिपण्णजना वै सत्त्वमशेपत ईहय सत्ता।
न कमिमन्त्र त्वमदीय कदाचि नापि कथञ्चिह ये तव मन्त्रम् ॥ इति।

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पा महायानवैपुल्यसूत्रात्
चतुर्दशम गाथापटलनिर्देशविसर
परिसमाप्तमिति।

अथ सप्तदश पटलविसरः।

अथ खलु भगवाञ्छाक्यमुनिः सर्वतथागतविकुर्वितं नाम समाधिं समापद्यते स्म। समनन्तरसमापन्नस्य भगवतः शाक्यमुनेः ऊर्णाकोशाद् रश्मयो निश्चरति स्म। नीलपीतावदातमाञ्जिष्ठस्फटिकवर्णाः। सर्वं चेदं बुद्धक्षेत्रमवभास्य, सर्वलोकधात्वन्तराणि चालोकयित्वा, सर्वग्रहनक्षत्राश्च मुहूर्तमात्रेण जिह्मीकृत्याकृष्टवा। आकृष्टा च स्वकस्वका स्थानानि सन्नियोज्य तत् पर्षन्मण्डले बुद्धाधिष्ठानेनाकृष्य च, तत्रैव भगवतः शाक्यमुनेरूर्णाकोशान्तर्धीयते स्म। सर्वे च ग्रहनक्षत्रतारकाः ज्योतिषोरुपरुध्यमाना आर्ता भीता भगवन्तं शाक्यमुनिं प्रजग्मुः। कृताञ्जलयश्च तस्थुरे प्रकम्पयमाना मुहुर्मुहुश्च धरणितले प्रपतनमाना ॥

अथ भगवाञ्छाक्यमुनिः सर्वेषां ग्रहनक्षत्रतारकाज्योतिषाणां च बालिशोपजानितबुद्धीनां च देहिनामनुग्रहार्थं वाचमुदीरयते स्म। शृण्वन्तु भवन्तो मार्षा! देवसङ्घाः समानुषाः! कर्म एव सत्त्वानां विभजते लोकवैचित्र्यम्। यश्च बुधानां भगवतां वज्रकायशरीरतामभिनिष्पत्तिर्यश्च ससुरासुरस्य लोकस्य भ्रमत्संसारान्धीकान्तारप्रविष्टस्य लोकस्य विचित्रशरीरतामभिनिष्पत्तिः सर्वेदं कर्मजं शुभाशुभनिबन्धनम्। न तत्र कर्ता कारकः ईश्वरः प्रधानो वा पुरुषा सा क्रियापसृष्टो वा प्रवर्तते किञ्चिद् वर्जयित्वा तु कर्मज सर्वकर्मप्रत्ययजनितो हेतुमपेक्षते। स च हेतुप्रत्ययमपेक्षते। एवं प्रतीत्यसमुत्पत्तिप्रत्ययान्तोऽन्यमुपश्लिष्यते श्लेष्माणा च भूताभिनिष्पत्तिमहाभूतां जनयते। ते च महाभूता स्कन्धान्तरमनादिगतिकात् प्रतिपद्यन्ते। प्रपन्नाश्च गतिदेशान्तरं विस्तरनिभागशोऽभ्युपपद्यन्ते। कालान्तरापरोधनिलोमताज्ञानवह्निमीरिता कर्मोपरचितवासना अशेषमपि निर्दह्यन्ते। त्रियानसमता निष्प्रपञ्चता समतिनिर्हरन्ते। महायानदीर्घकालोपरचितकर्म स्वकं मध्यकालप्रत्येकबुद्धानां स्वयम्भु ज्ञानं प्रवर्तते। परघोषानुप्रवृत्तिश्च श्रावकानां ह्रस्वकालाचिराधिराज्यन्ते नात्मप्रवृत्तिधर्मान्तरं बुद्धिरेव प्रवर्तते बालिशानां विमोहिताम् ॥

अथ च पुनर्विचित्रकर्मजनितोऽय लोकसन्निवेशदेशवेषोपरत' शिव निर्जरसम्पदमशोकविरजकर्मलाक्सिद्धिमपेक्षते। विमल मार्ग विनिर्मुक्तमपाङ्गापेतगुशीतल कर्म एव कुरुते कर्म नान्य कर्मापेक्षते ॥

कर्माकर्मविनिर्मुक्तो नि प्रपञ्च न तिष्ठति ।
त्रिधा यानप्रवृत्तस्तु नान्य शान्तिमजायते ॥
त्रिविधैव भवेन्म त्रिधा कर्म प्रकीर्त्तिता ।
त्रिविध फलनिष्पत्तिस्त्रिविधैव विचारणा ॥
विपरीत त्रिधा कर्म त्रिविधैव प्रदृश्यत ।
कुशल तत् त्रिविध प्रोक्त पुनस्तत्रे प्रदृश्यते ॥
पुनरेव त्रिध गोत्र मन्त्राणामास्पद शान्तम् ।
शान्त निर्वाणगोत्र तु बुद्धानां शुद्धमानसाम् ॥
तदेव कर्म प्रत्यश मन्त्राङ्गे प्रकीर्तित ।
ज्योतिपाङ्ग तथा लोके सिद्धिहेतो प्रकल्पितम् ॥
तदेव अश कर्म वै प्रत्ययांशे प्रवर्तते ।
यथा हि शाली व्रीहीणामङ्कुरेण विभाव्यते ॥
तथा हि सिद्धद्रव्याणां लक्षणेन विभाव्यते ।
यथा हि शुक्लो वर्णस्तु व्यवहारेण प्रकल्प्यते ॥
तथाहि ज्योतिषयुक्तीना व्यवहार्थं प्रकल्प्यते ।
सर्वत सर्वयुक्तीना कर्म एव प्रशसितम् ॥
न तत् कर्म विना चिह्नै क्वचिद् देह' सस्थित ।
चिह्नैश्च चरितैश्चापि जातकैर्गात्रमाश्रितै ॥
विविधे शकुनैर्नित्य तत् कर्म चोपलभ्यते ।
न क्वचिद् विग्रही कर्म अन्तलीनोऽन्यलक्ष्यते ॥
ज्वरित. सर्वतो जन्तुर्विकारैश्चोपलक्ष्यते ।
एव देहे समाश्रित्य कर्म दृश्यति देहिनाम् ॥
शुभाशुभफलाचिह्नजातकास्तु प्रकीर्त्तिता. ।
विविधा शकुनय' सत्त्वा त्रिविधा कर्मसुद्भवा ॥

बलकाल तथा यात्रा विविधा प्राणिनां कृता ।
शुभाशुभफला + + + + + + + + सदा ॥

सिद्ध्यसिद्धिनिमित्त तु प्रत्ययार्थमवेक्षते ।
निमित्त चरित चिह्न प्रत्ययेति प्रकाशितम् ॥

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन प्रत्यय तु अपेक्षते ।
यज्जापिना सता मन्त्रे सिद्धिहेतोरपेक्षयेत् ॥

कर्मस्वकान्यतानि अव्यङ्गानि लक्षयत् ।
अलक्षित तु सर्व वै विघ्नकर्म सुदारुणे ॥

तस्मात् सर्वाण्येतानि अङ्गानीति शुद्धेन्न ।
सालेन्द्रराज सर्वज्ञो बोधिमण्डे समाविशेत् ॥

मन्त्र उदीरयामास सर्वविघ्नविनाशनम् ।
दु स्वप्न दुर्निमित्त तु दु सह च विनाशनम् ॥

तस्य बोधिगत चित्त सर्वज्ञस्य महात्मने ।
मारेण दुष्टचित्तेन कृतो विघ्नो महाभयो ॥

अनिमित्त तेन दृष्ट वै तरोर्मूले महाभयम् ।
अनिमित्तात् तस्य जायन्ते अनेकाकारभीषणा ॥

तस्य पुण्यबलाधाना चिरकालाभिभाविणा ।
तेन मन्त्रवर्ण तस्य बलाग्र भग्नाशो नमुचिस्तदा ॥

ऋद्धिमतो महावीर्या सत्त्वताऽसौ महाद्युति ।
तस्य मन्त्रप्रभावेन लिप्से बोधिमुत्तमाम् ॥

स एव रक्ष्यते मन्त्र दारिमिनोपघातनम् ।
दु स्वप्न दु सह चैव दुष्टसत्त्वनिवारणम् ॥

शृण्वन्तु देवसङ्घा वै ग्रहनक्षत्रज्योतिषाम् ।
मन्त्रराट् भाषित पूर्वं शालेन्द्रेण जिनेन वै ।

निग्रहार्थं च दुष्टानां ग्रहनक्षत्रतारकाय ।
भूतां चैव सर्वेषां सौम्यचित्ता प्रबोधनाम् ॥

शृण्वन्तु भूतगणा' सर्वे ये केचित् पृथिवीचरा' ।
अपदा बहुपदा वापि द्विपदा वापि चतु'पदा ॥
सव संक्षेपत सत्त्वा ये केचित् त्रिषु स्थावरा' ।
नम' सम तबुद्धानामप्रतिहतशासनानम् ॥

"ॐ ख ख खाहि खाहि । हुम् हुम् । ज्वल ज्वल । प्रज्वल प्रज्वल । तिष्ठ तिष्ठ । ष्णी फन् फट् स्वाहा ।"

एष बुद्धाद्युपितो मन्त्र ज्वालोष्णीषेति प्रकीर्तित' ।
यानि कर्मसहस्राणि अशीति नव पञ्च च ॥
करोति विविधां कर्मा सर्वमङ्गलसम्मत' ।
दु स्वप्नान् दुर्निमित्तांस्तु सकृज्जापेन नाशयेत् ॥
करोति अपरां कर्मां सर्वमन्त्रेषु स्वामिन ।
वशिता सर्वसत्त्वानां बुद्धोऽयं प्रभवो गुरुः ॥
स्मरणादस्य मन्त्रस्य सर्वे विघ्नाः प्रणश्यिरे ।
देवातिदेवसम्बुद्ध इत्युक्त्वा मुनिसत्तम. ॥
मुहूर्तं तस्थुरे तूर्णीं यावत् कालमुदीक्षयेत् ।
तस्थुरे देवसङ्घाश्च शुद्धावासोपरिस्तदा ॥
सर्वषां देवमुख्यानां नक्षत्रग्रहतारकाम् ।
समय जग्मु ते भीता उष्णीषो मन्त्रभाषिताः ॥
तुल्यवीर्यो महावीर्य उष्णीषाख्यो महाप्रभा' ।
शतपञ्चचतुष्कां वा सप्ताष्टा नवतिस्तथा ॥
द्विषष्टि पञ्चसप्तान्या उष्णीषेन्द्रा' प्रकीर्तिताः ।
एतत् सङ्ख्यमसङ्ख्येया राजानो मूर्धजा शुभा ॥
तेष तुल्यो अय मन्त्रः जिनमूर्धजजा इति ।

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतसकात्
महायानवैपुल्यसूत्रात् पञ्चदशम
कर्मस्वकप्रत्ययपटलविसर परिसमाप्त इति ।

अथाष्टादशः पटलविसरः ।

अथ भगवा शाक्यमुनि पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य तं च पर्षन्मण्डल मञ्जुश्रिय कुमारभूतमाम त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री ! त्वदीयमन्त्रचर्याभियुक्तस्य बोधिसत्त्वचर्यापरिपूरणार्थाभिप्रायस्य बोधिसत्त्वस्य महासत्त्वस्य क्रियाकालक्रमणयोगानुकूलयोग चर्यानुकूलनक्षत्रव्यवहारानुवर्तनक्रम सर्वम त्रचर्यार्थसाधनोपयिकपटलविसरम् । भाषिष्ये, त शृणु, साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु ॥

एवमुक्ते भगवता मञ्जुश्रीः कुमारभूतो भगवन्तमेतदवोचत् । आश्चर्यं भगवं! यावद् भाषित परमेणानुग्रहेणानुगृहीता बोधिसत्त्वा महासत्त्वा सर्वबोधिसत्त्वचर्यानुवर्तिनां सर्वमन्त्रचर्यार्थपरिपूरकाणां सत्त्वानाम् । तद्वदतु भगवानस्माकमनुकम्पार्थम् ॥

एवमुक्तो मञ्जुश्रीः कुमारभूतः कृताञ्जलिपुटो भगवन्तमवलोकयमान ताः तूष्णीमेवमवस्थितोऽभूत् ॥

अथ खलु भगवा शाक्यमुनिर्लोकानुग्रहकाम्यया ।
वज्रेन्द्रवचन श्रेष्ठ हितार्थं सर्वदेहिनाम् ॥
इदं भो ! भद्रमुखा ! श्रेष्ठ नक्षत्र हिताहित ।
सर्वमन्त्रार्थचर्यायां युक्तायुक्ता समाहिता ॥
सिद्धमर्थ तथापूर्णमनुकूलं चापि न यते ।
सिद्धिहेतोस्तथा म त्री म त्र तन्त्रोपलक्षयेत् ॥
शुचेऽहनि शुचो देशे शौचाचाररते सदा ।
प्रशस्ते तिथिनक्षत्रे शुक्लपक्षे सदा शुचि ॥
स्नातो ध्यायी व्रती मन्त्री म त्रतन्त्रार्थकोविद ।
होम जाप तथा सिद्धिं कुर्यात् कर्म सविस्तरम् ॥
रेवती फल्गुनी चित्रा मघा पुष्यार्थसाधिका ।
अनूराधा तथा ज्येष्ठा मूला चापि वाणता ॥
आषाढावुभो भाद्रपदौ सदा सिद्ध्यर्थ श्रवणा ।
सिद्ध्यर्थ श्रवणा श्रेष्ठा धनिष्ठा चापि वर्णिता ॥

सिद्धिहेतोस्तथा धनी रोहिण्या मृगशिरास्तथा ।
अश्विन्यो [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]तिरेवतो ॥

प्रशस्ता [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ।
एतेषामि [illegible] तु विधिरेवमुदाहृतम् ॥

शैत्यै शान्तिक[illegible]शपकाले ततो [illegible]श्यापुष्ट्यर्थं चापि तत्परम् ।
मध्याह्ने [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] चापि [illegible]ितम् ॥
अर्धरात्रे स्थिते [illegible] कुर्यात् कर्माभिचारकम् ।
तृतीये याममनुप्राप्ते पुष्टि[illegible] समारभेत् ॥
पुष्ट्यर्थं साधयेन्मन्त्र भोगहेतोस्तदा नृपु ।
उदयन्त भास्कर [illegible]श्यात् सर्वकर्मसु युक्तित ॥
रक्ताभावे तथा भानो कुर्यात् कर्माभिचारकम् ।
शेषकाले ततो विन्द्यात् पूर्वाह्ने रविमण्डले ॥

युगमात्रोत्थिते तथा नित्य कुर्या[illegible]ान्तिककर्मणि ।
ततो द्विहस्तिता ज्ञय प्रमाणे चेत्र गभस्तिने ॥

कुर्याच्छान्तिककर्माणि शान्तिकेष्वपि योजिते ।
मन्त्रमुद्रैस्तथाश्रेष्ठैर्जिनाग्रकुम्भगमने ॥
मध्याह्ने सवितरि प्राप्ते कुर्यादाभिचारुकम् ।
अत'परेण आकर्षयेद् वश्यार्थ च योजितम् ॥
युगमात्रावनते भानो अपराह्णोपगते तथा ।
कुर्यात् सर्वकर्माणि क्षुद्रार्थं च योजिता' ॥

ततः परेण काले ते सूर्य वानमते तदा ।
वश्याकर्षणसर्वाणि कुर्यात् कर्माणि धीमत' ॥
अस्त याते तदा भानौ रक्ताकारसमप्रभे ।
कुर्यात् तानि कर्माणि रक्ताभाससमोदिताम् ॥
कान्तकामा' सदा कुर्यात् कर्मश्चापि रागिभिः ।
कुलत्रयेऽपि शान्त्य कथित धर्म निन्दितम् ॥

कन्यार्थी कारयेत् क्षिप्र कपाकारगोदितम् ।
प्रथमे यामे तदा कर्म साधयेत् सत्त्वयाजित ॥

अत परेण सर्वत्र सर्वकर्माणि कारयेत् ।
अर्धरात्रे तदा च द्रा ग्रह पश्येद् वसुन्धराम् ॥

प्रविशेत् पश्चिमा देशा तासना राजे गमादिताम् ।
तत परेण ग्रह पश्ये सूर्या रानराधिपाम् ॥

प्रसवे दक्षिणां देशां सिद्धस्तथा म नयोजित ।
मर्त्येऽपि लभते क्षिप्र कार्यसिद्धिं तु पुष्कलाम् ॥

अजापी जापिनश्चापि + । + लभते फलम् ।
यथेष्टां कुरुते सिद्धि जापिनस्यापि धीमते ॥

तृतीये यामे सदा गच्छेद् दिश चापि यत्नत' ।
दक्षिणपश्चिमान्मध्ये व्रजेत् तत्र फलोद्भवी ॥

उदयन्ते तथा भानो प्रभवोदुत्तरां दिशम् ।
तत' परेण काला ते युगमात्रोत्थिते रवौ ॥

गच्छद् विदिश तन्त्रज्ञ सिद्धिकामफलोद्भवाम् ।
पश्चिमोत्तरयोर्मध्य स देशः परिकीर्तित ॥

अजापी जापिनस्यापि युक्तिरुक्ता तथागतै ।
निर्दिष्टां कार्यनिष्पत्तौ सिद्धम त्रस्य वा तदा ॥

मध्याह्ने पूर्वतो गच्छेद् दिशांश्चैव सर्वत ।
तत. परेण कर्माणि + + + + + कारयेत् ॥

अर्धरात्रे तदा च द्रो ग्रह पश्यद् वसुन्धराम् ।
कालान्ते विदिशान्ते मुनि + + + + बोधिना ॥

पूर्वमुत्तरयोर्मध्ये सदृश सिद्धि लिप्सताम् ।
तत' परेण दिशः प्रोक्ता पूर्वदक्षिणयो सदा ॥

कथित कालभेदश्च दिशश्चैव विदिक्षु वा ।
अपराह्ने तथा भानो' प्रविशे दैत्यमालयम् ॥

सुरङ्गेषु च सर्वेषु सत्त्वेषु रूपवासिषु ।
सर्वथा श्रीमुखाग्रेण सर्वत्र पातालोऽन्तवासिनाम् ॥
ततः परेण याथा ते रक्ताङ्गे ग्रहमण्डले ।
प्रविशेद् यक्षयोनीना निलयाश्चैव सुकश्मलाम ॥
व्रजत् परिगृह्य क्षिप्रकालेनैव नियोजितम् ।
उत्तिष्ठ त साधये मन्त्र प्रसादाश्रयसम्भवाम् ॥
आरुरुक्ष पुगाग्र वै असिद्धि सिद्धिरेव वा ।
आरुरोह स्वयावास प्रासादाग्र तु मानवी ॥
सिद्धन्ते चिन्तिता तस्य कालेष्वेव सुयोजिता ।
मन्त्रसिद्धि सदा तस्य मन्त्रतन्त्रविशारदै ॥
दिशो गमनेनैव सिद्धिमात्रा समुच्यते ।
अन्यत्री यात्रा क्षिप्र लभते फलमाश्रयवान् ॥
ईप्सिता साधयद्धा ग्राम्यांश्चैव च मानुषाम ।
काला निगमत प्रोक्त दिशांश्चैव समन्तत ॥
प्रसवेत् सवता मन्त्रा कण्ठोऽह देशेषु च ।
अश्विनी भरणिसायुक्ता कृत्तिका मृगशिरास्तथा ॥
एतेष्वेव इह सर्वेन नक्षत्रेष्वेव योजिता ।
शान्तिक कर्म निर्दिष्ट फलहेतुसमोदयम् ॥
रोहिण्यां साधयेन्मन्त्री पुष्टिकाम सदा जापी ।
आर्द्राया कारयेत् कर्म वश्याकर्षणहेतुभि ॥
पुनर्वस्वो तथा पुष्ये साधयेद्धनसम्पदाम् ।
विचित्राभरणवस्त्रांश्च अञ्जन समन शिलाम् ॥
रोचना गैरिकांश्चैव आज्य चैव सुपूजितम् ।
वश्याकर्षणमेधा च पुष्येषु च नियोजयेत् ॥
आश्लेषाया तथा कर्म आकृष्टाप्रहरणान्यम् ।
मघासु कुर्यात् तथा कर्म राज्यमर्थाभिवर्धनम् ॥

फल्गुन्यावुभौ श्रेष्ठौ आरुरोह स्ववाहनम् ।
विचित्राणि कर्माणि हस्तेनैव विधीयते ॥
स्वात्या विशाखयो' कुर्याद् द्रव्यकर्मसमुद्भवम् ।
अनुराधा तथा ज्येष्ठा उभौ नक्षत्रयोजितौ ॥
सिद्धिकाम सदा कुर्याद् राज्यकामस्तथा सदा ।
सौम्यार्थसम्पदांश्चापि विविधा योनिजा पराम् ॥
साधयेद् धननिष्पत्तिं नक्षत्रेऽत्र योजिता' ।
उभौ ह्यषाढौ तथा प्रोक्तौ ज तुकर्मसु याजयेत् ॥
धातुजेष्वपि सर्वत्र दृश्यते सिद्धिमानवे ।
मूले मूलकर्माणि आपभ्या विविधोद्भवाम् ॥
माधये मन्त्रन त्रनो मृ न र व ा चिन्न य ।
श्रवण'रा र ा र कुया- श्रवणयत्रणताम् ॥
निर्वाणप्रापक धर्म प्रव्रज्या चापि याजयेत ।
धनिष्ठपु सदा कुर्याद् भूपपुत्रविशारदाम् ॥
वृक्षा वाहना चैव वस्त्रा चैव विधानवित् ।
कुर्यात् शतभिषक कर्म इहरामाणिषु निर्णयाम् ॥
प्राणापरोधसत्त्वेषु कुत्सितां तां विवर्जयेत् ।
उभौ भद्रपदौ श्रेष्ठौ भ्रम्यागर्थनिवारणौ ॥
सम्पदा कुरुते क्षिप्र कर्मण्येव हि याजितौ ।
सेनापत्यार्थसाधने + + + + + + + ॥
राज्ये भानिष्पत्तिभपूणाभरणादिषु ।
नानाधातुगणांश्चैव + + + + यथेप्सिताम् ॥
साधये म त्रत त्रज्ञ उभौ नक्षत्रयोजितौ ।
रेवत्यां साधयेद् द्रव्य नानाधातुसमुद्भवाम् ॥
साधयेन्म त्रकर्माणि नानारत्नसमुद्भवम् ।
सर्वोदकानि सर्वाणि साधये मन्त्रवित्र सदा ॥

अश्विन्यश्च भरण्यश्च कृत्तिकाया तथा ाम्र ।
एतदङ्गारके प्रोक्त क्षेत्र चार नभस्तले ॥
तस्या चार तथा नीत साम्रा गा ग न तथा महीम् ।
कृत्तिका न्यशक वि यात् रोहिणीमृगाशगो परो ॥
एतद् भार्गवे वि यान् क्षत्र चेव नभस्तले ।
मृगशिरांश तथा चेव आर्द्रायां च गुयाजिता ॥
पुनर्वसुश्च तदा वि यान्त्रा त्यर्थ क्षेत्रमद्भुतम् ।
पुष्याङ्ग तथाश्लेप मघ चेव निवासितम् ॥
एतद् भानो' सदा क्षेत्र कुर्यादाभिचारकम् ।
फल्गु या तु उभौ साङ्गो ग्रहचिह्नितचिह्नितो ॥
इन्दुवार तथा वि यात् क्षेत्र तस्य निशाकरे ।
हस्तचित्रौ तथा सांशो कुर्यात् कर्मानिमानितम् ॥
बुधस्थाने तु उद्दिष्ट॰ सर्वकर्मप्रसाधक ।
स्वात्या विशाखसयुक्ता सांशा वापि कीर्तिता ॥
द्वितीय क्षेत्रनिर्दिष्ट दिवाकरस्य न सशय ।
अनुराधाज्येष्ठसांशो तो निर्दिष्टा पृथिवीसुतो ॥
द्वितीयमङ्गारकक्षेत्र वृश्चिकातसमुद्भव' ।
सर्वधर्मार्थसयुक्त' कर्मयुक्तार्थसा ग्येत् ॥
वर्जयेद् धीमतो हिंसा प्राणहिंसाभिचारकाम् ।
साधयेद् विविधानर्था कर्माश्चैव सुपुष्कलाम् ॥
मूलापाढौ तथा प्रोक्तो उभो साशत्रिकोद्भवो ।
एतद् बृहस्पते क्षेत्र नभ स्थ दृश्यते भुवि ॥
साधयेत् कर्म युक्तात्मा विधानाच्च निवारकाम् ।
महाभोगार्थसम्पत्ती सफलांश्चैव फलोद्भवाम् ॥
धन्विनि राशिनिर्दिष्टो कुर्यात् सर्वसम्पदाम् ।
श्रवणा धनिष्ठनिर्दिष्टा शतभिषा सममादिता ॥

एतत् शनिश्चरक्षेत्र द्वितीय कथित पुरा ।
राश्यमकरनिर्दिष्टा सतानशनितारक ॥
तत्रस्थो यदि कर्माणि आरभेत विचक्षण ।
सिद्ध्यत्ययत्ना म त्रज्ञस्तस्मि काले प्रयोजता ॥

राश्यः कुम्भनिर्दिष्टा प्रोक्ता मुनिभि पुरा ।
उभौ भद्रपदौ प्रख्यौ रेवती च यशस्विनी ॥
अङ्गहीना तथा पूर्वा शुभेन्द्रग्रहचिह्निता ।
प्रशस्ता' शोभना सर्व तत् क्षेत्र गुरत्रे + दा ॥
मीनराशिसमासेन कथित लोकचिह्निते ।
ग्रह प्रधान सर्वत्र तिर्यङ् मुक्ता सर्वकर्मसु ॥
सप्तैते कथिता ह्यग्रमानुपाणां गणागमे ।
अनन्ता ग्रहमुख्यास्तु अन ता ग्रहकुत्सिता' ॥
मध्यस्था कथिता ह्येते मानुपाणां हिताहिता । इति ।
तेषां सत्त्वप्रयोगेपु निर्दिष्टा म त्रजापिनाम् ॥

सत्त्वासत्त्व तथा काल नियम चैव कीर्तितम् ।
नाग्रहो धर्मसयुक्त न कमा ग्रहाचह्नितम् ॥
सयोगग्रहनक्षत्रो मन्त्रसिद्धिमुदाहृता ।
न सिद्धि' कालमिति ज्ञेया नासिद्धि कालमुच्यते ॥
सिद्ध्यसिद्धावुभावेतो सङ्गाकाल्त' क्रमा ।
विपरीतरता धर्मा न धर्मा धर्मचारिण ॥
धर्मकर्मसमायोगा सयुक्त साधयिष्यति ।
न दैवात् कर्मसक्तस्तु सिद्धिर्न सिद्धिर्देवमुच्यते ॥
तत्कर्मश्च सिद्धिश्च दैवमत्र नियोजयेत् ।
न दैवात् कर्मयुक्तस्य दैव कमाप्त परम् ॥
कर्मक तु मत पा ॥ ।।। ३ ।।न्प्रहेतुना ।
ग्रहा कर्मप्रुक्तारतु ।दाना । मुप्रा ना ॥

तस्मात् कर्म सम तेषा कर्मार्थं सिद्धिरिष्यते ।
कथिता गणना गतो कम पर सम्बेतम् ॥
न ग्रहा राशया गां रणाश्च गुपूजता ।
कर्म एव सदा नि-याद नि मक्ता समाश्निता ॥
फलाज्जर च सदा कम युक्तिर्मन्त्रेषु भाषिता ।
तस्माद् युक्तित कर्म न ग्रहो नापि राश्यजा ॥
नक्षत्राणां तिथीनां च गनियोनि समासत ।
कालप्रमाणनियमश्च न पर कर्मया सदा ॥
तस्मात् त त्रवित् सेत धर्म एत नियाजयेत् ।
अनन्तग्रहाणा लोके राशयो विविधा परे ॥
तिथयो गणिता सङ्ख्ये क्षेत्रश्चैत नियोक्तृभि ।
तस्मात् सक्षेपतो वक्ष्ये कथ्यमान निबोधताम् ॥
मेषो वृषो मिथुनश्च कर्कटश्च सुयोजित ।
सिंहकन्यतुल चैव वृश्चिकधनिनौ परौ ॥
मकर कुम्भ इति ख्यौ मीनवानरयोऽपरे ।
मानुषा देवराशिश्च अपरो गरुडापरौ ॥
यक्षराक्षसाराश्यो तिर्यक्प्रेतशुभो परे ।
नरका राशिनिर्दिष्टा अनन्ता गतियोनिजा ॥
निर्दिष्टा राशयः सर्वे नानाधातुसमुद्भवा ।
असङ्ख्येया मुनिभि प्रोक्ता राशयो बहुधा परे ॥
तेषां गतिचिह्नानि सत्त्वयोनिसमाश्रयम् ।
कथितं कथयिष्येऽहं अन तां नक्षत्रां ग्रहाम् ॥
क्षेत्रा च बहुधा प्रोक्ता नानाग्रहनिषेविता । इति ।

बोधिसत्त्वपिटकावतंसका महायानवैपुल्यसूत्रा
दार्यमञ्जुश्रियमूलकल्पात् षोडशपटल
विसराद् द्वितीयो ग्रहनक्षत्रलक्षण-
क्षेत्रज्यातिषज्ञानपरिवर्त
पटलविसर ।

अथ एकोनत्रिंश पटलविसर ।

अथ खलु भगवाञ्छाक्यमुनि पुनरपि शुद्धावासभवनमव लोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमाम त्रयते स्म ॥

अस्ति मञ्जुश्री ! ततीयमपि ज्योतिषज्ञाननियमपरिवर्त भाषि ष्ये पूर्वकैः सम्यक् सम्बुद्धैर्भाषित चाभ्यनुमोदितं च त्वदीयमन्त्रत न्त्रार्थकल्पितम् । शृणु साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु ॥

एवमुक्ते भगवता शाक्यमुनिना मञ्जुश्री कुमारभूतो बोधिसत्त्वो महासत्त्व उत्थायासनादेकांशमुत्तरासङ्गं कृत्वा, दक्षिण जानुमण्डल पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य, येन भगवा, तेनाञ्जलिं प्रगृह्य, भगव तमेतदवो चत् । तत् साधु भगवां भाषतु ज्योतिषज्ञानपटलविसरम् । तद् भविष्यति सत्त्वानामर्थाय हिताय सुखाय । देवमनुष्याणां सर्वमन्त्र चर्यानुप्रविष्टानां च सत्त्वानामनुत्तरायां सम्यक् सम्बोधो,' अभिप्र- स्थितानां च, उपायकौशल्यमन्त्रचर्या सुखेन साधयिष्यन्ति । सर्वस त्त्वानुकूल योगविधानकर्मानुकूल कालानियमानिष्यन्दितकर्मस्वकतां नक्षत्रवारग्रहयोनिक्षेत्रराशिसमोदयाम् । तद् भविष्यति सुखसाधनो पायं मन्त्रानुवर्तनं सुखविपाक तद् भविष्यति ते बोधिसत्त्वानां विष्य न्दितविकुर्वण ऋद्धयधिष्ठानम् ॥

एवमुक्ते मञ्जुश्रिया कुमारभूतेन अथ भगवां मञ्जुश्रिय कु मारभूतमेतदवोचत् । साधु साधु मञ्जुश्री ! यस्तथागतमेतमर्थं परि पृच्छसे । तेन हि शृणु साधु च सुष्ठु च मनासि कुरु । भाषिष्ये सर्व सत्त्वानामर्थाय ॥

एवमुक्ते मञ्जुश्री' कुमारभूतो भगवतश्चरणयोर्निपत्य, निषण्णो धर्मश्रवणाय ॥

अथ भगवां सर्वावन्त शुद्धावासभवनमाभया स्फुरित्वा, सर्व बुद्धावलोकनव्यवेतनीं नाम समाधि समापद्यते स्म । समन तरसमाप न्नस्य भगवतः कायान्नीलपीतावदातमाञ्जिष्ठस्फटिकवर्णादयो रश्मयो निश्चरति स्म । निर्गत्य च सत्त्वानां बुद्धक्षेत्रां अवभास्य, सर्वाणि च

ग्रहनक्षत्रयोगात् सर्वा विसर्जितास्ते भवन्ति सर्वभयात्, सर्वदुर्गति-नरकतिर्यक्प्रेतासुरभयात् मनुष्यलोकमनुष्यभवनानि चाश्रित्य सर्वदुःखानि च प्रतिषेध्य व्यवस्थिताः ॥ पुनरपि भगवान् शाक्यमुनिर्ध्याये ऽन्तर्धीयते स्म ॥

अथ भगवाञ्छाक्यमुनिस्तस्मात् समाधेर्व्युत्थाय सर्वावन्तं नक्षत्रग्रहराशिनक्षत्रसङ्घातमामन्त्रयते स्म । शृण्वन्तु भवन्तः सर्वे नक्षत्रदेवसङ्घा ! या ह्यस्मिन् कल्पविनये मञ्जुघोषस्य समनुप्रविष्ट इह कल्पविसरे तत् साधयत सर्वमन्त्राणां सर्वमन्त्रचर्यासु प्रविष्टानामपि, न भवद्भिस्तत्र विघ्न कर्तव्य सर्वत्र सन्निपतित रक्षावरणगुप्तिश्च कथयितव्यम् । यो ह्येतं समयमतिक्रमेत्, तस्य यमान्तकः क्रोधराजा सर्वेनक्षत्रग्रहाणां तत्क्षणादेवमपर्यन्तज्वालानुस्थितानां ससुतानां सबान्धवा सपार्षदानानयति स्म, दमयति स्म, समनुशासयति स्म, भगवतः समीपमुपनामयति स्म, सर्वेषां च मूर्ध्नि स्थित्वा पादेनाक्रम्य विविधानि क्रूरकर्मर्द्धिप्रातिहार्याणि दर्शयति स्म, वज्राग्निज्वालेन प्राणैर्वियोजयति स्म, समये च स्थापयति स्म, विकृतरूपमात्मानं दर्शयति स्म, अथ ते सर्वभूतयक्षराक्षसनक्षत्रग्रहगणाः सर्वग्रहमहाराजगणा सर्वभीतास्त्रस्ता , प्रस्थरायमाना , महाविरवान् कुर्वाणा भगवतः पादयोर्निपत्य प्ररुदन्तमाना एवमाहुः — "परित्रायस्व भगवन् ! परित्रायस्व । भगवन् अनाथाः स्म, अत्राणाः स्म महाक्रोधराजभयभीता जीवितं नो भगवन् समनुप्रयच्छास्माकम्" इत्येवमुक्त्वा तूष्णीम्भूताः प्रवेपमानगात्रा ॥

अथ भगवाञ्छाक्यमुनिः । तान् नक्षत्रग्रहसङ्घातांश्च यक्षराक्षसप्रेतपिशाचमातृगणानामन्त्रयते स्म । मा भैष्ट मार्षा ! मा भैष्ट मार्षाः ! नास्ति तथागतानामन्तिके उपसङ्क्रान्तानां भयं वा मरणं वा । सर्वदुःखाद्विमोक्षा हि मार्षाः ! बुद्धं शरणं गच्छेद् , द्विपदानामग्र्यं धर्मं शरणं गच्छेद् , विरागाणामग्र्यं सङ्घं शरणं गच्छेद् , गणानामग्र्यं न तस्य भयं । ज्ञानदर्शिम् । सम्यग्गतो न तस्या भयं पुनर्वादो मृत्युभयं सर्वभयदुःखेभ्यो मुक्त एव द्रष्टव्य । सर्वसांसारिकं भयं न

कदाचिद्‌ विद्यते । दु'खोपशम शा-त निज्वर सान्यत ग्रोधिपरायण पदमवाप्नुयादिति ॥

।। । शणा, । गण।।। ोगो गो ? गाि । न्था प्रतिमु ग्तानीति गणा ना । ।ा ग।।। गण।। ।मण।।।ात्य, म-ाश्रि यस्य कुणारभूास्य सर्गाप गा।पण्णा। रा ।नणाय ॥

सर्वे न ते ग्रहनक्षत्रगणा' सर्वेदु साति न प्रतिप्रश्नभ्यन्ते स्म । सर्वेश्च केतवा प्रशान्ता निषण्णाश्च धर्मश्रवणाय स्वस्थीभूता एकाग्र मनसो भगवा त व्यवलोकयमाना ।मग्या फ्ठ।गना + द्विलपमानसश्च सहृचा अभूव ॥

अथ भगवता लोकानुकम्पार्थ तथा तथा धर्मदेशना कृता च तुरार्यसत्त्वसम्प्रयुक्ता यथा यथा त सत्त्वै कैश्चित्‌ सत्यानि दृष्टानि कैश्चिन्र्हत्व कृतम्‌, कैश्चित्‌ प्रत्येकवाध, कैश्चिन्नुत्तराया सम्यक्‌ स म्बोधोचितान्युत्पादितानि, सर्वे न नियता-याकृतानुत्तरायां सम्यक स म्बोधो, रा।श पिशितान्यपापदुर्गातिविनिपातानि देवमनुष्यापपत्तौ द्वाराण्युत्पादितानि, स्वर्गार्गलमपावृतम्‌ । सर्वे न समयमधितिष्ठन्ति ॥

अथ भगवाञ्छाक्यमुनिस्तेषामनुशय ज्ञात्वा, विनयकालस मयमनन्तरमेव तेषां विनीतां सत्त्वां ज्ञा वा, धर्म भाषते स्म ॥

अरिदु'ग्वसमाक्रा त न्मोपज विनिश्चाश्रयम्‌ ।
अभावा देवगणा' सर्व पूज्य-ते शासने इह ॥
आरभ्भ्व पर वीर्य बोधिसोपानहेतुकम्‌ ।
प्राप्नुयादेव सह्वाता' शान्तनिज्वरमालयम्‌ ॥
अशोक विरज क्षेम निर्वाण वापि नैष्ठिकम्‌ ।
निर्गन्ध गगनतन्याप य अभावं तु स्वभावितम्‌ ॥
परं प्राप्स्यथानिन्दितं दिव्य सुजुष्टमनावृतम्‌ ।
अनित्यदु खशून्यार्थमनात्म तु समोदितम्‌ ॥
भावय तो दिवा सर्व प्राप्स्यन्ते च नैष्ठिकमिति ।
मन्त्रत त्राभिधानेन चर्या चैव सुखाव्या ॥
कथिता जिनवरै श्रेष्ठा मन्त्रसिद्धिरुदाहृता ।
उपायं सत्त्वानां अग्रे नियोगेनैव धीमतै. ॥

कथिता म त्रसिद्धिस्तु फलकाले समोदये ।
विचित्र कर्मणां जाति विचित्रेव याजिता ॥

विचित्रा कर्मत' सिद्धिर्विचित्र कर्मयोनिजम् ।
विचित्रा चित्ररूपेण म त्रा मन्त्रैर्योजिता ॥

विचित्रार्थी कर्मचित्तरा विचित्र कर्म उच्यते ।
कर्म चिन्त्या तथा चित्र अचि त्य चापि चिन्तितम् ॥

तस्मात् प्रारम्भमन्त्री म त्रचित्रेषु पुष्कलाम् ।
राशय कथिताश्चित्रा तेषु जाता नरा सदा ॥

सदेवासुरमुख्यास्तु विविधा प्राणिविहङ्गमा ।
तेषा च यानि चिह्नानि तानि सिद्धिषु योजयेत् ॥

मेषराशौ तथा जाता मनुजा वा दिवौकसा ।
बहुपत्यो बहुभार्यो सुरूपश्चापि जायते ॥

वणिक् शीली तथा शूर' मनुज' स्त्रीषु वर्णित ।
वक्रो लुब्धचित्तश्च भूपतिर्गृहसेविन ॥

तत्रस्थश्चन्द्रमा प्रोक्त, सर्व कर्म प्रयोजयेत् ।
आदित्या यदि दृश्येत मेषराशिसमाश्रित' ॥

तत्र कर्म सदा सिद्धि क्रूरकर्मसुयोजिताम् ।
यान गमन चैव आसन शयन सदा ॥

न भजेत् तन्त्रमन्त्रज्ञो विरुद्धा सर्वयोगिभि ।
तत्र जातः सदा मर्त्यो मन्त्र देयाभिचारुकम् ॥

वृषराशौ तदा जातो मनुजो भोगवान्सदा ।
स्त्रीषु कान्त' सदा लुब्ध' धर्माधर्मविचारक' ॥

ग्राम्यसेवी सदा यक्षो देवराज्ञानि बोधनाम् ।
तत्रस्थश्च द्रमा जातो धार्मिकाऽसौ सुरेश्वर ॥

भवेत् तस्य चित्त वै राज्यमाश्रयता सदा ।
तस्य मन्त्रा सदा देया चैत्या जिनभाषितः ॥

तेन चन्द्रार्थयुक्तेनगत्रयोऽर्थनिरोधिना ।
गमनागमन कर्म स्मश्रुकर्म च युक्तिमाम् ॥

आचरेद ग्रहकर्माणि न कर्गान्याभिनामकम ।
सर्वकर्मसमुत्याग मन्त्रासद्धिगुगादयम ॥

आलिखेन्मण्डलादीनां मुद्राणिमन्त्रांश्च कारयेन ।
सिद्धद्रव्यसुराश्रेष्ठा साध्यमाना दिवाकसा ॥

सिध्यन्ते मन्त्रिभिर्युक्ता नक्षत्रेष्वेव शिसिषु ।
मिथुनसर्या यदा जातो मानुषोऽथ दिवाकस ॥

तेषां च गतिचिह्नानि सिद्धराज निबोधताम् ।
आढ्यो उत्सुकचित्तश्च शठा मूर्गा थ जायत ॥
तत्रस्थो यदि विख्यात नक्षत्रा निशि भूषणम् ।
तत' कान्तो कवेन्मत्या न सूना वल्लभ गता ॥

धनाढ्यो युक्तिमन्तश्च महेशाख्याऽथ जायते ।
शेषै ग्रहै' करैस्त निरिरेष्वपि कगिने ॥

जायते भूर्त्तरागात्त व्या।ाधभश्च सागाकुल ।
नेदृशुस्तस्य मन्त्रा वै शान्तर पौष्टिक परम् ॥

क्षुद्रां कश्मलांश्चैव क्रव्यादा पिशिताशिनाम् ।
क्रूरै ग्रहमुख्यैस्तु दर्श।। । भाग ग । ॥

एतेषां मन्त्रसिध्यर्थं क्रूरकर्मसु योजये ।
निषिद्ध गमन तत्र अग्रपङ्क्तिविवर्जितम् ॥

गमनागमनयोस्तत्र न सिद्धि सर्वकर्मसु ।
क्षुद्रकर्म तथा तेषां क्ष्न राता जाता ॥

सिताख्यौ ग्रहमुख्यौ तौ पातकौ द्वे परेऽपरौ ।
चतुर्थो ग्रहमुख्यानां दशान श्रेयसादिकम् ॥

उभौ रक्तौ उभौ कृष्णौ दर्शन सर्वकर्मिणाम् ।
सितौ शुक्रेन्दुमुख्यौ तौ पीतकौ बुधबृहस्पता ॥

स भक ध ?रस्ता जनमुग्यगा नर्र ।
पूर्वाषाढे श्रवण न उत्तराषाढे न र न ॥
भानोर्मण्डल ग्रस ॥ गां शि । ? न ? भारता ।
ग्रहस्यागम ?त्य ?ाप ? ?ाणजागन ॥
श्रवण धनिष्ठा स्वपूर्वभद्रपदम् ।
शतभिषेषु यदा न द्र गाना ना यनि गृणते ॥
कृष्णभान समाश्रित्य गस्यागम ?िद्रु ।
महान्तशोकमायास दुर्भिक्ष न मम तता ॥
सर्वा जनपदा नित्या गजचाग्महद् भयम् ।
रेवत्यामथ नक्षत्र उत्तराभद्रपदा यदा ॥
राहुणा ग्रस्यते पूर्व शशिना भास्करमण्डलो ।
पश्चाद् भानोऽथ निःसरत पक्षेनकेन दृश्यते ॥
राज्याद् भ्रश्यते मत्रे: मागधो नृपति: पति: ।
एते च कथिता चिह्ना राहोरागमन यदा ॥
देशासु यासु ग्रह्णात शशिना भास्करमण्डलम् ।
तेषु तेषु तदा देश उ पश्यन्त शुभाशुभम् ॥
य प्र भूतले कम्पा कथिता लोकनिाधना ।
ग्रहोपराग न नि ग्राम् तत्र तत शुभाशुभम् ॥
धूमिका वृष्टिहेतु स्याद् दिवसात्यऽथ पञ्च वै ।
ततोऽर्द्ध लोकत: चिन्ता तीरभुक्तिसमाश्रता ॥
नश्यन्ते जनपदा सर्वो व्याधिसम्भवमाकुला ।
नृपतिश्चापि नश्येत गङ्गातीर उत्तर ॥
हिमन तस्या कर्णौ दुर्भगज्वरमाप्त ॥ ।
भूपाला चापि निःयस्ता कोट्टु पात्रा गग । । ॥
गङ्गाया उत्तरे तीर तीरभुक्तिमात्रस्ता ।
विविधे शोकसतापे भ्रयतेऽसो नराधिप ॥

सपुत्रभार्यया सार्द्धं नश्यतेऽसौ नराधिपः ।
नक्षत्रेषु येषु कम्पा वै तेषु भूप समादिशेत् ॥
दिशः सर्वासु धूमाश्च माराः उल्काभिर्जिता ।
पश्चाद्वा सर्वाक्रान्ता ताः हन्येताग्रगे ग्रहा ॥
नश्येत् परस्परा मन्त्री सामन्ता मातुपात्मजा ।
न दृष्टिस्तत्र प्रवर्तन्ते मानुषाणां परस्परम् ॥
निर्घातमहद् भयं तत्र समराज नृपान् हतेत् ।
येषु एव भवेत् कम्प उत्पातास्तत्र तत्र ॥
पर्वेषां चापि निर्घातं दिवि चैव दारुणम् ।
रात्रौ इन्द्रधनुश्चैव श्वेतपक्षे यदि वायसम् ॥
शुक्लवर्णोऽथ कृष्णो वै कृष्णो शुक्लोऽथ दृश्यते ।
विपरीता पक्षिणो वर्णा विपरीता ऋतुनिस्वना ॥
विपरीताः पक्षिण' सन्ति यत्र तत्र महद् भयम् ।
द्विपदाश्चतुष्पदाश्चैव सर्वे बहुपदापदा ॥
पक्षिणस्तिर्यक् प्राणा विपरीतास्तु महाभयम् ।
ऊर्ध्वतुण्डा तथा श्वाना रुवन्ते च मुहुर्मुहु ॥
दिवा वा यदि वा रात्रौ यत्र तत्र महाभयम् ।
एवम्प्रकारा अनेकाश्च बहुधा यत्र प्रकल्पिता ॥
अनावृष्टिर्भवेत् तत्र राज्ञाश्चक्र विनश्यति ।
यथा हि जातकर्माख्यात प्राणिनां च शुभाशुभम् ॥
तथोत्पाता नृणा जाता कुर्वन्तीह शुभाशुभम् ।
नान्यथा दृश्यते किञ्चिन्निमित्त पूर्वहेतुना ॥
नाहेतुकं प्रवर्तन्ते विघ्ना उत्पातसम्भवा इति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतंसका
महायानवैपुल्यसूत्राद्वाविंशतितम निमित्त
ज्ञानज्योतिषपटलविसरः
परिसमाप्त इति ॥

तत्र कर्मे समुद्दिष्ट पाणिक गिरिद्विवजिताम् ।
उत्तिष्ठ खेचर चापि आतमानसमाकृतम् ॥
ना य कर्मे समुद्रेत समान चापि वर्जयेत् ।
तत परेण सिहस्य च पराशिरिति स्मृत ॥
तत्र जातो भवेद्धर्तस्तस्कर कृपण शठ ।
स्त्रीषु कात सदा क्रुद्ध क्रूर साहसिक सदा ॥
मूर्ख परत्यागी च स्तब्धा मानान्वित सदा ।
शुभनक्षत्रचारेण शुभदृष्टिग्रहोदिते ॥
पीतशुक्लैर्ग्रहैर्दृष्टा जायन्ते च महाधना ।
शुद्धमन्त्र सदा धीमान् शुचिरत्तिसमाश्रये ॥
सम्भूता मन्त्रत त्राश्च साधयेत महीतले ।
क्षिप्रमर्थकरा ये तु पुष्ट्यर्था ये तु कीर्तिता ॥
साधयेत मन्त्रिद् सर्वा जिनाब्जीकुलयोगपि ।
जिने द्रमुख्या य मन्त्रा तथा चापि कीर्तिता ॥
साधयेत मन्त्रिद् सर्वा ता गर्भान्तेन जातिषु ।
तत परेण भवेद राशि तज्ञानामानि कीर्तिता ॥
प्रसिद्धा कर्मभूमिष्ठा तनायेन्द्र नराश्रिताम् ।
तुलाया जायत धीमान् नभिादेव गाजित ॥
न कारयेत् साधर्ना सा उत्तिष्ठ भुवि बन्धनाम् ।
सर्वेम त्रपारिद्भ्यस्य गाियानिषु आचरेत ॥
धूर्त कृपणा क्रूर मत्सरी चैव जायते ।
तुलाया राशिजातस्था द याने न सदा स्त ॥
त कुर्यात् सदा मन्त्रा तस्मि राशौ समासृत ।
य न चान्क्षत लोके भूमिरर्थार्थसम्पदाम् ॥
ग्रहमुख्ये यदा जातो पीत शुक्लैश्च सर्वत ।
न भजे म त्रसिद्धि च यत्नरक्षार्थसम्पदे ॥

क्षणमात्रे तथा सर्वे साधयन्त नियोजितै ।
शुभैर्ग्रहैर्यदा दृष्ट पीतै' शुक्लैश्च सर्वत ॥

महात्मा जायते शूर धामिका थ नराधिप ।
क्रूरतरैर्ग्रहैर्दृष्ट श ्यर्काङ्गारसिहजे ॥

तुलाया जातराश्यर्थे मत्सरो भवते पुमा ।
बहुरोगो दरिद्रश्च व्याधिरोगार्तसमुद्भवम् ॥

प्रचण्ड' सर्वकर्मेषु क्रूर साहसिक' सदा ।
न भजेच्छान्तिकर्माणि जिनतत्त्वाङ्गभाषितम् ॥

रौद्र कुरुते कर्मा वज्रिणे समुदयोदिताम् ।
आभिचारुककर्माणि नानायुद्धकृतानि तु ॥

तस्मि राशौ सदा तत्र कुले तत्र समुद्भवे ।
कुत्सिता जिनवरै' कर्मे सिद्धिमायाति तत्र तु ॥

प्रधानगुणविस्तार प्रभाव चापि वर्जयेत् ।
प्रवासगमनं चैव नाचरेद्दिशि माशुजम् ॥

मन्दर वाहन चापि सत्त्वधातुकृताकृतम् ।
नाचरेत् सर्वकर्माणि तस्मि राशो दिवाकरे ॥

वृश्चिकात्तु समुत्पादे सत्त्वयोनि समाश्रयेत् ।
भवते ठिङ्गेच्छिन्य न ' यमान निजा यताम् ॥

तीव्र' साहसिक' क्रूरो दुर्षपा मानदर्पित ।
नक्रो लुब्धस्तथा मर्त्या जायते वसुधातले ॥

प्राज्ञो धार्मिको विद्वान वक्रश्चैव दुरासद ।
स्त्रीषु कान्तो भवे मर्त्य' कृतज्ञा ऽ्यपराक्रम' ॥

तत्रमन्त्रसदोद्युक्त सेवायां गुरुपूजक' ।
दर्शन ग्रहमुख्यानां शुकचन्द्रबुधा गुरु ॥

प्रशस्त श्रेयस लक्ष्य आयुरारोग्यवर्द्धनम् ।
तेषां दर्शनसिद्ध्यर्थं मन्त्रिणाम् वैसाधने ॥

स धर्मधातु नि सत्व स्थितोऽय विश्वरूपिण ।
यथा हि बुद्धानां शरीरा म चा ातवा जन ॥
सामिषा लाकपूज्यास्ते निरामिषा पु विशेषत ।
सद्धर्मधातव प्रोक्ता निरामिषा लोकहेतव ॥
सामिषा कलवरे प्रोक्ता जिने द्राणां महद्धिका ।
त्रिविधा धातव प्रोक्ता मुनिचन्द्रा निराश्रवा ॥
सामिषा निरामिषाश्चैव प्रसृता लोकहेतव ।
धर्मधातु स मिश्र सत्त्वानां करुणावशात् ॥
तिष्ठते मन्त्ररूपेण लोकनाथ प्रभङ्कर ।
स विश्वरूपी सर्वज्ञ दृश्यते ह महीतले ॥
सर्वार्थसाधका मन्त्र सर्वबुद्धैस्तु भाषित ।
एष सक्षपतो मन्त्र जप्तोऽय विधिना स्वयम् ॥
करोति सर्वकर्म वै ईप्सितां सफला सदा ।
अस्य कल्प समासेन पुन काले प्रवक्ष्यते ॥
युगा त मुनिवरे लोके अस्त याते तथागते ।
कल्पसिद्धिस्तदा काल म त्रसिद्धिरुदाहृता ॥

अथ भगवतश्चक्रवर्तिनस्तथागतोष्णीषस्य परकर्मप्रयोगविध्व सनकरस्याजितजयस्य सर्वमन्त्राधिपते सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानुनीतस्योष्णीषचक्रवर्तिन सक्षेपत कल्पमेकाक्षरस्य प्रवर्तिन्पूर्वं विस्तरत ॥

आदा तावत् यस्मि स्थानेऽय जप्यते, तस्मि स्थाने पर्थे योजनाभ्यन्तरेण सर्वदुष्टग्रहा प्रपलायन्ति, सर्वम ।। सिद्धा अपि न प्रभवन्ति, सर्वदेवा सान्निध्य त्यजन्ति, अ यत्र साधकस्येच्छया न्येषां लौकिकलोकोत्तराणां साधकाना सिद्धिमपहरति, परप्रयोग मन्त्रा छिन्नभिन्नउत्कीलनतां मोचयति ॥

स्वय विद्यान्छेद कर्तुकाम कुशानां हरितानां मुष्टि गृहीत्वा, अष्टशताभिमन्त्रित कृत्वा, शस्त्रेणच्छिन्द्यात् तां विद्यामुद्दिश्य, सा छिन्ना भवति । अनेन प्रतिकृति कृत्वा, हृदये कीलकेन ताडयेत् । कीलिता भवते । सप्तजप्तेन सूत्रेण कुसुम्भरक्तेन ग्रन्थि कुर्यात् । बद्धा भवति । शरा

त्रेणाष्टशतजप्तेन पिष्टयेद्, रुद्धा भवति। शस्त्रेण हृन्य द्विधा कुर्याद्, भिन्ना भवति। राजिकाभिर्विषरुधिररक्ताभि रञ्जयन्छिष्टिना भवति। करवीरलतया आहनेत्, पीडिता भवति । सर्वविद्याभिचारुकमि च्छया करोति । सर्वत्र पूतिक त्रय मुक्ताक्षारेण स्नापयित्वा, होमं कुर्याच्छान्ति । घृतहोमेन सर्वेषा शान्तिराप्यायन कृत भवति । मुष्टिबन्धेन सर्वमन्त्रा स्तम्भयति, मनसा मोक्षयति, मन्त्र साधयितु कामस्तमनेनैवोपरुद्ध्य साधयेदन्यकल्प साधयितुमिच्छति, तमने नैव साधयेत् । सिद्ध्यति । अनेनैव म त्रेणावाहन भवति। पुनरने नैव विसर्जन भवति । अनेनैव यस्य रक्षा क्रियते, सोऽप्यदृश्यो भवति। यो मन्त्रो न सिद्ध्यति, प्रत्यादेश वा न ददाति, अनेनैव सह जपेत् । शीघ्र सिद्ध्यति, प्रत्यादेश वा ददाति । यदि न सि द्ध्यति, प्रत्यादेश प्रयच्छति। सो भ्रूयते ॥

दधिमधुघृताक्तानां तिलानामष्टशत जुहुयात् त्रिस ध्य सप्ताहं य म त्रमुद्दिश्य, सोऽस्य वशो भवति। यदुच्यते तत् कर्म करोति। प्रत्यादेश वा प्रयच्छति देवा वशीकर्तुकाम देवदारुसमिधानामष्टसहस्रं जुहुयात्, सप्तरात्रेण वश्या भवन्ति । नागा वशीकर्तुकाम त्रिमधुर जुहुयात् । वश्या भवन्ति । यक्षा वशीकर्तुकामा दधिभक्त जुहुयाद्, वश्या भवन्ति । यक्षिणी वशीकर्तुकामेन दधिभक्त जुहुयात् । सर्वग न्धैर्गन्धर्वं वशीकरोति । अशोकप्रियङ्गुनागमिश्रि कुसुमैः यक्षिणी नागिनागग्रहाणां राजिकाभि राजानसिद्धार्थैः ब्राह्मणा पुष्पहोमेन, वैश्य दधिक्षीरघृतेन, शूद्र तुषपांशुभि, स्त्रिया लवणहोमेन, षण्डा माषजम्बूलिकाहोमेन, कन्या लाजाहोमेन, मनान् घृततैलहोमेन वश्यां करोति सर्वत्र त्रिसन्ध्य सप्तरात्रम । इत्युक्त्वा तूष्णीम्भूतो जिनोत्तम ।

देवसङ्घा तदा मन्त्रे सप्तमा मुनिपुङ्गव ।
प्रहृस्य लोकधर्मज्ञ मुक्ताऽगो गतवीस्मया ॥
मुनि श्रेष्ठस्तदा ज्येष्ठ पुत्रपुत्रं तदालपेत् ।
मञ्जुघोष तवा त्रेवाधिमस्त्र महाद्भुतम् ॥

सिद्ध्यन्ते पापकर्मास्तु रौद्रकर्मासु योजिता ।
ततः परेण मीनेति राशिरुक्ता तथागते ॥
तत्रस्था मानवा सर्वे दृश्यन्ते बहुलिङ्गिन ।
मीनराशिसमाजाता रूपाण्येतानि समुद्भवे ॥
प्रभुमानधी श्रीमा भोगसम्पच्छतान्वित ।
प्रभव सर्वलोकाना जायतेऽसा महीतले ॥
क्षिप्रमर्थकरो श्रीमा नराधिपोऽथ अजायत ।
शुक्रेन्दुदर्शनाज्जात भवेल्लोके नरोत्तम ॥
दर्शनाद् बुधजीवाना धनाढ्योऽथमजायत ।
प्रांशुमूर्त्तिर्विशालाक्ष स्त्रीषु कान्ता भवेत् सदा ॥
बहुमित्रा नरा यश्च रन्तिशोरमजायत ।
बहुमित्रोऽथ शुक्रश्च जायते मित्रवत्सल ॥
तत परेण क्रूरो वै ग्रहमुख्यो दिवाकर ।
पश्यते यद्यसौ मर्त्या शनिराहुस्तु भूमिजा ॥
तदा रूपमिति भवज दृश्येत जायते ।
पूर्ववत् कथिता येो ग्रहा क्रूरा नशकृया ।
कुर्यात् सर्वकर्माणि मीनराशिसमाश्रया ।
तत्रस्थश्चन्द्रमा पश्येत् सर्वाश्चैव साधयेत् ॥
अत परेण राशीना गजमानुपमानुषाम् ।
गन्धर्वा राक्षसा गरुडाश्चापि पन्नगा ॥
तेषा स्वरूपतो जातिगतिर्निशमचिह्नित ।
मना उद्भवस्तेषा लिङ्गैरेवैस्तु लक्षयेत् ॥
यथा सत्त्वप्रकृतिश्च तथा लिङ्ग विभाव्यते ।
स्वमन्त्रा भाषिता ह्यते तेषा चैव नियोजयेत् ॥
राशय कथिता लोके द्वादशैव गणोत्तमा ।
गणिता ग्रहमुख्यैस्तु नक्षत्रैस्तु नियोजिता ॥

संक्षेपात् कथिता ह्येते कथ्यमानानिविस्तरा ।
मानुषाणां तदा चक्रे न,त्रे ग्रहमण्डलै ॥

अत ऊर्ध्वं तु देवा ।। ऋषीणा च महर्द्धिकम् ।
ज्ञान प्रवर्त्तते तत्र एत-मानुष-ह्यित [illegible] ॥

अचि न्त्या बुद्धयमाणा ।। [illegible] ।
साधयत् सर्वमन्त्रज्ञ [illegible] गमुद्रया ॥

+ रनक्षत्रा तिथयो नित्य शुक्लपक्ष समाचरेत् ।
सिद्धिस्तेषु सदा प्रोक्ता क्रूरण क्रूरकर्मिणाम् ॥

ग्रहै सितै पीतै [illegible] समाचरेत् ।
[illegible] ॥

प्रतिपच्छुक्लपक्षे तु तृतीय चैव साधयत् ।
पञ्चमी सप्तमी चैव [illegible] ॥

त्रयोदश्यां तथा शुक्ल [illegible] आरभेत् ।
पुष्ट्यर्थं शान्तिकाम [illegible] ॥

[illegible] ।
भूषण [illegible] ॥

प्रोक्ता' सर्वेना [illegible] ।
भोगसम्पत्सम्[illegible] ॥

[illegible] मुनिमुख्येन [illegible] ।
धनार्थिभि' श्रीमते [illegible] कर्या मन्त्रार्थसाधनम् ॥

[illegible] ।
[illegible] सुपूजिते [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ग्रहैश्च [illegible] ॥

पक्षे प्रातिहारकपक्षे सिद्ध्यति । अथ सिद्धमात्रेण सर्वसमो आयु खीभवति । महाभङ्ग प्रतिलभते । सर्वबुद्धाधिमत्ताभिनन्दित सर्व सत्त्वानुप्रवेश सिद्धो भवति । लोकधात्वन्तरेऽपि सहस्रपरिवारश्चक्र वर्ती भवति ॥

अथोष्णीष साधयितुकाम हस्तमात्र दण्डे सावर्णरजतताम्र- मय मणिमय वा कृत्वा तावज्जपेद् यावत् प्रज्वलितमिति । त गृहीत्वा यथेष्ट विचरति । सत्त्वेभ्यो धर्म देशयति । महाकल्प जीवति ॥

अथ भद्रघट साधयितुकाम, सौवर्ण भद्रघट कृत्वा सर्वबीजर त्नौषधिपरिपूर्ण शुक्लवस्त्रावकुण्ठित तमनेन साधयेद् एकस्मि प्रातिहा रकपक्षे कमारभद्, अपरस्मिन् सिद्ध्यति । तस्मि हस्ते प्रक्षिप्य य- मिच्छति त लभते । अक्षय भवति ॥

अथ चिन्तामणिरत्न साधयितुकाम सौवर्णदण्डो जात्यमणि स्फटिकमणि च सौवर्ण वा वस्त्रावलम्बन्त कृत्वा अननेव विधानेन साधयेद, य चिन्तयति तत् सर्व सिद्ध्यति । दवमनुष्येषु चानेन गृहीतेनाप्रतिहतबलपराक्रमो भवति । अथ भगवत कोटि जपेत्, स्व शरीरेणोत्पतति । दिव्यबहुमहाकल्प जीवति । अन्ये वा योरसितातप त्रप्रमुख्यादय तदप्यनेन भगवतो दशलक्षजप्तेन कर्माणि कर्तव्यानि सिद्ध्यन्ति । एवमप्रतिहत तथागतोष्णीष परकल्पविधानेनापि यथा यथा प्रयुज्यति, तथा तथा सिद्ध्यति । अचिरादेव भगवत उष्णीष चक्रवर्तिन दशलक्षजप्त' सर्व साधयति सर्वविद्याम वाधिपतिश्च क्रवर्ता ॥

अथ वज्र साधयितुकाम रक्तचन्दनमय एकसूचिक वज्र कृत्वा, अथवा पुष्पलोहमय कृत्वा, पञ्चगव्येन प्रक्षाल्य, शुक्लपक्षदशम्या पटस्याग्रत उदारा पूजा कृत्वा, घृतप्रदीपान् प्रज्वाल्य, गन्धोदकेन प्रक्षाल्य, यक्षा वश्या भवन्ति । सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानमात्मान नि योत्य, अनेनोष्णीषराजा परिवारेण तजाराशिसितातपत्रेण वा रक्षा

कृत्वा, मण्डलबन्ध सहायानां च रक्षां कृत्वा, वज्र दक्षिणेन हस्तेन गृहीत्वा, प्रथमे यामऽतिक्रान्ते द्वितीये याम उपविश्य एकाग्रचित्त तावज्जपेद्, यावत् प्रज्वलितामति । अत्रान्तरे सर्वविद्याधरा सर्व देवनागयक्षा. सन्निपतन्ति । सर्वे च विद्याधरराजान आगच्छन्ति । तैरभिष्टूयमान' विद्याधरपुर गच्छति । विद्याधरचक्रवर्ता भवति । वज्रपाणिसदृशकाय वज्रपाणिसमबल क्षणलवमुहूर्त्तेनाक्रनिष्ट देव भवन गच्छति । महाकल्पस्थायी भगवन्तमार्यमैत्रय पश्यति । धर्म शृणोति । मृतो यत्रेच्छति, तत्रोपपद्यते । यदिच्छति वज्रपाणिसका शादुत्पद्यते ।

अथ खड्ग साधयितुकाम , निर्व्रण खड्ग गृहीत्वा, अहोरा त्रोपित भगवतोदारां पूजां कृत्वा, तावज्जपेद्, यावज्ज्वलितेन सिद्धेन सपरिवारेणोत्पतति । आकुञ्चितकुण्डलकेश द्विरष्टवर्षाकृति' अप थन्यायी अगम्य सर्वविद्याधराणां अ तरकल्प जीवति ॥

अथ मन शिला साधयितुकाम , वीरक्रयेण क्रीत्वा पुष्पयो गात्रोपित सङ्घोद्दिष्टकां भिक्षां भोजयित्वा आज्ञापयितव्या । अनुज्ञातस्तत्र साधन प्रविशेत् । उदारां पूजा कृत्वा, घृतप्रदीपसहस्र प्रज्वालयितव्यम् । त्रिरात्रोपित सर्वसत्त्वाना मैत्रचित्तम् पात्र आ मान निर्यात्य मन शिलां गृहीत्वा तावज्जपद् यावत् त्रिविधा सिद्धि' । ऊष्मधूमज्वलितपूर्वमत्र चि तयितव्यम् । अमुक्तात्मद्धिरू ष्मायमानतिलक कृत्वा, सर्वदेवनागयक्षभूतपिशाचानां जम्बूद्वीप निवासिनश्च सत्त्वा दासभूता भवा त । किङ्करा भवन्ति । वर्षसहस्र जीवति । धूमायमाने तिलक कृत्वा, अन्तर्धायत । यदिच्छेद् देवा नामप्यदृश्या भवति । क्षणलवमहूर्तेन दृश्यत । पुनरन्तर्धायत । स र्वा तर्द्धानिकानां राजा भवति । त्राणि वर्षसहस्राणि जीवति ज्वलि तेन विद्याधरो भवति । सपरिवार उत्पतति । विद्याधरराजा भ वति । देवकुमारवपु अधर्षणाय सर्वदेवानां क पुनर्विद्याध राणां कल्पस्थायी भवति । कालगतस्तुपिते देवनिकाय उपपद्यते ॥

भूमिस्थितिनाशश्च च कथयति विविधाश्रयात् ।
सत्त्वमानुषमत्त्येषु भूतलेऽस्मिन्निबोधताम् ॥
कबन्धा विविधाश्चापि पक्षिणश्च समाकुला ।
दृश्यन्ते सर्वता लोके तस्माद् देशादपक्रमेत् ॥
रात्रौ शक्रायुधं दृष्ट्वा धनुश्चापि विशेषत ।
शरनाराचपाशाश्च विविधा प्रहरणाद्भवा ॥
दृश्यन्ते गगनाद् रात्रौ तस्माद् देशादपक्रमेत् ।
चन्द्रबिम्बे यदाकाशे दृश्यन्त विकृतरूपिण ॥
कबन्धा पुत्तलाश्चैव नृत्यन्ता गगनालय ।
सुषिर छिद्रमित्याहुर्दृश्यन्त शशिमण्डल ॥
पुरुषा उत्तमाङ्गाश्च शुष्का तां शशिमण्डले ।
दृश्येयुर्मानुषे लोके तस्माद् देशादपक्रमेत् ॥
विविधा प्राणिनश्चापि नानाभूतगणास्तथा ।
नृत्यमानाश्च दृश्येयुस्तस्मा देशादपक्रमेत् ॥
मण्डलाकारसदृशा दृश्यन्त शशिमण्डलम् ।
तादृश तु ततो दृष्ट्वा तस्माद् देशादपक्रमेत् ॥
युद्धं च तां सर्वसत्त्वानां दृश्य त शशिमण्डले ।
एकस्तत्र पतेत् क्षिप्रं यस्य थो ग्रि । ।श्रित' ॥
त देवदिशिमित्याहु भयानिर्मुच्यते ध्रुवम् ।
तादृश दृष्ट्वा सत्त्वानां विविधाकारसम्भवम् ॥
अचिरात् तत्र भयात् क्षिप्रं तस्माद् देशादपक्रमेत् ।
शरनाराचशक्तिश्च दृष्ट्वा तत्र निशाकरे ॥
तस्करोपद्रव क्षिप्रं शस्त्रसम्पातज भयम् ।
दृष्ट्वा विकृतरूपास्तु नानासत्त्वसमाश्रयाम् ॥
रात्रौ भूतले च द्वे तस्माद् देशादपक्रमेत् ।
कृष्णवर्णा विहङ्गास्तु शुक्ला चैव सपीतला ॥

रक्ताश्चैव तथा [illegible] [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
शुक्ला पथा भवेत् [illegible] पक्षा तथा सिता ॥

दृश्य ते [illegible] महीतले ।
तादृश लक्षण [illegible] ॥

मृगक्रा[illegible]लयम् ।
[illegible] ॥

भवेयुर्भयकृत [illegible] नाशनम् ।
[illegible] तु महाल ॥

विकृताविकृतरूपिण्य [illegible]किन्नरा ।
दिवा रात्रौ तथा नित्य [illegible] महीतले ॥

तादृश लक्षण दृष्ट्वा तस्माद् [illegible]मेत् ।
नरनारीक[illegible] भूतले ॥

रात्रौ दिवा तथा नित्य व्याधिस्तत्र [illegible] ।
उरगा विकृतबीभत्सा दृश्य ते वसुधातले ॥

गृहे [illegible] मन्दिरे वृक्षमानिशौ ।
[illegible] भवेत् तत्र महाभयम् ॥

महामायापसर्ग च [illegible] ।
दुर्भिक्ष राष्ट्रभङ्ग च भवत [illegible] ॥

विकृताविकृतबीभ[illegible] ।
[illegible] ॥

अर्धरात्रौ तु मध्याह्ने [illegible] च कुत्सिता ।
भवे महाभय [illegible] ॥

दुर्भिक्षमति[illegible] ।
[illegible] ॥

एकैक दिन गन्ध आज्ञाकर गन्ध प्रेषयेति । ततः परेण यक्ष प्रयच्छति। तस्य आज्ञा न्ति या। यावज्जीवतादपि ब्रियमानयति । प्रभाते तत्रैव नय ते । अ प्रत्येकतस्य भक्त प्रयच्छति । पृष्ठमारुह्य गच्छति तत गच्छति । जयाति । रसायन ददाति । आज्ञप्ताः सर्वं करोति॥

अथ वज्रपाणि साधयितुकाम चतुर्गुण मन्त्रगुण पूर्वसेवां कृत्वा प्रातिहारकपक्षे सर्वज्ञामुदारतरां पूजां कृत्वा यावत् पूर्णमासीति पूर्णमास्यां पूजां कृत्वा भिक्षव सङ्घादिष्वा भोजयित्वा आर्यवज्र धरस्यैव अनुमान्तिन्या तत उदारां पूजां कृत्वा प्रथमे यामेऽति क्रान्ते द्वितीये यामे पर्यङ्क बद्ध्वा उपविश्यैकाग्रमनस वज्रधर द्रक्ष्यामीति चित्त संकल्प्य गग्गुलुगुटिकानां बदराथिप्रमाणां रात्रौ त्याग जुहुयात् । ततो भगवत सद्यामचक्रा भवति । भू प्रकम्पति । मेघा गुडुगुडायन्ति । मन्त्र दिशा वरा पुष्पवर्ष प्रवर्षन्ति । अत्रा तर भगवा वज्रपाणिरागच्छन्ति सर्वविद्याभि परिवृत विद्यो त्तमप्रमुख । नागजे पारिजा मर्वन्त्रै सर्वनागै सर्वयक्षै सर्वगन्धर्व किन्नरैश्चाभिरक्त परिवृत आगच्छति । तत्क्षण नारकाणां सत्त्वानां तीव्रा दुःखा प्रशमना भवा । । । धोऽन्ते अर्घ्यं देय । प्रणिपत्य स्थातव्य तता वज्रधरा वक्ष्याते किं ते वर ददामि। विद्याधरचक्र वर्ति व ।ऽथम य रा अ तद्दानि यद्वा याचते तत्सर्वं भगवत मको शाद्भूयते । यद्वा याचति विद्याधरचक्रवर्तित्व सर्वविद्याधराणां चक्र वर्त्ती वज्रकाया वज्रपाणिसदृशः चित्तमात्रेण सर्वग्रहरणान्युत्पद्य ते । महाकल्पस्थायी । यदा मृता तदा वज्रभवन गच्छति । अ येषा मपि विद्याधराणा वप वन विधि सङ्क्षेपता यानि वज्रपाणिकल्पे यानि अवलोकितेश्वरकल्पे यानि च भगवता प्रोक्तानि कल्पानि यानि ब्रह्मकल्प यानि महेश्वरकल्पे सङ्क्षेपतो लौकिकलोकोत्तरेषु कल्पेषु ये साधनीया, ते एतेनेव साधनया सिद्ध्यन्ते । महामन्त्रा साध्य माना न सिद्ध्यन्ति । अनेन सार्द्धं जप्तव्या सप्तरात्र नियत दर्शन ददाति । अथ न ददाति विनश्यति । महेश्वरप्रमुखानां देवा- नां अग्रा यादे जपति सप्तरात्राभ्यन्तरेण दर्शन ददाति । यदि न

ददाति त्रिसप्तवा मूर्ध्नी स्फुरति । च द्रग्रहे वा सूर्यग्रहे वा घततचाञ्ज नपवित्रदण्डकाष्ठयज्ञोपवीतहरिताळमन शिलादय साधयितव्या ॥

अथ द्रव्य साधयितुकामस्य मन शिला ध्रम मानुषक्षीरेण पीपयि वा पञ्चगुलिका कर्त्तव्या। अगुरमधुर प्रक्षिप्य मृतासे द्धार्थकसहितां साधयेत् । च द्रग्रहे सूर्यग्रहे वा त्रिविधान कृत्वा यन्ना सर्षप चिटिचिटायति तथा प्रथमा सिद्धा या वा सर्वजन वशीकरण तया सर्वस्य लोकिकेया त्रिये भवति । यदुच्यते तत् सर्वं करोति । अथ धूमायते सर्वान्तर्द्धानिकाना राजा भवति । अ तरकल्प जीवति । ज्वालते तदा रक्तकुमारवपु तरुणार्कतजा वि द्याधरराजा भवति । महाकल्प जीवति ॥

एव रोचनाहरिताळादीनि साधयितव्यानि ॥

अथाञ्जन साधयितुकाम स्रोताञ्जन नीलोत्पल कुष्ठ चन्दन चैकत' कृत्वा ताम्रभाजने सस्थाप्य चन्द्रग्रहे तावज्जपेद् यावद् धूमायति । तेनाञ्जितनयन अन्तर्द्धीयते कामरूपी सर्वा तर्द्धानिकाना राजा भवति ॥

अथ खड्ग साधयितुकाम त्रिशूल खड्गमादाय कृष्णाष्टम्यां कृष्णचतुर्दश्यां वा पटस्योदारां पूजां कृत्वा बलिविधान च कृतरक्ष खड्ग दक्षिणहस्तेन गृहीत्वा तावज्जपेद् यावत् स्फुरति । ज्वलिते स्फुरिते सहाकी विद्याधरो भवति । ज्वलितेन सर्वविद्याधराणां राजा भवति । अप्रतिहतबलपराक्रम' गेहेऽपते यान्न पश्यति तै सह यनाति ॥

अथ वज्र साधयितुकाम पुष्यलोहमय वज्र कृत्वा षोड शाङ्गुल उभयत्रिशूलकं रक्तन्दनेनानुलिप्य प्रातिहार्यपक्ष प्रतिपद मारभ्य पटस्योदारां पूजां कृत्वा जपेत् प्रत्यहिन वर्धमाना भिक्ष वो भोजयितव्या । अ त त्रियामापित पट समाधुके चैत्ये प्रतिष्ठाप्य उदारां पूजां कृत्वा घृतप्रदीपशत प्रज्वाल्य कुशपिण्डकोपविष्ट वज्र मुभाभ्यां पाणिभ्यां गृहीत्वा तावज्जपेद् यावज्ज्वलितमिति । त

वसुधातलेन गच्छन्ति तस्मि देशे ततो व्रजेत् ।
यत्र सदृश्यते वृष्टि यत्र गच्छन्ति तारका ॥
तं देशं मा विशेत् क्षिप्र यत्र वृष्टि महद् भयम् ।
त देश नश्यते क्षिप्र परचक्रसमागमम् ॥
दुर्भिक्ष शस्त्रसम्पात त विन्द्याद् देशमाकुलम् ।
चोरोरगव्यालाना म्लेच्छधूर्तसमागमम् ॥
त देश नराधिपा नित्य प्रव्रसेत् सर्वतो दिशम् ।
विलुप्तराज्यो विभ्रष्टपरचक्रसमाश्रित ॥
वर्षा अष्ट एक च त देश तत्र लेभिरे पुन ।
प्राप्नुयात् तदा राज्य देशादागमन पुन ॥
ज्ञात्वा दुपक्रमात् सर्वा त्रिक्रिया क्रिययोजिताम् ।
क्रियाकाल समासेन त जापी आरभेत् सदा ॥
उल्कापात महान्तो वै दृश्यते यत्रि मिश्रितम् ।
समन्तान्नित्यकाल च तस्माद् देशादपक्रमेत् ॥
उल्किनो बहुधाकारा दृश्य ते त्रिविधाश्रया ।
विचित्रा चित्ररूपिण्य' यक्षिण्यश्च महर्द्धिका ॥
ज्वलन्ता वक्रदेशाभ्या क्रव्यादाश्च पिशाचिका' ।
तस्मात् परीक्षयेदुल्का लिङ्गैरेभि॰ समोदिताम् ॥
अतिदीर्घ तथा ह्रस्वो मध्यार्थेन प्रकीर्तिता ।
चतुर्हस्ता द्विहस्ता वा हस्तमात्रप्रमाणत ॥
दृश्यन्ते भूतले मर्त्यैराश्रयन्ते महोदया ।
महाप्राणा स्वरूपाश्च देवतैषा महर्द्धिका ॥
विचित्राकाररूपास्तु दूतास्ते च दिवौकसाम् ।
देवासुरेऽथ सङ्ग्रामे वर्तमाने महद्भये ॥
चक्रमाज्ञामिह क्षिप्र गच्छन्तेऽथ भूतले ।
जम्बूद्वीपगता मर्त्या नराध्यक्षा नराधिपाम् ॥

पश्यन्ते सर्वलोकाश्च धर्माधर्मविचारकाम् ।
मातृज्ञा पितृभक्ताश्च कुले ज्येष्ठापनागरा ॥
महामन्त्रधरा सर्वे जापिनो यत्रजाम्बूद्वीपगता नरा' ।
तदा देवा महोत्सवापि जायन्ते नदा दैत्या कुर्वन्ते च पराभवम् ॥
धर्मिष्ठा भूतले मर्त्या जाम्बूद्वीपनिवासिन ।
महोत्साह तदा काले तृदशाध्यक्षोऽथ वासव. ॥
तदा भग्नवतोत्साहा असुरा भिन्नमानसा ।
अभिमानं लभेतां येन पाताले तेन ता' ॥
प्रविशन्ते स्वपुर ता गिनगाता क्रा-य ता ।
महाप्रमोद तदा देवा लेभिरे तृदशाग्रगा ॥
तदा जम्बूद्वीपेऽथ सर्वत्र सुभिक्षमारोग्यते जना ।
स्वस्था च सर्वतो जग्मु' नरनारी गतव्यथा ॥
तस्मात् सर्वप्रकारेण बुद्धे' भक्ति क्रशे जना ।
धर्मगुह्ये च भूयिष्ठे गतद्व द्वे निरागये ॥
पूजां कुरुथ मर्त्यातो लालिलिगरा' सर्वसम्पन्नाम् ।
मन्त्रचर्यां तदा चक्रे न ये वार्तां शुभाद्या ॥
दशकर्म यथालोका सम्मतिष्ठा निरोपगाम् ।
कुरुध्व जनसम्पातां निधा शुद्धेन मानसा' ॥
विरतिः प्राणिवधे नित्य अन्त्र नापि नाचरेत् ।
न भजेदङ्गनाद या अगम्यापरिवर्जिताम् । जपेत् ॥
सन्तुष्टिः स्वेन धर्मेण सहक्रुभ्न जनरागगा' ।
मृषावाद न भाषेत निपात यत्र गुरादम् ॥
नाभाषेत् कर्कशां वाणीं सर्वगन्धार्थे स्वदाम् ।
यत्किञ्चित् क्लेशसयुक्ता वाचार्थावनाजताम् ॥
शून्या धर्मार्थसयुक्तामभिन्नां वाचरेत् सना ।
पैशून्य वर्जयेन्नित्य वचा प भ ॥

क्लिष्टचित्तस्य सर्वत्र निषिद्ध मुनिपुङ्गवै ।
अभिध्य नाचरेत् कर्म परसत्त्वोपकारिण' ॥

यो यस्य सदा सत न कुर्याद्ध द्वेषसमुत्थितम् ।
व्यापाद वर्जयेत् कर्म सत्त्वद्वेषमनास्पदम् ॥

उपघातं परसत्त्वस्य न कुर्यात् सर्वतो जनाः ।
मिथ्यादृष्टि न कुर्या तां सर्वधर्मविनाशिनीम् ॥

नास्ति दत्त हुत चैव न चेष्टमन्त्रसाधने ।
न सिध्यन्ते तथा मन्त्रा सर्वतन्त्रार्थकल्पिता ॥

न बुद्धानां सुखोत्पत्तिः न शान्त निर्वाणमिष्यते ।
न चापि चयो तथा बोधो प्रत्येकार्थसम्भवाम् ॥

न चार्हत्वं भुवि लोकेऽस्मि नापि धर्मषु जायते ।
स्वभावैषा विविधा लोके अर्थादृष्टशातथा ॥

एवमाद्यां अनेकाश्च विविधाकारलक्षिता ।
न तां भजेत् सदा मन्त्री पापदृष्टिसमुद्भवाम् ॥

दशकर्म यथा प्रोक्ता विरत्या स्वर्गापगा स्मृता. ।
भावना चैव फल तेषां निर्वाणामर्थसम्भवाम् ॥

अनिष्टा तु भवे लोके तदा सुराणां पराजयम् ।
दैत्यानां वर्धते मान. अतिदर्पार्थसम्भवाम् ॥

जनालये तदा सर्व जम्बुद्वीपनिवासिन ।
बाध्यन्ते व्याधिभि' क्षिप्र अन्योन्यां तेऽपि मूर्छिता ॥

जनाध्यक्षास्तदा सर्वे अन्योन्यापराधिन' ।
क्षिप्र नश्यन्ति ते सर्व मुनिधर्मार्थवर्जिता ॥

समरे क्रुद्धचित्तानां शस्त्रसम्पातमृत्यव ।
न ते भजे देवमुख्याना सर्जन्यापन्नालये ॥

बुद्ध धर्म तथा सङ्घ न पूजेदशुभा नृपा ।
न मन्त्रां जप ते क्षिप्र ते नृपा तस्थरे सदा ॥

विनश्यन्ते तदा लोका विविधायासमूर्छिता ।
ततस्ते दैत्यवरा' क्षिप्र सुसरब्धा रुरोह तम् ॥
सुमेरुपर्वतमूर्धानमाविशन्ते जनसत्तमा ।
परिषण्डो तदा मेरो निर्भजे मन्दिरा शुभो ॥
समन्ताद्वनविध्वस्त दिवौकसां कारयन्ति ते ।
विविधा रथवरै रूढा नानाभरणभूषिता ॥
नानाप्रहरणा दद्यु पुर' श्रेष्ठां पराजयाम् ।
ततस्ते खर भेजे अप्सराणां भज जग्रहे ॥
ईश्वरा प्रभव सर्वे असरास्ते वलदर्पिता ।
जग्राह सुरकन्यां वै सुधा चैव च भोजनम् ॥
ततस्ते सुरवरा, श्रेष्ठा प्रविष्टा नगरोत्तमम् ।
मेरुमूर्ध्नि ततो गत्वा नगर दर्शनाश्रयम् ॥
शक्तानुयाता सर्वे वै पिशिता द्वारपुरोत्तमे ।
न तु माया पुरी भीति उपजग्मु सुदाश्रयम् ।
निवर्त्य तत्र वै सर्वे स्वालय जग्मु ते सुरा
यदेका मन्त्रसिद्धिस्तु निवशेर्जेयुमाश्रयम् ॥
जप्तमन्त्रोऽपि वा मर्त्य' निवस तत्र आलये ।
तत्र देशे न चार्तानि न दुर्भिक्ष न शत्रव ॥
न रोगा नापि भय नि ग्राज्जप्तमन्त्रे स्थिते भुवि ।
न चास्या दस्यव सर्व शक्नुव तीह हिंसितुम् ॥
न चार्तिमृत्यवस्तत्र अमर्यादा प्रवर्तते ।
न रुजा व्याधिसम्मूर्छा ज्वररोगापहारिण ॥
विभ्यन्ते भूतले तस्मिं जप्तमन्त्रो यदाश्रय ।
येऽत्र मन्त्रवरा ह्युक्ता जिनेन्द्रकुल + ज्ञवा ॥
अब्जाके तु तथा मन्त्रा मन्त्रिण मन्त्रपूजिता ।
तत्र मन्त्रवरां मन्त्री जहजापमहर्द्धिकाम् ॥

तदा ते सुराग ।ग ।गा। । ।गाजय ।
गमुक्ता गणा । ।ग गा ते ।। ॥
तार्किता ।ग ।ग ।ग ।ग ग ।ग गर्भ ।ले ।
ग्रहमेघो इति । ।ग ।ग ॥
गीत ऋषिग्रैज्ञात्मुक्ता गन्तेत्तिताम् ।
निर्दिष्ट तत्र ।ग ।ग ।गा प्रमजते ॥
उल्कापाते ग ।ग । निर्घाता भूमि मण्डले ।
प्रयुक्तगर्जना ।ग ।ग जते ग गीत्व ॥
भूश चचलत्र ।ग ।ग ।ग पात्र ।
अतुल्यश ।ग ।ग ।ग ।गाम् ॥
श्रूयते गर्जे च ।ग ।ग ।ग ।
षष्ठ्यचमथमप्रक्या ।गा ।गामथ श्रयते ॥
कृष्णपक्ष तथा ।ग ।ग्यां तु चार्दशी ।
नक्षत्रैरेभि मयूरा ।ग ।ग गानजौ ॥
अश्विन्यां कृत्तिका ।ग ।ग ।ग ।ग तत्तोथताम् ।
पूर्वभद्रपद तत्र आर्द्रामात्रा ।गायुक्त ॥
। । । । । । । ग ।गि मपूजिते ।
अन्यर्काङ्गात ।ग ।ग ।गाते गद्रा ॥
अत्रपा ।ग ।ग ।ग ।ग उत्पात ।
महद्द भय ।ग ।ग ।ग ।गम् ॥
परचक्रभय ।ग ।ग ।ग ।ग ।
निर्घात पतते ।ग ।ग ।ग ।ग ।ग ॥
वारैरशुभैश्चापि गद्दे कृ ।ग ।ग ।
तत्र देशे नृपा भग ।गते ।गिपि ।ग ॥
तस्मि काल राष्ट्रे ।ग ।ग ।ग दशे ।ग जपेत् ।
विविधा ।गाभयम्नत्र भर्थाश्च ह्वयो ॥

मृत्युस्तत्र भवेद [illegible] ।
अनावृष्टि सदा [illegible] ॥
पश्चिमां दि[illegible] ।
निर्घात मृत्युस[illegible] ॥

मध्याह्ने तु [illegible] ।
उदयन्त भास्[illegible] ॥
त्रिसन्ध्यान् क[illegible] तुष्ये ।
अर्धरात्रे यदा श[illegible] भयम् ॥
गुप्तां पुरवरां [illegible] ।
नानाम्लेच्छगणा [illegible] ॥
परद्रव्योपहारार्थं कु[illegible] ।
शेषकाले भवेच्छ[illegible] फलम् ॥

मन्त्रिमुख्यो भवेत् [illegible] ।
बहुव्याधिस्त[illegible] ॥
पत्नी वा हन्यते तस्य मन्त्रिमु[illegible] हन्यत ।
सर्वे सौल्किकास्तत्र नानाजाति[illegible] ॥
हन्यन्ते मृत्युना तेऽपि [illegible] ।
प्रकृष्टा वणिजा मुख्या [illegible] ॥
मध्याह्नपरिमित्याह [illegible] ।
निर्घातमतुले श[illegible] ॥

व्याधिभिर्व्यस्त[illegible] ।
अन्यथा तुमुल [illegible] ॥
अकस्मात् सर्वतो नित्य [illegible] न जीवते ।
दक्षिणां दिशमाश्रित्य निर्घाता [illegible] ॥

विद्युद्योऽर्व [illegible] ।
पूर्वायां दिशिमा[illegible] नादिते ॥

निर्घातस्य भवेत् तत्र मान्याध्यक्षो विनश्यति ।
हिमाद्रिकुक्षिसन्निविष्टा जनास्तत्र निवासिन' ॥

शुश्राव शब्द महाभैरवे ग्रहे निक्षिते ।
तस्मि देशे जनाध्यक्षो विनश्यन्ते म्लेच्छतस्करा' ॥

वत्से वत्साश्च ये मुख्या नेपालोधिपतिस्तदा ।
हन्यन्ते शत्रुभि क्षिप्र नानाद्वीपनिवासिन' ॥

विदिक्षु भैरव नादे ऊर्ध्वमुत्तरतो भवेत् ।
कामरूपेश्वरो हन्या गोडाध्यक्षेण सर्वदा ॥

लौहित्यात् परतो ये वै जराध्यक्षाथ जीविना ।
कलशाद्धा चर्मरङ्गाश्च समोतथाश्च वङ्गका ॥

नृपांश्च विविधां हन्या सशब्दे भैरवा ग्रहे ।
पूर्वदक्षिणतो भागे यदि शब्दो महद् भयम् ॥

कलिङ्गा कोसलाश्चैव सामुद्रा म्लेच्छवासिन ।
हन्यन्ते शस्त्रिभिः क्रूरे तदाध्यक्षाथ नृपा चरा' ॥

पूर्वपश्चिमतो भागे यदा शब्दा महान भवेत् ।
मेघगर्जनवत् क्रूरो दिवारात्रौ महाम्बुदे ॥

तं निर्घातमिति वेद्मि देवसङ्घा निबोधताम् ।
शुभाशुभ तदा चक्रे मानुषाणां जनोत्तमा ॥

यदा शुभे च नक्षत्रे लग्ने चापि शुभोत्तमे ।
तिथिश्रेष्ठे सिते चापि शब्दो शुश्राव मेदिनीम् ॥

शुभो सुभिक्षमारोग्य सम्पत् क्रीडाय साधनम् ।
सिद्धमन्त्रस्तु जायेत वरदा जापिना सदा ॥

तदा काले भवेत् सिद्धि' सर्वकर्मसु योजिता ।
क्रूरैर्ग्रहैश्चापि विन्द्यात् शुभैश्चापि फलोदया ॥

कर्मसिद्धिर्भवेत् तत्र सर्वकर्मसु योजिता ।
निर्घाता बहुधा मोक्ता क्ष्मातलेऽस्मिन निबोधता ॥

केचित् प्राणहरा॰ सद्य केचित् सत्यफलोदया ।
सर्वार्थसाधना केचिच्छब्दा गम्भीरनादिन' ॥
तं च शब्द श्रुयात् क्षिप्र देवसङ्घा निबोधताम् ।
धीरो गम्भीरयुक्तश्च स्तनित चापि गर्जिते ॥
दीर्घदुन्दुभयो यद्वत् तच्छब्दसम्मुखावहम् ।
स शब्दो भैरव क्रूरो यथानिर्दिष्टकारक' ॥
उल्कापातसमे काले भूमिकम्पान्न जायते ।
शब्द क्रूरनिर्घोषं निर्दिशं चापि योजयेत् ॥
महद् भयं तदा विन्द्यात् सर्वनिर्देशभामिमाम् ।
सत्त्वाघातं ततो विन्द्याद् दुर्भिक्ष व्यधिसम्भवम् ॥
अमानुष च तदा चक्रे मायोपद्रवादिकम् ।
भूपालां तदा मृत्युर्दिवसैस्त्रिंशत्रिंशति ॥
यथोद्दिष्टकराः सर्वे शब्दा रौद्रनिनादिते ।
भूमिकम्पं तु निर्दिक्ष्ये क॰ यमान निबोधत ॥
नक्षत्रेष्वेव कम्पा ये + + + + + + + + ।
तिथिभिः सर्वत्र योज्य स्यान्नक्षत्र चापि युक्ततराम् ॥
निर्घाते यथा सर्व कर्मेष्वेव योजयेत् ।
अश्विन्यां चलिता भमिर्दुर्भिक्ष चापि निर्दिशेत् ॥
भरण्यां कृत्तिकां चैव उभो कम्पौ सुखोदयो ।
रोहिण्यां मृगशिर कम्पो जायते अर्थसम्पद' ॥
आर्द्रे' पुनर्वसुश्चैव नक्षत्रा परिचिह्नितो ।
एषु कम्पेद् यथा पृथ्वी तत्र देशे महद्भयम् ॥
मध्यदेशा विनश्यन्ते तद्देशाश्च नराधिपा' ।
पुष्ये यदि कम्प्येत मूर्वी भूतलवासिनीम् ॥
तत्र देशे शिव शान्ति सुभिक्षमारोग्य विनिर्दिशेत् ।
आश्लेषायां चलते क्षिप्र कृत्स्ना चैव वसुन्धरा ॥

तत्र देशे समाकीर्णे [illegible] ।
मघासु [illegible] ॥
अङ्गदेशे [illegible] ।
मागधा [illegible] ॥
उभौ फल्गु[illegible] ।
हिमाद्रिकुक्षि[illegible] ॥
हन्यते [illegible] ।
वैशाल्यामधिप[illegible] ॥
विविधा म्लेच्छमुख्यास्तु [illegible] ।
निरस्ता कुक्षि[illegible] ॥
म्लेच्छा[illegible] सदा ।
हस्त[illegible] ॥
म्लेच्छ[illegible] ।
स्वात्या [illegible] ॥
चलते [illegible] ।
वणिजा[illegible] ॥
व्याधिभि[illegible] ।
अनुराधे [illegible] ॥
भ्रमते [illegible] ।
[illegible] ॥
क्ष्मातल [illegible] ।
भवेत् तत्र [illegible] ॥
मरणं [illegible] ।
नश्यन्ते पुरवरा [illegible] ॥
ईप[illegible] ।
[illegible] ॥

मूलाषाढामिति ज्ञेय नक्षत्रेष्वेव कम्पते ।
पूर्वे उत्तरापाढे तथा दु खरामोन्ये ॥
व्याधिदुर्भिक्ष सर्वत्र तस्करादिभि पीड्यते ।
मेदिनी सर्वतो ज्ञेया यदि कम्पो भवेद् दिवा॥
श्रवणासु चलिता भूमिर्धनिष्ठेष्वेव सर्वत. ।
सुभिक्षमायुरारोग्य दुर्भिक्षैश्चापि वर्जिता ॥
मेदिनी सस्यसम्पन्ना यदि कम्पो भवेन्निशम् ।
शतभिषे भद्रपदे चापि यदि कम्पेत मेदिनी ॥
दुर्भिक्ष राष्ट्रभङ्ग वै दृश्यते तत्र आस्पन्दे ।
हन्यते तस्करै मर्त्यो दुर्भिक्ष चापि कुत्सितम् ॥
भवन्ति भूतले मर्त्या अर्धरात्रे निशि कम्पते ।
उत्तरासु च सर्वासु रेवत्यासु च कीर्तिता ॥
उभौ नक्षत्रौ सर्वत्र रेवती भद्रपदस्तथा ।
एतेष्वेव हि सर्वत्र यदा कम्प अजायत॥
नक्षत्रेष्वेव पूर्वोक्तकम्पो दृष्ट सुखावह ।
एते कम्पा समाख्याता निर्घाता वरचिह्निता ॥
उल्कापातसमे काले त्रिदोषा जन्तुपीडना ।
निर्घाते च यदा पूर्वि निर्दिष्ट विस्तरान्वितम् ॥
गुहास्तत्रैव कर्तव्या सर्वे चैव दिशाद्वये ।
सरव कम्पनिर्दिष्ट गाग्रकथाणे गुणान्वितम् ॥
सिद्धिकाले तदा सर्वे दृश्यन्ते मन्त्रजापिनाम् ।
योगिनां च तथा सिद्ध अभिषां नु सम्भव ॥
बोधिसत्त्वानां तथा जाते बुद्धबोधि च प्राप्नय ।
प्रभावा ऋषिमुख्याना ऋद्ध्या वजितचेतसाम् ॥
सुरश्रेष्ठस्तदा काले आगम चापि कार्तयेत् ।
सालोका सरवा सर्वा घापनि स्वनगर्जनम् ॥

कम्पमुत्पद्यते क्षिप्रं एतेनैव च कारणे ।
नि शब्दा च निरालोका यदा कम्पेन मेदिनी ॥
नारकाणां तु सत्त्वानां चलिताना तु निर्दिशेत् ।
दु.ख बहुविधै खिन्ना मया कायाति भीषणा ॥
तेषां च कर्मज दु:ख पश्यमानस्ति दृश्यते ।
कथितां कर्मनिर्वापा त जनानृषिसत्तमा ॥
निर्वाण्यमरिल्ल सर्व भारंगभ्र सुरोत्तगया ।
केतुना दृश्यते सर्व गगनस्थ तु कीर्तयेत् ॥
रात्रौ दिवा च कथ्येते दृश्यन्ते चोत्तगा नभे ।
मध्याह्नि सर्वत्र दृश्यते दीर्घतो ध्रुवा ॥
धूम्रवर्णा महारश्मा धूमाय त महद् भयम ।
यदेव देशमाश्रित्य धूमयेत नभस्तलम् ॥
तदेव देशे नृपो व्यग्रो हन्यते व्याधिभिर्ध्रुवम् ।
यदेव ग्रहमाश्रित्य तार नक्षत्रमुज्ज्वला ॥
दृश्यते धूम्ररेखाया गगन चापि उज्ज्वलम् ।
। तदेव राशिनक्षत्र ग्रह चेव सुलक्षयेत् ॥
तदेव हन्यते जन्तु. शस्त्रिभिर्व्याधिभिस्तदा ।
यस्मात् तु दृश्यते रेखा धूम्रवर्णा महद्भया ॥
त देश नाशयन् क्षिप्र ग्रह श्रग न सगय ।
स्निग्धा च नीलसङ्काशा धूम्ररेखामजायत ॥
तच्छिव शान्तिक विन्द्यादायुरारोग्यवर्धनम् ।
रूक्षवर्णा विवर्णा वा धूम्रवर्णा तु निन्दिता ॥
प्रशस्ता शक्रसङ्काशा चतुरश्मिरामुज्ज्वला ।
सौम्या कीर्तिता नित्य शुभवर्णफलप्रदा ॥
कीर्तिता पुष्पलक्ष्माक त वि द्याद यत्र मा तिशा ।
हिमपुञ्जनिभा शुभ्रा स्निग्धस्फटिकसन्निभा ॥

सोमसौम्य विज्ञेया रूक्षवर्णसमप्रभा ।
कल्याण चार्थनिष्पत्ति दु खनिर्वाणते दृशम् ॥

+ + + + + + + यस्मिन देशे समोदिता ।
नक्षत्रे चापि युक्तेऽग्रे तले तारकमण्डले ॥

निर्गते नभसि विख्याते दृश्यते यं महीतले ।
सर्वा सम तादायुरारोग्यं जाता ये तारकाश्रया' ॥

प्रभविष्णु भवेत् तत्र सुखी धर्मचर प्रभु ।
श्रेष्ठो जायते मर्त्य' तस्मै नक्षत्रमाश्रयेत् ॥

ग्रहे वा शुचिते मोक्ता सर्वदु खनिवारणी ।
रेखा च दृश्यते यत्र त विन्द्यात् सुखसमर्पितम् ॥

प्रहृष्टरूपसम्पन्नस्निग्धाकारभूषितम् ।
रेखा नभस्तले याता धूमाय ती महद्भया ॥

ततोऽन्यश्रेयसि युक्ता प्रशस्ता चापि नभस्तले ।
शिवं सुभिक्षमारोग्य त देश विदुर्बुधा' ॥

धार्मिक तत्र भूयिष्ठ धूमकेतोरजायते ।
सिता स्फटिकसङ्काशा प्रभा सञ्चेयु सर्वत ॥

एकश श्रीमता ख्याता तारकेऽस्मि नभस्तले ।
तत स्फटिकसङ्काशा रश्म्या चापि मृतिज ॥

प्रभवः श्रीमत ख्यात तस्मिन् नक्षत्रमाश्रयेत् ।
केनचो बहवो गक्ता महर्षी द्वा जगोऽथ रा ॥

त्रिंशमेक च बहधा नानाकर्मफलोदया ।
केचिच्छ्रेष्ठा तथा मध्या केचिद्धर्मपरा सुखा ॥

उदयन्त तदा केचि महद्भयमुपाकृणा ।
स्निग्धाकारसमा ज्ञेया स्फटिकाकारसमप्रभा ॥

स्निग्धा शोभ ॥ ज्ञेया स्फ...टिकाकारसमप्रभा ।
स्निग्धा शोभना ज्ञेया चारुणोरूपमागता ॥

केचित् तिर्यग क्रूरा उत्तरा दक्षिणा परा ।
श्रेयसा चैव भूतानां उदय ते शशिसमप्रभा ॥
महाप्राणा विकृतास्तु अतिदीर्घा नृपनाशना ।
मध्ये उदिता ह्येते प्राच्यावस्थितरश्मिजा ॥
पूर्वपश्चिमतो याता पूर्वदेशाधिपति हनेत् ।
पूर्वपश्चिमतो याता पश्चाद् देशा नृपति हनेत् ॥
समन्ताद् रश्मिजातायां समन्ताद् दुर्भिक्षमादिशेत् ।
विदिक्षा ह्युदिता ह्येते म्लेच्छप्रत्यन्तगणाधिका ॥
निहनेत् सर्वतो याता तस्मिं स्थाने समादिशेत् ।
धूम्रवर्णा विवर्णास्तु रूक्षवर्णा महाभया ॥
प्रभव सर्वतो याता सर्वप्राणिषु आदिशेत् ।
दिवा सर्वतो नित्य मध्याह्ने यन्ति दृश्यते यदा ॥
महद् दुःख महोत्पात नृपतीनां तदा विशेत् ।
यत्र तिर्यग्गता रेखा यत्र स्थिते समोदिता ॥
तत्रस्था नृपतिं हन्ति यस्मि देशे समागता ।
दिवा विदिक्षु निर्दिष्टा महाव्याधिसमागमम् ॥
तस्करोपद्रवां मृत्यु तस्मिं स्थाने समादिशेत् ।
नीलवर्णं यदाकाशे दिवा पश्येत केतवम् ॥
विविधायासदुःखैस्तु विविधोपद्रवभूमिपा ।
समन्तात् कथिता ह्येते महादुःखभयानका ॥
यातिरौद्रा दिवाप्युक्ता रात्रौ केचित् शुभोदया ।
रक्तवर्णं यदा पश्येत् केतुश्चन्द्रसमाश्रितम् ॥
रुधिराक्तां महीं क्षिप्रं शस्त्रसम्पातितं तदा ।
पृथिव्यां क्षिप्रमप्युक्त + + राज्यवसुन्धराम् ॥
बहुसत्त्वोपघाताय बहुदुःखनिराश्रयम् ।
जायन्ते जनपदास्तत्र यस्मि स्थाने समादिशेत् ॥

पीता च पीतनिर्भासा दृश्यते व्योम्नि मूर्तिना ।
हरिद्राकारसङ्काशा हरितालसमप्रभा ॥
हेमवर्णा यदाकाशे केतवो उदयन्ति वै ।
तत्र विन्द्यान्महद् दुःख सर्वसत्त्वेषु लक्षणम् ॥
महामारिगताध्यक्षा जनास्तेत्र निरोधिना ।
द्वादशाब्द तथा हन्ति अनावृष्टोपद्रवादिषु ॥
अतिकृष्णा रौद्रमित्याहरतिधूम्रास्तु वर्जिता
अतसीपुष्पसङ्काशा पावकोच्छिष्टवर्जिता ॥
महामेघसमाकारा नीलकज्जलवर्णिता ।
वराहाकार तथा केचित् परपुष्टसमप्रभा ॥
दृश्यन्ते गगना घोरा तस्माद् देशात्पक्रमेत् ।
महाक्रूरा तथा रौद्रा दृश्यन्ते क्रूरकर्मिण ॥
महादुःख महाघोर मार्योपसृष्टिरेव वा ।
महादुर्भिक्षमित्याहुस्तस्मिं देशे भयानकम् ॥
ओड्रपुष्पसमाकार रक्तभास्करविद्रिपम् ।
असृग्वर्ण यदा पश्येदुदित केतुनभस्तलम् ॥
सर्वत्र व्याधितद्वेगं बहुसत्त्वोपरोधिनम् ।
नृपतीनां तदा मृत्युस्तत्क्षणादेवमादिशेत् ॥
अकस्मात् पश्यते यो हि नरो वा यदि वा स्त्रियः ।
तस्य मृत्यु समादिष्टं सप्ताहाभ्यन्तरेण तु ॥
द्विरात्रैस्त्रिभिर्वापि दिवसै शस्त्रिभिर्हन्यते ।
तदा दिवा वा यदि वा पश्येदकस्मान्निशिरेव वा ॥
तस्य मृत्यु समादिष्टा तत्क्षणादेव भूतले ।
विषेण हन्यते ज तु शस्त्रिभिर्वा न सशयः ॥
शुक्ला स्निग्धवर्णाश्च निशिरेव सुखोदया ।
अन्यथा दर्शन नेष्ट विविधाकाररूपिणाम् ॥

स्वकायपरकाये वा यदि केतुसमाश्रिता ।
रात्रौ चापि दिवा वापि सद्य प्राणहरा स्मृता ॥
शुक्लवर्णा यदा पश्य शशिगोक्षीरसमप्रभाम् ।
हिमकुन्दसमाकारां नानारत्नसमप्रभाम् ॥
तस्य राज्य समाख्यात सिद्धिर्वा स प्रजापिने ।
एते केतवो दृष्टा शरीर मन्दिरेऽपि वा ॥
स्वसे यपरगेहे वा यत्रस्थं तत्र फलप्रदम् ।
तमाहु कीर्तिता श्रेष्ठा नानाचित्रसमप्रभाम् ॥
दृश्यन्ते सर्वतो यत्र ग्रहार्थाग्रहा स्मृता ।
सर्वत कथिता मर्त्यैर्निग्रहे मन्दिरेऽपि वा ॥
केतव सिद्धकायानां सर्वेष्टा सफला स्मृता ।
अन्यथा कुत्सिता सर्वे बहुदु खभयप्रदा ॥
सर्वे वै कथिता ह्येते केतवो ग्रहचिह्निता ।
पूर्ववत् कथित सर्वे तिथिनक्षत्रराशिजाः ॥
विविधैर्वारयोगैस्तु ग्रहैश्चापि महर्द्धिका ।
पूर्ववत् सर्वमित्येषा कथिता सर्वतः लोके ॥
तदा सर्वे ते सज्ञिनो केचिच्चारुसमप्रभा ।
चित्रा कचित्तत शुभ्र स्निग्धो वर्णत शुभः ॥
सुनेत्रो नेत्रनाम शशिकुन्दसमप्रभः ।
सुभ्रु सुनयनश्चैव रुग्मवर्ण सहेमज ॥
सर्व सिता विचित्राश्च नानानामसमोदिता ।
पञ्चवर्णानामपि तेषां केतूनां निबोधिता ॥
नानावर्णरूपाणां तत्सज्ञाश्च प्रयोजयेत् ।
नानाविकृतिनो येऽपि येऽपि घोरा सुदारुणा ॥
ये मया कथिता पूर्व तत्सज्ञा रा ।
एवमाद्याधिका प्रोक्ता केतवो बहुरूपिण ॥

मानुषाणां तदा चक्रे शुभाशुभफलोदया ।
विग्रहा ग्रहमुख्यानां दृश्यते च समन्तत. ॥
देवासुरे च युद्धे वै दर्शयन्ति तदात्मनाम् ।
महाप्रभावा महेशाख्या दिव्या दिव्ययानय ।
सिता' शुभोदया सर्वे देवपर्षत्समाश्रिता' ।
विकृताविकृतरूपास्तु कृतिराता विक्रान्तार्णिन ॥
सर्वे वै असुरपक्षे तु क्रूरकर्मान्तचारिणा ।
यदा देवासुरे युद्धे वतमाने महद्भये ॥
असुरा पराजिता देवैः केतव सूचयन्ति ते।
दर्शने भू(त)ले मर्त्य प्रदद्यु सर्वतो नभ ॥
सिताः शुभफला नित्यमिष्टाश्चैव सुरप्रिया ।
दर्शयन्ति तदात्मान देवपक्षसमाश्रिता ॥
मर्त्यानां तदा क्षिप्र सुभिक्षमारोग्यविनिर्दिशेत् ।
असुरैर्निर्जिता देवा यदा काले भवन्ति वै ॥
तदा विकृवर्णस्तु क्रूरकमनियाजिता ।
असुराणां तदा पक्षे केतव उन्नयन्ति वे ॥
तदा सर्वत क्रूरा वाता वायन्ति जन्तुनाम् ।
महावृष्टिमनावृष्टिरोगाश्चैव क्रूरिण ॥
मुमोच विषजा तोय बहुव्याधिसमाकलम् ।
मानुषाणां तदा चक्र विषविस्फारप्रकृन्तनम् ॥
विविधा राक्षसा चैव दैत्ययक्षसमाश्रिता ।
कुर्वन्ति मानुषां हिंसामतिदारुणविभ्रकाम् ॥
प्राणापरोधिन दु ख कुर्वन्तीह महीतले ।
अश्मवृष्टिं तदाकाशे प्रपतेद् भूतले तदा ॥
महावाता प्रवायन्ति तस्मिं काले तु भीषणा' ।
प्रचण्डा वायवो वान्ति बहुसत्त्वापकारिण' ॥

नानातिर्यग्गता प्राणा सस्यनाश प्रचक्रिरे ।
बहुभूतगणा' क्रूरा कुर्वन्तीह च भूतले ॥
मानुषाणां तदा विघ्न चक्रिरे प्राणोपरोधिनाम ।
एवम्प्रकारा लोका । बहुविघ्नसमाश्रया ॥
नानातिर्यग्गताश्चैव चण्डा श्वापदमोरगा ।
विविधा नागयोनिस्था सत्त्वानामपकारका ॥
प्राणोपरोधिन कुर्वंति विविधा म्लेच्छतस्करा ।
कपिला भासतो वर्णा वाता क्रराश्च अग्निजा ॥
वायन्ति विविधा लोके यदा देवपराजयेत् ।
अधर्मिष्ठा तदा मर्त्या जाम्बूद्वीपगता सदा ॥
तदा ते देवपक्षास्तु हीय ते दैत्ययोनिभि ।
यदा धर्मवत' सत्त्वा भूतलेऽस्मिं समागता ॥
बुद्धधर्मरता श्रेष्ठा सङ्घे चैव सदा नरा ।
मातृपितृभक्ताश्च सत्यवाचा जपे रता ॥
तदा ते सर्वतो देवा निर्जिजे दैत्ययोनिजम् ।
तदा सस्यफलसम्पन्ना बहुपूर्णा वसुन्धरा ॥
दीर्घकालायुषो मर्त्या बहुसाद्भ्यपरायणा ।
धार्मिका नृपतय सर्व सुखदा सौख्यपरायणा' ॥
तदा तासु सुखा सैल्या ह्लादिनो व्याधिनाशका' ।
भवेयु' सर्वे ते लोके सुखकारणशीतला ॥
नातिशीता न चोष्णा वै ऋतव सुखदा सदा ।
नानापक्षिगणाश्चैव कूजयेन्मधुर सदा ॥
बहुपुष्पफलाढ्या तु तरव. सर्वतो शुभा ।
सर्वे व्याधिविनिर्मुक्ता जन्तवो भूनिवासिन' ॥
न चोद्वेग नेत्र चक्रे नृपतिर्धार्मिको भवेत ।
बहुधान्यसुखाश्चैव नानारत्नधपान्दराम् ॥

पश्यते सर्वेयो यास्तु जम्बूद्वीपगता नरा ।
फलाढ्या तरवो नित्य बहुक्षीराश्च धेनव ॥

धर्मायतनशत्राश्च नृपत्राप्य समन्तत ।
दृश्यन्ते न नाना' सर्व जम्बूद्वीपगता नग ॥

बहुधा बहुविधाश्चैव माणिवर्मैरत स्थिताः ।
रामन्तात् सर्वतो तेषा यस्य पूर्णा वसुन्धरा ॥

विपरीता तद यथा तेषा भ्रष्टमर्यादचेष्टिताम् ।
कर्मे युगाधमे काले अन्यथा फलमादिशेत् ॥

नि फल सफल चैव + + + + + + + + ।
विकृत हेतुज कर्म अशुभा चैव क्रामयेत् ॥ इति ।

बोधिसत्त्वपिटकावतसका महायानवैपुल्यसूत्राद्
आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाच्चतुर्थो
निमित्तज्ञानमहोत्पादपटलपरिवर्त
परिसमाप्त इति ।

अथ एकत्रिंश' पटलविसर' ।

अथ खलु भगवाञ्छाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री ! त्वदीये कल्प विसरे सर्वसाधनोपयिके म न्त्रचर्याभियुक्तस्य साधनकाले सर्वम न्त्रा णां सर्वकल्पविस्तरेषु राहुरागमनसुराणामधिपते. सर्वग्रहानायकस्य ग्रहसङ्गा चन्द्रदिवाकरादिषु नक्षत्रयोगेन दृश्यन्ते । त शृणु साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु ते भाषिष्ये ॥

एवमुक्ते भगवता शाक्यमुनिना सम्यक् सम्बुद्धेन मञ्जुश्रीः कुमारभूत उत्तरासङ्ग कृत्वा भगवतस्त्रि प्रदाक्षिणीकृत्य दक्षिण जानुमण्डलं पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य येन भगवा तेनाञ्जलि प्रगृह्य भगवत श्चरणयोर्निपत्य पुनरेवोत्थाय भगवन्तमनिमिष व्यवलोकयमान उत्फुल्लनयनो भूत्वा हृष्टतुष्टो भगव तमेवमाह—तत् साधु भगवां निर्दिशतु राहोरागमनम्, यत्र सत्त्वानां म न्त्रचर्याभियुक्तानां सिद्धि कालं भवेयुरिति सर्वसत्त्वाना च सुखोदय शुभाशुभानिमित्त वा, तं निर्दिशतु भगवां । यस्येदानीं काल मन्यसे ॥

अथ खलु भगवाञ्छाक्यमुनि मञ्जुश्रियस्य कुमारभूतस्य साधुकारमदात् । साधु मञ्जुश्रीः ! यस्त्व तथागतमेतमर्थं परिप्रश्नसे सर्वसत्त्वानां च हितायोद्युक्त । तेन हि मञ्जुश्री ! शृणु भाषिष्ये । सर्वसत्त्वानां निर्दिशश्चेति ॥

आदौ ताव ग्रहे क्रूरे' राहोश्च द्रमण्डले ।
आगमोदिते काले यथावन्त निबोधिता ॥
यदा देवासुरं युद्ध वर्तते च महद् भयम् ।
तदासो दैत्यराजा वै दानवेन्द्रो महर्द्धिक' ॥
महाभय' प्रमाणा वै समन्तादुच्छ्रितो महां ।
+ + + + + + + + सुमेरोरधिको भवेत् ॥
महाप्रमाण' मूरोऽसो अतिदर्पातिदर्पित' ।
प्रभविष्णुर्ग्रहो मुख्यो यदा भेजे सुरालयम् ॥

तत पाणिना परामृश्य सुमेरु देवगम्यिमिभिम् ।
अप्सरा प्रेक्षते दैत्य यदा काले नभस्तलम् ॥
तदा चन्द्रमसपूर्ण करे वामे स दैत्यराट् ।
नानामणयस्तस्य करे कङ्कनतां गता ॥
तदा भुवि लोकेऽस्मि ग्रहभूतेति कथ्यते ।
यदा पद्मरागेऽस्मिं अर्चिर्भवति रक्तका ॥
तदा तार्किका मानवा आहु आग्नेय मण्डल विभो' ।
यदा तु नीलरक्तेऽस्मिं प्रभा नीलतां व्रजेत् ॥
तदा नीलमिति ज्ञेय शशिने भास्करेऽपि वा ।
माहेन्द्रमिति कथ्यते तार्किका भुवि मानवा ॥
वायव्यमण्डलमित्याहुस्तार्किका एव ते तदा ।
विविधा रत्नमालेभ्या विविधा रत्नसम्भवा ॥
विविध तार्किके शास्त्रे विविधा गतियोनिजा ।
त्रिविधैव क्रिया तेषां विविधा फलसम्पदा ॥
सम्यग् ज्ञानविहीनानां वालिशानामिय क्रिया ।
तस्मात् तथागत ज्ञान सम्यक् तेन नियोजयेत् ॥
असुरस्य तदा दृष्टि अज्ञानेष्वेव दिवौकसाम् ।
रथ सम्पूर्णयामास शशिनस्य महात्मने ॥
यदा काले भुवि मर्त्यानां राहोरागमन भुवि ।
शशिमण्डलमाक्रम्य यदा तिष्ठति स ग्रह ॥
तदा महद् भय विन्द्यामक्षत्रेष्वेव निवेशताम् ।
अश्विन्येव यदा युक्त' शशिने भास्करमण्डलौ ॥
उभो तो युग्मत मास दिवा रात्रौ च दृश्यते ।
अश्विन्यागमन नित्य दुर्भिक्ष त निर्दिशेत्ाः ॥
भरण्या तु यदा चन्द्र रवेर्वा मण्डलाश्रयेत् ।
विविधा सस्यानां ष्पत्ति' ग्राभिक्ष चापि निर्दिशेत् ॥

कृत्तिकासु यदा चन्द्र राहुना ग्रस्यते ध्रुवम् ।
रात्रौ वा यदि प्रभाते वा यामान्ते निन्दित हितम् ॥

तदा वि[illegible]ग्रा महद् दुःख व्याधिसम्भवमेव वा ।
मध्यदेशेषु ना यत्र भवेन्नक्षत्रमादिभिः ॥

जनपदेष्वेव वक्तव्यो नृपैर्नाभिविधोद्भवैः ।
मृगशिरासु यदा चन्द्रः भास्करो वा नभस्तले ॥

राहुणा ग्रस्तपूर्वा तौ अस्त यातो महर्द्धिको ।
पूर्वदेशे नरा यातु व्याधिभिर्ह[illegible]यते तदा ॥

नृपाध्यक्षा गतायुष्या तत्र देशे विनिर्दिशेत् ।
आर्द्रायां पुनर्वसुश्चैव ग्रस्तो च शशिभास्करो ॥

रुधिराक्ता मही सर्वा म्लेच्छदेशेषु कीर्तयेत् ।
अन्योन्यहतविध्वस्ता हतप्राणा गतायुषा ॥

निर्दिष्टा तत्र देशेऽस्मिन् पूर्वमुत्तरयोस्तदा ।
निकृष्टा पापकर्माण. म्लेच्छतस्करतां गताः ॥

पुष्याश्लेषौ यदा चन्द्रे भास्करे वा नभस्तले ।
राहुणा ग्रस्तनिम्बा तौ मध्याह्ने वार्द्धरात्रतः ॥

तदा नि[illegible]ग्रान्महादोष पश्चादन्यां नृपेश्वराम् ।
मघासु यदि ग्रस्येतो शशिभास्करमण्डलौ ॥

राहुणा सह मुञ्चन्तो अस्त यातौ ग्रहोत्तमौ ।
तदा प्रहाय त विन्द्याज्जम्बूद्वीपेषु सर्वतः ॥

दुर्भिक्षराष्ट्रभङ्ग च महामारिं च निर्दिशेत् ।
उभौ फल्गुनिसयुक्तौ राहुरागमनं भवेत् ॥

मध्याह्नेऽथवा रात्रे च मुच्यते च पुनः क्षणात् ।
सुभिक्ष [illegible] जम्बूद्वीपेषु दृश्यते ॥

हस्तचित्रे यदा राहुः ग्रसते चन्द्रभास्करौ ।
ग्रस्तो सह मुच्येतौ अस्त यातौ च [illegible]खदा ॥

महामारिभयं तत्र तस्कराणां समन्तत ।
नृपाश्च नृपवरा श्रेष्ठा हन्यन्ते व्याधिभिस्तदा ॥
दिशः सर्वे समन्ताद्वै दुर्भिक्ष चापि निर्दिशेत् ।
विशाखस्वातिनो युक्तो नक्षत्रवरपूजितो ॥
राहोरागमन विन्द्यात् पशूनां पीडसम्भवाम् ।
निन्दिता कुलमुख्यास्तु हन्यन्ते शस्त्रिभिस्तदा ॥
ज्येष्ठानुराधसयुक्तौ नक्षत्रौ वरवर्णितौ ।
राहोरागमनं तत्र सुभिक्ष वा विनिर्दिशेत् ॥
मूलेन यदि च द्रस्थ राहुर्दृश्यति भूतले ।
उदयन्त तदा ग्रस्त उदित वापि सर्वत ॥
अस्त यातेन तेनैव शशिनो राहुणा सदा ।
प्राच्याध्यक्षो विनश्येयु पूर्वदेशजनालया ॥
महान्त शस्त्रसम्पात दुर्भिक्ष चापि निर्दिशेत् ।
परचक्रभयाद् भिन्ना त्रस्ता गौडजना जना ॥
राजा वै नश्यते तत्र व्याधिना सह मूर्छित ।
उभौ अषाढौ तदाकाले राहुर्दृश्यति मेदिनीम् ॥
तत्र दुःख महाव्याधि तत्र दृश्यति भूतले ।
नृपमुख्यास्तदा सर्वे दुष्टचित्ता परस्परम् ॥
धनिष्ठे श्रवणे चैव निर्दिष्ट लोकनिन्दितम् ।
नाना गणमुख्या नै विश्लिष्टान्योन्यतद्भुवा ॥
पूर्वभद्रपदे चैव नक्षत्रे शतभिषे तथा ।
राहुरागमन दृश्येत सुभिक्ष चैव निर्दिशेत् ॥
उत्तरायां यदा युक्त नक्षत्रे भद्रपदे तथा ।
राहुरागमनं श्रेष्ठ न्विा गावो नु निम्निनम् ॥
रेवत्यां तु यदा चन्द्र' राहुणा ग्रस्त सर्वत ।
उदयन्त तथा भानानिशिर्नां च द्रमण्डले ॥

अस्तं यातो यदा राहुर्ग्रहमुख्यैः सहोत्तमै ।
मध्यदेशाश्च पीड्यन्ते मागधा नृपतेस्तथा ॥

एतद् गणित ज्ञान मानुषाणां महीतले ।
नक्षत्राणामेतत् प्रमाण चैव कीर्तितम् ॥

अशक्य मानुषैरन्ये प्रमाण ग्रहयोनितम् ।
नक्षत्रमाला विचित्रा वै भ्रमते वै नभस्तले ॥

एतन्मानुषा सङ्ख्यातातोऽन्यद् देवयोनिजाम् ।
यो यस्य ग्रहमुख्यो वा क्षेत्रराशिसमोदितः ॥

नक्षत्रं कथित पूर्व तस्य त कुरुतेऽन्यथा ।
ईषत् प्रमाण न दोषोऽस्ति बहुवाचास्ति निन्दितम् ॥

एतत् प्रमाणकाले वै ग्रहमुख्योऽर्थकृत् स्मृत' ।
काल कथित ज्ञेय नियम चैव कीर्त्यते ॥

नक्षत्रराशिसयुक्त' कम्पो निर्घात उल्कन' ।
सग्रहौ यदि तत्रस्थौ रविचन्द्रौ तु दृश्यते ॥

उभयान्तं तदा तस्य नक्षत्रा जातिभूषिताम् ।
अन्यथा निष्फल विन्द्यात् प्रभाव वापि निन्दिते ॥

तस्माज्जपे तदा काले मन्त्रसिद्धिसमोदिता ।
धूम्रवर्ण यदाकाश दृश्यते सर्वत' सदा ॥

तदा महद् भय विन्द्यात् परचक्रभयेत् तदा ।
शशिने भास्करे चापि धूम्रवर्णा यदा भवेत् ॥

पर्येषा द्वित्रयो वा त्रा तत्र विन्द्यान्महद् भयम् ।
धूमिकायां भवेद् वृष्टि सर्वकाले भयानके ॥

कुत्सित सर्वतो विन्द्याद् व्याधिरागमम् ।
ग्रीष्मे शरदे चैव धूमिका यदि जायते ॥

समन्तात् सप्तरात्र तु तत्र विन्द्यान्महद् भयम् ।
दिवा वा यदि वा रात्रा धूमिका यदि जायते ॥

नक्षत्रैर्ग्रहचिह्नैस्तु तिथिवारान्तरेण वा ।
पूर्ववत् कथित सर्व यथा निपात उल्किनाम् ॥
तैरेव दिवसे पूर्व भूमिकाया नियोजयेत् ।
अर्धरात्रेऽथ मध्याह्ने भूमिका जायते सदा ॥
तत्र विन्द्यान्महोद्वेग नृपतीना पुरोत्तमाम् ।
शरदे यदि हेमन्ते ग्रीष्मे प्रावृषेऽपि वा ॥
धूमिका सर्वतो ज्ञेया नक्षत्रैश्चैव कीर्त्तित ।
शुभाशुभं तथा ज्ञेय दिवा वा यदि वा निशा ॥
नि फल चापि विन्द्या वै सफलां चापि कीर्त्तिताम् ।
सर्वतः भूमिकम्पे वापि तथोल्कचैकतो राहुसमागमम ॥
तत्र धूमो भवेद् यत्रत् समन्ताश्चैव नभस्तले ।
अचिरात् तत्र तद् राज्य घात्यते शस्त्रिभि सदा ॥
प्रभव सर्वतो देशे मृत्युश्चैव प्रकीर्त्यते ।
सप्ताहाद्विजयमुख्या भुवि जाता सत्त्वयोनय' ॥
घात्यन्ते सर्वतो नित्य शस्त्रिभिर्मृत्युवशानुगा ।
अन्योन्यापरतो राज्य कृपावर्जितचेतस ॥
विभिन्ना शस्त्रिभि क्षिप्र वणिजा नृपयोनय ।
ग्रीष्मे सितवर्णस्तु नभो यत्र प्रदृश्यते ॥
महाव्याधिभय तत्र नीले चैव शिवोत्पयम् ।
पीतनिर्भासमुत्पन्न सविता दृश्यते यदा ॥
ग्रीष्मे च कथिता मृत्यु शरत्काले च निन्दितम् ।
हेमन्ते च वसन्ते च ताम्रवर्ण प्रदृश्यत ॥
अन्यथा पीतनिर्भासो निन्दितो लोकवर्जित ।
शरदे ग्रीष्मतो ज्ञेयः सितवर्ण प्रशस्यते ॥
प्रावृड्काले तथा शुभे पीतो वा न च + + + ।
महाप्रभावसङ्काश महानीलसमप्रभ' ॥

नभो ज्ञेय सदाकाल सर्वसौख्यफलप्रदम् ।
विपरीत ततो विन्द्या देशमाचारापीडनम् ॥
सस्योपघातमारि न दुर्भिक्ष नापि मुच्यते ।
अतिकष्ट सुरा ह्येतं भय ना रसदूषितम् ॥
महाप्रणाद घोर च शुक्रे वै च नभस्तले ।
तत्क्षणादेव सर्वेषां नृपतीनां प्राणोपरोधिनम् ॥
ततोऽन्यच्छुभसयुक्त श्रेयसा चैव कल्पयेत् ।
सग्रहे भास्करे चन्द्रे यदा राहो महद्भये ॥
नश्यन्ते जनपदास्तत्र त्रिविधा कर्मयोनिजा ।
ततोऽन्यच्छुभसयुक्त शब्द लोकपूजितम् ॥
श्रेयसार्थे नियाकासौ सुरश्रेष्ठा ग्रहोत्तमा ।
विविधा म त्र सिद्धयन्ते त्रिविधा मूलफलप्रदा ॥
विविधा वा न वा सर्व त्रिविधा प्राणसम्भवाः ।
अनेकाकारसम्पन्ना स्वरूपा विकृतारतदा ॥
नानाप्रहरणाश्चैव नानाशस्त्रसमुद्भवा ।
सर्वमतयो ग्रग्रा मूलमन्त्रसुभूषणा ॥
सर्वे ते साध्यमाने वे सिद्धि गच्छेयु राग्रहा ।
ग्रहे च द्रे यदा भानो राहुणार्थोऽपि सग्रहे ॥
तस्मि काले तन्ना जापी मन्त्रमावर्तयेत् सदा ।
सर्वे ते वरदाश्चैव + + + + भवन्ति ते ॥
सत्त्वोपकार फल ह्येतत् प्रतिष्ठा तत्र दृश्यते ।
सिध्यन्ते मन्त्रराद् क्षिप्र ग्रहे जप्ता सराहुके ॥
सप्ताभिर्दिवसैर्मासै' पक्षैश्चापि सुपूजिता' ।
मन्त्राणां सिद्धिनिर्दिष्टा सग्रहे चन्द्रभास्करो ॥
यामान्ते अर्धरात्रे वै सिद्धिरुक्ता तथागतै' ।
विधियुक्तास्तु नै म त्रा विहीनां नेष्यते ध्रुवम् ॥

ब्रह्मस्यापि महात्मान' किं पुनर्भुवि मानुपाम् ।
शक्रस्यापि च देवस्य रुद्रस्यापि त्रिशूलिने ॥

विष्णोश्चक्रगन्धाहस्ते तार्क्ष्यस्यापि महात्मने ।
नेष्यते सिद्धिरेतेषां विधिहीनेन कर्मणाम् ॥

मन्त्रे सुजप्ते युक्ते च तन्त्रयुक्तेन हेतुना ।
सिध्यन्ते इतरस्यापि + + । + + । + । ॥

विधिना मानुपैर्मुक्ता विद्यातत्त्वसुभूपिता ।
सिध्यन्ते सग्रहा क्षिप्ता जप्ता कालेषु योजिता ॥

ददाति फलसयुक्त विद्या सर्वत्र योजिता ।
हेतुकर्मफला विद्या । । । हेतुदूषणी ॥

कर्म सहेतुक विन्द्या विद्याद्धेतुफलादया ।
विद्या कर्मफल चैव हेतु चान्य नियोजयेत् ॥

चतु.प्रकारास्तथा विद्या चतुर्था कर्मसु योजिता ।
दद्यात् कर्मफल क्षिप्र सा विद्या हेतुयोजिता ॥

सा विद्या फलतो ज्ञेया बुद्धैश्चापि सुपूजिता ।
विद्या सर्वार्थसयुक्ता प्रवरा सर्वकर्मिका ॥

प्रददु कर्मतो सिद्ध सा विद्या कर्मसु योजिता ।
श्रेयसा चैव योजयेत् न मन्त्राणां गतिगोचरम् ॥

प्रभाव मन्त्रसिद्धिं च लोकतत्त्वं निबोधताम् ।
नि फल कर्मता वा वा फल कर्म च तत्र च ॥

+ + + + + + + + + लोकतत्त्वनियोजिताम् ।
दृश्यते फलहेतुर्वा मन्त्रा बुद्धैश्च वर्णिता ॥

न फल कर्म क्रम हन्ति नाफल कर्म क्रिया परा ।
फल कर्मसमारम्भात् सिद्धि म त्रेषु जायते ॥

गुण द्रव्यक्रमायोगा क्रम द्रव्यक्रियाक्रमा ।
मन्त्रराड सिद्ध्यते तत्र फला कर्मेषु योजिता ॥

विभिद्रव्यसमायुक्त ब्रास्थो कर्मयोजित ।
न योगि त्रर्मा ज्ञेय या नियुक्त सदा फले ॥

न बृहत्कर्मता यान्ति सिद्धिम त्राथर सदा ।
तदा म त्री जपे मन्त्र विधियानिसमाश्रया ॥

कालक्रमा गुणाश्चैव विधियानिगतिसोगतः ।
सिद्धय ते म त्राग मत्र विधिकालार्थसाधिका ॥

न गुण द्रव्यतो ज्ञेय नाद्रव्य गुणमुच्यते ।
गुणद्रव्यसमायोगात् सयोगा म त्रमर्चयेत् ॥

अर्चिता देवता' सर्व आमुखेनेव याजयेत् ।
तत्प्रमाण गुण द्रव्य क्षिप्रम त्रेषु साधयेत् ॥

त्रम कालगुणापन गुणकालक्रमक्रिया ।
चतुधा ज्ञयते सिद्धि' मन्त्रैश्चैव सुयोजिता ॥

प्रभाव गणविस्तार सत्त्वनीतिमुखोदयम् ।
प्रदत्त मर्वेता म त्रा गुणेश्चैव नियोजिता ॥

प्रभव सर्व त्र गुणद्रव्य च सिद्धयते ।
नापि द्रव्या गुणामेना द्रव्यकर्माच्च वर्जिता ॥

न सिद्धि त्यु नत्भिम गयेप्मनसोद्भवात् ।
मानसा म त्रनिदिष्टा न वाचा मनसा विना ॥

वा यतो म त्रनिर्ज्ञेया न वान्या मनसे विना ।
नान्यकर्मा मनश्चैव सयोगात् सिद्धिरिष्यते ॥

न दृष्टिकर्मतो हीना नेष्ट कर्मविवर्जितम् ।
सम्यग् दृष्टि तथा कर्म वाक् चित्त च योजितम् ॥

सिद्धयन्ते देवता' क्षिप्र मन्त्रत वाक्षरोदितम् ।
सम्यगदृष्टिसमायोगा सम्यक् कर्मान्तयोजयो ॥

। । । । । । मन्त्रा सिद्धयन्ति सर्वदा सम्यक् ।
कर्मान्तवाक्सुमोपेत सम्यगदृष्टिसुयोजितम् ॥

सिद्ध्यन्ते सर्वतो मन्त्रा सम्यक् समाधियोजिता।
न चित्तेन विना मन्त्र न स्मृत्या सह सिध्यति ॥

सम्यक् स्मृत्या च चित्ते न दृश्यते मन्त्रसिद्धये।
न स्मृत्या च विनिर्मुक्ता मन्त्र उक्तस्तथागतैः ॥

स्मृत्या समाधिभावेन सम्यक् तेन नियोजिता।
दृश्यन्ते ऊर्जित मन्त्रै सिध्यन्ते च समाधिना ॥

सम्यक्समाधिनो भावो मन्त्रा लोकसुपूजिताम्।
तत्प्रयोगा इमा मन्त्राः समाध्या परिभाविता ॥

सिध्यन्ते मन्त्रराज् तत्र योग चापि सुपुष्कलम्।
सम्यक् समाधिभिर्ध्येय मन्त्रं ध्यानादिक परम् ॥
सिध्यन्ते योगिनो मन्त्रा नायोगात् सिद्धिमुच्यते।
यो मया कथित पूर्वं सम्यगुक्तसुयोजितम् ॥
नान्यथा सिद्धिमित्याहुर्मुनय सत्वन मन्त्रा।
नासङ्कल्पाद् भवेन्मन्त्र सम्यक् तत्त्वार्थयोजिता ॥
सङ्कल्पा मन्त्र सिध्यन्ते सम्यक ते विधियोजिता।
न पूज्य मन्त्रराट सर्वे सम्यक् सङ्कल्पवर्जिता ॥
सिध्यन्ते सर्वतो मन्त्रा सम्यगाजीवयोजिता।
सम्यक् सङ्कल्पतो क्षेम मन्त्रेभ्य सुखोदयम् ॥
आजीवे शुद्धिता यान्ते मन्त्रा सम्यक प्रयोजिता।
सिध्यन्ते भुवि निर्दिष्टा मन्त्रमुख्या सुयोजिता ॥
आजीव हि फल युक्तो सम्यगेव सुयोजयेत्।
सम्यक् सञ्जीवरतो मन्त्री शुद्धचित्त सदा शुचौ ॥
शुचिन' शुचिकर्मस्य शुचिकामा तचारिण।
सिध्यन्ते शुचिनो मन्त्रा रूपकायकाले सदा ॥

क्रव्यादा येतरा मन्त्रा ये चान्ये परिकीर्तिता।
सिध्यन्ते मन्त्रिणां मन्त्रा क्रव्यादेष्वेव भाषिता ॥

रुद्रविष्णुग्रहा चोरे गरुडैश्चापि महर्द्धिके. ।
यक्षराक्षसगीतास्तु सिध्यन्ते मन्त्रकश्मला ॥
विविधैर्भूतगणेश्चापि पिशाचैर्मन्त्रभाषिता ।
स्वय न सिध्यते विधिना हीना अशोचाचाररतेष्वपि ॥
विधिना योजिता क्षिप्रं अशोचेष्वेव सिद्धिदा ।
तस्मान्मन्त्र न कुर्वीत विधिहीन तु कर्मयो ॥
सिध्यन्ते साश्रवा मन्त्रा विधिकर्मसुयोजिता ।
साध्यास्तु तथा मन्त्रा आर्या बुद्धैस्तु भाषिता ॥
तेषां सिद्धि विनिर्दिष्टा मार्गष्वेव सुयोजिता ।
आर्याष्टाङ्गिक मार्ग चतु'सत्यसुयोजितम् ॥
चतुर्यान सदाचेयं चत्वारश्चरणाश्रिता' ।
भिद्यन्ते मन्त्रमुख्यास्तु प्रवरा बुद्धापदेशिता ॥
अनाख्येयस्वभाव वै गगनाभावस्वभावताम् ।
मन्त्राणां विधिनिर्दिष्टां आर्याणां च महौजसाम् ॥
भूम्यानां विधिनिर्दिष्टा सिद्धिमार्गविवर्जितम् ।
विद्यानां कथयिष्येऽह तन्निबोध्य दिवौकसा' ॥
दशकर्मपथे मार्गे कुशले चैव सुभाषिते ।
सिध्यन्ते दिव्यमन्त्रास्तु विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ इति ।

बोधिसत्त्वपिटकावतसका महायानवैपुल्यसूत्रादार्यमञ्जुश्रीमूलकल्पा
देकुनविंशतिपटलविसरात् पञ्चम
ग्रहोत्पादनियमनिमित्तम त्रक्रिया
निर्देशपरिवर्तपटलविसर
परिसमाप्त इति ॥

अथ त्रात्रिंश पटलविसर ।

अथ भगवाञ्छाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतमाम न्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री ! त्वदीये मूल कल्पपटलविसरे सर्वभूतरुतनिमित्तज्ञानपरिवर्त्तनिर्देश नाम । त भाषिष्येऽहम् । य ज्ञात्वा सर्वमन्त्रचर्यानियोगयुक्ता' सर्वसत्त्वा सर्वम त्राणां कालाकाल ज्ञास्यन्ते । त शृणु । साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु । भाषिष्येऽहम् ॥

अथ मञ्जुश्री' कुमारभूतो उत्थायासनादेकांशमुत्तरासङ्ग कृत्वा दक्षिण जानुमण्डल पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य येन भगवतः शाक्यमुनेः सिंहासनं तेनाञ्जलिमुपनाम्य त्रिरपि प्रदक्षिणीकृत्य भगवतः पादौ शिरसा वन्दित्वा भगव तमेतदवोचत् । तत् साधु भगवां निर्दिशतु । त भूतरुतज्ञाननिर्देश सर्वसत्त्वानामर्थाय । तद् भविष्यति सर्वम त्र चर्यानुप्रविष्टानां सर्वकालनियमोपकरण सिद्धिनिमित्तये । यस्येदानीं भगवा काल मन्यसे ॥

अथ खलु भगवा शाक्यमुनि मञ्जुश्रियस्य कुमारभूतस्य साधुकारमदात् । साधु साधु मञ्जुश्री. ! यस्त्व तथागतमेतमर्थ परि प्रश्नितव्य मन्यसे । तेन हि मञ्जुश्री ! शृणुष्व निर्देक्ष्यामि ॥

एवमुक्ते मञ्जुश्रीर्भगवतश्चरणयोर्निपत्योत्थाय निषण्णोऽभूद्
धर्मश्रवणाय ॥

अथ भगवां सर्वावतीं पर्षदमवलोक्य सर्वभूतरुतप्रचोदनी नाम समाधिं समापद्यते स्म । समनन्तरसमापन्नस्य भगवत ये केचित् सत्त्वानन्तापर्यन्तेषु लोकधातुषु स्थिता सर्वे ते बुद्धरश्म्यावभासिता सर्वांश्च तां बुद्धां भगवतां शिरसा प्रणम्य अन तापर्य तल्लोकधातु स्थितां अभ्यर्चयेन भगवत. शाक्यमुने शुद्धावासभवनोपरिस्थित सिंहासनं तेनोपजग्मु । येन च सहा लोकधातु तेन च प्रत्यष्ठात् । तत्र च स्थिता सर्वभूतगणा बुद्धानुभावेन स्वक स्वक रुत विदर्शय त भगवत. पादमूलसमीपोपगता धर्मश्रवणाय । भगवन्त प्रणम्य अभ्यर्च्य च यथास्थानेषु च सन्निषण्णा अभूव धर्मश्रवणाय ॥

अथ भगवांश्छाक्यमुनिः शाक्यसिंहो शाक्यराजाधिपतनयः तेषां सर्वसत्त्वानां धार्म्यां कथाया सन्दर्शयति समुत्तेजयति सम्प्रहर्षयति तेषां सर्वभूतसुरेश्वराणां तथा तथा धर्मदेशना कृतवा यथा ते सर्वैः कैश्चिदनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चित्तान्युत्पादितानि । कैश्चित् प्रत्येकायां बोधौ कैश्चिच्छ्रावकत्वे कैश्चित्केश्चित् स यानि दृष्टानि कैश्चिदर्हत्त्वं साक्षात्कृतं कैश्चिद् [illegible] कुशले [illegible] प्रणिधानं कृतम् । अनन्तां बुद्धां भगवन्त अनन्तां [illegible] भैषज्यप्रदान चीवरपिण्डपातशयनासनपरिष्कार प्रव्याप इति नियता च भविष्यामो बुद्धबोधेरिति ॥

अथ भगवां शाक्यमुनिः तेषां सत्त्वानामाशय ज्ञात्वा मन्त्र भाषते स्म सर्वभूतरुताभिज्ञा नाम । य सा [illegible] सर्वबोधिसत्त्वाः सर्वसत्त्वाश्च रुत विजानेयु एकक्षणेन सर्वेषां सर्वसत्त्वानां यथागोचरमस्थितानाम् । कतम च तत् ॥

नमः समन्तबुद्धानामप्रतिहतशासनानां समन्तापर्यन्तावस्थितानां महाकारुणिकानाम् । ॐ नमः सर्वविदे स्वाहा ॥

कल्पमस्य भवति । आदौ तावन्महारण्यं गत्वा क्षीरयावकाहारः मूलफलशाकाहारो वा अक्षरलक्ष जपेत् । त्रिकालस्नायिना वल्कलवाससा पूर्ववत् सर्वं विधिना कर्तव्यम् । यथा [illegible] अक्षरलक्षपूर्वा ते तत्रैव मा[illegible] कृत्वा [illegible] स्तविस्तीर्ण समं तानन्तरश्च सवपुष्पफलरम्य द[illegible] प्राङ्मुख कुशविण्डकोपविष्टः नवमग्निमुत्पाद्य क्षीरवृक्षकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य श्रीफलफलानां दधिमधुघृताक्तानामष्टसहस्र जुहुयात् । त्रिसन्ध्य [illegible] दिवसान्ये कविंशति ॥

ततो पूर्वायां दिशि महावभासं कृत्वा बुद्धो भगवानागच्छति । ततो साधके मूर्ध्नि परामृशति । अपरामृष्टे साधके तत्क्षणादेव भगवतो वाचा निश्चरते—'सिद्धस्त्वं गच्छ यथेष्टम्' इति कृत्वान्तर्धीयते ॥

तत प्रभृति सा रत्र पञ्चाभिज्ञा भवति महाप्रभावान्वितग्प्रार्त्ते बाधिसत्त्वाचार द्विरष्टवर्षाकृति यथेष्टगति सर्वभूतरुतज्ञ, एकक्षण मात्रेण सर्वभूतानां कृत विजानीते प्रभवश्च भवति यथेष्टगामी। प ञ्चवर्षसहस्राणि जीवते। अवैवर्तिका भवति बोधिसत्त्व। त्रिश तिभि' साधनप्रवेशैानयत ाम्‌यतीति नात विचिकित्सा कार्या प्र साधितस्यापि न मन्त्र जपता पूर्वमाप्तितश्चैव मध्ये चेव निराधताम्॥

म्ताज्ञाव प्रभाव न स्वभाव ोव नीत्यते।
मध्ये आदितश्चैव अन्ते चैव दिवौकसाम॥

भाषित कथ्यते लाके मध्यदेशे च कीर्तिता।
मागधा मङ्गदेशेषु काशिपुर्यो नरोत्तमा॥

वृजिकोसलमध्येषु नरेष्वेव यथावच।
तथा ते देवराज सर्वे मन्त्रां वत्रे स्वभावत॥

त्रिदशो मध्यदेशे च वत्स पश्य दशार्णवा।
अमन्ते यथा वाचा तथा देशेषु जायते॥

त्रिदशेष्वेव सर्वत्र तथा वाणीसुनाहृता।
यामा देवमुख्याश्च निर्माणश्च सनिर्मिता॥

तद्वा वाचकर्ता वाचा मध्यदेशार्थचारिणी।
तथारूपेण सर्वं वै अकानष्ठाश्च महाद्रका॥

सर्वे ते सुर श्रेष्ठा रूपधातुसमाश्रुता।
ध्यानाहारगता सौम्या कदाचिद्वाचमभापरे॥

ब्राह्मीश्वरमतेला च नलविद्दरुतस्वना।
मधुराक्षरनिर्घोषा मनारानिनाद स्वरा॥

यद्वदात्थाभवेद वाचा धारगम्भीरसयुता।
तथा सर्वतो वक्रा ह्यष्टा चेव सुपूजिता॥

भव ते ते सदा देवा मध्यदेशे सवाचका।
मधुराक्षरसम्पन्ना स्निग्धगम्भीरनादिन॥

मेघगर्जना तेषां वाचैषा तां तु लक्षयेत् ।
मध्यदेशा यथा मर्त्या अत्र देवैस्तत्र पूजिता ॥

वाचा शब्दसम्पन्ना तथा ज्ञया सुरेश्वराम् ।
अरूपिणां तु ॥ वाचा अगम्याय गमस्वराम् ॥

अभावात्माश्रयात् तेषां न वाचा जगिरे सुरा ।
अथ श्रेष्ठा सुरा सर्व मध्यदेशेषु वाचका ॥

मध्यदेशार्थचिह्नानां वाचैषा सम्प्रवर्तते ।
अथ देवामथ भूम्या च यक्षाश्चैव महर्द्धिका ॥

देवयोनिसमाविष्टा बहुसत्त्वगणास्तथा ।
करोटपाणयो देवा सदा मत्ताश्च वीणका ॥

चत्वारोऽपि महाराजा चतुर्योनिसमाश्रिता ।
त्रिदशा देवमुख्यास्त शक्रेण सह समाश्रिता ॥

सुयाममथ सर्वत्र ऊर्ध्वं चापि सुरूपिण ।
सर्वे देवगणा श्रेष्ठा वाचा तेषा तु कीर्त्यते ॥

मध्यदेशे यथा मर्त्या हीनोत्कृष्टमध्यमाम् ।
तथा देववती वाचा हीनोत्कृष्टमध्यमाम् ॥

वाचा त्रिविधा ज्ञेया हीनोत्कृष्टमध्यमा ।
त्रिविधात् कर्मतो ज्ञेया हीनोत्कृष्टमध्यमा ॥

तथा देवालये वाणी मधुर चापि सुकूजिता ।
रुत मत तथा ज्ञेय कर्मन्येव नियोजयेत् ॥

असुराणां भवेद् वाचा गोडपौण्डोद्भवा सदा ।
यथा गोन्जन श्रेष्ठं रुत शब्दविभूषितम् ॥

तथा दैत्यगणा श्रेष्ठ रुत चापि नियोजयेत् ।
तेषां पर्यन्तताना सम तानां च पुराजराम् ॥

यक्षराक्षसप्रेतानां नागांश्चापि सपूतनाम् ।
सर्वेषामसुरपक्षाणां चन्द्रसामतन्त्रयात ॥

हरिकेले कलशमुख्ये च चर्मरङ्गे ह्यशेपत ।
सर्वेषां जनपदां वा तथा तेषां तु कल्पयेत् ॥
त्रिप्रकारा यथोक्ता तेषा तेन नियोजयेत् ।
देवानां च तथा नित्य पुरागानां पारकातेयेत् ॥
प्रेतयक्षगणा यक्षा स्क न्मातरन्निरा ।
नागाश्चैव सदा काले यथा वाचा निबोधताम् ॥
लाडोद्रेषु तथा सिन्धौ यथा मुत्तरतो तथा ।
जनेन्वैव हि सर्वत्र ता तु तेषां नियोजयेत् ॥
नागाना च यथा लाडी वाचा युक्ता मनीषिणी ।
यक्षाणां तु तथा वाचा उत्तरा निशि ये नरा ॥
गरुडाना यथा छेद्रे किन्नराणां तु कीर्त्यते ।
नेपाले सर्वतो वाचा यथा मा ना निबोधताम् ॥
पूतनानां तथा नाथो नि यकुक्षिनिवासि नाम् ।
नि यजाता मनुष्याणा म्लेच्छाना च या वाचा ॥
पूतनानां तु सा ज्ञेया तासेषां परिकीर्तिता ।
राक्षसाना यथा वाचा ता तत्रे गुणानाम ॥
गम उत्तरदक्षिणा देशा अ त्रानेप री। ना ।
द्रविडानां तु सर्वेषां इत्यागरक्षा सदा ॥
तां तु वाचा समालक्ष्ये गाथमेन्वेव नियोजयेत् ।
त्रि प्रकारा तथा ज्ञेया गाथमाता कउगा य ॥
त्रिप्रकारत तासेषां ति या चेव नियोजयेत् ।
गता त्रिविधा ज्ञेया न भाषा ा न ाय ॥
त्रि प्रकार तथा कर्म तन्त्र चेव याजयन ।
त्रिविध गतेता ज्ञेय तोयम कस का स्यात् ॥
मम सर्वेषु तत्रेव विधानाय नियोजयेत्
नानाभूतगणा प्रोक्ता नानाभूतउयागिन ॥

नाना च बहुभाषज्ञा नानाशास्त्रविभूषिता ।
मानुषा मानुषा भिन्ना नानावाचविभाषिताम् ॥
नानाशास्त्रमता ज्ञेया नानाम त्रार्थशालिन ।
नानाकर्मसमोद्देशा नानासिद्धिस्तु युज्यते ॥
आविष्टाना यन्त्र मत्या पात्रस्थानसमागता ।
तेषा च विधियुक्तेन म न्त्रेश्चापि सुयोजिता ॥
आगता भूतले देवा वाचेनैव विभावयेत् ।
लिङ्गमर्थ तथा पात्र न्त्र चैव नियोजयेत् ॥
श्रेयसा श्रेयसे चैव आवेशानां तु लक्षयेत् ।
नानान्देशसमाचारा नानाभाषसमोद्भवा ॥
नानाकर्मार्थसयोगा नानालिङ्गैस्तु लक्षयेत् ।
मध्यदेशावहियणां वाचा भवति चञ्चला ॥
ते तु व्यक्त नरा ज्ञेया म्लेच्छभाषारता हि ते ।
ये नरा रावणा घोरा रौद्रकर्मातिचारिण ॥
डकारबहुला वाचा लकाराव्यक्त माषो ।
दक्षिणात्या यथा वाचा चञ्चला भवति निन्दिता ॥
तथा च राक्षसरूपेषु वाचैषा परिकीर्त्तिता ।
बहुधा कथया व्यग्रा आवेशानां तु विजापराम् ॥
आकृष्टा मन्त्रिभि क्षिप्र स्वय वा ह मागता ।
बहुधा गृह्णन्ति सत्त्वाना मानवा सग्रहा सुरा ॥
गरुडा यक्षगन्धर्वो किन्नरा । । । । । ।
पिशाचा वोरगराक्षसाना यश्च पूतनाम् ॥
आविष्टाना तथा लिङ्गा कथ्यमाना निबोधताम् ।
म्लेच्छभाषिण क्रव्यादा पिशाचा व्यक्तलापिनाम् ॥
लकारबहुला वाचा डकारान्तास्तु पूतना ।
तेषा नेवगता ऋषि कर्मान्तेषु योजिता ॥

मात्सर्या क्रूरसत्त्वानां मृषावादादसुरे रता ।
तेषा नोर्ध्वं गता दृष्टि अधा इत्त् नोर्ध्वगता हि ते ॥

मातराणा तथा वाचा शुभार्थोपसहिता ।
ग्रहाणा कुमारमुख्याना वाचा भवति केवला ॥

शुभाङ्गसम्पदा वाचा बालभाव्यर्थयाजिता ।
प्रभावसर्वत' श्रेया सर्वतश्च दिवौकसाम् ॥

गरुडाना तथा वाचा आविष्टानां तु लक्षयेत् ।
गकारसमता ज्ञेया म्लेच्छभाषेव लक्ष्यते ॥

अव्यक्त स्फुटाभास कीर्तियुक्त शुभोदयम् ।
सुपर्णिने पायवदित्येषा विपन्र्येनिवारणी ॥

नानागतया ह्येषां नानाभूतसमागमाम् ।
नानावर्णतो ज्ञेयां नानालिङ्गैस्तु लक्षयत् ॥

शुभाकरप्रभाकर प्रभासन्त भक्षतो नागराज पदे ।
वासुकीप्रभृतयो नागा धार्मिका वसुधातले ॥

क्षिप्रवाचा समायुक्ताश्च वसन्तो उरगाधिपा ।
स्वेन स्वेन तु कायेन यो लिङ्गेन तु लक्षयेत् ॥

तेन तेन तु लिङ्गेन त त तत्र विनिर्दिशेत् ।
कश्मला कथिता सर्वे अधो गामिना हि ते ॥

नानालिङ्गिनां ज्ञेया नानामन्त्रनिकायताम् ।
नानाकायगतै' क्रम नानाकाय निबोधताम् ॥

नवम्परागानेका बहलिङ्गाभिभाषिणा ।
नानाबुद्धिकृतै क्रम' नानायोनिसमाश्रिते ॥

आविष्टानां भुवि मर्त्यांना कथिता लिङ्गानि वै मया ।
सुराणामसुराणां च यथा नानार्थलिङ्गिनी ॥
तथैव तत्र योजयेत् क्षिप्र भूमिमानुपता गता' ।
देवानां तदा विन्द्यात् सुप्रसन्नेन चेतसा ॥

निरीक्ष्य ते तथा चान्ये दिशां चैव समन्ततः ।
अतिक्रान्ता मनमोद्धिग्या हृष्टा रूपसमन्विता ॥
शुद्धावासा अनिमिषाक्षाश्च स्निग्धा च स्निग्धवक्त्रकाः ।
समन्तस्थाः तथा सर्वे सुरश्रेष्ठा नु लक्षयेत् ॥
पर्यङ्कोपहिता ज्ञेया निषण्णा भूतले शुचौ ।
केचिदम्बर निःसृत्य निषण्णा खचरा परे ॥
ब्रह्माद्या कथिता देवा ध्यानप्रीतिसमाहिता ।
तदूर्ध्वं श्रेयसा स्थाने रूपिणा बहुरूपिणा ॥
आकृष्टा मन्त्रिभिर्मन्त्रे सर्वे मन्त्रजाला सानश्रिता ।
तेषां रूपधरा कान्ति आश्रया ते परिवर्तये ॥
ध्यानप्रीतिसमापन्ना ईषिस्मितमुखा सदा ।
शुद्धाक्षा विशालाक्षा बुहुरूपसमाश्रिता ॥
समन्ततो तदा कान्त्या श्रिया रूपसमन्विता ।
परज्ञानविदो देवा तेषां त निवाधयेत ॥
पर्यङ्कापरिविष्टा वै ध्यायन्ता ऋषिवत् सदा ।
तदावेश विदुर्बुद्धा इष्टमर्थप्रसाधकम् ॥
श्रेयसा सर्वम त्राणा हितायवोपपाजयत् ।
कथितं सर्वमेव तु निवाचत सुरेश्वरा ॥
ऋषिणा कथिता ह्यते सयता ते ऋषयस्थिता ।
आविष्टानां तदा लिङ्गा ऋषीणा कथिता मया ॥
ऊर्ध्वदृष्टिगता देवा ऊर्ध्वपादाश्च दम्भका ।
विकृता रौद्ररूपाश्च ऊर्ध्वकेशास्तु राक्षसा ॥
मातराणां तथैवं तु केषा चव तु दृश्यते ।
क्रव्यादा नग्नका तिष्ठे सचेला निश्चलता गता ॥
ऊर्ध्वपादा विकृताक्ष्या ऊर्ध्वकेशा ग्रहा परे ।
विचेष्टमन्दिनी क्रूरता सम तान् मरिनानगाम् ॥

गन्धवृक्षा श्मशानां च गन्धस्निग्धा पुष्टिगात्रकाम् ।
देवायतनसथरश्यासु विन्ध्यकुम्भिशिरागमाम् ॥
हिमाद्रे सानुमांश्चैव गन्धेन्द्रागन्धगन्धगाम् ।
तत्रस्था विकृतरूपास्तु मन्त्राक्रान्ता मागता ॥
गृह्णन्ति प्राणिना क्षिप्र शौचाचारपरान्मुखाम् ।
सर्वमेदिनीं गच्छेद भयाद्दाहारमोहिताम् ॥
गृह्णन्ति बहुधा लोके नहन्याधिममाश्रिताम् ।
नानाविकृतरूपास्ते नानावेषधरा परा ॥
गृह्णन्ति प्राणिनां क्षिप्र मृतक मृत्रसुप्तकाम् ।
तेषां च कथित लिङ्ग चरित तु विभावितम् ॥
नाचमालक्षित पूर्वं कथित तु महीतले ।
आविष्टानां तथा चिह्न मानुषेष्वेव लक्षितम् ॥
स्थिरप्रकारा सर्वत्र सुरश्रेष्ठा निबोधता ।
आविष्टाना तथा लिङ्गा कथिता भूतले नृणाम् ॥
स्निग्ध प्रेक्षते नित्य अनिमिषश्चापि दृष्टित ।
मानुषे सत्त्वसङ्क्लिष्टे सुरश्रेष्ठे तु महीतले ॥
पवित्रे गुरुगं याता शङ्खगङ्गाविभूषिताम् ।
युक्ते श्रेयसे धर्मे मानुष्ये वाश्रथोगता ॥
सुरश्रेष्ठो गतो मुख्यो ज्ञेयो सर्वार्थसाधको ।
चिन्तित जापिने तेन गतबुद्धिस्त्रिकाळये ॥
तत् सर्वं वाचयेत् क्षिप्र मन्त्रिणे चिन्तित तु यत् ।
गतत् सम्यगाख्यातमारग्ध श्रुति दर्शनम् ॥
असज्ञिनोऽपि सत्त्वा म नेराकृष्यन्ते तु भूतले ।
नभाष मधुर वाचं न यज्ञो सत्त्वग सुरा ॥
नि:श्रेष्ठा विरगा चैव स्थिता ते मोनमाश्रिता ।
न वाचा किञ्चनस्तेषां न चित्ता नापि मानिता ॥

तस्मात् त न चाकृष्ये त नापा परिवर्तयेत् ।
असा य गाप रापा म त्राणा जिनमाज्ञताम् ॥
नाकृष्य विमन किञ्चिद दारुर तेषा जप्तमन्त्रार्थतापिनाम् ।
आकृष्यन्त तथा गाया आयमन्त्रस्त यक्तिना ॥
आयाणा याा त निशान रुद्रगि आनरूमम्भवाम् ।
बोधिसत्त्वा महा माना नशभूमिसमाश्रिता ॥
आकृष्यन्ते तथा मन्त्रे समयश्चापि सुभूपिता ।
महाद्रु येस्तथाण्णापर्मुनिर्निर्णगसुयोजिते ॥
वद्रपुत्रेम्न श्रीमञ्जिरञ्जकेतुकुलोदिते ।
कुलिशाह्वर्मन्त्रमुख्यैस्तु कोवराजमहर्द्धिके ॥
ना ये म त्रगरा शक्ता ठानिका ये महद्धिका ।
नापि समयात्तेषा न चा कृष्टो मन्त्रमीश्वर ॥
वणितु गणगितु ग तु त स्थान यत्र ते सदा ।
समगा सञ्चाल्यते तेषा हेतु कर्मसमाहिताम् ॥
ननु चाकृष्यत तेषा हेतु कर्मसमाहिताम् ।
त त्र चाकृष्यत तेषां समये उद्रभाषिते ॥
तस्मात् त न चाक्ष्ये यत्ना न वृथामन्त्र योजयेत् ।
महर्द्धिका ते महा मानो दशभूमिसमाश्रिताम् ॥
अशक्ता सर्वेप त्रा ने ग तु यत्र ते तदा ।
तथागताना तथा माज्ञा रास्म यामरपूजिता ॥
आगच्छेयु तदा सर्व म त्रजप्तार्थमन्त्रवित् ।
आकृष्टानां भवेल्लिङ्गा मानुष्योरायमानुषाम् ॥
धीरत स्निग्धवर्णश्च गम्भीरार्थसुदेशक ।
धीरो गम्भीरवां यातो अल्पवाप्पो भवेत् तदा ॥
अस्मिन्नमनसोत्कृष्टो पृष्टश्च म त्रवित् ।
स्वमुद्रो व त्रगामास सुविदिशे चैव नभस्तले ॥

पञ्चसत्त्वविनो मग्नो धर्मात्मा ...नग ।
नीति प्रीतिसुखाविष्टा कृपाविष्टस्य चेतसा ॥
महोत्साहो महारम्भो बद्धपरमार्थदर्शक ।
मुहूर्त्तं क्षणमात्रं वा प्रविशे मानुषालयम् ॥
बहुरूपो सुरूपश्च ... तिष्ठे नभस्तलम् ।
बुद्धधर्मगता दृष्टि संघे चैव सगौरवा ॥
क्षणमात्र तदा तिष्ठे मानुषीं तनुमाश्रिता ।
सत्यसन्धो महात्मानो जितक्रोधा त्रिदोषहा ॥
प्रथम तावता तिष्ठा प...ञ्च ...या...ता ।
मानुषैस्तत्र कृष्टा पुनर्मुक्ताश्च यथेप्सया ॥
स्तब्धो नि...श्च ...तरणम्...न च ।
अङ्गकेतुस्तदाविष्टो धीरगम्भीरसुस्वर ॥
सुप्रसन्ना महाकायो तिष्ठन्त महीतले ।
पर्यङ्कमासनाविष्टा कृपाविष्टाऽथ चेतसा ॥
स मुद्रा पञ्चरूपेतो महासत्त्वा समाविश ।
अवलोकितो मुनि श्रेष्ठो बोधिसत्त्वो महर्द्धिको ॥
स्वेच्छया आगता लोका सत्त्वसंसन्तारणो ।
अभयाग्रा कारणो + + + + + + + + + ॥
अभयाग्रा करोपेतौ ऊर्ध्वदृष्टिसमन्विता ।
साधक पश्यते दृष्ट्वा करुणाविष्टचेतसा ॥
ईषित्स्मितमुखा नेत्रा नेत्राद्दू ...भूषिता ।
महासत्त्वो महात्मानो सत्त्वाना हितकारक ॥
प्रसन्ना सर्वत सम्यक् न ति...तुम् ।
क्रूर' वज्रधरो सम्यक् बोधिसत्त्वा महर्द्धिक ॥
आविष्टो करिणा सर्वा रक्ताम्बर...लोचना ।
इन्दीवरत्विषाकार ईषत् काये तु लक्षयत् ॥
प्रत्यामृश्यन्त तदा वज्र मुद्रा च नास्ति गात्मनाम् ।
तुष्टो वरदो सत्या भोगा दापयते सदा ॥

महात्मा कृष्णवर्णा वे ऽपि दृश्यन्ति तत्क्षणात् ।
स्निग्ध गम्भीरमुक्तोऽसौ वाचा भाषते तदा ॥
ऽर्णा विसर्पमन वा कर्मवर शास्याम वा भुवे ।
अथाम [illegible] द्वर्त्रिण जिने जिनो ॥
वर्णा समप्रभा म वा फल दृष्टुस्तदा तदा ।
जिनेरागमन तत्र निर्माणो भुवि मानुषाम् ॥
समयात् कथिता ह्येते वर्णाश्चैव विरोचिता ।
तथागताश्रयाद्धि वा फलहेतुसमुद्भवा ॥
निर्माणा कथ्यते बिम्ब न बिम्ब निर्माणमाश्रितम् ।
बिम्बनिर्माणयो यद्वत् प्रतिबिम्ब न विद्यते ॥
पश्यति [illegible] कारणाऽसौ हेमवर्ण महाद्युति ।
निर्भिन्नरोचनाभासो कुङ्कुमाराभिविद्धिप ॥
उग्र तपितार्क वे कर्णिकारसमप्रभ ।
तादृश बिम्ब बिम्बे बुद्धबिम्बसमाश्रते ॥
ब्राह्मश्च गनिघोषो कलविङ्करुत वनि ।
श्रेयस सर्वभूताना युक्तियोगान्नियुज्यते ॥
तादृश लक्षण दृष्ट्वा बुद्धमित्याहु जन्तव ।
तद्गोत्रा च विधिरतेषा वज्राब्जकुलयो तदा ॥
लोककाना तु म त्राणा म त्रनाथ त योजयेत् ।
यत् पूर्व कथित सर्व बहुप्रस्तारभूषितम् ॥
त नियुञ्ज्य तदा म त्री मन्त्रान्येव च सर्वत ।
ऋषीणामकसंस्थान गरुडाना च निबोधितम् ॥
स्वलिङ्गा वाचया चैव त नियुञ्ज्यथ मन्त्रिणाम् ।
बहुलिङ्गा तदा चेषा स्वलिङ्गा चैव मानये ॥
स्वमुद्रामुद्रिता ह्येते इतरा व्यन्तगा स्मृता ।
कथित सर्वमावेश स्वमुख दु खद पराम् ॥

एष कालक्रमो योगे आवेशे चैव योजयेत् ।
महाप्रभावैर्मुद्रैस्तु म नैश्चापि निवारयेत् ॥
नियुञ्ज्यात सर्वतो म नी नागानां न नेगाम् ।
अन्यथामाचरेद् यस्तु इतरैमन्त्रिभि गन्ना ॥
परिरक्ष्य तदा पात्र मन्त्रैश्चापि महर्द्धिकैः ।
दूतिदूतगणैश्चापि चेटचेटिगणैः सदा ॥
इतरां लौकिकां देवां आह्वये चैव महर्द्धिकाम् ।
यक्षराड् विविधा सर्वा यक्षिण्यश्च महर्द्धिकम् ॥
आह्वयेत् तत्क्षणान्मन्त्री मनसः यद्यपीप्सितम् ।
अन्यमन्त्रा न चाह्वेया नान्ये देवगणा सदा ॥
स्वयमेवागता ये तु समये तां नियोजयेत् ।
सर्वे सम्पदका ह्येते मन्त्रा मन्त्रार्थसाधका ॥
न तस्मा नेतरां कर्म आवेशां चापि वर्जयत् ।
आकृष्टा महर्द्धिका देवा दिव्या आगोश भूमिजा ।
अल्पकार्येऽथ युञ्जाना समयभ्रंशोऽत्र जायते ॥
तक्षकः प्रेक्षते स्तब्ध वासुकिश्चापि नृत्यते ।
कर्कोटकश्च महानागो मुचिलिन्दयश िन ॥
शङ्खपालदुर्लेश्या नृत्य ते उभगा िणा ।
शङ्खपालोऽथ शङ्खस म ि ागा ऽ त्र कु ि णाऽ ॥
सागरा भ्रमत ि अ प ो न गुह के ।
सर्पतन्ति श्वस े ते ि ा र्प ।सु ि त्त ॥
विविधा नागराजे ग । ग ॥ ता नेष नि ा मताम् ।
केचिद् भावयतो ह्यग्रे केचित् तिष्ठन्ति निश्चलम् ॥
केचित् पते ++ क्षिप्र स्वस्थाङ्गा ऊर्ध्वमूर्द्धजा ।
पतन्ति विविधाकार युत चापि करोति वै ॥
अनन्ता भ्रमते क्षिप्र पद्मनभले जले ।
अनन्ता नागयोन्यास्तु सङ्घाता लिङ्गवपया ॥

पूर्वेरत कथिता नाना न्पाविपमहाविनम् ।
मानयेन वुन्गिाभो म त्रण भा त्रराजन युक्तिमाश्च ॥
मत्रणेव कृगा त तेपा म नेण गाजगेन ।
मत्रास्तु पणिना गडत्र निर्द्दिष्टा विपनाशना ॥
ते तु म त्रा मदा याज्या न्पाविपेषु मर्वत' ।
शेषा विघ्ना त त्रा कुर्या ग्रहमातरयोजिता ॥
तेनैव नारयेत् कर्म ग्रहमातरपूतनाम् ।
अमङ्गला लक्षणा ह्येते दृपाविपेषु ज तुषु ॥
तैरेव लाकिके र्म त्रेस्तत्तत् कर्म नियोजयेत् ।
अशेष कथित ह्येत दृष्टाविष च लक्षणम् ॥
अधुना बोधयिष्यामि तिर्यग्भाषां समानुषाम् ।
नारकाना तु भाषां वा क' यमाना निबोधताम् ॥
यदा पक्षिगणा सेव सन्निपत्य समन्तत ।
ग्रामवाम तदा चाु मध्याह्ने जनमालय ॥
तदा ते कथये वार्तां रेफयुक्तां सभैरवाम् ।
कर कारागमित्याह वाशा ये वरभाषिणो ॥
कथयन्ति भय तत्र क्षुधा चेत्र च दर्शयेत ।
मयूरा कोकिलाश्चैव सन्निपत्य सगे तदा ॥
करां दर्शयेद् वार्तां भय तत्र निवेदयेत ।
बुभुक्षां कथयामास आहार चेत्र योजयेत ॥
सदाहं सर्वकागाना ग्रामस्थानेषु दृश्यते ।
तदा ते कथय त्येते ना वार्तां भयभैरवाम् ॥
षण्मासां दृश्यते देश ग्रामगत्तां भाजनानामाम्'
तेषां क्षीरगम देय ताय चात्र मुग्मादयम् ॥
शारिकाशुकमुरगास्तु कपोता हरितास्तथा ।
चक्रवाका भासमाकीसा गर्व आगत्य मीलये ॥

ग्राममभ्यगता ग्रामे यदा कर्वन्ति गाल्गम ।
तदा ते कथय त्वा गहादुर्भिक्षकारणम् ॥

अनावृष्टि तथा ग्या ा नहा ागगागगगम ।
लता निष्फाल्ना नैव महातरतरता गणम ॥

अवगच्छतु भवता वै पदभिर्मार्गे भोवाम्यते ।
यदा सर्वपक्षिगणा क्र चक्रतर्भेशन्ाकणम् ॥

रोदमाने तदा मर्वे मत्त्वानां न निवेदिता ।
यथास्थिता यथाकाल तदेवत्तत्र याजयेत् ॥

दकारबहुल वाच मनुष्यभाषिणा यना ।
आगत्य ग्रामवासेऽस्मिं कथयति यथा हि तम् ॥

रात्रौ स्वस्त्ययन कृत्वा तस्माद् देशादपक्रमेत् ।
मधुराक्षरमयुक्त यदा नेदु मपक्षिजा ॥

तस्मात् सुभिक्षमारोग्यमेव चाहुर्निवेदयेत् ।
यदा दक्षिणतो गच्छे मृगा गच्छेथ मग्रतम् ॥

मिद्धि च निर्दिश ते ता मृगानेव मुपुष्कलाम् ।
श्वानजम्बूकनित्यस्था ते मृत्यु दर्शयन्ति ते ॥

न गच्छेत् तत्र मेधावी जम्बूकैश्च निवारित ।
मविशेत् स्वालय क्षिम कथयामाम ते तदा ॥

अतिक्रूरा निनेदुस्ता अगग ाापि म ाायत ।
गच्छेत तत्क्षणा म त्रा यदि च्छ(ागा्रमा मन ॥

वामतो दक्षिण गच्छेज्जम्बूका याम्ग गच्छन ।
मिद्धियात ावेजााया ाम्रात ाि ााम् ॥

चापा च पक्षिणा गत मृगा ात गजभुत ।
हरिणा शशत ात ाििभा ाााया ॥

मदक्षिण न गम ाििााीाा ाप ात्राम् ।
कथयामाम ते गर्ां म ह ा ाा माा ााम ॥

सर्वमशोभना ह्येते उरगा श्वापदादया ।
मार्गे यदि दृश्यते स्थानगच्छेत् कुत्र वा क्वचित् ॥
सर्वे ते कथयन्त्येव नास्ति सिद्धिर्निवर्तताम् ।
गच्छतां स्वकमावाम स्वस्थो तिष्ठति स्वे गृहे ॥
न गच्छेत् तत्र न ज्ञो उरगैस्तु निवेदितम् ।
यदि गच्छेत् तदा काल उद्वेगो मृत्यु वा भवेत् ॥
नानातिर्यगता प्राणा जलावासा स्थलेचरा ।
स्थावरा जङ्गमाश्चैव कथयन्ति शुभाशुभम् ॥
विपरीतैर्भय विन्द्यात् स्वस्थै स्वस्थतां गता ।
केचित् तिर्यगता दिव्या' मानुषा भाषिणो तदा ॥
योऽय निवेदये वाचा त तथैव निगोजयेत् ।
स्वलिङ्गे, मदा स्वास्थ्य मरैश्चापि सुभैरवम् ॥
तत् तथैवावधारणार्थ बुद्धि दद्याथ मन्त्रवित् ।
लिङ्गावनेकधा लक्ष्ये नानायोनिसमाश्रिताम् ॥
मानुषाणां तथा वाचा युक्ता मध्यार्थभाषिणो ।
मध्यदेशे तु या वाचा शब्दपदार्थानभाषिता ॥
स मानुषी वाचमित्याहुः ततोऽन्य म्लेच्छवाचिनी ।
वाणी सर्वतनो ज्ञेया मध्यदेशे निवोधिता ॥
मधुराक्षरसयुक्ता हृद्या कर्णसुखावहा ।
अनेला मार्गमोद्भूता अविक्षिप्तार्थभाषिणी ॥
स ज्ञेया मानुषी वाचा स्वत चेव स्वभावत ।
ततोऽन्ये सर्वतोऽनन्था सा वाचा म्लेच्छवर्णिनी ॥
कथित मानुष वाच्य पशूनां वाग्निर्होच्यते ।
सिंहोऽपि देशमाक्रम्य गच्छत् पुग्नर रादा ॥
भृश तत्र हरेत् क्षिप्र तरु तम्ग रुद्राक्षाम् ।
च्यते पशुराजा वै करुण दा । । विदगेत् ॥

महद् भय नदा निगात गर्वदे ।। ग नग ।
महापुरे यदा रात्रं पशुरागति गने ॥
पश्चिमे महद् भय विन्यात दाक्षण शान्तिरामनाम् ।
पूर्वेण तु भवेच्चक्र परराणागम वि ॥
उत्तरेण भवेद् घारा अतिवृष्ट्याद् सप्लवम् ।
विदिक्षेष्वेव सर्वत्र भय चैव निवेदयेत ॥
गावैर्द्विस्त्रिभिर्ज्ञेय त्रिभाणिक्षु महद् भगम् ।
क्षेमदक्षिणता सर्वे सिंहेनैव निवेदनत ॥
चत्वारो मथ पञ्चा वा सप्त षष्ठ निगायता ।
अष्टात् परेणमित्याद्दु नि फलं चैव नियोजयेत् ॥
दक्षिणावस्थिता श्रेया अ र्थसम्पदा ।
क्षेम + कसामीप्ये देवायतनचत्वरे ॥
सदाराव तदा वर्ज्य तस्माद् देशादपक्रमेत ।
यथा सिंहे तथा सर्व सत्वप्राणिषु याजयत् ॥
शरभे शार्दूलाग्र्येर्वं यथा तत् सर्वं निरोधताम् ।
अभावा मानुषावास हिंस शरभगा यदा ॥
किन्तु प्रासादिक ज्ञान क पते ता गुरोत्तमाम् ।
क्रोष्टुकेषु च सर्वत्र तां तथैव नियोजयेत् ॥
पूर्वपार्श्वगतो भागे यदा हस्ती रुदेत भयम् ।
तस्मान्महद् भय वि यात् ता देशेषु ज उनाम् ॥
श्मशाना वायसाश्चैव उन्नतुण्डा रुदन्ति ये ।
तत्र वि्याम्महोद्वेगं वायसैश्च निवेदितम् ॥
प्रस्थितो मन्त्रिणे काले यत्रदेशाभिरागिणम् ।
गच्छतो वामत राक भ रानि सद्वारणम् ॥
न गच्छेत् तत्र मेधावी वायसा निवेदितम् ।
रौति दक्षिणता श्रेय अगतस्तु ारगत् ॥
न गच्छेत् तत्र म त्रो ग छा मृत्युवशो भवेत् ।
गोमय भक्षयत् पक्षी यदा रौति सुखोदयम् ॥

मृगानभाजन नि या गान्लाभ चेव निर्दिशेत्
मन्दिगारूढात्यस्थो यदा गैति स वायस ।
अर्धरात्रे तथा काल गृहभेद समादिशेत् ।
धा यपुञ्ज वराऋढा यदा गेति स वायस ॥
सुशुभ कूजते भिप मधुर चापि भाषिताम् ।
अचिरात् त फल नि या वहुधान्यधनागमम् ॥
गृहद्वार यदा पश्य वायसो रवतो भृशम् ।
तत्र रात्रौ भवेत् तस्य शस्त्रसम्पात चौरिभिः ॥
क्षीरवृक्षे यदा श्रेष्ठो कण्टके कलहप्रिय ।
हस्तिस्कन्धसमारूढ अश्वपृष्ठे च शोभनम् ॥
भागिनां मस्तके राज्य पद्मपुष्पेषु सम्पदा ।
नानाविविधसम्पत्या मधुराक्षरकूजिता ॥
सर्वतोल्लिङ्गमत्र्थानां तत् पूर्वं कथित हितम् ।
+++कूजन तत्र सम सर्वेषु योजयेत् ॥
शिवाय सर्वता ज्ञेया दक्षिणेन फलप्रदा ।
तत रात्रे सिरता ज्ञेय शिवाशु सर्वदा ॥
क्रूरा अशोभनारावा दीना म युपरायणा ।
सारना मृगनिर्णात्त फल सत्यसमुद्भवम् ॥
रात्र शिवगणा प्रोक्ता शायम्प्राते च शोभना ।
पवारन्वेति यत्रैता दक्षिणां दिशमाश्रिता ॥
शिवा शिवतमा प्रोक्ता द्वितीया रात्रे तु कीर्त्यते ।
तृतीये रात्रे तथा ज्ञेया राज्ञे अर्थावहा भवेत् ॥
चतुर्थे तु महालाभ पञ्चमे पुत्रदा स्मृता ।
षष्ठे च धननिष्पत्ति' सप्तमे न भवे शुभा ॥
अष्टम नि फल रि या तदू र्व भयपीडिता ।
पर करोति शिवा तत्र असङ्ख्या ते ध्वनिप्रदा ॥
पश्चिमेन शिवा ज्ञेया परचक्रभय तदा ।
द्वितीय दुर्भिक्षरूपा तारे क्रूरराशा यदा भवेत् ॥

तृतीये अर्थनाश तु चतुर्थ प्राणरोधिनम् ।
पञ्चमे कथिते रात्रे अमात्यानां व्याधिपीडका ॥
षष्ठे चोरागम वि या सर्वतस्तु शिवा तु सा ।
सप्तमेन महाव्याधि अष्टमे चापि नि दिता ॥
तदूर्ध्वं भयभीताश्चा क्षुधिता वा प्रभाषते ।
उत्तरेण तु यो रात्रो शिवाया श्रयते सदा ॥
महाघोरतम व्याधि तत्र स्थाने विनिर्दिशेत् ।
द्वितीये क्रूररावे तु दु'खन्ना सा भवेत् तन्ना ॥
तृतीये अर्थनाश तु चतुर्थ अग्निसम्भवम् ।
पञ्चमेन महावृष्टि षष्ठे राजापरुद्धयते ॥
सप्तमेन महायुद्ध शस्त्रसम्पातमादिशेन ।
अष्टमे नि फल वि्या तदूर्ध्वं य' किञ्चि रोदिति ॥
पूर्वेण च यदा रौति शिवा यामे तु मतिमे ।
तदा राजागमं विन्द्या द्वितीयारावे तु प्रेषिणाम् ॥
तृतीय राजतो मृत्यु' बद्धो वा गन्ि श्रयते ।
चतुर्थ चोरतो दु ग पञ्चम प्राणघातिनम् ॥
षष्ठे च भवते व्याधि सप्तम अग्निता गमम् ।
अष्टमे निःफल ि्या गण पूर्वेन सन्ना ॥
यदा दक्षिणपूर्वेण विदिशे व्याहरे शिवा ।
प्रथमेन भवेत् सौख्य द्वितीये गर्वेना नाम् ॥
तृतीये धननि पत्तिश्चतुर्थ सस्यसम्पन्ना ।
पञ्चमे सुभिक्षानिर्दिष्ट षष्ठे क्षेम समादिशे ॥
सप्तमे सर्वतो ज्ञेयमष्टमे नि फल सदा ।
यदा दक्षिणभागेन पश्चिमामभ्यतो सदा ॥
निर्दिशे च ध्रुवा ज्ञेया शिवा क्रूरतमा स्मृता ।
प्रथमेन भवे मृत्यु हन्यते ब्राह्मणा द्विरे ॥

तृतीये क्षत्रिय हन्या चतुर्थे वैश्यमित्याहु ।
पञ्चमे शूद्रयोनय ॥

षष्ठे म्लेच्छिनां हन्ति सप्तमे तस्करा तथा ।
अष्टमे नि फल वि ना आनेदु स दूररात्रिणाम् ॥

असङ्ख्येयानां तु दृश्यते ।
उत्तरापश्चिमाभागे यदा तीव्र विरौति सा ॥

अतिक्षिप्र महाव्याधि राज्ञे वा व्याधिमादिशेत् ।
द्वितीयेन ह यते हस्ती राज्ञो मुख्यो गजोत्तमम् ॥

तृतीयेन भव मृत्यु' मादिष्ट' तत्र वै ।
चतुर्थेन भवेन्मृत्यें मुख्यानां च धनेश्वराम् ॥

पञ्चम धननाश तु षष्ठे व्याधि सम्भवेत् ।
सप्तमेन भवे दु र्ग सर्वतो च भयावहम् ॥

अष्टमे नि फल वि ना पूर्वे वे सर्वतो तदा ।
उत्तरे पूर्वयोर्मध्ये विदिक्षु चैव लक्षयेत् ॥

अतिक्रूरा यदा क्षिप्र शिवा व्याहरते तदा ।
उत्तरे पूर्वतो मध्ये विदिक्षुश्चैव लक्षयेत् ॥

अतिक्रूरा यदा क्षिप्र शिवा व्याहरते तदा ।
मृत्युना ह यते ज तु घोरमुख्यो धनेश्वर' ॥

द्वितीयेन हन मन्त्री तृतीये गजमादिशे ।
चतुर्थ त्रिविधया यास्तु म्लेच्छतस्कराजीविन' ॥

चतुर्थेन भवद् व्याधि सवर्णा च तदा जने ।
पञ्चमे हन्यत पुत्रो अमात्यो वा नृपतेर्ध्रुवम् ॥

षष्ठे मृत्युमादिश महादेव्या तु नराधिपे ।
सप्तमेन हनेद् राष्ट्र मुक्ता चापि विनिर्दिशेत् ॥

अष्टमे नि'फले वि ना पूर्ववत् कथिता सदा ।
अत ऊर्ध्वं तथा रात्रा शिवानां च भवे यदा ॥

अमानुषं तं विदुर्मर्त्या महोपद्रवकारकम् ।
अपक्रम्य ततो गच्छेत् मन्त्रैर्वा रक्षयादिशेत् ॥

महाप्रभावैर्निर्ग्यातेर्जिनाजगुरु ।।ज्ञा ।
होमकर्माणि कुर्वीत शांति तत्र समादिशेत् ॥

एवम्प्रकारा ह्यनेकानि बहुभाग्या पशुयोनय ।
नानापक्षिगणांश्चापि रुत चैव निबोधये ॥

बहुधा तिर्यगता केचिच्चापस्तुमूर्त्तिजा ।
केचिद् विकृतरूपास्तु रौद्रा सत्त्वविहेठका ॥

केचित् प्राणापरोधिका सत्त्वा हिण्ड्य तेऽथ महीतले
असृक्पानरता केचिद् भ्रमन्ति डाकि मेदिनी ॥

केचिद् रुधिरगन्धेन भ्रमन्ते मेदिनीतलम् ।
विविधा मातरा ह्येते ग्रहमुख्यास्तु नाशिशा ॥

कुमारकुमारिकारूपाः ग्रहा प्रोक्ता विविधा परा ।
भ्रमन्ते मेदिनीं कृत्स्नां क्षणमात्रेण सर्वत ॥

सहस्र योजनं केचिद् वायुवद् भ्रमतापरा ।
पशुवेषकृता केचिद् दृश्या नरा न जन्तुषु ॥

विविधं करोति सर्वे ते सर्वेत्र वसुधातले ।
भूतपूतकसत्त्वेषु रासा उपहते तथा ॥

गृह्णते मानुषां केचिद् नानागात्रेषागणान् ।
सर्वेषां मानुषां ग्राहे ग्रहा नेनेनागनाम ॥

सर्वाकारविदो ज्ञेया बहुरूपा विनाशिण ।
शुभा अशुभराजाश्च ज्ञेया निर्देशत् सर्वत ॥

शुभाशुभफल सर्वे विक्रान्त ग्रहा तथा ।
आगमैर्बहुभिर्ज्ञेया नानातत्त्वार्थगोचरे ॥

ऋषिभिर्जिनसुतैश्चैव महर्षिभिर्विनायके सदा ।
श्रावकैर्महर्द्धिकै सर्वं नानायानिसमाश्रितम् ॥

॥॥

ग्रहैर्ग्रहवरै ऋ्यातै मक्रपैलाकरिचिहितै ।
ज्ञेय शास्त्रना तत्त्व आगमाधिगमापि ना ॥
नानाल्लिङ्गविधानेन गतियोनिनिभावत ।
ज्ञेय शुभाशुभं सर्वं नरै मौम्यश्च लिङ्गिभि ॥
छत्रं शित पताक च मत्स्य मांस च शाद्रेगा ।
उक्षिता च मेदिनी पद्मयन्त्र गामयं नदा ॥
दधि पुष्प फलं चैव स्त्रिय चाम्बरभूषिताम् ।
शुक्लवस्त्र तथा ज्ञेय द्विज श्रेयार्थभाषिणम् ॥
वृष गजं तथा ज्ञेय अश्व चामरभूषितम् ।
प्रदीप भाजने न्यस्त पूर्णधा यफलोदयम् ॥
देवद्विजप्रतिमां वा पूज्यमाना सदा नृपै ।
अभिषेकार्थयुक्त वा नृपबिम्बाथ मन्त्रिणाम् ॥
शङ्खस्वन भेरीश्च पटह चापि सुदुन्दुभिम् ।
घण्टाशब्द महृष्ट च जयशब्द प्रघोषितम् ॥
मानुष्योदीरितां वाचां जयसिद्धिफलप्रदम् ।
एता निमित्ता मन्त्रेन्द्र इष्टां चैव निवेदिताम् ॥
सर्वमरप कर नेग इष्ट चैव सुपूजिताम् ।
सर्वां मानुषादर्शा रा ऽञां भवगोत्रताम् ॥
मन्त्रजापं ततो गच्छेत सिद्धयर्थी सिद्धिमादिशेत् ।
सर्वेषां सर्वगत्रानां मक्षिताना तु निर्दिशेत् ॥
योऽस्य देवताध्यक्ष इष्टो गोत्रजो परो ।
भाध्येष्टयो भवेन्नित्य त लिङ्गी पश्यतो फलम् ॥
विविधाकारचिह्नास्तु देवाः प्रोक्तास्तु सर्वदा ।
तल्लिङ्गिना तथा प्रोक्ता निविधा वेषचिह्नय ॥
यो यमिष्टतर पश्येत् सो तस्यैव फलोत्तमम् ।
वाचां बहुविधां नरे सदा ते मानुषा श्रुति ॥

कथयन्ति शुभां वाचां अ योन्याऽपमाहता ।
परेषां च यदा वने विश्वस्ताश्च गग-तत' ॥
एव च वाचिरे मन्त्र शुभ श्रेय जप सदा ।
क्षेममारोग्यसर्वं वै स्वस्तिशान्तिसुखोदयः ॥
धनिनः देवतो मुख्य सुरो धर्मराजास्तथा ।
सर्वतो भास्करश्चैव छत्रध्वजपताकयो' ॥
बुद्धधर्मतदा सङ्घ मन्त्र तारमिति' सदा ।
कुमारं काञ्चनं शुभ्र अग्निस्कन्ध होत्सवम् ॥
जिन पद्म तथा वज्र लोकेशं बोधिमुत्तमम् ।
बोधिसत्त्वा तथा लोकां ब्रह्मश्चैव सुरोत्तमाम् ॥
बहुप्रकारा ह्यनेकानि प्रशस्तां साधुवर्णिताम् ।
शुश्राव शब्दां यथा गन्ता सर्वासां प्राप्नुया हि सौ ॥
ततोऽन्ये लोकविद्विष्ट स श-द चापि निन्दितम् ।
प्रशस्ता शकुनयो ह्येता प्रस्थितानां जपे रताम् ॥
सर्वेषां च मय योगो उद्योगार्थसमम्पदाम् ।
ततोऽन्य निन्दितं सर्वं न लेभे कायितं फलम् ॥
प्रशस्तैव मर्वतो गच्छे अप्रशस्तैश्च न नजेत् ।
प्रणम्य मर्वतो बुद्धांस्त्रय कृत्वा प्रदाक्षणम् ॥
स्वमन्त्रे मन्त्रनाथं च मातापित्रो थ तु त्रगम् ।
प्रणम्य सर्वतो गच्छे शिव तत्र विनिर्दिशेत् ॥
आचार्यगुरुमुख्यानामुपाध्यायं चैव यत्नत ।
प्रशस्तधार्मकाथिक प्रशस्त चैव व्रते रतम् ॥
यथार्हं तदाभ्यर्च्य इष्टदेवमनेहितम् ।
स्नातभुक्तोऽथ विश्वस्त प्रत्यूषे वा जितेन्द्रिय ॥
शौचाचाररतो मन्त्री गच्छेत् गर्वतो दिशाम् ।
यथाशाफलसंयोग प्राप्नुयात् मर्वतो शुभाम् ॥

शांतिस्वस्त्ययनं चैव आयुरारोग्यवर्द्धनम् ।
श्रीसम्पत् स्थितामग्र्या यथेष्ट मनसेप्सितम् ॥

इति महायानवैपुल्यसूत्राद् बोधिसत्त्वपिटकावतंसका
दार्यमञ्जुश्रीमूलकल्पाद् विंशतिमः सर्व
भूतरुतज्ञाननिमित्तशकुननिर्देश
परिवर्तपटलविसरः परि
समाप्तमिति ॥

॥ श्री ॥

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पम् ।

(द्वितीयो भागः ।)

अथ त्रयोविंशतितमः पटलविसरः ।

अथ खलु भगवान् शाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्रीः ! त्वदीयकल्पविस्तरे शब्दगणनानिर्देशं नाम परिवर्तः । शृणु साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु । भाषिष्येऽहम् ॥

एवमुक्ते भगवान् मञ्जुश्रीः कुमारभूतो उत्थायासनादेकांसमुत्तरासङ्गं कृत्वा, दक्षिणं जानुमण्डलं पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य, येन भगवांस्तेनाञ्जलिं प्रणम्य, त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य, भगवतश्चरणयोर्निपत्योत्थायैवमाह — 'तत् साधु भगवान् निर्दिशतु । शब्दज्ञानगणनानिर्देशं नाम धर्मपर्यायं श्रुत्वा सर्वेषामनुत्पन्नानां सत्त्वानां च सर्वशब्दगणनाज्ञानं तद् भविष्यति सर्वसत्त्वानां सर्वमन्त्रानुप्रविष्टानां च हितोदयं सुखावहं सर्वशब्दगणनागणनातिक्रमज्ञानं तद् भगवान् अर्थकामो हितैषी सर्वसत्त्वानामर्थं भाषतु ॥

अथ भगवान् शाक्यमुनिर्मञ्जुश्रियस्य कुमारभूतस्य साधुकारमदात् । साधु साधु मञ्जुश्रीः ! यस्त्वं तथागतगतार्थं सत्त्वसत्त्वार्थसम्पदं प्रति प्रष्टव्यं मन्यसे । तेन हि त्वं मञ्जुश्रीः ! शृणु निर्देक्ष्यामि ॥

अथ खलु मञ्जुश्रीर्भगवता कृताभ्यनुज्ञातस्ततोत्थाय स्व आसने निषण्णोऽभूद् धर्मश्रवणाय भगवन्तं व्यवलोकयमानः ॥

अथ भगवान् शाक्यमुनिः समन्तात् शुद्धावासभवनं बुद्धचक्षुषामवलोक्य, सर्वशब्दगणनासमतिक्रमास्पदं नाम समाधिं समापद्यते स्म । समनन्तरसमापन्नस्य भगवतो नीलपीतावदातमाञ्जिष्ठस्फटिकवर्णादयो महारश्मिजालप्रभामण्डला निश्चेरुः । निश्चर्य च समन्तात् सर्वसत्त्वानां सर्वलोकधातुं महतावभासेनावभास्य, सर्वसत्त्व

G I L 600 111

भवनानि न सत्त्वनरकतिर्यक्प्रेतायामलोकिका असुरभवना अवभा सयित्वा, महादुःखवेदनां प्रतिप्रश्रुत्य, पुनरेव भगवत' शाक्यमुने कायान्तर्द्धाय ते स्म ॥

सर्वसत्त्वा सम्प्रतोष्य भगवानवमाह—

अथ शब्दमिद ज्ञा ा ाष्य भगाथपूजितम् ।
गणनां चत्र लारज्ञा भाषिरे मधुरा गिराम् ॥

ाष्यात् पदतो ज्ञेय पद ाष्यसुभषितम् ।
धातुस्तेनातिविस्तार प्रत्ययान्न क्रियाद्भवम् ॥

लिङ्ग शब्दत ज्ञेय न लिङ्ग शब्दवर्जितम् ।
शब्दलिङ्गसमुत्पन्ना नीत यर्माथया ॥

नाना नेय शब्द च ज्ञान न शब्द ज्ञानवर्जित ।
ज्ञानशब्दात्म या भाव स शब्दा तत्त्वार्थगाजन ॥

प्रत्यया हेतुता ज्ञेया प्रत्ययो हेतुमुद्भव ।
प्रत्यये तु तदा हेता क्रियागागात्मभाविनी ॥

धारणा वा तदा युक्ता आश्रया ग गया विना ।
धातुप्रत्ययगागन शब्दो भगा र्णयाजत ॥

न शब्दा अर्थतो ज्ञेय न शब्दादर्थमिष्यते ।
अर्थप्रत्यययागेन स शब्दा शब्दवि र्वविना' ॥

बहुधा धातवो प्रोक्ता प्रत्यया ा तदा श्रया ।
य प्रती य तदा शब्दा विभजुस्त व्रराश्रया ॥

यत शब्दविदो विद्या मन्त्रा तत्त्वार्थभाषिता ।
न तां शब्दयदगच्छ मन्त्राणां प्रत्ययविना ॥

नोत्पद्यन्ते तथा म त्रा विना प्रत्ययमाश्रया ।
न तां विद्धि सर्वत्र मन्त्रां प्रत्ययता गिराम् ॥

अर्थप्रत्ययता शून्या धातवैश्च विवर्जिताम् ।
न तां विद्धि मयोग लिङ्गवाक्यार्थसम्मतम ॥

न लिङ्गे गति निर्दिष्टा हेतव यय यातुजा ।
तथाश्वयाजिता सिद्धिर्लिङ्गो समार्थयाजिता ॥

गतिन्शक्रियानिष्ठ पन् नासयमन परम् ।
नित्रत्वमतिवा श्न या वाचमनसृजन् गन ॥

न शन्मन्थनिपिातरेनन न गानिता ।
मृद्रज कथिन शन्न हङ्काराश्रभापाम ॥

मर्ते प्रत्ययदााश्रत्य आनय न विनानये ।
ताल्वाष्ठपुटा वाक्य आश्रयाज्ञातना परे ॥

शमिनान्ननयन ज्ञय युक्तिरनगभिचारिणी ।
मतिस्नत्र तथा नाना िग्नागाग रधृणि ॥ ॥

नान करानि मयाग म ययाथोनु नञ्चित ।
नान्य नाञनवर मप नान्मन परम ॥

नर्जिश्व मनना ञना नमर्गा यातुनमिनाम् ।
गतिमन्त्रभावेन भाश्रयान ा िना मनाम् ॥

गनिमन भद्रा म ना ानुमल्पजा गता ।
उभा ना शब्नि पत्ति प्रत्यमान्नाश्रग स्मन ॥

विभज्य बहुधा मना मज्ञानागणा ाश्रयाम ।
विभक्तियानिजा यथा शन्ना मन्त्राश्च मर्वन ॥

ज्ञेया विभजत्यर्थ प्रजिनान्न ॥

पनाद्रैक्रमगायागा । ।नगन ॥ ।मङ्गगम ।
अमङ्गनान्मानिरा नगा मानुााणा ानााना ॥

ाााान नगागनानमना ााान । ।
मधम ानिनािग म नगिदिष नाानाप ॥

मधम ानना मगा मधाान ाा ना ।
निनित्र क्रमानन्श ममन्न नम गाजमन ॥

म त्राणा पप्रया नगाना गमप्रानगनास्ना ।
मगन यादि म नाणा ि्ङ्ग दे ानगा ाा ॥

त्रिकार उहधाम्नस्य पत्मकार निगद्यते ।
स्त्रीषु मल्लिङ्गिनी पञ्चा अग्रम त्रेप याजयेत ॥
पञ्चप्रगाग ये म त्रा पञ्चमथार्थेगन्नता ।
नपुंसकलिङ्गमन्तार्था उक्तो धर्मार्थवर्जिता ॥
ये तत्र स्थिता म त्रा अपादानाश्रयाजना ।
सर्वेप्राणहरा स्मृता ।
मूर्धेश ब्दसमायोगान्नि सृता आष्ठ तया ॥
जिह्वा त्रिपीन्नित्ता येऽत्र शब्दप्राणापराजिका ।
ममप्रत्ययगा ता ते शमि गातुसयोजिता ॥
सपत्नामकरान्तानां अस्त्ययनेत्र याजयेत् ।
पुण्यार्थी भारता य तु शब्दा प्रत्ययार्थसुशोभिता ॥
तां त्रिद पुष्पितगुं अपादानषु याजना ।
त्रिभज्य य स्थान येऽन्ये परिकीर्त्तिता ॥ 256
शब्दाक्षरत्रिपुष्पा ने धातु विरमते स्फुटा ।
पुस्कल्लिङ्गा तथा मन्त्रा महाप्रभावार्थयोजिता ॥
चतुर्थस्विभक्तिभ्यामक्षर मात्रभूषितम् ।
पवर्गं काथन तम्र प्रवर म यत्रामेकम् ॥
रेफप्रत्ययसमादभूत उकारारथ शोभनम् ।
म गर्चित ।पवर्गं च मकार गाभूषितम ॥
विद प्रवर शब्द सर्वकर्मार्थसाधनम ।
नियत नैष्ठिके न र्म वाधिमस्त्वे नियोजिते ॥
अनुत्तर शब्दपित्याह महाराजपथ प्रथम् ।
य जप मानुषो भिक्ष सर्वमन्त्रा प्रसाधयेत् ॥
पञ्चमार्थगत' प्रोक्ता अक्षरमनर्गि नम् ।
अ तज परगमप्रकारात रिद मन्त्रा ॥
द्वितीय लोकमुख्य तु शब्दमित्याह मानवा ।
नं त शब्दसमायागा नि सगान्तत्रिभूषितम् ॥

अन्ते या मवरो मन्त्रो उत्कृष्टो शब्दयोनिजो ।
बुद्धो लोकगुरु' श्रेष्ठ उष्णीषेति लभ्यते ॥
अन्ते तकारवर्गे तु कथिता लोकगुरा त्रिकम् ।
मन्त्रा सर्वत. मध्ये सशब्दो लोकपूजिता ॥
अकारान्तं विभक्तार्थं विसर्गान्त विशोधितम् ।
मध्यलिं + सशब्दात अ त शब्दविभूषितम् ॥
त विदु शब्दमुत्कृष्ट म त्र लोकपूजितम् ।
पञ्चमार्थे नियुक्ता ये मन्त्रे गणनान्वे ॥
विभक्तपञ्चमे ह्येते विभक्त्यार्थसुपञ्चमा ।
अनन्ता कथिता मन्त्रा अनन्ता जिनभाषिता ॥
म त्रा उष्णीषा जिनमूर्द्धजा ।
अनन्ता शब्दविदो ज्ञेया शब्दा' सर्वार्थसम्पन्ना' ।
चतुःषष्टिपरोपेता मन्त्र शब्दयोजितम् ॥
स शब्दा सर्वत' श्रेष्ठो पवर्गे य चतुर पञ्चम् ।
चतुर्मकारसयोगाः अ ते नि प्रयोजिता ॥
सशब्दा मन्त्रमुख्यास्तु छत्रमज्ञार्थमाश्रिता ।
चतुर्थगणना प्रोक्ता विभक्ति शब्दयोनिजा' ॥
सम्प्रदानार्थमन्त्राणां द्विलिङ्गाश्रयतां गता ।
कथिता अस्मिन मन्त्रा पुण्यार्थसम्पन्ना ॥
चतुर्थे कथिता मन्त्रा चतु मकारा नियोजिता ।
चतुरक्षरशब्दानां मूर्ध्नि सर्वार्थ नान्यम् ॥
कथित शब्दनिर्देशो तृतीय सम्प्रयोजयन ।
विकामार्थं स्फुटधातूनां प्रत्यये लिङ्गेऽथ योजयेत् ॥
प्रथमे अ ते च य शब्दा स शब्दो लोकपूजिता ।
वर्गे मन्त्रो प्रधानाख्या मन्त्रियोजितो ॥
म शब्दा पुष्पिना युक्ता अक्ष हेतुसमन्विता ।
अन्तो त्रिकसमायोगो मध्या ताऽनिवर्णिता ॥

स शब्दो लोकमुख्योऽग्रो प्रगो प्रथना गण्या ।
ान्तापत गन्ता । ग ममा । न ग्मा ान ॥
उपसम न तन्ता तत्र ान्तु ना ानानाम ।
मधुराक्षरसम्पन्ना उक्त ना पुनि गाजेनाम ॥
स शन्ना लाकमग्रोऽमो प्रगग म नाग्न्या ।
चतुर्थ्यां तमक्षर वर्ग द्वितोयाया पान्तानिता ॥
स ज्ञेया शान्तिकाम्यार्थ प्रगा बुद्धभाषिता ।
तृतीयो आद्यपूगगाण म ग्गाशो नगाजाम ॥
पुल्लिङ्ग गग युक्तो भ गाना न्याजिता ।
ऊर्ध्वाने तथो भ्रान्त स म त्रो बुद्धभाषिता ॥
तृतीय विभक्तिमाख्य गो गा भूगिगजत्या ।
आग्ना वर्णता ग्राताना शान्तिका पौष्टिकात्या ॥
द्वितीय कर्मणि प्राक्त तृतीया करणे स्तथा ।
उभयो विभक्तया नेय मन्त्रा म वगात् स्मृत ॥
प्रथम कर्मागत्याह कृता य स्वरान्तया ।
जिनाब्जकुलशे मन्त्रे मन्त्रनाथा हिताम्तथा ॥
हिते विभत्र य ता मन्त्रा ज्ञेया प्रत्यया तात्र धातुजा ॥
सल्लिङ्गमर्थतो नेय वाक्यात् पर्याक्रोन ।
मन्त्रा कायतमुख्यास्तु विगा जिनजा सुरा ॥
जिनाब्जकुल्याम त्रा वज्रिण आकिास्तथा ।
मर्थवत भ्रान पविग्रहाणि मङ्गमाम ॥
उदात्तानुदात्ताश्चत्र स्वरिता ज्ञयार्थसाधना ।
म श्रा लिङ्गगा ना न भ य त्वा तथाग्ना ॥
अनादिनिधन उक्त तम त्रांश्च योजयेत् ।
निर्वाणा कल्प ताश्चक्षयका विगगा ।
बाह्याथपर्यायमध्य या लिङ्गच्छिन्नसम् ॥

नं त्रिकु स्वरिताणेर ाम्र ग नेप गाजमेन ।
पूरानुपन्या नाला । ।। ।। ।।् ग्र ग । ।।
पदयोर्मध्यान ण्ति या ।। ग ग ।र ।ु ।
तस्मात् त पाङ्गेयार्थ मुरूप ण्याणाग ।।
फलार्थे निष्पन्नश्रेय ग ग्रा प्भाा । ।
अभावस्वभावता का रवभाव । ।पारग्रान्थेन ।।
नयार्निजरग श। त पन्यर्णाश्रेयाणिाम ।
वाक्य परतो अय श। ाग ाशा शुभम ।
य श्रया मन्त्रिभिर्मन्ता प्रशस्ता त्तुङ्गाापता ।
इतिमेकाक्षरं ब्रह्म आ शब्दार्थभ्रापाग ।।
ज्ञेया रूपिण शुभा प्रशस्ता मङ्गलाता ।
कल्याणार्थका ह्युक्ता प्रशस्ता मङ्गलाता ।।
उक्तो लाकनाथेस्तु ग मन्त्रा मुग्यता रपा ।
विविधाथाश्च शब्दमुग्याच मुग गशब्दा परेस्तथा ।।
स शब्दो धर्मिण ग्या क्रियास्वपान्ता ।
आदित्यवशात ते म त्रा दीप्तिशन्दा ाणता ।।
ज्वलन्ते पावके ग्रा सौम्यासाम्याग्रयोजिता ।
सुरूपा सौम्यनित्ता । नक्षत्राभशामणा रादा ।।
चन्द्रेऽस्मि उदिता ग ता शब्दैश्च द्वारोन्ति ।
शुचयो निर्मला प्रोक्ता अक्षरा परजा पग ।।
अमात्रसहविग्याता नाक्षरणा महद्भिा ।
मन्त्रा अग्रागा प्रोक्ता उणापा । त ाम्नूमि ।।
विविधाकारयोगास्तु गागतुण्डिव स्थिता ।
प्रसन्ना शुचया नित्य प्र गराहश्चभाणिता ।।
प्रत्येकबुद्धयोमन्त्र प्रशस्ता शान्तिकर्मण ।
स्वाहान्तमानयोर्म त्रा आह्वानार्थपूजित ।।

गकद्विरमक्षा मो स मन्त्रो गवरर्पमु ।
श्रयसैव सदा याज्या प गेगाजगमुत्रा ॥
न त' सहितो ज्ञेय पूर्वदाशा-तगभ्यमम् ।
बहुलिङ्गिनो म-त्रा बहुग-त्रार्थगश्वरा ॥
बहुधा धातवो होते । । पा-ता निवोजिता ।
मन्त्रां तां तु वे सिद्धि' तवर्ग मादिमत्तरम् ॥
रफा-ते आदित ताडये-म त्रा-जसम्भवा' ।
तारय दु'खिता सत्त्वां करुणैवामवलोकिते ॥
मा वै तारमुख्या तु अन-ता म-त्रा हि वै तुरे ।
त्वर्याच्छब्दयोर्मध्ये पवर्ग मामरी स्मृता ॥
पवर्ग देव विख्याता कुलमातार्थसाधनी ।
सितचिह्ना प्रसिद्धार्थ देवी पण्डरवासिनी ॥
तारा तु कथितं पूर्व रक्षाऽर्थ तां प्रयोजये ।
लकारबहुला योधर्गेन्द्र-दा-त ते नयोद्भवम् ॥
जिनाद्भमसूत्र श-द देवी लोचनमु-च्यत ।
शब्दमर्थाक्षर सिद्धि' सर्वम-त्रेषु योजयेत् ॥
कुलमात्राप्रसिद्धेय जिनवचाब्जगर्वेत' ।
सर्वम त्रेषु प्रयोक्तव्या पूर्वमादित शा-तये ॥
लोचना भुवि विख्याता म-त्राग्रा तत्र साधनीं ।
यत' सर्वमिति ज्ञेय आदिम त्रेषु योजयत् ॥
प्रसिद्ध्यर्थ च मन्त्राणा आत्मरक्षार्थकारणम् । ।
समप्रसिद्धा सर्वतो ज्ञेया देवी त जिनलोचनाम् ॥
अनेकाकाररूपास्तु म त्रा स शब्दते सदा ।
आदिमध्यपु वर्णेषु चतुषष्ठ्याक्षरेषु च ॥
सर्वत्र सर्ववर्णेषु मन्त्रां त-त्राश्च योजयेत् ।
आदिमेषु च सर्वत्र तवर्गा तच्च वर्णयो' ॥

सर्वे शान्तिनः मोक्ता त्रिधा प्रयोजयेत् ।
तकारात् प्रकृतिवर्णेषु लकारान्ता गणयोनिजा ॥
ते मया पोष्टिका वर्णा तदन्ये वामभावकाः ।
ते पुनः त्रिविधा ज्ञेया वृश्याभिलपोषिताः ॥
तथा ते त्रिप्रकारास्तु तथा व्यक्ता त्रिधा त्रिधा ।
योगसमायामा अनन्ता ते पुनर्भिदा ॥
सौम्यां अक्षरां विद्धि शान्तये त नियोजयेत् ।
वरदा ह्यक्षरा केचिन्मध्यमा पुष्टिहेतका ॥
रौद्रां पापकरां ज्ञेयां हकारा तामक्षरां परम् ।
एवमेतत् प्रयोगेण शत्रूणापि सुभावानाम् ॥
अनन्तां ह्यक्षरां विद्धि अनन्ता म त्रदेवता ।
एवमेतेन योगेन अनन्तां म त्राभि योजयेत् ॥
त विदुर्म त्रराजान पुरुष सर्वार्थसाधकम् ।
एकारसहितो यो वर्णः स शब्दो म त्रभणितः ॥
नपुंसक त विदुर्म त्र मध्यकर्मसु योजयेत् ।
इकारसहितो यो वर्णः स म त्रो नि धने कीर्त्यते ॥
सा स्त्रीतरे मन्त्रेषु प्रसिद्धा क्षुद्रकर्मसु ।
ते त्रिधा पुनः सर्वेऽत्र नानाशब्दाभिभणिताः ॥
त्रिधां तां त्रिविधां सर्वा सर्वकर्मसु योजयेत् ।
पुल्लिङ्गसंज्ञो यो वाक्यो पुरुषोऽर्थो सर्वतो मतः ॥
त विदु पुरुषम त्र तै सर्वकर्मसु योजयेत् ।
नपुंसकलिङ्गे यो मन्त्रः ता विद्धि नपुंसकम् ॥
कुर्यात् सर्वकर्मेषु सर्वसौख्यमुत्पादनम् ।
स्त्रीलिङ्गसंज्ञो या मन्त्र तां विद्धि सर्वां स्त्रियम् ॥
सर्वकर्मकरा तेऽपि नित्य रक्षेषु योजयेत् ।
अनन्तकर्मकरा मन्त्रा अनन्ताथा शब्दयानय ॥

विविधा शब्दमुख्यास्तु नानात्व गणनयुताम् ।
तथैवाचरे क्षिप्र म ा ामकृताल्पय तत ॥
कथित शब्दविज्ञान सर्वम त्रार्थसा ऽरम् ।
+ + + + । गणन कील्यते बुधे ॥
जापिना हितकाम्यार्थं तां तु विद्धि दिवौकसाः ।
एतद्विक्रमसायागा + यावत्तत्तमुच्यते ॥
दशगुण पञ्चकां विशत् सहस्र त निबोधताम् ।
दशसाहस्रिको सन्नय अयुतानि परिकीर्त्यते ॥
दशायुतास्तथा नित्य प्रयुत लक्षमुच्यते ।
लक्षसाहस्रिको कोटि स्थानानुत्त स्मृताम् ॥
दशार्बुदो निर्बुदा ज्ञय समुद्र च तत परे ।
दशोऽन्यत् सागरो ज्ञेयस्ता दशार्थं समुच्यतः ॥
अक्षोभ्य परे विन्यास्नि क्षोभ्य च तत परे ।
देवराट् सर्वे विवाह कीर्त्यते बुधे ॥
अधिका दश तरे तस्य खड्गमित्याह वाणिजाः ।
निखड्गं तद्द्विगुणं त्री निखड्ग चापि खड्गिनम् ॥
तत' परेण शद्दस्य वे सन्नया तस्य परेण तु ।
सा मया गणित ज्ञेया महामायनिपश्रिगा ॥
असङ्ख्या या विदुर्मर्त्या तताऽ य देवयोनिजाम् ।
दशार्धगणिता सर्व मा ां न दशयाजिता' ॥
तत' परेण शस्य वे अशस्य चापि दुजयम् ।
अचिंत्यापचित स्थाो दमिस्थान विन्दुया' ॥
ततो कामिनिक्रमिश्र अत तानन्तयोनिजा ।
तत' परेण बुद्धानां ज्ञान श्रावकखड्गिनाम् ॥
बुद्धपुत्र महात्मानो येऽपि तत्त्वविदो मुरा' ।
अत ता गतया स्नेपां गणत स्थानमुत्तमम् ॥

अनन्तज्ञानिनां स्थानं नात्र भूतलवासिनाम् ।
कथितं गणिते स्थानं गणितज्ञैस्तु गणिताभे ॥
मन्त्रसिद्ध्यर्थयुक्तानां जपनाते नियोजनाम् ।
प्रमाणं गणितं ज्ञेयं मन्त्रजापार्थकारणा ॥
सङ्ख्याग्रहणप्रमाणं वा विनियुक्तोऽर्थजापिनाम् ।
असिद्धा प्रविशे विन्ध्य सिद्धमन्त्रा व्रजे हिमम् ॥
तथा हैमवतं शैलं सिद्धमन्त्रा व्रजेत् सदा ।
यथेष्टं गमनं तस्य सिद्धमन्त्रस्य देहिनः ॥
असिद्धो हिमालयं गच्छेद् यदि मन्त्री जापकारणात् ।
न सेढुं दुःसहं शैत्यं सर्वद्धा न शीतलाम् ॥
स्वल्पप्रमाणा स्वल्पगव्यागाश्च [illegible] समोदिता ।
बहुपुष्पफलापेत विन्ध्यकुक्षिगतस्त्रया ॥
भेजे मन्त्रसुजप्तार्थं तस्मात् विन्ध्यं तु भूधरम् ।
पूर्वसेवेत्सदा विन्ध्याद्रिप्रो जपकारणात् ॥
तस्मात् सिद्धिं विजानीयाद् विन्ध्याद्रेर्गिरिगह्वरे ।
गङ्गादक्षिणतो भागे सर्वं विन्ध्यं प्रयोजयेत् ॥
उत्तरतो भागे हिमवन्तं विनिर्दिशेत् ।
तस्मात् साधयन्मन्त्रां [illegible] ॥
सिद्धो हिमवतीं गच्छेत् सिद्धानां [illegible] ।
गिरिगह्वरकुञ्जेषु गुहासु [illegible] ॥
तत्रे सारेत्पतोऽनल्प [illegible] ।
सर्वत्र साधयेन्मन्त्रां यथा तु प्रिकरः [illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
पटलविसरः परिसमाप्त इति ।

अथ चतुर्विंशतितम पटलविसर ।

अथ भगवां शाक्यमुनि सर्वनक्षत्रग्रहतारकज्योतिषां सर्व लोकधातुपर्यापन्नानां सर्वेन्द्रियव्यवस्थिता सर्वगन्धर्द्धिकौतुकोत्कृष्टतरां ग्रह णामन्त्रयत स्म । शृणु तु भवन्त मार्षा ! सर्वग्रहनक्षत्रप्रभावस्ववा क्यं प्रभावं निर्देशयितु भवन्त' सर्वमन्त्रक्रियार्था साधयन्तु भवन्तः । इह कल्पराजे मञ्जुघोषस्य शासने सिद्धि परतश्चान्यां कल्पराजांसि औत्सुक्यमाना भवन्तु भव त इति ॥

अथ भगवां शाक्यमुनि',
ग्रहाणां चरित सर्व सत्त्वार्थं यहेकार्थम् ।
सर्वजापिनां म त्रार्थ च प्रसाधितम् ॥
++++++++ वक्ष्ये सर्व म सर्ववित् ।
अश्विन्या भरण्या कृत्तिका ॥
नक्षत्रा त्रिविधा ह्येते अङ्गारग्रहचिह्निता ।
मेषराशिमकाऽयेते तेषु सिद्धिर्न जायते ॥
उत्तमा मध्यमाश्चैव क यसा सिद्धि दृश्यते ।
न गच्छेत् सर्वपत्थाना करग्रहनिवारित' ॥
रोहिणी मृगाशरश्चैव आर्द्र नक्षत्रमुच्यते ।
पुनर्वसुपुष्यनक्षत्रौ अश्लेषश्च प्रकीर्तितः ॥
मघाफल्गुन्यौ उभौ चापि हस्तचित्रौ तथैव च ।
स्वात्यविशाखमनुराधज्येष्ठमूलस्तथैव च ॥
आषाढौ तौ शुभप्रशस्तौ जापिनां हितैं ।
श्रवणधनिष्ठनक्षत्रा क्रूरकर्मणि ॥
शताभषभद्रपदौ उभौ नक्षत्रौ सिद्धहेतव' ।
रेवत्या जायते श्रीमान यद्रशौण्डो विशारदः ॥
शेषा नक्षत्रमुख्यास्तु न जाय ते युगाधमे ।
अभिजित् मुहूर्ते चैव सिद्धिपूर्णा प्रकीर्तिता ॥
तिष्य उपपन्नश्चैव कनिष्ठो निष्ठ एव तु ।
भूतः मत्यस्तथा लोक आलोकश्च प्रकीर्त्यते ॥

भोगद शुभनर्भत्र अनिरुद्धा रुद्ध ण न ।
यशोदरतेजराज राजा ज्ञाकराभेव च ॥

नक्षत्रा बहुरा प्रोक्ता ततु पछिगहगता ।
न एतेषां प्रभावोऽयगासारा् ताञ युगा यम ॥

कथिता केवल ज्ञाने न पराजे मुगादये ।
स्वयम्भुप्रभावास्तु सत्त्वा वै तस्मिन ताञ कृतौ युगे ॥

आकाशगामिन सर्वे जरामृत्युविवर्जिता ।
अस्मिन् काले न नक्षत्रा नार्कच द्रा न तारका ॥

न देवता नासुरा लोके आद्य काले युगोत्तमे ।
न सञ्ज्ञा नापि गोत्र न न तिथिर्न च जातकम् ॥

नोपवासा न म त्रा ने न च कर्म शुभाशुभम् ।
स्वच्छन्दा विचरन्त्येते न भोज्य नापि भाजनम् ॥

शुद्धा निरामया ह्येते सत्त्वा बहुरा समा ।
लोकभाजनसञ्ज्ञा वै ग्रस्थाया प्रवर्तते ॥

ततस्ते पूर्वेण क्रमेण आक्रमा यान्ति भूतलम् ।
भूमौ विमानदिव्यराज्यां मसुरागुर ॥

सम्भव ततो मध्यगे
मध्यमे तु युग मास मानुष्य तनुगा । ॥ ॥

आहारपानकृतानां सा प्रभा प्रणाशता ।
गात्रे स्वस्वर न न शुभाशुभानेत्रिय ॥

ततो दिवसमासा वै गव्रता वै सवत्सरा स्मृता ।
तत प्रभृति यत्र । ह त्रि ज्योतिगणा तानसेव या ॥

मया हि तत् कृत सर्वं स नानागुणसम्भवा ।
ऋषिभिर्वैव पुरा नागा । नगर ा । िभर ॥

परेश्वर चतुर्गा त्र ा ा ण ाण ा ा प ा ।
गारुडी तनुपाश्च पक्षाभिमा ावणापू ॥

पश्चान्ता तु पत स्याज्ञाता ज्ञाता त्वाम्यहम् ।
कुशला या ामरयास्तु तासु तासु न ज्ञातपु ॥

उपपत्तिरशान्तिल्य याचिचयार्विदारणात् ।
बार्विगतय पुराणान्हमय तन्ता मुग ॥

अज्ञानतमसा न्ता बालिशाऽहं पुरा भृशा ।
यावन्ति केचिल्लोकेऽस्मिन् विज्ञाना शिल्पचेष्टिता ॥

शास्त्र नीतिपुराणां च नैन्व्याकरण तथा ।
छन्द च ज्योतिषश्चैव गणित कल्पमम्मताम् ॥

मिथ्याज्ञान तथा ज्ञान मिथ्याचार तथैव च ।
सर्वशास्त्र तथा चारे पुरा गीत मया चिरा ॥

न च ज्ञात मया लब्ध यथा शान्ता मुनी स्वयम् ।
बोधिकारणमग्र गर्भ प्रोक्तेनाम्नैव न ॥

संसारचारक रुद्धा न च मुक्तोऽस्मि कर्मभि ।
[illegible] ॥

सम्यक्त्व लब्धा म निरवाद्याभिवर्जितम् ।
प्राप्तोऽस्मि विधिना कर्म॰ युक्तिमन्तोऽधुना स्वयम् ॥

प्राप्त' स्वायम्भुव ज्ञान जिनै' पूर्वदर्शितम् ।
न त पश्यामि न स्थान बहिर्मार्गेण लभ्यते ॥

भ्रान्त' संसारकान्तारे बोधिकारणदुर्लभाम् ।
न च प्राप्तो मया ज्ञान यादृशोऽय स्वयम्भुव ॥

अधुना प्राप्तोऽस्मि निर्वाण कर्मयुक्ता शुभे रतः ।
केवल तु मया ऐतद् वक्ष्यते शास्त्रसङ्ग्रह' ॥

न च कर्मविनिर्मुक्त लभ्यते सिद्धिहेतवः ।
दीर्घः संसारस्रोतोऽय कर्मबद्धो निरिन्धन ॥

तस्यैतद् भूतिमाहात्म्य पठ्यते न शुभाशुभम् ।
केवल सूच्यन्त्यते नक्षत्रग्रहज्योतिषाम् ॥

ना येपा दृश्यन्त निरन्तराणि गत्रुआ नथा ।
अत एव ग्रहा ख्याता गानुग्रा ॥ गृणा ।ग ॥

चत्वारो लारपाठास्त आपा भूग्नारेऽन्याि नग्न ग्राभृता
इलोे न महाभ्रा भ्रागन्नुहारणा ॥ [प्रकीर्तिता ।

प्रचोदितास्तु म न्ने न गतगङ्गहकारणा। ।
तेषां कालनियमाच्च स नगिद्धरजायते ॥

नतु चाग्रित्र न्त न्न माना ग गरा र ।
प्रकृष्टो लारमग्र्यस्तु ।रुकाग्राश्च मुरःगा ॥

ने पि तस्मिन नग राल यगा ने पारग्रिपता ।
म त्रा सिद्धि गयन्तर ।गढ्र न न युगा ।म ॥

अत एव हि जिनेन्द्रेण दृगागपरिगा पन ।
मञ्जुघोषा महायोग ाठगाररापण ॥

भ्रमते सर्वलोकेऽस्मिन सत्त्वानुग्रहा क्षम ।
तस्मिन् काले तना सिद्धिर्मञ्जुघोषस्य दृश्यत ॥

नक्षत्र ज्यातिषज्ञान तस्मिन् का ल भावगया। ।
सप्तविंशतिनक्षत्रा मुहूर्ताग्र प्रकीर्तिता ॥

राशयो द्वादशश्चैव तस्मिन काले युगाधम ।
ते ग्रहा सविभाज्य नै नक्षत्राणा रागिमाश्रिता ॥

पृथुभूतानि सर्वाणि सश्रयन्ति पृथक् पृथक् ।
जातक चरितं चैव सत्त्वा राशे प्रतिष्ठिता ॥

मोहजा विपरीतास्तु शुभाशुभफलोदया ।
अत एव कर्मवाशिन्या राशयस्ते मुहुर्मुहु ॥

सत्त्वानां सिद्धियात्र तु कल्पयन्ति शुभाशुभम् ।
जातकेषु तु नक्षत्रो रोहिण्यां परिकल्पित ॥

श्रीमां क्षान्तिसम्पन्न' बहुपुत्र' चिरायुष ।
अर्थभागी तथा नित्यं सेनापत्य करोति स ॥

वृषराशिर्भवेद्देश व्रण न परिमर्दने ।
मृगशिरे चैव लोराङ्ग भाविकः प्रियदर्शनः ॥
कृत्तिकांशे तथा नित्यं राजा दृश्यति मेदिनीम् ।
त्रिसमुद्राधिपतिर्नित्यं व्यक्तजातकमाश्रिते ॥
प्रादेशिकोऽथ दुर्ग वा एकदेशे नृपो भवेत् ।
यदि जातकसम्पन्नः ग्रहे च गुरुचिह्निते ॥
समन्ताद् वसुधां कृत्स्नां अनुभोक्ता भविष्यति ।
दश वर्षाणि पञ्च व तस्य तस्य राज्य विधीयते ॥
अश्वि या भरणी चैव कृत्तिकांश विधीयते ।
एष राशिसमथा वै वणिज्याथार्थसम्पदा ॥
यदि जातकसम्पन्न ऐश्वर्यभोगसम्पदम् ।
जातक अस्य नक्षत्रे रक्ते भास्करमण्डले ॥
अस्तं गते यथानित्य विकृतिस्तस्य जायते ।
क्रूरः साहसिकश्चैवासत्यलापी च जायते ॥
तनुत्वचोऽथ रक्ताभो दृश्यतेऽसौ महीतले ।
अस्य जातिक्षणान्नगणनिर्गिप च प्रकीर्तितम् ॥
अत्रान्तरे च यो जातस्तस्यैते गुणविस्तराः ।
अन्छटापदमात्र तु जातिरेषां प्रकीर्त्तिता ॥
अतो जातितो भवा ग्रहाणां दृष्टिवर्जिता ।
जायन्ते विविधा सत्त्वा व्यतिमिश्रे प्रजातके ॥
व्यतिमिश्रा गतिनिष्पत्तिर्व्यतिमिश्रा भोगसम्पदा ।
अत एव न जायन्ते जातिकेष्वेव वर्णितैः ॥
जातका कथिता त्रिंशत् शुभाशुभफलोदया ।
क्रूरजातिर्भवे ह्येषां अङ्गारग्रहचिह्निता ॥
महोदरोऽथ स्निग्धाभो विशालाक्ष. प्रियवद ।
जायते नित्य धृतिमां बृहस्पतेग्रहमीक्षिते ॥

युगमात्रे तथा भागा जा" ।। । द्रा f ग ।। ।
अहोरात्रे तथा निला मग्गग् ।ाग।।ा गत ॥
विपरीतैर्जातकेर थैा ।ग।ता।तु म।ा ।ा ।
ग्रहदर्शनसिद्धय तु ।।। ।।ज।।। ।ु।। ।ग ॥
मिथ्याफलनि ष्पत्ति ।।म्।ग ।ा।ज ।।ग ।
गतियोनि समाश्रुत्य क्षा जा।नप्रा।ते।।। ॥
अन्नदाता महासत्त्वो भाग।ग"नि।ि। ।
आर्द्रे पुनर्वसुश्चन्न आ।श्।।।ा। ।। । ज ।। ॥
एप जाता महालाभा ।उ ।।।।।।। ।ग ।
स्त्रीषु सक्ती म"ा ल्ु ।। ।। ।। । ।म।।।"। ॥
परन्नाराभिगामी ग्मा। ग" ।ा। " ।।। ।ग ।। ।
वर्णतो जायते भ्रूम्रा उ।। ो ।। ।।।।। ॥
मैथुन राशिमाश्रिता ।।गोडग। ग ।। ।ग। ।
शनिश्चरति तत्रस्था नि।ा ।ा।ा म"।ह ॥
एप जातस्य याह्वे ।ग।ता।।ा।।ाग ।
तस्मिन् कालेति या जात।। ।ग।।ग।।।।ह।ग् ॥
स भवे धननिष्पत्ति ग ।ग शु।े ।।।ह।म् ।
पुण्ये तथैव नक्षत्रे आ।श्प । ।न।f।।। ॥
एतत् कन्का राशि ग्रु।म् ।ा ग"ि।ग ।
पीनको वर्णतो ।ग्रा ।ा।ा ग।ग"।।।। ॥
अर्द्धरात्रे तथा निला जा।।ोऽगम"।" ।
न काल तु प्रमाणन ।ा" ।ा। ।ग।ग।। ।ग ॥
सर्वार्थसाधका तेग ।।।।ाप्ते ।ु।। ।
राज्यधननिष्पत्ति ।।ाल।।।ि ग।।। ग ॥
पीताभासोऽथ श्यामा ।। हश्यो ।ग।। ग ठ ।
शौनानारमन श्रीमा जायतेऽगा ।।श। " ॥

यत्र फल्गुनी चैव पूर्वफल्गुनी ।
भास्कर स भवन् यत्र सिंहा राशिर्विधीयते ॥
तत्र जाता महाशूरा भोगा परभाजना ।
गिरिदुर्ग समाश्रित्य राज्यभार्ग करोति वै ॥
[illegible]
उत्पन्ने तथा भानौ जातक एषु कीर्त्यते ॥
उत्तरा फल्गुनी राशा हस्तचित्रा तथैव च ।
नक्षत्रेषु च जातस्थो शूरश्चोरा भवेन्नर ॥
असंयमी परदारेषु सेनापत्य करोति स ।
यदि जातकसम्पन्न' नियत राज्यकारणम् ॥
कन्याराशिर्भवे तेषां यत्रैव तारका स्मृता ।
उभो भवेद्देषां स्वामी स्याद यो यात्र कश्चित् पुन' ॥
एतेषां तारका श्रेष्ठा गहो रक्षति दारुण' ।
सौम्या वा पुनर्भद्रश्च प्रभद्रः सदा पति ।
मध्याह्नापूरणाज्जाति जातक एषु दृश्यते ।
चित्राश स्वातिनश्चैव विशाखास्यार्द्धसाधिकम् ॥
तुलाराशि प्रकृणार्थमामशरनि देहिनाम् ।
एतद्दारुण क्षेत्र शनिर्भार्गवराजगम् ॥
जातक तेषु जातस्थ शूरा ते विशासु वै ।
एषु जाता भवेन्मत्यो बहुपारता सदा ॥
अप्रगल्भा तथा विशा महासम्मतपूजिता ।
कश्चिद राज्य कश्चिद् भोगा प्राप्नुवन्ति कश्चिद् ध्रुवम् ॥
अनियता जातके दृष्टा माता बाल्यविवर्जिता ।
यदि जातकसम्पन्ना बहुपत्या सुखोदया. ॥
अनुराध इत्यनक्षत्रे प्रकृष्टः कर्मसाधनम् ।
मैत्रात्मको बहुमित्रः शूर. साहसिकः सदा ॥

ज्येष्ठा कथित लोके जात प्रचण्डो हि मानव ।
बहुदु'खो सहिष्णुश्च क्रूरो जायति मानव ॥
वृश्चिको राशिमित्याहु तीक्ष्ण साहसिक सदा ।
परोपेव गन्ता नाति नागर न जनागम ॥
मध्यदिने तथादित्य यादि जातु प्रजायत ।
तीव्रो विजितसङ्ग्राम राजासौ भवते ध्रुवम् ॥
बालदारकरूपास्तु ग्रहामीक्षति तत्क्षणम् ।
योऽसावङ्गारक प्रोक्त पृथ्वीदैवताशुभ ॥
अत एव पृथिवी क्रूर स्वगुन येन पालिका ।
ततोऽ यो विपरीतास्तु जाति एव शुभाशुभा ॥
दीर्घायुर्योऽय तेजस्वो मनस्वी चव जायते ।
जायता ह्यनुराधायां महाप्राज्ञो मित्रवत्सल ॥
एतदङ्गारकक्षेत्र व्यतिमिश्रे ग्रहे सदा ।
मूलनक्षत्रसञ्जात पूर्वापाढास्तथैव च ॥
आपाढ उत्तरे अश धनूराशि प्रकीर्तिता ।
एतद् बृहस्पते क्षेत्र जातक तस्य जायते ॥
अपराह्ने तथा सूर्य शशिनो वापि निशासु वै ।
तस्य जातकमित्याहु यो जातो राज्यवान् ॥
स्वकुल नाशयन्मूल यो जातो विमुच्यते ।
मध्यजन्मस्थिता भोगान प्राप्नुयान भ न सशय ॥
अतिक्रान्त तु तारुण्य यथा भास्करमण्डल ।
वार्द्धिक्ये भवत राजा महाभागा महाधन ॥
निम्नदेश समाश्रित्या नान्यत्र गमनो यते ।
ततोऽन्ये विपरीतास्तु दृश्यन्त विविधा जिना ॥
उत्तराषाढमेव स्या श्रवश्चेव प्रकीर्तिते ।
धनिष्ठ श्रेष्ठनक्षत्र राशिरेषा मकरो भवेत ॥

एतत् शान्तिश्रवणेन तत् येर्षां ग्रन्थिविहितम् ।
जातकर्मसु नित्यस्था [illegible] च महीतले ॥
निर्गत [illegible] ।
एवं जाता [illegible] ॥
नीचा नीचकुलात्मजा [illegible] भवन्ति ते ।
प्रचण्डा कृष्णवर्णाभा श्यामवर्णा भवन्ति ते ॥
रक्ता [illegible] शूरा [illegible] सदा ।
जठराग्निर्ण [illegible] नृपति च करोति वै ॥
दीर्घायुषा [illegible] बहु [illegible] ।
ततोऽन्य [illegible] ॥
धनिष्ठा शतभिषश्चैव पूर्वभद्रपदं तथा ।
अशमेतद् भेन्द् राशि कुम्भगन्ति उच्यते ॥
एतद् ग्रहमुच्यन [illegible] सदा ।
व्यतिमि [illegible] च द्व शुक्रश्चैव तु धीमता ॥
एषु ज [illegible] प्रदृश्यते ।
प्रकृष्ट [illegible] लोके [illegible] ॥
[illegible] उदाहृत ।
विचित्रा [illegible] महीतले ॥
तन्ये [illegible] जना ।
भद्रपदस्य [illegible] ॥
पूर्वभद्रपदे [illegible] कल्पिता ।
जातकर्मसु नि [illegible] समन्ततः ॥
[illegible] स्थिते ।
अर्द्धयाम [illegible] ईषदस्थितम् ॥
[illegible] निर्गत ।
हस्तगात्रायशये तु एककाल तु जातकम् ।
शुद्ध शुक्रनरश्चैव शुक्रतैव सुयोजित ॥

शुक्रक्षत्रमिति देवा न विदुर्ब्रह्मचारिणि ।
पीतकै शुक्रनिर्भागेर्ग्रहैश्चापि गभिप्लित ॥

तत् क्षेत्र श्रेयसा नित्य धार्मिक परम शुभम् ।
एषु जाता भवे मर्त्या सत्राज्ञाश्च सुशोभना ॥
राज्यकामा महावीर्या दृढसौहृदबान्धवा ।
दीर्घायुषा महाभोगा निम्नदेशे समाश्रिता ॥
प्राचि दिश समाश्रित्य वृद्धि यास्यन्ति ते सदा ।
न तेषा जङ्गले देशे वृद्धि जायति वा न वा ॥
न म स्या मूढचारिण्या दृश्यन्ते ह कथश्चन ।
जलौघ चाभिवर्द्धन्ते रूपीणामालयोऽम्भसि ॥
तेषु जाति प्रतील्यते गोशिरेण प्रतीर्तेता ।
तेषु जाता हि मर्त्या वै निम्नदेशेऽतिवर्द्धका ॥

महीपाला महाभोगा प्रान्त्यावासस्थता सदा ।
ग्रहा श्रेष्ठाभिवीक्ष्यन्ते बृहस्पत्याद्या शनैश्चरा ॥
प्राच्याधिपत्य तु कुर्वन्ति एषु जात न सशय ।
राशया बहु ा भोक्ता वक्षाश्च भवरथा ॥

तावेगा ग्रहमुख्यास्तु चिरकाले तु साधुना ।
मानुषाणामतो ज्ञात तिथय पञ्चदशस्तथा ॥

निशनिशेन दिवगा ा । ा ॥ मास गत ा ा न ।
पक्ष पञ्चदशाहाराना द्विप ॥ मास उच्यते ॥
ता द्वादशम मासे वर्षमक प्रतीतितम् ।
एतत् कालप्रमाण त युगान्ते परिकल्पितम् ॥
प्राप्त कलियुग काले एषा राज्ञ ॥ प्रतीतता ।
मानुषाणा त ायुष्य शतवर्षाणि कीर्तिता ॥
तेषां रावत्सरे प्रोक्ता ऋतव सम्प्रकीर्तिता ।
आदिम ते तथा मध्ये त्रिविधा ते परिकीर्तिता ॥

अ तगा उत्पनीत स्मादायुष मानुषेष्विह ।
तेषा मनुष्यलाके नाम उत्पाता त मतोर्तता ॥
मानुषाणा न गायन्त शतशाणि कीर्तितम् ।
अमानुष्या जीरगर्भेऽस्मि इ ाद्रवन्ति इतस्तत ॥
वित्रस्ता तेऽाप भीता वै विचरन्ति इतस्तत ।
देवासुरमनुष्याना यदा युद्ध प्रवर्तते ॥
तदा ते मनुष्यलाकेऽस्मि कुर्व ते व्याधिसम्भवम् ।
भतुकम्पास्तथान्यश्च अशनिरत्र एव तु ॥
धूम्रा दिश राग तादृ त धूमकेतु प्रदृश्यते ।
शशिमण्डल भाना वै स्वन्दाकारकीलका ॥
छिद्र च दृश्यत भानो चन्द्रे चैव महर्द्धिके ।
एव हि विविधाकारा दृश्य त बहुधा पुन' ॥
दुर्भिक्ष त अनायुष्य राष्ट्रभङ्ग तथैव च ।
नृपतेर्मरण चेव यतीना च महद् भयम् ॥
लोकाना चैव सर्वेषा तत्र दृश्ये भयानकम् ।
मघासु चलिता भूमिरश्विन्या च पुनर्वसू ॥
मध्यदेशा त पीडा । नारा माहगिरास्तदा ।
महाराज्य विलुम्पते दक्षिणापथसंश्रितै ॥
भरणि कृत्तिकाश्चैव रोहिण्या मृगशिरास्तथा ।
यदा कम्पो महाभया लोका तत्र शङ्का प्रजायते ।
पश्चिमा दिशिमाश्रित्य राजाना म्रियते तदा ।
येऽपि मत्स्यन्तचारिन्या म्लेच्छतस्करजीविन' ॥
विन्ध्यपृष्ठे तथा कुक्षौ अनुकीना जनेश्वर' ।
तेऽपि तस्मि तदा काले पीड्य ते व्याधिमूर्छिता ॥
अरीणा सम्भवस्तपाम यान्यातिशया जना' ।
आर्द्रे पुष्यनक्षत्र आश्लेषाश्चैव फल्गुनी ॥

उभावुत्तरपूर्वतो ।
गतेषु चलिता भूमिर्नाशयन्ति नराधिपान् ॥
सर्वा च कुरुते व्यग्रां अ गा भारतस्य जना ।
मध्यदेशसमीपस्था ये दुर्भिक्षेण समागत ॥
हस्तचित्रा तथा स्वाती अनुराधा ज्येष्ठा तु ।
एषु कम्पा यदा जाताः भूमि हिम नाशभाजन ॥
हिमवन्तगता म्लेच्छा तस्कराश्च गम ता ।
नेपालाधिपतेश्चैव खङ्गद्राणिसमाहिता ॥
सर्वे नृपतयस्तत्र परस्परविरोधिन ।
सङ्ग्रामशीलिनः सर्वे भवन्त नात्र संशय ॥
मूलनक्षत्रकम्पोऽयं आषाढौ तौ पूर्वमुत्तरौ ।
नक्षत्रेष्वेव दृश्यन्ते चलन वसुधातले ॥
पूर्वं देशा मनुष्याश्च पौण्ड्रोद्रा कामरूपिण ।
वङ्गालाधिपती राजा मृयते नात्र संशय ॥
गौडानामधिपति श्रीमान् कश्यपो पराजय ।
ग्लानो वा भवते सन्य मृत्युना जायते क्वचित् ॥
समुद्रान्तो तथा लोका समुद्रतीरे समाश्रिता ।
प्लाव्यन्ते उदके सर्वे नद्या नाशमागता ॥
श्रवणे यदि धनिष्ठायां शतभिषा भद्रपदा तथा ।
पूर्वमुत्तरमेव स्यात् रेवत्यां यदि जायते ॥
महाभूकम्पो मध्याह्ने नाशभाजनमक्षयम् ।
प्रकम्पते वसुमती सशैलवनकानना ॥
सर्वे ते व्यसनानि यस्या ज्वरा गगने गदा ।
उत्तरापथदेशाश्च पश्चिमदेशसमाश्रिता ॥
दक्षिणापथे सर्वेषां गर्भा स्थिति समाश्रिता ।
भयतरा भूमिभूमिष्ठा तथा नाशाय कल्पना ॥

महामाया च सत्त्वानां दार्भिक्षमपमन्न ।
प्रत्यूषे न शिवा शान्तिन्नाहर्ना न प्रवर्तते ॥
ततो कृष्णेनाया राहुरस्य प्रजायते ।
ततोत्कृष्णतरश्चापि मागधानां नृपान्तरा ॥
अङ्गदशाश्च पीड्यन्ते मागधा नृपास्तथा ।
ततो ह्याग मध्याह्न अपराह्न दिवाकरे ॥
यदि कृष्ण प्रवृत्तोऽस्य कृत्स्ने चैव महीतले ।
सर्वप्रजनिता नित्यमाप्नुयाद् व्याधिसम्भवम् ॥
ज्वरारोगशूलैस्तु व्याधिभिः स्फोटक मन्ता ।
क्लिश्यन्त मध्यदेश्य तु श्रेणयस्तेषां तत परे ॥
ततो ह्यस्तिगत भानो कृष्णस्या यदि जायते ।
चतुर्वर्णवरोत्कृष्टा ब्राह्मणा सोमपायिन ॥
क्लिश्यन्त नश्यते चापि मन्त्री राज्ञा नरेश्वर ।
पुरोहिता धर्मिष्ठा अमात्यो वा राजसेवक' ॥
अन्यो वा व्रतिनो मुख्या स्वयं वा र्तादिन ।
ब्राह्मण क्षत्रिया वापि वैश्य शूद्रयोर्वा ॥
निपुण' पण्डितश्चापि शास्त्रन वार्थनीतिगाम् ।
हन्यते नश्यते वापि व्याधिना वा प्रपाड्यते ॥
स्मृतिमान श्रुतितत्त्वज्ञ इतिहासप्रचि तर' ।
हन्यते व्याधिना पि वर्णेनार स पार्थिव ॥
ततोऽस्तं गते भानौ ततोत्कृष्णतराध पूर्वते ।
अपराह्णे युगा ते च यदि कृष्ण प्रजायत ॥
व्यतिमिश्रास्तथा सत्त्वास्तिर्यग्योनिसमाश्रिता ।
मानुषा लोकमुख्यास्तु तस्मिं कृष्णेऽभिरी वरा ॥
ततो रात्रे' प्रथमे याम यदि कृष्ण प्रजायते ।
महाव्याधि' पश्येत मिलापानरतस्तथा ॥

ततो द्वासि यामे तु चलिते वसुधातलम्‌ ।
तस्य चिह्नं तदा दृष्ट्वा नानर्थं महद् भवेत् ॥
ततो द्वासि यामा ते दृश्यते ... ।
परचक्रागमं विन्द्या ... तु ... ॥
ततो द्वितीया यामे कम्पः प्रजायते ।
मृत्युर्व्याधिपरचक्रकुक्षिरोग ... ॥
पित्तश्लेष्मगता व्याधि ... जनानाम् ।
संवेजयति भूतानि देशाद् देशागमं तथा ॥
ततो द्वितीयमध्ये तु यामे कम्पः प्रजायते ।
महाघात ततो विन्द्याद् वृक्षदेवकुलादिभिः ॥
भङ्गप्राकारशृङ्गाश्च पर्वताना न संशयः ।
विहारवसथान् रम्यान मन्दिरांश्च मनोरणाम् ॥
पातयत्याशु भूताना आरामा निर्गमता तथा ।
अर्द्धरात्रकाले तु यो कम्प प्रजायते ॥
... नृपवरा मुख्या ... ।
... तस्य ... ॥
ततो द्वासिमध्ये तु ... यामे प्रजायते ।
कम्पो महीतले ... ॥
ततोऽन्तेऽर्द्धरात्रे तु यदा कम्प प्रजायते ।
अनूपा मध्यदेशान् नृपता व्याधिपीडिता ॥
म्रियन्ते दारुणै दुःखै परस्परविरोधिनः ।
तृतीये मासे सम्प्राप्ते ... ॥
मशदंशपतङ्गाश्च सर्वे नश्यन्ति तस्करा ।
आयुरारोग्यसौभिक्ष कुर्यात् मत्युपकम्पने ॥
अग्निदाह विजानीयान्नगराणां तु सर्वत ।
उदय तं यदादित्ये भूमिकम्प प्रजायते ॥

मध्यदेशेऽथ सर्वत्र तस्करैश्च उपप्लुत ।
दृश्यते नृपतेर्मृत्यु शस्त्राद्वा परतस्तथा ॥

यस्मिं स्थाने गता रश्मी दृश्यते राजा तदा ।
तस्मिं स्थाने तदा ज्ञेय शुभाशुभविचेष्टितम् ॥
उल्कानिर्घातभूकम्प पक्षान्ते समादिशेत् ।
ज्वलन्ति रिपुमुल्काया यद्रूक नाशयन्तु तम् ॥
सितवर्णास्तथा नित्य प्रशस्त शुभदस्तदा ।
रक्तवर्णा महाघोर अग्निदाहोऽपदिश्यते ॥
धूम्रवर्णाऽथ कृष्णा वा राज्ञा मृत्यु समादिशेत् ।
पीतवर्णाथ कपिला वा व्यतिमिश्रा वाथ वर्णत ॥

व्यतिमिश्र तदा कम्प उत्पात चैव निर्दिशेत् ।
निर्घातश्चैव श्रीयते यस्यां दिशि तस्यामादिशेत् ॥
यदि मध्य तदा मध्ये देशेष्वेव प्रकीर्तितम् ।
सस्वरो मधुरश्चेव क्षेममारोग्यमादिशेत् ॥

क्रूरघोरतरा लोके शुभदो दुन्दुभिस्वन ।
भीषणो ह्यतिभीम व दुर्भिक्षं तत्र निर्दिशेत् ॥
एवमाद्या प्रयोगास्तु ग्रहाणां वै तदा सदा ।
सिद्धिकर्म तदा कुर्यान्नक्षत्रेष्वेषु शोभने ॥
अश्विनी भरणी चैव पुष्या भद्रपदा उभे ।
रेवत्या चानुराधश्च जापकाले प्रशस्यते ॥

सिद्ध्य ते एषु मन्त्रा वै सिद्धमर्थं ददन्ति ते ।
मण्डलं चैव आलेख्यमेष्वेव तारक ॥
वारग्रहमुख्यानां पातशुक्रावभासिनाम् ।
तिथय शोभन ह्येते पूर्णमी पञ्चदशी तथा ॥
प्रवासं चैव कुर्वीत मण्डलं तु समालिखेत् ।
प्रथमा तृतीयापञ्चम्या दशमी चैव सप्तमी ॥

त्रयोदश्या तथा यात्रा न्ग्यय-तु नगाधिपाः ।
शुभन्‍ मर्वज तूर्गं यात्रागात प्रशम्यत ॥
न लिखेत् मर्वम-गणां गणन्त । त्रग त्रया ।
न सिद्धय-ते एपु म त्रा नै विघ्रहेतुमुन्‍ाहृता ॥
यात्रा होमत सिद्धि तिथि श्रिष्टै गद्वानमै ।
बृहस्पति शुक्रच द्र । नु र' पु मोक्षगमु ॥
एत ग्रहा वरा नित्य चत्वारस्तिथिर्मश्रिता ।
सिद्धियात्रां तथा लाभे क्रो नेत्र गहीतके ॥
दुष्टारिष्टविनिर्मुक्ता छेन्‍भङ्गायतत्स्वरम् ।
एतेष्वेव विनिर्मुक्ता दिनगां नेत्र मकल्पयेत् ॥
द्वान्‍शैव मुहूर्त्तानि तस्मिन्‍ काल पयाजयेत ।
श्वेता मैत्र पत्र स्गात न्गाल्या प्रकीर्तिता ॥
रौद्रा महेन्द्र' शुद्रश्च ग्नाभिजिश्चैव मुशाभन ।
भ्रमणो भ्रामणश्चैव कीर्तिते च शुभाद ॥
साम्योऽथ वरदश्चैव कीर्त्तिते न शुभग्न ।
सामाऽपि नरदश्र इल्तो द्वान्‍शा भणा ॥
बहुधा लक्षणा प्रोक्ता मुहूर्त्तानां तत्र गज्ञका ।
दशम्या दृष्टिरेत्नं स्यात् नतुर्दश्या रात्रात्रेर च ॥
षष्ठी द्वादशी चैव । । । । । नर्जिता ।
नरा ग्रा गणिते युक्तो भागम पक्षे तु नात्रिन ॥
विघ्नकारणमेषां तु विनायकाद्य चतुर्थित' ।
एतद्गुणनयायुक्त कालगत मकीर्तितम ॥
गणाग्‍मेषनिमेपश्च अन्‍न्य त्नभिगा र्गा । ।
ए । कालप्रमाण न । ।नमाग न्क्षणो पुन ॥
भग्‍ठाशताराङ्गात नान्‍ । । । गन्‍ातता ।
ब्रह्मादिकन्यो र्गा मुहा चतुर्ग ।। ग्न्‍न स्मृत ॥

चतु प्रहरो दिवसस्तु रात्र्य एभि प्रकीर्तिता ।
एभिरष्टैस्तथायुक्त अहोरात्र प्रकल्पितम् ॥
दशोन्मेषनिमेष तु क्षणमात्र प्रकल्पितम् ।
दशताऽप्रमाण तु क्षणमात्र न लक्ष्यते ॥
दश क्षणा निमित्याहुर्मुहूर्त्त पतिकल्पितम् ।
चतुर्मुहूर्त्त प्रहरस्तु मन्त्रज्ञै परिकल्पित ॥
एतत्कालप्रमाण तु त्रिसन्ध्ये परिकल्पयेत् ।
होमकाले तथा जापे सिद्धिकाले तु योजयेत् ॥
स्वप्नकाले तथा जाग्र स्नानपानेऽहनि सदा ।
अहोरात्र तु दिवस नै सज्ञा एषा प्रकीर्त्तिता ॥
दिवसानि पञ्चदशश्चैव पक्षमक प्रकीर्त्तितम् ।
द्विपक्ष मासमित्याहुर्गणितज्ञा विशारदा ॥
षड्भिर्मासैस्तथा च द्व राहुणा ग्रस्यन्त पुनः ।
ततो द्वादशमे मासे त्र्यंशकन्द प्रकीर्तित ॥
ततो द्वादश वर्षाणि महावर्ष तदुच्यते ।
विपरीता ग्रहनक्षत्रा दानवेन्द्राश्च प्रकीर्त्तिता ॥
ततो द्वादशमे अब्दे कुर्वन्तीह शुभाशुभम् ।
एकपक्षे यदा राहुरसुरे द्र प्रदृश्यते ॥
समस्तं व्यस्तमित्यस्तं शशिभास्करमण्डला ।
महान्त शस्त्रसम्पात दृश्यते वसुधातले ॥
एवमाद्या सदा नि य कालेकाले प्रयाजयेत् ।
अनेके बहुधा चैव चित्रा दृश्यन्ति दारुणा ॥
प्राप्ते काले युगान्ते वै अस्मिन्नि लोकभाजने ।
समस्त च द्रमस ग्रस्त मूलनक्षत्रमाश्रितम् ॥
रात्रौ सहुदश्चैव अस्तमेति स चन्द्रमा ।
दिवा वा यदि । भानोरस्तमेति स पीडित ॥

रविणे च द्रमसश्चैव अर्द्धरात्रे त मग्रहे ।
अस्तमन्ति यदा भीता दानवे द्रस्य न्त्रागगा ॥
दृश्यते पूर्वदेशस्थो राजा दृष्टा न स गय ।
स्तक वा मृत्युभय तस्य परजा रा ।।त्नु ग । ॥
म्लेच्छानामधिपति ोत्र पूर्वदेश ति दृश्यते ।
उद्रा जनपदा सर्वे उद्राणामधिपातेस्तथा ॥
अभिन्या यदि दृश्येग रोहिण्या भरणास्तथा ।
कृत्तिकासो यदा दृश्या ग्रहौ च द्रन्दिवाकरौ ॥
विविशा श्लेष्मिरा रोगा पैत्तिका वातमुन्नत्रा ।
व्यतिमिश्रास्तथा चान्य जाय न सर्वेन्द्रिताम् ॥
विविधा रागमुत्थाता दृश्यत सर्वनाि ााम् ।
मघासु यन्दि फल्गु या उत्तरा पूर्वगर्भ ना ॥
हस्तचित्ते ट ा म्वा ां ानाासाासु ाथ न ।
एषु चन्द्रो यदा शुभ भास्करो वा न सशय ॥
राहुणा ग्रस्यते पूर्व शशिभास्करमंत्र नौ ।
प्रान्यो + + + + + + देशाधिपातेस्तथा ॥
वङ्गाङ्गमागधो राजा आश्रेषु न मृत्यु ।
पुत्रो वा म्रियते तेषा स युवा पतिता नगम ॥
अरोणा दृष्टाचाता महा ा ना नन ाद्रा ।
मृगशिराद्रिपुनर्वस्त्रा पुष्याश्लेषा न रन च ॥
एषु दृश्यति राहुर्न सूर्यशशिन तथा ।
मागध नृपान पीडयन मागधा जनपदा नद्रा ॥
अमात्यो व्याधिभग ात नाद्र न नक्ना मपारजाम् ।
अनुराधाज्येष्ठया गर्व दृश्यत न ान ार ॥
सर्वान् जनपदान व्याधि ज ाा (गजेगा नद्रा ।
सप्तपञ्चनाविभेत्री नाराभा पििा संस्वथा ॥

अथ पञ्चत्रिंशतितम पटलविसरः ।

अथ भगवाञ्छाक्यमुनिः पुनरपि ग्रहनक्षत्रतारकज्योतिषगणानाम त्रयते स्म । + + + + शृण्वन्तु भवन्त सर्वे । अनतिक्रमणीयोऽयं कल्पराजा मञ्जुश्रियः कुमारभूतस्य मन्त्रा नाभिषेकमण्डलविधान नित्य जपहोमनियमविन्यासाधरमन्त्रानामपि कल्पवरे विद्याधराणां तिथिनक्षत्रतारागणितामभिज्ञानां नक्षत्र भवद्भि विघ्न कर्तव्यम् । मन्त्राणां शासनेऽस्मिन् सर्वथ देवमर्ह्णै तत्र रक्षा कार्या । सर्वे च दुष्टसत्त्वानि निषेद्धव्यानि, रौद्राणि, शासयितव्यानि, सर्वे सर्वे न घातयितव्यानि व्यवस्थाश्च च स्थापयितव्यानि शासनेऽस्मिन् त्रिशल्यानाम् ॥

अथ भगवाञ् शाक्यमुनिः सर्वतथागतोष्णीषाभ्युन्नत नाम समाधिं समापद्यते स्म सर्वदुष्टनिवारणार्थं सर्वसत्त्वानाम् । समनन्तरसमापन्नस्य भगवत शाक्यमुनः सर्वेत्र ते तथागता दशदिग्लोकधातुव्यवस्थिता भगव त शाक्यमुनिं तथागत शुद्धावासभवनस्थं व्यलोकयोपसङ्क्रमन्ते । उपसङ्क्रम्य अचिन्त्यबुद्धस्वकाधिष्ठानेन भगवन्त शाक्यमुनि तथागतमाम त्रयते स्म ॥

भाष भाष भो महावीर ! लोकानां च हितोदयम् ।
मन्त्रे सर्वमन्त्राणां समन्त्रतन्त्र यथाविधि ॥

भाषित सर्वबुद्धैस्तु विद्याराजा महर्द्धिकः ।
एकाक्षरः प्रवरो ह्यग्रो नष्टे काले कलौ युगे ॥

प्रवर सर्वमन्त्राणां सर्वबुद्धैस्तु भाषितम् ।
उष्णीषराजा महावीर्य सर्वभूतनिवारणम् ॥

निषेद्धा ग्रहनक्षत्रां मातरां दुष्टचेतसाम् ।
विघ्ना सर्व तथा लोके ये चान्ये दुष्टचेतसा ॥

अनुग्रहार्थं तु सत्त्वानां जापिनां च सुखोदयाम् ।
सकलेऽस्मिन् शासने ह्यग्र चक्रवर्तिमहर्द्धिक ॥

रविणे चन्द्रमसश्चैव अर्द्धरात्रे तु मध्यगे ।
अस्तमन्ति यदा भीता दानवेन्द्रस्य न्यायया ॥
दृश्यते पूर्वदेशस्थो राजा दृष्ट न सागर ।
नक वा मृत्युभय तस्य परता रा ।।लुाय। ॥
म्लेच्छानामधिपतिर्भेत्र पूर्वदेश त्रिकुरपते ।
उद्रा जनपदा सर्वे उद्राणामधिपतिस्तथा ॥
अश्विन्या यदि दृश्येर रोहिण्यां भरणीस्तथा ।
कृत्तिकासो यदा दृश्यौ ग्रहौ चन्द्रदिवाकरौ ॥
विविधा श्लेष्मिका रोगा पैत्तिका वातमुत्थवा ।
व्यतिमिश्रास्तथा चा ये जाय ने सर्वदेहिनाम ॥
विविधा रागमुत्थाना दृश्यत सर्वप्राणिनाम् ।
मघासु यदि फल्गुन्या उत्तरा पूर्वयोर्वा ना ॥
हस्तचित्त ट ।। स्वात्यां विशाखासु ।भर र ।
एषु चन्द्रो यदा सूर्य भास्करो वा न संशय ॥
राहुणा ग्रस्यते पूर्वं शशिभास्करमंत्र नौ ।
प्राच्यो + + + + + + देशाधिपतिस्तथा ॥
वङ्गाङ्गमागधो राजा अभिशङ्कन मृत्यु ।
पुत्रो वा म्रियते तस्य मृत्युर्वा पतिता भगम ॥
भरोणा दुर्भिक्षता मङ्गला वा भवन्ति दा ।
मृगशिरार्द्रपुनर्वस्वा पुष्याश्लेषो न रेर च ॥
एषु दृश्यति राहुर्व सूर्यशशिन तथा ।
मागधा नृपति पीड्यते मागधा जनपदा तदा ॥
अमात्या व्याधिभय वि याद् न-भरणां सपोरजाम ।
अनुराधाज्येष्ठया गर्व दृश्यर न। । । नर ॥
सर्वान् जनपदान् व्याधि जायेर् गरगत तदा ।
षपचन्भण विक्रेशा भागाभा मितिभास्वथा ॥

अथ पञ्चविंशतितमः पटलविसरः ।

अथ भगवाञ्छाक्यमुनिः पुनरपि ग्रहनक्षत्रतारकज्योतिषग णानामन्त्रयते स्म । + । + । शृण्वन्तु भवन्तः सर्वे । अतिक्र मणीयोऽयं मन्त्रराजा मन्त्रविधिः कुमारभाषितः सर्वग्रहाभिषेकमण्ड लविधानविधिः जपहोमध्यानशीलमन्त्रसाधनानामस्य मन्त्रवरे वि घ्नाधराणां शिथिलानां साधकानां न तत्र भवद्भिः विघ्नः कर्त व्यम् । मन्त्राणां शासनेऽस्मिन् सर्वैः भवद्भिः तत्र रक्षा कार्या । सर्वे च दुष्टसत्त्वानि विघ्नकर्तव्यानि ग्रहाङ्गानि, शामयितव्यानि, सर्वे सर्वे च घातायतव्यानि व्यवस्थाप्य च स्थापयितव्यानि शास नेऽस्मिन् नश्यन्त्यानाम् ॥

अथ भगवाञ्छाक्यमुनिः सर्वतथागतोष्णीषाभ्युन्नतं नाम समा धिं समापद्यते स्म सर्वदुष्टनिवारणार्थं सर्वसत्त्वानाम् । समन न्तरसमापन्नस्य भगवतः शाक्यमुनेः सर्वे च ते तथागता दशदिग्लोक- धातुव्यवस्थिता भगवन्तं शाक्यमुनिं तथागतं शुद्धावासभवनस्थ व्य लोकयापसङ्क्रमन्ते । उपसङ्क्रम्य भगवन्तं ज्ञानोष्णीषाधिष्ठानेन भगवन्त शाक्यमुनिं तथागतमामन्त्रयते स्म ॥

भाष भाष भो महावीर ! लोकानां च हितोदयम् ।
प्रवृत्ते सर्वमन्त्राणां समन्त्रत न यथाविधि ॥

भाषितं सर्वबुद्धैस्तु विद्याराजा महर्द्धिकः ।
एकाक्षरं प्रवरं मन्त्रं नष्टे काले कलौ युगे ॥

प्रवरं सर्वमन्त्राणां सर्वबुद्धैस्तु भाषितम् ।
उष्णीषराजा महावीर्यं सर्वभूतनिवारणम् ॥

निषेद्धा ग्रहनक्षत्राणां मातरां दुष्टचेतसाम् ।
विघ्नाः सर्वे तथा लोके ये चान्ये दुष्टचेतसा ॥

अनुग्रहार्थं तु सत्त्वानां जापिनां च सुखोदयाम् ।
सकलेऽस्मिन् शासने ह्यग्र चक्रवर्तिर्महर्द्धिकः ॥

उष्णीषराजा महावीर्य सोऽस्मि परमेश्वर ।
भाष त्वं कालमेतस्य यस्यदाना तथागत ! ॥

एवमुक्तास्तु ते बुद्धास्तूष्णीम्भावा व्यवस्थिता ।

अथ तेषां बुद्धानां मानसेना सर्व त्रिसाहस्रमहासाहस्रो लोकधातव सर्वसत्त्वानां च रत्नभाजनानि पद्मराजीभूतानि, न च एकसत्त्वाना पीडा अभूत् । बुद्धाधिष्ठानेन महा तत्त्वावभासा सन्दृश्यन्त स्म ॥

अथ भगवा शाक्यमुनि सर्व त शुद्धावासभवनमवलोक्य, तांश्च बोधिसत्त्वान्महासत्त्वान तत्रस्थितानि च देवपुत्रा सर्वश्रावकप्रत्येकबुद्धाश्च भगवत महापर्षत्सन्निपातानामन्त्रयते स्म ॥

समन्वाहरन्तु बुद्धा ! भगवन्त ! सर्वप्रत्येकबुद्धार्यश्रावका कल्पमेकाक्षरस्य विद्याचक्रवर्तिन सर्वतथागतोष्णीषाणां उपर्युपरि वर्तमानस्याप्रतिहतशासनस्यापरिमितबलपराक्रमस्य भगवत उष्णीषराजचक्रवर्तिन' पुनरपि क प भाषेऽहम् अस्मि काले कलौ युगे ॥

अथ भगवतो दुरतिक्रमशासनस्य त्रैलोक्यगुरो सर्वदेवनागयक्षगन्धर्वासुरगरुडकिन्नरमहोरगम कृतस्य मारसार्थसाधकस्य म त्रे वक्ष्ये पुनरपि कल्पा युगे काले शासना त्द्धानकाले समय शासनारक्षको भगवा उष्णीषचक्रवर्ती भविष्यति । सिद्धिं च यास्यते । सर्वकाल सर्वबुद्धाना च शासनान्तर्द्धानकालसमये बुद्धोऽयं भगवां सत्त्वार्थ करिष्यति । आश्चर्यकोऽयं भगवां सर्वतथागतधर्मकोशम सृष्ट । शृण्व तु भव ता देवगणा ! सर्वसत्त्वाश्च । अस्म् ॥

एष भगवां सर्वज्ञ बुद्धम त्ररूपेण व्यवस्थित ।
महाकारुणिक शास्ता विचक्र सर्वदेहिनाम् ॥

मन्त्राणामधिपति श्रीमा स्वयामा उष्णीषसम्मत ।
करुणाध समागम्य स्थितोऽयमेषम त्र ॥

एष कल्पो मया प्रोक्त एकदेशो हि चक्रिणे ।
विस्तीर्णं यस्य नाथस्य नैरन्तैरस्य धीमतः ॥
कल्पैर्यस्य प्रमाणं तु न शक्यं भाषितुं जिनैः ।
संक्षेपेण प्रवक्ष्ये ते मानुषाणां हितान्यया ॥
एवमुक्ते तदा श्रीमां मञ्जुघोषो महर्द्धिकः ।
अध्येषयति तं बुद्धं शुद्धावासोपरि स्थितम् ॥
भाष भाष महावीर ! सम्बुद्ध ! द्विपदोत्तम ! ।
नष्टे काले युगान्ते वै मानुषाणां सुखोदयम् ॥
कथमस्य महातेजा महावीरस्य मन्त्रराट् ।
इष्टसिद्धिं प्रदर्श्येते क्षिप्रं परविधिं कथमिति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतंसका-
न्महायानवैपुल्यसूत्रात् त्र्यत्रिंशातितम
एकाक्षरचक्रवर्त्युद्भवपटलविसर
परिसमाप्त इति ॥

उष्णीषराजा महावीर्य सर्वरश्मि परमेश्वर ।
भाप त्व कालमतस्य यस्यदाना तथागत ! ॥

एवमुक्तास्तु ते बुद्धास्तूष्णीम्भावा व्यवस्थिता।

अथ तेषां बुद्धानां संनिपाता सर्व त्रिसाहस्रमहासाहस्रो लोक धातव सर्वसत्त्वानां च लोकभाजनानि एकज्वालीभूतानि, न च एकसत्त्वाना पीडा अभूत्। बुद्धाधिष्ठानेन महान्तश्चावभासा सन्दृश्यन्त स्म ॥

अथ भगवा शाक्यमुनि सर्व त शुद्धावासभवनमवलोक्य, तांश्च बोधिसत्त्वान्महासत्त्वान् तत्रस्थितानि च देवपुत्रा सर्वश्रावकप्रत्येकबुद्धाश्च भगवत महापर्षत्सन्निपातानामन्त्रयते स्म ॥

सम वाहर तु बुद्धा ! भगव त ! सवप्रत्यकबुद्धार्यश्रावका' कल्पमेकाक्षरस्य चक्रवर्तिन सवतथागतोष्णीषाणा उपर्युपरि वर्तमानस्याप्रतिहतशासनस्यापरिमितबलपराक्रमस्य भगवत उष्णीषराजचक्रवर्तिन' पुनरपि कल्प भाप हम् अस्मि काले कलौ युगे ॥

अथ भगवतो दुरतिक्रमशासनस्य त्रैलोक्यगुरो सर्वदेवनागयक्षगन्धर्वासुरगरुडकिन्नरमहोरगस कृतस्य सर्वस्मार्थसाधकस्य मन्त्रे वक्ष्ये पुनरपि कलौ युगे काले शासना नद्धानकाले समय शासना रक्षको भगवा उष्णीषचक्रवर्ती भविष्यति। सिद्ध च यास्यते। सर्वकाल सर्वबुद्धानां च शासनान्तर्द्धानकालसमये बुद्धोऽय भगवां सत्त्वार्थं करिष्यति । आरक्षकोऽय भगवां सर्वतथागतधर्मकोशस्म सृष्ट । शृण्वन्तु भवन्ता देवगणा ! सर्वसत्त्वाश्च। भ्रम् ॥

एप भगवां सर्वज्ञ बुद्धमन्त्ररूपण व्यवस्थित ।
महाकारुणिक शास्ता विचरु सत्त्वदेहिनाम् ॥

मन्त्राणामधिपति श्रीमा ख्याता उष्णीषसम्मत ।
करुणाध समागम्य स्थितोऽयमेषमक्षर ॥

एष कल्पो मया प्रोक्त एकादशो हि चक्रिणे ।
विस्तीर्ण यस्य नान्तस्य भवन्तस्य धीमत: ॥
कल्पैर्यस्य प्रमाण तु न शक्यं भाषितु जिनै ।
संक्षेपेण प्रवक्ष्ये ते मानुषाणा हितान्यया ॥
एवमुक्ते तदा श्रीमा मञ्जुघोषो महर्द्धिक ।
अध्येषयति त बुद्ध शुद्धावासोपरि स्थितम् ॥
भाष भाष महावीर ! सम्बुद्ध ! द्विपदोत्तम ! ।
नष्टे काले युगान्ते वै मानुषाणा सुखोदयम् ॥
कथमस्य महातेजा महावीरस्य मन्त्रराट् ।
दृष्टसिद्धि प्रदृश्येते क्षिप्र परत्रेह कथमिति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतंसका-
न्महायानवैपुल्यसूत्रात् द्व्यशीतितम
एकाक्षरचक्रवर्त्युद्भवपटलविसर
परिसमाप्त इति ॥

अथ षड्विंशतितम पटलविसरः ।

अथ खलु भगवा शाक्यमुनि पुनरपि शुद्धावासभवनम वलोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमाम न्त्रयते स्म । शृणु मञ्जुश्री ! एवा क्षरचक्रवर्तिनस्य महानुभावस्य सक्षेपेण पटविधानं भवति । विस्तरश पूर्वमुदीरितम् । अधुना सक्षेपेण युगाधम सत्त्वा अल्पायुषो भवन्ति, अल्पप्रज्ञा म न्दचेतस । न शक्य त विस्तरेण पटप्रमाणमयाग साधयितुम् ।

सक्षेपेण वक्ष्यऽह सत्त्वाना हितकाम्यया ।
उत्तमार्थं तु यथा सिद्धि प्राप्नुवन्ति त जापिन ॥

उत्तमसाधन कर्तुकामेन अनाहते पटे छिन्नदशे केशापगते अश्लक्ष्णैर्वर्णभगवा चित्रापयितव्य । समन्तात भगवान्त्रकमवलक सर्वलोकाधिपति पुरुषोत्तम द्विपदानामग्र्य तथागतरत्न रत्नकेतुनामा जिनोत्तम धर्म देशयमान सम तज्ज्वालप्रभामण्डल । अधस्ताद् ब्रह्मा आर्यवज्रपाणिश्च, उपरिष्टा मालाधारिणौ देवपुत्रौ, अधस्तात् साधक ॥

तस्याग्रतस्त्रिसन्ध्य अगरुधूप दहता दशलक्षाणि जपत् । पश्चात् कर्माणि भवन्ति ॥

प्रथम चक्रमारोहन कर्तुकाम, द्वादशाह पुष्पाहारमय व्रत कृत्वा प्रातिहार्यकपक्षे भगवतोऽग्रतस्त्रिस यमगरुधूप दहता दश लक्षाणि जपत् । अन्ते पूर्णमास्या उदारा पूजा कृत्वा, हस्तेनावष्टभ्य, तावज्जपत्, यावत् प्रज्वलितमिति । त गृहीत्वा विद्याधरचक्रवर्ती भवति । येऽदृष्टपूर्वा या पश्यति, ते सहोत्पतति ॥

अथन्त्रत्र साधयितुकाम, श्वेतच्छत्र विचित्र चाभिनव का रयित्वा, सुवर्णचक्रचिह्न राजतरत्नावलम्बिना पताकेन विधानेन [illegible] कृत्वा जपद्, [illegible] मयमतापनिष्ठति । अनेन च भगवता- ऽग्रतस्त्रिस- यमगरुधूप [illegible] जपा । अन्ते पूर्णमास्यामुदारां पूजा कृत्वा, हस्तेनावष्टभ्य तावज्जपेत् यावत् प्रज्वलितमिति । त गृहीत्वा विद्याधरचक्रवर्ती भवति । मासे मासे पौर्णमास्या पञ्चभि-

अथ त्रिशूलं साधयितुकाम, पुष्पलोहमयं त्रिशूलं कृत्वा, संवत्सरं जपेत्। ततो वाल्मुकामयं हस्तप्रमाणं चैत्यं कृत्वा, तस्य महतीं पूजां कृत्वा, उदारं च बलिं निवेद्य, दक्षिणहस्तेन त्रिशूलं गृहीत्वा, तावज्जपेत्, यावत् पर्यङ्कं बध्वा यावत् स्फुरति, ज्वलति, रश्मिसहस्राणि प्रमुञ्चति। अत्रान्तरे महेश्वरप्रमुखा देवा आगच्छन्ति। सर्वविद्याधरा पुष्पवर्षं प्रवर्षन्ति। ततस्तेः परिवृतः यावता पश्यति, यैश्च दृश्यते, तैं महोत्पतति। त्रिनेत्र द्वितीय इव महेश्वरः सर्वविद्याधरनमस्कृत महाकल्पस्थायी निरीक्षितमात्रेण दुष्टचित्तां पातयति। न कस्यचिद् गम्या भवति। सदेवके लोके प्रागेव विद्याधराणां च्युतः सुखावत्यामुपपद्यते।

अथ वेताड साधयति। अक्षताङ्ग पुरुष गृहीत्वा, चतुरखदिर कीलकैः यन्त्रितस्योरस्युपविश्य, रक्तचूर्णं जुहुयात्। तस्य जिह्वाग्रे चिन्तामणिरत्नं दृश्यते। तं गृह्य विद्याधरचक्रवर्ती भवति। यानि प्रहरणानि चिन्तयति, तानि मनसैवोपपद्यन्ते। योजनशतं प्रभयावभासयति। इच्छया कालं करोति। यत्रेच्छति, तत्र गच्छति। लोकधात्वन्तरेऽपि विद्याधरचक्रवर्ती भवति। च्युतो विमलायां लोकधातावुपपद्यते॥

द्वितीय वेताडसाधनम्। अक्षताङ्गं वेताडं गृहीत्वा, खदिरकीलकैः कीलयित्वा, तस्य मुखे लोहचूर्णं जुहुयात्। तस्य जिह्वा निर्गच्छति। तं छित्वा, शतपरिवारः उत्पतति। अन्तरकल्पं जीवति। सुमेरुमूर्द्धनि क्रीडति, रमति। यदा मृयते, तदा एकदेशिको राजा भवति॥

अथाङ्कुशं साधयितुकाम, कुशमयमङ्कुशं कृत्वा, कृष्णमयारेकतरेण पञ्चगव्येन प्रक्षाल्य, एकरात्रोषितः अङ्कुशस्य हस्तं प्रमाणमात्रं कर्तव्यम्। उदारां पूजां कृत्वा, वज्रपाणेर्ग्रतमग्निपशः प्रज्वाल्ययितं कर्तव्यम्। वज्रं कुर्यात् तथैव सितातपत्रस्य आत्मनः रक्षा कर्तव्या। तेजोराशिना मण्डलबन्ध विकिरेणेन कीलका सप्ताभिमन्त्रिता कृत्वा, चतुर्दिशं निखानयितव्या। अथाबन्ध स्थानं च परिग्रह कृतं भवति। ततो द्वितीये प्रहरे एकाग्रमना पर्यङ्कं बध्वा, अङ्कुशं गं ध

अथ षड्विंशतितम पटलविसर ।

अथ खलु भगवा शाक्यमुनि पुनरपि शुद्धावासभवनम वलोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमाम न्त्रयते स्म । शृणु म ञ्जुश्री । एवा क्षस्चक्रवर्तिनस्य महानुभावस्य सक्षपेण पटविधान भवति । विस्तरश पूर्वमुदीरितम् । अधुना सक्षेपेण युगाधम सत्त्वा अल्पवीर्या भवन्ति, अल्पप्रज्ञा मन्दचेतस । न शक्य न्त विस्तरश पटप्रमाणप्रयाग साध यितुम् ।

सक्षपेण वक्ष्येऽह सत्त्वाना हितकाम्यया ।
उत्तमार्थं तु यथा सिद्धि प्राप्नुवन्ति स जापिन ॥

उत्तमसाधन कर्तुकामेन अनाहते पटे अच्छिन्नदश कशापगते अश्लक्ष्णैर्वर्णैर्भगवा चित्रापयितव्य । रमराजा धर्मचक्रप्रवर्त्तक सर्व लोकाधिपति पुरुषोत्तम द्विपदानामग्र्य' तथागतरत्न रत्नकेतुनामा जिनोत्तम धर्म देशयमान सम तज्वालप्रभामण्डल । अधस्ताद् ब्रह्मा आर्यवज्रपाणिश्च, उपरिष्टान्मालाधारिणौ देवपुत्रौ, अधस्तात् साधक ॥

तस्याग्रतस्त्रिस न्ध्य अगरुधूप दहता दशलक्षाणि जपत । पश्चात् कर्माणि भवन्ति ॥

प्रथम चक्रमा रन कर्त्तम , द्वादशार पुष्पलोहमय चक्र कृत्वा प्रातिहारकपक्षे भगवताऽग्रतस्त्रिस न्ध्यमगरुधूप दहता दश लक्षाणि जपत् । अन्ते पूर्णमास्या उदारा पूजा कृ त्वा, हस्तेनावष्टभ्य, तावज्ज पेत्, यावत् प्रज्वलितमिति । त गृहीत्वा विद्याधरचक्रवर्ता भवति । यैदृश्यते, यांश्च पश्यति, ते सहायतनि ॥

अथच्छत्र साधयितुकाम , श्वेतच्छत्र विचित्र नाभिनव कृ त्वा, सुवर्णवज्रचिह्न शाशयरत्नावलम्बित तनाननैव विधानेन शिरसि कृ त्वा जपद्, नि त्य स्वयमेवोपतिष्ठति । अनेन च भगवतो ऽग्रतस्त्रिस न्ध्यमगरुधूप दशल क्ष जपे । अन्ते पूर्णमास्यामुदारां पूजा कृत्वा, हस्तेनावष्टभ्य तावज्जपेद् यावत् प्रज्वलितमिति । तं गृहीत्वा विद्याधरचक्रवर्ती भवति । मासं मासं पौर्णमास्यां पञ्चभि.

अथ त्रिशूलं साधयितुकामः, पुष्पलोहमयं त्रिशूलं कृत्वा, संवत्सरं जपेत्। ततो धातुकामयं हस्तप्रमाणं चैत्यं कृत्वा, तस्य महतीं पूजां कृत्वा, उदारं च बलिं निवेद्य, दक्षिणहस्तेन त्रिशूलं गृहीत्वा, तावज्जपेद्, यावत् पर्यङ्कं त्वा यावत् स्फुरति, ज्वलति, रश्मिसहस्राणि प्रमुञ्चति। अतो तत्र महेश्वरप्रमुखा देवा आगच्छन्ति। गगनतले धरा पुष्पवर्षं प्रवर्षन्ति। ततस्तं परिवृतं यावता पश्यति, यत्र दृश्यते, तैः सहोत्पतति। त्रिनेत्रः द्वितीय इव महेश्वरः सर्वविद्याधरनमस्कृतः महाकल्पस्थायी निरीक्षितमात्रेण दुष्टचित्ता पातयति। न कस्यचिद् गम्यो भवति। सदेवकं लोकं प्रागेव विद्याधराणां च्युत सुखावत्यामुपपद्यते।

अथ वेताडं साधयति। अक्षताङ्गं पुरुषं गृहीत्वा, चतुरन्तैः कीलकैः यन्त्रितस्योरस्युपविश्य, रक्तचूर्णं जुहुयात्। तस्य जिह्वाग्रे चिन्तामणिरत्नं दृश्यते। तं गृह्य विद्याधरचक्रवर्ती भवति। यानि प्रहरणानि चिन्तयति, तानि मनसैवोपपद्यन्ते। योजनशतं प्रभयावभासयति। इच्छया कालं करोति। यत्रेच्छति, तत्र गच्छति। लोकधात्वन्तरेऽपि विद्याधरचक्रवर्ती भवति। च्युतो विमलायां लोकधातावुपपद्यते॥

द्वितीयं वेताडसाधनम्। अक्षताङ्गं मृतं गृहीत्वा, चन्दनकीलकैः कीलयित्वा, तस्य मुखे लोहचूर्णं जुहुयात्। तस्य जिह्वा निर्गच्छति। तं छित्वा, शतपरिवारं उत्पतति। अन्तरकल्पं जीवति। सुमेरुमूर्द्धनि क्रीडति, रमति। यदा म्रियते, तदा एकदेशिको राजा भवति॥

अथाङ्कुशं साधयितुकामः, कुशमयमङ्कुशं कृत्वा, कृष्णमयो रेकतरेण पञ्चगव्येन प्रक्षाल्य, एकरात्रोषितं अङ्कुशस्य हस्तप्रमाणमात्रं कर्तव्यम्। उदारां पूजां कृत्वा, वज्रपाणेर्घृतप्रदीपशतं प्रज्वाल्यितं कर्तव्यम्। वज्रं कुर्यात् तथैव सितातपत्रस्य आत्मनः रक्षा कर्तव्या। तेजोराशिना मण्डलबन्धं विकरेणेन कीलकां सप्ताभिमन्त्रितां कृत्वा, चतुर्दिशं निखानयितव्या। अथानेन स्थानं च परिग्रहं कृतं भवति। ततो द्वितीये प्रहरे एकाग्रमनाः पर्यङ्कं बध्वा, अङ्कुशं गृह्य

पुष्पधूपैरभ्यर्च्य कृतरक्षः सर्वबुद्धबोधिसत्त्वां नमस्कृत्य अङ्गारं हस्तेन गृह्य तावज्जपेद् यावज्ज्वलितः। ततो नरकाधिपानां देवानां वेदना व्युपशाम्यन्ते । सर्वबुद्धबोधिसत्त्वां नमस्कृत्य उत्पतति । विद्याधरराजो अप्रतिहतगति [illegible] । सर्वदेवनागयक्षादयश्च दृष्ट्वा दूरादेव प्रणामं कुर्वन्ति । यन्त्रस्थाने यदा मृयते, तदा वज्र भवनं गच्छति । वज्रपाणिं पश्यति । यदि पटं साधयति, तेन ज्वलितेन विद्याधरो भवति । यदीच्छति यक्षं साधयितुं तस्य स तस्य नाम ग्रहाय लक्षं जपेत् । ततो एकरात्रोषितः उदारां पूजां कृत्वा अर्ककाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य तिलानां दधिमधुघृताक्तानामष्टसहस्रं जुहुयात् । होमान्ते आगच्छति । धनं यमिच्छति तं ददाति । वश्यप्रति किङ्करवश ॥

अथ महेश्वरं कर्तुकामः महेश्वरस्य महतीं पूजां कृत्वा दक्षिणायां मूर्त्तौ अर्ककाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य अष्टसहस्रं जुहुयात् । हाहाकारशब्दो भवति । न भेतव्यम् । ततः आगच्छति ब्रवीति किं करोमि । सर्वे महेश्वरा विद्या मम सिद्धा भवन्तु । यदुक्तं तावत् न नश्यति । एवमस्त्विति कृत्वा अन्तर्धीयते ॥

एवं त्रिशूलस्य सर्वकर्माणि । [illegible] कर्तव्यः । कृतरक्षेण कार्यम् ॥

अथ यक्षिणीं आकर्षयितुकामः तस्य नाम गृह्य सहस्रम् ॥ रक्तपुष्पाणि जुहुयात् । आगच्छति वरं ददाति समीपे महाहेडकस्य मागच्छति । माता भगिनी भार्या वा भवति । अथ न वा गच्छति । मूर्द्धानमस्य स्फुटति ॥

नागीमाकर्षयितुकामस्य नागपुष्पाणामेव एवं विधिः । यक्षं आकर्षयितुकामस्य मासत्रयं दधिभक्तं जुहुयात् । अन्ते एकरात्रोषितः भगवतः पूजां कृत्वा यक्षाणां यक्षराज्ञे चोदनानि निवेद्य यक्षाकर्षणं करिष्यामीति मनसि कृत्वा वज्रसमिधां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्रं जुहुयात् । अन्ते ततो कुबेराद्या यक्षा आगच्छन्ति । तेषां रक्तकुसुमैः अर्घो दीयते । वक्ष्यन्ति किं कर्तव्यं ते । वक्तव्याः

गृह्य सपरिवार उत्पतति । विद्याधरचक्रवर्ती भवति । वज्रपाणि तुल्यपराक्रमः महाकल्पे जीवति । भिन्ने देहे वज्रपाणिभवनं गच्छति ॥

एवं शूलचक्रशरशक्तिप्रभृतयः सर्वे प्रहरणा पटपादुकखण्डकाष्ठ यज्ञोपवीतादीनि परकल्पविधानेन साधयितव्यानि । सर्वेषां त्रिविधा सिद्धिः ॥

शान्तिकं कर्तुकामः पद्माकारं वेदिं कृत्वा याज्ञिकैः समिद्भि रग्निं प्रज्वाल्य मन्त्रेण पद्माहुतीनां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । त्रिरात्रेण आत्मनः परस्य वा शान्तिर्भवति । सप्तरात्रेण ग्रामस्य वा नगरस्य वा । महामारि उपद्रवे शमीसमिधानां दधिमधुघृताक्तानां जुहुयात् । उदुम्बरसमिधानां दधिमधुघृताक्तानां जुहुया दनावृष्टे । वृमधुर जुहुयात् । सर्वत्र परमशान्तिर्भवति । भिक्षाहारः त्रिंशलक्षं जपेत् । प्रातिहारकपक्षे शुक्लपूर्णमास्यां त्रिरात्रोपितः चन्द्रग्रहे कृष्णगोक्षीरं अष्टशताभिमन्त्रितं कृत्वा पिबेत् रसायनं गुणोपेतं भवति । दूर्वाप्रवालानां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्रं दशरात्रं जुहुयात् । अका-लमृत्युं प्रशाम्यति । दीर्घायुर्भवति । ध्वजशङ्खादीनि अभिमन्त्रयेत् । दृष्ट्वा श्रुत्वा च परसैन्यं स्तम्भयति । सर्वव्रीहिगन्धोदकपरिपूर्णं नवं कलशं कृत्वा अष्टशतजप्तेन विनायकोपद्रुतं स्पृष्ट्वा स्नापयेत् । अभिषिक्तो लक्ष्मीवां भवति । अनेनाभिषेकेण सर्वपापैः प्रमुच्यते । मण्डलक र्माणि करोति । ग्रहकर्माणि शतसहस्रजप्तेन मयूरपिच्छकेन सर्वविषां नाशयति । तेनैव ज्वरमक्षिशूलरोगादीं नाशयति । सूत्रकेण सर्वज्वरां मुद्रासमेतयुक्तो मन्त्रेणासुरयन्त्राणि घातयति । खदिरसमिधानां दधि मधुघृताक्तानां अष्टसहस्रं जुहुयात् । महानिधानं प्रयच्छति ॥

समुद्रगामिनीं नदीमवतीर्य रक्तचन्दनाक्तानां पद्मानां शतस हस्रं प्रवाहयेत् । पद्मराशितुल्यं निधानं लभति । दीयमानमक्षयं भवति । बिल्वाहुतीनां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्रं जुहुयात् । भोगां प्राप्नोति ॥

पुष्पधूपैरभ्यर्च्य कृतरक्ष सर्वबुद्धाधिमत्त्वां नमस्कृत्य अङ्कुशं हस्तेन गृह्य तावज्जपेद् यावदत्रान्तरे नरकाधिकाना देवानां वेदनान्युपशाम्य ते । सर्वबुद्धबोधिसत्त्वा नमस्कृत्य उत्पतति । विद्याधरराजो अप्रतिहतगतिः अङ्कुशगग्रहस्त । सर्वदेवनागयक्षादयश्च दृष्ट्वा दूरादेव प्रणामं कुर्वन्ति । कल्पस्थाया यदा मृयते, तदा वज्र भवनं गच्छति । वज्रपाणिं पश्यति । यदि पट साधयति, तेन ज्वलितेन विद्याधरो भवति । यदिच्छति कल्प साधयितु तस्य स त्रस्य नाम ग्रहाय लक्षं जपेदन्ते एकारात्रोषितः उदारां पूजां कृत्वा अर्क काष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य तिलानां दधिमधुघृताक्तानामष्टसहस्र जुहुयात् । होमान्ते आगच्छति । धन यमिच्छति त ददाति । वश्य तिष्ठति किङ्करवशः ॥

अथ महेश्वर कर्तुकामः महेश्वरस्य महतिं पूजां कृत्वा दाक्षिणायां मूर्त्ता अर्ककाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य अष्टसहस्र जुहुयात् । हाहाकारशब्दं भवति । न भेतव्य तत आगच्छति ब्रवीति किं कर्तव्या सर्वे महेश्वरा विद्या मम सिद्धा भवन्तु । यद्व रोचति त ददाति । एवमस्त्विति कृत्वा अन्तर्धीयते ॥

एव विष्णुब्रह्मादयमाकर्षयति । ये नारायणानि तस्यादेशेण निदेशः कर्तव्यः । कृतरक्षेण कार्यम् ॥

अथ याक्षिणी आकर्षयितुकामः तस्य नाम गृह्य साष्टाग्र ॥ कपुष्पाणि जुहुयात् । आगच्छति वर ददाति सप्तमे साष्टाहेऽवश्यमागच्छति । माता भगिनी भार्या ये चारोचति । अथ न वा गच्छति । मूर्द्धानमस्य स्फुटति ॥

नागीमाकर्षितुकामस्य नागपुष्पाणामेष एव विधि । यक्षमाकर्षितुकामस्य मासत्रय दधिभक्त जुहुयात् । अन्ते एकरात्रोषितः भगवतः पूजां कृत्वा यक्षाणां यक्षराज्ञे चोदनानि निवेद्य यक्षाकर्षण करिष्यामीति मनसि कृत्वा वटवृक्षसमिधां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । अत्रान्तरे कुबेराद्या यक्षा आगच्छन्ति । तेषां रक्तकुसुमैः अर्घ्यं दीयते । वक्ष्यन्ति किं कर्तव्य ते । वक्तव्याः

गृह्य सपरिवार उत्पतति । विद्याधरचक्रवर्ती भवति । वज्रपाणि तुल्यपराक्रमः महाकल्पं जीवति । भिन्ने देहे वज्रपाणिभवनं गच्छति ॥

एवं शृङ्गारकशरशक्तिप्रभृतयः सर्वे प्रहरणाः पटपादुकखण्डकाष्ठ यज्ञोपवीतादीनि परकल्पविधानेन साधयितव्यानि । सर्वेषां त्रिविधा सिद्धिः ॥

शान्तिकं कर्तुकामः पद्माकारं वेदिं कृत्वा याज्ञिकैः समिद्भि रग्निं प्रज्वाल्य मन्त्रेण पद्माहुतीनां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्रं जुहुयात् । त्रिरात्रेण आत्मनः परस्य वा शान्तिर्भवति । सप्तरात्रेण ग्रामस्य वा नगरस्य वा । महामारि उपद्रवे शमीसमिधानां दधिमधुघृ ताक्तानां जुहुयात् । उदुम्बरसमिधानां दधिमधुघृताक्तानां जुहुया दनावृष्टे । वृषधूपं जुहुयात् । सर्वत्र परमशान्तिर्भवति । भिक्षाहारं त्रिशलक्षं जपेत् । प्रातिहारकपक्षे शुक्लपूर्णमास्यां त्रिरात्रोषितः चन्द्रग्रहे कृष्णगोक्षीरं अष्टशताभिमन्त्रितं कृत्वा पिबेत् रसायनं गुणोपेतं भवति । दूर्वाप्रवालानां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्रं दशरात्रं जुहुयात् । अका लमृत्युः प्रशाम्यति । दीर्घायुर्भवति । ध्वजाग्राणि अभिमन्त्रयेत् । दृष्ट्वा श्रुत्वा च परसैन्यं स्तम्भयति । सर्वव्रीहिगन्धोदकपरिपूर्णं नवं कलशं कृत्वा अष्टशतजप्तेन विनायकोपद्रुतं स्पृष्ट्वा स्नापयेत् । अभिषिक्तो लक्ष्मीवां भवति । अनेनाभिषेकेण सर्वपापैः प्रमुच्यते । मण्डलक र्माणि करोति । ग्रहकर्माणि शतसहस्रजप्तेन मयूरपिच्छकेन सर्वविषां नाशयति । तेनैव ज्वरमाक्षिशिरोरोगादीं नाशयति । मूलकेण सर्वज्वरां मुद्रासमेतयुक्तो मन्त्रेणासुरयन्त्राणि घातयति । खदिरसमिधानां दधि मधुघृताक्तानां अष्टसहस्रं जुहुयात् । महानिधानं प्रयच्छति ॥

समुद्रगामिनीं नदीमवतीर्य रक्तचन्दनाक्तानां पद्मानां शतसहस्रं प्रवाहयेत् । पद्मराशितुल्यं निधानं लभति । दीयमानमक्षयं भवति । तिलाहुतीनां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्रं जुहुयात् । भोगा प्राप्नोति ॥

देवा वशीकर्तुकाम' अगरुसमिधानां दधिमधुघृताक्तानां जुहुयात् अष्टसहस्रं । त्रिसन्ध्यमेवं त्रिंशतिरात्र दुत्तानां दधिमधुघृताक्तानामेकीकृत्य जुहुयात् । वश्यगमत्र भवति ॥

यक्षाणां वशीकरणे गुग्गुलुगुटिकानां दधिमधुघृताक्तानां जुहुयात् । अशोकसमिद्भिर्यक्षिणीनाम् नागानां नागपुष्पां आर्यवज्र वज्रपाणिरगरुसमिधाभि विद्याधराणां देवदारुसमिधाभि अगुरु समिधानां तुरुष्कतैलाक्तानां ग न्धर्वाणां कु न्दुरुहोमेन प्रेतानां श्रीवासकहोमेन किन्नराणां सर्जरसहोमेन विनायकानां सर्वेषामष्टशतिको होमः सप्ताह राजानस्य राजसर्षपतैलाक्तानां अष्टशतं जुहुयात् । त्रिसन्ध्यं सप्तरात्र आदित्याभिमुख लक्षं जपेत सर्वपापै प्रमुच्यति ॥

सर्वविद्यानामाप्ययन कर्तुकाम गोमूत्रयावकाहार' उशीरमयीं प्रतिकृतिं कृत्वा शुक्लपुष्पैरभ्यर्च्य क्षीराष्टशत जुहुयात् । क्षीरेण च स्नपयेत् । अष्टशतजप्तेन अगरुधूपं दद्यात् । आप्यायिता भवति । सकृदुच्चारितेन आत्मरक्षा कृता भवति । द्विरुच्चारितेन परस्य त्रिरुच्चारितेन द्रव्यस्य रक्षा कृता भवति ॥

छिन्नभिन्नलष्टकीलितानां आप्यायनं कर्तुकाम उशीरमयीं प्रतिकृतिं कृत्वा शुक्लपुष्पैरभ्यर्च्य अनन उर्णीपगाजन पश्चयाग्रत राजसर्षपाणां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । विद्यामुद्दिश्य उत्कीलिता भवति । पापिजनातिरिक्ता विद्यां ज्ञात्वा गारोचनया भूर्यपत्रे लिख्य तत आत्मम त्रमष्टशताभिमन्त्रितं कृत्वा भगवत उदारां पूजां कृत्वा अनेन भगवता सार्द्धं अष्टसहस्रं जप्त्वा तत्रैव कुशमस्तरे स्वपेत् । कर्मातिरिक्तां स्वप्न आग य कथयति ॥

अथ पद्म साधयितुकाम रक्तचन्दनमय पद्म कृत्वा उदारां पूजां कृत्वा त्रिरात्रोषित' त प । दक्षिणेन हस्तेन गृहीत्वा तावज्जपेद् यावज्ज्वलितमिति । त्रिंशतिपरिवार उत्पतति । विद्याधरचक्रवर्त्ती भवति । अप्रतिहतगति' । यदा मृयते तदा सुखावत्यामुपपद्यते ॥

अथ वज्र साधयितुकाम ,पल्मोकमिश्रया मृत्तिकया वालुकामिश्रया वज्रं कृत्वा भिक्षाहार मार्गे अप शद्रागी मत्त ग्रह त्रीणि

लक्ष जपेत् । पश्चाद्भूचिके यन्त्र कर्त्तव्यम् । त वज्रमन्ते सिद्धार्थकमध्ये स्थाप्य न द्रष्टव्यं न स्प्रष्टव्यं स्थानेऽयम् । ॥र॰नोर गार । ग रेग । [illegible] चिराया ॥ । र ाग , भ ात । त । यज्ञण गृहीत्वा सर्वकर्माणि करोति । पर्वतशिखराणि चूर्णयति । नागह्रदं शोषयति । नदीः प्रतिस्रोतमानयति । नागां विद्रापयति । विषाणि निर्विषीकरोति । सर्वे प्राणिन स्तम्भयति । मोहयति । पातयति । यन्त्राणि चूर्णयति । शकटप्रभृतीनि च स्तम्भयति । चूर्णयति । एवमादीनि सर्वकर्माणि करोति । एष पञ्चसूचिकस्य यन्त्रस्य साधनम् ॥

उष्णीषचक्रवर्तिन साधयतो न कश्चिच्छक्नोति विघ्नं कर्तुम् । साक्षात्म अपि हि विधिना नाविधिना । अस्य च जापकाले सतत बुद्धलोचनां पूर्वं पश्चाच्च जप्तव्यम् । एवं सौम्य न भवति । सिद्धिश्चाभिमुखीभवति ॥

अथ समुद्रगामिना नदीमवतीर्य पद्मानां लक्ष निवेदयेत् । श्री आगत्य वर प्रयच्छति । राज्यं ददाति । अथ त्रीणि लक्षाणि निवेदयेत् । सार्वभौमिको राजा भवति । जम्बुद्वीपाधिपतिर्भवति । विवरस्याग्रतः पट प्रतिष्ठाप्य लक्षाणि त्रीणि जपेत् । सर्वयन्त्राणि पतन्ति । निर्विशङ्क प्रवेष्टव्यम् । प्रविश्य रसरसायन नि काशयति । अथ तत्रैव तिष्ठति वैष्णवचक्रभयमुत्पद्यते । अथ प्रविशति अनुस्मरितमात्रेण भस्मीभवति । मनमेव उत्थापयति । न कदाचिदपि प्रविशति तस्मिन् ॥

शुक्लप्रतिपन्मारभ्य त्रि काल जातीकुसुमैः सकृज्जप्तेन भगवता पादाङ्गुष्ठे ताडयितव्यम् । यावत् पादाङ्गुष्ठाद् रश्मिर्निश्चरति । साधकशरीरेऽन्तर्द्धीयति । तत्क्षणादेवाकुञ्चितकुण्डलकेशा भवति । सपरिवार उत्पतति । विद्याधरराजा भवति कल्पस्थायी ॥

अथ समुद्रतटे पश्चान्मुखं पट प्रतिष्ठाप्य नागकाष्ठैः अग्नि प्रज्वाल्य समुद्रस्योद्दिश्य नागपुष्पाणां लक्ष जुहुयात् । समुद्रे ऊर्मय आगच्छन्ति । सिद्धिनिमित्त न भेतव्यम् । तावद् यावत् समुद्रो ब्राह्मणवेषेणागच्छति । ब्रवीति किं मया कर्त्तव्यम् । वक्तव्यम । वश्यो मे भव । ततो यदुच्यते तत सर्वं करोति ॥

यदि भूम्यां [illegible] ज
पेत्। भूमिं भित्त्वा उत्तिष्ठते। सहस्रपरिवारः उत्पाते महाकल्पस्थायी विद्याधरराजा भवति। अपरिप धन्वायी तेजेन पञ्च योजनानि अत्र भासयति ॥

प्रातिहारकपक्षे जातीपुष्पाणां भगवान् उष्णीषराजस्योपरि लक्षं निवेदयेत्। एकैकं जप्तव्यम्। तावद् यावदुष्णीषात् रश्मि निश्चरति। साधकस्य शरीरेऽन्तर्धीयते। तत्क्षणादेव पञ्चाभिज्ञो भवति। दशलक्षजप्तं यथा यथा प्रयुज्यति तथा तथा अनेनैव भगवता सार्द्धं यदि विद्या जप्यते सा नियतमागच्छति। सान्निध्यं जप्यमाना यदि न चागच्छति स मूर्धा स्फुटति। [illegible]यति ॥

अयं च एकाक्षर उष्णीषचक्रवर्ती तथागत एव साक्षात् कोऽय सदेवके लोके सर्वमन्त्रविद्यानां राजा तथागत एव। सितातपत्रतेजोराशिप्रमुखानि अस्य परिवारः। सर्वेषामुष्णीषराजानाम्। साधनविधानं सर्वं अत्रैव योज्यम्। सर्वे च उष्णीषराजा अनेन साध्या। उत्तमसाधनं इच्छता अस्थानेन योज्यम्। यदि युज्यति उत्तमा सिद्धिर्न भवति। संक्षेपतः सर्वे देवा अनेनाकृष्यन्ते। अथ निधानमुद्घाटयति। यत्र निधानं तिष्ठति तत्र गत्वा अकालकलशं गृह्य सर्वगन्धैर्लिप्य श्वेतचन्दनोदकं कुम्भे प्रक्षिप्य अष्टसहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा निधानं स्थापयेत्। यावद् निधानं तिष्ठति तदा स भूमि स्फुटति। यदि निधानं पुरुषमात्रे तिष्ठति उदकेन स्प्रष्टव्यम्। हस्तमात्रं खात्वा ग्रहीतव्यः ॥

अथ सिंहं साधयितुकाम वल्मीकमृत्तिकया कृत्वा गोरोचनया समालभ्य पिण्डिकायां प्रतिष्ठाप्य उदारां पूजां कृत्वा तावज्जपेद् यावज्ज्वलति। ज्वलितेन सिद्धो भवति। पृष्ठमारुह्य आकुञ्चितकुण्डलकेशः आत्मपञ्चमा पतति। ब्रह्मायुषा नवतिवर्षसहस्राणि जीवति। सर्वविद्याधराणामागम्य ॥

एवं हस्त्यश्वमहिषश्च साधयितव्या। यदा सिंहनादं नदति तदा देवा आसनभ्यश्चक्रन्ति ॥

पगगार गत्वा पगानां ऊ१ निवेदयत । मागनागाग्य गतिल भत । रुकुसुगागगरठिगानां लक्ष जुहुयात् । रातोगया ऊ१ । जातीपुष्पाणा ऊक्ष ममुद्रगामि यां नया भवाहयेत् कन्या लभत यामिच्छति । सर्वे ते उत्तमसाधनानि सिद्धयन्ति ॥

अनन्तवर्णीपत्रवर्तिना स यत्र गच्छति इन्द्रोऽप्यस्यामन द दाति । स॥ । देवराजान दूरादेव दृष्ट्वा भीना त्रस्ता भवति। सर्वेषां च देवराजानां प्रभा प्रभा व्यामीकरोति । योजनशताभ्य तरेण करोति ॥

अय चक्रवर्ता तथागत एप लौके सर्वे च कल्पस्य भग वत' वर्णीपचक्रवर्तिन एकाक्षरस्य वशो वर्तति । तन्निगाश्च सर्वे म त्रत त्रा सकल्पका सविस्तरा इत्याह भगवा शाक्यमुनि' सिंहो नरोत्तम इति ॥

ार्यग्रञ्जुश्रियमूलक पाद् बाधिसत्त्वपिटकावतस

का द् महायानवैपुल्यमूत्रात् चतुर्विंशतिम

एका ानाातकर्माविधिपञ्च

निर्देशपटलविसर

परिसमाप्त इति ॥

सप्तत्रिंशतितम पटलविसरः ।

अथ भगवां शाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य तत्रस्थांश्च देवसङ्घां सर्वांश्च बुद्धबोधिसत्त्वां प्रत्येकबुद्धार्यश्रावकां पुनरपि मञ्जुश्रियं कुमारभूतमाम न्त्रयते स्म । त्रिरिग्राऽय मञ्जुश्री ! सर्वतथागतानां सर्वस्वभूत धर्मकोश चिन्तामाणप्रतिप्रख्य लोकानामा शयसफलीकरणार्थं तस्मिं काले युगाधम भ ये बुद्धक्षेत्रे परिनिर्वृतानां तथागतानां सद्धर्मनेत्री अ तद्वानिकालसमय तस्मि काले तस्मि समये सर्वतथागतानां मन्त्रकोशसरक्षणार्थं त्वदीयकुमारमन्त्रत त्राणां कल्प राजेऽस्मि निधानभूतो भविष्यति । जप्यमाना विधिना सारभू तोऽय मञ्जुश्रीः ! सर्वतथागतमन्त्राणा त्वदीये च कुमारकल्प राजेऽग्रभूतो भविष्यत्यय षडक्षरचक्रवर्ती । अनेन जप्यमानेन सर्वे ताथागता विद्याराजान जप्ता भवति ।।

अपरमपि मञ्जुश्री ! त्वदीयकल्पराजे निधानभूत सारभूत अ ग्रभूत ज्येष्ठभूतमेकाक्षर पूर्वमाषीत् । अतीते काले अतीते समये द्वाष ष्टिगङ्गानदीसिकतप्रख्ये कल्पे अमितायुज्ञानविनिश्चयराजे द्रो नाम तथागतोऽर्हन् सम्यक सम्बुद्ध विद्याचरणसम्पन्न सुगतो लोकविदनु त्तर पुरुषदम्यसारथि शास्ता देवमनुष्याणां बुद्धो भगवा । यस्य स्म रणादेव नामग्रहणमात्रेण पञ्चानन्तर्याणि क्षय गच्छति । नियत बोधिपरायणा बहव सत्त्वा ये नाममात्र श्रावयन्ते । क पुनर्वादो ये मन्त्रसिद्धये । अवश्य च सर्वमन्त्रजापिभि अय भगवानमितायुज्ञान विनिश्चयराजा तथागत प्रथम प्रणाम कर्तव्य । वाचा च वक्तव्या 'नमस्तस्मै भगवत अमितायुज्ञानविनिश्चयराजे द्राय तथाग तायार्हते सम्यक् सम्बुद्धाय' ।।

ततोऽमिताभ रत्नकेतु नत सर्वबुद्धानां प्रणाम कृत्वा यथे प्सित म त्रा जप्तव्या । आशु सिद्धि प्रयच्छन्ति । यत् कारण महाप ण्याभिवृद्धये मन्त्राणां तथागतानां सञ्ज्ञापरिकीर्त्तन नमस्कार च सर्वत थागतानां च प्रमाण नियत बोधिपरायणोऽय कुशलसम्भारपरिपूरितो भवति । बोधिसत्त्वसहृद्य गच्छति । मन्त्रा च तस्य आशु सिद्धिं प्रय

च्छन्ति । अमितायुर्ज्ञानविनिश्चयराजेन्द्रेण तथागतेनार्हता सम्यक् सम्बुद्धेन अयमक्षरमन्त्र सर्वतथागतहृदय सर्वमन्त्रतन्त्राभिमत सर्वकर्मार्थसाधक मञ्जुघोष! त्वदीये कल्पराजे परमरहस्य परमगु ह्यतम लोकानुग्रहाय मयाक्तव्यम् ।

अशिष्ये चापि अधार्मिके
अप्रसन्ने तथा शास्तु शासनेऽस्मि जिनोदिते ।
दुष्ट मानिने चापि शास्तु शासनच्छिद्रिणे ॥
न कथञ्चित् प्रयोक्तव्य अप्रसन्ने जिनसूनुनाम् ।
श्रावकां खड्गिणाश्चापि पूजानुग्रहमक्षमे ॥
न तस्य दत्य मन्त्र नै सिद्धिस्तस्य न दृश्यते ।
श्राद्ध सौम्यचित्तश्च प्रसन्नो जिनशासने ॥
बोधिसत्त्वो तथा नित्य पूजानुग्रहतत्पर' ।
तस्य सिद्धिर्भवेन्मन्त्रे इह कल्प मयोदिते ॥
एकाक्षरे महामन्त्रे मञ्जुघोषनियोजिते ।
तेनासील्लोकनाथेन मन्त्र दत्त सुखावहम् ॥
हृदय सर्वबुद्धानां सर्वमन्त्राणां च उत्तम ।
पद्मसम्भव तथा कोन्य पुरा गीत स्वयम्भुना ॥
मन्त्राणां श्रेयसार्थाय देहिनां पापमोहिनाम् ।
सर्वेऽस्त गता मन्त्रा शास्तुबिम्ब समाश्रिता ॥
तेषु सारभूतोऽय विद्याराजा महर्द्धिक' ।
एक अक्षरविन्यस्ता शाश्वतोऽय प्रवर्त्तते ॥
स्थितैषा धर्मकोटिस्थ बुद्धानां तु जगद्धिताम् ।
धर्मनेत्र्या समाश्रित्य स्थितोऽयमेकमक्षर ॥
सर्वार्थसाधको मन्त्र दुष्टराज्ञां निवारक' ।
करोति कर्मवचित्र्य सर्वकर्मप्रसाधकः ॥
सार्द्ध कर्मसहस्र च कुरुते च ध्रुव तथा ।
विचित्रां सम्पद दद्याद्‍ विधिदृष्टेन कर्मणा ॥

मञ्जुश्रियस्य हृदयोऽयं मकारो मन्त्रमयुत ।
उकारगतिनित्यश्च आशीलोके प्रवर्तिते ॥
अमितायुर्ज्ञानराजेन विनिश्चितार्थं प्रकाशित ।
मञ्जुघोषस्य पुत्रेन महताऽय नशहतु ॥ ॥
त इम युगा तके लोके शास्तरिः परिनिर्वृते ।
सिद्धिं च यास्यते क्षिप्र विधिन्प्रेन कर्मणा ॥
अमितायुर्नाम आशीत् बुद्धक्षेत्रविकल्पितम् ।
तत्रासौ भगवा बुद्ध धर्मचक्रप्रवर्तक ॥
तिष्ठत्यपरिमितां कल्पां आयुर्वमितगाधष्टित ।
अत एव तस्य सञ्ज्ञाभूत्मितायुर्ज्ञानविनिश्चय ॥
राजेन्द्र सर्वलोकानां महर्द्धिकोऽय तथागत' ।
स दष्ट्वा मन्त्रवर मुख्य बुद्धपुत्रस्य धीमते ॥
ज्येष्ठ तनयमुख्यस्य महास्थाने महर्द्धिके ।
ततस्तेन सुतेनैतत् सम भद्रस्य यागिनाम् ॥
ततस्त बुद्धपुत्रा वै मञ्जुघोषस्य दत्तवा ।
अधुनाह तथागता लगकल्पमस्य मुनीरगेत् ॥
इद तन्मन्त्रमुख्य वै भगवानेव भाषितम् ।
श्रेयसार्थं तु भूतानां गणना म नमनोत ॥

नमोऽमितायुर्ज्ञानविनिश्चयराजेन्द्राय तथागतायार्हते सम्यक्सम्बुद्धाय नम सर्वबुद्धानां शान्तेन्द्रराजसमन्तायुरमितायुरत्नकेतुप्रभृतीनाम् । एभ्यो नमस्कृत्वा इदमाप मन्त्रा जगत्प्रभेत्ताक्षरम् । कतम च तत् । म्रुँ ॥

एष स मापो! अमितायुर्ज्ञानविनिश्चयराजेन्द्रेण तथागतेनार्हता सम्यक् सम्बुद्धेन भाषितम् । अमितायुहवत्यां लोकधातौ स्थितेन सर्वसत्त्वानामर्थाय हिताय सुखाय लोकानुकम्पायै महतो जनस्यार्थाय अनागतानां च जनतामवेक्ष्य शासनान्तर्द्धानकालसमय विदित्वा अन्ते युगाधमे रत्नत्रयापकारिणां दुष्टराज्ञां निवारणार्थं ज्येष्ठमौरस पुत्र

सर्वतथागतानां महास्थामप्राप्ताय बोधिसत्त्वाय महासत्त्वाय दत्तवां। बुद्धाधिष्ठानेन समन्तभद्रस्य दत्तवां । समन्तभद्रो बोधिसत्त्वो महासत्त्व मञ्जुश्रियस्य कुमारभूतस्य दत्तवां। ततो मञ्जुश्रियेण कुमारभूतेन सर्वसत्त्वानामनुग्रहार्थं महाकरुणावशेन हृदयस्थः स्वमूर्त्तौ स्थापितवां। अनागतकालमपेक्ष्य युगाधमे शासनान्तर्द्धानकालसमये अहमपश्चिमकस्तथागतः दुष्टे काले कलौ युगे मम शासनसंरक्षणार्थं करिष्यत्ययं मन्त्रवर ॥

अस्य कल्प वक्ष्ये समागत । शृणु कुमार! मञ्जुस्वर! सुस्वर! तवैतन्माहात्म्य कल्पविस्तरम् । अस्य कल्पराजेन्द्रस्य सविस्तरतरं वक्ष्ये ॥

आदौ तावत् पर्वताग्रमारुह्य त्रिंशल्लक्षाणि जपेत् । पूर्वसेवा कृता भवति । क्षीराहारेण मौनिना नान्यत्र मन्त्रगतचित्तेन त्रिशरणपरिगृहीतेन उत्पादितबोधिचित्तेन च मोपधशीलसंवरसमादापनाबोधिसत्त्वसंवरसंवरपरिगृहीतेन जप्तव्यम्। तत कर्माणि भवन्ति। आदौ तावत् पटं लिखापयितव्यम् । उपोषधिकेन चित्रकरेण अश्लेषकैर्वर्णै अन्यतरेण शुचिना चेलखण्डेन पट्टके वा चन्दनकर्पूरकुङ्कुमपर्युषितेन शुचौ देशे शुचिना चित्रकरेण त्रिशुक्लभोजिना शुचिवस्त्रप्रावृतेन आदित्योदयकालपरिपूर्णपक्षदश्यां विशुद्धनक्षत्रेण लिखापयितव्य यावन्मध्याह्नम् । परतो वर्जयेत् । एवं दितमे दिवसे यावत् परिसमाप्त इति ॥

आदौ तावत् पटस्य अमितायुर्वर्ती लोकधातुमालिखेत् । हस्तमात्रे पटे सुगतवितस्तिचतुरश्रे पट्टके वा समन्तादमितायुर्वर्ती लोकधातु समन्तात् पद्मरागेन्द्रनीलस्फटिकमरकतपर्वतैरधस्तात् उपशोभित उपरिष्टाच्च तेषां महारत्नविमानोपशोभिताकार ध्वजपताकोपशोभितोच्छ्रिताकार तत्र मध्ये रत्नसिंहासनोपविष्टममितायुर्विनिश्चयराजेन्द्रं तथागत धर्म देशयमानं समन्तप्रभाज्वालामालिन ईषद्रक्तावदातं वामपार्श्वेरत्नोपलनिषण्ण महास्थामप्राप्त बोधिसत्त्व महासत्त्व चामरव्यग्रहस्तं तथागतदृष्टिं वामहस्तवीजपूर्णकफलन्यस्त प्रियङ्गुश्यामावदातं

सर्वालङ्कारालङ्कृतशरीर सम तज्काल दक्षिणपार्श्वे भगवन्तं समन्तभद्र बोधिसत्त्व महासत्त्वं रत्नोपलस्थित चामरव्यग्रहस्त उद्धूयमानसित विन्यस्तपाणिं वामहस्तेन रत्नपाणिसर्वालङ्काररत्नमकुटविच्छुरितमि यङ्गुश्यामावदात नीलपट्टचलनिकानिवस्त मुक्तिकाहाररत्नयज्ञो पवीत समन्तज्वालामालावबद्ध, तस्य दक्षिणपार्श्वे आर्यमञ्जुश्रियं रत्नोपलस्थितकं कुमारभूत पञ्चचीरकोपशोभित शिर बालदारकाल ङ्कारालङ्कृत कनकवर्ण नीलपट्टचलनिकानिवस्त मुक्तावलीरत्नव्य तिमिश्र यज्ञोपवीत तथागतदृष्टिं ईषत्प्रहसितवदन सौम्याकार चारु- रूप कृताञ्जलिपुट सर्वाकारवरोपेतं लिखापयितव्यम् । तस्याधस्ताद् यथा चे लिङ्ग वेषी सस्थानधारी साधक पद्ममालां गृह्य जानुकोर्प रसस्थित अवनतशिरः पटकोणा तन्वेशे लिखापयितव्यः । भगवत उपरिष्टाच्चत्वारो बुद्धा भगवन्त लिखापयितव्य । दक्षिणोद्देशे द्वौ अ मिताभः पुण्याभश्च । वामपार्श्वे उपरिष्टाद् द्वौ तथागतौ अभिलिखापयि तव्यौ सालेन्द्रराजा रत्नकेतुश्च । सम तप्रभा सम तज्वाला कनकवर्णाः सर्वाकारवरोपेता सर्वपुष्पाभिकीर्णा निषण्णा पद्मासनेष्वेव ना यासनेषु धर्म देशयमानाः पर्यङ्कोपविष्टा सौम्याकारा भगवत उपरिष्टात् पुष्प वर्षं प्रवर्षयमान मेघा तर्गतलीन तथागतविग्रहमुत्पतमान मुनेन्द्रनामा अभिलिखापयितव्यः । सर्वाकारवरापेतं समन्तप्रभाज्वालामालिन द क्षिणहस्तेन वरप्रद वामहस्तेन चीवरकर्णगाग्रमक्तम् ॥

एतद् भगवत अमितायुर्ज्ञानविनिश्चयराज द्रस्य तथागतस्या र्हतः सम्यक्सम्बुद्धस्य पटविधानम् । गास्यैव भगवत अयमेकाक्षरो मन्त्र । उष्णीषराजाऽय उष्णीषचक्रवर्ती प्रतिस्पर्द्धी समतुल्यवीर्यः तुल्यप्रभाव । अचिन्त्यमस्य गुणविस्तारप्रभाव महर्द्धिकोऽय महानु भाव । सक्षेपत सर्वतथागतोष्णीषराजान महाचक्रवर्तिनमेकाक्षरस्य च यानि कल्पविस्तराणि उक्तानि तानि सर्वाणि करोति । असाधि तोऽपि जप्तमात्र कर्माणि कुरुते । न पुनर्यदि साधितः । यथेष्टफल- सम्पदां ददाति । ईप्सित भवति । मनसा यदभिरुचित अस्य पटस्य दर्शनादेव नियत बोधिपरायणो भवति ॥

तस्यैव भगवत अमितायुर्ज्ञानविनिश्चयराजे द्रव्याधिष्ठानेन सर्वतथागतहृदय इत्युच्यते सर्वतथागत उष्णीषराजमित्युच्यते । च क्रवर्ति इत्युच्यते । महाचक्रवर्तिराज इत्युच्यते । मञ्जुश्रिय कुमार भूतस्य हृदय इ युच्यते । एकाक्षर इ युच्यते । संक्षेपत अचि त्यमस्य प्रभाव । अचिन्त्या हि बुद्धानामधिष्ठान । अचि त्य बुद्धविकुर्वितम् । असाधितोऽपि अकृतपुरश्चरणोऽपि सर्वगृहारम्भप्रतिष्ठितोऽपि सर्वभ क्षमन्त्रमांसग्राम्यधर्मप्रतिषेविणोऽपि वर्जयित्वा अश्राद्धस्य अनुत्पादित बोधिचित्तस्य । एतेषां नास्ति सिद्धि । रत्नत्रयोपकारिणां तत्प्रति यत्नोपघातिनां च । एतेषां क्षुद्रकर्मापि न सिद्ध्यन्ति । क पुनर्वादो मध्यमोत्तमा सिद्धि । सर्वकामप्रचारभक्ताचारप्रचारस्य साधिकाष्ट कर्मसहस्र क्षुद्रकर्मप्रयुक्तस्य सिद्ध्यन्ते । कतमे च ते ॥

आदौ तावदेकजप्त आत्मरक्षा । द्विजप्त पररक्षा । त्रिजप्तो म हारक्षा भवति । महाबोधिसत्त्वेनापि दशभूमिप्रतिष्ठितेन न शक्यते सक्षोभयितुम् । क पुनर्वाद तदन्यै सत्त्वै । पञ्चरङ्गिकेण सूत्रेण चतुर्जप्तेन कट्यां वेष्टयेत् । शुक्रबन्ध कृतो भवति । स्वप्नोपघात चास्य न भवेत् । वर्जयित्वा तु स्वेच्छया तद्दह एव रात्र्यामेको यदि रोचते दिने दिने कर्तव्य । अथ न रोचते भस्म सप्ताभिम न्त्रित कृत्वा नाभिदेश स्पृशेत् । त्रिसप्ताह शुक्रबन्ध कृतो भवति । पञ्चजप्तो बुद्ध भगवन्त ध्यात्वा य स्पृशेत् स वश्यो भवति । च न्द्रग्रहे शशिग्रहे शशिमण्डले अर्ककाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य विनापि पटेन पूर्वाभिमुखः आज्याहुतीनां दशसहस्राणि जुहुयात् । राजकुलसमीपे निम्नगानान्तरिते देवायतने वा नान्तरित यस्मि देशे राजा ति ष्ठति तत्र समीपे होमकर्म प्रयोक्तव्य । प्रभाते राजा वश्यो भवति । यदुच्यते तत् सर्व करोति । यदा न पश्यते तदा तस्य चित्त न्यस्त वति । मान्द्यो वा भवति । चित्तविक्षेपतां प्रतिपद्यते । भूयो प्रत्या यन कर्तव्यम् । क्षीराहुतीनामष्टसहस्र जुहुयात् । यत्र वा तत्र वा काले । ततः प्रभृति स्वस्थो भवति । एतत् कर्म श्राद्धानां रत्नत्रयप्रसन्नानां उत्पादितबोधिचित्तानां न कर्तव्यम् । यदि करोति महान्ततर अपु

व्यस्क न्धं प्रसन्नुयात् । अन्येषामपकारिण कर्तव्यम् । दुष्टचित्तानां रौद्रचित्तानां दिनेदिने दर्शन च दातव्यम् । सौम्यचित्ता भवन्ति । यदि न भवन्ति महता अथन वियुज्य ते । प्राणात्यया भवन्ति ॥

पुनरपि कर्म भवति । च द्रग्रहे पलाशसमिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य घृताहुतीनामष्टसहस्र जुहुयात् । प्रभाते देशस्वामी राजा भवति म-न्त्रापयति मन्त्रितव्यम् । सद्भावमुपदर्शयते । उपद्रष्टव्य षण्मासा भ्यन्तरेण सहस्रपिण्ड ग्रामं ददाति । यद्यर्धरात्र जुहोति त्रिभिर्मासै । यदि सर्वयामिक रात्रिं जुहोति मासेनैकेन लभते । यदि मास जुहोति राज्या राज्यां विषय प्रतिलभते । विषयप्रतितुल्य वा ग्राम अन्य वा यत् किञ्चिद् वित्तम् । अरयो न प्रभवन्ति । यदि सम्प्रभवन्ति पुन रपि कर्म भवति ॥

चन्द्रग्रहे अपामार्गकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य पलाशसमिधानां ब्राह्म णारे दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । अन्ते पिचुमन्दपत्राणां कटुतैलाक्तानां आहुतिमष्टसहस्र जुहुयात् । प्रभाते सौम्या ब्राह्मणा राजा विद्विष्टो भवति ॥

अपरमपि कर्म भवति । चन्द्रग्रहे यथोपपन्नकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य घृताहुतीनामष्टसहस्रं जुहुयात् । होमान्ते च यस्यां दिशि प्रभुस्तिष्ठति तस्यां दिशि तद् भस्म क्षिपेत् । स वश्या भवति । य वा त वा यस्मिं वा तस्मिं वा काले रोचते भोगां निस्तरते साहाय्यतां च प्रतिपद्यते । स्वल्पमल्प वा महान्तं वा ग्राममनुप्रयच्छति विषयं वा । अमोघा च सिद्धिर्भवति षड्भिर्मासै नियतम् ॥

अथ क्रुद्धचित्तश्चतुर्वर्ण्यां अन्यतर विकृतस्थाने वा यातो वि कृष्टप्रधानलिङ्गेन वा अन्यदेवताभक्त लौकिकेषु यस्मिं दिशि ते तिष्ठन्ति तदेव वेश्म सोऽस्य देशान्तरं प्रक्रमते । उद्विग्नश्च भवति । रात्रौ प्रपलायते वा । कुटुम्ब वास्य भिद्यते । प्रत्यायन क्षीराष्टसह स्राहुतयो होतव्य । स्वस्थो भवति ॥

अपरमपि कर्म भवति । चन्द्रग्रहे तेनैव विधिना बुद्धबोधिस त्वप्रतिमापटस्य वा सद्धर्मपुस्तके वा सधातुकगर्भचैत्ये वा शुचिना

शुचिवस्त्रप्रावृतेन अहोरात्रोपोषितेन निष्प्राणकेनोदकेन कर्म कर्त्तव्यम्। शुक्लपुष्पैः सुगन्धैः च दनकुङ्कुमपरिपूर्ण कर्पूरधूपधूपितान्श तं कुर्यात्। यत्र कर्म प्रयुज्यते ब्राह्मणारे पलाशकाष्ठे क्षत्रियारे अश्वत्थकाष्ठ वैश्यारे खदिरकाष्ठ शूद्रारेष्वद् ये काष्ठे अग्निं प्रज्वाल्य तदेव कर्म कुर्यात्। ब्राह्मणस्य पलाशसमिध क्षत्रियस्याश्वत्थसमिध वैश्यस्य खादिरसमिध शूद्रस्य अपामार्गसमिध तद यैर्वा यथालब्धे राज्यहोमान्ते कुर्यात्। कर्म तथैव महाराज्ञा अपराजितमूलसमिध जुहुयात्। अष्टसहस्र घृताहुतीना अष्टसहस्र अन्ते च तस्यां तदेव भस्म क्षिपेत्। यस्या निशि महाराजा तिष्ठति। दुष्टचित्त आगच्छति वा उष्णीषचक्रवर्त्ती एकाक्षरमुद्र बध्वा क्षिपेत्। उत्पलमुद्र वा स वित्रस्तो निवर्त्तति। भयचका वा भवति। अन्यद् वा यत्किञ्चिन्म होत्पात भवति। महोपसर्ग चित्तदोस्थित्य येन वाचास्य निवर्त्तते॥

एतानि वा पराणि च यथेष्टानि कर्माणि भवन्ति। वस्त्रमभिमन्त्र्य प्रावरेत्। सुभगो भवति। अक्षिण्यभिमन्त्र्य अञ्जयेत्। सर्वजन प्रियो भवति। सप्ताभिमन्त्रित कुर्यात्। अक्षिणी मुख च सर्जत कृत्वा क्रुद्धस्य मुख निरीक्षयेत्। स वश्या भवति। साम्यश्च पुष्पफल अन्य वा यत्किञ्च सगन्ध सप्ताभिमन्त्रि कृत्वा राज्ञो निवेदयेत्। स चिप्रीतमात्रेण वश्यो भवति। अन्यो वा य कश्चित् सत्त्व स दर्शनमात्रेणैव वश्यो भवति। सर्वाङ्गशूलेषु अष्टशतमभिमन्त्रित कृत्वा उष्णवारिणा स्नायीत। स्वस्थो भवति॥

एतानि कर्माणि कुर्यान्न दुःखितेभ्य सत्त्वेभ्य।
अनाथे पतिते क्षीणे व्रतिने चइह शासने॥
रत्नत्रयप्रसन्नेन कुर्यात् तत् कर्म ईदृशम्।
स्त्रीषु कर्म न कुर्याद् वै बालवृद्धे तथातुरे॥
दरिद्रे दुःखित चापि अल्पसत्त्वे वियोनिजे।
न कुर्यात् कर्ममन्त्र तु महासत्त्व प्रयोजयेत्॥
शूरे साहसिके लुब्धे महापक्षे महाधने।
अतिमानिने प्रचण्डे च कुर्यात् कर्म ईदृशम्॥

शासनद्वेषिणे क्षुद्रे परद्रव्यापहारिणे ।
अश्राद्धे सर्वस त्राणां ओषधीनां न योगिनाम् ॥
प्रगल्भे दुष्टचित्ते च नृपे लोककुत्सिते ।
एतेषु कर्म प्रयुञ्जीत गार्मिकेषु विवर्जितम् ।।
अपर कर्ममित्याहु बुद्धैस्तत् परिवर्जितम् ।
तदेव भस्म क्रुद्धा वै या दिश क्षिपते जपी ॥
तत्रस्था अरय क्षुद्रा नृपतिश्चापि नश्यते ।
दीर्घग्ला यतां याति तेऽपि जना ध्रुवम् ॥
महामार्योपसर्गं च तस्मि देशे तु दृश्यते ।
न कुर्यात् कर्म एव तु स कण्ठपतिताऽपि हि ॥
त्रिसप्ताहाद् विनश्य ते सर्वे तत्र जनाधिपाः ।
यावत् तत्कर्मणा पूण द्विसप्ताहा तु सद्गेन् ॥
प्रथमे चित्तविक्षेप द्विसप्ताहे तु ग्ला यताम् ।
तृसप्ताहे तथा मृत्यु तस्मात् त परिवर्जयेत् ॥
प्रथमे विद्रव ते ते द्वितीये देशविभ्रमम् ।
त्रिसप्ताहे तथा नाश न कुर्यात् कर्म ईदृशम् ॥
केवल सत्त्ववेनया निर्दिष्ट लोकनायकै ।
न भूश सम्पद् ह्येते बुद्धा ते शुद्धमानसा ॥
प्राणापरोधिन कर्म सर्वबुद्धैस्तु गार्हितम् ।
न कुर्यात्तजपी कर्म उत्तम सिद्धिमिच्छता ॥
नरकोपपत्ति कामेषु यतोऽन्येव प्रदृश्यते ।
केवलं तु इद प्रोक्त कारणशुभकर्मफलोदयम् ॥
कर्मवैचित्र्यमाहात्म्य यथा दृष्ट द्विपदोत्तमे ।
शक्त शुभोदय नित्य कारण चास्य शुभप्रदम् ॥
व्यतिमिश्र तथा कर्म व्यतिमिश्रं तु पठ्यते ।
तथर्द कर्मवैचित्र्य दर्शित तत्त्वदर्शिभि॰ ॥

तां जापी वर्जयेत् क्रूरं व्यतिमिश्र कर्म एव वा ।
शक्य भजेत कल्याण शुभकर्मफलोदयम् ॥
प्राणोपरोधान्नरक तु जापी याति पुनः पुनः ।
तन्निवृत्तेस्तथा धर्म अहिंसः कर्ममुत्तमम् ॥
स्वर्ग तथा सिद्धि' मन्त्राणा च शुभा गति' ।
प्राप्यते सुकृत कर्म विरुद्धैर्विरुद्धमुच्यते ॥
धर्माधर्म मया प्रोक्त सर्वज्ञत्व विचेष्टितम् ।
शुभकर्मसदाजापी आरभेत् सिद्धिलिप्सया ॥
म त्रा तस्य सिद्ध्यन्ते जापिनस्य शुभे स्थिते ।
ग[illegible] शुभकर्मपरायणे ॥
मन्त्रिणे श्रेयसा सिद्धि' प्रवदन्ति तथागता' ।
विनयार्थं तु सत्त्वानां कर्मवैचित्र्यमुच्यते ॥
यथेष्ट महत्कर्म तु साधिकाष्ठ च सिद्ध्यते ।
क्षुद्रकर्म प्रकुर्वीत उत्तम तु न लभ्यते ॥
मध्यमं सिद्ध्यते किञ्चिद् यत्नाज्जापहोमितम् ।
अधम सिद्ध्यते क्षिप्रं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥
त्रिविध कर्म निर्दिष्ट उत्तमाधममध्यमाः ।
उत्कृष्टरूपी तपस्वी च लभते उत्तम तथा ॥
मध्यजापी तथा मध्य कर्मसिद्धिमवाप्नुयात् ।
स्वल्पजापी तथा नित्यं स्वल्पकर्मसमावृत ॥
लभते क्षुद्रसिद्धिं तु नान्यसिद्धिमवाप्नुयात् ।
कालप्रमाणजापस्तु होमे दृष्टस्तथा पुन, ॥
अधिकादधिक सिद्धि मध्यमध्येषु दृश्यते ।
स्तोक स्तोकतर कर्म लभ्यते क्षुद्रसिद्धिरिति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वापिटकावतसकात्
महायानवैपुल्यसूत्रात् पञ्चत्रिंशतिम
एकाक्षरमूलम त्र आर्यमञ्जुश्री
हृदयकल्पपटविधानविसर
परिसमाप्त इति ॥

अथ अष्टाविंशतितम पटलविसर ।

अथ भगवां शाक्यमुनि' पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री' ! अपरमपि त्वदीयपटविधान साधनौपयिक सर्वकर्मार्थसाधकम् । एतेनैव तु एकाक्षरेण हृदयमन्त्रेण षडाक्षरेण वामकरान्तेन त्वदीयेन मूलमन्त्रेण वा षडक्षरहृदयेन ॐकारान्येन एकाक्षरेण वा पटस्याग्रत अस्यैव कल्प भवति । पश्चिम काले पश्चिमे समये मयि तथागते परिनिर्वृते शून्ये बुद्धक्षेत्रे युगाधमे प्राप्ते अत्राणे लोके अशरणे अपरायणे इदमेव कल्पराजा त्राणभूत भविष्यति । शरणभूत लयनभूत परायणभूतम् । कतम च तत् ॥

आदौ तावत् पूर्वमेवानाहते पटे केशापगते सप्तहस्तायते वृहस्तपृथुके सदशे कुङ्कुमचन्दनरसपर्युषिते बुद्ध भगवन्त शाक्यमुनिं लिखयेत । पद्मासनोपविष्ट धर्म देशयमान मञ्जुश्रिय कुमारभूतमवलोकयन्तम् । दक्षिणे पार्श्वे सुधन सुभूमिं आर्याभयमतिं मञ्जुश्रिय च भगवतो नमस्कार कुर्वन्त कुमाररूपिण सर्वालङ्कारविभूषिताङ्ग वामपार्श्वे समन्तभद्र आर्यावलोकितेश्वर भद्रपाल सुशोभन च लेखयेत् । भगवत्प्रतिमा ह्रस्वतरा च लेखयितव्या । आर्यावलोकिते श्वरसुधनौ चमरव्यग्रहस्तौ कार्या । तस्य चाधस्तात् । रत्नकरण्डकव्यग्रहस्ता पूर्वकायविनिर्गता लेखयितव्या । उपरिष्टाच्च विद्याधरकुमारौ मालाधारिणौ मेघाश्च वर्षमाणाः सविद्युता लेखयितव्या । सर्वे च बोधिसत्त्वा पुष्पमाणा या भगवता मुख व्यवलोकयन्त कर्तव्या' । सालङ्कारा प्रसन्नदृष्टय पूर्वकाये निषीदवनतेन लेखयितव्या ॥

तमीदृश पट सधातुके चैत्ये स्थाप्य पश्चा मुष्यमधरलक्ष जपेत् । अस्य मञ्जुश्रिय काष्ठमौनी त्रि कालस्नायी तच्चेल्पपरिवर्त्ता सततपोषधिक शाक्यावस्यथाभैक्षभैक्षाहारश्चतुर्भागमन्न कृत्वा रत्नत्रयस्य भागमेक अ य मञ्जुश्रिय अन्यत् सर्वसत्त्वानां शेषमात्मनो पयुञ्जीत । अक्षान्तरायो मागि भगवन्त कृत्वा सर्वसत्त्वालम्बनेन मनसा नात्मार्थमह किञ्चित् करोमि करिष्याम्य यत्र सर्वे

सत्त्वानामर्थायेति ध्यात्वा जाप कुर्यात् । स्नान गन्धं पुष्प धूप बलि प्रदीपांश्च दद्यात् । स्नापन पटच्छायाया' गन्धानधस्तात् पुष्पाणि च बलिं च सतत दद्यात् । तत्र तेषा पूर्व दद्यात् । रत्नत्रयस्य पश्चा मैत्रेयस्य तदनन्तरमवलोकितेश्वरस्य आर्यसमन्तभद्रस्य आर्याकाशगर्भस्य आर्यामृतमते' कुमारभूतस्य च द्रुमभस्य सर्वनीवरणविष्कम्भिण' आर्यवज्रधरस्य आर्यताराया: आर्यमहामायूर्या आर्यपराजिताया भगवत्या प्रज्ञापारमितायाश्च गन्ध पुष्प धूप बलिं च सर्वमेतषा पूर्व दत्वा पश्चात् पटस्य दद्यात् ॥

पश्चाद् बहिरेकस्मिन प्रदेशे सर्वाधूगन्धभश्वहस्तिरूपाणि विनायकानि वल्मीकमृत्तिकया कृत्वा तेषा चाशेष दद्यात् । अविस्मृत्य पिण्याकपिष्टकतिलकृतकुलत्थमत्स्यमांसमूलकवार्त्ताकपद्मपत्रकाम राजनानि च वर्जयेत् । कुशविण्डकोपविष्ट तत्रैव श्रान्त सर्वबुद्धानुस्मृतिं भावयेत् । मनसा जाप कुर्यात् । अन्यत्र विविक्ते कुशसस्तरे शय्या कल्पयेत् । अतिपानमतिभोजन अतिपर्यटन अतिदर्शनमतिशय्यां च वर्जयेत् । त्रि॰ काल बुद्धानुस्मृति भावयेत् । शुक्लवस्त्र च कुर्यात् । शोभनानि च स्वप्नानि नान्यस्य प्रकाशयेत् । भगवतो निवेदयेत् ॥

एवमनुपूर्वेण त्वरमाण अक्षरलक्ष जपेन् । अन्ते च भगवतीं प्रज्ञापारमिता वाचयेत् । जपकाले भगवतोऽथ मञ्जुश्रिय कुमारभूतस्य सुखमवलोकय जाप कुर्यात् । अनाकुलावरपट । अभमुखा त च नमस्कार कृत्वा निवेदयेत् ॥

अनेन विधिना पूर्वसेवा कृत्वा पट कचित् स्वस्थे स्थाने स्थ य कर्म कुर्यात् । यत्र मनस परितुष्टिरस्ति ॥

पटविधान समाप्तम् ॥

पश्चाद् भगव त मञ्जुश्रिय श्वेतचन्दनमयं पद्मासनस्थ भगवतीं प्रज्ञापारमितां वकहस्ते दक्षिणेन दक्षिणेन फल व्याख्यान कारयेत् । तमेकस्मिन शुचौ प्रदेशे पश्चान्मुख स्थापयित्वा तस्याग्रतोऽग्निकुण्ड कुर्यात । सर्वकर्म सचतुरश्र द्विवितस्तिप्रमाण अधश गन्धां सर्वभाण्यानि च क्षिपत् । तस्योपरि कुर्यात् ॥

अनेन विधिना नवमग्निमुत्पाद्य अश्वत्थसमिद्भिरग्नि अथवा शोकस्य वा घृततन्दुलेन क्षारन्धि मधु च सर्वमुपहृत्य ताम्रभाजने स्थापयित्वा अष्टसहस्र परिजप्य पूर्णाहुतिं दद्यात् । पश्चाद् यस्मिं दिने शुक्लप्रतिपदमारभ्य कर्म कुर्यात् अश्वत्थसमिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य विगतधूम दृष्ट्वा अग्निमावाहयेत् । "आगच्छ हारिपिङ्गल ! दीप्तजिह्व ! लोहिताक्ष ! हरिपिङ्गल ! देहि ददापय स्वाहा ॥"

अनेन मन्त्रेणाहुतित्रय दद्यात् । पश्चाद् भगवन्तमावाहयेत् । "आगच्छागच्छ कुमारभूत ! सर्वसत्त्वार्थमुद्यतोऽह साहाय्य मे कल्पय गन्धपुष्पधूप च प्रतिगृह्ण स्वाहा ॥"

यद् ददाति तदनेन दातव्यम् । आगतस्य चार्घो देय' सुगन्धपुष्पपानीयेन पश्चाद्धोम कुर्यात् । सप्तवारानुवाहृत्य एकैकाहुतिं क्षिपेत् । एव सप्तदिवसानि घृततन्दुलानि नित्ययावकेन चाप्यायन कुर्यात् ॥

अत्रान्तरादवश्यमार्यमञ्जुश्रिय कुमाररूपिण पश्यति । द्व्यङ्गुलप्रमाणानां चन्दनसमिधानामष्टसहस्र जुहुयात् । दिनेदिने शत पृथिवीपतीनां वशमानयति । जातीकुसुमाना लक्ष जुहुयात् । राजा वश्यो भवति । पद्मानां दधिमधुघृताक्ताना सहस्र जुहुयात् । द्रव्य लभते । शमीसमिद्भिरग्नि प्रज्वाल्य तिला जुहुयात् । धनपतिर्भवति । सततमुदकमुदक जुहुयात् । प्रातरुत्थित सर्वजनप्रियो भवति । अर्कसमिधाना दधिमधुघृताक्तानां लक्ष जुहुयात् । सहस्रपिण्ड ग्राम लभते । बहुपुत्रिकां जुहुयात् । कन्यां यामिच्छति तां लभते । अपामार्ग जुहुयात् व्याधि प्रशमयति । क्षीरवृक्षकाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य तिला हस्तीना लक्ष जुहुयात् । यां चिन्तयित्वा करोति तां लभते । विषयार्थी पद्मानां लक्ष जुहुयात् । विषय लभते । यवाना लक्षहोमेनाक्षयमन्नमुत्पद्यते । गुग्गुलुप्रयक्तु च घृतेन गाढ होमयन् । पुत्र लभते । अहोरात्रीने जातीकुसुमानां पानीय जुहुयात् । सप्ताहेन ग्राम लभते । जातीकुसुमानां जले एकैक पुष्प गृहीत्वा जुहुयात् । अवशेष च यस्य नामाय दीयते स प्राणमात्रेण वश्यो भवति । कुङ्कुम

कस्तूरिकालवङ्गपुष्प च मुखे प्रक्षिप्य जपेत् । येन सह मन्त्रयते स वश्यो भवति। मरीचमप्सरस्याभिमन्त्रित कृत्वा मुखे प्रक्षिप्य क्रुद्धोऽपि वचनेन प्रियो भवति । शिखामनेनैव बध्नीयात् । अदृश्यो भवति । शत्रु दृष्ट्वा मनसानुस्मरेद् विगतक्रोधो भवति । नित्यजापेन सर्वजन प्रियो भवति । महति प्रत्यूषेऽभ्युत्थाय जातीकुसुमसहित पानीय शुचौ प्रदेशे भूमौ जुहुयात् । मन्त्री भवति । अनतिक्रमणीयवचन' । भये समुत्पन्ने मनसि कुर्यात् । भय न भवति । परस्य क्रुद्धस्यापि मैत्रीं भाव यित्वा अनुस्मृत्य मुख व्यवलोकयेत् । विगतक्रोधो भवति । सर्वेसु गन्धपुष्पै. होम कुर्याद् यमुद्दिश्य करोति स वश्यो भवति । सप्ताभि मन्त्रित उदकं प्रत्युषसि पिबेत् । नियतवेदनीय कर्म क्षपयति । स प्तजप्तेनोदकेन मुख प्रक्षालयेत् सर्वजनप्रिया भवति । पुष्पाण्यभिमन्त्र्य यस्य ददाति स वश्यो भवति । आचार्यत्वमेतेन लक्षहोमेन त ण्डुलानाम् । विषयपतित्व तिलाना । पद्माना सहस्र जुहुयात् । दीनार सहस्र लभते । वीरक्रयक्रीता गुग्गुलुसर्जरस गन्धरस श्रीवासक चैकत' कृत्वा जुहुयात् । पञ्चम्यां पञ्चम्यां षण्मासम् । पूर्णे सहस्रगुण लभते । स र्वेग धै प्रतिकृति कृत्वा तीक्ष्णशस्त्रेणैकधारेण छित्वा छित्वा जुहुया त् । दक्षिणेन पादा पुरुषस्य वामपादे स्त्रिय यमिच्छति स वश्यो भवति । सप्ताहं त्रिसन्ध्यं धुत्तरकपुष्पाणि जुहुयात् । गावो लभते । अर्कस्याग्रे धीन्य शिरीषपुष्पैरश्वां अशोकपुष्पै' सुवर्णं व्याधिघातकपुष्पैर्वस्त्राणि लभते । यद यदिच्छति तत् सर्व जातीकुसुमहोमेन करोति । यद्वर्णानि पुष्पाणि पानीये जुहोति सवितुरुदये । तद्वर्णानि वस्त्राणि लभते । सप्तजप्त भाजन कृत्वा भिक्षामटति भिक्षामक्षयां लभते । रात्र्यामुत्थाय परिजप्यात्मान स्वय शोभनानि स्वप्नानि पश्यति ॥

अथ राजान वशीकर्तुकामः तस्य पादपांसु गृहीत्वा सर्षपैस्तै लैश्च मिश्रयित्वा जुहुयात् । सप्ताह त्रिसन्ध्य वश्यो भवति ॥

राज्ञी वशीकर्तुकामः सौवर्चलां शतपुष्पां वाराहीं चैकत' कृत्वा जुहुयात् । सप्तरात्र त्रिसन्ध्य वश्या भवति । राजमात्यं वशीकर्तुकाम भल्लातकाना तिला वचा च प्रतिकृति कृ वा जुहुयात् । सप्ताह सप्तरात्र च वश्यो भवति ॥

पुरोहित वशीकर्तुकाम' ब्रह्मदण्डीं शतपुष्पां चैकत कृत्वा जुहुयात् । सप्तरात्रं निसन्ध्य वश्यो भवति ॥

ब्राह्मणानां वशीकर्तुकाम , पायस घृतसहित जुहुयात् । सर्वे वश्या भवन्ति ॥

अथ क्षत्रिय वशीकर्तुकाम , शाल्योदन घृतसहित जुहुयात् । सप्ताहम् ॥

वैश्याना वशीकरणे यावकां गुडसहितां जुहुयात् । वश्यो भवति ॥

पिण्याक जुहुयात् । शूद्रा वश्या भवन्ति ॥

सर्वानेकत कृत्वा जुहुयात् सर्वे वश्या भवन्ति ॥

चतुःपथे एकशून्ये गृहे वा बलिं निवेद्य योऽस्य ग्लान स तस्माद् विनिर्मुक्तो भवति ॥

मुख स्पृशं जपे ज्वरमपगच्छति । अष्टशतजप्तेन शिरावबन्धेन सर्वव्याधिभ्य पारमुच्यते । सर्वरोगेभ्य सूत्रक बध्वा शिखा बन्ध कृत्वा स्वप्तव्य । सर्वरोगा अपगच्छन्ति । व्याधिना ग्रस्त' जपमात्रेण मुच्यते । गलग्रहे वल्मीकमृत्तिकां जप्त्वा लेप कार्य । व्याधिरपगच्छति । अक्षिरोगे नीलीकलिकानि जुहुयात् । व्युपशाम्यति ॥

पटाबेशाभ्यानिरिकर्म ॥

पूर्वोक्तेन विधानेन अनाहते पटे केशापगते आर्यमञ्जुश्री कुमारभूतः आभिलेख्य' सर्वालङ्कारविभूषित' । रक्तवर्ण कुमाररूपी पद्मासनस्थः । दक्षिणपार्श्वे आर्यावलोकितेश्वर वामपार्श्वे समन्तभद्र । आर्यमञ्जुश्रियस्य किञ्चिदूनौ । त पट स्थापयित्वा कोटिं जपेत् । राजा भवति ॥

चन्दनसमिधानां कुङ्कुमाभ्यक्तानां लक्ष जुहुयात् । राजा भवति । अगरुसमिधानां दधिमधुघृताक्तानां लक्ष जुहुयात् । राजा भवति । जातीकुसुमानां घृताक्तानां कोटिं जुहुयात् । राजा भवति ॥

यत्प्रमाणानां पद्मानां राशिं जुहोति तत्प्रमाणानां दीनाराणां राशीं लभते। यावद् यावत् तावज्जाप्यमाना न गृह्णाति तावद् विद्याधरचक्रवर्ती भवति। भल्लातकाना लक्ष जुहुयात् दीनारसहस्रं ददाति। व्याधिघातकफलाना लक्ष जुहुयात् महाधनपतिर्भवति। अष्टसहस्रहोमेन गुग्गुलुसमिधाना धान्यं लभते। सततिलहोमेनान्यव च्छिन्नं धान्यं लभते। गोतण्डुलानां लक्ष जुहुयात्। सहस्रेणा गोसहस्रं लभते। वहुपुत्रिकाफलानि शमीफलानि चैकत्र कृत्वा जुहुयात्। यामिच्छति कन्यां तां लभते। शमीपत्राणि जुहुयात्। सर्वकामदो भवति। अगस्तिपुष्पाणि क्षीराक्तानि जुहुयात्। ब्राह्मणवशीकरणा। करवीरपुष्पाणि शुक्लानि जुहुयात्। क्षत्रियवशीकरणे। कर्णिकारपुष्पाणि जुहुयाद्राजा वशीकरणे। धुत्तूरकपुष्पाणि जुहुयात्। शूद्रवशीकरणे। अर्कपुष्पाणां दधिमधुघृताक्ताना लक्षं जुहुयात्। सर्वव्याधिभ्यः परिमुच्यते॥

अनेनैव विधिना पुष्पाणां सुगन्धाना लक्ष पादमूले निवेदयेत्। नित्यसुखी भवति। अश्वत्थसमिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य शमीपुष्पाणा सहस्र जुहुयात्। नक्षत्रपीडा व्युपशाम्यति। गोरोचनया मन्त्रमभिलेख्य शिरसि बध्वा सङ्ग्रामऽवतरेत्। शस्त्रैर्न स्पृश्यते। हस्तिस्कन्धे मञ्जुश्रियमग्रतो बलस्य दत्त्वा दर्शनमात्रेणैव परबलस्य भङ्गो भवति। ध्वजाग्रे कुमाररूपिणं सौवर्णमयूरासनस्थं कृत्वा सङ्ग्राममवतरेत्। दर्शनादेव परबलस्य भङ्गो भवति। जातीकुसुमाना पादमूले लक्ष निवेदयेत्। तत्रैव कुशसस्तरे शय्यां कुर्वीत। स्वप्ने यथाभिलषित कथयति। प्रदीपाना सहस्रं दत्त्वा एकमन्त्रीय पद्मसूत्रवर्त्तिं कृत्वा मधुयष्टिं वेष्टयित्वा प्रज्वाल्य पश्येद् यथाभूत मञ्जुश्रियं कुमारभूतं पश्यति॥

द्वितीय पटविधान समाप्तम्।

सौवर्णं रजत वा कुमार कृत्वा वरद दक्षिणेन पाणिना। वामेन भगवतीं प्रज्ञापारमितां दधान तमीदृश सधातुककरण्डकं पुरतः स्थाप्याक्षरलक्ष जपेत्। ५ वामारिणा कुर्यात्। बालदारकदारिका

श्वास्याग्रतो भोजयितव्या । [illegible] ।
जपपरिसमाप्तौ पुष्पत्रयेणार्घं [illegible] । [illegible]
हनविसर्जनं पद्ममुद्रा [illegible] कुर्यात् । [illegible]
स्वस्तिकमुद्रया आसनं पूर्णमुद्रया [illegible]
रथमुद्राया प्रदीप यमलमुद्रया धूप [illegible] मुद्रया
बलि अनेन विधानेन रात्रौ [illegible]
सिरिति । पश्चात् कर्माणि कुर्यात् ॥

जातीकुसुमानां समुद्रगानां [illegible] । [illegible]
लभते । रात्रौ जातिकुसुमैः [illegible] । [illegible]
पश्यति धर्मं दशयमान [illegible]
कुर्यात् । नान्यस्य कुर्यात् । [illegible]
कधूपं मधुमिश्रं जुहुयात् राज्य लभते । [illegible]
मेव पश्यति धर्मदेशनां च कुर्यात् । [illegible]
सम्मुखमरभ्रापते भवतीति [illegible] ॥

तृतीय [illegible] ।

रक्तचन्दनमय कुमारूपिण [illegible] अन्यत्र
त्रोरमती साशोकवृक्षाश्रयां कारयेत् । [illegible]
सर्षपराजिकाव्यामिश्रेण रक्तचन्दन [illegible]
जुहुयात् यस्य नाम्ना [illegible]
यस्य नाम्ना जुहुयात् स वश्यो भवति । [illegible]
जुहुयाद् यस्य नाम्ना स वश्यो भवति । [illegible]
णवशीकरणं [illegible] ।
वैश्यवशीकरणं [illegible]
प्रसन्न जुहुयात् । त्रिमधु [illegible] सप्ताह यस्य [illegible]
वति । निम्बपत्राणि कटुतैलाक्तानि जुहुयात् [illegible]
[illegible] सप्ताह यस्य नाम्ना [illegible] भवति । [illegible]
णम् ॥

बृहतीकुसुमानां लक्षं जुहुयात् [illegible] । कालाञ्ज
निकाकुसुमानामष्टसहस्रं जुहुयात् महान्तं ग्रामं [illegible] । [illegible]

जुहुयात् धान्यमक्षयं लभते । आपणापूपाणि जुहुयात् सुवर्णं लभते । वस्त्रा दधिमधुघृताक्तां जुहुयात् सार्वकालं पुत्तरवाद्रा भवति । ब्राह्मी रसघृतगश्चितां ताम्रभाजने । स्थापयित्वा तावज्जपेद् यावद् दशसहस्राणि पश्चात् पिबेत सर्वशास्त्रा विजयते । यस्य कद्रूस्यापसहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा लाभ लिप्ताम् परस्य स क्रोधं मुञ्चति ॥

न्यूनं विधानम् ।

अनाहत पटं केशापगते उपोषधिकेन चित्रकरेण अश्लेषकैर्वर्णैः आर्यमञ्जुश्रियश्चित्रापयितव्यः । पद्मासनोपविष्टः धर्मं देशयमान दक्षिणपार्श्वे आर्यमहासेनला वामपार्श्वे चार्यप्रज्ञापारमिता जापवती सवालङ्कारविभूषिता शुक्लाम्बरनिवसना । तस्याधस्तात् पद्मसरः, बहुविधपुष्पसङ्कीर्णे नागराजानौ अकायविनिर्गतौ पद्मदण्डधृतहस्तौ आर्यापराजिता चैत्येम विघ्नविनायका नाशयन्ती अग्निज्वाला मुखी भकुटिकृतललाटां मन्यारम पादा आर्यपर्णशबरी पाशपरशुव्यग्रहस्ता कृष्णरक्तनेत्रा मयूरपृष्ठाभिरूढा साधकं परिरक्षन्ती । साधकश्च पद्ममालाव्यग्रहस्तः भगवतो मञ्जुश्रियमुखं व्यवलोकयमान उपविष्टानामगपुष्पमालादृ दुर्भधारिणौ देवपुत्रौ लेखयितव्यौ ॥

तं पटं पश्चाभिमुखं स्थाप्य सधातुकं चैत्ये कार्टि जपेत् । जपान्ते च महतीं पूजां कृत्वा भगवतः प्रज्ञापारमितां वाचयित्वा दशसहस्राणि जपेत् । मञ्जुश्रियो मुखं व्यवलोकयमानः । पश्चात् पटं कम्पते । राज्यं लभते । वसुधां लभते । विद्याधरो भवति । हसते चक्रवर्ती भवति । भाषते बोधिसत्त्व प्रथमभूमिप्रतिलब्धो भवति । धर्मदेशनां चास्य शृणोति ॥

तस्यैव पटस्याग्रत कपिलायाः समानवत्सायाः गोघृत सुवर्ण ताम्रभाजने स्थाप्य तावज्जपेद् यावदूष्मायति । धूमायति । प्रज्वलति । ऊष्मायमानं पीत्वा परमपधारी भवति । श्रुतिधरः धूमायमानेऽ तद्धानम् ज्वलमाने आकाशगमनम् । आमशरावसम्पुटे स्थाप्य

वर्त्तां जातीकुसुमैर्वेष्टयित्वा तावज्जपेद् यावत्स्फुरीभवति । तां भक्षयित्वा श्रुतिधरो भवति । अथवा तेनैव जापेन मञ्जुश्रियं साक्षात् पश्यति । धर्मदेशनां च शृणोति । तां नार्यमुपगत ॥

सौवर्णपद्मं शतपत्रं कार्यं वा रूपिणं जानुमण्डलं पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य तावज्जपेद् यावज्ज्वलिताः । ता गृहीतमात्रेण विद्याधराणां चक्रवर्ती भवति परैरधर्षणीयः । मनःशिलां हरितालमञ्जनं वा श्रीपर्णीसमुद्गके प्रक्षिप्य तावज्जपेद् यावत् धूमायते ज्वला- ति । गृहीतमात्रेण भूमिचराणां राज्यमधिपतिर्भवति । खड्गं गृह्य सल्लक्षणसङ्कीर्णं रत्नं तावज्जपेद् यावत् हिरण्यं फणं कृत्वा तिष्ठति । तं गृह्य विद्याधरचक्रवर्ती कामरूपी भवति । मनःशिलां तल्लोहपरिवेष्टितां कृत्वा मुखे प्रक्षिप्य तावज्जपेद् यावत्चुलुचुलायतीति । अदृश्यो भवति । खड्गधरो अदृश्य सत्त्वानां कुशला पमहितानि करोति । वर्जयि ना कामोपमर्दितम् । शमीवृक्षस्याश्व- त्थस्य सार गृह्य तल्लोहपरिवेष्टि । कृत्वा मुखे प्रक्षिप्य तावज्जपेद् यावच्चुलुचुलायति । अन्तर्धा भवति वर्षसहस्रं जीवति ॥ रजत चक्रं कृत्वा असुरविवरस्याग्रत तावज्जपेद् यावच्चक्रं असुरजनाणि भित्त्वा प्रविशति । तत्क्षणमेवासुरयुवत्या निर्गत्य ता । तामि सह प्रविश्य कल्पस्थायी भवति । लोहमयं त्रिशूलं कृत्वा तस्मिन् विवरद्वारे जापं करोति तत्र सर्वेय द्वाणि स्फुटन्ति । यावन्ति सहस्राणि तावद्भि सह प्रविशति । कल्पस्थायी भवति । मैत्रेयं च भगवन्तं पश्यति ॥

पञ्चमः पटलः ॥ १ ॥ ।

श्वेतार्कमयं अङ्गुष्ठमात्रं भगवन्तं मञ्जुश्रियं कारयेत् अर्कपुष्पाणां लक्षं निवेदयेत् । महाप्रतापवान् भवति । श्वेतचन्दनमयं कृत्वा अङ्गुष्ठमात्रमेव च पुष्पाणामेतां लक्षं निवेदयेत् मन्त्री भवति । रक्तचन्दनमयं वितस्तिप्रमाणमात्रं कारयित्वा पुष्पाणां लक्षं निवेदयेत् । सेनापत्यं लभते । श्वेतचन्दनमयं वितस्तिप्रमाणमात्रं भगवन्तं मञ्जुश्रियं कृत्वा जातीकुसुमानां लक्षं निवेदयेत् । पुरोहित्यं लभते । अश्वत्थवृक्षमयं अङ्गुष्ठमात्रप्रमाणं भगवन्तं मञ्जुश्रियं कार

थि रा गारारारा पानीयकुम्भ निवेदयेत। रहुजनसम्मतो भवति। सर्वश्रागण न रा सारा भवमो। विदिशै गच्छति तथास्मि॥। सतनसाभागाणमारोभानां जुहुयात् मनी रहुजनस्य सम्मतो भव ति। स ।। ।आगेर पा रारा र्माणि ।लिगयति। मरणकाले म नु श्रिग प ।।।। मज्ञे स रां राम्य करोति। ।स।ायात्थाय अष्टशत जपेत् सर्वसत्त्वा ।।। गमा भ।।। । अग्निणी पारजम्य स्वामिन पश्येत्। प्रसा रा भवति। सर्वान्ध्य कर्मकरा तस्य सप्तभिर्दिवसै ग्रामा न्तरम्य णरा रज ।भर्तिस विपया तस्थ चतुर्भि' मासैः नश्यत रित पर्विधाणौ स्वकुटनिभाने।। यमन्त्रारिधानेन चाशेष कर्म करा।। रजाग रा रासोपसहितम्। आभिचारुक चेति॥

षष्ठो विधान।

इ युक्त गुणा सहित न + + न + + तथा।
सत्त्वानामल्पपुण्यानां हितार्थं मुनिना पुरा॥
नागानान्तर्हिते शास्तु शाक्यसिंहस्य तायिने।
।गाद यास्यते नारम काले रौद्रेऽतिभीरवे॥
मया । रक्ष्यते तत्र कल्पराजे सुसमावहे।
सभातु कथित कल्प तस्मि काले सुदारुणे॥
सत्त्वानामल्पपुण्यानां मार्गो ह्येष प्रवर्तित।
बोधिसम्भारहेतुत्व त्रियानपथनिम्नगम्॥
उपायकौशल्यसत्त्वाना दर्शयामि तदा युगे।
तृष्णामूढा हि ते सत्त्वा रागद्वेषसमाकुला॥
तेषां भोगाकृते मार्ग तृष्णावशानुगम्।
तृष्णा।। भावदास्तु कशल रा कर्महेतुर॥
सिद्धिसाध्य तथा द्रव्य म त्रतन्त्र समोदितम्।
हितार्थं तु सत्त्वानां कथित लोकनायकै'॥
ए रा ।।स्य माहात्म्य साधकाना तु जापिनाम्।
इत्यूच रा मुनिवरो सम्र शाक्यसिंहो नरोत्तमः॥

अष्टाविंशतितम पटलविसर ।

कथित्वा मन्त्रतन्त्राणां बलं वीर्यं सविस्तरम् ।
अमोघ दर्शयेत् सिद्धं तस्मि काले युगाधमे ॥

शुद्धावास तदा चक्रे देवसङ्घा जिनोत्तमा ।
यमेतन्मार्षा भाक्त कल्पराज सविस्तरम् ॥
सर्वलोकहितार्थाय मञ्जुघोषस्य शासनमिति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतंसकात्
महायानवैपुल्यसूत्रात् षड्विंशतिम कर्म
विधानार्यमञ्जुश्रीयपरिवर्तपटल
विसर परिसमाप्त इति ।

अथैकोनत्रिंश पटलविसर ।

अथ भगवां शाक्यमुनि' पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्रीं' ! त्वदीये कल्पविधानपरिवर्तं सप्तम षट्कर्मविधान यो तस्मिं काले तस्मिं समये युगान्ते साधयिष्यन्ति अमोघा तस्य सिद्धिर्भविष्यति । सफला' सुखाद्या सुखविपाका, दृष्टधर्मवेदनीया सर्वदुर्गतिनिवारणीया नियत तस्य बोधिपरायणीया सिद्धिर्भविष्यति ॥

अथ भगवां शाक्यमुनि मञ्जुश्रियस्य कुमारभूतस्य हृदयं भाषते स्म ॥

एकाक्षर षड्गतिमोचनात्मक अचिन्त्यतुल्याप्रतिम महर्द्धिकम् ।
विमोचक सर्वभवार्णवार्णव तृटु खदु खा भवबन्धबन्धनात् ॥

असक्त सर्वभूतानां सर्वलोकानुलिप्तकम् ।
अभव्य सर्वभूतानां भवमार्गविशोधकम् ॥

मापक बुद्धधर्माणां सर्वदुष्टनिवारणम् ।
अनुमोदितं सर्वबुद्धैस्तु सर्वसम्पत्तिकारकम् ॥

उत्कृष्टः सर्वमन्त्राणां मञ्जुघोषस्य शासने ।
कतम च तत् । ॐ वाक्येद नम' ॥

अस्य कल्प भवति । शाकयावकभिक्षभैक्षाहारो वा त्रि.काल स्नायी त्रिचेलपरिवर्त्ती अक्षरलक्ष जपेत् । पूर्वसेवा कृता भवति ॥

ततः अच्छिन्नाग्रदशके पटे पोषधिकेन चित्रकरेण अश्लेषकै वर्णकै आर्यमञ्जुश्रीश्चित्रापयितव्य पद्मासनस्थो धर्म देशयमान' सर्वालङ्कारविभूषितः कुमाररूपी मुक्ताम्बराङ्ग तस्य वामेन आर्यावलोकितेश्वर' पद्महस्तः चामरव्यग्रहस्त दक्षिणेन आर्यसमन्तभद्र, उपरि मेघगर्भविनिर्गतौ विद्याधरौ मालाधारिणौ लिखापयितव्यौ अधस्तात् साधको धूपकटच्छकव्यग्रहस्त, समन्तात् पर्वतशिखरा लिखापयितव्या । अधस्तात् पद्मसरः ॥

सधातुके चैत्ये पर पश्चा गुग्व मतिष्ठाप्य उदारां पूजां कृत्वा घृतप्रदीपांश्च प्रज्वाल्य जातीपुष्पाणां अष्टसहस्रेण एकैकमभिम न्त्र्य मञ्जुश्रीमुखे ताडयत् । ततो महागम्भीरहुङ्कारशब्द श्रूयते । पगे वा प्रकम्पते । हुङ्कारशब्देन सार्वभौमो राजा भवति । पटप्रकम्पने सर्व वादिपूत्तरवादी भवति । सर्वलोकैकशास्त्रज्ञ' । अथ न सिद्धयति सर्व कर्मसमर्थो भवति ॥

अथ प्रथम कल्प ।

अगरुसमिधानाम्भ गद्रुमकुल्प्रमाणानां निर्धूमपु खदिराङ्गारेपु कृत्स्नां रात्रिं तुरुष्कतैलाक्तानां जुहुयात् । अरुणोदये आर्यमञ्जुश्रिय पश्यति । सोऽस्य यथेप्सित वर ददाति । रञ्जयित्वा कामोपमहितम् ॥

तस्यैव पटस्याग्रत च न्दनधूपमञ्गवन्च्छिन्न दहं कृत्स्नां रात्रिं जपेत् । तत आर्यमञ्जुश्री गाक्षामागच्छति गम्भीरां धर्मां देशयति । तामधिमुच्यति । अधिमुच्य मर्वव्याधिविनिर्मुक्त वशिता प्राप्तो भवति ॥

रक्तच न्दनमय पद्म कृत्वा षडङ्गुलपरिणाह सनाल रक्तच न्दनेन म्रक्षयित्वा सहस्र सम्पाताहुत सहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा पूर्ण मास्यां पटस्याग्रत पद्मप ो स्थाप्य हस्तेनानष्टभ्य तावज्जपेद् यावत् प्रज्वलित इति । तेन गृहीतेन हिरण्यवर्णाकृति तप्तकाञ्चनप्रभ भास्क रस्योपरिकेतेजा देवकुमार सर्वविद्याधरनमस्कृत' महाकल्प जीवति । भिन्ने देहे भिरत्यामुपपद्यते ॥

च द्रग्रहे श्वेतवचां गृह्य पञ्चगव्येन प्रक्षाल्य अश्वत्थपत्रैरव ष्टम्भयित्वा तावज्जपेद् यावदूष्मायति धूमायति ज्वलति । सर्वज नवशीकरणः सर्ववादिविजयी धूमायमाने अन्तर्द्धान त्रिंशद्वर्षसहस्रा णि जीवति । ज्वलिते आकाशगमन महाकल्प जीवति ॥

कपिलाया समानवत्साया घृत गृह्य ताम्रभाजन प्रक्षभिरश्व त्थपत्रैः स्थाप्य तावज्जपेद् यावत् त्रिविधा सिद्धिरिति । त पीत्वा श्रुतिधरमन्तर्धानाकाशगमनमिति ॥

पुष्करबीज मुखे प्रक्षिप्य चन्द्रग्रहे तावज्जपेद् यावच्चुलुचुलायति। त्रिलौहपरिवेष्टित कृत्वा मुखे प्रक्षिप्यान्तर्हितो भवति। उद्गीर्णायां दृश्यति॥

लाङ्गूल मुखे प्रक्षिप्य पद्लक्षं जपेत्। यमालपति स वश्यो भवति। क्षीरयावकाहारः लक्ष जपेद् विद्याधरो भवति। भिक्षाहारः काष्ठमौनी लक्ष जपे अ तर्हितो भवति। कोटिं जपेदार्यमञ्जुश्रीस्तथा धर्म देशयति यथा चरमभविको बोधिसत्त्वः भवति। सतत जापेन सर्वार्थवृद्धिर्भवति॥

सर्वग-धैर्यस्य प्रतिकृतिं कृत्वा च्छित्वा जुहोति स सप्तरात्रेण वश्यो भवति। गुग्गुलुगुलिकानां बदरास्थिप्रमाणानां घृताक्तानां शतसहस्र जुहुयाद् दीनारलक्ष लभति॥

समुद्रगामिनीं नदीमवतीर्य पद्मानां शतसहस्र निवेदयेत्। पद्मराशितुल्य महानिधान पश्यति। क्षयं न गच्छति। गौरसर्षपाणां कुङ्कुमाभ्यक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात्। राजा वश्यो भवति। तिलानां दधिमधुघृताक्तानां शतसहस्रं जुहुयात्। सर्वन्ददो महागृहपतिर्भवति। अपतितगोमयेन मण्डलक कृत्वा मुक्तपुष्पैरभ्यवकीर्याष्टशतं जपेत्। ततः सद्धर्मपुस्तकं वाचयेत्। मासेन परममेधावी भवति। रोचनाष्टशतं कृत्वा तिलक कुर्यात्। सर्वजनप्रियो भवति। शिखां सप्तजप्तां कृत्वा सर्वसत्वानामावध्यो भवति। किरिमाक दशसहस्राणि जुहुयात्। सर्वव्याधिर्मुच्यते। दिनेदिने सप्तवारां जपेत्। नियतवेदनीय कर्म क्षपयति अथाष्टशतजपेन मरणकालसमये समस्त सम्मुख आर्य मञ्जुश्रिय पश्यतीति॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतसकात
महायानवैपुल्यसूत्रात् सप्तविंशतिम
मञ्जुश्रीपटविधानपरिवर्तकर्म
विधि सप्तमकपटलविसर
परिसमाप्तमिति।

अथ त्रिंशः पटलविसर ।

अथ खलु भगवां शाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनमव लोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमाम त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्रीः त्व दीयमन्त्रतन्त्रे विद्याराज्ञां चक्रवर्त्तिप्रभृतीनां सर्वतथागतोष्णीषप्रमु खानां सर्वमन्त्राणां सिद्धिस्थानानि भवन्ति । तत्राचरापथे सर्वत्र ता थागती विद्याराज्ञः सिद्धिं गच्छन्ति सक्षेपतः ॥

चीने चैव महाचीने मञ्जुघोषोऽस्य त्रस्यति ।
ये च तस्य मन्त्रा वै सिद्धिं यास्यन्ति तत्र वै ॥
उष्णीषराज्ञां सर्वत्र सिद्धिर्दृश्येषु तत्र वै ।
कापिशे वखले चैव उद्दियाने समन्तत॰ ॥

कश्मीरे सिन्धुदेशे च हिमवत्पर्वतसन्धिषु ।
उत्तरां दिशि नि सृत्य मन्त्रा सिद्ध्यन्ति श्रेयसाः ॥
ये च गीता पुरा बुद्धैः अधुना च प्रवर्त्तिता ।
अनागता च सम्बुद्धे उद्दीर्णा शान्तिहेतव॰ ॥
सर्वे वै तत्र सिद्ध्यन्ति हिमाद्रिकुक्षिसम्भवे ।
जनपदे श्रेयसे भद्रे शान्तिं कर्तुं समारभे ॥
मध्यदेशे तथा मन्त्रा॰ सिध्य न्येते पद्मसम्भवा ।
गङ्गोमानिकुले चापि सिद्धिस्तत्र प्रदृश्यते ॥
पञ्चिकस्य च यक्षस्य हारीत्या यक्षयोनिजा ।
गान्धर्वा ये तु मन्त्रा वै सिद्धिस्तेषां समोदिता ॥
काशिपुर्यां ततो नित्यं मगधेषु समन्ततः ।
अङ्गदेशे तथा प्राच्यां कामरूपे समन्तत॰ ॥
लौहित्यां तु तटे रम्ये वङ्गदेशेषु सर्वतः ।
जम्भलस्य भवेत् सिद्धि तथा मणिकुलोदिते ॥
समुद्रतीरे द्वीपेषु सर्वतत्र जलाश्रये ।
सिंहलानां पुरी रम्या सिद्ध्यन्ते मन्त्रदेवता ॥

भृकुटी चैव महाश्रिया यशस्विनी ।
सिताख्या' रात्रेय नास्तु नतु'कुमार्या महोदधौ ॥

सिध्यन्ते तत्र ने स्थाने पूर्वदेशे राम तत' ।
विन्ध्यकुक्षिनिविष्टाश्च अग्रे द्रे च राम'तत' ॥

कार्तिकेयोऽथ मञ्जुश्री' सिद्धय ते च मम'तत ।
शृङ्गारगहर' कुक्षाद्रे' व द्रे च सकानने ॥

सिद्धिर्विनायकां तत्र विघ्नकर्ता सजापिनाम् ।
हस्ताकारगमायुक्तानेकद'ता महौजसाम् ॥

अश्वरूपा तथानेका नारशालिनाम् ।
ईशानस्य सुतां दि'यां विविधां विघ्नकारकाम् ॥

तत्प्रोक्ता म त्रयुक्तांश्च सिद्धिक्षेत्र प्रदृश्यते ।
मातरा विविधाकारां ग्रहांश्चैव सुदारुणाम् ॥

प्रेतायोनिसमादिष्टा मानुषाहारनेर्तृताम् ।
प्रेतराज्ञ' समादिष्टं सिद्धिर्येत ततोदितम् ॥

तदाद्यान् सर्वभूतानां सिद्धिक्षेत्र समादिशेत् ।
वज्रक्रोधो महावीर्य' सिद्धय'ते तत्र वै दिशे ॥

आसुरा म त्रमुख्यास्तु ये चा'ये लौकिकास्तथा ।
सिद्धयन्ते तत्र म त्रा वै दक्षिणां दिशिमाश्रिताः ॥

प्रेतराज्ञस्तथा नित्यं यमस्यैव विनिर्दिशेत ।
सिद्धयन्ते जालामन्त्रास्तु राशैवा च सवैष्णवा ॥

क्रूराश्च।नरकर्मेषु येत्रमादि'तन्भणम् ।
वज्रपाणिसमादिष्टा म'त्रा' क्रूरकर्मिण ॥

दक्षिणापथमाश्रित्य सिध्य'ते पापकर्मिणाम् ।
अशुभ फलनिष्फत्तिं दृश्यते तत्र वै दिशे ॥

आदित्यभाषिता ये म'त्रा सौम्याश्चैव प्रकीर्तिताः ।
ऐन्द्रा म त्राः प्रसिध्य'ते पश्चिमे दिशि शोभने ॥

स्वय तत्र सिध्येत यथे द्राऽत्र महर्द्धिक ।
धनद सर्वभूतानां बालिशानां तु गाहिनाम् ॥
चित्त ददाति जन्तूनां त्रिभङ्गेन हेतुना ।
सिद्धयन्ते पश्चिमे देशे भागवानर्थसाधक ॥
धनदो नाम नामेन निगुणोऽत्र महीतले ।
वज्रपाणि स्वय यक्ष वासिसत्त्वा महाद्रुत ॥
मन्त्रमुख्यो नरश्रेष्ठो दशभूमाधिप स्वयम् ।
सिद्धय ते सर्वमन्त्रा वै वज्राब्जकुलसम्भवा ॥
तथाष्टकुलिका मन्त्रा अष्टभ्या दिक्षु निश्रिता ।
उत्तराया दिशि सिध्यन्त म त्रा वै जिनसम्भवा ॥
पूर्वदेशे तथा सिद्धि म त्रा वै पद्मसम्भवा ।
दक्षिणापथनिभृत्य सि य ते कुलिशालया ॥
पश्चिमेन गज प्रोक्ता विशेषे मणिकुलस्तथा ।
पश्चिमे चोत्तरे सन्त्रा सिद्धिस्तासु प्रकल्पिता ॥
पश्चिमे दक्षिणे चापि सन्त्रो यक्षकुलस्तथा ।
दक्षिणे पूर्वदिग्भाग नागानां महीनागाम् ॥
कुलाख्यं तेषु हष्ट वै तत्र स्थाने सिध्यति ।
पूर्वोत्तरे दिशाभाग गजानां जिनसम्भवम् ॥
कुलाख्य बहुमत लानां सिद्धिस्तेषु ग त वै ।
अत्रैव दिशाभागे सि य ते सर्वलौकिका ॥
पातालप्रवेशिका म त्रा सि य न ष्टकुलेषु च ।
लोकोत्तरा तथा म त्रा जगतीमा ॥ प्रकीर्तिता ॥
सिद्धिमायान्ते ते न र्व नराणां जिनाज्ञेना ।
दिक्समन्तात् सर्वेष त्रिणस्य तु सिध्यति ॥
तथान्ये मन्त्रराज सर्वे अजयाविगमुज्ज्वला ।
सिद्धयन्ते सर्वदा सर्व सर्वेग नाग भागना ॥
सिद्धय ते सर्वकालेऽप्येष वज्राब्जकुलयारपि ।
मनत क्षेत्र तु निर्दिष्ट काल ना पारमात्मा ॥

उत्पत्तेः सर्वबुद्धानां मन्त्रसिद्धि जिनोदिताम् ।
मध्यकाले तु बुद्धानां अन्तरान्तरामुत्तमाम् ॥
मन्त्राणाम यकालेऽस्मिन् तदन्येषां मन्त्रशालिनाम् ।
सिद्धिश्च कालत' प्रोक्ता नान्यकाले प्रकीर्तिता ॥
तपसादुत्तमा सिद्धिस्त्रिभिर्जन्यैरवाप्नुयात् ।
सातत्यजापिनां मन्त्र तद्भक्तां गतमानसाम् ॥
प्रसन्नानां जिनपुत्राणां इह जन्मेऽपि सिध्यति ।
रत्नत्रये च भक्तानां बोधिचित्तविभूषिताम् ॥
सवररथां महाप्राज्ञ तन्त्रमन्त्रविशारदाम् ।
मन्त्राः सिद्धयन्त्ययत्नेन बोधिसत्त्वरतस्थिताम् ॥
सत्वानां कर्मसिद्धिस्तु आत्मसिद्धिमुदाहृता ।
सिद्धा एव सदा मन्त्रा असिद्धा सत्त्वमोहिता ॥
अत एव जिनेन्द्रैस्तु कल्पराज उदाहृतः ।
सविस्तरकथा मन्त्रं बुद्धश्रेष्ठो हि सत्तमः ॥
स त्वत्रे मुनिमुख्यस्तु बुद्धचन्द्रो महर्द्धिक' ।
ज्येष्ठ च बुद्धपुत्रं त मञ्जुघोषो महौजसम् ॥
शृणु त्व कुमार! मन्त्राणा प्रभावगतिनैष्ठिकम् ।
यस्मि काले सदा बुद्धः म्रियन्ते लोकनायकाः ॥
तस्मि काले तदा सिद्धि' उष्णीषाद्यां प्रकीर्त्तिता ।
चक्रवर्त्तिस्तथा राजा तेजोराशिः प्रकीर्तित• ॥
सितातपत्रजयोष्णीष बहव' वर्णिता जिनै• ।
एवमाद्यास्तथोष्णीषा सिद्ध्यन्ते तस्मि काले ॥
चक्रवर्त्तिर्यदा काले जम्बूद्वीपे भविष्यति ।
धर्मराजा च सम्बुद्ध' तिष्ठते द्विपदोत्तम' ॥
तस्मि काले भवेत् सिद्धि मन्त्राणां सर्वभाषितामिति ।

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतंसका
महायानवैपुल्यसूत्रादष्टाविंशतिम क्षेत्र
कालविधिनियमपटलविसर
परिसमाप्तमिति॥

अथैकत्रिंश पटलाविसर ।

अथ खलु भगवां शाक्यमुनि पुनरपि शुद्धावासभवननमत्र मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । शृणु मञ्जुश्री कुमार निर्दिष्टं पद सत्त्वाविष्टानां चरितं शुभाशुभं निमित्त च वक्ष्ये ॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूत' उत्थायासनाद् भगवतश्चरणयो ात्य मूर्ध्निमञ्जलिं कृत्वा भगवन्तमेतदवोचत् । तत् साधु भग वदतु सत्त्वानां परसत्त्वदेहशङ्का तानामार्येद्रिव्य एतिसिद्धग यक्षराक्षसपिशाचमहोरगप्रभृतीना विचित्रकर्मकृतशरीराणा वि श्रगतिनिश्रितानां विविधाकारानेकचिह्नानां मनुष्यामनुष्यभूतानां चरितानि समयो भगवां समय सुगतः । यस्येदानी काल म से । एवमुक्तो मञ्जुश्रिय कुमारभूतो तूष्णीम्भावेन स्वके आसने षु' अध्येष्य जिनवर लोकनायक जिनसत्तम गौतममिति ॥

अथ भगवां शाक्यमुनि' सत्त्वानां चित्तचरितनिमित्तज्ञान चिह्न ं च भाषते स्म ॥

परदेहगतः सत्त्व' आकृष्टो मन्त्रयुक्तिभि' ।
केचिदाहारलोभेन गृह्णन्ते मानुष भुवि ॥
अपरे क्रुद्धचित्ता वै पूर्ववैरात्र चापरे ।
गृह्णन्ते मानुषां लोके भूतलेऽस्मिं रु ारुणा ॥
वीतरागा तथा नित्यं कारुण्यात् समया पुन ।
अवतार मर्त्यलोकेऽस्मिं गृह्णते मानुषा शुभाम् ॥
प्रशस्तां शुभमव्यङ्गां नराणां वर्णसाधिकाम् ।
उदयन्त तथा भानो तेषामावेशमुच्यते ॥
अवताराास्तेषु कालेऽस्मि भानोरस्तमने निशा ।
रात्र्यां च प्रथमे यामे सितपक्षेषु दृश्यते ॥
प्रशस्ता शुभकर्माणां ये नरा धार्मिकाः सदा ।
शुचिदक्षसमायुक्ता अवतारास्तेषु दृश्यते ॥
आविष्टास्तु ततो मर्त्या वीतरागैर्महर्द्धिकैः ।

शुनिर्देशे॒जने तत्र शुभे नक्षत्र ।।रक ।
प्रशस्ते दिवसे वारे शुक्रपक्षे शुभेऽहनि ॥
शुक्रग्रहरायुक्ते तिथौ पूर्णसगायुते ।
परिपूर्णे तथा चन्द्रे अवतार तेषु भगवा ॥
अवतीर्णस्य भवे चिह्न' वीतरागस्य महद्धिक ।
आकाशे तालमात्र तु पृथिव्यामुल्लुल्य तिष्ठते ॥
पर्यङ्कोपविष्टोऽसौ दृश्यते नियताश्रये ।
नानादिव्यमतुल्याभा ज्वालाकीर्णमुखास्तथा ॥
वदतेऽसौ महासत्त्वो यत्रासौ पीदशियोस्थित ।
उष्णीषमुद्रेराकृष्ट' पततेऽसौ महीतले ॥
महीमस्पृश्यतस्तिष्ठेदर्घ दद्यात्तु तत्क्षण.त् ।
जातीकुसुमसन्मिश्र श्वेतच न्दनकुङ्कुमम् ॥
मिस्रत उदक दद्यादर्घ पात्र तु तत्क्षणम् ।
प्रणिपत्य महीं मन्त्री अध्येष्ये हितकाम्यया ॥
अध्येणे हि स. सत्त्वो वीतमत्सरचेतस' ।
वाच प्रभाषते दिव्यां अनेलां कर्णसुखांस्तथा ॥
यथेप्स तु तत' पृच्छे मन्त्रज्ञे हि विशारद ।
न भेतव्यं तत्र काले तु मञ्जुघोष तु सस्मरेत् ॥
मुद्रां पञ्चशिखां बद्ध्वा अन्य वोष्णीषसम्भवम् ।
दिशाबन्धं ततः कृत्वा दिव्यगन्धंमघ एव तु ॥
ततोऽसौ सर्ववृत्तान्तमध्यात्म च प्रवक्ष्यते ।
आदिमध्य तथा काल भूत तत्रयमागतम् ॥
वर्तमान यथाभूतं आचष्टेऽसौ महाद्युति' ।
अनिमिषाक्षास्तथा स्तब्ध' प्रेक्षतेऽसौ भीतविद्विषः ॥
यत्तेनोदिता वाचा सत्य त नान्यथा भवेत् ।
सिद्धिसाध्य तथा द्रव्य योन स निश्चय गतिम् ॥

प्रत्येकबोधिमर्हत्त्वं महाबोधिं नियत न तत् ।
बुद्धत्वगोत्रनियतं । । । । । । । । ॥

अगोत्रं चैव कालं नै गम्भगम्भीरमहर्द्धिकम् ।
सर्वं सो कथये ग ग गगनेनाभिरूपाक्षत ॥

लक्षणमात्रं कथेत् गागी नागमा लक्षणेनगेन् ।
एतल्लक्षणेन यत् किञ्चित् साधये योगायगा गता ॥

तत् सर्वं लभते शिप्र ग नगिपि र केवला ।
प्राप्नुयात् सर्वसम्पत्ति गम्भीरं नाभाताभिराम् ॥

विसर्ज्य मन्त्री तत् शिप्रमर्घ दत्त्वा तु गम्भमताम् ।
पात्रसरक्षणं कुर्यात् विधिदृष्टेन कर्मणा ॥

पतितं देहमत्वा नै शयानं चैव महीतले ।
उष्णीषमुद्रया युक्त मन्त्रं चैव जिनोदितम् ॥

तेनैव रक्षां कुर्वीत मुद्रापञ्चशिखेन वा ।
स्वस्थदेहस्तदा सत्व उच्छिष्टेन महीतले ॥

सर्वसाविष्टसत्त्वानां रक्षा एषा प्रकल्पिता ।
प्रशक्ता दुष्टसत्त्वा ये हिसितु पापाविष्टे ॥

रक्षा च महती ह्येषा ज ूर्ता पात्रसम्भवाम् ।
वाचा तस्य मध्यस्था मध्यदेशे प्रकीर्तिता ॥

देवयोनिं समाश्रित्य अकनिष्ठा नाश रूपिणाम् ।
एतेऽ ये तानि चिह्नानि दृश्यन्ते रूपसम्भवाम् ॥
कामधात्वेश्वरा ये तु ब्रह्मणश्चैव निर्वाकृताम् ।
ततो हीना गतिरुक्ता वाचा चैव मनानुरा ॥

ततो भूनिष्पन्ना विमानस्था मदिवौकसाम् ।
वाचा काशिपुरी तेषां यक्षाणां च समागधिम् ॥
अङ्गदेशं तथा वाचा महोरगाणां प्रकीर्तिता ।
पूर्वी वाचा भवेत् तेषां गरुडानां महौजसाम् ॥

तथा वङ्गे समा जाता या वाचा तु प्रवर्तते ।
किन्नराणां तथा वाचा सा वाचा परिकल्पिता ॥
यौङ्गी वाचा भवेन्नित्य सिद्धविद्या सखड्गिणाम् ।
विद्याधराणां तु सा वाचा + + + + + + + + ॥
ऋषीणां तु कामरूपी तु वाचा विश्वरूपिणाम् ।
पञ्चाभिज्ञ तु सा वाचा ऋषीणां परिकल्पिता ॥
या तु सामा तटी वाचा या च वाचा हरिकेलिका ।
अव्यक्ता स्फुटां चैव डकारपरिनिश्रिता ॥
लकारबहुला या वाचा पैशाचीवाचमुच्यते ।
कर्मरङ्गाख्यद्वीपेषु नाडिकेसरमुद्भवे ॥
द्वीपवारुषके चैव नग्ननालिसमुद्भवे ।
यवद्वीपिवा सत्त्वेषु तदन्यद्वीपसमुद्भवा ॥
वाचा रकारबहुला तु वाचा अस्फुटतां गता ।
अव्यक्ता निष्ठुरा चैव सक्रोधा प्रेतयोनिषु ॥
दक्षिणापथिका वाचा अन्ध्रकर्णाटद्राविडा ।
कोसलाडविसत्त्वेषु सैहले द्वीपमुद्भवा ॥
डकारे रेफसंयुक्ता सा वाचा राक्षसी स्मृता ।
तदन्यद्वीपवास्तव्ये॰ मानुष्यैश्चापि भाषितम् ॥
स एष वचनमित्युक्त्वा मातराणां महोजसाम् ।
पाश्चमी वाच निर्दिष्टा वैदिशीश्चापि मालवी ॥
वत्समत्सार्णवी वाचा शूरसेनी विकल्पिता ।
दशार्णवी चापि पारेत्या श्रीकण्ठी चापि गौर्जरी ॥
वाचा निर्दिष्टा भाभित्यायां ग्रहोत्तमाम् ।
तदन्यां ग्रहमुख्यां तु पारियात्री विकल्पिता ॥
अर्बुदे राष्ट्रदेशे च मलये पर्वतवासिनाम् ।
खषद्रोण्यां तु सम्भूते जने वाचा तु यादृशी ॥

ताम्शी वाच निर्दिष्टा कूष्माण्डादियोनिजम् ।
शरपस सम्भूता यरलावकमुद्भवा ॥

यकारमथिता या वाचा नानयानां विनिर्दिशेत् ।
कश्मीरे देशसमुद्भूता कापिशे च जनालये ॥

सर्वे कुलोद्भूता वज्रपाणिकुलोद्भिता ।
तेषां मन्त्रमुख्यानां सर्वेषां वाचमिष्यते ॥

तथाब्जमध्यन्देशस्था कुलयोनिसमागता ।
वाचा गतिचिह्नाश्च दृश्यन्ते अब्जसम्भवा ॥

पूर्वनिर्दिष्टमेवं स्यात् जिनमन्त्रा विकल्पिता ।
वीतरागां तु ये चिह्ना ते चिह्ना जिनसम्भवा ॥

यत्र देशे भवेद् वाचा तत्स्था गतिचेष्टिता ।
तदेव निर्दिशेत् सत्त्व तच्चिह्न तु सर्वत ॥

हिमाद्रे कुक्षिसन्निष्ठा गङ्गातीरे तु चोत्तरे ।
यक्षगन्धर्वऋषयो जने वाचा प्रदृश्यते ॥

विन्ध्यकुक्ष्यद्रिसम्भूता गङ्गातीरे तु दक्षिणे ।
श्रीपर्वते तथा शैले सम्भूता ये च ज तत्र ॥

राक्षसोऽसुरारम्भेता विकृता मातरामता ।
घोररूपा महाविघ्ना ग्रहाश्चैव सुदारुणाम् ॥

परप्राणहरा लुब्धा तज्जनाद्वाचसम्भवा ।
तत्र देशे तु ये चिह्ना तद्देशे गतिचेष्टिता ॥

तद्वाचवाचिनो दृष्टा आदिष्टाता निर्देष्टेनम् ।
गत नान्ये च दत्ता नानागतिचेष्टि

विचित्राकाररूपाश्च विविधाकारचिह्निता ।
विविधसत्त्वमुख्याना निर्दिशायानिगम्यते ॥

एतदादिष्टचिह्न तु लक्षण गतिनिर्दिहाम् ।
सर्वेषां तु प्रकृतिन मानुषाणां मुख्यानाम् ॥

रक्षार्थं प्रयोक्तव्या कुमारो विश्वसम्भवः ।
षडक्षरेणैव कुर्वीत मन्त्रेणैव जापिनः ॥
महामुद्रासमायुक्तं । । । । । । । । । ।
पञ्चचीरासु विन्यस्त महारक्षा कृता भविष्यति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतंसकात्
महायानवैपुल्यसूत्रात् एकूनत्रिंशतिम आवि
ष्टचेष्टाविधिपरिवर्तपटविसर
परिसमाप्त इति ॥

अथ द्वात्रिंश पटलविसर ।

अथ खलु भगवां शाक्यमुनि' पुनरपि शुद्धावासभवनमव-
लोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमाम न्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्रीः त्व /
दीयमन्त्राणां सर्वतन्त्रेषु समनुप्रवेशसर्वविन्यारहस्यमनेककालगुणश-
कलफलोदयमप्यनुबन्धनिमित्तं प्रमाणतो वक्ष्ये सिद्धिकारणानि ।
तद्यथा—

जन्मान्तरिता सिद्धिः न सिद्धि' कालहेतुत' ।
तत्प्रमाणप्रयोगस्तु पूर्वसम्बद्धमुद्भवा ॥
अहितावहितो सिद्धि' भवेद् युक्तिविचारणम् ।
त्वत्कुमाराश्रययुक्तिः दृश्यते सर्वदेहिनाम् ॥
अत्र पूर्वकृतं कर्म युक्तिरित्यभिधीयते ।
तद्योगे युक्तित' धीरो प्राप्नुयात् सिद्धिमुत्तमाम् ॥
असिद्ध सिद्धयते कर्म न सिद्धि. कर्मणा विना ।
कर्मकर्तृसमायुक्त सयुक्त सिद्धि कल्प्यते ॥
लिलेभ परम स्थान विधियुक्तेन हेतुना ।
न वत्रे मन्त्रिणा मन्त्र अमन्त्रो मन्त्रिणो भवेत् ॥
मौनकर्मसमाचारे सिद्धिमाप्नोति पुष्कलाम् ।
जापी बीजसमाहार आजहार प्रियोत्तमम् ॥
वियत' श्रेष्ठतम स्थान प्रथमं गतिमाप्नुयात् ।
वियताभावतः स्वस्थो प्राप्नुया निर्जरसम्पदम् ॥
निमित्ता कालतो यस्य अकाले सिद्धिकांक्षिण' ।
न सिद्धिस्तस्य म न्त्राणा शक्रस्यापि समीप्सित ॥
अहितो भूतजन्तूनां अकालाक्रमण पुन' ।
न सिद्धिस्तस्य दृश्यते ब्राह्मणस्यापि महात्मन ॥
तन्द्रीतृष्णासमायुक्तो मदामानसमन्वित' ।
शैथिल्योदीर्यमुद्वेष्टी नित्य प्राज्ञ्यजने रतः ॥

आचस्या मिथुनमयोगी अस्य सिद्धि कुतो भवेत् ।
सुराणां गुरवो यत्र असुराणा च येरतदा ॥

तेऽपि साधयितु मन्त्र न शक्तो विधिवर्जितम् ।
विधिहीन तथा कर्म चित्तविभ्रमकारकम् ॥

तस्मात् त जपे मन्त्र अयुक्त विधिना विना ।
बालानां दृष्टिसम्मोह जनयन्ति तथाविधा ॥

समूढास्तु ततो बाला पतन्ते कष्टतमा गतिम् ।
ततस्ते मन्त्रधरास्तस्मादुज्जहार तत' पुन ॥

अनुपूर्व्या तत सिद्धि प्रयच्छन्ति शुभां गतिम् ।
ततो त जपिन मन्त्रा स्थापयन्ति शिवाचले ॥

एवममोघ मन्त्राणां जपमुक्त तथागतै ।
दृष्टिभ्रान्तेऽपि चित्तस्य अनुग्रहायैव युज्यते ॥

एते कल्याणमित्रा वै एते सत्त्ववत्सला ।
एतेषां सिद्धिनिर्दिष्टा त्रियानसमता शिवा ॥

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन जपेन्मन्त्र समाहित ।
अविधिप्रयोगा मन्त्रा हि प्रयुक्ता म त्रजापिभि ॥

चिरकाल तु ससारात् कथञ्चित्‍ मुक्तिनरिष्यते ।
सुचिरात् कालतर गत्वा मन्त्राणां सिद्धि दृश्यते ॥

विधियुक्ता हि मन्त्रा वै क्षिप्र सिद्धिमवाप्नुयात् ।
पश्यते फलनिष्पत्तिं नाफल मन्त्रमुच्यते ॥

इहैव जन्मे सिद्ध्यन्ति म त्रा फलमसादिता ।
न निष्पत्ति' फलकर्मणां नाफलं कर्ममिष्यते ॥

फलं कर्मसमायोगात् सफल कर्म उच्यते ।
तज्जापी जन्मजनिता वियत्याभावसम्भव ॥

शिवं लोकनिर्दिष्ट शान्तभावा विमुच्यते ।
तद्गतं गतिमाहात्म्यं बुद्धवर्त्माऽनुसेविन ॥

विपरीतकली काले सिद्धिस्तस्यापि लक्ष्यते ।
इहैव जन्मे भवेत् सिद्धि जन्मान्ते न प्रवर्त्तते ॥

यावत्तिष्ठा भवेच्छान्ति ... ।
यत्तु लोकविनिर्दिष्ट शिव स्थान सुनिर्मलम् ॥

बुद्धत्वं सम्प्रकाशं तु जन सर्वप्रसाधितम ।
तदन्त तस्य अन्त वै मन्त्रसिद्धिरुदाहृता ॥

अप्रकाश्यमभावं तु जिनाना मत्या गगम्भवम् ।
मन्त्रा तु कथित लोके मुनिभि द्रेमहार्द्धके ॥

साक्षात् सिद्धि समादिष्टा इह जन्मेऽपि देहिनाम् ।
शून्ये तत्त्वविदे क्षेत्रे मन्त्रा बुद्धत्वमादिशेत ॥

अन्ते कलियुगे काले शान्ति तत्त्वान्ते गते ।
मन्त्रा सिद्धिं न गच्छेयु' क्षिप्रमर्थाभिकांक्षिणाम् ॥

तस्मिं काले प्रयोगेन विधिदृष्टेन कर्मणा ।
साधयेन्मन्त्रतन्त्रज्ञ शासनेऽस्मि मुनिर्वरे ॥

ध्रियते तथागते सिद्धि उत्तमा क्षिप्रमिष्यते ।
मध्यकाले तथा सिद्धि मध्यमा तु उदाहृता ॥
युगान्त कालमासाद्य अधमा सिद्धिरुच्यते।
युगे शोभने काले विपर्यासोत्पतन तथा ॥
सिद्धिश्च सर्वमन्त्राणां निर्दिष्टा लोकनायके ।
तदा काले जिनेन्द्राणां कुलाख्य तत प्रसिध्यति ॥
मध्ये पद्मकुले सिद्धि युगान्ते वज्रकस्य तु ।
प्रणिधानवशात् केचित् मन्त्रा सिद्ध्यान्त सर्वदा ॥
अवलोकितेशो मञ्जुश्री तारा भृकुटी च वज्रधरा ।
सर्व माणिचरा यक्षा सिद्ध्यन्ते सर्वकालत ॥

रागिणो ये च मन्त्राख्या प्रयुक्ता सर्वदैवतै ।
सिद्ध्यन्ते कलियुगे काले लौकिका ये मुनिर्दिता' ॥

मोक्ता नरमनुजै दानवै दैर्यक्षराक्षसैः।
ऋषिभिर्गरुडैश्चापि पिशाचैर्भूतगणैर्ग्रहैः॥
मानुषामानुषाश्चैव कामधातुसमास्रितैः।
महर्द्धिकैः पुण्यवद्भिश्च क्रूरकर्म सुदारुणैः॥
शक्रब्रह्मतथारुद्रैः ईशानेन तथापरैः।
विष्णुना सर्वभूतैस्तु मन्त्र मोक्ता महर्द्धिकाः॥
तेऽपि तस्मि युगान्ते वै सिद्धिं गच्छन्ति जापिनाम्।
क्रूरकर्मे तथा सिद्धि तस्मि काले महद्भये॥
वश्याकर्षणभूतानां क्रव्यादानां महीतले।
दृश्यते निःफला सिद्धि परलोकान्तगर्हिता॥
अत एव जिनेन्द्रेण तस्मि काले महद्भये।
मञ्जुघोषसमादिष्टः सत्त्वानुग्रहतत्परः॥
विनश्यन्ति तदा सत्त्वा मन्त्ररूपेण जापिनाम्।
शासनेऽस्मिन् प्रसन्नानां त्रिरत्नेष्वेव पूजकामिति॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतंस-
कात् महायानवैपुल्यसूत्रात् त्रिंशतिम
विधिनियमकालपटलविसर
परिसमाप्त इति॥

अथ त्रयस्त्रिंश पटलविसरः ।

अथ खलु भगवान् शाक्यमुनिः शुद्धावासभवनमव लोक्य, मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । त्वदीये मञ्जुश्री कल्पराजे निर्दिशसमाख्याते धर्मधातुनिःशाथागतगर्भधर्मधातुनिष्प- न्दानुचरिते महासूत्रवररत्नपटलविसरे तथागतगुह्यवरमनुज्ञाते मन्त्र वधसाध्यमाने निमित्तज्ञानचिह्नप्रमाणातद्गतिसाधनोपयिकानि सर्वभूतरुतविताानि असाध्यमन्त्रमज्ञानिर्माणानि भवन्ति ॥

शाब्दिक ज्ञान इत्युक्त अशाब्दिक चैव कीर्त्यते ।
व्यतिमिश्रं तथा युक्तिम त्राणा त्रिविधा क्रिया ॥

दिव्यशब्दसमायुक्ता अनित्या थेमयोजिता ।
अपशब्दापगता नित्य सस्काराथार्थभूषिता ॥

अवहिः सर्वसिद्धा ते आर्यम त्रा' स्कीर्तिता ।
नित्य पदार्थहीन तु तत् त्रिधा परिभिद्यते ॥

गुरुलघु तथा म यैः वर्णैश्चापि विभूषिता ।
सा भवेन्मन्त्रदेवी तु स्वरच्छन्दविभूषिता ॥

सस्कृतासस्कृतं वाक्य अर्थानर्थ तथा पर ।
धात्वर्थो तथा युक्ति' गतिम त्रार्थभूषिता ॥

विकल्पबहुला वाचा म त्राणां सर्वलौकिका ।
एकद्विकवर्ण तु च्छन्दै साधयिताय ॥

त्रिचतुःपञ्चषष्ठ वा सप्तमं चाष्टम तथा ।
नवम दशमं चैव वर्णाना सिद्धिरिष्यते ॥

दशाक्षरसमायुक्ता वर्णानां हेतुनाम् ।
यावद्दशगुणा ह्येते वर्णा दृश्यन्ति महीतले ॥

शताक्षर विंशतिकं यावदेकाक्षर भवेत ।
एतत्प्रमाणैर्वर्णैस्तु ग्रथिता मन्त्रसम्पदा ॥

पदैश्चतुर्भि सयुक्ता मन्त्राः सर्वार्थसाधकाः ।
ज्येष्ठा प्रवरा ह्यायो मन्त्रा ये जिनभाषिताः ॥

स तु मध्यमा अधमा + + तथा ।
तथात्मजैर्जिनपुत्रैस्तु भाषिता ते तु मध्यमा ॥
अधमा य तु ये ना न भाषिता गरुडादिना ।
निकृष्टा कथिता मन्त्रा भाषिता नैरृतैस्तु ये ॥
दशाष्टसप्तविंश वा यावदभ्यधिकं शतम् ।
तत्प्रमाण तु मन्त्राणां आर्याणा जिनभाषिताम् ॥
एकद्विवर्ण तु सहस्रार्द्धं वर्णतो भवेत् ।
यावत्प्रमाण तु मन्त्राणां बोधिसत्त्वै प्रकाशिता ॥
तदक्षरे पदविन्यस्त मन्त्रयुक्तिमुदाहृता ।
छन्दांसि स्वरयुक्तानां शास्त्रार्थार्थभूषिता ॥
वचन सुप्रयुक्त वै तन्त्रयुक्तिसमन्वितम् ।
भवेत् कदाचित्काले सिद्धिः शब्दस्वरवियोजिता ॥
मुद्रायुक्त तु शब्दैस्तु मूर्ध्नावूष्मान्तताल्वकै ।
दन्तोष्ठकण्ठतः शब्द विसृत साधन क्रिया ॥
अव्यक्तनिर्निवृत्त तु सुप्रयुक्तमुदाहृतम् ।
सम्पूर्ण वाक्यत' शब्द सम्प्रयुक्त साधयिष्यति ॥
विधिभ्रष्ट क्रियाहीन शब्दार्थश्च वियोजितम् ।
मन्त्र न सिद्ध्यते क्षिप्र दीर्घकालमपेक्षते ॥
अवन्ध्य तस्य सिद्धिस्तु न वृथा कारयो जपी ।
अ यजन्मेऽपि दृश्यन्ते मन्त्रसिद्धिवरप्रदा ॥
तस्य मन्त्रप्रभावेन चिरकालाच्च जापिनाम् ।
अनन्ये कुरुते कर्म समन्त्रा मन्त्रविन्गो जनाम् ॥
निकृष्टा सर्वमन्त्राणां लौकिका ये समानुषा ।
सर्वभूतैस्तु ये प्रोक्ता मन्त्रा ये च समत्सरा ॥
तेषां त्र्यक्षरा प्रोक्ता एकद्विकत्रिसङ्ख्यकम् ।
विविधै म्लेच्छभाषैस्तु देवभाषप्रकीर्त्तितैः ॥
ग्रथिता पङ्क्तियुक्ताश्च व्यतिमिश्रा शब्दत' सदा ।
सहस्रं चाष्टशतं अष्ट च यावदेक तु वर्णतः ॥

चतुष्पाद पादार्द्धं तु गणपद्य निगादितम् ।
श्लोक द्वन्द्वगात्रैस्तु गा त्रम रागान्वाप ॥

प्रतिपक्षार्थयुक्तश्च सहमतार्थयुक्तम् ।
अपभ्रंशसस्कृत शब्द अर्थहीन विकल्पते ॥

अव्यक्तं व्यक्तहीन तु मात्राहीन तु युज्यते ।
गतिदेशविसयोगान्म त्रसिद्धिस्तादुन्यते ॥

एतत् सर्वमन्त्राणां पप लक्षण ।
शकारबहुला य मन्त्रा आकाराथभूपिता ॥
तकारलक्षणत त्रस्था मिद्धिरोपु ध्रुव भवेत् ।
ओङ्कारा ये म त्रा मारारा तितिर्गीता ॥

शकारमहसयुक्तादव ष्य शोभन तथा ।
तकारचतुरश्रा गा प्रत्याहारा नाजिना ॥

तकारश्री रेफसयुक्ता समत्र साधनक्रिया ।
द्विरेफबहुल आम्र हुङ्कारगुणमुज्ज्वलम् ॥
वकारचतुरश्रान्ते वर्णा साधनक्षमा ।
ककारं रेफसंयुक्त मरारा तं मात्रमिश्रितम् ॥

मकार नराणाम तु म म त्र प्रु उच्यते ।
तकारबहुल मत्र सर्वत्र तेषु लभते ॥

स मन्त्र सौम्यमि युक्ता याम्यकारभूषितम् ।
ऐन्द्रावायव्यमित्युक्त भकाराहुत तु य ॥

वारुण नकारमि याह नि तार तु पौष्टिकम्
वकारबहुला या म त्र माहूत्र ना लक्ष्मा ॥

आर्थ त्रिरत्नगमन या म त्र शरण तथा ।
नमस्कार प्रवर्तन शान्तिहेतु सुखावहम् ॥

तदन्यत् सर्वदेवाना नमस्कारार्थं प्रयुज्यते ।
स्वमन्त्र म त्रनाथ च स मन्त्र मारात्मिकम् ॥

N

हकारबहुला ये मन्त्रा फट्कारार्थहुङ्कृता ।
एते मन्त्रा महारौद्रा तेजवन्ता महौजसा ॥
प्राणापरोधिना सत्त्व क्रूरकर्मसुयोजिता ।
तस्मान्न कुर्यात् कर्माणि पापकानि विशेषत ॥
न जापी वर्जयेद् यस्मात् मुनिभिर्वर्जिता सदा ।
उभयार्थेऽपि सिद्ध्यन्ते मन्त्रा शान्तिकपौष्टिका ॥
क्षणेन कुर्वते सर्व कर्मा यावन्ति भाषिता ।
सुजप्ता मन्त्रा तेनेते तेजवन्ता महर्द्धिका ॥
शान्तिकानि न कर्माणि कुर्यात्तां जिनभाषितैः ।
पौष्टिकानि तु सर्वाणि कुर्यात् कोपनदे कले ॥
कर्मा पापका सर्वे आभिचारे प्रयुज्यते ।
आभिचारकसर्वाणि कुर्याद् रत्नकलेन तु ॥
निर्दिष्टा कारणार्थस्तु शास्त्रे क्रेण प्रकाशिता ।
सत्त्वाना हितार्थाय मन्त्रमाहात्म्यमुत्तमम् ॥
कथित त्रिप्रकार तु त्रिकालेनैव सर्वत ।
ये तु अप्र समास यात्ना कुर्वाद्या मुनिना स्वयम् ॥
तेषु सिद्धिस्त्रिधा याता त्रिप्रकारा समोदिता ।
उत्तमा मध्यमा नीचा तत् त्रिधा परिभिद्यते ॥
शान्तिक पौष्टिक चापि आभिचारुकमिष्यते ।
नैवात्र मन्त्रसिद्धिस्तु नान्यत्रैककलाहता ॥
मन्त्राणां गतिमाहात्म्य आभिचारुक यज्यते ।
एतत् कर्म निकृष्टं तु सर्वज्ञैस्तु गर्हितम् ॥
न कुर्यात् कल्पशतोपि कर्म प्राणोपरोधिकम् ।
केवल तु समासेन कर्ममाहा म्यवर्णित ॥
तन्त्रयुक्तविधिर्मन्त्रैः कर्मविस्तरविस्तर ।
कर्मराजे इहाक्त न अन्यतन्त्रेषु दृश्यते ॥

न भेजे कर्महीन तु गर्भम-नेषु [illegible] ।
यावन्ति लौकिका म ना [illegible] ॥

सर्वे लोकोत्तरा[illegible] ।
असङ्ख्य म [illegible] ॥

एकमद्रव्यमभूत्[illegible] त [illegible] तु ।
तत' त्रिंशत् समारोन च चारिंश तु [illegible] ॥

ततस्त्रिगुणप्रा[illegible] तु [illegible] तथा ।
दश चापश्मित्याह अशीतिगङ्ख्या तु [illegible] ॥

सदश [illegible] पूर्ण [illegible] ।
शतसङ्ख्या तु [illegible] ॥

दशसहस्रमयुत तु [illegible]युतानि [illegible] ।
दशलक्षाविलक्ष तु [illegible] दश [illegible] ॥

++++++[illegible]ख्या वै दशकि[illegible] ।
दशार्बुदा निर्बुद' [illegible] ।
दशखड्गनिखड्गं तु दश[illegible] ॥
दश निखर्वा तथा पद्म [illegible] महापद्म ॥

दशपद्मानि [illegible]हस्तु दश[illegible] ।
महाविवाहस्तथा [illegible] ॥

तद्दशमायां महामाय महामाया [illegible] ।
समुद्रं गणितज्ञाने निर्दिष्ट [illegible] ॥

महासमुद्रं तत [illegible] ।
महासमुद्रस्तथा [illegible] तत ॥

महासागरमित्याहुर्निगार्द्धेन [illegible] ।
महासागरा दश गुणीकृ य [illegible] ॥

दशमघरा[illegible] ।
[illegible] नागपोऽ[illegible] भशेष तु [illegible] ॥

अशेषा महाशेष विशार्द्धेन गुणीकृतम् ।
तदसङ्ख्य प्रमाण तु कथित लोकनायक ॥
सङ्ख्यो दश सङ्ख्यामित्याहु तदसङ्ख्य गुणीकृतमिति ।
तत परेणापि तथा + + + + + + + + ॥

अमितात् सहस्रगुणित त लोके परिकीर्त्यते ।
लोकात् परेण महालोक महालोकाद् गुणीकृतम् ॥
ततस्तस्तमगमित्युक्त तमसा ज्योतिरुच्यते ।
ज्योतिषो महाज्योत्स्ना गुणीकृत्य महाराशिस्तदुच्यते ॥
महाराश्या महाराशिरित्युक्ता राश्ये गम्भीरमुच्यते ।
गम्भीरा स्थिरमित्याहु स्थिरात् स्थिरतरं व्रजेत् ॥
ततः परेण बहुमत्या बहुमत स्थानमुच्यते ।
स्थान स्थानतर त्याहु. गणितज्ञानसूरताः ॥
महास्थान ततो गच्छेन्महास्थानमितमिष्यते ।
मितामितसमं कृत्वा महार्थ तत् परिकीर्त्यते ॥
महार्था सुतुतस्थान ततो गच्छेन्महार्णवम् ।
महार्णवात् प्रथमामित्याहु प्रथमात् प्रथमतर हि तत् ॥
प्रथमे श्रेष्ठमित्याहु श्रेष्ठाज्ज्येष्ठा तमुच्यते ।
ज्येष्ठामन्तिरसा नाम तदचिन्त्य परिकीर्त्यते ॥
अचिन्त्य भचि त्याथिन्यतम घार घोरात् राधूतमिष्यते ।
राधात् परेण निम्यस्ता निम्यस्तपरत. शुभम् ॥
शुभात् परेण महाचेत महाचेता चेतमिष्यते ।
चेतो चित्तविक्षेप अभिलाप्य तदुच्यते ॥

अभिलाप्या अनभिलाप्यास्तु विश्वर च मुदाहृतम् ।
विश्वात् परेण महाविश्व. अस्वर तु तदुच्यते ॥

अस्वरान्महास्वरस्थान गवनोऽधिगार्वतस्तथा ।
श्रेयत शान्तिमित्युक्त स्थान गणितपारगैः ॥

महाधूम्रस्ततो ज्ञेयः आदकः तदिहाभ्यगने ।
ओदका चित्तविभ्रान्त स्यात् नाशमुत्तमम् ॥

उत्तमात् परतो बुद्धो विषय नाधरभूमिकाम् ।
अशक्य मानुषाणां तु गणना गोचरान्तरम् ॥

ततः परेण बुद्धानां गोचर नापर गाम् ।
बुद्धक्षेत्र आसिरता गङ्गानद्यास्तु पुद्गल ॥

सम्भिद्य परमाणूनां कथयामास नायका ।
दृष्टा त क्रियते ह्येतत् तर्कज्ञान तु गोचरम् ॥

हेतुना साध्यते द्रव्य न शक्य गणनापरैः ।
एतत्प्रमाण सम्बुद्धा पर्युपास्ते मया पुरा ॥

तेषामाराधयि त्वा स कल्पेऽस्मि तद्दर्शितके ।
एतावत्कालमपर्यं न बोधिमिरताऽह पुरा भवेत् ॥

सत्त्वानामर्थसम्बन्धो बुद्ध य न समारभन ।
तत्र तत्र मया त त्रा भाषिता त्वापरिस्तरा ॥

एतत् कल्पवर ज्येष्ठमेतद्द् बुद्धस्तु भाषितम् ।
एतद्द् प्रमाण सम्बुद्धैः कथिताऽह पुरातनम् ॥

अधुना कुमार ! मया प्रोक्त अ ते काले तु जन्मिके ।
यावन्ति लौकिका म त्रा त्वाराजाश्च शोभना ॥

लोकोत्तरा तथा दिव्या मानुष्या सुरासुरा ।
सर्वेषां तु मन्त्राणा तन्त्रयुक्तिकृदाहृता ॥

सम्मतोऽय तु सर्वत्र कल्पराजा महर्द्धिकः ।
तेषां कल्पविधानेन सिद्धिमायाति मञ्जुमाम् ॥

अनेनैव तु कल्पेन विविना मञ्जुभाषिना ।
तेषां सिद्धिमित्युक्ता सर्वेषां प्रभविष्णुना ॥

कि पुनर्मानुषे लोके ये चा य मन्त्रदेवता ।
सर्वे लोकोत्त । प्रजाः लौकिका स्पर्द्धिका ॥

अनेन विधियोगेन कल्पराजेन सिद्धिताम् ।
वाराता सर्वमन्त्राणा सर्वकल्पमुदाहृतम् ॥
सम्मताऽस्य तु मञ्जुश्री कल्पराजे इहोत्तमे ।
ये केचान्ठिल्पविज्ञाना लौकिका लोकसम्मता ॥
निमित्तज्ञानअत्रता ज्योतिषज्ञानचिह्निता ।
निमित्तज्ञानचरिता ग्तावैत्र शुभाशुभा ॥
सर्वभूतरुतश्चैत्र चरित चित्तचिह्नितम् ।
धातुवायतम द्रव्य + + + + + + + + ॥
इङ्गित शकुनमित्याह स्व यथातुकैया तथा ।
गणित व्याकरण शास्त्रां शस्त्र चैव क्रमो विधि' ॥
अभ्यात्मानव चिकित्स्य सर्वसत्त्वहित सुखम् ।
हेतुनीति तथा चाप शब्दशास्त्र प्रवर्त्तितम् ॥
छन्दभेदाऽथ गा वर्ग गन्धयुक्तिमुदाहृता ।
ते मया बोधिसत्त्वेन सत्त्वानामर्थाय भाषिता ॥
पुराह बोधिसत्त्वाऽस्मि सत्त्वानां हितकारणा ।
भाषिता ते मया पूर्व ससारार्णववासिनाम् ॥
ससारगहने का तार चिरकाल उषितो ह्यहम् ।
यथा चेरयसत्त्वाना तथा तत्र करोम्यहम् ॥
यथा यथा च सत्त्वा वे हित कर्म समादधः ।
तथा तथा करोम्येषां हितार्थं कर्म शुभाल्यम् ॥
विचित्रधर्मोत्तमथा सत्त्वाना हितयोनय ।
विचित्रा शकते तेषां विचित्रार्थयानिदूषिता ॥
विचित्रकामसयुक्ता नानार्था शास्त्रवर्णिताम् ।
तं तथैव करोम्येषां विचित्रां रूपसम्पदाम् ॥
अह तथा वेषधारी स्या विचित्राङ्ग निजानिजाम् ।
हिनार्थेन सत्त्वाना विचित्र रूप निर्मिमे ॥

महेश्वरः शक्रब्रह्माद्या विष्णुर्वैनदनैर्द्धिताम् ।
विचित्रां ग्रहरूपांस्तु निर्मितेऽह तथा परा ॥
महाकरुणाविष्टमनसः सत्त्वानामाशयगोचरा ।
अनुपूर्व्या तु तेषां वै स्थापयामि शिवे पदे ॥
पर्यटामि ससारे दीर्घकालमनेकिनम् ।
सत्त्वानामर्थनिष्पत्तिं मन्त्ररूपेण देशितम् ॥
अनुपूर्वं मतज्ञान म त्रकल्प प्रर्तितम् ।
चिरा मे समरता जन्मे त्वद्गोत्रे समागत ॥
न च मे विद्यते कश्चित् कर्ता वा स्वामिनाऽपि वा ।
नियत गोत्रमाकृत्य बुद्धोऽहं नाभिमुत्तमां ॥
क्षेमोऽहं निर्जर शा त अशोक विमल शिवम ।
प्राप्तोऽह निर्वृतिं शान्त मक्तोऽह ज मन यता ॥
अधुना प्रवर्तितश्चक्र भूतकान्तिसमाश्रित ।
दर्शयामेष कल्प वै मन्त्रवान्तं गतिम्परम् ॥
न वृथा कारयेज्जापी कमकल्प गात्रकामम् ।
यावन्ति लौकिका म त्रा त न्या तमन्तता ॥
पूज्या मान्याश्च सर्वे ते अवश्या तथा तु वर्जिता ।
नावमन्ये ततो म त्री तेषां स्थानि विस्तरम् ॥
निमित्तं ज्ञानयुक्ता नान्यानि मनसानि ताम् ।
न वृथा कारयेन्नेतां मन्त्रजापमनोहता ॥
स्वधार्मिकमेव तु सिद्धिस्थानविमानतम् ।
सामिष लोभन सिद्धिस्थानमन्त्रमन्तन ॥
प्रशस्ता जितगाथाभि स्वामिनगाथानुभूतितम् ।
प्रशस्तैर्दिवसैर्मुख्यै सितपक्षे गुरावले ॥
शुक्रग्रहवरे युक्ते मन्त्रसाधनमारभा ।
एवमाद्याः शुभा युक्ता अशुभांश्चापि वर्जयेत् ॥

मयैव कथित पूर्वं तस्माद् ग्राह्या तु जापिभि' ।
यावन्ति केचिल्लोकेऽस्मि ज्योतिषज्ञानकौशला. ॥

अन्ये वा तत्र कौशल्या नीतिहेतुमहेतुग ।
न्यायशास्त्रसुसम्बद्धा सत्त्वानां हितकारया ॥

मयैव कथि त तत् सर्वं ग्राह्यते मन्त्रजापिभिः ।
सिद्धिहेतुस्य मार्ग दर्शित तत्त्वदर्शिभि' ॥

सर्व ह्यशेषसिद्धान्त यथोक्त मोक्षकारणम् ।
तेनैव कुर्यान्म त्राणा मार्ग सिद्धिकारणा ॥

न वृथा कारयेज्जापी मन्त्रयुक्ति ह्यशेषत' ।
सर्वे लौकिका मन्त्रा उत्तमाश्च प्रकीर्तिता ॥

लोकोत्तरास्तथा दिव्या सर्वेष्वेव प्रयोजयेत् ।
न मिथ्य कारये चित्त न दूष्ये तत्र मन कदा ॥

सर्वे पूज्यास्तु मन्त्रा वै समयज्ञ प्रकीर्तिता ।
शासनेऽस्मि तथा सास्तु बुद्धानां समताहिते ॥
निर्विष्ण जिनपुत्राणामाकृष्टाश्च प्रवेशिता ।
मण्डले मुनिन्द्राणा समयज्ञ इहोदिता ॥

अनन्ध्यास्ते सदा मन्त्रैरानीता विशनाशया ।
न नगे परमन्त्राणां नापि मात्रज्ञमाचरेत् ॥
अनार्या य तु मन्त्रा वै अनन्यास्ते परिकीर्त्तिता ।
यावन्ति लौकिका म त्रा अभव्या जापरम्भका ॥

सक्लेशा ह्यमार्गान्ता अनन्यास्त तु जापिभिः ।
न वृथा कारये चित्त कोपने रोषसंयुतम् ॥

शोचन न चार भक्ति न कुर्यात् कर्म वृथाफलम् ।
तदायत्त हि चित्तस्य न दद्यात् सन्ततिं कचित् ॥

एकम वस्तु युक्तिस्थ जप नित्य समाहित. ।
लभते फलमशेष तु यथोक्त विधिना विभोः ॥

तथान्ये । पञ्चत्रिंशत ।

निश्चलं तु मनः कृत्वा एकमन्त्रं तु तं जपेत् ।
एकचित्तस्य सिद्ध्यन्ते मन्त्रा सर्वार्थसाधका ॥
व्यस्तचित्तो हि मूढात्मा सिद्धिस्तस्य न दृश्यते ।
अशेष फलानि पत्ति प्राप्नुयाद् विपुलां गतिम् ॥
नित्यशुद्धं मनो यस्य स आद्रस्य शासने ।
रत्नत्रये च प्रसन्नस्य सिद्धिरिष्टा तथाहिता ॥ इति ।

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पात् बोधिसत्त्वपिटकावतंसकात्
महायानवैपुल्यसूत्रात् एकात्रिंशतिमः कर्मक्रिया
विधिनिमित्तज्ञाननिर्देशपटलवि
सरः परिसमाप्तः ।

अथ चतुस्त्रिंश पटलविसर ।

अथ खलु भगवा शाक्यमुनि पुनरपि त शुद्धावासभवनापर लोक्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतमाम त्रयते स्म । शृणु मञ्जुश्री ! त्वं यमुद्रात त्र सरहस्य परमगुह्यतम अप्रकाश्यमश्राद्धसत्त्वन शासनशासने ऽनभिप्रसन्न अप्रमयानुज्ञातत्र नवशानुच्छन्नकरे अकल्याणमित्रपरिगृहीते पुण्यकामे दुष्टजनसम्पर्कव्यतिमिश्रिते पापमित्रपरिगृहीते दूरीभूते बुद्धधर्माणा नि फलीभूते कल्पेऽस्मिन्नाचार्यानुपदशे अवभिषिक्त तव कुमार ! परमगुह्यतमे मण्डले अल्पसमय तथागतकुले अप्रसन्ने जने अप्रकाश्य सर्वधनाना । रूम त्रानुवर्त्तिनां अश्राद्धा बुद्धधर्माणां दूरीभूता हि बोधये ॥

न तस्या दापयन्मुद्रां तन्त्र चैव न दर्शयेत् ।
प्रमादा मोहसम्मूढः लोभाद्वा यदि दापयेत् ॥
न सिद्ध्यन्ते तन्त्रमन्त्रा वै विपरीतस्य जापिन ।
असाक्षि य स्थापये मुद्रां स त्वेवमन्यथा ॥
सिद्धिं न लभते क्षिप्र व शरीरेणापि हीयते ।
सौम्यानां श्राद्धचित्ताना समये तत्त्वदर्शिनाम् ॥
तन्त्रम त्रप्रवृत्ताना मुद्रान त्र प्रकाशयेत् ।
त्रिरत्नपूजका ये च प्रसन्ना जिनशासने ॥
विधिप्रयोगदृष्टानां तेषां मुद्रा प्रकाशयेत् ।
बोधिचित्तविधिज्ञानां बोधिचित्तविभूषिताम् ॥
नित्य बोधिमार्गस्था तेषां मुद्रां प्रकाशयेत् ।
तन्त्रमन्त्रप्रयुक्तानां समये स्वपरापराम् ॥
महाबोधौ प्रतिष्ठानां तेषां मुद्रा प्रकाशयेत् ।
प्रसन्नानां जिनपुत्रेषु तेषु श्रावकसङ्गिणाम् ॥
दृष्टधर्मफल येषां तेषां मुद्रां प्रकाशयेत् ।
अविकल्पितधर्माणां श्राद्धानां गतिमन्मराम ॥

गास्तु ी तयात्कता तपा मगा अतागयन ।
मुद्रा मान्ता गत समाणाम्ना गाप्रशत नाा ॥
त चातितकका त ाता । मा ाा ज्ञ मतागता ।
मञ्जुाश्रयम्प कल्प त मत्रान्त त गगा ॥
माप्र शतमि यक्त म ताणा त ममाान्ताम ।
मुद्रांश्चैव शताप्र त ताथाा मनिाग पुग ॥
गत प्रमाण तु कल्पग्य मुद्रामत्रगमुत्त्व ।
तोश मर्वत्रताना म त्रताजमुनाहृताम ॥
मुद्रा मन्त्रसमापना मयुक्त ।भप्रर्तामित ।
न चक्रण तिता गप न यात्ताम्र पथन ग ॥
तथत मर्वम ताणां मनातज न कपकत ।
मत्रा मुद्रममाप ता गयुक्ता ामकाााकता ॥
मर्वमात्रचैश गत त्रतास्यममुाभुमम ।
कि पुनमानुप ताय अनयकमय गगन्त ॥
स्प्रत्रमफल्ा ह्नता मुगाम तप न गत ।
मयुक्त उभयाः शद्रा विधयतात तागता ॥
ात्रर्तयन्ति भूतानां जिनाणाणां तु गमनुताम ।
मन्त्र मद्रनप्रचैव त्रिधा कर्म कर ाम्ताम ॥
गथप्ता मम्पदा कृ म्भा मानुयाज्ञापनरनशा ।
मन्त्राणा मुद्रिता मद्रा म त्रेश्चापि मुद्रिता ॥
त म त्र मुद्रहीन तु न मुद्रा मुनाजना ।
मुद्रा मन्त्रसमापेता गयुक्ता मवकसिका ॥
गन्या यफाा नेते अ गा यफन्मुद्ध्रा ।
साधक युनितमायुक्त न मार्थ कर्म न ानन ॥
ाम य ते सर्वमन्त्रा ते मगायक्ताम्त ल्पिनाम ।
ातमिन्प्र पगातमत ा त । । गपाद्रतम् ॥

न सा विद्यति तत् स्थान यत्राकृष्टा न सिद्ध्यति ।
भवाग्र्या वीचिपर्यन्त लोके या वसति तत्रम् ॥
यत्राविष्टा न चाकृष्ट असा या या न विद्यते ।
न सा सविद्यते कश्चित् सत्त्वा या निवर्तितुम् ॥
महर्द्धिका नाधिसत्त्वापि आकृष्य ते विधिवादिना ।
असम या नाधिसत्त्वापि दशभूमिसमाश्रिता ॥
रक्षाविधानमेतु वा कर्मसिद्धि निवारितुम् ।
अभ्यय' सर्वभूतानां मन्त्रमुद्रसमाश्रता' ॥
सर्वभूताना या हि मन्त्रे समाश्रित ।
मुद्रा प्रयोगयुक्ता वे एते रक्षासमुद्भवा ॥
उदति सर्वमन्त्राणा सर्वमन्त्रेषु दृश्यते ।
मन्त्रान सर्वमन्त्राणा अन्योन्यसमासृता' ॥
रूपजापविधिमार्ग होमकर्म प्रयुज्यते ।
अतो जात तथासिद्धि' मुद्रा मन्त्रेषु दृश्यते ॥
जापिना नि यमुयुक्त सन्ना तेषु प्रतिष्ठित ।
सिद्ध्य त सर्वमन्त्रा वै अत्र यं मुनिना वचः ॥
वचनं सर्वबुद्धाना अन्य ताकाग्नि हिते' ।
। । । । । । । । मन्त्रतन्त्रेषु युक्तित' ॥
कारित यथिधिसत्ता अशेष म त्रमद्रया ।
एतत् कुमार! मञ्जुश्री! कथयामि पुन' पुन ॥
अशेषमन्त्रसक्तिस्तु मद्रा तत्र हितोऽन्यम् ।
तां व दे कल्पराजेऽस्मिन नरतारिक फलसम्भवम् ॥
हित गुह्यतम लोके मद्रात न्त्र समुद्धितम् ।
ततोऽसा यतितर्मा श्रीमा सहिरण्युर्वाल्करूपिण ॥
स्पस्मितमुखो भूत्वा कुमारो विश्वसम्भव' ।
बोधिसत्त्वा महावीर्य दशभूमिसमा त. ॥

मयक्ष्ण मनिनां श्रेष्ठ तद्वमाल्नि यथा ततम ।
यस्तैतत्कथित लोके भगत प तरागणम ॥
पूर्वैकैरपि सम्बुद्धै रा ।र त पुरा मग ।
अधुना शाक्यसिंहन निमर्थ सम्प्रकाशितम ॥

गत म मशया जात शा त्र भुागतागा ।
र्लविङ्कृता भीमा ज्ञात्मगाजनतरभन ॥
अब्रवीद्द् वाभिसत्त्व तु त्रगभागमातााप्रतम ।
पुराह बहुकल्पाान समाग गरता मग ॥

लब्धाऽस्य कल्पगा न मु । सद्कुसुमाहयान ।
तत्र तत्र मया म त्रा उपकारश्च त्र तह ॥
करुणावशमाग य प्रागा य च कृत तत्र ।
यदाह वद्धमशो न गम्भााग गुणाज्ञम ॥

शासनाथ काग ता । तपनराानुागा ।
अपश्चिमे च रात्र त निर्गिमर्तं पत्ना भुवि ॥
एतत्तु कल्पगते हे ।ताश ह तथाा नत ।
मयापि निर्वृते लोके शा य जम्बगगारग ॥

दूरीभूते तथा नाम्तु अगशा । तला युग ।
नाशनार्थं तु सत्त्वानां ताशेरय यप त पगाज ॥
ताव सम्प्रज्ञा य न नगजा गााराा ।
सत्त्वानामर्थमुद्युक्तः तास्म तात्र भावग्यति ॥

अधर्मिष्ठास्तत्र सत्त्वाश्चरिम श्चान भगानव ।
भव्यवस्थास्थितना नि य गााना वृषमानगा ॥
मानुषामानुषाश्चापि सर्व नाासनानिद्विषा ।
नाशयिष्यन्ति म मर्व यमराज मर्यान्तम ॥

तप विनयाथाय म ततोशमुनाहतम ।
तवैतत् कुमार प्राणधान प्रकल्पानचिन्तितनाम् ॥

गारन्ति भातृ तुल्ला व निवता जाकरा ता ।
तेषां शागता ाय ताग्यामि युग युग ॥

ालन्ाकरूपाऽह ाचारिष्यामि सर्वत ।
म त्ररूपेण मत्वाना चिनाष्यामि तना ाना ॥

गतत् कमारी तुभ्य ते प्राण ान पुरा कराम् ।
तत प्राप्समधुना ाला निन्ष्यामि नर्नेव ॥

अन्ये ात्रद्धस्त अशरण्य तना जन ।
मन्त्ररूपेण मत्वानां वाल्शिक व समादिशेत ॥

ाराा ारि गा ा ासम्पानाार ।
वरस्तव मत्रमन्त्रानां तस्मि काले युगाधम ॥

निर्वृत हि मया लोक शून्यीभूत महीतले ।
वयैव ाररूपेण मद्रकृत्य करिष्यमि ॥

महारण्य तना मध्ये हिमव कुक्षिसम्भव ।
तथा हिरण्यवतातीर निर्वाण मे भविष्यति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पात बोधिसत्त्वपिटकावतंसका
महायानवैपुल्यसूत्रात द्वात्रिंशतिम सूत्र।
बोधिसत्त्वमञ्जुश्रीपरिपृच्छ
निर्देशपरिवर्त पटल
निमः परिसमाप्त ।

अथ पञ्चत्रिंशः पटलविसरः ।

अथ खलु भगवां शाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनं व्यवलोक्य तथागतमहामुद्राकोशसञ्चोदनीं नाम समाधिं समापद्यते स्म । समनन्तरसमापन्नस्य भगवतः शाक्यमुनेः ऊर्णाकोशा महारश्मिर्निश्चचार । अनेकरश्मिकोटिनियुतशतसहस्रसङ्ख्येयपरिवारा सा रश्मिजाला अनेकां बुद्धक्षेत्रनयामवभास्य सर्वबुद्धां सञ्चोद्य पुनरपि भगवतः शाक्यमुनेः ऊर्णाकोशेऽन्तर्हिता ॥

समनन्तरसञ्चोदिताश्च सर्वबुद्धा भगवन्तः गगनस्वभावां समाधिं समापद्य शुद्धावासोपरि गगनतले प्रत्यष्ठात ॥

अथ भगवां शाक्यमुनिः सर्वबुद्धावलोकनेन मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । शृणु मञ्जुश्रीः मुद्राकोशपटलविधानं भविष्य सर्वबुद्धैरधिष्ठितम् ॥

अथ मञ्जुश्रीः कुमारभूतः भगवतश्चरणयोर्निपत्य सर्वबुद्धां प्रणम्य भगवन्तं शाक्यमुनिं तथागतमेतदवोचत् । तत् साधु भगवां निर्दिशतु सर्वतथागतमुद्राकोशपटलं परमगुह्यतमं यस्येदानीं कालः समये तत् भविष्यति । बहुजनहिताय बहुजनसुखाय लोकानुकम्पायै महतो जनकायस्यार्थाय हिताय सुखाय देवानां च मनुष्याणां च सर्वसत्त्वानां सगौरव्य भविष्यति सुगतिपथम् ॥

अथ भगवां शाक्यमुनिः अध्येषितो भगवता मञ्जुश्रिया कुमारभूतेन सर्वबुद्धावलोक्य गगनस्था गगनतलस्थांश्च सर्वाभिसत्त्वां सम्प्रहृष्य सर्वसत्त्वोपजीव्यान् ततः सम्प्रमार्ग्य सर्वसत्त्वसन्तानात्तथा चङ्क्रमाणः समुच्छ्रय सर्वदेवा निकायां सर्वभवना समाश्वास्य सर्वेष्य सत्त्वा शेषे ... निर्वाणे प्रतिष्ठाप्य सर्वदेवतानां अनुग्रहार्थाय मुद्रापटलविधानं भाषते स्म ॥

शृणु कुमार ! मञ्जुघोष ! त्वं च पञ्चमुद्रास्तु ।
यास्ता पञ्चशिखा भाषति महामुद्रा तु सा मता ॥
त्रिशिखं द्वितीयं विद्या तृतीयं एकारोत्तमम् ।
सार्धं च पञ्चशिखाद्य सम्पूर्णा सिद्धा ॥

पञ्चम स्वास्तिका ष्ट पद्म ध्वज उच्यते ।
सप्तम पूर्णमि याह स त्रज्ञाङ्कुशोभना ॥
अष्टम यष्टिनिर्दिष्टा लाङ्गलार्थजितारिभि ।
नवम छत्रनिर्दिष्ट दशम शक्तिरुच्यते ॥
एकादश तु सन्मुद्रा सम्पुट तु समादिशेत् ।
द्वादश कणि युक्तो त्रयोदश तु गदस्तथा ॥
चतुर्दश स्वगतिर्दिष्टा घटा पञ्चादशस्तथा ।
षोडश पाशाम युक्त अङ्कुश सप्तदश स्मृत ॥
अष्टादश भद्रपीठ तु ऊनविंशतिपीठकम् ।
विंशत्मयुरासन प्रोक्तो एकविंशस्तु पट्टिशम् ॥
एकलिङ्ग द्विविंश तु द्विलिङ्गो विंशसत्रिकम् ।
चतुर्विंशस्तथा माला पञ्चविंश धनुस्तथा ॥
विशत्यष्टाधिक प्रोक्त नाराचे तु प्रकल्पिता ।
सप्तविंशतिमित्याहु समलिङ्गे प्रवर्तिता ॥
अष्टाविंशस्तथा शल्य ऊनत्रिंशश्च मद्गर ।
तोमर त्रिंशमित्याहु एकत्रिंश त दक्षिणम् ॥
द्वात्रिंशत तथा चक्र त्रयस्त्रिंशत् पद्ममुच्यते ।
चतुस्त्रिंशस्तथा स्तम्भ पञ्चत्रिंशे तु स्वस्तरम् ॥
कलश षट्त्रिंशति प्रोक्ता सप्तत्रिंशे तु मौशलम् ।
अष्टत्रिंशे त पर्यद ... ... पट्टम ॥
चत्वारिंशतिमि याह धर्मशङ्खमुदाहृतम् ।
चत्वारिंश म ... च शङ्खा परिकीर्तिता ॥
द्वितीया बहुमता प्रोक्ता तृतीया समनोरथा ।
चतुर्थी जननी स्या प्रज्ञापारमिता मिता ॥
पञ्चमं पात्रमित्याहु सम्भद्रा द्विपदोत्तमा ।
तोरण पष्ठमित्युक्त सप्तम तु सुतोरणम् ॥

अष्टमं घोषणामिति जयश्च ना नवम पर ।
पञ्चाशद् भेरिमित्युक्ता धर्मभेरी त मानिता ॥
द्विपञ्चाशद् गजमित्याहुः त्रयस्त्रिंशस्तथा ।
चतु पञ्चाशमिति ज्ञेय मुद्रा तद्वाचारिणा ॥
पञ्चम केतुमित्याहु षट् नागशङ्ख ना ।
सप्तम परशुर्निर्दिष्ट अष्टम ल्याकपूजिता ॥
ऊनषष्टिस्तथा ज्ञेया पिण्डपात्र समासत ।
षष्टिश्चैव भवेद्युक्ता लाङ्गल तु समासत ॥
एकषष्टिस्तत पद्म द्विषष्टि वज्रमुन्यते ।
त्रिषष्टिः कथितं लोके धर्मचक्र प्रवर्तितम् ॥
चतुःषष्टिस्तथा ज्ञेय पुण्डरीक समासत ।
पञ्चषष्टिस्तथा विन्द्याद् वज्र सुमुत्तमम् ॥
षट्षष्टि तथा बध्वा वज्रमुद्रा तु कीर्तिता ।
सप्तषष्टिस्तथा लोके कु तमाहुर्मनीषिण ॥
अष्टषष्टिस्तथा कुर्याद् वज्रमण्डलमुदाहृतम् ।
ऊनसप्ततिमेव स्यात् शतघ्नेति प्रकीर्तिता ॥
सत. सप्ततिक विन्द्यात्प्रासादामुद्र समासत ।
एकसप्ततिमित्याहुर्विमानं मुद्रवर शुभम् ॥
द्विसप्तत्या समासेन स्य दन स म्होच्यते ।
भवनं लोकनाथानां त्रिसप्तत्या समासत ॥
पञ्चसप्ततिराख्यातश्चतु सप्ततिस्तथा ।
अर्धचन्द्रं च वीणा च उभौ मुद्रावुदाहृतौ ॥
षट्सप्ततिम लोके मुद्रा पद्मालया भवेत ।
सप्तसप्ततिम श्रेष्ठ. मुद्रा कृतल्पोद्भवा ॥
अष्टसप्ततिम मुद्रा नमस्कारेति उदाहृता ।
नवमं नवतिसङ्ख्या तु उभौ मुद्रौ शुभोत्तमौ ॥

।

सम्पुट यमलमुद्रा च सहस्त्या नवतिम भवन ।
एकनवतिमित्याहुः पुष्पमुद्रा उदाहृता ॥
द्वितीया वलयमुद्रा तु तृतीया धूपयेन सदा ।
चतुर्थी गन्धमुद्रा तु पञ्चमी दीपना स्मृता ॥
षष्ठथा साधन नि यान सप्तम्या आसने स्मृता ।
अष्टममाह्वानन प्रोक्त नवम त विसर्जनम ॥
शतपूर्णस्तथा विन्यान् मुद्रां सर्वार्थसिद्धाम् ।
साधिक शतमि याहुर्महामुद्रा इति स्मृता ॥
उष्णीष लोकनाथानां चक्रवर्ति सदा गुरो ।
त मुद्रं प्रथमत' प्रोक्ता द्वितीया सितमुद्रता ॥
तृतीया मूलमुद्रा तु मञ्जुघोषस्य दृश्यते ।
चतुर्थी धर्मराजस्था धर्ममुद्रेति लभ्यत ॥
पञ्चमी सद्धमि याहुर्महामुद्रापि सा भवेत ।
षष्ठी तु भूतशमनी स यक्षाढमद्गता ॥
सप्तमी बोधिसत्त्वानां दशमी तु सरागिनाम ।
मुद्रा पद्ममालेति महामुद्रां तु तां विदु' ॥
बरन्या सर्वमुद्राणां म त्राणां च सलोकिकाम् ।
महाप्रभावा महाश्रेष्ठा ज्यष्ठा त्रैलोक्यपूजिताम ॥
अष्टमी सम्प्रयुञ्जीत मुद्रा त्रिभुवनालयाम् ।
मुद्राणां कथिता सङ्ख्या अस्मि त त्र महोद्भवा ॥
शतमेक तथा चाष्ट सहस्त्यामद्रेषु कल्पिता ।
एतत्प्रमाण तु सम्बुद्ध पुरा गीत महीतले ॥
निर्दिष्टे शासने शास्तु प्रचरिष्यति देहिनाम् ।
आन्ती नावन करे न्यस्तमुभयाग्रा करे स्थितौ ॥
अन्यो यावल्लिमानेऽस्य मस्थिथौ च पुनस्तत ।
उभौ करौ समायुक्तौ पञ्चचूलासुचिह्नितौ ॥

विपर्यस्तमस्ततस्तयामङ्गुलीनां तु अग्रत ।
यथा पञ्चशिखा तथा प—र्णाग्रगत त ॥

महामुद्रेति विख्याता सर्वमन्त्रार्थसाधनी ।
महाप्रभावो मन्त्रोऽयं प्रयुक्त मन्त्रविद् ॥

मञ्जुश्रियस्य मन्त्रेण हस्तयोरपि योजयेत् ।
रश्मि या चैव मन्त्रेण मूलमन्त्रेण वा यथा ॥

योजयद् विधिवत्प्रज्ञ सर्वेषु मन्त्रेषु वा पुन ।
कुर्यात सर्वाणि कर्माणि भव यन्त्र तन्त्र मुन ॥

तथैव हस्तौ वि यस्ता कुर्यात् व रागमङ्गुलम् ।
तत्रैव त्रिशिखं कुर्यादङ्गुलीभिर्विधिवत्प्रभवे ॥

उभौ हस्तौ तु यदाङ्गुष्ठौ । यावयेत् तु निव्रता ।
मध्यमानामिके चैव विपरीतानामिकागतौ ॥

एतत् तत् त्रिशिखं चेय त्रिपताकार इति पुन ।
एषा मुद्रा महामुद्रा मञ्जुघोषस्य धीमत ॥

कुर्यात् सर्वाणि कर्माणि निर्दिष्टानि यानि च ।
मञ्जुश्रियस्य ये मन्त्रास्तेषु सर्वेषु योजयेत् ॥

क्षिप्रं साधयते ह्यर्था जापिभिर्जन्मनाशनम् ।
तदेव हस्तौ विन्यस्तौ कुर्यात्त्रिशिख तथा ॥

म ध्याङ्गुलिसाश्लिष्टा भवदङ्गिरा ध्रुवम् ।
एषा मुद्रा महामुद्रा मस्तुद्रस्तु प्रकाशिता ॥

मन्त्रा कुमारस्ये यस्ता ये चान्यऽपि मन्त्रोदिता ।
सिद्ध्यन्तेऽनेन युक्तास्तु क्षिप्रकर्मप्रसाधिका ॥

अनेन साध्यास्तथा मन्त्रा उत्तमा जिनभाषिता ।
क्षिप्र साधयते ह्यर्थां विधिदृष्टेन कर्मणा ॥

तदेव करसंयुक्तौ वि यस्त अङ्गुलीाननम् ।
उभौ तर्जन्य मध्योन्य मूर्ध्यादञ्जलिमादृशम् ॥

ति यत्राङ्गुष्ठयुगलं म याङ्गुल्या प्रगाग्रता ।
अनामिका ङ्गेग्ग ना त उ पर्केनि उन्नाहृतम् ॥

एषा नाराग०ा१य मर्गन्त्रा१ ८क्ष्यत ।
नन्त्र मत गत रत ता ग्रं पश्चीम ॥

सर्वं तत् कुयात् शिप उत्पजन तु साधयत् ।
एषा नग्ना मद्रा ।श्रिग्रभागग्रताश्रका ॥

सयुक्ता मूलमन्त्रेण ।नमथकरा भवत् ।
उभौ करौ तथा गतौ कुयाद्दृत्तानकौ सना ॥

तन्त्र सम्पुट क अन्कुलीभ समन्तत ।
ति यस्त शाभनाकार रुत्रास्तकानाग्रशम्भवम् ॥

मध्यमाङ्गुल्लिमध्य तु क यमा तु समा भवेत् ।
अङ्गुष्ठयुग ञात्र यस्त मद्रा स्वाग्नरमन्यते ॥

एषा सर्वार्थकरा मुद्रा शान्तकर्म प्रयुज्यते ।
हृदयं षडक्षरेर्गुरा सर्वकर्मा करानि न ॥

तन्त्र हस्तौ सम्मि न अ श्वा याङ्गुल्लिमिश्रितम् ।
पूर्णमद्रेति मित्याहुगनिज्ञानविशारदा ॥

आकाशादङ्गुल्ल क ना निरत्न च सम तत ।
पूर्णमुद्रेति सम्बुद्धा कथयामास जापिनाम् ॥

एषा सर्वशमनी दुष्टग्रहादुर्गिताम् ।
भनाना पुरत िप मुत्रग नगनानि ॥

अपर मद्रमित्याहु ज्ञानज्ञानसुचेतना ।
उभौ हस्ता तथा क ना वामतर्जनिमाश्रितम् ॥

दक्षिण तु कर कृत्वा नाग मङ्गुल्लिसस्थितम् ।
सर्जं या स यमा चेत स्थित ध्वजमुच्यते ॥

ध्वजमुद्रा इति ख्याता उच्चिता शक्रधारणी ।
अनया मुद्रया कुयाद्द बालहामानिक क्रमम् ॥

सर्वकर्मकरा ज्ञपा मूलमन्त्रप्रचारिता ।
तदेव हस्तौ वि यस्तो अङ्गुष्ठाग्रसमन्वितौ
सम्पुटा सा भव मुद्रा सर्वार्थप्रसाधनी ।
क्रमेण कुरुत तस्य मन्त्रमार्गगामिना ॥
विधिस्थन म त्रा त । सम प्रमा ता ।
स त्रैमिञ्जुषापस्य हृदयस्थानसमुद्भवे ॥
संयुक्ता कुरुत तया अग्रणा लारतिाद्दताम् ।
तदेव हस्तौ वि यस्ता तामस्कापरि स्थितम् ॥
दक्षिण तजनी ग्रस ाग तजातमान्त्रा ।
एषा सर्पिणिति स्याता मुद्रा शातिकारणी ॥
सर्वा समयते विघ्ना दारुणानतिगरहाम् ।
सर्वदुष्टवधाथाय ोात्पा स त्रजापिराम् ॥
मूलमन्त्रसमायुक्ता विघ्नसंहारका भवेत् ।
तदेव हस्त वि यस्त यण्डाकारसमुान्त्राम् ॥
दक्षिण तु कर कृत्वा विसृज न्नाधून्यत ।
अनन मुद्रया कुर्यात् सर्व तु मुक्तिन ॥
सर्वमन्त्रैस्तु कर्तार कर्म स्थाास रागकम् ।
शत्रूणां छादयेत् वक्र राक्षसेन्द्र सर्वागिनम् ॥
यशाभिरुञ्चिता दृष्टा रास्यद्रा ससानुगाम् ।
नश्यन्त सर्वोवसा वे ह ा स ा गन्त्रकाम् ॥
तद्वत् हस्ता कुर्वत ।ान्यस्ताा ाव ाााम् ।
अङ्गुष्ठाग्रयुक्त तु सयाादग ल्गाािम् ॥
अनामिकाङ्गुष्ठाग्र तु स गर्त त सध्यसम् ।
तदेव शक्तिनिर्दिष्टा सर्वदुष्टनिवारणी ॥
कथिता लोकनाथेन रक्षा सग्रहनागना ।
विन्ना रराजत गसा नेत न रापणी ॥

कुर्यात् क्षेमतरं लोके नाशनं पापमुत्तमम् ।
प्राणोपरोधिनं कर्म सर्वं मुद्रैस्तु वर्जितम् ॥

न कुर्यात् समयं न निषिद्धं लोकसमये ।
अत सर्वगतमेन्त्रे योजयेन्त्रतिमुत्तमम् ॥

लौकिका ये च मन्त्रा वै तथान्ये जिनभाषिता ।
ता सर्वे मुद्रस्मि शक्तिना सुसमाहित ॥

दृष्ट्वा मुद्रवरं घोरं नश्यन्ते सर्वनैर्ऋता ।
पिशाचास्ताश्कमेता पूतना सह मातरा ॥

बालाग्रहविरूपाश्च बालकाना प्रपीडना ।
नश्यन्ते सर्वदुष्टा वै ये चान्ये क्रूरकर्मिणा ॥

तदेव हस्तं ... अक्तिस्याकारसम्भवम् ।
विपरीतसम्पुटाकारं ... याङ्गुलिमिश्रितम् ॥

तदेव सम्पुटमित्याहुः सम्पुटा विगताङ्गिपा ।
अनेन कारयेत् कर्म ... रक्षणं तु ॥

पिथयेत् सर्वदिशा कृत्स्ना दिशाबन्ध तदुच्यते ।
एष मुद्रा महारक्षा सम्पुटीकृत्य तिष्ठति ॥

नश्यन्ते सर्वदुष्टा ये चान्ये अहितानि वै ।
देह रक्षयते सर्वं परिवार ... गोचरे ॥

अशेषं रक्षते ... अपि ... सदा ।
न तस्य पातकं किञ्चित् आह्न चापि सम्भवेत् ॥

क्षेम सुभिक्षमारोग्य परचक्रभयं कृत. ।
उभौ करौ समाश्रित्य विपरीत तु कारयेत् ॥

दक्षिणं तु ... महा ।
... यान्यमिश्रिता ख्यातो फलमित्याहुर्जिनोत्तमा ॥

निवारयति दुष्टानामराणा पापसम्भवम् ।
उपद्रुत्याभरैर्युक्ता सिद्धि + + + । + । ॥

पञ्चवर्णैः स मन्त्रैश्च भिन्नभेदगतागम् ।
विचित्रार्थां कुरुते नरो अभिगम्भनवापरम् ॥

योगिनां विषनाशं च मूलमन्त्रप्रयुक्तिका ।
अन्यां वा युक्तिकृतां दापां निनाशयति देहिनाम् ॥

एष मुद्रवरः प्रोक्त सम्बुद्धैर्द्विपदोत्तम ।
तदेव हस्तौ निर्यस्तां मश्लिष्टावङ्गुलाभि तत ॥

गदाकार तदा कुर्यान्मूलेनापि देहिनम् ।
उभयारङ्गुष्ठयोर्मध्ये तु यमीभि सुदेष्टितम् ॥

षड्भिरङ्गुलिभि कुर्यान शून्याकार सुशाभनम् ।
एतन्मुद्रा गद प्राक्ता सर्वदानवनाशनी ॥

दैत्या च दुष्टविनाश साम्यचित्ता न नशन ।
तदयन्ते उच्यते मुद्रे गदे वापि सुपूजित ॥

मूलम त्रप्रयुक्तास्तु विषनाशार्थकरी शिवा ।
तथैव खड्गनिर्दिष्टा अनामिकाग्र सुसाचिनै ॥

तथैव हस्तौ कुर्वीत प्रसारिताग्र तु कुञ्चितम् ।
शरावाकारसमौ कृत्वा अङ्गुलीभि मम तन ॥

घण्टां ता निर्दिष्टमुद्रा सर्वशत्रुनाशन देहिनाम् ।
तदेव हस्तौ सम्मिश्रा उभा बध्वा तु सम्पुटम् ॥

अन्या य मिश्रयि ता नै मध्यमाङ्गुलिभिस्तथा ।
कुर्यात्त मण्डलाकार पाशाकार तु त भवन ॥

तर्जनीति तता यस्त य यपत्वो सुमिाधा ।
एष पाशमिति ख्यात मत्र स तद्रा ाधि ॥

विनेयार्थे तु सत्त्वा बन्धमुक्ताऽनिवारणम् ।
ये च दुष्टा ग्रहा क्रूरा ग वे सर्वगामिना ॥

ईषित् प्रचालिता येषां बध्नाताह समानराम् ।
बन्ध बन्धेतास्तु लाता रणा ीर गशग्राम ॥

किं पुनर्मानुषे लोके ये चान्ये पिशिताशिनाम् ।
तत्र हस्तौ निगस्तौ उभौ कृत्वा तु तत्समौ ॥

वामपाणोपरि न्यस्य दक्षिणं तु करं तथा ।
तदेव अङ्कुशाकारं मध्यमाङ्गुलितर्जनी ॥

मध्यमं पर्वमाश्लिष्य तर्जनी कारयेदङ्कुशम् ।
मूलमन्त्रप्रयुक्तोऽयमङ्कुशोऽयं प्रचोदितः ॥

क्षिप्रं कारयते कर्मा जापिभिर्जन्मनीषितम् ।
आनयेत् क्षिप्रं देवेन्द्रां ब्रह्माद्यां सशक्रकाम् ॥

प्रयुक्तो मुद्रवरः श्रेष्ठ अङ्कुशाकर्षणे शुभः ।
तदेव हस्तौ सम्पिश्यविपरीताकारपिण्डिकम् ॥

मध्यमानामिकौ नाम्य अङ्गुल्यौ वामकरासृतौ ।
तर्जनी कनीयसां चापि उभौ तजन्यदक्षिणा ॥

दक्षिणा हस्तनिर्दिष्टा मध्यमानामिकनामितौ ।
विपर्यस्त ततो न्यस्त श्लिष्टो अङ्गुष्ठधारितौ ॥

तदेव भद्रपीठं तु कथिता मुद्रवरा शुभा ।
आसनं सर्वबुद्धानां क्षुद्रशक्रनिवारणम् ॥

योजिता सर्वमन्त्रैस्तु जिनाग्राणां कुलसम्भवैः ।
स्थापिता सर्वबुद्धानां बोधिसत्त्वां महार्द्धिकाम् ॥

सदेवके च लोके वै गतां निश्चलधारिका ।
तदेव भद्रपीठं तु मध्यमाङ्गुलिमाश्रिताम् ॥

उपरिस्थानवि न्यस्तौ मध्यानामिति धारितौ ।
तदेव पीठनिर्दिष्टा मुनिसिंहैर्जितारिभिः ॥

उभौ हस्तौ तथोन्मिश्र अङ्गुलीभिर्विवेष्टयेत् ।
ततो वेणिसमाबध्य कन्यमाङ्गुलिसूचिकाम् ॥

मङ्क्वान्य मध्यमतः क्षिप्रं पद्मपत्रायतोद्भवाम् ।
उभयोरङ्गुष्ठयोर्मिश्र स्थापयेत् स्थितकं सदा ॥

एत मयूरासन प्रा ग ग र , । ग ।ग। ।
एतद् बाग्निग्यग ग । ।।। ग ।।ग ॥
आसन मुनि गेभ्यत। । ग ।ग ग ग ।
महाप्रभावा इय मुग पूरा त्यक्ता गमग्नभि ॥
करोति कर्मवैचित्र्य मञ्जुम्र ग्रम ग्रा। ।
विनाशयति दुष्टानां कष्याना मिगि ।।शिरा ॥
परिपूर्ण तथा निज मुद्राणा तु म । मग्म ।
प्रथिता लोक मुग्यग्तु मग्नद्राद्वग ग ॥
अत' पर प्रवक्ष्यामि मुद्राणां निगिमम्भम् ।
कर्ै शभैम्न ग ग्द्र' निमतेज ग्रगाग्ग ॥
श्वेतच न्नकपूरे कुङ्कुमजलगिश्रिते ।
बहुभिर्ग भ्रतिशयैस्तु उपस्पृश्य ग्रगि ॥
शुचिभि' कैरभ्यङ्गैरवकुशैश्चापि अन्हत ।
तदेव मुद्रां च धायाद् ग ग्यां द्विपन्ताग्माम् ॥
शाल्य सङ्गुम नेव अमिताभ ग्नग्तुम ।
अमितायुर्ज्ञानविर्नि ग्य द्र लाग्ना। गिग्ड्ग्म ॥
क्षेम लोकनाथ च गोत्रे ग्गग्गग ।
प्रभामालीति विख्यात ज्येष्ठ अप्रमिताचगम् ॥
एतेपामन्यतर ग्रद्र गि ग गा द्विपन्तागाम ।
शुचिर्भूत्वा शुचिस्थान ग ग मुग जपां तमे ॥
आचार्या तु ग ग्द्रा ग नेग । । निग ग्न ।
त तथाचारसम्पन्ना ग ग्मद्रां ग ग्गुग्गम् ॥
सशोध्य च निरिक्त वे कृ ग्गा ग ग्नाभिर्मा ग्रतम् ।
न रुद्रो न चाग्नि ग्गा ग ग्गा पग्ग न ॥
नाङ्गारे न भस्मार्मि ग ग ग्गा ग्गान ।
न मक्त परग्गाग पग्गगा ै गा ॥

न स्थितो न निपन्नश्च व धेन्मुद्रां मुखोद्याम् ।
न दक्षिणामुखमास्थाय नापि पश्चान्मुखोत्थितः ॥
न चोर्ध्वे नाप्यधश्चैव मुद्राबन्ध तु कारयेत् ।
उदङ्मुखः पूर्वतश्चापि विदिशेष्वेतेषु तेषु वै ॥
बन्धये मुद्रम न्त्रज्ञ मन्त्रं स्मृत्वा तु चक्रिणम् ।
एषा विधिमत श्रेष्ठा सर्वमुद्रेषु बन्धने ॥
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मुद्रा साधिकविंशमम् ।
उभौ करौ समायुक्तौ कुर्यादङ्गुलिमिश्रितौ ॥
मध्यम तु तत' शूर्यं अङ्गुलीभि' समादिशेत् ।
मध्यपर्वविधिन्यस्त शून्याग्रं कन्यसीभितम् ॥
कारयेन्नित्यम न्त्रज्ञो अङ्गुष्ठौ कुञ्चिताश्रितौ ।
त्रिशून्याकारसयुक्तो पट्टिश विदुर्बुधाः ॥
एष मुद्रवर' क्षिप्र परमन्त्रासि न्छिन्दिरे ।
परमुद्रां तथा भिन्यात् दुष्टसत्त्वनियोजिता ॥
त्राशयेत् सर्वभूतानां ग्रहमातरपूतनाम् ।
करोति कर्मवैचित्र्यं क्षिप्रमानयते शिवम् ॥
रुद्रेण भापिता ये मन्त्रा विष्णुना ब्रह्मणा स्वयम् ।
तां विच्छेद मन्त्रज्ञो विधिदृष्टेन कर्मणा ॥
मुद्रेणानेनैव युक्तेन पट्टिशेन महात्मना ।
मन्त्रेण चैव युक्तस्थो जिनवक्त्रसमुद्भवै ॥
करोति कर्मवैचित्र्य छेदभेदक्रियां तथा ।
परसत्त्वकृतां दुष्टा नाशयेत् तामशेषत' ॥
तदेव हस्तौ सवेष्टय मध्यानामिकमुन्छ्रितौ ।
उभौ करौ समायुक्तौ लिङ्गाकारसमुद्भवौ ॥
चतुरङ्गुलसयुक्त लिङ्गमुद्रमिति मतम् ।
महेश्वरो देवपुत्रो वै आत्ममन्त्र च मुद्रिणम् ॥

कथयामास तन्त्रे वै आकृष्टो मुनिना पुरा ।
अन्येषां चात्मनो मन्त्रा मुद्रां चैव सविस्तराम् ॥
प्रकाशयामास आकृष्ट समयेऽस्मिं कल्पमुत्तमे ।
एतन्मुद्रवर ह्यग्र लौकिकेषु प्रकल्प्यते ॥
यावन्ति केचिन्मन्त्रा वै रुद्रप्रोक्ता महीतले ।
तेषामधिपतिर्ह्यग्रो मुद्रोऽयमेकलिङ्गितः ॥
बोधिसत्त्वप्रभावेन मञ्जुघोषस्य धीमतः ।
आनीतो मण्डले + + नाम कर्मप्रसाधक' ॥
यावन्ति केचिद् दुष्टा वै पर्यटन्ते महीतले ।
ग्रहाः क्रव्यादपिशिताश्च मातराः कटपूतना ॥
तेषां निवारणार्थाय रुद्रनिग्रकृतेषु वै ।
पुनरेतन्मुद्रवर ह्युक्त बलिकर्मेषु वै निशा ॥
करोति सर्वकर्मा वा बुद्धाधिष्ठानक यथा ।
तथैव तद्विध कृत्वा द्विलिङ्गसमुदाहृत ॥
तथैव मालमङ्गुल्यै स माला परिकीर्तिता ।
तदेव मालां सङ्क्रान्य सम्पुटाकारसम्भवम् ॥
तर्जन्यावुभौ श्लिष्य कुर्याद्धनुसन्निभम् ।
अङ्गुष्ठौ पीडयेन्मुष्टौ धनुर्मुद्रा म लक्ष्यते ॥
तदेवमङ्गुलिं कुर्याद् दक्षिणाकरनिसृता ।
वाम तर्जनी मुष्टौ निष्पीड्यन्त तु पर्वाणि ॥
नाराच मुद्रमित्युक्तः समलिङ्ग पुनर्वदे ।
उभौ हस्तौ तत' कृत्वा अ यान्यामृतापण्डितौ ॥
दक्षिणाकरमङ्गुष्ठ उच्छ्रितां लिङ्गसम्भवम् ।
समलिङ्ग त विदु कल्पे शासनेऽस्मि विशारदा ॥
तदेव हस्तौ उभौ कृ त्वा अ यो यामृतमङ्गुलम् ।
उभौ तर्ज य सयोज्य शूलाकार तु कारयेत् ॥

एतच्छूलमिति प्रोक्तं सर्वदुष्टानुशासनम् ।
तदेव हस्तौ निम्नं च गाढं बध्वा उभौ पुनः ॥
अङ्गुष्ठौ स्थितकौ कृत्वा मुद्गरं समुदाहृतम् ।
तदेव मुद्गरमीषच्चालयेत् करसम्पुटे ॥
तोमरं कथितं ह्यग्रं मुद्रं शत्रुनाशनम् ।
उत्पलं तु तता बध्वा अनामिकाङ्गुलिभिस्तदा ॥
अधस्तादङ्गुष्ठयोर्मध्ये विन्यस्तं चाग्रदर्शितम् ।
एतं दण्डमिति प्रोक्तं विवृते वज्रमुच्यते ॥
समौ कृत्वा ततस्तेषामङ्गुलीनां समं ततः ।
उरे दत्त्वावसव्यं वै क्षिपेत् त्वा पद्ममुच्यते ॥
उभौ सम्पुटौ कृत्वा हस्तौ विन्यस्तशोभनौ ।
अङ्गुलीमङ्गुलीभिश्च अन्योन्याग्रश्लेषितौ ॥
उत्थितानामिसङ्क्रान्त्य कुम्भमुद्रमुदाहृतम् ।
तदेव मुष्टिं सयोज्य तर्जन्यौ पुनरुच्छ्रितौ ॥
कुर्यात् खखराकारं ग्रणिकाकारमुद्भवम् ।
एतन्मुद्रं समाख्यातं खखरस्यारिसूदना ॥
तदेव खखरं ईषन्नवनाम्य तु शोभनम् ।
कुर्यादङ्गुष्ठविन्यस्तं कलशं तदिहोच्यते ॥
कुञ्चितं तु पुनः कृत्वा तर्जन्यानामिसम्भवम् ।
चतुर्भिरङ्गुलीभिः कुर्यां मुशलाकारसम्भवम् ॥
मुद्रं मुशलमित्याहुः मन्त्रज्ञानरसमन्विता ।
तदेव हस्तौ विन्यस्तौ मध्यमानामिकौ अधः ॥
उपरिष्टात् तेष वै नित्यं न्यस्तं दाक्षिणावामवेष्टितम् ।
सव्येष्टय अङ्गुष्ठया न्यस्तो कन्यसा तर्जनी तु ताम् ॥
समन्तात् पर्यङ्कमाकारं मुद्रामाहुस्तथागता ।
एतत् पर्यङ्कमुद्रेति ख्यातं लोके समन्ततः ॥

अनया मुद्रया युक्तो मन्त्रयुक्तस्तथा पुन ।
सर्वजिनमुक्तैस्तु वज्राब्जकुलमुद्रवै ॥
एतैर्मन्त्रै प्रयुक्ताऽय सर्वकर्मकर शिवम् ।
य च मुद्रास्तथा प्रोक्ता मुगलाद्या, शूलसम्भवा ॥
सर्व वै क्रोधराजस्य यमा तस्यह शासन ।
उग्रा महरणा ह्येते सत्त्ववैनेयनिर्मिता ॥
बोधिसत्त्वप्रभावेन ऋद्ध्या कुर्वे ततस्तदा ।
सर्व वैनेयदुष्टानां कुम्भाद्या मुद्रभाषिता ॥
तद्देव हस्त विन्यस्त पटहाकारसम्भवम् ।
आबन्धेदङ्गुलिभिर्युक्त सर्वाभिश्च स्त्रेणिकाम् ॥
वेणिकां कृत्यमङ्गुष्ठस्ततो न्यस्य करे पुन ।
मध्ये प्रादेशिनी कृत्वा उच्छ्रिताग्रं तु कारयत् ॥
एतत् पटहनिर्दिष्टं मुद्रा दर्पनिवारणी ।
तन्नेव हस्तौ विन्यस्तो अञ्जली सुप्रयोजिता ॥
उभौ तर्जन्य मङ्कान्य कुण्डलाकारशोभना ।
अङ्गुष्ठे ते अध कृत्वा अङ्गुष्ठौ नामितो उभौ ॥
प्रविष्टौ म'यपुटान्तस्थौ शङ्ख भवति शोभनम् ।
एतद्धर्मसङ्ख वै वरमुद्र प्रकाशितम् ॥
मन्त्रैर्मुनिवरोक्तैस्तु प्रयुक्त सर्वकामिका ।
कराति कर्मवैचित्र्य सर्वत्रशान्तिपभागिनाम् ॥
निर्नाशयति सर्वास्ता प्रलय मन्त्रप्रयोजिता ।
शङ्खमापूरयेज्जप्त विद्याराजमहर्द्धिकैः ॥
निर्विषोऽपि भवेत् क्षिप्र या ज तुात्रपमूच्छित ।
चत्वारिंशति समाख्याता मुद्रा श्रेष्ठा महर्द्धिका ॥
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मुद्रालक्षणसम्भवम् ।
तद्देव हस्तौ विन्यस्तौ अङ्गुल्याग्रसवर्गिकौ ॥

भूयो दामोटयेद् यत्नादवसव्य तु कारयेत् ।
अधस्तात् सर्वत कृत्वा शङ्कलेति उदाहृता ॥
एषा मुद्रवरश्रेष्ठा, सर्वदुष्टार्थंव धनी ।
मन्त्रैस्तैरेभिम्युक्ता मुनिमुख्यार्थभाषित ॥
सर्वा बन्धयते भूता ग्रहमातरकश्मलाम् ।
तदेव हस्तौ सङ्कोच्य मुक्त्वा वेणि समुच्छ्रयेत् ॥
तदेव विधिना बध्वा अन्येनाङ्गुष्ठम यथो' ।
मध्यपर्वे समाश्लिष्य उभयाभ्य कर पुन ॥
दत्त्वाभमुख ह्यग्नेर्वह्निमन्त्रसुयाजित' ।
आवाहयेच्छिखिन होमे अग्निकर्मेषु सर्वदा ॥
क्षिप्रमाह्वयते वह्नि, मुद्रेणानेन योजिता ।
विसर्जयेदनेनैव मन्त्रेण तर्जन्याग्रविमिश्रितै' ॥
अङ्गुष्ठे नित्यमाश्लिष्टे विशर्ज्य वह्निदैवतम् ।
मुद्रा बहुमता ह्येषा अग्निकर्मसमाधिका ॥
आह्वानयति देवानां यदृच्छ स त्रजापिनो ।
एषा बहुमता मुद्रा बन्धाधिष्ठानवर्णिनी ॥
करोति कर्मवैचित्र्यं सयुक्ता मन्त्रमुत्तमैः ।
तदेव हस्तौ एकस्थौ सम्पूर्णामङ्गुल्मिश्रितो ॥
कुर्यादाकोशमञ्जल्या श्लथ वर्तुलसम्भवम् ।
परिपूर्ण ततः कृत्वा कुड्मल पद्मसम्भवम् ॥
मनोरथ तु त विन्द्या मुद्रां सर्वार्थसाधिकाम् ।
एषा मुद्रा वरा श्रेष्ठा पुरा गीता तथागतैः ॥
सत्त्वानां हितकाम्यार्थं मञ्जुघोषे नियोजिता ।
मनसा काक्षते सत्त्वो यो हितार्थं मनोरथम् ॥
तूर्ण तत् साधयते क्षिप्र मन्त्रैर्युक्ता महर्द्धिकै' ।
एषा मुद्रा वरा श्रेष्ठा मनोरथेति स उच्यते ॥

एषा मुद्रवरा श्रेष्ठा सर्वकर्मप्रसाधिका ।
क्षिप्र साधयते मन्त्रां द्रव्यां चैव मविस्तराम् ॥
एषा मुनिच द्रेण चन्द्राभा सुप्रवर्त्तिता ।
चन्द्रा पद्मकुले म त्रा तेनाथ सुप्रयोजिता ॥
करोति कर्मवाचित्र्य मितवर्णाप्रनशम्भवा ।
तदेव हस्तौ सशुद्धो उभो अङ्गुलिमाश्रितौ ॥
षड्भिरङ्गुलिमाश्लिष्टो पुस्तकाकारसम्भवौ ।
उच्छ्रितौ वर्त्तलो कृत्वा कन्यसाङ्गुष्ठकौञ्चितौ ॥
एषा मुद्रा वरा प्रोक्ता प्रज्ञापारमितामिता ।
जननी सर्वबुद्धाना मोक्षार्थं तु नियोजिता ॥
साधयेत् सर्वकर्म वै शान्तिपुष्ट्यर्थयाजिता ।
तदेव हस्तौ वि यस्तो दक्षिण वामतोपरि ॥
कृत्वा नाभिदेशे वै कालम्थ निम्नमुन्नतम् ।
उभौ हस्तौ तदाश्लिष्य स मुद्रा पात्रमुच्यते ॥
पात्रं जननी मुद्रौ जिनम त्रै सुयोजितो ।
करोति कर्मवैचित्र यथेष्ट मन्त्रविचक्षणै ॥
तदेव हस्तावुद्धृत्य कुर्यात् तर्जनिमुच्छ्रितो ।
मध्यमाङ्गुलिमग्र तु नामित मीपितोरणम् ॥
तदेव उच्छ्रितो कृत्वा कथयामास सुतोरणम् ।
तदेव बध्वा तदन्यान्यं प्रापनादिष्टमष्टमम् ॥
उच्छ्रितोत्तममङ्गुष्ठौ जपशब्द विदुर्बुधा ।
तदेव उच्छ्रितौ हस्तौ अङ्गुल्याग्रौ सुकुञ्चितो ॥
सर्वैरङ्गुलिभिर्मुक्ता विरला केशसम्भवा ।
भेरी त विदुर्बुद्धा धर्मभेरीति उच्छ्रतौ ॥
तदेव हस्ततल उर्ध्व दक्षिण वामतोच्छ्तम् ।
अधस्तात् कारयित्वा तु गजाकार सुयाजिनम् ॥

दक्षिण मध्यमाङ्गुल्यां कराकार तु कारयेत् ।
एतद् गजमुद्रं तु निर्दिष्टं ससारपारगै ॥
एषा मुद्रा महामुद्रा सम्बुद्धैस्तु प्रकाशिता ।
करोति कर्मा सर्वास्तास्तामशेषां लोकपूजिता ॥
दक्षिणं हस्तमुद्यम्य अभयदत्त परिकल्पयेत् ।
गृहीत्वा मणिबन्धे तु वामहस्तेन मुद्यतम् ॥
मध्यमां तर्जनी स्पृष्ट्वा अङ्गुष्ठ मध्यतो स्थितम् ।
मध्यपर्वाश्रित युक्तं वरहस्त तदुच्यते ॥
एतन्मुद्रवर श्रेष्ठ आदिबुद्धैस्तदोदितम् ।
अभय सर्वसत्त्वाना मुद्रा बध्वा ददौ जपी ॥
मन्त्रैर्मुनिमतैर्युक्तः क्षिप्रमर्थमसाधक ।
तदेव हस्तौ सयुक्तौ सम्पुटाकारशोभनो ॥
उच्छ्रतौ मध्यमाङ्गुल्यौ मुद्रा तद्व्रतचारिणी
तदेवमङ्गुलिभिर्वेष्ट्य अङ्गुष्ठौ उपरि स्थितौ ॥
न्यस्य पर्वतले न्यस्त केतुमित्याहु मुद्रिणम् ।
तदेव मूर्च्छिताग्रे क शुभो निर्दिष्टमुद्रिणम् ॥
उभो तर्जन्यसमायुक्तो अन्योन्याग्रविमिश्रितौ ।
सङ्कोच्य पर्वतोऽङ्गुष्ठाः कन्यसीति समुच्छ्रितौ ॥
तदेव परशुनिर्न्दिष्टा मुद्रा सर्वार्थसाधिका ।
सङ्कोच्य पुन. सर्वा वै सा मुद्रा लोकपूजिता ॥
तदेवमुच्छ्रत कुर्यान तर्जन्याग्रमूचिकम् ।
भिण्डिपालस्ततो मुद्रा लाङ्गल चक्रतो गतम् ॥
तर्जन्यो नक्रत कृत्वा लाङ्गलो मुद्रमुत्तमम् ।
एतत् षष्टिमुद्राणा कथित विधिना पुनः ॥
सर्वे ते प्रहरणा मुद्रा सयुक्ता मन्त्रमीरिता ।
सर्वां विघ्नकृता दोषा ग्रहकूष्माण्डमातराम् ॥

सर्वराक्षसमुख्यानां बालसर्वानुत्रासिनाम् ।
निर्नाशयति सर्वास्तां मुद्रां मद्दरणोद्भवाम् ।'
षष्टिमेतं तु मुद्राणां लक्षणं समुदाहृतम् ।
अतः परं प्रवक्ष्यामि मुद्राणां विधिसम्भवम् ॥
तदेव हस्तौ विन्यस्तौ पद्माकारसमुच्छ्रितौ ।
प्रसारिताङ्गुलिभिः सर्वं मुद्रां पद्म इति स्मृतम् ॥
एषा मुद्रवरा ख्याता सन्यस्ताब्जकुलोद्भवाम् ।
यावन्त्यब्जकुले मन्त्रा सयुक्ता ते शुभोदया ॥
क्षिप्रकर्मकरा ख्याता मुद्राधिष्ठानमुद्भवा ।
सर्वा साधयते मन्त्रां यावन्त्यब्जकुलोदया ॥
मुद्राणां पद्ममुद्रेयं मध्यमे समुदाहृता ।
उभौ हस्तौ समायुक्तो तर्जनीभि समुच्छ्रितो ॥
मध्यमाङ्गुलिभिर्युक्तं विन्यस्ताकारसम्भवम् ।
अङ्गुष्ठौ न्यस्य वै तत्र मध्यमाङ्गुलिपर्वयोः ॥
तदेव कथित वज्र कन्यसं मुद्रमुत्तमम् ।
यावन्ति वज्रकुले मन्त्रा ते साध्यानेन मुद्रिता ॥
सिद्ध्यन्ते क्षिप्रतो युक्ता विधिना सम्प्रकीर्तिता ।
सयुक्तैः साधक कर्म यः साध्य साधयेत् सदा ॥
तस्य सिद्धिर्भवेन्नित्यं उत्तमाधममध्यमा ।
सर्वे च लौकिका मन्त्राः सिद्ध्यन्ते ह्यविकल्पतः ॥
उभौ हस्तौ समायुक्तौ मध्यमाङ्गुलिमुच्छ्रितौ ।
सङ्कोच्यानामिकाङ्गुष्ठो कन्यसौ सूचिमाश्रितौ ॥
उभौ तर्जनिसंश्लिष्टौ मध्यपर्वाग्रकुञ्चितौ ।
मध्यमौ सूचिसमौ न्यस्तौ चक्राकारसमुद्भवौ ॥
एतत्तु धर्मचक्र वै मुद्राराजमिहोदित ।
धर्मराजैस्तथा ह्युक्तो धर्मचक्रश्च वर्त्तितुम् ॥

शान्तिचक्र तदा वज्रे मुनिचन्द्रोऽथ सप्तम' ।
त्रिमलां विच्छेदजापेन मुद्रराजेन योजिता ॥
चक्रिण्यो ये च उष्णीपा लोचनाविद्यमुत्तमा ।
भ्रुकुटीपद्मकुले तारा मामकी चापि वज्रिणे ॥
सिध्यन्ते धर्मचक्रेण मुद्राराजेन योजिता ।
समस्ता लौकिका मन्त्रा विष्णुरीशानभाषिता ॥
तां विच्छेदहृष्ट्वा वै जापिनां मुद्रसयुताम् ।
एतन्मुद्रवर श्रेष्ठ धर्मधातुविनि.सृतम् ॥
करोति सर्वकर्म वै सत्त्वानां च यथेप्सितम् ।
धर्मराजेन शान्त्यर्थं मुद्रेयं सम्प्रभाषितम् ॥
अस्मि कल्पवरे श्रेष्ठे सर्वकर्मप्रसाधिका ।
मुद्रेय धर्मचक्रेति मञ्जुघोषस्य शासने ॥
अग्रिमं सर्वमुद्राणां शान्तिकर्मसु योजयेत् ।
मन्त्रिभिर्लक्ष्यते नित्यं शिवचक्रा तु सम्भवम् ॥
तदेव विन्यस्तौ हस्तौ सम्पुटाकारमुद्भवो ।
श्लथकोशायताङ्गुल्यः उभौ सङ्कुचितौ शुभौ ॥
पुण्डरीकमिति ज्ञेय मुद्रा सर्वार्थसाधका ।
तदेव हस्त निक्षिप्य त्यज्य मध्यायताङ्गुलिम् ॥
प्रसारिता वराकारं वरदं मुद्रमुच्यते ।
उभौ हस्तौ पुनः कृत्वा अङ्गुलीभि' समन्ततः ॥
बध्वा च वेणिकाकार मुद्रैषा रज्जुमुच्यते ।
पुन. प्रसारयस्तदेक तु दक्षिण करमुत्तमम् ॥
कुर्यात् सूचिकाकार मध्यतर्जनिमङ्गुलौ ।
ईषत् सङ्कुचिताग्रं तु अङ्गुलीनां नतोत्तमम् ॥
स्थितिकां कारयेत् तत्र सुन्यस्त तर्जनी तु तम् ।
कुर्यात् सश्लेषिते तत्र अनामिकापर्वनिश्रिता ॥

मुद्रेय कुन्तनिर्दिष्टा बहुधा लोकनायकैः ।
तदेव हस्तौ विन्यस्तौ उभौ तर्जन्यसूचितौ ॥
उभौ मुष्टिसमं कृत्वा अङ्गुलीभिः समं पुनः ।
तदेव मुद्रसमाख्याता वज्रदण्ड मनीषिभिः ॥
तदेव हस्तौ सयोज्य सम्पुटाकारकारितम् ।
विन्यस्तामङ्गुलिमञ्जल्यमन्योन्याश्लेषमाश्रितम् ॥
उभौ अङ्गुष्ठमाश्रित्य शतघ्नामुद्रमुच्यते ।
तत' कृत्वा दुभौ हस्तौ समन्तान्निम्नसम्भवौ ॥
अञ्जलिं तु ततो कृत्वा नाथायानससम्भवम् ।
मुद्रेय भेरीति ख्याता त्रिषु लोके हितार्थिभिः ॥
सन्तारयति भूतानां महासंसारसागरात् ।
तदेवाञ्जलिमुत्सृज्य चित्रहस्ततलावुभौ ॥
विमानमुद्रमित्याहु ऊर्ध्वसत्त्वनयानुगाः ।
तदेव हस्तौ सङ्कोच्य स्यन्दन तदिहोच्यते ॥
त्रियानगमन श्रेष्ठ रतो युक्तो नुतार्थिभि' ।
नयते सर्वभूतानां जापिनां मन्त्रसम्पदाम् ॥
उत्तमायानमाश्रृत्य यथुनुर्द्धगत तु तम् ।
तदेव हस्तौ तु सग्रह्य उभौ कृत्वा पुनस्तत ॥
कुर्याच्चित्रतल शुद्ध वेदिकाकारमम्भवम् ।
एतन्मुद्रवर श्रेष्ठं लोकनाथै सुपूजितम् ॥
शयन सर्वबुद्धानां जिनपुत्रै. समुदाहृतम् ।
यत्रातीतास्तु सम्बुद्धा शान्ति जग्मुस्तदाश्रिता ॥
निर्वाणधातुसन्यस्ता यत्रारूढाशयानुगा ।
स एषा मुद्रमिति ख्याता शयन लोकनायकम् ॥
तदेव हस्तौ विन्यस्तौ मश्लिष्टयाङ्गुलिभि' समम्
सम्पुटाकोशविन्यस्त तर्जयेक तु दक्षिणम् ॥

कुर्याद् वक्रतो ह्यग्र अर्धचन्द्रं स उच्यते ।
उभौ हस्तौ पुन कृत्वा दक्षिणाङ्गुष्ठमुष्टित' ॥
वामहस्ताग्रते मर्ये अङ्गुलीभि समोचितैः ।
बध्वा मुष्टि कराग्रे तु दक्षिणाङ्गुष्ठमिश्रितः ॥
तं दक्षिणेरेव समायुक्तैरङ्गुलीभि' पुटीकृते ।
कन्यसां विसृतां कृत्वा वीणमुद्रा उदाहृता ॥
उभौ हस्तौ पुन कृत्वा आकाशौ विरलाङ्गुलौ ।
उभावङ्गुष्ठयोर्मध्या उभौ तर्जनिमाश्रितौ ॥
एषा षष्ठालया मुद्रा सम्बुद्धैः कथिता जगे ।
उद्धृताङ्गुष्ठकौ नित्य पुन' कुवलयोद्भव ॥
मुद्रा च कथिता लोके सम्बुद्धैर्द्विपदोत्तमै' ।
तदेवमञ्जलिं कृत्वा प्रणामाकारजगद्गुरुम् ॥
सा नमस्कारमुद्रेय सर्वलोकेषु विश्रुता ।
तदेव मुद्रा विष्टभ्य हस्तौ यमलसम्भवौ ॥
एषा यमलमुद्रेय त्रिषु लोकेषु विश्रुता ।
ईष मूलतो हस्तौ अङ्गुष्ठौ च सुपीडितौ ॥
सा भवेत् सम्पुटा मुद्रा शोकायासीवनाशनी ।
एता मुद्रास्तु कथिता ये सर्वे महरणोद्भवाः ॥
पुष्पाख्या शयनयाश्च वाग्राग्रा ग्रहनामका ।
सर्वे सर्वकरा युक्ता मन्त्रै सर्वैस्तु भाषितम् ॥
न तिथिर्न च नक्षत्र नोपवासा विधीयते ।
सयुक्ता मुद्रमन्त्राश्च क्षिप्र कर्माणि साधयेत् ॥
जापिनस्तपसा युक्तो जप्तमात्रो विचक्षणः ।
मुद्रा मन्त्रप्रयुक्ता न असाध्य किञ्चि न विद्यते ॥
उभौ हस्तौ पुन कृत्वा अञ्जल्यान्योन्यसक्तकम् ।
कन्यसानामिकाङ्गुष्ठौ पार्श्वतो न्यस्तो धूपमुद्रा उदाहृता ॥

आधाराञ्जलियोगेन तत्र यावीगन् गायत्।
सामान्या बलिमुद्रा तु उक्ता लोकागमि' ॥
मध्येषु पुष्पविन्यस्त यथागम्भवता निरते ।
दत्त भवति मन्त्राणां नालकर्मेषु सर्वेषु ॥
दक्षिणेनाभय हस्त कृत्वा च नामकरण वे ।
मणिबन्धनयोगेन ग्राणं करदक्षिणम् ॥
एषा ते सर्वमन्त्राणां गन्धमुद्रा उदाहृता ।
दक्षिणाकरमुष्टौ तौ अङ्गुष्ठौ मध्यमौ तदा ॥
सूच्याकार तत. कृत्वा दीपमुद्रा उदाहृता ।
अनामिकाङ्गुष्ठयोरेव अक्षसूत्रात् मस्थितम् ॥
कन्यसां प्रसार्यतो नित्य मध्यमां तस्य पृष्ठत ।
तर्जनीं कुञ्चितां न्यस्य अक्षमुद्रेति उच्यते ॥
गर्भाञ्जल्यास्ततो यस्य अक्षसूत्र स म त्रवित् ।
जपेद् यथेष्टतो मन्त्र क्षिप्र सिद्धिप्रदम् ॥
शोभनं सर्वमुद्राणामेष दृष्टविधि. सदा ।
अग्रेर्दक्षिणहस्तेन अभयाग्रं तु कारयेत् ॥
अभिमुख ज्वलने स्थाप्य तर्जनीं कुञ्चयेत् सदा ।
अङ्गुष्ठ च करे न्यस्य मध्ये कुञ्चितमस्थितम् ॥
एतदावाहन मुद्र निर्दिष्ट जातवदस ।
कुञ्चितं तर्जन्याग्र अङ्गुष्ठौ चक्रयोजितम् ॥
विसर्जन सर्वकर्मषु ज्वलने सम्प्रदर्शये ।
कुर्यात् सर्वमन्त्राणां होमकर्मविचक्षण ॥
मुद्रैरेतैर्भिसयुक्त मन्त्रमग्रो सुयोजित ।
प्रणामाञ्जलिरन्तारिता अङ्गुलीभि सम तत' ॥
कुर्यात् त विपरीत तु अङ्गुष्ठौ च मर्गािश्रतौ ।
बहि सङ्कोच्य तर्जन्यौ मध्यमोपि. समाश्रितौ ॥

एषा मुद्रवरा युक्ता पूजाकर्मसु योजिता ।
प्रणाम सर्वमन्त्राणां मन्त्रनाथ जिनोरसाम् ॥
शोधन सर्वमन्त्राणामासनं च प्रदापयेत् ।
असम्भवेऽपि पुष्पाणां मुद्र बध्वा तु योजयेत् ॥
पूजिता विधिना ह्येते मन्त्रा सर्वार्थसाधिका ।
मुद्राबन्धेन पूजार्थं कृत भवति शोभनम् ॥
द्वितीया चित्तपूजा तु यादृशी पुष्पसम्भवा ।
एष पूजाविधि प्रोक्ता सम्बुद्धै द्विपदोत्तमै ॥
अभावेन तु पुष्पाणां द्विविधा पूज उच्यते ।
सर्वमन्त्रप्रसिध्यर्थं सर्वकर्मेषु योजयेत् ॥
सर्वकर्मकरा मुद्रा सर्वबुद्धैस्तु भाषिता ।
आसने शयने स्नाने पानान्नभोजने ॥
शोभने दीपने मन्त्रे स्थाने मण्डलकारणे ।
समय सर्वमन्त्राणामधिष्ठानार्थं तु मन्त्रिणाम् ॥
कथिता लोकनाथैस्तु मुद्रेय सर्वकर्मिका ।
परिपूर्णं शत प्रोक्त मुद्राणां नियमादयम् ॥
अतःपरं प्रवक्ष्यामि मुद्रामष्टमतां गताम् ।
तदेव हस्तौ विन्यस्तौ उभौ कृत्वा पुनस्ततः ॥
तथैव प्रदेशिनीं कृत्वा मध्यमा सूचिमिश्रिता ।
नखस्याधस्तात् तृतीये वै भागे ससक्तकारितौ ॥
आकोशामुद्रवावेष्ट्य शून्याकार तु कारयेत् ।
एतन्मन्त्राधिपतेर्मुद्रा शक्रिणस्य महात्मनः ॥
एता एव प्रदेशिन्या सश्चार्या सममध्यमा ।
शूच्या नखस्य विन्यस्ता संसक्ता च अनामिका ॥
एष उष्णीषमुद्रा वै जिनेन्द्रै' सम्प्रकाशिता ।
तदेव हस्तौ विन्यस्तौ मध्यमाङ्गुलिवेष्टितौ ॥

कन्यसाङ्गुलिसयुक्तौ मुद्रेयं भितमुद्भवा ।
मध्यसूच्या सम कृत्वा रासक्ता च करोरुहौ ॥
निर्मुक्तः कुण्डलाकारा महामुद्रा स उच्यते ।
तामेव प्रदेशि याग्राभिभून्तरेल्पसतरम् ॥
मध्यसूच्यां ततो न्यस्य अधस्तात् प्रसक्तपाणिना ।
पर्वतृतीययोन्यस्तौ अङ्गुष्ठौ नखपीडितौ ॥
एषा मुद्रा वरा प्रोक्ता मञ्जुघोषस्य धीमत ।
तदेव हस्तौ विन्यस्ता अञ्जलीकारसस्थितौ ॥
मध्यमाङ्गुलिविन्यस्तौ सूच्यग्रानामित' स्थितौ ।
अङ्गुष्ठौ मध्यमां स्पृश्य अङ्गुलीपर्वसन्निकम् ॥
कन्यसाङ्गुलीभि सूचा कृत्वानामितमुच्छ्रितौ ।
एषा मुद्रा वरा श्रेष्ठा धर्मकोशस्थनां गता ॥
तदेव हस्तौ विन्यस्तौ विधिदृष्टमसासतौ ।
तदेवमङ्गुलिभि सर्व आपूर्ण कोशसस्थितम् ॥
उभौ हस्तौ वितृण्णीयात् अष्टानाङ्गुलिनावृता ।
अष्टां पुरुषतत्त्वज्ञां चत्वारो युगतां गताम् ॥
तदेव सङ्घमित्याहु' सम्बुद्धा द्विपदोत्तमा ।
स एव मुद्रा सङ्घेति कथ्यते ह भवालये ॥
एषा मुद्रवरा श्रेष्ठा सर्वकर्मप्रसाधिका ।
उभौ हस्तौ पुटीकृत्वा अञ्जल्याकारसस्थितौ ॥
प्रसार्य तर्जनीमेकां दक्षिणां करनि सृताम् ।
सा एष भूतशमनी निर्दिष्टा तत्त्वदर्शिभि ॥
एषा मुद्रा वरा ख्याता सर्वकर्मार्थसाधिका ।
तदेव हस्तौ विन्यस्तो वेणिकाग्र.नावेष्टितौ ॥
पिण्डस्थौ सम्पुटाकारो उच्छ्रिताङ्गुष्ठनामितोः ।
एषा सा पद्ममालेति आदिबुद्धै' प्रचोदिता ॥

यापयति धर्मं च देशयति आर्यमञ्जुश्रियं च साक्षात् पश्यति धर्मं शृणोति अनेका अपि बोधिसत्त्वशतसहस्रा पश्यति तांश्च पर्युपास्ते महाकल्पसहस्रं अजरामरणीकृतो भवति । पस्तनैव लिप्पति सर्वं बुद्धबोधिसत्त्वाधिष्ठिता भवति तेषां चाधिष्ठानं सञ्जानीते क्षेत्रशतसहस्रं चाक्रामति कायशतसहस्रं सा दर्शयति अनेकऋद्धिप्रभावसमुद्गतो भवति आर्यमञ्जुश्रियश्च कल्याणमित्रो भवति नियतबोधिपरायणा भवन्तीति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतंसका महायानवैपुल्यसूत्राद्
अष्टम उत्तमसाधनौपयिककर्मपटल
विसर्गात् प्रथमं समाप्त इति ॥

प्रणम्य शिरसा सम्बुद्ध लोकनाथ प्रभाकरम् ।
दीर्घ निश्वस्य करुणार्द्रा रामरोन तत' पुन ॥
तस्थुरे समीप बुद्धस्य आपृच्छय वरदा यम् ।
निर्निष्टे भगवा लोके म व्रणशे महीतले ॥
सत्त्वाना गतिमाहात्म्य कथ तस्म भविष्यति ।
एवमुक्तस्तु सम्बुद्धो मञ्जुघोष तदाल्पेत् ॥
शृणाहि वत्स ! मञ्जुश्री ! कुमार ! त्व यदि पृच्छसि ।
मया हि निर्वृते लोक शून्याभूत महीतले ॥
निर्निष्ठे धर्मकोशे च श्रावकैश्चिरनिर्वृतैः ।
शास्तु बिम्बस्तथा रूप कृत्वा वै द्विपदोत्तम' ॥
पूजा सत्कारत' कृत्वा धूपगन्धविलेपन ।
विविधैर्वस्त्ररश्चान्येर्मणिकुण्डलभूषणै ॥
विविधैभाज्यभक्षैश्च सन्नियाज्य निवेदनम् ।
विविधाकारसम्पन्न यथेष्टाकारकारिणे ॥
तथ + मन्त्रमावर्त्य मत्रयानिगति शुभम् ।
आजहार पुर श्रेष्ठ उत्तमा गतियोनय ॥
अ ते बोधिनिम्नस्थ शान्ति जग्म गपानिम ।
एवमुक्तस्तु मञ्जुश्रीस्तुष्णा सम्बुद्धचादित ॥
सम्प्रतुष्य तता रोमा बोधिसत्त्वा महर्द्धिक ।
एतत् सर्व पुरा गीत शुद्धावासोपरि स्थितम् ॥
बुद्धाना सन्निधौ बुद्धधर्मचक्रप्रवर्त्तक ।
मन्त्रचक्र तथा बद्धे चिरकालानुवर्त्तिनम् ॥ इति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतसकाद्
महायानवैपुल्यसूत्राद् त्रयस्त्रिंशत्तम
मुद्राविधिपटलविसर
परिसमाप्त इति ।

अथ षट्त्रिंश पटलविसर ।

अथ खलु भगवा शाक्यमुनि पुनरपि शुद्धावासभवनमव लोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री ! पर मगुह्यतमं त्वदीयं मूलमुद्रासमतं सपरिवारं मुद्रालक्षणं सर्वकर्मसु चापि योज्यं सर्वसम्पत्तिदायकं सफलं सत्त्वानुवर्त्तनं सर्वकर्मासु प्रसाधकम्। संक्षेपत शृणु मञ्जुश्री ! ॥

आदौ तावत् प्रसृताञ्जलि, तर्जन्यानामिकामध्यपर्वतानुप्रविष्टा पृथक् पृथक् । सा एषा मञ्जुश्रीस्त्वदीया मूलमुद्रा विख्याता सर्व कर्मिका भवति । तथैव हस्तौ संगृह्य, अनामिकासहिता तर्जनी मध्य मास्तथा कनिष्ठिकया उ त्तरेगास्थिताङ्गुष्ठशीर्ष । अयमपरा मञ्जुश्री स्त्वदीया वज्रमुद्रा उदाहृता । अन्योन्यसक्ताङ्गुलिमुष्टिं कृत्वा, मध्य-माङ्गुलिं विमुच्य, सूचीकृत्वा, तस्य पार्श्वयोर्वलिततर्जनीयुगलमन्ते न्यसे एषा मञ्जुश्री ! त्वदीयमद्रेय दण्ड भवति । मुद्राया अङ्गु ष्ठयुगलं पार्श्वयो र्न्यसेत् । एषा मुद्रा साक्षात् त्वं मञ्जुश्री ! तस्मि स्थाने तस्मि करपुटे सान्निध्य समयेनाधितिष्ठसे । अन्योन्यसक्ता ङ्गुलिमुष्ट्या प्रदेशिनी मुक्त्वा, अङ्गुष्ठयुगलं मध्यत । एषा सा मञ्जु श्री ! त्वदीया अपरा चीरकमुद्रा । प्रसृताञ्जलिपञ्चणी कृत्वा, अना मिके तर्जनी मध्यमा तदस्थिताग्रे । इयमपरा मञ्जुश्री ! साक्षादेव त्व मूलमुद्रा उदाहृता । अस्यैव मुद्राया प्रसृता तर्जनीं कृत्वा । एषा सा मञ्जुश्रीस्त्वदीयनेत्रमुद्रा भवति । कन्यसानामिकावर्णाकृतकर पुटमध्यस्थिता मध्यमो वहि त तर्जन्युपरि कुञ्चिताग्रे अङ्गुष्ठाग्रम श्लिष्टाग्रासु । अयमपरा त्वदीया त्वदीया मञ्जुश्री ! वक्रमुद्रा भवति सर्वकर्मिका ॥

एवमनेन क्रमेणैकैकाङ्गुलिमथ मुच उभौ अङ्गुष्ठसहिता सर्वे अ ङ्गुलियोगेन एकैक प्रसारये उच्चीकृतदक्षिणाङ्गुष्ठ त्वदीय मञ्जुश्री ! एषा उष्णीषमुद्रा । दक्षिण सङ्क्रान्त्य वाममुत्क्षिप्त ललाटमुद्रा भवति त्वदीया मञ्जुश्री ! । या दृष्ट्वा सर्वे दुष्टग्रहा प्रपलाय ते ॥

एवं भवणो ग्रीवा भुजो हृन्यं करौ कण्ठ कटिं नाभि ऊरू जङ्घां चरणौ नेत्रौ वक्र जिह्वा चति, एव दशभिरङ्गुलीभिरनुपूर्वेमुच्छ्रितो अनुपूर्वेमुद्रालक्षण भवति । अनुपूर्वे च कर्म करोति । वक्रमुद्रया मुखाबन्ध, दपूमद्रया दृग्ग्रहमोचन, जिह्वामुद्रया दुष्टवचननिवारण, हृदयमुद्रया नृपतिकोपनाशन, अ य ा सत्त्वं देवासुरं मानुषामानुषाद्या विविधां वा गातेनिश्रितां रुपिताना कोधनाशन भवति ॥

एवमनुपूर्व्या मर्वत सर्वकर्माणि करोति। एवमसङ्ख्येयानि अनेन क्रमेण मुद्राणि भवन्ति । असङ्ख्येयानि च कर्माणि करोति त्व मञ्जुश्री ! सर्वथा सर्वमुद्रेष्वत्र सर्वकर्माणि भवन्ति ॥

बद्धा ता यै' महावीरै सङ्ख्यातीतै तथागतै ।
महामुद्रा महावीरैर्महाभूमिगतैरपि ॥
यत्र निम्वरकाण्यानि षट्त्रिंशाशीतिनिरपश्चके ।
षष्टिर्नयुतसङ्ख्यानै सर्वलोकोत्तरोत्तरे ॥
सर्वमुद्रान्तर्गता' सर्वे ये चान्या लौकिका क्रिया।
एभिरन्यतमैर्मुद्रै कुयात् सर्वार्थमा धनम् ॥
हस्तद्वयेनावबद्धा वै साधनकाले च मण्डले ।
पूर्वसेवाभियुक्तेन होमजापेषु वा पुन' ॥
निषण्णः स्थितको वापि यावदिच्छ जपेद् व्रती ।
महारक्षाविधानेन आत्मनस्य परस्य वा ॥
कुर्यात् सर्वाणि कर्माणि सर्वमुद्रेषु सर्वदा ॥ इति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतंसका
महायानवैपुल्यसूत्रा चतुस्त्रिंशतिम
द्वितीयमुद्राविधिपटलविसर
परिसमाप्त इति ॥

[एतच्च अतीतेऽतिशयस्य पञ्चत्रिंशत्तमस्य तिरोधानात् महामुद्रापटलविसरो नाम चतुस्त्रिंशत्तमः पटलविसरः लिखित उपलभ्यते । स चतुस्त्रिंशत्तमस्थेन प्रकारेण पठितुमहत्वात्येन कारणादिहैव योज्यते ।]

अथ भगवान् शाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । सर्वांश्च बोधिसत्त्वान् सर्वसत्त्वांश्च पर्षत्सन्निपतितान् । शृण्वन्तु भूतगणाः । सत्त्वा देवपुत्राश्च महर्द्धिकाः । अस्ति मञ्जुश्रियः कुमारभूतस्य बोधिसत्त्वस्य महासत्त्वस्य कल्पविसरः समुद्रापटलभाषितः सर्वमन्त्रचर्यानुप्रवेशिना सत्त्वानां बोधिसम्भारकारणम् । यथा सिध्यन्ति सर्वमन्त्राः क्षिप्रतरमाकृष्यन्ते सर्वकर्माणि सर्वपापसत्त्व मुद्राणि भवन्ति । ये मुद्रिता क्षिप्रतर वशा भवन्ति । तं शृण्वन्तु भवन्तो । भाषिष्येऽहं सर्वसत्त्वानामर्थाय । सर्वमन्त्राणां मुद्राणि भवन्ति ॥

अथ खलु भगवान् शाक्यमुनिः सर्वबुद्धधर्माणां मुद्रालङ्कारतथागतगुणमाहात्म्यसमुद्रमुद्रा नाम समाधिं समापद्यते स्म । समनन्तरसमापन्नस्य भगवतः सर्वतथागता सर्वमुद्रासमयं भाषते स्म । तस्मात् समाधेरुत्थाय सर्वतथागतमुद्रामुद्रितं महामुद्रापटलविसरं सर्वमन्त्राणां भाषते स्म ॥

आदौ तावत् सर्वमन्त्रकुलेषु हृदयानि भवन्ति । पूर्वमुच्चारयेद् द्विसप्त एकवारम् । ततो मुद्रा बन्धितव्या, ना यथान्यिति । कतमच्च तत् ॥

सर्वतथागतानां हृदयम् । जिनजिक् । एष स भाषा । सर्वतथागतानां हृदयः सर्वकर्मिक । तथागतकुले सर्वमुद्रा बन्धितव्या । तत् कर्मे समारभेत् । आरोलिक् । अवलोकितस्य हृदय सर्वकर्मिक पद्मकुल सर्वमुद्रा बध्यता अथ जप्तव्य' सर्वसाधनोपयिक सर्वकर्मसु । वज्रधृक् । एष स भाषा वज्रपाणे हृदयम् । सर्ववज्रकुलेषु च जपता मुद्रा बन्धितव्या । मुमारक् । एष सर्वदेवानां सर्वमुद्राबन्धथ

ता सर्वकर्मसु प्रयोक्तव्य । सर्वतथागतानां हृदय । पथातक । सर्वप्रज्ञाणां हृदय । पितामह । रुद्रस्य हृदय । प्र । एष स मापी पराक्षर नाम हृदयम् । सर्वलौकिकलोकोत्तरगणाः गन्धर्वयक्षराक्षसप्रेतपिशाचकव्यादादिषु नक्षत्रग्रहमातरकुमारकुमारिकाणां मनुष्यामनुष्यसर्वसङ्घाया तविद्याधरऋषिप्रभृतीनां सत्त्वानां सत्त्वगतिमुक्तानां च सर्वभूतानाममुक्तानां च वीतरागाणां महर्द्धिकानां महर्द्धिकाणां तृष्णाप्रशमनानां त्रिपङ्कनिमग्नानां सर्वसत्त्वानामर्थाय अयमप्रकाशितः मन्त्र सर्वेषां हृदय भवति । सर्वकर्माणि करोति । गन्धमुद्रा च दर्शिता या । जप कुर्वाण अनेनैव हृदयेन जप कारयेत् । सर्वत्र मुद्रा प्रयुक्ता भवति । महाप्रभावाऽस्य महानुशंस सर्वकर्मसु मुद्रादिकमण्डलार्थ साधनपर्यायेषु सत्त्वानुपूर्व प्रयोक्तव्य । सर्व साधयति । य मनसाभिरुचि । साधयेनेति ॥

ततो मुद्राणि भवन्ति शत चाप्यसानिकम् ।
उष्णीषमुद्रा प्रथम कुर्यात्त्रासन जिने ॥

ततः परमलोके स पद्ममुद्रेति कथ्यते ।
तृतीय वज्रमुद्र तु वज्रपाणिसमाविशे ॥

चतुर्थ देवतामुद्र सर्वास्तक तु विनिर्दिशत ।
पञ्चम खड्गमुद्रा तु सर्वमानामिहान्यत ॥

षष्ठ गन्धमुद्रा तु यक्षाणां स प्रकीर्तिता ।
सप्तम असुराणां तु मन्त्राणां वज्रमग्निसमान्विता ॥

अष्टम शङ्खमुद्रा तु सर्वक्रोधप पश्चाते ।
नवम पुष्पमुद्रा तु यक्षयक्षीप कल्पिता ॥

दशम मुद्रा निर्दिष्टा पद्मसहाय परम ।
द्वादश शक्तिनिर्दिष्टा कार्तिकेयस्य बालिश ॥

मञ्जुघोषस्य निर्यातमुत्पल तु प्रयोजयेत् ।
त्रयोदशानां सङ्ख्या निर्दिष्टा मुनिभि सत्त्वदेशिभि ॥

चतुर्दश तु भवेच्छङ्खा भरी पञ्चादशा स्मृता
पटहो षोडशा ज्ञेयो दुन्दुभि सप्तदशोपर ॥

अष्टादश तथा वङ्गमूनविंशत् करणमुच्यते ।
त्रिंशत् परशु निर्दिष्टा सङ्ख्याया तु प्रमाणत. ॥

सितपत्रा तथाच्छत्र उष्णीषाणां प्रकीर्त्तितम् ।
चीवरं पात्रनिर्दिष्टं खखर तु मत्र परम् ॥

कृपा मैत्री तथा प्रज्ञा ध्यानशील तथापि च ।
क्षान्तिदानादिक पट्क निर्दिष्टं लोकनायकै ॥

बुद्धानां कथिता ह्येत पट् पारमिताश्रवात् ।
त्रिंशच्चक्रिणे मुद्रा कथिता लोकपुङ्गवै ॥

एकाक्षरस्य वीरस्य मन्त्राणामधिपतेर्विभो ।
लोकेश्वरस्य विद्यानां कथिताष्टविंशति साधिका ॥

सितात्या महाश्वेता तथा पण्डरवासिनी ।
भृकुटी च तथा देवी बुद्धानां हृदयोद्भवा ॥

ताराद्या कथ्यते मुद्रा उत्पल तु नियोजयेत् ।
हयग्रीवस्य तु भीमस्य मुद्रा वक्र इति स्मृता ॥

वज्रपाणे तथा मुद्रा त्रिंश एक भवन्ति ते ।
सर्व प्रहरणा तस्य नानाकारा सुधिष्ठिता ॥

चत्वारोऽपि महामुद्रा प्रोक्ता मारमण्डले ।
रुद्रस्य शूलनिर्दिष्टो ॥

ब्रह्मस्याक्षमाला तु विष्णोश्चक्रमितिस्तथा ।
यमदण्डमत परां ॥

एतत् सर्व देवानां सर्वयक्षनराधिपां ।
सर्वभूताना तथा मुद्रा सर्वसत्त्वसमाश्रिता ॥

सरागवीतरागाणां त्रिधा नातु स्थिता परां ।
सर्वलोकसमाहत्यु त्रिधा स्थावरजङ्गमा ॥

धात्वाख्यामसङ्ख्यया ये सत्त्वा भूतवादिन ।
सर्वेषाणां तु सर्वत्र एकमुद्रादिहोच्यते ॥

एवमष्टशत प्रोक्त शतमेक साष्टमाधिकम् ।
तेषां च गुणविस्तार प्रभाव च इहोच्यते ॥

यथा मनुष्याणां भवेत् सिद्धि संयुक्ता प्र प्रयोजिता ।
करोत्य यप्रयोगैश्च अङ्गुलीभि सशोभिता ॥

वि यस्ता करयोर्मध्ये क्षिप्रमर्थकरा परा ।
तेषामादि वक्ष्ये शृणुष्व भूतिकांक्षिण ॥

आदौ तावच्छुचौ देशे शुक्लवस्त्र शुचाम्बर ।
शुचिकर्मसमाचारो शुचौ देशे सदारत ॥

ब धयेत् प्राङ्मुखा भूत्वा स्थितो स्तूपस्य चाग्रतो ।
नाशिष्याय प्रदातव्य रौद्रकर्मान्तचारिणे ॥

अभय अदाताय समयानुप्रवेशिने ।
भक्तो जिनपुत्राणा बुद्धाना चापि शासने ॥

अनुत्पादितचित्तस्य नादेय मुद्रसम्पदा ।
भक्ताना जिनपुत्राणां बोधिसत्त्वाना च धीमताम् ॥

प्रत्यकबुद्धानार्हतानां पूजितानां ददेत् सदा ।
सुस्थितो बोधिचर्यायामाचार्या बहुमत सदा ॥

सर्वमन्त्रप्रयागेषु + + + उत्कृष्ट सदा ।
तेन मुद्रा तदा देया शिष्यस्याविचिकित्सत' ॥

तथा म त्रप्रयोगज्ञ शुचिर्दक्ष कुलान्वित ।
आचाया धार्मिको धीमां अभिषिक्ता दृष्टमण्डल' ॥

तेनोपदर्शिता मन्त्रा' शिष्यो गृह्येत तन्त्रवित् ।
शिष्येण कार्यस्तथा प्रेमो बुद्धस्येव गुरोस्तथा ॥

अन्यथा न सिद्धि म त्राणा सर्वमुद्रेषु वा सदादिति ।

आदा तावत् गुचिर्भू त्वा मा मुग्वा शुक्र न्वन स्तमुद्रा य पूर्वं तावत् समयमुद्रा दर्शितव्या। भगवता उष्णीषस्य मुद्रा। उभा करौ कृताञ्जलिपुटो अशुषिरा ैपि कृत्वा कुम्भकाकारो अराप मानतो। अथ भगवता बुद्धस्य समयमुद्रा। तदेव हस्ता प्रसारितो सम्पुटावस्थो पद्मविकसिताकारा अवलोकितस्य मुद्रा। उभौ हस्तो पूर्ववत् करमावेष्टयित्वा अभ्यन्तरभिन्नताभिरङ्गुलीभि र्न्यस तज न्योपरिष्ठा निष्पीड्येत्। स्य मञ्जुश्रिय' कुमारभूतस्यात्पलमुद्रा। तदेव क यसो सङ्कोच्य पूर्ववत् तजन्याभि अङ्गुष्ठसमतो स्थितिका पव उत्प लकुड्मलाकार दर्शयेत्। सवङ्गमानामय ताराया मुद्रा। तन्व सङ्कोच्य नेत्राकार कृत्वा, इय मुद्रा आर्यभ्रकुट्या। तन्व ललाटे योजयेत्। इय देव्यदे्या नेत्रमुद्रा। पुनरपि त सङ्कोच्याभा म ध्यमाङ्गुलिभि म न्दशाकार कृत्वा मस्तकोपरि स्थापयत्। इय भगवतो चक्रवर्तिन एकाक्ष रस्य महामुद्रा सर्वकर्मिका। तदेव ललाट स्थापयद बुद्धस्य भगवत हृदयमुद्रा। अक्ष्णा स्थापयत्। तदेव चक्रवर्तिन नेत्रमुद्रा। तदेव मुखे स्थापयत्। तन्व विद्याधिपते चक्रवर्तिन एकाक्षरस्य वक्त्रमुद्रा। एव याव म नी न भुजा जानुजङ्घाचरणान्पि दश प्रकारा भवन्ति मुद्रा अष्टा महामुद्रा भवन्ति। सर्वकर्मेसु प्रयोक्तव्या। तदेव करसम्पुट मध्यमाङ्गुल्यावेष्टित कृत्वा कन्यसाङ्गुलिमूचीकृता उभो अङ्गुष्ठाग्रय वाकारास्थिता तर्जन्या प्रसारितो कृतमुष्टया कोशीकृतानुभा निर्नामिको वक्रीकृतपर्वे ता गुप्तिन्यस्तो। इय भगवता धर्मचक्रमहामुद्रा। तदे वाङ्गुष्ठौ विनाम्य मध्ये प्रसार्य, इय बुद्धाना चतुमारपराजयमुद्रा। तदेव मुद्रा शिरस्योपरि भ्राम्य दर्शयेत्। सर्वबुद्धाना सर्वक्लेशनिषूदन नाम महामुद्रा। तदेव ललाटे स्थापयेत्। महाकरुणा नाम सर्वबुद्धाना मुद्रा। तदेव हृदये स्थाप्य, सर्वेप्सित गाभ्युद्धरण नाम महामुद्रा। तदेव मुद्र उभौ न्यसेत्। सर्वविद्याप्रसाधन नाम महामुद्रा। तन्व मुद्रा ग्रीवा सन्न्य सेत्। सर्वानर्थप्रशमनकरी नाम महामुद्रा। तदेव मुद्रा सर्वत भ्रामयेत्। महारक्षार्थसम्पादन नाम महामुद्रा। एवमनेन प्रकारेण अष्टौ महामुद्रा भवन्ति सर्वार्थसाधका। जयोष्णीषस्य मुद्रा भवति। तदेव करपल्लवो वामहस्तप्रसारितो दक्षिणतस्तिर्यक्। इय सितातपत्रस्यच्छत्रमुद्रा।

तदेव हस्तौ तथा विन्यस्तौ शिरसि भगवतो जयोष्णीषस्य मुद्रा । उभौ करतलौ सम्पुटीकृत्य मूर्ध्नि स्थापितो उष्णीषाकारो इय भगवतो अभ्युद्गतोष्णीषस्य मुद्रा । तदेव मुद्रां विकाषयेत् । इय ज्वालामालिनोष्णीषमहामुद्रा सर्वकर्मिका सर्वभयेषु च प्रयोक्तव्या सर्वकर्मसु । तदेव मुद्रा उरसि स्थापयेत् । सर्वोष्णीषाणामिय महामुद्रा । तदेव हस्तौ आवेष्टयावस्थितौ सुदृढौ सर्वतथागतानां महाकवचमुद्रा सर्वविघ्नेषु प्रयोक्तव्या । तदेव हस्तौ उभयाग्रावस्थितौ पुस्तकाकारौ उरोमध्ये न्यसेत् । इयं सा सर्वबुद्धानां जनेत्री प्रज्ञापारमिता महामुद्रा । सर्व सत्त्वानां दर्शयेत् । सर्वविघ्नेषु सर्वानर्था प्रशमयति । सर्वार्था सम्पादयति । स्मृतिसञ्जनन कुरुते । तदेव हस्तौ ललाटे न्यसेत् । सर्वबुद्धानामभिषेकः धर्ममहामुद्रा । सर्वाभिषेकेषु प्रयोक्तव्य सर्वसत्त्वानाम् । तदेव हस्तौ चित्राकारेण ललाटे न्यसेत् । सर्वमारविद्रापन नाम महामुद्रा । तदेव हस्तौ सङ्कुचिताकारौ अन्योन्यमङ्कुचितसक्तौ सूच्याकारेण व्यवस्थितौ मध्यमाङ्गुलिप्रसारितौ सूचीकृतचिह्नौ अङ्गुष्ठोद्वन्द्व परामृष्टौ । इय भगवतो तेजोराशेर्महामुद्रा । तदेव मुद्रं शिरसोपरि निधाय इयमपरा तथागतोष्णीषस्य तेजोराशेर्महामुद्रा । तदेव हस्तौ ललाटे स्थापयेत् तेनैवाकारेण इयं भगवता तृतीया नेत्रमुद्रा । तदेव हस्तौ उभयचित्रीकृतौ अन्योन्योपरिस्थितौ दक्षिणार्थमथ वामसम्पुटाकारस्थितौ अन्योन्याङ्गुष्ठकन्यसावेष्टितौ । इय सर्वबुद्धानां महावज्रासनमूलमुद्रा । तदेव हस्तौ मूर्ध्नि दर्शितौ महाबोधिवृक्षमूलमुद्रा । तदेव हस्तौ सम्पुटितौ पृष्ठाकृतौ सर्वबुद्धाना सर्वमारविध्वंसनकरी नाम मुद्रा । तदेव हस्तौ अन्योन्यावसक्तौ ग्रीवायां न्यसेत् । सर्वभूतवशीकरी नाम मुद्रा । तदेव कण्ठे धारयेत् । सर्वभूतविलोकनी नाम महामुद्रा । तदेव जानुभ्यां न्यसेत् । सर्वदुर्गतिनिशोधनी नाम महामुद्रा । तदूर्ध्वं चिक्षिपेत् । सर्वदेवोत्पत्तिसञ्चिचय नाम महामुद्रा । तदेव हस्तौ अभयाकार उभौ सर्वभोगविषय नाम शनिर्नाम महामुद्रा । तदेवाञ्जलप्रकारेण मूर्ध्नि स्थापयेत् । सर्वबुद्धक्षेत्राक्रमणी नाम महामुद्रा । तदेव हस्तो उभौ कर्णे स्थापयेत् । स्फुटाकारेण सर्वनागदमनी नाम महामुद्रा । तदेव हस्तौ उभौ सम्पुट कृत्वा नासाग्रे धारितव्य. । सर्वबुद्धानामालम्बनं

नाम महामुद्रा। तदेव मुद्र शिरस्योपरि न्यसेत्। सर्वबुद्धाभ्युद्गतोष्णीषो नाम महामुद्रा॥

एवमनेनाकारेणासङ्ख्यानि भवन्ति सर्वतथागतोष्णीषाणां मुद्राणि। असङ्ख्येयैः बुद्धैर्भगवद्भिः असङ्ख्येय चक्रवर्तिकुल असङ्ख्येयाश्चक्रवर्तिन। तेषामधिपति एकाक्षरो चक्रवर्त्ती मन्त्राधिप असङ्ख्येयाश्च तथागतोष्णीषराजान. असङ्ख्येयाश्च सर्वमन्त्रेषु कल्पविसरा। तेषां संक्षेपत वक्ष्यते मुद्रा चात्र भवत्येक एव सर्वेषां हृदय एकाक्षर' चक्रवर्त्ती। तस्यैव यो मूलमुद्रा सा इहैवोच्यते मन्त्रेषु निर्दिष्टा महाप्रभावामितौजस। यस्या ब धनादेव सर्वमन्त्राभिमुखा भवन्ति। सर्वबुद्धाश्च भगव त सिद्धिमनुप्रयच्छ ते। अधिष्ठि ति च विद्यासाधकं चक्रवर्तिस्मरणादेव मन्त्रनाथ एकाक्षरमद्वितीय दशबुद्धकोटीकुशलमूलार्जितो भवति। चतस्रोऽपि मूलापत्तयोरापन्नस्य भिक्षा तन्महान्तं नरकोपपत्तिवेदनीय कर्मक्षय गच्छति स्मरणादेव। क पुनर्वादो जपम्। पञ्चानन्तर्याणि च क्षय गच्छन्ति। क पुनर्वादोऽये अकुशला स तस्मात् सर्वप्रयत्नेनाय विद्याराजाधिपो एकाक्षर स्मर्तव्यो जप्तव्यः भावयितव्यो मनासि कर्तव्य पूजयितव्य सततमेवाराधयितव्यः। नमः सम तबुद्धानाम्। भ्रूं। एष स मार्षा सर्वोष्णीषाणा तथागतभाषितानां अय मूलम त्र। अननैव मन्त्राधिपतिना उष्णीषचक्रवर्तिना तथागतमूर्धजेन सर्वकर्माणि कारयेत्। मुद्रोपेतेन सर्वम त्रेषु लौकिकलोकोत्तरेषु कल्पविसरेषु नियत सिध्यति। मुद्रा चात्र भवति। तदेव हस्तौ सम्पुटाकारौ मध्यमाङ्गुलिप्रसारितौ सर्वत्राङ्गुल्याग्राभ्य तरस्थितौ कुण्डलाभोगाकार इषिदूर्ध्वावनत उष्णीषाकार शिरस्युपरि धारयेत्। इम एकाक्षरचक्रवर्तिने महामूलमुद्रा। अनया सर्वकर्माणि कारयेत्। उत्तमसाधनादिषु योजयत्। सर्वरक्षावरणगुप्तये च प्रयोक्तव्य। नाल्पसाधमयोगादिषु प्रयुञ्जान असमयज्ञो भवति। मन्त्राचार्यस्य न सिद्ध्यन्ते। अन्यत्र रक्षाविधाना। शा त्यर्थे च पापक्षपणार्थं नित्यमेव जप्तव्यः शुचौ दशे पर्वतनदीसरित्पतिततटेषु च नान्यस्थानेष जप्तव्यो यत् कारण महाप्रभावोऽय विद्याराजा नान्यदेशेषु जप्तव्य। प्रभावो

— नै-ना स्फारित्वा जप्तव्य। मुद्रा चात्र

भवति । तदेव हस्तौ करसम्पुटाकारौ आवेणिकाङ्गुलिभि कृत्वा म ध्यमाङ्गुलीनां पर्वभाग तृतीय ईषिद्र्नामयत् । उष्णीषाकारं कार-येत् । इमं भगवतोष्णीषराजस्य महामुद्रा । तदेव हस्तौ सम्पुट कृत्वा ईषद्धन्नामयेद्भगवतोष्णीषस्य तृतीया महामुद्रा । ॐ गोदरे वीर स्वाहा । अथ सर्वेषां तथागताना हृदय सर्वकर्मिक सर्वार्थसाधक सर्वानर्थनिवारक । इय स्मरणमात्रेणैव सर्वबुद्धाधिष्ठिता भवति । सर्वपापेभ्यो मुच्यते । सप्तम त्राणामुपरि वर्तत । बुद्ध एव साक्षाद् द्रष्टव्य' । अनया मुद्र सह प्रयोक्तव्या । सर्वकर्माणि क्षिप्रतर एव करोति । अनेन जप्यमानेन सर्वे एव म त्रा जप्ता भवन्ति । यथा यथा प्रयुज्यते तथा तथा कर्माणि करोति । जापिनस्येच्छया सर्वकर्मिको भवति । तदेव हस्तौ करसम्पुटावस्थो शिरसि धारयेत् त्रिमूर्ध्याकारेण । इय भगवता बुद्धाना सर्वेषां द्वितीया हृदयमुद्रा । म त्र चात्र भवति । ॐ गेहरे वीर स्वाहा । इम सर्वेषां बुद्धाना भगवतां हृदयमुद्रा । सर्वकर्मिका सर्वानर्थानिवारिका सर्वार्थसम्पादिका महाप्रभावा सर्वमन्त्रकल्पेषु साधनीया । नात्र विचिकित्सा कार्या । यथा यथा प्रयुज्यते तथा तथा सि यर्ताति । पुनरपि तदेव हस्तौ सम्पुटाकारावास्थतौ अभ्य तराङ्गुलिभि गाढमावेष्ट्य उभौ तर्जन्यौ प्रसारितौ ईषदाकुञ्चयेच्छिरस्युपरि नि ाय दर्शयेत् । इम सर्वतथागतोष्णीषाणां महामुद्रा । भवाले चात्र म त्र । ॐ गं व ध स्वाहा । अथ सर्वोष्णीषाणां मूलमन्त्र सर्वकार्मिक दिश दिश सर्वबन्धेषु प्रयोक्तव्य । सर्वकर्माणि च करोति । साधनजपकाले होमादिषु आत्मरक्षा पररक्षा वा सर्वद्रव्येषु सर्वमन्त्रकल्पेषु च या युक्तानि लाकिकलाकोत्तरेषु ता यथोपतमनेनैव रक्षा कार्या । महारक्षा कृता भवति । सर्वम त्रेषु प्रयोक्तव्य । सर्वकर्मसु सिध्यति । सर्वतथागतोष्णीषाणां महाचक्रवर्तिविद्याधिपतीनां तेजोराशिसितातपत्रजयोष्णीषप्रभृतीनां यानसाधनविसरपटलानि मुद्रामन्त्राणि तान्यशेषत विस्तरतो प्रयोक्त या सर्वाणि च लौकिकलोकोत्तराणि मन्त्रतन्त्रविसरपटलविसरां अन तानि च मुद्राणि । भवन्ति चात्र मन्त्र. । ॐ ज्वलितोग्रदेह विभि द हु फट स्वाहा । एष

भगवत तेजोराशेर्बुद्धस्य परमहृदयः सर्वतन्त्रेषु सर्वतः सर्वकार्मिक' प्रयोक्तव्यः इति। तदेव हस्तौ यमलिताकारौ मध्यमाङ्गुलिप्रसारितौ तर्जन्या परिवेष्टितौ कटकाकारेण पाशपरिवेष्टितौ उभौ कृतमण्डलाभोगौ। इयं च भगवतो बुद्धस्य खङ्करमुद्रा। मन्त्र चात्र भवति। ॐ धुन जितारण हुँ। एष भगवतां बुद्धानां खङ्करकमुद्रामन्त्रः सर्वकर्मसु प्रयोक्तव्यः। यथाभिरुचितेषु सर्वमन्त्राणां प्रबोधनः सर्वभूतानां वशङ्करः सर्वसत्त्वानां समाश्वासकर' सर्वद्रव्याणां समुत्तेजक साधक सर्वपापानां समुच्छोषकः। यथा यथा प्रयुज्यते अयमष्टाक्षरो तथागतमन्त्रः तथा तथा सर्वकर्माणि साधयतीति। तदेव हस्तौ आवेष्टितौ कृत्वा कृतपात्राकारौ। इयं सर्वतथागतानां पात्रमुद्रा तथागतपात्र इत्यवगन्तव्यः। नाभिदेशे धारयेत् सर्वकर्मसमर्था भवति। भवति चात्र मन्त्रः। ॐ लोकपालाधिष्ठित धर धर धारय महानुभाव बुद्धपात्र स्वाहा। एष भगवतां बुद्धानां तथागतपात्रमुद्रामन्त्र अनेन सयुक्तः सर्वकर्मसमर्थकरो भवेत् ॥

करोति कर्मवैचित्र्य गतिमाहात्म्यपूजितम्।
साधयेत् सर्वकर्माणि सर्वमन्त्रेषु भाषिताम् ॥

साधकस्येच्छया क्षिप्र करोतीह न संशयः।
येऽपि ताथागती मन्त्रा ये चापि अवलोकिते ॥

कुलिशाह्वे मन्त्रमुख्यास्तु नानादेवतपूजिता।
ते सर्वे सिद्धिमायान्ति बुद्धपात्रसमादिता ॥

विविधा दूतिगणा ह्यग्रा चेटचेटिगणास्तथा।
नानाकिङ्करमुख्यास्तु यक्षराक्षसकश्मला ॥
प्रेष्या सर्वमन्त्राणां सर्वकर्मकरास्तथा।
विविधैराजमुख्यस्तु देवगन्धर्वयानिजै. ॥

सिद्धविद्याधरै' मन्त्रा लोकपालाश्च महर्द्धिकाः।
शक्राद्यै ब्रह्ममुख्यैस्तु सुरश्रेष्ठैश्च धीमतै. ॥
मन्त्रा भाषिता ये स्यु सर्वकर्मकरा सदा।
किन्नरैर्गरुडैश्चापि महर्द्धिकै' ॥

सर्वे ते सिद्धिमायान्ति बुद्धपात्रसमोदिता ।
आकृष्टा सर्वमन्त्राणां गतिमूर्तिसमाश्रिताम् ॥

वशे ता म त्रराट् स्वामी प्रभु श्रेष्ठो महाद्युति ।
अग्र च सर्वमन्त्राणां निर्दिष्टो तत्त्वदर्शिभि ॥

स मन्त्रो पात्रभूतस्थः त्रिपु चि तामणिस्तथा ।
करोति कर्मवैचित्र्य ईप्सित साधकेच्छया ॥

विविधागुणमाहात्म्य प्रभावातिशयापराम् ।
करोति ऋद्धिदुर्लङ्घ्य सर्वमन्त्रिभिः ॥

अपात्रो पात्रतां याति म त्रस्थे मुनिवर्णिते ।
पात्रो मन्त्रप्रयुक्तस्तु मुद्राभिश्च समन्वित' ॥

करोति गुणविस्तारं विचित्र कर्मसम्भवम् ।
ह यु' सर्वतो रोगान् भोगांश्चैव सुपुष्कलाम् ॥

त्रिजन्मगतसत्त्वानां देवदैत्यनराधिपाम् ।
कुर्यात् सम्पदां क्षिप्र सर्वकर्मसु याजिता ॥ इति ।

तदेव हस्तौ करसम्पुटाकारो सविचित्रवेणिकावबद्धौ ललाटदेशे स्थापयेत् । चित्रहस्त तदेव भगवतां बुद्धानां चिन्तामणिरत्नमहामुद्रा । मन्त्र चात्र भवति । नम' सवबुद्धेभ्य ॐ तेजोज्वाल सर्वार्थसाधक सिध्य सिध्य सिद्धिचिन्तामणिरत्न हुँ ॥

चिन्तामणिरत्नमन्त्र सर्वार्थसाधकम् ।
ईप्सितां साधयेदर्थां मन्त्राश्चापि सविस्तराम् ॥

करोति गुणमाहात्म्य चिन्तित चापि साधयेत् ।
सम्पदां सफलांश्चापि मन्त्रतन्त्रसुभाषितम् ॥

नैष्ठिक साधयेदर्था पुद्गलनियन तथा ।
इच्छया कर्मविन्यस्त करो नैवमन्नागत ॥

विविधां सम्पदा सद्य फलमुद्भवचष्टिताम् ।
सर्वाणां मन्त्रतन्त्राणां साधये त्समसाधितम् ॥

देवत्वमथ शक्रत्व ब्रह्मत्वं वापि रूपिणम् ।
आभास्वराणां तथा मूर्तिसदृशानां सुदर्शनाम् ॥
सुरश्रेष्ठां सुरामग्रां बृहत्फलामकनिष्ठाम् ।
देवभूयिष्ठां मूर्तिमाप्नोति साधनादिति ॥
चिन्ता मनसो ह्यग्रा कथिता मन्त्रार्थविस्तराम् ।
मुद्रास्तु पुष्कलाश्चैव गतिधर्मार्थसाधका ॥
सर्वधर्मार्थिनि पर्चि सर्वमन्त्रार्थसाधनम् ।
सर्वगुणबोध्यर्थं धर्मधातुसमाश्रयम् ॥
कथित मन्त्ररूपेण रत्नचिन्ताग्रपूजितम् ।
विशेषात् प्राप्नुयात् स्वर्गरूपाश्चैव समाश्रयम् ॥
साधनात् प्राप्नुयात् स्वर्ग गतिमन्त्रार्थविस्तरमिति ॥

तदव हस्तौ उभौ स्कन्धावसक्तौ अर्धोपरिस्थितौ दक्षिणवामा वष्टब्धौ अन्योन्यासक्तौ करमूलसुयोजितौ । इयं सर्वबुद्धानां चीवरमुद्रा । भवति चात्र मन्त्रः । ॐ रक्ष रक्ष सर्वबुद्धाधिष्ठिता मे चीवर स्वाहा । चीवरमन्त्रः । आत्मचीवरमभिमन्त्र्य प्रावरेत् । सर्वभूतानां अधृष्यो भवति । महाराजक्षत्रियेन मूर्ध्नाभिषिक्तेन सर्व प्रश्वासकरेणात्मवस्त्रमभिमन्त्र्य सप्तवारां सङ्ग्राममवतरेत् । सर्वारयः दृष्ट्वा स्तम्भिता भवन्ति । प्रतिनिवर्तन्ते वा । सर्वभूताश्च दृष्ट मात्रा वशा भवन्ति । गतमानमदर्प न चास्य काये शस्त्र निपतति । न चास्य मनुष्यामनुष्यभयं भवति । न विषो न हुताशनः काये निपतति । न चास्य रोगभय भवति । न चास्याप मृत्युभयं भवति । न चास्य परचक्रेण हन्यते । न डाकिनीभूतपिशाचैश्च यक्षराक्षसगन्धर्वै विविधैर्वा भूतगणै ओजोहारिभिः रौद्रचित्तैः पिशिताशनैः सर्वक्रव्यादैर्वा हिंसकैः परसत्त्वविहेठकैः पापकर्मान्त चारिभिर्वा राजानैर्न शक्यते हिंसयितुं उपघात कर्त्तुम् । कः पुनर्वादो विना रक्षा वा भेत्तु सर्वकर्मादिषु सर्वद्रव्येषु जीविता व्यवरोपयितुम् । न हि तद्विद्यते सत्त्वो वा सत्त्वनिकायो वा मन्त्रो वा मुद्रो वा विषो वा स्थावरजङ्गमो वा शस्त्रो वा प्रहरणानि वा विविधानि

राक्षसो वा राक्षसी वा यक्षा वा यक्षी वा यक्षमहल्लको वा यक्षमहल्लिका वा यक्षपार्षदो वा यक्षपार्षदी वा पेयाल्ल विस्तरेण कर्तव्य सर्वसत्त्वेभ्यः । नेदं स्थानं विद्यते । अतो न तथागतमुद्राचीवरमन्त्रेण कृतरक्षाविधानेन जापमात्रेण वा स्मरितेन वा नान्यशक्तो भेत्तु तथागतमन्त्रैर्वा सर्वबुद्धबोधिसत्त्वैश्च भेत्तुम् । वर्जयित्वा तस्यैव साधकस्येच्छया । एव महाप्रभावोऽय मन्त्र सर्वकर्मिक सर्वार्थसाधक सर्वदुष्टविनाशक सर्वमङ्गलसङ्गत. सर्वार्थपरिपूरक. सर्वदुर्गतिशोधकः सर्वक्लेशनिषूदनो बुद्धधर्मा परिपूरकमिति ॥

तदेव हस्तौ पूर्ववत् मध्यमाङ्गुलिमधानामितौ अनामिकाग्रावस्थितौ अङ्गुष्ठपरिनामितौ तृतीयपर्वमङ्गुष्ठाविश्लेषितौ कन्यसानामितौ चक्राकारौ आराग्रोपेतौ नाभिमण्डलोपेतौ कृत्वा शिर स्थाने स्थापयेत् । इयं सर्वबुद्धानां धर्मचक्रमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति । ॐ छिन्द छिन्द हन हन दह दह दीप्तचक्र हूँ । एष स सर्वबुद्धानां धर्मचक्रमन्त्रः । सर्वक्लेशनिषूदन. सर्वापायदुर्गतिविनिपातां छिन्दयति । सर्वबुद्धधर्मा ज्वालयति । सर्वक्लेशान्धकारां आलोकीकरोति । सर्वदुःखां विहेठयति । सर्वकर्मां साधयति । सर्वदु खेभ्य' प्रमोचयति । सर्वबुद्धधर्मा दीपयति । अथ भगवां धर्मचक्र' परमन्त्रकृतदुष्टसत्त्वोपद्रेशितप्राणोपहारिणां मन्त्रां हिंसकां रौद्रां विकृतिरूपां छिन्दयति दारयति पाचयति शोषयति उत्सादयति च साधकेच्छया उत्कीलयति मोचयति यथाव्यवस्थायामुपस्थापयति । यथा यथायं भगवां प्रयुज्यते तथा तथा कर्माणि करोति वर्जयित्वाभिचारुक कायोपसंहितानां च । सर्वशान्तिकर्मसु च प्रयोक्तव्यम् । महारक्षादिभिः सर्वत' सर्वसत्त्वोपकारायैव प्रयोक्तव्य । सर्वसाधनेषु लौकिकलोकोत्तरेषु मन्त्रमुद्रेषु कल्पोक्तेषु सर्वकर्मसु शान्तिकपौष्टिकेषु महारक्षा अनेनैव प्रयोक्तव्यमिति ॥

तदेव हस्तो महारावार्जितदक्षिणाग्रकराग्रमस्तकतर्जन्या तर्जयमान सङ्कोचितकनिष्ठिकाग्रन्थान्यप्रयोगावस्थितसन्देशाङ्गुष्ठा जानुभागावस्थितवामचरणविक्षिप्तदक्षिणावनामितउपविष्टकिञ्चित्स्थित -

कास्थित। इदं भगवत्यापराजिताया महामुद्रा। भवति चात्र मन्त्रः —
ॐ हुलु हुलु चण्डालि मातङ्गि स्वाहा। अपराजिताया

मन्त्रा सर्वबुद्धानां सर्वमारनिषूदनी।
सर्वविघ्नप्रशमनी आयुरारोग्यवर्धनी॥

श्रेष्ठा सर्वमन्त्राणां रक्षाकर्मविधानता।
नरनारीकुमाराणां सौभाग्यजननं परम्॥

मनुष्यामनुष्याश्च ये चान्ये दुष्टसत्त्वचेतसा।
राक्षसोस्तारका प्रेता स्कन्दापस्मारगुह्यका॥

मातृभूतग्रहगणा योगमन्त्रकृतानि च।
रुजो रागो व्याधयश्च नानाधातुसमुद्भवा.॥

सर्पमूषिकलूताश्च कीटाविष्फोटकानि च।
शरीरे न क्रमिष्यन्ति कर्मणान्यत्र पूर्वकात्॥

अध्ववान्विवादेषु राजचोरोदकाग्निषु।
जयं क्षेमं शिवं शान्तिं लप्स्यते नात्र संशयः॥

भूर्जपत्रेऽथवा वस्त्रे लिखित्वान्यत्र वा क्वचित्।
शिरसा ग्रीवकण्ठ्या वा बाहुना पाणिनाथवा॥

वस्त्रं च शिखाबन्धं कृत्वा ग्रन्थिमालिकाम्।
धारयिष्यति यो नित्यं स्वस्ति तस्य भविष्यति॥

यश्चेमां प्रातरुत्थाय स्वपश्च परिवर्तये।
सुखं कालक्रियां कृत्वा सप्तजातीं स्मरिष्यति॥

रूपवां शीलसम्पन्नो सुखेनोत्पलगन्धिना।
प्रियश्चादेयवाक्यश्च जात्यां जात्यां भविष्यति॥

भवन्ति चात्र सिद्धानि मन्त्रपदानि मन्त्रसञ्ज्ञानि यथोक्तार्थकराणि तु। तद्यथा —

भञ्जने स्तम्भने धा धा धा धत्स या या या यते हा हा हा हते परकराणि वीर्येन्वीर्ये गुणतेजभूतकरि भद्रक रे रौद्रकारि कुम्भवति

विषहुम्भवति सर्वबले भूतबले रक्ष रक्ष मां सर्वविषेभ्य' सर्वविघ्ने-भ्य । तद्यथा — सिद्धकरि सिद्धार्थे सिद्धमनोरथे सिद्धकार्ये कुरु नुरूपे स्वस्ते प्रशस्ते सिद्धे सिद्धार्थ धैर्यवति समने तपने शरणे भद्रे भवति शान्ते दान्ते शिवे हुनुनु परि परित्राण कुरु, परिग्रह कुरु, परि पालनं कुरु, शान्ति कुरु, स्वस्त्ययन कुरु, मम सर्वसत्त्वानां च रक्षां कुरु स्वाहा । अय हृदय' अपराजितायाः । पूर्वं मूलविद्या । अवश्य साधकेन कुशलपक्षाभिमुक्तेन भवितव्यम् । त्रि काल जप्तव्यम् । पूर्व तरमेव सकृत् पुस्तकवाचिकायां वाचयेदेतदेव कुशलपक्ष भवति । उपहृदय चात्र भवति— नम' सप्ताना सम्यक्सम्बुद्धानां सश्रावक-सङ्घानां सर्ववैरभयातीतानाम्

विपश्विनस्तेजसा ऋद्धया च शिखिनस्तथा ।
विश्वभुक् प्रज्ञया चैव क्रकुच्छन्दबलेन च ॥

कनकमुने' शिक्षायां काश्यपस्य गुणोरपि ।
शाक्यसिंहस्य वीर्येण शिवं भवतु सदा मम ॥

तद्यथा — जये विजये अपराजिते मारसैन्यप्रमर्दनीये स्वाहा । सर्वार्थसाधनीये स्वाहा । एषा भगवती सर्वार्थसाधिका यथा यथा प्रयुज्यते, तथा तथा कर्माणि करोति । सर्वत्र च रक्षाविधानेषु प्रयो क्तव्या । अवश्य साधकेन मनसि कर्त्तव्या । सर्वविघ्नां नाशयति । सर्वमारकर्माणि च विधमयति । सर्वमन्त्राणि चामुखीकरोति । सर्वबु द्धधर्मा परिपूरयति । सर्वलौकिकलोकोत्तराणि च मन्त्र आकर्षयति । ऊनातिरिक्तं परिपूरयति । सर्वाशां सम्पादयति । सर्वदुष्टां निन्ना-रयति । सक्षेपत. साधकस्येच्छया सर्वा करोति । मरणकाले चास्य संमुखं दर्शनं ददाति । सर्वापायदुर्गतिं परिशोषयति । सततजापेन पञ्चानन्तर्याणि क्षपयति । चतस्रोऽपि मूलापत्तय तन्वीकरोति । स्मर-णमात्रेण जापेनैवोन्मूलयति । सर्वदेवोपपत्तिमनुष्योपपत्तिभ्यो प्रति-ष्ठापयति । सर्वबोधिसत्त्वचर्या नियोजयति । सर्वबुद्धधर्मां परिपूरय-ति । एवमपि भगवती अपरिमितगुणानुशसा महाप्रभावा सर्वबुद्धानां मुखोद्गीर्णा सर्वमारनिर्नाशनाय भाषिता सर्वतथागतैः सर्वक्लेशशोषणी

अप्रतिहता मन्त्रपदम् सर्वरक्षावरणगुप्तयेण च योजयितव्या। सर्वेषु द्राणां निर्दिष्टा। [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । महासमयाभिनन्दितमेतत् । महासमयाविहार्येश्च द्धिमेतत् । [illegible] । सर्वशान्तिपदमेतत् । सर्वबुद्धास्वन्नमेतत् । निर्वाणपदमेतत् । स्वस्त्ययनपदमेतत् । अनभिलाप्यपदमेतत् । भूत कोटिपदमेतत् । अभावस्वभावपदमेतत् । यदुत मन्त्रपदं सर्वबुद्धाधि ष्ठानपदमिति ॥

तदेव हस्तौ करसम्पुटाविन्यस्तौ उभयाङ्गुलिमध्यमसूचितौ लला टदेशे न्यसेत् । एषा अपराजिताया मुद्रा द्वितीया सर्वकर्मिका मूलम न्त्रेण सह विन्यस्ता सर्वाशां परिपूरयति । हृदयस्थाने न्यस्ता हृदय मन्त्रेण सयुक्ता सर्वरक्षोघ्ना सर्वापायदुर्गतींश्च नाशयति । एषा तृतीया भगवत्यापराजिताया हृदयमुद्रा । तदेव हस्तौ नाभिदेशावलम्बितौ अ धोनामितौ करौ । एषा चतुर्था भगवत्यपराजिताया उपहृदयमुद्रा । हृदयमन्त्रेण सर्वकर्माणि करोति । सर्वमङ्गलममतानि च सर्वशान्ति स्वस्त्ययनं च । उदकाभिमन्त्र्य स्नपनं परमसौभाग्यकरणं अलक्ष्म्यापह लक्ष्मीसञ्जननं श्रिया सम्पत्करणम् । तदेव हस्तौ वक्त्रदेशे स्थापयेत् । इयमपरा महामुद्रा भगवत्यपराजिताया महामुद्रा पञ्चमं भवति । एवम नेन प्रकारेण असङ्ख्येयानि मुद्राणि भवन्ति । सर्वपराजितमन्त्रेषु च प्र- योक्तव्यमिति । तदेव हस्तं दक्षिणक्षिप्तं ईषिन्मुष्टोपश्लेषितं वामहस्तेन दृढमुष्टिकम् । एषा सर्वबुद्धानां महाशक्तिमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति —

ॐ विजय महाशक्ति दुर्धरि हूं फट् विजयिने फट् मङ्गले फट् स्वा हा । तथागतशक्तिम त्रा सर्वदुष्टसत्त्वेषु प्रयोक्तव्या । महाभयेषु च प्रत्युपस्थितेषु ग्रामे वा मुद्रोपेता प्रयोक्तव्या सर्वकर्मसु । ग्रहनक्षत्रपी डासु च सर्ववेताडग्रहगृहीतेषु सर्वयक्षराक्षसपिशाचमरुतग्रहब्रह्मराक्षसा दिषु गृहीतस्य मुद्रां कृत्वा मन्त्रा प्रयोक्तव्या । तत्क्षणादेव मुच्यति । सर्वमहाश्मशानप्रवेशेषु च प्रयोक्तव्या । सर्वविघ्ना विद्रवन्ति, प्रपला यन्ते सर्वेण सर्वं न भवन्ति । एवम्प्रकाराण्येकानि सर्वकर्मार्थचित्राणि मन्त्रतन्त्रमाहात्म्यानि साधयति । सर्वरक्षावरणगुप्तिं च करोति । सर्व रक्षोघ्नं च पवित्रं आयुरारोग्यवर्धनमिति ॥

तदेव हस्तौ [illegible] भ
नामिकाग्रेण [illegible] वसा [illegible] [illegible] ग
द्रानां तथागतलोचनमहामुद्रा । [illegible] गुणाप्रमात्रा
सर्वतथागतानां जनेत्री सर्व[illegible] सर्वकु
दृष्टीनां विनाशकरी सर्वसत्त्व[illegible] सर्वतथागतकु
लमाता सर्वमन्त्रगात्र[illegible] [illegible] मन्त्राणां
परिपूरकी सर्वार्थपरिपूरकी [illegible] । भवति चात्र मन्त्र —
ॐ रु रु स्फुरु ज्वल तिष्ठ [illegible] स्वाहा । त
थागतलोचनामहाविद्या । [illegible] [illegible] स्वा
हा । इय सा विद्या वज्रपाणे सर्वकर्मिका अग्येव । तन्त्र हस्तौ
पूर्ववत् सम्पुटाकारं कृत्वा म[illegible]ङ्गुलिसन्नामितौ [illegible] यसाप्रसारि
ताग्रौ ईषिद्वनामितौ उभयाङ्गुष्ठौ त[illegible] [illegible]
श्लिष्टौ ईषत्कुञ्चितौ । इय भगवता सर्वबुद्धानां ऊर्णामुद्रा । तदेव
हस्तौ उभयाग्रौ ललाटदेशे स्थापयेत् । एष सर्वतथागतानां ऊर्णा
मुद्रा । तदेव हस्तौ उभयाग्रेणीकृतौ ललाटदेशे मण्डलाकारेणावेश
येत् । ईष तृतीय ऊर्णामणिरत्नमुद्रा । तत्र हस्तौ उभयतः वज्री
कृतौ कन्यसाङ्गुलिवेष्टितौ उभयाङ्गुष्ठमाश्लिष्टा । इय चतुर्था ऊर्णामुद्रा ।
तदेवाङ्गुष्ठावनतौ ललाटदेशे चित्राकारेण दर्शयेत्ऽपि सर्वतथाग
तानां तथागतोर्णा । एते पञ्च महामुद्रा तुल्यवीर्या तुल्यप्रभावा सर्वक
र्मिकानि भवन्ति । भवति चात्र मन्त्र सर्वषाम् — नमः सर्वतथाग
तानीभ्योऽर्हद्भ्य सम्यक सम्बुद्धेभ्य । ह हे [illegible] तिष्ठ तिष्ठ
[illegible] धारय निरुन्ध निरुन्धोर्णामणि स्वाहा । [illegible] मन्त्रा सर्वाणाम
णिमुद्राणां सर्वकर्मिकाणि भवन्ति । एषा तथागतोर्णामुद्रा अप्रतिहता
सर्वकर्मसु सर्वप्रयोक्तव्या । गोरोचनेन तिलकं कृत्वा मन्त्र जपता त
थागतोर्णा सङ्ग्राममवतरे । सर्वशत्रव' स्तम्भिता भवन्ति । दृष्ट्वा त
मपलायन्ते । विगतक्रोधाश्च भवन्ति । मैत्रचित्ता हितचित्ता सर्वसत्त्वा स
गाभ्वस्ताश्च भवन्ति । दृष्ट्वा त रोचनतिलकं कृत्वा सर्वक्रव्यादाभ्यो न
शक्यन्ते । दृष्ट्वा त महाराजमहामात्यमहेशाख्यमहोत्साह ज्वलन्तमिव
पश्यन्ते । सर्वदुष्टप्रदुष्टानां सर्वयक्षराक्षसप्रेतपिशाचसर्वग्रहभूतडमला

रौद्रचित्ता मैत्रचित्ता भवन्ति। अपक्रमन्ते तस्माद् देशात्। सर्वोपद्रवचयेभ्यश्च मुच्यते। सर्वग्रहगृहीतेषु सर्वमातरबालग्रहेषु ब्रह्मराक्षसादिषु गोरोचनमभिमन्त्र्य ललाटे तिलकं कृत्वा दर्शयेत्। सर्वे दृष्टमात्रा प्रमुञ्चन्ति विद्रवन्ति च प्रपलायन्ते। सर्वेण सर्वं तस्मै न भवन्ति न भूयो गृह्णन्ते। यदि गृह्णन्ति, सर्वेण सर्वं विनश्यन्ति। एवं सर्वग्रहेषु प्रयोक्तव्यः सर्वत्र मन्त्रतन्त्राणां कल्पेषु यान्युक्तानि विविधानि साधयति लौकिकलोकोत्तरेषु यानि विधानमण्डलपटसाधनानि तान्यनेनैव साध्यानि क्षिप्रतरं सिध्यन्ते। गोरोचनमभिमन्त्र्य तिलकं कृत्वा शत्रुमध्ये प्रविशेत्। विगतक्रोधा भवन्ति। न शक्यन्ते अभिभवितुम्। महाजनमध्ये जपता प्रविशेत्। सर्वे मैत्रचित्ता भवन्ति। आदेयवाक्यश्च भवन्ति। परैरनभिभवनीयश्च अधृष्यश्च सर्वत्र सर्वभूतानाम्। गोरोचनेनाभिमन्त्र्य सप्तवारानेनेन मन्त्रेण तिलकं कृत्वा महाश्मशानं प्रविशेत्। सर्वक्रव्यादाशिनः प्रपलायन्ते। सर्वग्रहमातराश्च नश्यन्ते। अधृष्यो भवति। सर्वमनुष्याणां तेजसा तस्य ज्वलन्तमिव दृष्ट्वा ओजोहारा अपक्रमन्ते। तस्माद् देशा दर्शनमपि न समनुप्रयच्छन्ति। कः पुनर्वादो ओजो हर्तुम्। क्षणमपि नावतिष्ठन्ते। महाश्मशानं परित्यज्य सर्वभूतगणा ये तत्र निवासिनः ते प्रक्रमन्ते। इतश्चा + तश्च न शक्यन्ते प्रेक्षितमपि। कः पुनर्वादो ओजो हर्तुम् हिंसयितुम् वा। एवमपीयं महाप्रभावा सर्वविद्या महर्द्धिका उपपरिवर्तते महाविद्या तथागतोर्णो नाम। असङ्ख्येयैश्च बुद्धैर्भगवद्भिः भाषिता गङ्गासिकतसमख्यैः भाषिता चाभ्यनुमोदिता च। एतर्हि शाक्यमुनिना सम्यक् सम्बुद्धेन भाषिता चाभ्यनुमोदिता च। येऽपि ते भविष्यन्त्यनागतेऽध्वनि सम्यक् सम्बुद्धाः तेऽपि भाषिष्यन्ते। एवमतीतानागतैर्बुद्धैर्भगवद्भिः सवर्णिता सम्प्रशस्ता अनुमोदिता मयाप्येतर्हि शाक्यमुनिना सवर्णिता सम्प्रशस्ता कृताभ्यनुज्ञाता सर्वसत्त्वानां सर्वासां विधितः साधयिष्यन्तीति। यथा यथा प्रयुज्यते तथा तथा सर्वकर्माणि करोति। वर्जयित्वाभिचारुकम् कामोपसहितं चेति॥

तदेव हस्तौ सम्पुटाकारौ कृत्वा अन्योन्यावावेष्ट्य चित्रीकृतौ आत्मोरसि मध्ये स्थापयेत्। एतद् भगवतः समाधिवज्रस्य महामुद्रा।

र्यां बध्वा अवैवर्त्तिको भवत्यनुत्तराया सम्यक् सम्बोधौ नियतस्थम्। भवति चात्र मन्त्रः — नमः सम तथुद्धानाम् । ॐ त्रिभिद्दे चूर्णय चूर्णय वज्रधिक् वज्रधिक् हुँ हुँ ज ज समाधिज हु फट् स्वाहा। अल्पपस्य विस्तरेण सर्वं त प्रयोक्तव्यम्। अपरिमितानुशशश्रायम्। भगवां समाधिवज्रः सर्वबुद्धानाम् । तदेव मुद्रां कण्ठदेशे न्यसेत् । इय सर्वबुद्धानां पद्मपद्ममुद्रा । एतदेव वामपार्श्वे न्यसेत् । उत्पलमुद्रा । एतदेव दक्षिणभुजे न्यसेत्। इय भगवतो बुद्धस्य कृपालम्बनमैत्रीमुद्रा। एतदेव हस्तौ उभयाङ्गुल्यवेष्टितौ मध्यमाङ्गुलिसम्प्रसारितौ आभोगमण्डलाकारौ हृदयमध्ये न्यस्ता । इय द्वितीया मैत्रीमुद्रा । सर्वतथागतानां सर्वकर्मिकम् । अप्रतिहता । एवमनेनैव विधिना ललाटे तृतीया, ऊर्ध्वविन्यस्ता चतुर्थ्यां, समन्तात् परिभ्रामिता पञ्चमा भवति मैत्रीमुद्रा । ध्यानालम्बनकाले च प्रयोक्तव्या । न सर्वे मानुषा विहेठयन्ति। न चास्य काये किञ्चिदाबाधमुत्पादयन्ति मानुषामानुषा वा सर्वयक्षराक्षसप्रेतपिशाचकटपूतनादय । सर्वे च मारा मारकर्माणि कुर्वन्ति । सर्वे च विघ्ना अविघ्ना भवन्ति । भवति चात्र मन्त्र' — ॐ प्रस्फुर प्रस्फुर कृता लम्बनमन्त्रात्मक ह्रां । एष भगवतो मैत्री प्रयोक्तव्य । तदेव हस्ता वन्योन्यावावेष्ट्य वेणिकाकारौ कृत्वा मण्डलाद् व्यवस्थापयेत् । ज्येष्ठाङ्गुलीयकावूर्ध्वस्थितौ ललाटदेशे न्यसेत् । एष भगवतो बुद्धस्य महाकरुणामुद्रा। मन्त्र चात्र भवति —ॐ विश्वे स्वाहा । सर्वकार्मिका । सत्त्वानां प्रयोक्तव्या। करुणात्मका भवन्ति । तदेव हस्तावुद्वेष्ट्य चित्री कृतावभयावस्थितौ । एषा बुद्धस्य भगवतो महामुद्रिता मुद्रा । मन्त्र चात्र भवति —ॐ मुनिमुनिगगन स्वाहा । एषा भगवती सर्वकर्मिका सर्वासां परिपूरयति प्रमुन्तिेन चेतसा प्रयोक्तव्या । सर्व करोति । सर्वमन्त्रकल्पेषु यानि कर्माणि सर्वलौकिकलोकोत्तरेषु तान्यशेषतो साधयतीति । तदेव हस्तावुभयाङ्गुष्ठविन्यस्तौ चित्रीकृतौ ललाटे दर्शयेदेषा भगवतस्तथागतप्रेक्षामुद्रा सर्वकर्मिका सर्वार्थसाधिका । मन्त्र चात्र भवति— ॐ महद्भुते उपेक्षय सर्वधर्मा विश्वात्मने विश्वमूर्त्ति ज्वल ज्वलय सर्वबुद्धधर्मा हुँ फट् स्वाहा । षट्पारमितासु च

पण्मुद्रा भवति। तदेव हस्तौ वरप्रदानौ। इय दानपारमिता महा
मुद्रा। तदेव हस्तौ अन्योन्यसङ्कुचितौ नाभिदेशे स्थापितौ। इय
शीलपारमिता महामुद्रा। तदेव हस्तौ अध कृत्वा कक्षाभ्या सन्नियोज्य
स्थापयेदियं क्षान्तिपारमिता महामुद्रा। तदेव हस्तौ भुजोपरि स्था
पयेत्। परामृश्यमाना विपर्यस्ताकारेण। इय वीर्यपारमिता महामुद्रा।
तदेव हस्तौ पर्यङ्क बध्वा मुपरि स्थापये वामदक्षिणमुपरि निबध्य च
पर्यङ्कासने सर्वसत्त्वानां करुणाया माना ध्यानालम्बनगतदृष्टि। इय
भगवत्या ध्यानपारमितायाः महामुद्रा। तदेव ध्यानपारमितामुद्र पर्यङ्कम
भिन्द्य धर्मदेशनाकारा। इय भगवत्या प्रज्ञापारमिताया महामुद्रा। तदेव
पर्यङ्कमभिन्द्यात्। वामहस्त पर्यङ्के न्यस्य दक्षिणहस्तमवलम्ब्य भूमौ स्पृ
शेत् वज्रासनाकारेण। इय भगवती सर्वबुद्धानामनुत्तरायां सम्यक्
सम्बुद्धौ महामुद्रा सर्वबुद्धधर्माणामेषा एव महामुद्रा। सर्वेषां मन्त्राणि भव
न्ति— ॐ दाने दद दद ददापय ज्वल ज्वल सर्वबुद्धाधिष्ठिते हुँ हुँ
जः स्वाहा। एषा दानपारमिताया महामुद्रा। ॐ शील शीलाढ्ये
शान्तिकरणि शिवे प्रशस्ते सर्वबुद्धाधिष्ठिते स्वाहा। शीलपारमिताया
महामुद्रा— ॐ शान्ते श्रीकारि क्षान्ते क्षान्तिकारि स्वाहा। इय क्षान्ति
पारमिताया। ॐ वीर्ये वीर्यमिति सर्वबुद्धाधिष्ठिते स्वाहा। अभाव
स्वभावे स्वाहा। वज्राक्रमणि स्वाहा। इय वीर्यपारमिताया। ॐ
शान्तिकरि भूधूभूर्धरि धैर्ये वीर्ये गगने रमणे ध्यानवति स्वाहा।
इयं ध्यानपारमिताया। ॐ धीः धूः इयं प्रज्ञापारमिता। ॐ त्रा
याहि भगवति सर्वबुद्धजुष्टे अनालम्बने गगनस्वभावे धर्मधातुमनुप्र
विष्टे आलोककरि विधमय विधमय सर्वक्लेशान्धकारम्। च्छोपय ता
रय माम्। अमूर्त्तिजे हुँ हुँ दालय सर्वकर्मा हुँ फट् स्वाहा। एषा भ
गवती बुद्धानां भगवतां महाबोधिमन्त्रा सर्वकर्मिक सवार्थसम्पादिकाः
सर्वामर्थप्रतिघातिका सर्वबुद्धधर्मा पारिपूरिका सर्वक्लेशां निषूदिनी
सर्वमन्त्रां परकर्मकृतां विनाशनी सर्वमारविद्रापणी सर्वलौकिकलोको-
त्तराणां मन्त्राणां प्रसाधनी सर्वपापां विधमनी सर्वदुर्गतिशोषिका सर्व
देवमनुष्येषु सर्वबुद्धधर्मेषु प्रतिष्ठापनीति। सक्षेपतो यथा यथा प्रयुज्यते,

तथा तथा कर्माणि कराति। न शक्यमस्या' कल्पकोटीभिर्गुणमाहात्म्यं सर्वर्णन असङ्ख्येयैश्च बुद्धैर्भगवद्भि प्रभावविकुर्वणचयाधिष्ठानऋद्धिब लाधान भाषितु वर्णयितु वा । एवमस्या भगवत्या अपर्य तगुणविस्ता रमाहात्म्यस्य विकुर्वण इति षट्पारमितामपि विस्तरेण कर्त्तुम् । समा सतो निर्देशप्रभावचर्या ऋद्धि च गुणगोत्रमधिष्ठितचर्या सर्वतो ज्ञेया विशेषाधिगमोऽपि वा ॥

गगनस्वभावा धर्माख्या भावाभावविचारताम् ।
कल्पकल्पाक्षर मयोक्त + + कर्मसिद्धिषु ॥

पुष्कला कथिता ह्येभि क्षिप्रं फलाकारसमुद्भवम् ।
गगनस्वभावमन्त्रार्थं मक्षरव्यक्तिभूषितम् ॥

फलन्ति बहुधा काले युक्तिमात्रि दभिमूक्षिता ।
मुद्रात वै सविस्तर कथित तत्त्वचेष्टिभि ॥

मन्त्रत-त्रगतिं कालो नियमश्चैव सुयोजिता ।
जपो होमादिभिर्ज्ञेय फले तत्त्वसमुद्भवे ॥

आश्रयाय न द्रव्याणां गतिर्लक्षणमुलक्षितम् ।
मन्त्रबोध स्वमन्त्र च कुलयानिगमोद्या ॥

लक्ष्यते सिद्धिकालो हि मुद्राचिह्नसमुद्भवम् ।
तत्त्वनिष्ठागतो मन्त्री जपे-मन्त्र समाहित ॥

सिद्धय सिद्धहेतुत्वं दर्शयेत् कुलदेवताम् ।
एता मुद्रा' वरा प्रोक्ता मन्त्राश्चैव महायशा ॥

सिध्यन्ते विधिना युक्ता यथेच्छा मानसोद्भवे । इति ॥

तदेव हस्तौ परिवेष्टिताङ्गुलीयकौ दक्षिणाङ्गुष्ठावनामितौ वामा ङ्गुष्ठाग्रस्थितौ । एषा सर्वबुद्धानां हृदयमुद्रा सम्यक्सम्बुद्धैस्तु भा षिता सर्वकर्मिकास्तु । भवति चात्र मन्त्रः — ॐ त्रैलोक्यपूजिताय हूँ फट् स्वाहा । सर्वकर्मकरा भवन्ति । सर्वमण्डलविधानेषु प्रयोक्तव्या

सर्वे' सत्त्वानां महारक्षादिषु । तदेव हस्तावुभयाग्रौ सङ्कोचितावूर्ध्वमे तमध्यमाङ्गुलीयकौ । इय भगवतां सर्वबुद्धानां मूलमुद्रा । भवति चात्र म त्र — ॐ द ददातु दण्ड हुँ । ॐ सर्वसत्त्वामृतप्रदेशिककराय स्वाहा । दण्डकमण्डलू उभौ मूलमन्त्रौ । अनेन सर्वकर्माणि कारयेत् । सर्वत्र च सर्वमन्त्रेष प्रयोक्तव्य सर्वसिद्धदद सर्वरक्षाविधानेषु प्रयोजि तव्यौ । तदेव हस्तौ उभयकरावलग्नौ अन्योन्यावसक्तवेणिकौ शिर स्थाने स्थापयेत् । विशेषेषु प्रयोक्तव्य । भवति चात्र मत्र — ॐ ज्वल ज्वल सर्वबुद्धाधिष्ठिते स्वाहा । अनेन तथागतकुले सर्वकर्माणि का रयेत् । आर्यमञ्जुश्रियो म त्रेण वा रक्तेन करवीरेण मालतीकुसुमेन वा द्रव्यस्योत्तेजन कार्यम् । मञ्जुश्रीमूलमन्त्रेण सर्वतो योज्यम् । सर्व तश्च प्रयोजयितव्य' सर्वकर्मसु । तदेव हस्तौ उभयवेणिकाकारौ शिर' स्थाने स्थापयेत् । सर्वबुद्धानामुष्णीषमहामुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — ज्रौँ । सर्वकर्मिकोऽयमुष्णीषराजा । तदेव हस्तौ पद्माकार कृत्वा हृद- ये स्थापयेत् । इयं पद्मकुलेऽवलोकितमहामुद्रा सर्वकर्मिका । मन्त्र चात्र भवति — त्री । तदेव हस्तौ कुड्मलपद्माकारौ नाभिमध्ये स्थापयेत् । इयमपरा अवलोकितस्य सर्वविघ्नप्रशमनी नाम महामुद्रा । मन्त्रं चात्र भवति — जि । अय सर्वकर्मिकोऽवलोकितसर्वभयेभ्यः प्रयोक्तव्य' । तदेव हस्तौ सुशिराकारौ कृत्वान्योन्यप्रतिकूलाङ्गुलिभिर्ललाटदेशे न्य सेदिय सर्वबुद्धानां प्रभावमानसोद्भव नाम महामुद्रा । मन्त्राणि चात्र प्रयोक्तव्यानि । एकाक्षराणि चतस्र — ताः । वा' । द्रो । हा' । एते मन्त्रा एकाक्षरा चतश्चतुर्भिर्बुद्धकोटिभिर्भाषिता सर्वबुद्धानामुष्णी षराजान सर्वेषां विद्यामहर्द्धिकानां प्रभावा सर्वधर्माश्रयाश्चतुऋद्धि पश्चचरणाश्चतुरार्यसत्यमास्था बोधिप्राग्भारशिरा चतुर्विमोक्षचतुर्ध्यान समाधिभि सर्वैरासेवनीया अप्रकम्प्या सर्वलौकिकलोकोत्तरादिभिर्म- न्त्रतन्त्रै. परमेश्वरा. सर्वविद्याराजा चक्रवर्तीनां ज्येष्ठा सर्वमन्त्राणाम् अचिन्त्या सर्वसमाधिविशेषाणां बोधिप्राप्तामिति महासत्त्वैस्त्रैलोक्याधि पतयो सर्वकुलप्रवतन्त्रादिषु अगम्या सर्वबोधिसत्त्वैश्रावकप्रत्येक- बुद्धैः । एवमचिन्त्या अप्रभावा अलङ्घ्या गगनस्वभावभूतकोटिधर्म धातुप्रनाविरूप्रतिष्ठा इति सक्षेपत' सर्वकर्मसु प्रयोक्तव्या इति ।

अनेनैव सर्वकर्माणि कारयेत। विशेषत आर्यमञ्जुश्रिय मूलकल्पविधानेष्विति । तदेव हस्तौ सम्पुटाकारौ शिर स्थाने मुपदर्शयेत । इयं सर्वतथागतकुले सर्वविषनाशिनी नाम महामुद्रा सर्वविषकर्मसु प्रयोक्तव्या । ह्रीं ।

अनेन मुद्रया युक्त मन्त्रोऽय बुद्धभाषित
निर्विषां कुरुते क्षिप्र सत्त्वां स्थावरजङ्गमाम् ॥
निर्विषां कुरुते नागा उग्रुक्तां विषदर्पिताम् ।
सर्वदोषां तथा हन्ति रागद्वेषजा ॥
परा मोहजाश्चैव म त्रोऽय मुद्रेण योजित ।
निर्विषां कुरुते कर्मा विषसत्त्वसमुद्भवाम् ॥

सक्षेपत इय मुद्रा ।

वि यस्ता मन्त्रयानेन विविधा च विषोद्भवाम् ।
कर्मा करोति विष चास्य वशो भवति यदृच्छया ॥

इति लक्षजप्तेन । तदेव हस्तौ समयवज्राकारा उभयविसूचिकौ वामहस्तादध स्थित दक्षिणहस्तादूर्ध्वविपर्यस्त कृत्वा शिर स्थाने न्यसे। तदेव वज्राधिपतेर्हृदयमुद्रा सर्वकर्मिका । मन्त्र चात्र भवति— हूँ । सर्वकर्मिकोऽय सर्वार्थसाधक सर्वैश्वरग्रहेण प्रयोक्तव्य ना य था विचिकित्सा कार्या । ॐ भद्रे भद्रवात करम ग्न विरत्न स्वाहा । अस्य जाप प्रथम कार्य अष्टशतम् । तता मञ्जुश्री सिद्ध्यतीति । तदेव हस्तौ उभयकुञ्चिताग्राङ्गुलीयकौ मूर्ध्नि स्थापयन्निर्यं मम तभद्रस्य बोधिसत्त्वस्य महामुद्रा । सर्वकर्मसु प्रयोक्तव्या सर्वरक्षेपु प्रतिकृता सर्वार्थसाधनी मञ्जुश्रियसाधनेषु च पूर्वमारभेत् पश्चात् कर्म कुर्यात् कुलत्रयसामान्यमिति । तदेव मुद्र आर्यसमन्तभद्रस्य ललाटे न्यसेत् । आकाशगर्भस्य महामुद्रा । मन्त्र चात्र भवति सर्वकर्मिकम्— स्र । तदेव मुद्र गलदेशे स्थापयेत् । इय विमतेलगते महामुद्रा । मन्त्र चात्र भवति सर्वकर्मिकम्— ल । तदेव मुद्रां उरसि मध्ये स्थापयेत् । मैत्रेयस्य महामुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — म । तदेव हस्तो पूर्ववत्सा-

विदिशे स्थापयेत् । क्षितिगर्भस्य महामुद्रा । मन्त्रं चात्र भवति सर्व-
धर्मेश्वरम् [illegible] ति । तदेव मुद्रा दक्षिणं तिर्योन्या ऊर्ध्वं क्षिपेत् ।
इयं गगनगञ्जस्य मुद्रा । मन्त्रं चात्र भवति सर्वधर्मेश्वरम् [illegible] ग ।
तदेव मुद्रा [illegible] यस्य [illegible] । स्य मव-
वादिसत्त्वायश्चात्कपल्यवज्रकायाम् । भवति चात्र मन्त्र [illegible] घ । एषा
परिमितानुशंसस्य [illegible] भारविकारा [illegible] द्वादशगुणस्य प्रयोगेन ।
तदेव मुद्रा [illegible] वालाग्रयावनाग्रे [illegible] ऊर्ध्वं । क्षिपेत् नन्दयोगेन ।
इयं सर्वेषां विशालकिरणानां भन्ना लोकावलोकपर्यापन्नानां ऊर्ध्व-
मधस्तिर्यक् सर्वत सर्वसत्त्वानां यश श्री [illegible] लक्ष्मी विस्तरेण
सर्वेषां इयं महामुद्रा सर्वत्रालया नाम सर्वकर्मसु प्रयोक्तव्या । आ-
ह्वानविसर्जनमण्डलपटविधानसर्वसाधनेष्वपि कर्मसु प्रयोक्तव्य ॥
मन्त्र चात्र भवति — आं । तदेव हस्तौ अञ्जलिकृताकारौ मूर्ध्नि
न्यसेदेषा सर्वमन्त्रेषु महावतान्तरायणमहामुद्रा । त्रिदिशे च
भ्रामयितव्या । भवति चात्र मन्त्र [illegible] जये कुमारि शुम्भ [illegible]नि
स्वाहा । अष्टशतजप्त मूलक कर्माकृतिकं कृत्वा [illegible] येन । शुक्ल-
स्य कृता भवति । सवविशाश्च व्यवस्थापयेत् । सर्वविघ्ना स्तम्भिता
भवन्ति । सर्वाश्च कृता मुद्राबन्धमात्र सा तेन सर्वकर्मसु । अथ प्रथ-
मत प्रयोग कार्य । पश्चात् कर्माणि कर्तव्यानीति । परमप्रविजक-
शत भवति मुद्राणाम् । सा तेन यथेच्छयान्यतर प्रयोक्तव्य सर्वक-
र्मसु सर्वाणि वा । परमसङ्ख्येयानि भवेत् पर्यायेण मुद्राणि भवन्ति ।
असङ्ख्येयाश्च मन्त्रा । तदेव हस्तौ करसम्पुटाकारौ स्थितौ अन्योन्या-
ङ्गुलिभि समस्तहस्ताभिरूर्ध्वाङ्गुष्ठापशोभिताभि पञ्चसूचिकाकारे-
ण उभौ मुष्टीकृतौ शिर स्थाने मूर्ध्नि न्यसेत् । इयमार्यमञ्जुश्रिय
पञ्चशिखा नाम महामुद्रा सर्वकर्माणि करोति । अङ्गुष्ठाग्रेपविश्लेषा
सङ्कुचितैराह्वानन विक्षिप्ता विसर्जनम् । एव मनसा सर्वप्रयोग सर्वक-
र्माणि करोति । मञ्जुश्रीमूलमन्त्रहृदय उपहृदय सर्वमन्त्रेषु वा संयुक्त
सर्वार्थकरा भवति । तदेव मुद्रां त्रिसूच्याकारम् । एषा मञ्जुश्रिय-
स्य त्रिशिखेति कथ्यते । तदेव कन्यसाङ्गुलिभि सूच्याकार एकचीरेति

अवग तव्यम् । उभौ करसम्पुटावस्थितौ [illegible] अङ्गुलिभिः सुरचितानि यस्याः [illegible] मञ्जुश्रियस्य सवगि[illegible] मुद्रा [illegible] [illegible] [illegible] उत्तानकरा- [illegible]स्थिता [illegible] [illegible] ताय ह[illegible] [illegible] इयमपरा [illegible] [illegible] । [illegible] हस्तौ अधोवस्थिता किञ्चि[illegible] [illegible] ह[illegible]मुद्रा । तदेव हस्ता उद्धृत्य म[illegible] [illegible] अनामिकान्ति- ताग्रा तर्जन्या कृतवेष्टिता अङ्गुष्ठा [illegible] । इयमपरा चक्रदण्ड- महामङ्गलमुद्रा सर्वमहाभयप्रयोक्तव्या । [illegible] । इयमपरा मञ्जुश्रिय उत्पलमुद्रा । तदेव [illegible] । मञ्जुश्रिय मयूरासनमुद्रा । तदेव तर्जनी [illegible] उभयथा वथा तिर्यक् पीठाकारेण । इयमपरा भद्रपीठमुद्रा । [illegible]ङ्गुष्ठ[illegible] तत्र यक्रौ- ञ्चिकृता । इयमपरा यष्टिमुद्रा । [illegible] मुद्रा । त्रिशिखा [illegible] [illegible]मुद्रा । चतुष्कञ्चिता [illegible] [illegible] [illegible] सर्वेष्वपि [illegible] फलमुद्रा । [illegible] अङ्कुशमु- द्रा । तदेव तर्जना [illegible] तिर्यक् शृङ्खमुद्रा । उभयतर्जन्या[illegible] [illegible]ञ्चित[illegible]- मुद्रा । तदेव मुद्रा हृदये स्थाप्य [illegible] । [illegible] हस्तौ सम्पुटाकारे यमल कृ त्वा [illegible] । [illegible] निराश्य मूर्ध्नि क्षिपन् उ[illegible] [illegible] मुद्रा । मूर्ध्नि स्थिता तदेवा [illegible] [illegible] मुद्रा । पुन [illegible] कृतो [illegible] [illegible] तव्यम् । तदेव हस्ता [illegible] [illegible] । इयम परा कार्त्तिकेयस्य मञ्जुश्रि [illegible] । [illegible] पताका च पूर्ववद् ज्ञेया । तदेव हस्त [illegible] । [illegible] पद्ममुद्रा मञ्जुश्रिय । तदेव हस्ता [illegible] [illegible] कारयेत् । अङ्गुलीभिश्च [illegible] [illegible] वि[illegible] विन्यस्तै । इयमपरा मञ्जुश्रिय [illegible] । तदेव [illegible] करपद्म

वाकारो अन्योन्यविश्लिष्टौ अङ्गुलीभिः । इयमपरा पल्लवमुद्रा । तदेव मुष्ट्यौ कृतौ । इयमपरा सर्वबुद्धास्पन्दमुद्रा । मञ्जुश्रियः तदेव धर्मभेरीमुद्रा । तदेव हस्तौ सम्पुटीकृतौ मध्ये सुषिरा तर्जन्या परिवेष्ट्य मूलाङ्गुष्ठतलविन्यस्तौ अङ्गुष्ठावनतौ शङ्खाकारकृतचिह्नौ । इयमपरा मञ्जुश्रियः धर्मशङ्खमुद्रा । चक्रं पूर्ववत् । धर्मचक्राकार इयमपरा मञ्जुश्रियः धर्मचक्रमुद्रा । तदेव मुद्रं ललाटे न्यस्त नृत्ययोगं कृत्वा। क्षिपेदवसव्ययोगेन । इयमपरा महाक्रीडाविकुर्वाणमुद्रा । मूलमन्त्रेणैव महाभयेभ्यो प्रयोक्तव्या नश्यन्ते अविकल्पत इति ॥

एवमनेन प्रयोगेण।सङ्ख्येयानि मुद्राणि भवन्ति । असङ्ख्येयाश्च मुद्राकल्पमन्तन्त्राश्च । असङ्ख्येयानि च द्रष्टव्यानि । महाप्रभावोद्भूत स्वयम्भुवोद्भवा । तानि च सर्वे प्रयोक्तव्यानि । इह कल्पविसरे सर्वाणि च शुचिवस्त्रान्तरावनद्धेन प्रयोक्तव्यानि । यथा असमयज्ञैः सत्त्वैर्न दृश्यन्ते । एवं महाप्रभावानि । अन्यथा समयव्यतिक्रम इति । एता साधनोपयिकानि करमुद्राणि हस्तविन्यस्ता नृत्तगीतप्रयोगैश्चानेकानि भवन्ति । कृतविशेषैश्च सत्त्वाना क्रमश कथित एवमधुना मण्डलसाधनोपयिकानि महामुद्राणि भवन्ति ॥

सर्वबुद्धानां तथा स्तूपा भुवि धातुपरं पदे ।
बोधिसत्त्वानां तथा पद्म श्रावकाणां परिमण्डलम् ॥
चतुरश्रः प्रत्येकबुद्धानां कथिता त्रिमण्डलो ।
नानावाहननाना विविधाभरणविभूषणा ॥
नानाप्रहरणाश्चैव देवयक्षग्रहापराम् ।
नृणा पुरुषमत स्यात् ऋषीणा दण्डकमण्डलु ॥
यस्य यो प्रहरण नित्य यो वा वाहनभूषणा ।
तस्य कुर्यान्मुद्रा सक्षेपा मण्डलेष्विह ॥
आदित्यचन्द्रौ तदा कुर्यान्मण्डलोपरिमण्डलौ ।
सक्षेपाद् यस्य यो भूमि तदेव मनसाह्वये ॥
विविधाः प्राणिनो प्रोक्ता तेषां तेषां तदा न्यसेत् ।
बहुप्रकारा सत्त्वाख्या बहुमुद्राश्च प्रकीर्त्तिता ॥

तेषां कर्मतो कुर्याद् विधानेन मण्डल ।

ब्रह्मस्य पद्म शक्रस्य वज्र वरुणस्य पाश रुद्रस्य शूल दुर्गस्य पट्टिश ऋषिस्य कमण्डलु यमस्य दण्ड धनदस्य गदा कुबेरस्य खड्ग हुताशनस्याग्निकुण्ड पृथिव्या कलश एवमादया यथा यस्य प्रहरणानि आभरणानि च लोकेऽस्य दृष्टानि तानि सर्वत्र यथानुस्मरत विधिना तानि सर्वाणि सर्वमण्डलेषु प्रयोक्तव्यानि कल्पोक्तेन वा विधानेनालिखितव्यानि सर्वमण्डलानि सर्वसत्त्वानां अर्थाय हिताध्याशयेन चेतसा सर्वसत्त्वानां करुणायमानेन उत्पादितबोधिचित्तेन सर्वसत्त्वानुकम्पयमानेन सर्वमण्डलान्यभिलिखितव्यानि सर्वमण्डलाभिषेकाभिषिक्तै' महामण्डलाभिषिक्तैर्वा। आर्यमञ्जुश्रिय. दृष्टमण्डलाभिषिक्तेन। अन्यथा सर्वमण्डला लिखेत । आर्यमञ्जुश्री मनासि कर्तव्य । यत् कारणम् । अभिषिक्तो मया सर्वबुद्धश्च गङ्गानदीवालुकातमै' सर्वमन्त्राणा गम्भीरतत्त्वार्थनयधर्मनेत्रना कुमारबालरूपिणा मन्त्ररूपेण सत्त्वानामर्थ करिष्यतीति ॥

न मन्त्रमुद्रसयुक्त न कुर्याद् सर्वसमाहनम् ।
अहित कर्यान्मात्र नाहित हितमीप्सितम् ॥

मुद्रामन्त्रसमायुक्ता अहित चैव निवारयेत् ।
हिताहित सदा सर्व अहित चैव निवारणम् ॥

हितैव सर्वमन्त्रो कुर्या मन्त्रमुद्रितो ।
न मुद्रमन्त्र तत्कुर्यान्न मन्त्र मुद्रित तथा ॥

मुद्रार्थमयुक्तो सफलार्थो साधयिष्यत ।
सफल मुद्रसयुक्तो मन्त्रो मुद्रफलोन्य ॥

साधयेत् कर्मविस्तार मुद्रसम चिन्ता ।
शान्तिका य तु मुद्रा य मन्त्रा चैव शान्तिक ॥

मन्त्रमुद्रसमायोगा शान्तिक कर्ममारभे ।
पौष्टिकेषु च मन्त्रेषु वध्नीया मुद्रसम्भवम् ॥

पौष्टिक मुद्रमित्याहु कथिता मन्त्रयोजिता ।
शान्तिके शान्तिक कुर्यात् मुद्रमन्त्रेष्विहोदितै. ॥

जिने जिनम त्रमण्यस्त मुद्रश्चापि विभागत ।
शीतन्त्रेषु न सर्वतुमयत्नमाश्च साधयत् ॥
पुण्यार्थ कथिता म त्रा अन्जकुले त् समुद्भवा ।
म त्र त्रानि तीक्ष्ण मुद्राश्चापि तत्रोन्मिते ॥
विन्याते कथिोमे त्रे मुद्रैश्चापि महार्द्धैः ।
अब्जाख्ये तु समाख्येये शुचिभिश्चत्र दीपितैः ॥
प्रशस्ते मङ्गलेश्चापि आरोग्यार्थमुपुण्फल्ले ।
क्रोधयुक्तेस्तथा म न्त्रे मुद्रश्चापि वर्णिते ॥
भोगार्थसम्पदादिष्टे निर्मलश्चापि शोभनै ।
शुक्लै सितमुद्रैस्तु मन्त्रमद्रमसोन्मितै ॥
साधयत् सम्पन्ना मन्त्रा भोगकारा ज मनि ।
तथाविधैः मन्त्रमुद्रैस्तु साधिता सफलोदया ॥
क्रोधमन्त्रा तथा प्रोक्ता मन्त्राग्रा प्राणोपरोधिका ।
कथिता वज्रिणे त न्त्रे जिनाब्जे च समुद्भवे ॥
तेजिनो बहुधा उग्रा दुष्टसत्त्वभ्रमापहा ।
नियुक्ता प्राणहिंसाया न कुर्यात् ता तु धीमता ॥
मुद्रा च दण्डन्मनवज्रशूलाभिपट्टिशा ।
विविधा प्रहरणाश्चैव महाशूलास्तु यमा तके ॥
सयुक्ता मन्त्रिभि क्षिप्र कृत्वा प्राणापह ध्रुवम् ।
तन्न कुर्याच्च त धीमा सर्वप्राणोपरोधिनम् ॥
भजेन्मन्त्रतन्त्रज्ञ क्रूर क्रूरसमुद्रितम् ।
मुद्रा क्रूरतर प्रोक्ता क्रूरमन्त्रेषु याजिता ॥
क्रूरसत्त्वै यथा सिद्धा क्रूरकर्मान्तचारिभिः ।
विविधा नारका दु खा प्राप्नोतीह स दुर्मति ॥
न कुर्यात् क्रूरमन्त्रेभ्यो दु शीलानां चाभिचारुकम् ।
क्रूरमन्त्र तथा मुद्र न दद्यु भवता जना ॥

यस्मात् फलमनिष्टै रनुभूये पुन पुन ।
न विद्या सुखं तदा मन्त्री क्रूरक + + ॥
+ + + + + + + + । । + + + मगान्त्रिा ।
त्रिधा + + + + + + + + + सिद्धिषु दृश्यते ॥
इष्टं इष्टफलायच्च + + + + + + + + । ।
होम क्रूरकर्मेषु तस्माद्धर्मा विवर्जयेत् ॥
मुनिश्रेष्ठो स योगा । । । । । । । । । । ।
+ + + + अब्जिनो गीता हीना क्रूरकर्मभि ॥
गीता वज्रकुले म त्रा त्रिधा ते परिकीर्त्तिता ।
हीनोत्कृष्टम + । । + + + + । । । । ॥
+ + मुद्रसमुदेश बहुमन्त्रार्थविस्तरम् ।
कथिता जिनवरै पूर्व अधुना य इहोदिता इति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतंसकात् आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पात्
चतुस्त्रिंशतिम महामुद्रापटलविसर
परिसमाप्त इति ।

अथ सप्तत्रिंश पटलविसरः ।

अथ खलु भगवां शाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्रीः ! त्वदीये मूलकल्प अपरमपि मुद्रा परमगुह्यतमम् । सर्वेषां मुद्रातन्त्रविधानं सर्वमन्त्राणां सम्मतं सर्वमन्त्रैश्च सह संयोज्य सर्वकर्मप्रसाधकं सम्यक् सम्बोधिमार्गावबोधकं सर्वभवमार्गविनाशकं सर्वसत्त्वोपजीव्यं आयुरारोग्यैश्वर्यसर्वाशापरिपूरकं सर्वबोधिपक्षधर्मपरिपूरकं सर्वसत्त्वसन्तोषणकरं सर्वसत्त्वमनाशाभिरुचितसफलाभिकरणं सर्वकर्मकरं सर्वमन्त्रानुप्रसाधकं सर्वमुद्रामन्त्रसमेतम् । शृणु कुमार ! मञ्जुश्रीः ! ।

शान्तिचिवारणीपटलभाण भवति । प्रसन्नसमाहितोभयपाणिना जिह्वा आनामिकाङ्गुल्यौ करमध्ये नखे नखं परिधाय अङ्गुष्ठाग्रेणोपगूढं कन्यसौ सूच्याकारेण संहताग्रौ तथैव मध्यमा समनखशिखासंसक्त मध्यगौ प्रदेशिन्यौ सूच्याकारसमं तान्तभागोर्णीपमहालक्षणं नाम महामुद्रा । भवति चात्र मन्त्र — आः मः हूं । तत्रैव प्रदेशिन्यौ संकुञ्चार्य नखेन नखमारभेत् । मण्डलाकारसूच्याभिः कुदृष्टिशल्यविपर्यासदाहनं नाम महाधर्मचक्रमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — ॐ धुन पातय छिन्द चक्रे वज्रिणि हूं समयितरो भागे मध्यमिन्यो निर्गुगुगुल्यकातूकं चतुर्धारारिश्मयनी । वज्रवीरा चलाचलमहा मही तेशासनी नाम महामुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — ॐ वज्रानलि हूँ फट् ।

पर्यङ्कं तु मुद्रा मन्त्रा च प्रयुक्ता सर्वकर्मसु ।
नश्यन्ते सर्वविघ्ना वै शरन्नेघ यथाम्बुदा ॥

चतुर्मारकृता ये च ये च विघ्ना ससुरासुरा ।
नश्यन्ते दृष्टमात्र वै मुद्रं परममुत्तमम् ॥

परतस्तुल्यमुद्दिश्य तृतीया मुक्तमध्यगा ।
सङ्कुचिताग्रया उभा चैव मणिस्तथागती स्मृता ॥

त्रैलोक्येन महामेरुशृङ्गभस्मिमालिनी नाम महामुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — ॐ विजये हूं । तथागतमुष्टिमुद्रा च । एभिरन्यतमैर्मुद्रै

हस्तद्वयेनावबध्वा साधनकाले पूजनकाले वा मन्त्रदच्चार्य यावदिच्छ जपन् निषण्णा स्थिता वा । एत सर्वविघ्नविनायका भवन्ति न च भञ्ते । सिद्धिश्चाभिमुखीभवति ॥

ता एव प्रदेशिन्य सञ्चाय म ध्यमयापार ससक्ताग्रां कारयत् । उद्गतोष्णीषमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति ॐ ज्वलोज्ज्वल दीप्तोद्गतो ष्णीष धुन धुन हूँ ॥

ता एव प्रदेशिन्यो सञ्चार्य मध्यममूल्या सन्ना नखशिखरस-सक्ता निर्भुग्नगुल्फकुण्डलाकारमुद्रा सितातपत्रोष्णीष । मन्त्र चात्र भवति — ओं म म म म ह नि ॥

ता एव प्रदेशिन्यो परस्परतुल्यमुद्यम्य आश्लेष्य मध्यममूल्ये तेजोराशिमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — आ तथागतोष्णीष अनवलो कितमूर्ध्नि तेजोराशि हू ज्वल ज्वल धक धक दर विदर छिन्द भिन्द हू हू स्फट् स्फट् स्वाहा ॥

ता एव प्रदेशिन्याग्रसमवक्तम यमम्ल्य मण्डलाकारो जयो ष्णीषमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति - आ जयोष्णीष ज्वल ज्वल बन्ध बन्ध दम दम हूँ हूँ हूँ ह हा हू जयोष्णीषमन्त्रा ॥

तथैव प्रदेशिन्याग्रा सञ्चार्य म यम यममूल्या नखस्यापरि तृतीयभागे श्लिष्टा चक्रवर्तिमुद्रा । आ नमो अप्रतिहततथागतोष्णी षाय अनवलोकितमूर्ध्नि चक्रवर्ति हू ज्वल ज्वल धक धक धुन धुन विधुन त्रासय मारयोन्मादय हन हन अ अ अ अ क क प्राशिनि प्रांशिनि कुण्डलिनि अपराजितास्त्रधारिणि हूँ फट् । चक्र वर्ति ता एव प्रदेशिन्याग्रा सञ्चार्य म यममूल्या नखस्याधस्तात् तृतीयभागे सयुक्ता म त्राधिपस्य चक्रवर्त्तिन मुद्रा । ता एव प्रदेशिन्या ग्रा सञ्चाय मूल्या नखस्याधस्तात् समक्ता म त्राधिपस्य मुद्रा । ता एव प्रदेशिन्याग्रा सञ्चार्य म यममूल्या नखपर्वणाभ्यन्तरे ससक्ता महाचक्रवर्त्तिने मुद्रा । ता एव प्रदेशिन्याग्रा सञ्चार्य म यममूल्य

तृतीय पर्वे अधस्तात् संसक्ता कुण्डलाकारेण महाचक्रवर्तिने मुद्रा। ता एव प्रदेशिन्याग्रा सञ्चार्य तृतीय पर्व मध्यममङ्गुल्या पर्वयोरन्तरे संसक्ता स च रानिषम्य महाचक्रवर्तिने मुद्रा। ता एव प्रदेशिन्याग्रा निर्भुग्नगुल्फस्थितिक मध्यमङ्गुल्या मध्यमपर्वयोरधस्तात् संसक्ता पर्वतलभागेन अपराजिताऽष्णीषराजाग्निन हृदयमुद्रा। मन्त्र चात्र भवति ॐ अपराजिता ...क ॥

ता चक्रोष्णीषमूलमुद्राया मध्यतमेन वा सोपचारविन्यास सर्वे कर्माणि कारयन् अङ्गुष्ठाग्रैश्चलितरनामिका परामृज्योत्कर्षयेदावाहनम्। मन्त्र चात्र भवति नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीषाय एहि एहि भगव! धर्मराजा! प्रतीच्छय अर्घ्यं गन्ध पुष्प धूप बलय दीप च। मा चाभिरक्षाप्रतिहतबलपराक्रमाय स्वाहा। आवाहन शुक्लपुष्पै स्वरूपेणार्घ्यपाद्यमाचमनीयमासनोपविशने तदानेनैव दिशि विदिशि अध ऊर्ध्वं च बन्धयेत् ॥

ता एवानामिकौ अङ्गुष्ठाग्रैरपमृज्याथ नामयेत्। मध्यमे पर्वे स्पृश्योत्क्षिपेत्। विसर्जनार्घेण स्वदेवताया अपसव्येन भ्रामयेत्। मुद्रा दिशाबन्धा मुक्ता भवति। मन्त्र चात्र भवति— नमोऽप्रतिहतोष्णीषाय गच्छ गच्छ भगव! धर्मराज! प्रतीच्छ मयार्घ्यं गन्ध पुष्पं धूप मा च रक्षाप्रतिहतबलपराक्रमाय। मुद्रा मन्त्रविसर्जनार्घेण ॥

ता एव प्रदेशिन्यौ अधस्तात् तृतीये पर्वे मध्यमसङ्गुल्ये ससक्ता बन्धान्य अङ्गुष्ठौ मध्ये न्यसे निष्पीडितमुष्टि मध्यमसङ्गुल्यो। मन्त्रं चात्र भवति—नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीषाय ॐ ॐ ह्रौ बन्ध हूँ फट्। अप्रतिहतोष्णीष तेजाराशे। मुद्रामन्त्रा सर्ववन्धादिषूपयुज्यते सर्वकर्मिक ॥

ता एव प्रदेशिन्यौ आकुञ्चिताग्रा मध्यमसङ्गुल्या तृतीयपर्वे द्वीपिद्ससक्ता त्रिकरणोष्णीषमुद्रा। मन्त्र चात्र भवति— नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीषाय त्रिकरण धुन धुन हूँ त्रिकरणोष्णीष भगवतो विद्याधिपते महाविद्याराजा उष्णीषत त्रे सर्वविघ्नविनायकापघातेष्व भिपक्रमात्मरक्षाशान्तिशान्ति धमण्डलबन्धशान्तिषु सर्वकर्मेषु प्रयुज्यते ॥

ता एव प्रदेशि यो निरमितादङ्गिनाग्रा नलिताग्रा अम्रराग्रा हन पश्चाद्रोमयामीति । एष एव विसर्जन निर्दिष्ट पश्चि या ज्वाला मालिन्याप्णीषमुद्रा । अप्रतिहत सर्वकर्मसु । मन्त्र चात्र भवति —नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीषाय पश्चा तेजामालिनी भगवे स्वाहा ॥

ना एव प्रदेश या ।।। ।।।।। । ।। । ।। । ।।। । ।। मध्यमपर्वयोर तरे समस्ता वज्राप्रतिहतोष्णीषमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति—नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीषाय हम ग । पच्च रूप वलि दीप च प्रतीच्छ हर हर सर्वविघ्नान् निग्रि । सर्वराजाभातङ्गाय स्वाहा ॥

गन्धान्निषु मन्त्र —विपयरताननामिके तराय तरादृष्ट सस क्ता प्रदेशिन्य सूच्याकार वज्रतेजोष्णीषमुद्रा । अप्रतिहत सर्व विनायकानाम् । अनेन निग्रह कुर्यात् महागाना दिव्यानाना च । एवमेभिर्मन्त्रमुद्रै रक्षा जपकाले गा राकाले मण्डलेऽपि सर्वकर्माणि कर्तव्यानि । मन्त्र चात्र भवति नमो भगवत अप्रतिहतोष्णीषाय सर्व विघ्नवि नमनकराय नाम्य स्वाहा ॥

अनामिकयाऽङ्गुष्ठमूले कुण्डलाकारमिमा च प्रदेशिन्या सूच्या कार सवत्राप्रतिहतापराजितोष्णीषमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति —नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीषाय सर्वत्रापराजिताय समय शान्ते स्ना न भर्म राजभाषिते महाविद्ये सत्रोथमारनि स्वाहा । घृतहोमान्निषु शान्ति कपौष्टिकानि कर्माणि कुर्यात् ॥

एतानिनामिकाया कुण्डलयो प्रदेशिन्या कनिष्ठाग्रा पर्विहोन शङ्करोष्णीषमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीष अ(शङ्करे स्वाहा । रक्षा सर्वकार्यु ॥

अङ्गुष्ठाग्रौ अनामिकयाकृताय प्रदेशिनी मध्यमा प्रदेशिन्या सूच्या वज्राप्रतिहतसमयोष्णीषमुद्रा सर्व समयसमावरण । मन्त्र चात्र भवति —नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीषाय । आमु गङ्ग समय स्वाहा ॥

अङ्गुष्ठाग्रौ अनामिकयार्धे पे परगाका ता म ति न कनि ताग्रा मध्यमसूच्या म ययपर्वसमस्ताप्रतिहतम ।नवर्णीषमुद्रा ना

सुरेषु युज्यत समये स्थापिता। मन्त्र चात्र भवति — नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीषाय ॐ शङ्करे महासमय स्वाहा। अनया मण्डलबन्ध कृत्वा जपचक्रवर्तिनमपि समये तिष्ठ तिष्ठ। अन्याश्चक्रवर्तिनाश्चाभिभवति। तत्रैव स्थाने जप कुर्व सर्वलौकिकलोकोत्तराणा मन्त्राणा असक्तान्यो य विद्याप्रभावबलविघात कर्तुम्। एकस्मि स्थाने सर्वजापिनाम्। एवमाद्या उष्णीषराजान असङ्ख्येयानि भवन्ति। विस्तरेण कर्तव्य सर्वतथागतकुलम्।

इह हि मञ्जुश्री कल्पराज अपरिमाणानि मन्त्राणि भवन्ति। मुद्राश्चैव विविधाकारा। सक्षेपतोऽह वक्ष्ये। यदि विस्तरशो कथेयम् अशक्य सर्वमानुष्ये अमानुषैश्च कल्पसहस्रेणापि कालप्रमाणे नोद्गृहीतु धारयितु वा। तस्मात् तर्हि मञ्जुश्री सक्षेपत कथयिष्यामि समासेनोपधारय।

हृदयस्य मुने मुद्रा कथ्यते प्रवरा इह।
ततो देवातिदेवस्य मुद्रा वै चक्रवर्तिन॥
अवलोकितचन्द्रस्य बोधिसत्त्वस्य धीमत।
वज्रपाणस्ततो मुद्रा यक्षेन्द्रस्य प्रकीर्तित॥
ततोऽन्यषां तु मुद्राणां महतामभितोजसाम्।
दूतदूतीगणा सर्वा चेटश्चेटी तथा पराम्॥
यक्षा यक्षीस्तथा देवा नागनागी तथापराम्।
किङ्कर किङ्करीणा च पिशाच पिशाचीना च॥
महर्द्धिका राक्षसीनां तथान्या सुरयोषित्।
दैत्यमङ्गना सिद्धविद्याधराणा च मनुषां च॥
अमानुषाणा नामानुष्याश्चापि सर्वेषा त्रिभवे जन्मनि सृताम्।
सर्वेषां तु जन्तूना मुद्रा युक्ता पृथक् पृथक॥
मन्त्रास्तु विविधाकारा नानाकर्मसमाधिका।
राजकुले मानिकुले चापि तेषां मुद्रा पृथक् पृथक॥
अर्हप्रत्येकबुद्धाना उभा मुद्रो शुभाद्यो।
सर्वेषां बोधिसत्त्वानां दशभूमिप्रतिष्ठिताम्॥

मुद्रा हृदयमन्त्रा च एकैकः परिकीर्त्तिता ।
दिव्यपक्षकुले चापि ऋपिगन्धर्वपूजिते ॥
कुले सप्तमके प्रोक्ता मुद्रा ग धर्वमाश्रिता ।
तथाष्टमके मुद्रा कुलेभ्यो परिकीर्तिता ॥
सर्वे मुद्रा समाख्याता अपराश्च सुगताह्वया ।
पृथक् पृथक् मन्त्रेषु लौकिकेषु समागते ॥
मुद्रासहिता मन्त्र दीप्तो भवति कर्मसु ।
मुद्राक्षेपादिकुशल नानुयाति विनायका ॥

अथ खल्वेषां महामुद्रादीनां लक्षण भवति । मुद्राना भगवतां हृदयमुद्रालक्षण भवति । हस्तद्वयेनान्यो यमङ्गुली सन्नियम्या ङ्गुष्ठौ दर्शयेत् । सैषा तथागतानां हृदयमुद्रा । एवैव दक्षिणेनाङ्गुष्ठेन एकैकदर्शितेन पद्मधरस्य मुद्रा भवति । वामेतरस्य पूर्वमुष्टिं कृत्वा म ध्यमाङ्गुलियुगल प्रमुञ्च प्रसृत कृत्वैकत वज्राकारम् । एषा वज्र धरस्य मुद्रा । एकसूचीमवनाम्य एषा गन्धहस्तिने ग्राविमत्त्वस्य मुद्रा पुनरेवोत्क्षिप्य मण्डलाकार कुर्यात् । एष गजग यस्य मुद्रा । उभयो रप्यय पर्व कुञ्चयेत् । एषा गणिकुले मुद्रा । सर्वेषा मणिगगणा ज म्भले जलेन्द्रादीनां मन्त्रै' तेरेव योजयेत् । तर्जनीयुगल द्विपर्वं कुञ्चि तान्योन्यनखसमयुक्तम् । एषा यक्षकुले मुद्रा पञ्चकान्तीना यक्षमह र्द्धिकानाम् । अन्यान्यनखसमयुक्त अङ्गुष्ठ नखापरि धारयेत् । तथैव हस्तौ पूर्ववत् कारयित्वा म यमाङ्गुलियुगल उ ष्ठय सूचिकाकार कारयित्वा एषा सर्वदेवानां मुद्रा दिव्यकुले अकनिष्ठादीनां दिवौ कसाम् । भूयस्तथैव हस्तौ सयम्य मुष्टि न वा अङ्गुष्ठा दर्शयन् सैषा प्रत्येकबुद्धार्यश्रावकानां मुद्रा ॥

इत्येतामर्णो मुद्रासु कुला चाप्रमसादना ।
सर्वेषा जिनपुत्राणा मुद्रामेक तु वक्ष्यते ॥
प्रसृताञ्जलिविन्यस्त ईषित्सङ्कुचित पुन ।
स एषा कथिता मुद्रा बोधिसत्त्वा महीयसाम् ॥

चि तामणि गगरक सङ्काशी पात्रचीवरम् ।
रणाभयहस्त र मुद्रेता मपक मुन ॥

रश्मिमरीप्रभाजालरञ्जनताणे सुगत स्थिति ।
इमाख्यमा परा मुद्रा जिनस्या मशरीरजा ॥

द्वौ मप्तरा गणाख्याता मुद्रा पञ्च मया स्मृता ।
हृदयस्य मुने सहितानि त्रिशत्युक्तान्स्वियम्भुवे ॥

पुरा कथिता एते मुद्रा आदिजिन तदा ।
परिवार समाख्याता विशक रत्नवत्तिन ॥

परम परसङ्ख्याता मुद्रा मन्त्राश्च निश्रिता ।

उद्धृत कुण्डलीकृत्य चिन्तामणिमुद्रा । पर्यङ्के वामदाक्षेणे मुष्टिम सदृशे धारये । गगररमुद्रा भवति । हस्तसम्पुटेनान्योन्यमभिमुख सङ्काशीमुद्रा भवति । पात्र सम्पुटाधार चीवर वामहस्तेन दृष्टा हृदयमुद्राया वाममेकमङ्गुष्ठमुन्नतम् । अभयहस्तमभयावनत वाम चीवरावलम्बत अभयहस्त सम्पुटे म यमाङ्गुलियुगल तर्जन्यो बहि कुश्चिता निवशयेत् म याङ्गुष्ठौ । एषा वद्रलाचनमुद्रा भवति । एषेव एवा पर्कुञ्चिते नजनी एक्त कर्याद् बुद्धमत्री । अञ्जलि विरलाङ्गुलिं कृत्वा तर्जयनामिका गापयेत् सूचीत्रयेण । मामकी मुद्रा भवति । अञ्जलि कृत्वा तर्जनीम यमाङ्गुलिवहि तती यपर्व कुञ्चिते स दभ्याद्ङ्गुष्ठो पृथक अङ्गुलाकारेण भागवती मुद्रा । वामहस्तेन तज या मध्यमया च त्रिजया । दक्षिणया त्र्यङ्गुल वज्र कनिष्ठे धारयत् ॥

एवमेवाष्टो महामुद्रा आत्मना शिरसि विद्याराजमुद्रा व वा स र्वकर्माणि कारयेत् । समय वा मण्डले पुष्पाणि क्षिपेत् । पूर्वनिर्दिष्टेन वा विधिनानेन वा कुर्यात् । यथष्मत सर्वकर्माणि कारयेन । विद्याम त्राभिहितानि समयानि भवति मुद्रै समुद्रितानि मुद्राप्रभावानि । यन्मुद्र सहसा अस्थाने नन्नीयात् स एवास्य दण्यभङ्गो भवति । यद् वज्र तन्त्रलम् । त्रिशूलवज्रयोर्विशेषो नास्ति । यदूर्ध्व तद् वज्र

भस्य मुद्रा भवति । अथ्स्मादि महत्वस्य । म य आचायगु रुलक्षिणीया सर्वषा च मनुष्याणा पदान्गान्मञ्चिन्ते सर्वषा मनुष्याणा द्विपदचतुष्पदबहुपदापदत्रिभवगति गतानां म ानां मुद्रा भवति । द्विरुच्छ्रिता सर्वषां प्रत्येकबुद्धानां मुद्रा भवति । त्रिरुच्छ्रिता सर्व विद्याधरविद्याधरीणा मुद्रा भवति । चतुरुच्छ्रितै समपाणितलै चिन्य-स्ते' ससुरासुराङ्गनानां मुद्रा भवति । कनाङ्गाष्ठविनिन्यस्तौ हस्तौ शोभनाकारसंस्थितौ सर्वषां रूपावचराणां देवानां मुद्रा भवति । तद्देव हस्तौ आरूप्यावचराणा देवानां मुद्रा भवति । तदेव हस्ता सुषिरसम्पुटाकारौ मुष्टिनिबद्धनो कामधातु अवरप्रभृतीनां सर्वषां काम धातुस्थितानां सनरतिर्यक्प्रेतयामलौकिकानां सत्त्वानां मुद्रा भवति । तामेव मुद्रामेकमङ्गुष्ठिमुत्सृज्य सर्वषां पिशाचपिशाचीनां मुद्रा भवति । द्विमुत्सृष्टे राक्षसराक्षसीनां । त्रिमुत्सृष्ट सर्वकृत्यावेतादीनां ग्रहमातरकूष्माण्डादीनां पिशिताशिनां सर्वषां च डाकिनीनां व्यन्तरादीनां च सकश्मलां चतुर्भिरङ्गुलीभि सङ्कुचितै सर्वकश्मला मुद्रा भवति । मुद्रैराकृष्टैराकर्षणं मुद्रैरुत्सृष्टैर्विसर्जनम् । स्वचित्तेन सर्वकर्माणि कारयेत् ॥

एभिरेव मुद्रै यथेष्टत स्वकं स्वकं मन्त्रं नियोजयेत् । नान्येषा नान्यकर्माणि कारयेत् । तस्मिं तस्मिं नियुञ्ज्याद यस्मि यस्मि मन्त्रा भवति ।

अनुलङ्घ्या ह्येते मुद्रा सर्वबुद्धैरधिष्ठिता ।
अशक्ता सर्वसत्त्वा वै मुद्रा ह्यपि कापितम् ॥

मुद्रोलङ्घनाद् विनाशमाप्नुवन्ति । मुद्राणां विनाशात् समयभ्रश' सर्वविद्याव्यतिक्रमश्च निष्ठाया गच्छ गति अवीच्याया वा महानरकोपपत्ति गान्तरमवाप्नुवन्ति विघ्नकाराः । ये च मुद्रासमयमधितिष्ठन्ते तेषा चिरमाव्ययमनल्पक भवति महाबोधिसत्त्वोपपत्तिश्च गतिनिष्ठाया नियत बोधिपरायणा भवति । संक्षेपता मुद्रा बहुप्रकारा प्रकाशिता आदिबुद्धै बोधिसत्त्वैश्च महाद्भिः । न शक्यमस्य पर्यन्त ग तु सङ्ख्यागणना वा कर्तुम् । सर्वसत्त्वेन उदग्रहीतम् । संक्षेपत

वामेतरस्य पूर्वं मुष्टिं कृत्वा म ययमाङ्गुलियुगल प्रमुचे प्रसृत कृ वेस्त । उभयाग्रपर्व पर्व न्य न्य । तर्जनीयुगल द्विपर्व कु ञ्चित अ यो यनखसयुक्त अङ्गुष्ठनखापरि धारयत् । एप चक्रव त्तिमुद्रा सर्वकर्मिका प्रवरा सर्वमन्त्राणा निर्दिष्टा लोकनायिभि । पू र्वनिर्दिष्टेन एकाक्षरचक्रवर्तिना सयुक्ता सर्वकर्मिका भवति । अनेन साधितेन सर्वे तथागतकुल सर्वा य लोकिकलोकोत्तरा म त्रा सिद्धा भवन्ति । अनेन जप्यमानेन सर्वमन्त्रा जप्ता भवति ॥

अ यमन्त्रस्य साधकेन पूर्वत अस्मिन कल्पराजे प्रचारिते मन्त्र वरे अष्टसहस्र जाप कर्तव्य । एवमेते सर्वविद्या आमुखीभवन्ति आशु सिद्धि प्रयच्छन्ति । क्षिप्र च वरदा भवन्ति । नियत बोधिप रायण पञ्चवरमुद्राया एकाक्षरावलोकितेश्वरहृदयेन सयुक्त सर्व कर्मा करोति । पण्डरवासिन्या वा विद्यामुद्रेण वा सयुक्ता तथैव स र्वकर्मा करोति । वज्रधरस्य मुद्रया तस्यैव एकाक्षरहृदयेन सयुक्त तथैव सर्वकर्मा करोति । मामक्या वा महाविद्यया ॥

एव राजकुले एकाक्षरराजगधबोधिसत्त्वहृदयेन एव तेनेव मुद्रया मणिकुले यक्षकुले दिव्य आर्य तेष्विह एकाक्षरहृदयै तेष्वेव मुद्रै सर्वकर्माणि कर्तव्यानि । एव सर्वत्र सर्वमुद्रै सर्वम न्त्रैश्च सर्वक र्माणि कर्तव्यानि । यथायुक्तित विद्यामन्त्रवलाधाना न्यसेत् । ना न्यत' कर्माणि कर्तव्यानि ॥

एव दक्षिणकरविन्यस्त स्वस्त्योन्नत ब्राह्मणस्य महास्पते एकलिङ्गमुद्राया महेश्वरस्य चक्रमुद्राया विष्णा अञ्जलिरावेशवि रलविन्यस्त गरुत्मन एव ऋषीणा वापोन्नतहस्तमुद्र एव गन्धर्वाणा ससुरासुराणा वामहस्तमङ्गुष्ठाभ्यन्तरीकृतमुखमुपदर्शनमष्टिस्थित च तु कुमार्यमुद्रा तेनेव ग्रहेण एव कार्तिकेयस्य शक्तिमुद्रया एव यम वरुणकुबेरयक्षराक्षसपिशाचमहोरगादीना सर्वेषा त्रिभवमस्थिताना सत्त्वाना सर्वगतिपर्यापन्नाना सत्त्वधातुसन्नि श्रिताना सर्वेषा ग्रह मातरकव्यादस्कन्दकादीना सत्त्वाना सर्वत सर्वेषा मुद्रान्युक्तानि । मन्त्राश्चैव सर्वत नियुज्यानुप्रवेश क्रमश सर्वत सर्व भवति नान्यत ॥

आदौ तावत् साधकेन अस्मिन् कल्पराजे तथागतगति' शुभा महामुद्रा म न्त्राश्च तन्त्रा निश्रिता आर्यसमन्तभद्रस्य स्थानप्राप्तविमल गत त्वदीया मञ्जुश्री उत्पलमुद्रा एतेषां च ोधिसत्त्वानां च मुद्रा अवश्य साधकेन पूर्वाभिमुखस्थितेन आदित्याभिमुखेन प्रातरुत्थाय शुचिना शुचिस्थानस्थितेन एतेषां मुद्राणाम् यतर बध्वा आत्मशि रस्योपरि क्षिपेत्तम् । एतेषामन्यतम च म न्त्रं जपेदष्टशतम् । सर्व व्याधिविनिर्मुक्तो भवति । दीर्घायुष सर्वविघ्नैश्च नाभिभूयते । सर्व सत्त्वानामधृष्यो भवति । सर्वम न्त्राश्चाभिमुखीभवन्ति । आशु सिद्धिं प्रयच्छन्ति । सर्वबुद्धैश्चाधिष्ठितो भवति । नियत बोधिपरायणो भव ति । मञ्जुश्री कुमारभूतश्चास्य कल्याणमित्रो भवति यावद्बोधिम ण्डात् । कतमा च ते मुद्रा मन्त्राश्च भवन्ति ॥

आदौ तावन्महावीरमुद्रा वक्ष्यते । हस्तद्वय सम्पुट कृत्वा अन्त रिताङ्गुलिमङ्गुष्ठमुन्नतो पर्वतृतीयभागाकुञ्चितौ एषा महावीरमुद्रा सर्वतथागतैर्भाषिता । म न्त्र चात्र भवति — आ वीर हू ख । अनेन मन्त्रेण सयुक्त' मुद्रोऽय सर्वकर्मकृत् ॥

तदेव हस्तद्वयं सम्पुट कृत्वा भूयो विकसितमङ्गुलीभि सम न्ततो विस्मितां वज्राकारम् एषा विकासिनी नाम मुद्रा वरा आ दिबुद्धै प्रकाशिता । मन्त्र चात्र भवति— ॐ गगनसम्भवे दीप्त दीप्त ज्वालय ज्वालय बुद्धाधिष्ठिते विकाशय वि शय सर्वबुद्धान् । हू हू विकासिनि फट् फट् स्वाहा । एषा विकासिनी मुद्रा । अ नेन मुद्रेण सयुक्ता सर्वकर्मिका भवति । ग्रहविघ्नानां प्रशापयति । ज ल्पापयति ग्रहगृहीतां क्रव्यादकश्मलगृहीतानां विषमूर्छितानां वा यथा यथा प्रयुज्यते, तथा तथा तत् सर्व करोति । एष सक्षेपत सर्वार्थस साधनी विद्याविकासिन्या मुद्रया युक्ता असिद्धा च क्षिप्रमर्थ करोति ॥

हस्तद्वय सम्पुट कृत्वा अन्तरिताङ्गुलिसम कारयेद् हृदयमुद्रा । हृदग सप्तवारां हृदयमभिमन्त्र्य मोक्तव्या । एव सर्वत्र । मन्त्र चात्र भवति — ॐ गादरे वीर स्वाहा । तथागतहृदय ॥

तदेव हस्त सम्पुट विस्फुरिताङ्गुलिम योन्यमयोग्राङ्गुलिमध्ये सुषिरा उष्णीषमुद्रा। मन्त्र चात्र भवति—ॐ ह्रीं बन्ध स्वाहा। एष सर्वकर्मिकः॥

दक्षिणहस्तेनाङ्गुष्ठं मुक्त मुष्टि बध्वा खक्खरकमुद्रा। मन्त्रं चात्र भवति—ॐ धुनाजितरण हूँ। खक्खरकम न्त्रा सर्वकर्मिकः॥

अनेनैव मुद्रया मयुक्त वाम चीवरससक्तं कृत्वा चीवरमुद्रा। मन्त्रं चात्र भवति—ॐ रक्ष रक्ष सर्वबुद्धाधिष्ठितात्मचीवर स्वाहा। तथागतचीवर। अनेनैव मुद्रेण सर्वकर्मा करोति। चीवर चास्याभिमन्त्र्य प्रावरेत्, सुभगो भवति। महारक्षा कृता भवति। सर्वग्रहमातरपिशिताशिनक्रव्यादसक्रश्मला सर्वविघ्नाश्च दृष्टमात्रा मपलायन्ते॥

वामाङ्गुष्ठदक्षिणकनिष्ठिका योन्यासक्तो कृत्वाधः हस्तसम्पुटाधारः पात्रमुद्रा। मन्त्र चात्र भवति—ॐ लोकपालाधिष्ठित धर धारय महानुभाव बुद्धपात्र स्वाहा। अनेनैव मुद्रेणायं मन्त्रः सयुक्ता सर्वकर्मिका भाजनकाले स्मर्तव्य। सर्वगरविषा न प्रभवन्ति॥

करयुगावनद्धमुष्टौ तर्जन्यौ मध्यकुञ्चितौ। एषा सा चिन्तामणिमुद्रा। म त्र चात्र भवति—ॐ तेजो ज्वल सर्वार्थसाधक सिध्य सिध्य चिन्तामणिरत्न हूँ। चिन्तामणिरत्नम्। अनेनैव मुद्रेण संयुक्तो सर्वकर्मकरं शुभम्। अनेन चाभिमन्त्र्य सर्वाभरणालङ्कारविशेषां आवन्धीत, चात्मनो महारक्षा कृता भवति। परमसुभगश्च भवति। स्वयमलङ्कृत्य धर्मं चाभिम न्त्र्य सङ्ग्राममवतरेत्न चास्य काये शस्त्र निपतति। अधृष्यो भवति सर्वशत्रूणाम्। स्वसैन्य पालयते। परसैन्य चाक्रामति॥

एवमादीनि कर्माणि अपरिमाणानि असिद्ध एव करोति। पद्मरागमरकतादीनामन्यतम रत्नविशेषं गृहीत्वा अष्टशताभिमन्त्रित कृत्वा ध्वजाग्रे आत्मनो शिरसि वा हस्तिस्कन्धे वा सङ्ग्रामशीर्षेणावतीर्णोनावन्धयितव्यम्। नियत परसैन्यमयुद्धेनैव दृष्ट्वा भङ्गमुपजायते। महास्तम्भितत्व वा भवति। भग्नसैन्या वा प्रपलायन्तेऽधिपतिस्तेषाम्॥

अन्योन्यासक्ताङ्गुलिमुष्टिं कृत्वा मध्यमाङ्गुलिस्थाने तयोस्तृतीयपर्वभागे स यकुञ्चिते तर्जन्यो न्य स एषा धर्मचक्रमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — ॐ छिन्द भिन्द हन दह दीप्त चक्र हूँ । धर्मचक्र ॥

वामपादमुक्त्वा दक्षिणजानुभूमिस्थ वामन पृष्ठ । समारिते म हारहस्तेन दक्षिणनाङ्गुष्ठकृतेन सानष्टम्भ । एषा अपराजितमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — ॐ हुरु हुरु चण्डालि मातङ्गि स्वाहा । अपराजिता धर्मचक्रापराजितमन्त्र । एभिरेव मुद्रे सयुक्ते सर्वकर्मिका भवति । सक्षेपत सर्वदु खानि छिन्दन्ति । यथा यथा प्रयुज्यते तथा तथा सर्वकर्माणि कुर्वन्ति ॥

वेण्यात्सङ्गे तथैव हस्त कृत्वा दक्षिणेन धर्मेशाहस्तेन तथागतशक्तिमुद्रा भवति । म त्र चात्र भवति — ॐ विजये महाशक्ति दुर्धरि हूँ फट् विजयिनि फट् मङ्गले फट् । तथागतशक्ति । अनेनैव मुद्रेण सयुक्ता सर्वकर्मिका भवति । सर्वविघ्नां सर्वदुष्टां मर्व शत्रू सर्वदेवांश्च स्तम्भयति । एषा अपर्य तगुणा यथा यथा प्रयुज्यते तथा तथा मर्वकर्माणि करोति ॥

तथैव हस्तौ परस्पराङ्गुलिकृतानो करा तज गाग्रौ सून्याकारेण मीलितौ विपर्यस्तमध्यागुण ललाट प्रसेत् । एषा ऊर्णामुद्रा बुद्धाना भगवतामादिबुद्धै प्रभाषिता । मन्त्र चात्र भवति — नम सर्वतथागतेभ्योऽर्हद्भ्य सम्यक्सम्बुद्धेभ्य । इ हे व ध च र तिष्ठ तिष्ठ धारय धारय निरुन्ध निरुन्ध ऊर्णामणि स्वाहा । तथागतार्णामन्त्र । अनेनैव मुद्रेण सयुक्ता सर्वकर्मिका भवति । गोरोचनया ललाटे तिलक कृत्वा जपता शत्रुम ध्येऽवतरेत् । अधृष्यो भवति । सर्वदुष्टैश्च न हिंसते । म हाग्राममध्य वा अवतरेत् । परम ावज्ञ कृष्णा करोति । नान्यथा अपरिमाणां कर्मा करोति । अपरिमाणश्च बुद्धैभगवद्भिर्भाषिता ॥

अञ्जलि निरन्तरमन्या गाराक्ता कृत्वा तर्जन्यान्योन्यमध्यकुञ्चिता अङ्गुष्ठाङ्गुष्ठा । एषा तथागतलोचना मुद्रा । म त्र चात्र भवति — ॐ रु रु स्फुरु ज्वल तिष्ठ सिद्धलोचने सर्वार्थसाधनि स्वाहा ।

एषा तथागतलोचना मन्त्रा अनेनैव मुद्रेण मयुक्ता सर्वकार्मिका भवति। अक्षीण्यभिमन्त्र्य शत्रुमध्यमवतरेत्। दृष्टमात्रा विगतरोषा भवन्ति। मैत्रचित्ता हितैषिणो भवन्ति। मित्रत्वमधिगच्छन्ति। सङ्ग्रामशीर्षा वा अक्षिणी मभिम न्त्र्य परसेनां निरीक्षयेत् सौम्यचित्ता भवन्ति। न प्रतिप्रहरसमथा अयुद्धेनैव निवर्तन्ति। साहाय्य तावत् प्रतिपद्यन्ते॥

उभौ हस्तौ तथैव पुस्तकाकाराङ्गुलिरचितौ अन्योन्याग्राश्लिष्टौ तिर्यक् स्थितौ। एषा प्रज्ञापारमिता मुद्रा। म त्र चात्र भवति—नमो भगवति चारुदर्शने ॐ थ। एषा भगवती प्रज्ञापारमिता अनेनेव मुद्रेण सयुक्ता सर्वकार्मिका भवति। मन्त्र जपता हृदयं परामृशेत् स्मृतिमां भवति। दुष्टारिमध्ये जप कुर्वन् तेषां चित्तमपहरति। सङ्ग्राममध्ये वा द्विपदचतुष्पदादा सत्त्वां प्रत्यर्थिकां विमोहयति। चित्तविक्षेप वा करोति सक्षेपत। एषा भगवती यथा यथा प्रयुज्यते तथा तथा सर्वकर्माणि करोति। सक्षेपत' अपर्यन्तगुणा अपर्यन्त चास्य कल्प भवति। अपर्यन्तास्तथागतानां मुद्रा मन्त्राश्च भवन्ति। यथा सन्निपातपरिवर्ती चोक्त तथागतानां परिवारा तेऽत्र सर्व मुद्रा मन्त्राश्च प्रयोक्तव्या। अन्यत्र चासङ्ख्येयानि कल्पानि भवन्ति। मुद्रा म त्राश्च तेऽस्मि कल्पराजे नियोक्तव्या॥

एव पद्मकुले पद्ममुद्रेण सहिता। मन्त्र भवति — ॐ जि जि' जिनाङ्गभृद्भयभेदिने स्वाह। एष मन्त्र अवलोकितेश्वरस्य बोधिसत्त्वस्य पद्ममुद्रया सयुक्त सर्वकार्मिक भवति। अनेन जप्तेन सर्वं पद्मकुल जप्त भवति। अनेन सिद्धेन सर्व पद्मकुल सिद्ध भवति। पण्डरवासिन्या वा महाविद्यया। म त्र चात्र भवति — ॐ कटे विकटे निकटे कटङ्कटे कटविकटकटङ्कटे स्वाहा। मुद्रेणैव योजयेत् पद्ममुद्रेण वा सर्वकर्मिका भवति। रक्षा च कर्तव्या सर्वश्मशानगतेन॥

एव तारा भृकुटी चन्द्रा हयग्रीवस्येति विद्याराजसन्निपातपरिवर्ते वा ये कथिता सर्वेसङ्ख्य चा पद्मकुल प्रयोक्तव्यम् मुद्रा मन्त्रैश्च कल्पविस्तरैः॥

एव ध्वजकुल उभयवज्रमुद्रसहितम्। म त्र चात्र भवति — हू। एष वज्रपाण साक्षादनेन साधितेन सर्वे वज्रकुल सिद्ध भवति।

अनन जप्तन सर्वं जप्त भवति । उभयत्रञ्मुद्रासयु क्तन पूर्वनिर्दिष्टेन साधकेच्छया सर्वकर्माणि करोति । त्रिरक्ता यपि जिनवरै मन्त्रवरैर्ने यवशात् । अतिक्रूरतरोऽस्य महायन्त्र मामरया वा क्रुद्धया महाविद्याया सर्वकर्माणि करोति । म त्र चात्र भवति — ॐ कुरु वरि बन्ध बन्ध हु फट् । एषा सर्वकर्मिका मामकी नाम महाविद्या सर्वबुद्धैर्निर्दिष्टा पूर्वप्रयुक्तेन मुद्रेण मामक्याया महाविद्यया संयुक्ता सर्वकर्मिका भवति । साधकेच्छाया निदानपारवर्ति पूर्वानिर्दिष्ट तत्त्वपाणपरिवारेण सर्व वाशेष वज्रिकुल मुद्रामन्त्रमन्त्रसंयोगेश्चात्र यथोक्तव्यम् ॥

एव राजकुले गजग धस्य वाजिमत्त्वस्य म त्र भवति — ॐ गजाह्वये हूँ खचरे स्वाहा । पूर्वनिर्दिष्टेन मुद्रेण सयुक्त सवकर्मिक । एव पूर्ववत् सर्व गजकुल सिद्धो भवति ॥

एव समन्तभद्रस्य मन्त्र, —ॐ समासमजिनसुत मा विलम्ब हूँ फट् ॥

महास्थानप्राप्तस्य मन्त्र —तिष्ठ तिष्ठ महास्थाने गतबोध सम यमनुस्मर हूँ फट् फट् स्वाहा ॥

विमलगते म त्र — ॐ विमले विमले विमल मुहूर्ते धक धक समयमनुस्मर स्वाहा ॥

गगनगञ्जस्य मन्त्र' सर्वबोधिसत्त्वस्य , ुक्त सर्वकर्मिको भवति । एवमपायजहगदाप्रकम्पितविनिगर्भरत्नपाणिमैत्रयप्रभृतीनां द शभूमिमनुप्राप्तानां सवमहाबोधिसत्त्वानामसङ्ख्ययानां मुद्रा मन्त्रा श्चासङ्ख्येया भवन्ति । तस्मि कल्पराजे नियोक्तव्यानि भवन्ति । स विस्तरता सर्वलौकिकलोकोत्तरात्तरता सरलौकिकाश्च सवम त्रमुद्राक ल्पविस्तरो महासमयासमयमनुप्रविष्टा सर्वकल्पविकल्पा त इह कथि तानि सा गाश्च ते इह सर्वमन्त्रा ॥

एव माणकुलयक्षकुलदिव्यायकुलान्यपि यथोक्तव्यानि । सर्वे तन्त्रम त्रमुद्राश्च त्र्यध्वाजिना एक एव कुल भवति ना य यदुत त थागतकुलम् । त्व च मञ्जुश्री ! कुमार ! तथागतकुल द्रष्टव्य । स र्वेबुद्धबोधिसत्त्वाय त्रातस्मत्यकबुद्धा मर्हाश ल्लौकिकलोकोत्तरा सा श्रवानाश्रवमन्त्रा मुद्राविकल्पास्तथागतकुलानि प्रविष्टा इति धारय ।

न तद् विद्यते मञ्जुश्री ! सर्वविमुद्रातन्त्रमन्त्ररहस्य यस्तथागतकुले तथागतसमये अनुप्रविष्ट । प्रविष्टमत्र मञ्जुश्री ! कुमार! धारय। यस्मात् तथागत अग्रमाख्यायते तस्मात् तथागतकुल अग्रमाख्यायते। एव तर्हि मञ्जुश्री ! अयं कल्पराजा अयं च कल्पाग्रग्न आदिम द्विर्बुद्धै प्रकाशित देशित प्रस्थापित विवर्णीकृतम् भगवा मकुसुमितराजेन भगवता शालराजेन्द्रेण भगवता सद्‌कुसुमितगन्धोत्तमराजेन भगवता रत्नकेतुना भगवता अमिताभेन भगवता पुण्याभेन कुसुमोत्तमेन सद्‌कुसुमन सुपुष्पेण अमितायुर्ज्ञानविनिश्चयराजेन्द्रेण कनकमुनिना काश्यपेन ककुत्सन्देन शिखिनाविश्वभुवा भगवता कोनाकमुनिना मयाप्येतर्हि शाक्यमुनिना प्रकाशितवां प्रकाशिष्यन्ते च ॥

एवमेतद् बुद्धपरम्परायात अय तव मञ्जुश्री ! कुमार! कल्पराजा तथागतकुलाग्रग्नभूत महानुशस नियत धर्मधातुनिश्रित न शक्यमस्यानुशस कल्पसहस्रेणापि कथयितु महागुणविस्तारा विस्तरशः कथयितुम् । दृष्टधर्मवेदनीया• साम्परायिकबोधिपरायणाश्च वक्तु सर्वसत्त्वैर्वा श्रोतुम् । त्वत्सदृशैरेवमस्यापरिमाणा महागुणविस्तारफलोदया दृष्टधार्मिकसाम्परायिकाश्च भवन्ति । य काश्चित् श्राद्धे अविचिकित्स• धारयेद् वाचये स्मि तत्रेऽभियुक्तो विकल्पत मन्त्र साधये जपेद् वापि मुद्रां वापि बध्नीयात् सतताभियुक्तश्च भवेत् । स दृष्ट एव धर्मैरष्टौ गुणानुशसां प्रतिलभते । अस्खलितश्च भवति सर्वमत्यर्थिकैः । अपितु भय चास्य न भवति । विष चास्य काये नाक्रामति । शस्त्र चास्य काये न पतति । बुद्धबाधिसत्त्वैश्चाधिष्ठितो भवति । दीर्घायुसुखमेधावी भवति । मञ्जुश्रियश्चास्य कुमारभूत कल्याणमित्रो भवति । रात्रौ वास्य प्रत्यय स्वप्ने दर्शनं ददाति । सर्वम त्राश्चैन रक्षन्ते । मुद्रां चास्य स्वप्ने कथयन्ति । दुष्प्राप्य दुष्टसत्त्वानां चाहितैषिणामत्र यो भवति । नियत बोधिपरायण ॥

इमऽष्टानुशसा श्राद्धस्याविचिकित्सतोऽभियुक्तस्य द्रष्टव्याः । गृहेणो वा प्रव्रजितस्य वा स्त्रियस्य वा पुरुषस्य वा महासत्त्वानां शासनोपकारिणाम् । नान्यथा पापकर्मप्रवृत्तानां विपर्यस्तमप्रस्ताद् भवति

रौरवादिषु । यदुक्त पूर्वोद्दे मुद्राश्च दीर्घायुष्मता जयेति । तथागत मन्त्रपरिवारेण हृदयोष्णीषाग्राल्लोगाग्रा मुद्रा सततव्यम् । मञ्जुश्रियः कुमारो ज्येष्ठीयमुद्रामन्त्रेणो तुल्यवीर्या व्रत तुल्यप्रभावा । यदुक्त शुचिना शुचिवस्थानस्थितेनेति । स्थानं मध्य भूप्रदेश अशल्योपरुद्ध अपतितगोमयोपलिप्त सुगन्धशुक्लपुष्पाभिकीर्णम् । तत्र स्थित मन्त्रं जपे । मुद्रां बध्नीयात् । ना यत्र नान्येषाम यतरमेकं जपन्मद्रमहितम् ॥

यदुक्त शुचिनेति अस्त गते भानो स्नायीत शुचिना जलेन नि'प्राणकेन

मत्यग्राम्बरनिवासी उष्णीषकृतरक्ष ।
ग्राम्यधर्मविवर्जी शुचिचौक्षरक्षरत शुचि ॥
उष्णीषकृतरक्षा वै अक्रवन्धानुवर्तिन' ।
ध्यात्वा तथागत, तत्र स्वप्ने यामविनिर्गते ॥

कन्याकर्तितसूत्रेण ब्राह्मण्या वा अरतिसम्भवाया गृहीत्वा अष्टशताभिमन्त्रितं कृत्वा अनेन मन्त्रेण — ॐ हर हर व ध व ध शुक्रधारणि सिद्धार्थे स्वाहा — मामवयया मुद्रासयुक्ता म त्र जपेत् । तत. सूत्रक कट्यां बन्धयेत् । त्रिगुणपरिवेष्टित कृत्वा शुक्रबन्धः कृतो भवति । कामधात्वेश्वरोऽपि शक्त स्वप्ने मनोविघातमुत्पादयितुम् । किं पुन स्वप्नविनायका । विधिना नाविधिना सरागस्य न वीतरागस्य कामधात्वेश्वरस्यापि ऋद्धिमतो दुहितरश्च अशक्ता मनोविघातमुत्पादयितु विविधरूपधारिण्य रागिणाम् । किं पुन' तदन्यः स्त्रिय. मानुषामानुषाङ्गनाः ॥

एव विधिना प्रातरुत्थाय विसर्ज्य दन्तधावन मुख प्रक्षाल्य शुचिना जलेन स्नात्वा नि प्राणके विमलोदकेन पूर्ववद् विधिना पूर्वाभिमुखस्थितेन मुद्रा ब धीयात् । मन्त्रांश्च जपत् । दीर्घायुषो भवति सर्वकर्मसमर्थः । महाव्याधिभिर्मुच्यते । सर्वजनप्रियो भवति । अमित्राणां मत्यङ्गिरमुपजायते । ग्रहमात्राश्च सर्वग्रहकन्यादकश्मलादय' प्रपलायन्ते । परवलं स्तम्भयति । दर्शनमात्रेणैव सर्वकर्मा करोति शुचिनाशुचिना विधानेनाविधानेन ॥

एवमस्य भगवता मुनिना गणपरिवृतो [illegible] कल्पराजा। भग[illegible] यैश्च बुद्धैर्भगवद्भिर्भाषिता भाषिष्यन्ते च। मयाप्येतर्हि शाक्यमुनिना तथागतेनार्हता सम्यक् सम्बुद्धेन भाषितो महता पर्षन्मण्डलमध्ये। त्वमपि कुमार! मञ्जुश्री! सन्नियुक्तोऽयं शासनपरिसंरक्षणार्थं धर्मधातुचिरसंरक्षणार्थं च मयि परिनिर्वृते धर्मकोटिनिश्रिते भूतकोटिपर्यवसाने शान्तीभूते महाकरुणानिर्जितमानसे सत्त्वानां हितार्थाय भाषितोऽयं मया युगान्ते महाभैरवे काले वर्तमाने रत्नत्रयापकारिणां दुष्टराज्ञां दुष्टसत्त्वानां च निवारणार्थाय निग्रहार्थाय च भाषितोऽयं कल्पराजा विस्तरविभागशः सर्वसत्त्वानामर्थायेति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतंसकात्

महायानवैपुल्यसूत्रात् पञ्चविंशतिम

मुद्रानियमकर्मविधिपटलविसर

परिसमाप्त इति ॥

अथाष्टात्रिंशः पटलविसरः ।

अथ खलु भगवां शाक्यमुनि पुनरपि शुद्धावासभवनमवलो
क्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । शृणु मञ्जुश्री !

सक्षेपतः मुद्राणां लक्षण मन्त्राणां च सविस्तरम् ।
सक्षेपतश्च मण्डलानां विधि समयानुवर्तनम् ॥
+ + + + + + + + मुद्रास्थान च तेषु वे ।
सरहस्य सर्वमन्त्राणां सर्वम त्रेषु मण्डलम् ॥
एतत् सर्वं पुरा प्रोक्त सर्वबुद्धैर्महाद्भुते ।
मन्त्राणां गतिमाहात्म्य भाषित राजकुलेष्वपि ॥
आदिमद्भिः पुरा बुद्धैः सत्त्वानां हितकारणात् ।
प्रवर्त्यै मन्त्रचक्रश्च धर्मचक्रमनुत्तरम् ॥
शान्तिचक्रानुगा याता भूतकोटि समाश्रिता ।
शान्ति जगाम सर्वे ते बुद्धा लोकमहर्द्धिका ॥
एतत् सर्वं पुरा ख्यातमादिमद्भिस्तथागतैः ।
अहमप्यपश्चिमे लोके देशेय त्वयि मञ्जुश्रश्री ॥
एतत् कृत्वा तदा वाच्य बुद्धस्याद महाद्भुत ।
कुमारो मञ्जुघोषो वै प्राञ्जलि कृतमग्रत ॥
उवाच वदतां श्रेष्ठ सम्बुद्ध द्विपदोत्तमम् ।
वदस्व धर्म महाप्राज्ञ ! लोकानां हितकारणम् ॥
सक्षेपार्थमविस्तार गुणमाहात्म्यफलोदयम् ।
एवमुक्तस्तु मञ्जुश्रीस्तूर्णीम्भूतस्तदा गुरे ॥
अथ ब्रह्म . . ' श्रीमां कलविङ्करुतस्वन ।
कथयामास तत् सर्वं मुद्रामण्डलमस्थितम् ॥
मन्त्र तन्त्र तदा काले शुद्धावासोपरि स्थितो ।
कथयामास सम्बुद्धः शाक्यसिंहा नरोत्तम ॥
शृणु त्व कुमार ! मञ्जुश्री ! मुद्राणा विधिसम्भवम् ।
मन्त्राणां तन्त्रयुक्तानां गुणमाहात्म्यविस्तरम् ॥

आदौ सर्वतथागिह सत्त्वासत्त्व यथा च तम् ।
आकार चरित चेष्टा सर्वमिङ्गितभाषितम् ॥
द्विहस्तपादयोर्मूर्ध्ना एकहस्ताङ्गुलयोजना ।
गर्न तं मुद्रमिति प्राक्त आदिबुद्धे पुरातने' ॥
कलश छत्र तथा पद्म ध्वज पताक तथैव च ।
मत्स्य वज्र तथा शङ्ख कुम्भश्चक्रस्तथैव च ॥
विविधा प्रहरणा लोके यावन्तस्ते परिकीर्तिता ।
उत्पलाकारमुद्र च सर्वे ते मुद्रानुमण्डले ॥
अनुपूर्वमिह स्थिता तथैते विधियुक्तमुदाहृता ।
सदृशाकारस्वरूपेण सर्वासां चैव लिखेत् सदा ॥
मण्डले मुद्रमित्युक्त्वा सामान्येष्वेव सर्वतः ।
यथास्थानसुविन्यस्त मुद्रास्ते परिकीर्तिता ॥
मण्डलेष्वेव सर्वेषु स्वाकार चैव योजयेत् ।
चक्रवर्ती तथा चक्र उष्णीषे सितमुद्भवे ॥
सितातपत्र मुख्येन मण्डले तु समालिखेत् ।
बुद्धानां धर्मचक्र वै पद्म पद्मकुले तथा ॥
वज्र वज्रकुले प्रोक्त गज गजकुलोद्भवे ।
तथा मणिकुले कुम्भ नियुञ्ज्यात् सर्वमण्डले ॥
दिव्यायां च कुलौ मुख्यौ श्रीवत्सस्वस्तिकौ लिखेत् ।
आलिखेद्‌ यक्षकुले श्रेष्ठे फल फलजसम्भवम् ॥
महाब्रह्मे हसमालिख्य शक्रस्यापि सवज्रकम् ।
महेश्वरस्य लिखेच्छूल वृष चापि समालिखेत् ॥
त्रिशूल पट्टिश चापि स्कन्दस्यापि सशक्तिकम् ।
विष्णोश्चक्रमालिख्य गदांश्चापि सदानवाम् ॥
नानाप्रहरणा देवा विविधासनसम्भवाम् ।
याना च विविधाश्चापि तेषां मध्य लिखेत् सदा ॥

सरूपसङ्क्रान्तिप्रतिबिम्ब यथास्थितम् ।
एषामन्यतर मोर लिखेत् सर्वत्र मण्डले ॥
एकद्विकसमायुक्ता तम्प्रभृत्यमसङ्ख्यका ।
मण्डला जिनवरै' प्रोक्ता वेदिकापङ्क्तितत्समा ॥
यदोद्दिश्य मण्डल प्रोक्त त मध्ये तु निवेशयेत् ।
आलिखेज्जिनकुले गर्भे बुद्ध वापि सुमध्यमे ॥
अभ्यन्तरस्थ तदा बिम्ब शास्तुनो चापि मालिखेत् ।
द्वितीय पद्मकुले न्यस्त तृतीय वज्रकुल लिखेत् ॥
एव सर्व तदालिख्य अनुपूर्व्या सुरासुराम् ।
सर्वभूम्यां तत पश्चाद् यक्षराक्षसमानुषाम् ॥
तीर्थिकानां ततो लिख्य अनुपूर्व्या यथास्थितम् ।
दिक्पालां च तथालिख्य मन्त्राश्चेन विविधागताम् ॥
सक्षेपादेकबिन्दुस्तु द्विप्रभृत्यमसङ्ख्यकाम् ।
आलिखेन्मण्डल यावदुपर्ये त निशमाश्रतम् ॥
अप्रमेय तदा प्रोक्ता क्ष्मातलो मण्डलेऽस्य वै ।
एकबिन्दुप्रभृत्यादि अपर्यन्ते वसुधातले ॥
मण्डलस्य विधि' प्रोक्तो निर्दिष्ट त्रिविधस्य तु ।
उत्तम मध्यमं चैव कनीयस चैव कीर्तितम् ॥
उत्तमे उत्तमा सिद्धिर्मध्यमे मध्य उदाहृतम् ।
कन्यसे क्षुद्रसिद्धिस्तु कथित जिनवरै पुरा ॥
त्रिधा सर्वे मनोभिश्च सिद्धिरुक्ता जिनात्तमै ।
महासत्त्वैर्महासिद्धिर्मध्यसत्त्वे तु मध्यमा ॥
तृतीया क्षुद्रज तूनां क्षुद्रकर्म उदाहृतम् ।
चित्त प्रसादे बुद्धत्व उत्तमे सफलोदयम् ॥
नियत प्राप्यते सत्त्वा मण्डलादर्शनेन वै ।
मध्यचित्तस्तदा काले प्रत्येक बोधिमाप्नुयात् ॥

इतरे नियत मात्कां श्रावकत्वमनादरात् ।
अव ध्य फलमाहात्म्य गतिशाति उदाहृतम् ॥

मण्डलादर्शनस्वर्ग नियत तस्य भविष्यति ।
एव मुद्रवरां सर्वा मन्त्राश्चेव सविस्तराम् ॥

नियुक्तास्त्रिविधाश्चैव त्रि प्रकारा सुखावहा ।
मुद्रा मण्डला प्रोक्ता मन्त्राणा कथ्यते हितम् ॥

एकाक्षरप्रभृत्यादि यावत्सङ्ख्य प्रमाणत ।
कथिता वचना मन्त्रे यावन्त्यस्ता प्रकीर्तिता ॥

वाग्प्रलापां रुदित हसित क्रन्दित तथा ।
सर्वजल्पप्रजल्प वा सर्वमन्त्रहित भवेत् ॥

त्रिविधा ते च म न्त्राश्च त्रिप्रकारा समोदिता ।
यथैव मण्डले ख्यात मुद्रामन्त्रेषु वै तथा ॥

विधिरेपा समायुक्ता निर्दिष्टा लोकनायकै' ।
तथैव तत् त्रिधा याति अनेकधा चापि सहस्रधा ॥

त्रिविध त्रि प्रकार तु त्रिधा चैवमसङ्ख्यकाः ।
चित्तायत हि म न्त्र वै न म न्त्र चित्तवर्जितम् ॥

चित्तम न्त्रसमायुक्ता सयुक्त साधयिष्यति ।
तथागतकुले ये म न्त्रा ये च पद्मकुले तथा ॥

ये च पद्मकुले गीता कुलेष्वेव च मापरे' ।
सलोकिका सर्वम न्त्रा न्ते सर्वे त इह नि सृता ॥

जिने जिनसुतैश्चा म न्त्रो भाषित' सत्त्वकारणात् ।
तां जपेद् योऽभियुक्तश्च नियत बुद्धो हि सो भवेत् ॥

म न्त्रस्था ये तु मन्त्रा न्ते त जपेद् योऽभिजापिन ।
प्रत्येकबुद्ध आर्य याना गत न्त्रस्य गोत्रत ॥

येऽ यमन्त्रे प्रवृत्ता वै प्रत्येकार्हभाषितै. ।
सलोकिकैश्च सत्त्वे वे अभियुक्तो म न्त्रजापिन ॥

स भवेन्नियतं गोत्रस्था श्रावकाणां महर्द्धिकाम् ।
तत्रापि कर्म प्रयोक्तव्य उत्कृष्टेऽधममध्यमे ॥

शान्तिके बुद्धबोधि स्यात पौष्टिके चापि खड्गिनाम् ।
इतरैः क्षुद्रमन्त्रैस्तु श्रावका चाधिगच्छत ॥

तत्रापि चित्त द्रष्टव्यं तत् त्रिधा परिभिद्यते ।
पुनश्च भिद्यते बहुधा असङ्ख्य चापि भवन्त इति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतंसकात्
महायानवैपुल्यसूत्रात् पञ्चत्रिंशतिम मुद्रामण्डल
तन्त्रसर्वकर्मविधिपटलविसर
ःसमाप्त इति ।

अथैकोनचत्वारिंश' पटलविसर ।

अथखलु भगवां शाक्यमुनि' पुनरपि शुद्धावासभवनमव लोक्य सर्वांश्च लोकधातु बुद्धचक्षुषा सर्वसत्त्वानामवलोक्य पुनरपि मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री ! त्वदीयम त्रत न्त्रमुद्रापटलविसरे सर्वलौकिकलोकोत्तरसमयमण्डलानुप्रविष्टे सामा न्यविधानचर्यानिर्हारे समनुप्रवेशसत्त्वामाश्रये अचिन्त्याचेष्टित सर्व मन्त्राणां सर्वमुद्राणां सर्वमण्डलानां सर्वसत्त्वानां सर्वमन्त्रानुप्रविष्टानां निधाननिर्देशचर्या समासतो व्याचक्षते । तच्छ्रूयताम् ॥

अथखलु मञ्जुश्री' कुमारभूतो बोधिसत्त्वो महासत्व. भगवत श्चरणयोर्निपत्य अध्येषयति स्म । अध्येषयतु मे सुगत अस्माकमनुक- म्पायै लोकस्यानुग्रहाय । तद्‌ भविष्यति महतो जनकायस्यार्थाय हिताय सुखाय लोकानुकम्पाये । तद्‌ वदतु मे सुगत! सर्वमन्त्राणां जपहोमआप्यायनपूजननियमसर्वतन्त्रमुद्रेषु रामयप्रवेशानुनिगमसाध- नोपयिकविधानं सर्वमण्डलेषु सर्वलौकिकलोकोत्तरनिधिविशेषणोपयि कपटलविसरम् ॥

एवमुक्ते भगवां मञ्जुभाणी तद तरमभूत् सर्वज्ञ ना न्य तूर्णां तस्थौ तद तरम् ॥

तुष्ट' मञ्जुरवो धीर' सुगतज्ञ प्रतीन्छयम् ।
सर्वबुद्धाश्च सर्वत्र सर्वधातुसमागता ॥
बोधिसत्त्वास्तु सर्वे वै सर्वश्रावकखड्गिण' ।
सर्वसत्त्वा त्रिधा ये च अनादिभवचक्रके ॥
निबद्धा योनिजा ये च गतिपञ्चसुयोजिता ।
सर्वभूतगणाध्यक्षा राक्षसोरगमानुषा ॥
दैत्यदानवयक्षाश्च कूष्माण्डकटपूतना ।
देवमुख्या गणाध्यक्षा मातराश्च महर्द्धिका ॥
सर्वे ग्रहगणा लोके चन्द्रसूर्या परेस्तथा ।
ब्रह्मेन्द्रधनदा रुद्रा विष्णुस्कन्दविरूढका ॥

धृतराष्ट्रकुबेराश्च सर्वे वै वसवस्तथा।
सर्वभूताश्च सर्वत्र सत्त्वधातुसमाश्रिता॥

शुभाशुभफलै कर्म निबद्धा गतिसूत्रके।
मुक्तामुक्तश्च सर्वत्र आगता समये स्थिता॥

बुद्धाधिष्ठानबला ऋद्ध्या शृण्वन्तेह त्रिधा स्थिता।
शुभयोनिजसम्भूता अशुभैश्चैव स्वकर्मभिः॥

शृण्वन्ते सर्वबुद्धा वै शुद्धावासपुरे तदा।
तदा धर्म सौगत चार्य अग्रधर्मशुभादयम्॥

मन्त्रमुद्रात्रिधायुक्त नियत चापि कीर्तितम्।
क्षेम शिवतम मार्ग आर्याष्टाङ्गिक तदा॥

त्रिधा कर्मपथ श्रेष्ठ निर्वाणपुरगामिनम्।
दानशील तदा ध्यान तृधा मार्गोपदर्शितम्॥

भगवानुवाच सर्वज्ञ मन्त्रमार्गाग्रप्रवर्तनम्।
ईषस्मितमुखो धीर मञ्जुघोष निरीक्ष च॥

वाक्य च शुभया युक्त इद ब्रह्मरवो तदा।
शृण्वन्तो भूतगणाः सर्व स्थिता सौम्या विशारदा॥

मा वो समयाद् भ्रशो भविष्यति अनर्थकम्।
अहित दीर्घरात्र वो बुद्धवाक्यमजानता॥

पतिष्यथ तमस्यन्धे वत्स दूरीभविष्यथ।
इद वः श्रेयसे युक्ता मन्त्रमुद्रा समीरिता॥

करिष्यथा सदा लोका सदानुग्रहनिग्रहम्।
मन्यथा मत्क्रियायुक्त क्रोधो वै च यमा तक॥

करिष्यति न सन्देह सदा निग्रहर्ता युगे।
आदौ पुष्पाभिकीर्णे वै विविक्ते विजने सदा॥

कर्तव्ये मण्डले बुद्ध्या ध्याननान्यर्य सर्वत।
आदौ च सर्वबुद्धाना पद्म ध्यात्वा न बुद्धिमान्॥

द्वितीय पद्ममुद्यन्त अर्कस्येव महाद्युतिम् ।
तत्रस्थो मञ्जुवर श्रीमां कुमाराकारचिह्नित ॥
पञ्चचीरकमूर्धानो जानुकर्णककोर्पर ।
फल्गित कृताञ्जलिपुटो बालो पृच्छन्त सुगतं विदुम् ॥
वाच च शुभया युक्तां वद तो सुगतालये ।
यो वै सर्वबुद्धाना महापद्म स्फटिकोज्ज्वलम् ॥
वैदूर्यमय पद्म किञ्जल्क हेमजोज्ज्वलम् ।
महामरकतीनालां कर्णिकां मह हेमजम् ॥
महाविम्पसघात महारत्नविभूषितम् ।
पद्मरागमयै कलिकै अनेकाकारसुभूषितै. ॥
अश्मगर्भमयैर्दिव्यै अङ्कुरैश्च विभूषितम् ।
पद्म मुनिवरे ध्यात्वा महोच्च गगनाश्रितम् ॥
तस्मान्न्यूनतर पद्म समचिह्न सुशोभनम् ।
तन्मन. धामतो ध्याये मन्त्री प्रत्येकार्हश्रावकाम् ॥
तस्मान्न्यूनतर पद्म तृतीय चित्तेन यत्नधी ।
चतुर्थं पद्ममावर्त तस्माद्ध्रस्वतम विदु ॥
ध्यायीत पञ्चम पद्म ह्रस्वाद्ध्रस्वतमं सदा ।
समाकारसमोद्योत व्योम सस्थितसर्वतम् ॥
कुर्यात् तस्य विदो पद्म चित्तया सप्तमे स्थितम् ।
पद्मपाणेः तथा पद्म उद्गत रङ्गेरपा ॥
दक्षिणेन विदोः पद्मे तथा मञ्जुरव' सदा ।
ततो ह्रस्वतर पद्म लोकीशस्य महात्मन' ॥
तृतीयं पद्ममित्येव समन्तज्योतिलाभिने ।
चतुर्थ पद्ममित्येव अक्षयप्रतिभानता ॥
ईषिद् विमलगते ह्रस्व कमल पञ्चमतान्विते ।
तस्मात् षष्ठतमो यो पद्मः आर्य चाधर्मसञ्ज्ञितम् ॥

अधश्चैव समन्ताद्वै उद्यवि चापि चि तयेत् ।
महानागेऽर्धनिर्यान्तोऽन त' न दापन दक्ौ ॥
सर्वश्वेता महानागा सर्वालङ्कारभूषिता ।
अम्भोजीता स्मितमुखो गगनाल्मन्नदृष्टय ॥
सप्तशीर्षमहाभोगो मणिकुण्डलभूषिता ।
पुरुषाकारदिव्यास्तु अधेभागोरगस्तथा ॥
सप्तस्फटा सरा।स्यास्तु अ र्चक्षुर्गतो वार्मा ।
गमनो मतिगग पर्वे प न्मुग्णीपगस्थितनाम् ॥
चक्रवर्ति तथान्यन्तां शस्त्रायुधसुर्नाजताम् ।
एकाक्षरश्चक्रवर्तिस्तेजाराशि मिताम्बन ॥
अभ्युन्नतो जयोष्णीपविश्वाराजमहद्धिक ।
वज्रपाणिश्च यक्षश' अधश्चैव सुचिन्तयेत् ॥
एतेषु ।चत्त धीमां रूपिभि सग्न्ा सग्ा ।
आत्मनश्च धियो युक्तो मन्त्रविन्मन्त्रराड् जमे ॥
तत्रस्थ नियमस्थ वै पअपत्रोपविष्ट वै ।
ध्यायीत अधश्चात्मान पर्यङ्केनोपविष्ट वै ॥
सर्वपापांश्च देशी मुनिनामन्तिरे मग्ा ।
तत्रस्था नियमजा रूपी अभ्येग्य मुनिवरां वराम् ॥
भगवतानुर्तन्ां ।िष्ट तां मुगतात्मजाम् ।
तपां पुष्पग।ग्ाम् ।।ुग।। ।। ।।।।। ॥
सुशुक्लमालतीकुसुमा पुन्नाग नागकेसराम् ।
चम्पकाशोकतिलका तगर्याश्चैव रामल्लिकाम् ॥
क्षिपेत् पुष्पाञ्जलिं दिव्या सव्याश्चैव सुशोभनाम्
सभूतामभ्यभूतां वा पिया युक्ता सुशोभनाम् ॥
विविधां पूजावरां कुर्यान्नित्या चैव मनोरमाम् ।
विविधा धूपवरा वै तथा ग धानुलेपनाम् ॥

चित्तेनैव तु यत् कुर्यात् सम्भृता स यथावत ।
निरन्त्र यास्मन्तर्व प्रणीतां सत्र तथा यमेत् ॥
विविधाकारसम्पन्ना विचित्रान्विभाजनाम् ।
अनकाकारसम्पना द यान्नमशालिकाम् ॥
यवगोधूममुद्गश्च माषभाङ्यमुभूषितै ।
निवेद्य सगते भक्त्या स्वाञ्चात्मानमेव तु ॥
त पेन वा यथा वापि चित्त येनापि शिष्यते ।
एषा श्रद्धा मया पूजा सर्वपूजेषु शिष्यते ॥
म ध्याता जापिन सर्व नियत बोधिमवाप्नुयात् ।
सफला म त्रसिद्धिश्च जायते च न सशय ॥
इहैव ज म नि सत्त्वा सि यन्ते मन्त्रदेवता ।
अ यज मा तरे वापि केचित् सिद्ध्यन्ति मानवा ॥
विचित्रा भोगसम्पाच विशेषा वापि पुष्कलाम् ।
त्रिविधा कायमनावाग् ध्यान चापि त्रिधा पुरा ॥
बुद्धैर्बुद्धशते वापि प्रत्येकार्हश्रावकै ।
त्रि प्रकारा तथा बोधि प्राप्नुव तो यशस्विन ॥
एतस्त्रिप्रकारैस्तु म त्रसिद्धिरिहोदिता ।
त्रिप्रकारैस्तु सत्त्वाग्य उत्तमाधममध्यमे ॥
त्रिधा कर्मसमुद्दिष्टम् ।
प्रणीत ध्यानतो प्रोक्त मध्यम शीलज स्मृतम् ॥
क यस दानज मुख्य तचैव तु पुनस्त्रिधा ।
प्रणीत धर्मदान तु मध्यम तु गत तथा ॥
वायमामिषदान तु क यसे व तु कीर्त्यते ।
शील चापि त्रिधा प्रोक्तमित्युवाच मुनिः पुरा ॥
बुद्ध वपरिणामाख्य अग्र्य शीलमिति स्मृतम् ।
प्रत्येकबोधा मध्य तु क यस श्रावकोद्भवम् ॥

एतल्लोकानर शीत ल्यात्र त न प्रत्यगत ।
तत्रापि त्रिात्रा ज्ञेय गात्मता पिाराप गप ॥
मुमक्षुत्रद्भिर्भित्र याधिज्ञत्या अभिज्ञगम्यता ।
यथा ज्येष्ठतमा ल्ाके त ग त तपिरग राला ॥
एतल्ग्रमय लाके शाल्मादर्मनापिण ।
म यम द्रत्रज ज्ञेय त यम त नपद्गाम ॥
तत्रापि त्रिप्रकारैस्तु त्रिधा कर्मप्र प्राजित ।
त्रिधा च त्रिविधश्चैत पुनर्भुक्त त्रद्भिमप्रपत्रग ॥
त्रिसप्त सप्तति तत्रापि त्रिधा भनाम् ।
प्रादुर्भूताऽङ्कुरोऽङ्करा यानज चैतपत्य ता ॥
सुरेश्वरौ पुन त्रीणि पुनरष्टाष्टभूषितम् ।
यथैव पूर्वनिर्दिष्ट ध्यानेनैत च कथ्यते ॥
एवं तरङ्गवद् भिन्न पुनर्ज्ञालव गच्छति ।
बुद्बुदाकारवद् ज्ञेय क्षणोत्पत्तिप्रभङ्गुरम् ॥
एवमेवात्मप्रयोगेन शतधा भिद्यते पुन ।
सहस्रशश्च सदा ज्ञेयमसंख्ययात्मलक्षितम् ॥
सा यते यानज कर्म अक्ष्य मानसाञ्जनम् ।
तस्मात् ध्यानरत म त ात्त ाराग ामिनम् ॥
अयत्नेनैव ते सिद्ध ल स्यन्ते म त्रद्राम् ।
तस्मात् सर्वप्रग नेन जापिभि सिद्धिाग्रभि ॥
कर्तव्या मानसा पूजा बुद्धाना सरत सदा ।
इहैव जन्मनि सिद्ध नित्य यानरतस्य त ॥
सर्वत्राप्रतिहता साप यानजा नात्मसर ।
ज्ञानता विभवा यम गात्रा मरत्रगात्मयम् ॥
उ पत्ति ध्यानाज्ज्ञाना त्र ।
एतत् सत्यता लाप जापना म त्रामदय ॥

यत्र तु नामामन्त्रेण मन्त्रं सिद्धमन्त्रेषु सिद्धये ।
सिद्धं चानुत्तरां बोधिं प्राप्नुवन्ति न संशयमिति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतंसका महायानवैपुल्यसूत्रात् आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पात्
सप्तत्रिंशतिम महाकल्पराजपटलविसराद् उत्तमसा
धनोपयिकसर्वकर्मविधानतन्त्रेषु
नवम गा पटलविसर
परिसमाप्त इति ।

अथ चत्वारिंश पटलविसरः ।

अथखलु भगवा शाक्यमुनिः शुद्धावासभवनमवलोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री ! त्वदीये महाकल्पराजे पटलविसरे ध्यानजेऽनाश्रवे परमशिवशान्तीभूते अत्यन्तभूतकोटिधर्मधातुप्रविष्टे सर्वतथागतगतवीथिमनुगते परमनिर्वाणमार्गाः सानुप्रविष्टे आर्यपथप्रभशान्तिभूते सर्वतथागतरश्मिशून्यतास्वभावमनुप्रविष्टे सर्वलौकिकलोकोत्तरतत्त्वावतार यानानुगमनमनुप्रविष्टे सर्वमन्त्रचर्यासाधनविधिसमासक्रीडानाकनाठचया विस्फूर्यानानुगतसत्तो - पणसत्त्वचर्यानुगतैः । कतमं च तत् ॥

शृणु त्वं मञ्जुरव ! श्रीमा सत्त्वसत्त्वानुवर्तनम् ।
ध्यान सर्वज्ञता ज्ञेय सर्वमन्त्रार्थसाधनम् ॥
पूरणं सर्वमन्त्राणां शोधनं पापकर्मिणाम् ।
य ध्यात्वा च जना सर्वे सिद्धिं प्राप्स्यन्त्यनावलाम् ॥
सर्वाकारवरोपेता ध्यानसौख्यमचिन्तिताम् ।
बोधित्वं त्रिविधं प्राप्य उत्तमाधममध्यमा ॥
अतुलां मन्त्रसिद्धिं च अस्तुवन्ति जना भवन्।
सर्वार्थसाधनं लोके यश कीर्तिसुखान्यम
दीर्घायुष्कता लोकेऽस्मिं दवानां च महद्युतिम् ।
सर्वाशावाप्तितां क्षिप्रं प्राप्नुवन्ति न संशयः ॥
द्विपदश्चानुत्तरां बोधिं लप्स्यते ध्यानचिन्तका ।
सर्वसत्त्वाहितश्चाग्रं सर्वमन्त्रेषु कीर्त्यते ॥
स्मरणादेव मन्त्रेषु सर्वतन्त्रेषु च पुनः ।
सिद्ध्यन्ति सिद्धिहेतूनां क्षिप्रमाशानिबन्धनम् ॥
आशास्य भुवि तां मर्त्या पुनर्गच्छन्ति देवता ।
आजहार पुरं दिव्यं देवतामन्दिरेष्विह ॥
तिष्ठन्ते मन्त्रराजे सर्वे तन्मुखाभिध्यायिनः ।
भाग्य ये च पुनः सर्वे देवतामघस्थापनाम् ॥

कथयति य यात्य शुभाशुभफलाकृतम् ।
ताता मयद्व स्वप्न मत्य र याथ जापिन ॥
शुभाशय फल दर्प मत्यथ यापे न्त्रनाम् ।
प य न स्वप्नगता मत्र मत्रिणा यापि तत तोर ॥
दृतरा यापि न पश्यन्ते जापिना मन्त्रलोकिका ।
ध्यानेन पापं क्षीयत जपे चापि सुपुष्कले ॥
सि यन्ते मन्त्रगाम मर्वे अचिरात् तस्य मन्त्रिण ।
प्रभावा ध्यानयोगस्य अचि याद्भुतचेष्टिना ॥
एवमुक्तस्त धीरेण शाक्यसिंहेन तापिना ।
भून्मञ्जुरवस्तूष्णीं शुद्धावासपुरे तदा ॥
सर्व देवगणा मुख्या विधा गातुमसमाधिना ।
अपुच्छद् वाक्यवर मूर्द्धं सर्वमन्त्रेश्वर गुरुम् ॥
साधु साधु महावीर ! साधु धर्मेश्वरा विभा ।
यस्त्व हि सर्वसत्त्वानां हितार्थं मन्त्रजापिनाम् ॥
ध्याना च तत्त्वनिर्दिष्ट पूर्वनिर्दिष्टनामिति ।
इदानीं तु महावीर । । । । । । । । ॥
एवमुक्ता सुराः स + अग्रा ह्यग्रतम हिता' ।
तूष्णीम्भूतास्ततस्तस्मिन शुद्धावासपुर पुर ॥
इत्युवाच महाधीरो मुनिस्तदा । । । । ।
श्लक्ष्णया वाचाया दिव्या लोकनत्या भेद्यनम् ॥
कथयामास सम्बुद्धः मधुराक्षरयाणजम् ।
शृणोत भूतगणा सर्व विरता विविधा त्विया ॥
ध्यान त भवनिष्ठ कथयन्त समाहिता ।
अनन्तामनानान्त नेग स्य तत्त्वदर्शनम् ॥
सर्वम नार्थरिधिसा र विविधा र तु लौकिक ।
सत्र धर्मश्वरा दार यतायाति सर्वि तरा ॥

चत्वारिंश पटलविसर ।

क्षिप्रं च जापिनां सर्वं आशु म न्राथंसिद्धये ।
आदौ ध्यायीत महावीर रत्नरतु नथागताम् ॥

रत्नशैलनिषण्ण त महात्मां रत्नजाल्यने ।
पद्मरागमय न्नित्य महापद्म महानरम ॥

भगवां तत्र निषण्णस्य पर्यङ्के धर्मदर्शिनम् ।
ध्यायन्त महावीर पद्मसम्भवमत्र तु ॥

पश्चात्तर च सम्बुद्ध पद्माभ चैव बुद्धिमाम ।
ध्यायीत मुनिवरा पद्म रत्नाभ त तथागतम् ॥

समत सुप्रतिष्ठिता ज्ञया गुहस्येव पश्चगु ।
सर्वा शैलमयां साद्रि पद्मरागमय कचित् ॥

सिन्धे द्रनीलमाभास कचित स्फटिकसन्निभम ।
उच्छ्रय मरकताभास प्रमाण चापि सताष्टकम् ॥

योजनाना सहस्र तु दृश्यपादगात्रस्तरम् ।
उपरिष्टात्तु सम्बुद्धा अपर्ये ता नरात्तमा ॥

इ यू·वेम र सरारागरास्श रापि सनेना ।
प्राप्त मुनिवर सर्व सम्बुद्धेर्द्विपदात्तमे ॥

चन्द्राभास त निर्भासे श्वेतपुण्डरिकासनैः ।
हसगोक्षीरनिभासे शङ्कु कुन्दाहेमप्रभे ॥

सम्बुद्धै सर्वसिन्ध्याम र यू रत्नसम्मतनिरस्म ।
मद्व्यास्मि पुष्पपात्रं सुरसुरयं समन्तत ॥

अदृश्यत्रायमारूप्य उपरिष्टात रत्नसमागत ।
अधश्चान्मान मना चिन्तत् पर्यङ्केनापविष्टकम् ॥

पद्मपत्रे स्थित सुरय शरीर चापि निर्मलम् ।
अभिषिञ्चन्त सतापश्य त ताय धाराभि सर्वत ॥

असदृश्ययैर्मुनिमुनिमुख्यै' सम्बद्ध द्विपदोत्तमे ।
प्रसृतैर्दक्षिणाग्रकरैः समन्तादङ्गुलिभि सदा ॥

शतोया बहुभि बहुधाराभिरूर्ध्वत ।
समन्तात् सर्वतश्चैव मूर्ध्नि चात्मान एव तु ॥

अपातुगन्धिनाराभि सुख शैत्यगनीतै ।
अन्तर्गतावितैश्चैव सर्वव्याधिहरैस्तथा ॥

जरामृत्युविनाशि यै भिन्नस्फटिकसन्निभै ।
तादृशैस्तोयधाराभि आत्मान चापि चिन्तयेत् ॥

अभिषिञ्च्यात्मतो चि त्वा तैश्चाप्यायितमानस ।
सम ताद् धारि धाराभिस्ततो ध्यायी सुखी भवेत् ॥

सन्तुष्टमानसो धीमा पश्येद् ज्ञान तदासनम् ।
चित्ते समाहिता ह्रिप्रये पञ्चाभिज्ञासु चिन्त्यधी ॥

एव युक्त सदा योगी पश्येद् धमा तदा स्वयम् ।
दिव्य श्रोत्र तथा ज्ञान पूर्वजातिमनुस्मरम् ॥

ऋद्धिविक्रीडित ज्योतिर्दिव्य चक्षुरनावृतम् ।
पराचित्तगतिं चिन्तां सर्वसत्त्वाश्रय तम् ॥

सर्व ज्ञास्यति योगीशो तदा युक्ते॰ समाहित ।
अनिवर्त्य तदा बाधा अनुत्तरायां न सशय ॥

बुद्धभूमिगता धमा प्रथमायामविकल्पत ।
प्राप्स्यतेऽसो सदा जापी अविवर्त्याऽमृते पदे ॥

अनाभोगेनैव सम्यक्सम त्रा सि यन्ति सर्वत ।
य च लोकोत्तरा मत्रे अभिमुख्यै प्रभाषिता ॥

बोधिसत्त्वैस्तु सर्वैव अब्जा वज्रोद्भवाश्च ये ।
लौकिका ये च म त्रा व ब्रह्मरुद्र प्रभाषिता ॥

यक्षमुख्यगणे सर्व ।
मातभूतग्रहगणैः यक्षराक्षसकिन्नरे ॥

देवैर्नागगरुडैश्च सिद्धविद्याधरस्तथा ।
कूश्माण्डैर्व्यन्तरैश्चापि क्रूरमत्यैं पिशिताशनै ॥

परप्राणहरेश्चापि यावन्न प्रतन्त्रयन् ।
।पशाचै भूतयक्षैश्च अनरारागजातिज ॥
य म त्रा भाषिता त्रात ।
ते तस्य याति ना या। । ।न ना गा ना॥ ॥
क्षिप्र सिद्धिता या। न म त्रा मना नमा रमा ।
वचन तस्य न म त्र सि त्रा मन्त्रोन ॥
कृपया ये च च न्त्रा मानुषाद्भुता ।
प्रसह्य त्रत्ता मन्त्राश्च स्त्रीपुमाश्वापुमता ॥
सर्वे महर्द्धिकाश्चापि उत्तमा नगम यमा ।
सर्वे लौकिका चापि य म त्रा लोकपूजिता ॥
तैश्चाप्यथ मनेव म त्रश्चापि म त्रजा ।
भाषिता मुनिमुख्यैश्च सर्वे सिद्ध्यन्ति योगिने ॥
तन्त्रमन्त्रगताश्चापि ओप या मणिभूषणा ।
सर्वे मन्त्रवरा तस्य उत्तमाधमम यमा ॥
सर्वाशावाप्तये चापि अभय त्रस्ते यत्ना ।
सिद्ध्यत तस्य वै युक्तस्य मा त्रण पर युक्तस्य मन्त्रिणे ॥
एवमुक्तस्य मन्त्रस्य जोम तस्य विशेषत ।
प्रथम चिह्नलिङ्गन्तु म त्राणां सिद्धिकार ॥
शरीर जायते श्रेष्ठ पद्माभास सुगान्धम् ।
गात्रस्य अत्यन्त नापे त न्ते लपिनग ति यता ॥
कर्पूरागरुसौगन्ध्य पद्मकिञ्जल्कवर्णत ।
वक्त्राद् रोमकूपेभ्य गन्धो याति सचाम्पकम् ॥
जातीयूथिकपुन्नाग नागकेसरसुरभम् ।
धानुष्कारी ससौग वी जातमल्लिकाब्जम् ॥
विविधा धूपमुख्या वा विविधा पुष्पजातय ।
विविधा ग धमुख्याश्च विविधा द्रव्यजातय ॥

त्रिविधा सत्त्वगता य भा शभाश्मेगमोचिता ।
तथा ग ग्रर हत्र आभमयाभिमग्रात ॥

त्रिद्य मा त्रागत ग त्र भत्रित्र त्र सत्रोत्रणम् ।
सत्रत्र्यत्र त्रात्र आभमग त्रा मत्रायत ॥

ततश्चित्रहमिमा ज्ञात्वा गात्रे त्र त्रापि शैत्यताम् ।
त्रित्तैत्राग्रता चत्र गत्र चेत्र त्रिवेकजम् ॥

प्रथम यानज चत्र त्रित्त त्रा त्रा तु तीरितम् ।
सुखदु खमुपेक्षाय त्रिग्रते त्रापि त्रिरागताम् ॥
उपेक्ष स्मृतिपरिशुद्धं द्वितीय प्रेरयत जापी ।
तृतीय चित्तता यात्र चतर्थ अश्रयतो व्रती ॥

य ।ा मुनित्रराग्रिष्ट ध्यान मवता शुभम् ।
तथा म त्रगता जापी यायत्काग्रमनामयम् ॥
ये निर्दिष्टास्यात्रद्धैरतु वर्तमानमनागतै ।
सम्बुद्ध श्रात्रकश्चापि प्रत्रान्ताश्चापि कीर्तिता ॥

तेषु योगेष म त्रज्ञा अनुपूर्व्या यानमाचरेत् ।
निवर्त्य श्रात्रकी वा त्र प्रत्यकजिनमुद्भवाम् ॥
महाकरुणानुभात्रीत महामैत्रा चापि यत्नत. ।
यद् यद् गात्रागत त्रित्त तथा चित्त तु भावयेत् ॥

परहितचित्तान्मत्री परदु खत्पालुता करुणा ।
परतुष्टिमुदिता परत्रापमुपक्षणमुपेक्षा ॥
इत्युत्राच महाभागा सम्बुद्धा द्विपदोत्तमा ।
अनित्यदु खमनात्माश य तत्त्व ।गव पदम् ॥

क्षेम शित्र पर स्थान निर्दिष्ट लोकनायकै. ।
क्षणिक मर्वसस्कारा त्रिविधास्तत्त्वेत्रचेष्टिता ॥
त एत्रासस्कृता धर्मास्त्रिविधा बोधिससस्थिता ।
त एत्र शिवतमा लोके कथिता बोधिपरायणै ॥

पुद्गलाभावनैरा स्य नीष्णपानवाणनम् ।
त नास्ति शिव मार्ग श्रम उक्तापन्गित ॥
अत्य तनिष्ठे धमऽस्मि भ्रामाग्मिगाति ते ।
धर्मे गातुसमान न अरि नाम्गिाराजा ॥
शुभे धर्मोदये गोत्रा त्रिमराग्मगाम्नि ।
अत्य तनिष्ठे माम्ये न नहरा मन्गाश्रित ॥
सुप्रयुक्ते मुनिान्प्र सर्वनुद्ध मुन्शिा ।
मार्गे स्थितऽथ म ज्ञ सर्वपापन्ग शिव ॥
ये धर्मा मुनिवर सत्र प्रतीत्य पन्ना शुभाशुभा ।
सर्वे ते जातिभियाग यातन्या मुनिह्नतभि ॥
श्रावकाना तु या शिक्षा अधिशाठानुप्रवत्तन ।
अधिचित्त च यद् ज्ञान श्रामण्यफलहेतकम् ॥
अनास्त्रव सम्मर नेय जाप्रिभि मनना स्वयम् ।
ज्ञातव्य खड्गिणा शिक्षा प्रत्यस्हम्मिभाम् ॥
सर्वसत्त्वाख्यमत्त्वेव सुस्मर निन्गािम्नम् ।
यथाजिनैश्च निान्प्र मागात्त्वानुगामनम् ॥
साश्रवानाश्रव यान सवर च शुभोदयम् ।
यथाप्राप्ति यथान्ध्रि त मा ि राग न्यवस्थिनम् ॥
तद्भूमामेवता जापी मन्त्रासिद्धि ममऽनुा ।
ध्येय च ध्यातज पुण्य पुण्य त्रम गभादयम् ॥
तस्य सिद्धि मन्त्रा ज्ञया यान पुण्यश्च वृंहितं ॥
उपोह्य सर्वता मन्त्री जपहामन्ना त्री ॥
यातन्य सततो मुन्य निपुत्रा महाद्भुक ।
मञ्जुघोषो महावीर कुन्मारागमान्नेप ॥
ईपिस्मितमुखा नेत्रा सत्त्वामा रागगन्नल ।
प्रसन्नमूर्त्ति पद्मस्थ मगन्नरऽम्यारभामित ॥

प्रत्नेनिाम्प्जे मानि स्नमृत्त्याभपेस्मेविते ।
उगस्थित नायतागणा म ये जिनवरालये ॥
तत्रस्थ त गग्गासीत यायीत म्जुग्र शुभम् ।
मवनुद्धास्नत प्यि मनमस्कार शुभ प्रभुम् ॥
नाम करतिन्यस्त नीलो पल शुभम् ।
प्क्षिणेन करे मुक्त शुचिस्थाने सन्दाशुभे ॥
सनमस्कार सप्ा नद्ध ईपन्ह्छालासनालिशम ।
त स्या गा मुनिपुत्रे वे सप्ा मत्री पुन पुन ॥
तत्रस्था स्थानजा धीमा आतुरायां तु पश्यति ।
सर्व ते व्याधिनिर्मुक्ता दृष्टमात्रेण मन्त्रिणा ॥
अधश्च पश्यत्पाताल सर्व भूमिगता धना ।
नशिता मत्रमन्त्रज्ञ नित्योच्चाग्नमन्त्रिणाम् ॥
यदूर्ध्वं समपश्येत् सिद्धा व्योम्नानुगामिनाम् ।
मर्व वशयिता लोके सिद्धद्रव्याणि मर्वत ॥
अथोत्तरां दिशा पश्येद यक्षाम्यक्षाश्च सर्वदा ।
कूष्माण्डा वित्तन्ाथव वित्तेश च महर्द्धिका ॥
ईशानो भूतपतिश्चैव ।
ओपभ्यो हेमजा सर्व रुद्रश्चैव महामया ॥
किन्नरा मकगन्धवा ऋषया गरुडस्तथा ।
मर्वसत्त्वाश्रया य च तथात्तरा विदिशे ॥
विदिक्षु चैव सर्वत्र तथा स्थावरजङ्गमा ।
मर्व स्युवशमायान्ति दृष्टमात्रेण जापिने ॥
पव पश्चिमतो ज्ञेय वरुण महर्द्धिक ।
महानागे सदा सत्र दृष्ट्वा यान्ति सम्मन्छिता ॥
एव वैवस्वता लोका यमश्चैव महर्द्धिक ।
सर्व ये राक्षसा दुष्टा घोररूपा महर्द्धिका ॥

मसुता भूतवर्गश्च परप्राणहरा खगा ।
पिशिताशनरूपाश्च भीमरूपानुगा मता ॥
अथ तरा रूक्षमलाश्च प्रतापे(?)महाद्रवा ।
पिशाचा भूतकूष्माण्डा न्यासश्चैव महाद्रवा ॥
अनेकाकाररूपास्तु अनेकाकारयानिना ।
रूपा मनोजवाश्चैव सत्त्वा हिण्डन्ति मेदिनीम् ॥
दारुणा रुधिरगन्धेन मम तातु याजन शतम् ।
सहस्र पुनरायान्ति सप्तसप्तेऽनुगे सगा ।
मानुषाणा विहेठन्ता पर्यटन्ति महीतल ॥
आहारार्थिन' केचित् केचित् क्रीडानुगामिन ॥
सर्वे स्युर्वशमायान्ति दृष्टमात्रेण जापिने ।
एव पूर्वेयां तथा दिक्षु पूर्वाभ्यन्तादिशानुग ॥
सवितु' सर्वनक्षत्रा सज्योतिग्रहच द्रमा ।
महोत्पादोपग्रहा सत्त्वे विराजाश्चैव दिशा पति ॥
ससुतो सपरिवारो वै शक्री वा चापि सर्वत ।
सर्व ते वशमायान्ति यानेनार्जित जिता ॥
विदिक्षुश्चैव सर्वत्र सर्व सर्वासु दिक्षु ।
सुरश्रेष्ठा सुरश्चैव क्षीपमान्ये भुवि ॥
सर्वसत्त्वा तथा ज्ञान मानुषा अमानुषाश्चरा ।
सर्व ते वशमायान्ति ये सत्त्वा त्रिषु स्थावरा ॥
ये तु जातुजा मुख्या तथा म यमस्यमा ।
सर्वे ते वशमायान्ति अण्डजो ऽण्याश्च यायिने ॥
त्रिविधं यानज स्या ज्येष्ठम यमम यगम ।
ज्येष्ठे उत्तमा योध प्राप्य यायी निवर्तते ॥
अनुत्तर च पद शा तं निर्लोक मागमन्तगिणाम् ।
कन्यसा श्रावकी नाधि प्राप्यते परनिर्वृता ॥

प्रताल्यो पत्तिर रमाणां हेतुसम्भूत लक्षणम् ।
तयां नगाररमाणा पर यान्ती नरोत्तम ॥
गाथाक्रियन महत्त्व चतुरा पल्लसम्भवाम् ।
हेत्वाभासमिति नात श यना द गमसम्भवम् ॥
नेरात्म्य रमेता निष्ठ अल्य त भूतकोट्जिम् ।
निरोधमार्गवद्व नयनहेत्व चापि र यमम् ॥
आलयाद्धातना यत्मापच्छो यद्नात्मताम् ।
पिपासा प्रतिपन्नोपावत्मापच्छेदोऽय देहिनाम् ॥
कामनत्यां सहतण्णां शाकशल्योऽथ देहिनाम् ।
क य त मरतो याने मागऽस्मि यानजे हिते ॥
त्रिप्रकार तथा कर्म अनेकाकारचिह्नितम् ।
त्रिधा चेव ममुष्याणां त्रिविधा याधिकीर्तिता ॥
क यम श्रावक याधि प्रत्येकाईखदगिणाम् ।
म यम च सना ऊाक निर्दिष्टा जिनवरे पुरा ॥
उत्तम तु मना याधि सम्यक सम्बुद्धतां गतिम् ।
त्वमात्मा प्रयोगत त्रिधा कर्मक्रियाक्रमम् ॥
शतधा भिद्यते तत्र सहस्रोऽथ मसङ्ख्यकम् ।
बीजाङ्कुरवन्न ज्ञय पुन सेवाङ्कुरवत् सदा ॥
ततोऽङ्कुराङ्कुरवान्नल्य स तल्या सम्प्रकीर्तिताम् ।
बीजापधवत कर्म शुक्धर्मसमन्वित' ॥
सत्यविज्ञानसन्त या पुष्पतायतरद्धु भवत् ।
प्रवतते यानजा धर्मा पनम्यीयेत बुद्धिमाम
यथा यानगता योगा बुद्धि प येत सवेग ।
त्रिविध त्रिप्रकार त अनकाकारसम्भवः ॥
सिद्धि मन्त्रयुक्ति च समाधि चेव कीर्तितम् ।
धारण्या धारिगत्त्वाना त्रिाबध्र समाश्रिता ॥

अनराारागरगाानाा म ता ात मप्राज।। ।
लाश्रिा ायम्र या ा त या ारा ।ग गा ।।

मागतीत्समाग याय ाात याततररगग ।
मि य त साग ता त गयगाता ा ।।ग ।।

प्रान्नुवस्त जना मत या ।। सता ।ाम ।
यश सीर्तय याय्य गत्याााप।। ाम ।।

मागतत्तार्थन ाात जोजित ाा। मय फ्म ।
प्रानुत्र व नग अष्ठा ।नल्य गात गगाग्निा ।।

एय याग समागत ।ात्रा ग्रााा प्रग ।
अधुना च मया ात ाायाग गगा तम ।।

मयाप्यनुत्तग ाात मम्पाम म प्रा पम ।
एभिरव ममायागं मत्र ााप गप्रजिता ।।

यानकर्मगनै ि य गुभे ााप गगााम ।
प्राप्यमनुत्तर मान उद्र य भगताा ।।

अपर तु प्रवक्ष्यामि त म ानगात शृणु ।
क्रीडार्थं सर्वमन्त्राणा ताशाततगगम ।।

यानजेनैव प्रयागण श्रृणु मञ्जुगता जना ।
सन्ता हिताहित ज्ञय मत्रणाा त ाातुरगम् ।।

ध्यानजेनैव याग कुर्याद् ााे ाद्राम् ।
आदौ तावत् मना याग्न्महानागााज जत्रे ।।

महोदधि मम ताद वै ाराजविभूषितम् ।
रत्नश्रृङ्ग महोच्चं चतुर तमय शुभम् ।।

तत्रासीनं मना मान उद्र ागयािनम् ।
मुनेत्र धर्मभूयिष्ठ अमिताभ च जिनोत्तमम् ।।

जिनपुत्र मदा वन लास्शु य ाम्तम् ।
पद्मकेतुं महामरव महारमणजाज्जवम ।।

पुनत्रे मृतिराने स्थान कुमार बालरूपिणम् ।
सत्वा मञ्जुश्च नि याद विचित्रा भूतिलक्षणम् ॥
स्नीरस्वरं नाम त्विण मुगतानभम ।
जले याऽत्र महानागो अनन्ता नाम नामत ॥
सर्वश्वेतस्तथा नि य सप्तशीर्षज स्फटै ।
त भ्या ना चि तयेज्जापी विचित्रालङ्कारभूषितम् ॥
मुगतात् सम्मतीच्छन्न त मुग्र चापि चि तयेत् ।
पत्र नन्दोपन न्दो च नागराजो महर्द्धिको ॥
त प्रमाणाच्छ्रितो वृद्धया द्विगुण चापि सर्वत' ।
अन तक्कर्कोटकस्तुल्यो पद्मश्चापि महर्द्धिक' ॥
कुलिक शङ्खपाल्ग न पिलश्चापि वर्णत' ।
महापद्मोऽथ नागे द्रः पद्माभश्च लत सदा ॥
वासुकिस्तक्षकश्चैव पिङ्गल्किञ्जल्कवर्णत' ।
पद्माभो सर्वता ज्ञेयो विचित्राकारभूषणो ॥
शङ्खश्चैव महानागो शुक्लाभो वर्णत शुभो ।
शङ्खपालो मणिनाग' श्वेताभो ऽपि वर्णत. ।
सागरश्च महानाग' मुचिलि दश्चैव विश्रुत' ॥
कृष्णनागाऽथ सर्वत्र कृष्णवर्णा प्रकीर्तिता ।
सर्वे तुल्यप्रमाणास्तु नन्दोपन न्दाऽथ समुच्छ्रितो ॥
एलपत्रोऽत्र नागे द्रा भोगवा लोकविश्रुत ।
सागरा भुरगाध्यक्षः अचिन्त्याद्भुतचेष्टित ॥
करोति विविधा कर्मा शृणुश्चैव निबोधताम् ।
मृतक विषसुप्ता वा सागरे नैव कारयेत् ॥
वस्त्रेनावृत कृत्वा वै यानयोगेन धीमता ।
आकृत्य सागरे स्थाने शीघ्रमुत्तिष्ठते मृत ॥
विषसुप्तस्य सदा गो पादेनाक्रम्य चालयत् ।

तं न्यसेत् सागरे स्थाने निर्विषो भवति तत्क्षणात् ।
एवं ज्वरपिशाचांश्च क्रव्यादां व्यन्तरां शुभाम् ॥
रक्षसा प्रेतकूष्माण्डां पिशाचोरगमातराम् ।
ग्रहश्चैव सदा लोके परप्राणहरां नराम् ॥
विचित्रा श्रमसाश्रिता ।
मानुषिं तनुमाश्रित्य तिष्ठन्ते भुवि मानुषाम् ॥
गृह्णन्ते बालिनां सत्त्वां तेषां ध्यानेनानेन चिन्तयेत् ।
सागरस्य तु नागेन्द्रा चिन्त्याद्ग्रतास्थितम् ॥
ध्यायीत मातरं सत्त्व क्षिप्र मुञ्चति बालिसम् ।
एवं दुष्टमदष्टानां कीटलूतोत्थितां नृणाम् ॥
दद्रुकिल्मिककुष्ठानां पामाकण्डूविचर्चिकाम् ।
अन्यां चोत्थिता चैव नित्यं भग दरंरोहिताम् ॥
प्लीहमेदोदरां चैव तथा पञ्च सुपक्वकम् ।
यक्षाणां सपञ्चकं चैव तथा पञ्चोत्तरं कृशम् ॥
ज्वररोगगतां सर्वां ध्याय तां नृजबालिसाम् ।
सर्वां सागरे स्थाने सन्न्यसेत् पन्नगोत्तमे ॥
विविधायासदुःखानां सर्वव्याधिगतार्त्तिनाम् ।
सन्न्यसेत् सागरे स्थाने ध्यानचिन्त्याहितेन वै ॥
क्षिप्रं मोचयते नाग सुगताज्ञां प्रतीच्छकः ।
एवञ्चमुरगैः सर्वैः सर्वकर्मकरैः शिवैः ॥
उरगाध्यक्षैस्तदा सर्वं व्याप्तमम्भोदतिर्यगम् ।
समन्तात् सर्वतो श्रेष्ठा उरगाध्यक्षा महर्द्धिका ॥
समयज्ञा मञ्जुघोषस्य आज्ञे दीक्षणतत्परा ।
दैवयक्षाश्रिता नित्यं मानुषाणां शुभोदया ॥
व्यतिमिश्रैस्तु कर्मैश्चैर्व्यतिमिश्रफलोदया ।
काले वर्षधरा नित्यं धार्मिकां वृत्तिमाश्रिताम् ॥

॥ ॥

सम तात् तोयधाराभि ।
सस्यौषध्ये तथा व्रीह्यां निष्पन्ने फलति हैतुकम् ॥
मेघरूपेण माश्लिष्टा पर्यन्ति महीतले ।
महर्द्धिका महेशाख्या कल्पस्था महोदया ॥
तेषां भोगवती नाम पुरी अम्भोदमाश्रिता ।
यदा धर्मपरा मर्त्या जम्बूद्वीपेषु सर्वत ॥
ततो तिष्ठ ते महानागा परिवाराश्च तेषु वै ।
तदा देवासुरे युद्धे अनुभूय जयैषिण ॥
जम्बूवृक्षगता तस्थु जम्बुद्वीप च मध्यत ।
पुनः पुनर्नरा भेजे सर्वत्राप्रतिगोचरा ॥
सर्वशुक्लगतां कर्मा तेषु नागेषु योजयेत् ।
कुर्वन्ति समये भ्रष्टा ये नागा जलमाश्रिता ॥
कीटवोपद्रवां सर्वा विषां स्थावरजङ्गमाम् ।
मुमुचु सर्वतो नागा आसुरो पक्षमाश्रिता ॥
प्रमाथी झलुझलुश्चैव कपर्दी चापि महोदधि' ।
भीमो भीषणश्चैव दुर्मुखो बहुमुखस्तथा ॥
एते चान्ये महानागा अतिदर्पाभिमानिन' ।
कृष्णकर्मे स्थिता नित्य व्यतिमिश्रेण वा परे ॥
महेशाख्या भीमरूपाश्च विषोग्रथिजनाजने ।
अधर्मिष्ठा यदा मर्त्या जम्बूद्वीपनिवासिन॰ ॥
तदा महाभय कुर्युर्विषमूर्च्छातिदारुणम् ।
छर्दिर्भ्रमिश्च जागेत महामार्योपद्रवां बहूम् ॥
दुष्टशरीसृपा लोके विसृजन्त्यहितोदया ।
एवं ते च महानागा बहुप्रकारोपद्रवाशुभा ॥
अनावृष्टि अनावृष्टि विसृजन्त्यहिते रता ।
तेषां च दर्पनाशाय इद ध्यान समारभेत् ॥
मञ्जुघोषं महाधीर बोधिसत्त्व महर्द्धिकम् ।

वामोत्पलकर सव्य दक्षिणेन वरप्रदम् ।
भिन्नगोरोचनाभास हेमकुङ्कुमसन्निभम् ॥
गरुड पक्षिराजान आरूढ सुगतात्मजम् ।
ध्यायीत मस्तके तेषां दष्ट्रिणां सर्वविषोत्कटाम ॥
ततस्ते भिन्नहृदया त्रस्तोद्विग्नमानसा ।
पुनर्निवर्त्य गच्छन्ते प्रविश तें च स्वालयम् ॥
उत्पातां बहुविधां दृष्ट्वा अशुभाश्चाथ सशब्दकाम् ।
एव ध्यायीत मन्त्रज्ञ मञ्जुघोष समाहित ॥
बहुप्रकारा मन्त्रज्ञ नागदष्ट्रा प्रकल्पयत् ।
अनेकाकाररूपास्तु अण्डजाश्च प्रदर्शिनाम् ॥
वक्ष्ये सम्यग्बुद्ध्या शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ।
तद्गोत्रजश्च उरगा वै दश ते भुवि मानुषाम् ॥
तेषां विधिदृष्टेन शास्त्रेणैव गरुत्मना ।
कुर्यात् सर्वाणि कर्माणि पक्षिराजेन देहिनाम् ॥
कृष्णशुक्लादयो नागा ये नागा भुवि मण्डले ।
विचरन्ति महीं कृत्स्नां सूर्यरूपेण देहिनाम् ॥
साध्यासाध्ये ततो ज्ञात्वा विष च चतुरो हिताम् ।
पित्तश्लेष्मगत चैव वायुर्व्यतिविमिश्रिताम् ॥
श्लेष्मणा वारुणेत्याहु शुक्लवर्णोऽथ मण्डलः ।
पित्तमाग्नेयज नाम त्रिकोणाकारसम्भवाम् ॥
अग्निवर्ण सदा रक्तमीषद् बाहुप्रपिङ्गलम् ।
कुलस्थमिव बन्धा त चतुरश्र व्यतिमिश्रितम् ॥
माहेन्द्रमिति त ज्ञेय कृष्णवर्ण महान्नतम् ।
श्लेष्माणां च गजेत्याहु पित्तज द्वेपसम्भवम् ॥
मोह वायुज ज्ञेय व्यतिमिश्र कृष्णवर्णितम् ।
सदेव सात्त्विक विन्द्याच्छ्लेष्मण शुक्लवर्णितम् ॥

राजत पैत्तिक ज्ञेय पीतरक्तावभासितम् ।
तामस वातिकं ज्ञेयं व्यतिमिश्रहितोत्वताम् ॥
व्यन्तरेष्वपि सर्वेषु कीटविस्फोटकादिषु ।
सरीसृपेषु च सर्वत्र व्यतिमिश्र लिङ्गमीक्षयेत् ॥
कृष्णाभं तत्रमुद्यन्त मञ्जुघोष सुचिन्तयेत् ।
गरुत्मस्थ सुखासीन बालरूप सुखोदयम् ॥
चिन्तयेद् व्यन्तरैर्दुष्ट मानुषेपादमन्धिषु ।
ततोऽर्द्ध चिन्तयेद् दिव्य कुमार बालरूपिणम् ॥
विश्वरूप महात्मान गरुत्मत्तापरिस्थितम् ।
तदासीन महाभाग शरत्काण्डाकारविद्विषम् ॥
ऊरुभ्यां चिन्तयेद् धीमान् नाभिस्याद्ध्योमगम् ।
पीताभ चिन्तयेद् ध्यायी उर स्थाने सुसुप्तिगम् ॥
मञ्जुघोष महावीर्य पक्षिराजाग्रवाहनम् ।
शिर.स्थाने तथाचिन्त्यः ध्यायीत गरुडध्वजम् ॥
शुक्लाभ वैनतेयस्थ वहिस्थ चाथ चिन्तयेत् ।
सात्त्विके विषमूर्च्छा तु श्लेष्म वमन्ति सर्वतः ॥
लाला च स्रुवतेऽजस्र निमज्जते च मुहुर्मुहु' ।
त विद्यात् सात्त्विक दष्ट शुक्लपक्षाहितो भवेत् ॥
भ्रमते कम्पते चैव स्तब्धे क्षोभे मर्वेश्वरः ।
विषे च पित्तजे मूर्च्छा दाघो जायति दारुणम् ॥
राजसे दष्ट्रिणे दष्टे एतद् भवति चेष्टितम् ।
तामसे तमसं मोहः मूर्च्छा निद्रा च जायते ॥
व्यतिमिश्रैर्व्यतिमिश्रं तु चेष्टा भवति दारुणम् ।
सत्त्वे भवति शुक्लाभ' दष्ट्रे भवति मानुषे ॥
राजसी पीतवज्ज्ञेयः छविवर्णाश्च किञ्चन ।
कृष्णवर्णाथ मोहात्मा छविवर्णाथ जायते ॥

व्यतिमिश्रे धूम्रवर्णस्तु आपाण्डुश्चापि क्वचित्तथा ।
सात्त्विको राजसश्चैव शुक्लपक्षाहिजोद्भवा ॥
तामसो मिश्रिणश्चैव अहिजा कृष्णवर्णिनाम् ।
तत्कुलाकुलिनो ह्येते उरगाध्यक्षेश्वरो मु ने ॥
आसुर पक्षमाश्लिष्टा विचरन्ति महीतले ।
दशतेषां मानुषां लोके अधर्मिष्ठा नागजातय' ॥
क्रूरा॰ क्रूरतरा लोके आहारार्थपरा सदा ।
केचिद् विहेठनार्थाय दंष्ट्रिणो प्राणहरा परे ॥
विषनिनाशनार्थाय सर्वदंष्ट्रोपजीविनाम् ।
इद ध्यानवर मुख्य यथालिङ्गानुवर्त्तिनम् ॥
सन्न्यसेत् प्राणिनां चिन्त्या क्षिप्र मुञ्चति तद्विषम् ।
सर्वदा सर्वकाल तु सर्वव्याधिषु योजयेत् ॥
सर्वोपद्रवा हन्ति ध्यानेष्वेव प्रतिष्ठिता ।
यथा नागा तथा सत्त्वा राक्षसा ग्रहमातरा ॥
परप्राणहराश्चैव दुष्टचित्ताथ मानुषा ।
सर्वव्याधिमता लोके लिङ्गेष्वेव तु योजयेत् ॥
ध्यान ध्येय तथा मुक्ति कर्म चापि सदा न्यसेत् ।
कुमाररूपं माङ्गल्य पवित्रमघनाशनम् ॥
मञ्जुघोष महावीर जिनपुत्र महर्द्धिकम् ।
सगरुत्मन्ते सुखासीन उदयन्ते रविमण्डले ॥
ध्यायीत सर्वतो मुख्य म ुनाथेश्वर विभुम् ।
सर्वत्र चिन्तितो ध्यानसर्वव्याधिप्रनाशन' ॥
सर्वकर्माणि कुर्वीत सर्वसत्त्वेषु सर्वदा ।
सर्व स्तम्भयते ह्येष सर्व शोभयते शुभम् ॥
सर्वमन्त्राश्च लोकानां अस्मिन् ध्याने निबोधिता ।
सिद्धिं गच्छन्ति ते क्षिप्र परकल्पेऽपीहोदिता ॥

ये च ताथागता म त्रा वज्राब्जकुलयोरपि।
शक्रे द्रब्रह्मरुद्रया ॥
आग्नेयवसवे द्राणा नक्षत्रग्रहज्योतिषाम् ।
गन्धोरगयक्षाणां ऋषिमुख्या सपतनाम् ॥
सर्वमन्त्राश्च सिद्ध्यन्ते अस्मि कल्पे तु ध्यायिने ।
परत नविधाने पि ग्रान्नेणा ग ारेण ना ॥
कुर्यात् कर्मासाद्ध च क्षिप्र ध्यानगतेन वै ।
आदित्यमण्डले ध्यात्वा उदयन्ते विश्वरूपिणम् ॥
कुमार बालिशाकार शिशुभूषणभूषितम् ।
आरूढमण्डले दीप्त गरुत्मन्तेऽथ वैनते ॥
मीदृशाकारमव्यक्तं भूर्जे चापि सुचिन्तिते ।
दृष्ट्वा परबलस्तम्भ जायते च मनीषितम् ॥
सर्व च दृष्टा' स्तभ्य ते नृत्यन्ते च परस्परम् ।
हसन्ते आतुरा सर्वे ग्रहाविषाश्च देहिनाम् ॥
ज्वरार्ता मूर्च्छिता ये च उत्तिष्ठन्ते द्रुत तत ।
क्र दन्ते विविधा आर्ता भीमनाद करोति वे ॥
ग्रहमातरकूष्माण्डै गृहीताना भुवि मानुषाम् ।
एभिर्लिङ्गैस्तदा मन्त्री लक्षयेद्देता समाहित ॥
इच्छया माचयेत् क्षिप्र विषमङ्क्रमण तु वै ।
क्रीडापयति भूतानां तदा योगी रिरिसया ॥
आदित्यमण्डले नाडी प्रयोक्तव्या विषमूर्च्छिते ।
रविनाडीप्रयोगेण सर्वमाणि स चालयेत् ॥
निर्विषो भवते सुप्त विषस्थावरजङ्गम' ।
ततोत्तिष्ठते क्षिप्र विषसुप्तो न सशय ॥
अन्यश्च वर्द्धते क्षिप्र विषात्ता भुवि भूतले ।
पुनर यो पुनश्चापि अन्यादन्यतराऽपि वा ॥

एवम्प्रकारे सर्वत्र शतशोऽथ सहस्र' ।
यावन्नाडीप्रयोगेण तावद् भूतानि पातयत् ॥
वस्त्रकुन्तस्तथा कुम्भे अम्मनोयन्तानने ।
क्षणेन चाळयेन्नाडीं तत्रस्थ विपमापिप ॥
सर्वे ह्यातुरा' स्वस्थास्त क्षणादेव भूत ठ ।
एवमा प्रयोगेण त्यात् न ा ।।ापा ॥
असङ्गार्थं च विधि कुर्यात् परमन्त्राग्रेतेन वा ।
एष प्रयोग समासेन ध्यानो ह्युक्तोऽथ जापिनाम् ॥
प्रयोक्तव्य कल्पनिखिल परत वा गरुत्मन ।
मत सङ्कल्पजं प्रोक्त शैव चापि विशेषत ॥
सर्वे च लौकिका म त्रा प्रयोक्तव्या ध्यानविस्तरे ।
इह मञ्जुरवे कल्पे यानेनैव विशेषत ॥
सर्वतन्त्रप्रयोगैश्च म त्रैश्चापि सुपूजिते ।
मतयो येऽपि कल्पार्था प्रयोक्तव्या इह ते सदा ॥
योगेऽस्मिन यानये दिव्य कल्पराजादिते इह ।
ध्यानेन सर्वे नियोक्तव्या युक्तिहतुनिरञ्जन ॥
सूक्ष्मश्चित्तविपये म त्रसिद्धिनिव धने ।
मुनिपुत्रोदिते शुद्धे सर्वबुद्धावर्णादिते ॥
जापिनो ध्यायने नित्य सर्वसिद्धिगुणान्वता ॥

इति बोधिसत्त्वपिटकावतंसात् म ध्यानपु रगवात् आर्यमञ्जुश्रियमूल
कल्पाद् अष्टत्रिंशतिम महाकल्पराजपटलविसरात् द्वितीयसर्व
लौकिकतन्त्रा ग्निराजीणा विधिसाधनोपयिक
सर्वकर्मध्यानपटलनिर्देश
परिवर्त समाप्त ।

अथ एकचत्वारिंश पटलविसर ।

अथ खलु भगवां शाक्यमुनि, पुनरपि शुद्धावासभवनमव लोक्य, मञ्जुश्रियं कुमारभूतमाम न्त्रयते स्म। अस्ति मञ्जुश्री ! सर्व बुद्धानुमोदिते त्वदीयमहाकल्पराजमहाविसरे महाम न्त्रचर्यानुवर्तने सर्वसमयानुप्रविष्टे महामूलकल्पप्रतिष्ठास्पदभूते पञ्चमसत्त्वभूतरुतज्ञाना भिज्ञान सर्वभूतरुतज्ञानाचिन्त्यगोचर एष ते पक्षिराट् गरुत्मा स्वम न्त्रचर्यानुवर्तनरुतज्ञानाभिज्ञाना सर्वमन्त्राणा सर्वम न्त्राणां सर्वकल्पानां स्वसमयमनुप्रविष्टसर्वलौकिकानाम् एष एव ते भाषिष्यति सर्वैति र्यग्योनिगतानां सर्वपक्षिराजगरुत्मनां सर्वमन्त्रकल्पगोचररुतज्ञान च चरितं चेति ॥

अथ खलु तस्मात् पर्षन्मण्डलाद् वैनतेयो गरुत्मा बोधिसत्त्वा धिष्ठानेनानेकैर्गरुडशतसहस्रे' परिवृत उत्थायासनात् पर्ष मण्डल प्रद क्षिणीकृत्य, येन मञ्जुश्री, तेनोपसङ्क्रम्य, महाबोधिसत्त्वस्य पादौ कृताञ्जलिपुट, मञ्जुश्रियमेतदवोचत्—

'अह महाबोधिसत्त्व ! अस्मिं महाकल्पराजे सत्त्वानामर्थाय हिताय सुखाय कर्मोत्तरशत सरहस्य भाषिष्ये । तत् साधु महाबोधि सत्त्व ! अनुमोदतु ।'

अथ मञ्जुश्रीर्वैनतेयमेतदवोचत् —'भाष भाष महासत्त्व ! सत्त्वानुकम्पया ।'

अथ वैनतेयो बुद्धाधिष्ठानेन स्वकीये आसने निषद्य, महृष्टम नसि कर्मोत्तरशत सरहस्य भाषति स्म ।

नम' समन्तबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । तद्यथा — ओम् शकुन ! महाशकुन ! विततपक्ष! सर्वपन्नगनाशक! खख खाहि खाहि ! समयमनुस्मर । हुम् तिष्ठ बोधिसत्त्वो ज्ञापयति स्वाहा । कर्मोत्तर शत भाषते स्म ।

नागाकर्षण, नागदमन, नागनिग्रहण, दष्टमदष्टावेशन, वाचया सर्पमावाहान, सर्पनिग्रहकरण, विषक्रीडन, सर्वविष क्रामण, वाचा मनसा बुद्धया वा, पोषधिको त्रिरात्रोषित, शुक्र

द्वादश्यां नदीतीरे शुचौ देशे पञ्चरङ्गिकचूर्णेनाष्टहस्तं मण्डलकं कृत्वा, अष्टपत्रप्रतिष्ठितं, तत्र मध्ये भगवन्तं धर्मं देशयमानं लिखेत् । तस्य दक्षिणेनार्यमञ्जुश्रियं कृताञ्जलिपुटं भगवतो मुखमवलोकयमानं लिखेत् । भगवतो बुद्धस्य वामे नारायणं चतुर्भुजं लिखेत् सर्वप्रहरणहस्तम् । तत्समीपे गरुडं विकृतरूपम् । तदनन्तरं विनताभरणं च लिखेत् । आर्यमञ्जुश्रियस्य पृष्ठतः आर्याक्षयमतिं सुधनं सुभूतिं च लिखेत् कृताञ्जलिपुटान् । एवमभ्यन्तरमण्डले लेख्य, पूर्वद्वारे बाह्यतः शुक्लभस्मना वज्रं समालिखेत् दक्षिणेन कृष्णवर्णिकया खड्गम् उत्तरेण पीतवर्णिकया गदां लिखेत् । पश्चिमेन रक्तवर्णं पाशं समालिखेत् ॥

एवं बाह्यमण्डलेभ्यः मूलमन्त्रेण सर्वदेवाह्वाननं कृत्वा, सर्वपुष्पैः सर्वगन्धैरभ्यर्च्य, गुग्गुलधूपं, त्रिमधुरेण च बलिं दत्त्वा, तेषामग्रतः खादिरसमिद्भिरग्निमुपसमाधाय, सर्वसत्त्वेभ्यः कारुण्यचित्तमुपस्थाप्य, नागासनोपविष्टः सर्पकण्टकानां दधिमधुघृताक्तानामष्टसहस्रं जुहुयात् ॥

ततः सिद्धिनिमित्तं सर्पा आगच्छन्ति । अर्घ्यो देयः । एवं सिद्धिर्भवति । स्वमन्त्रमावर्त्य वदेत् — 'मम सिद्धिं विधाय गच्छत ।' ततो गच्छन्ति ॥

ततो विसर्ज्य मूलमन्त्रेणैव समभ्युक्षयेत् । ततः कर्म समारभेत् । सर्वं च बलिद्रव्यमप्सु क्षिपेत् । पश्चाद् वाचामात्रेण सर्वविषकर्माणि करोति ॥

विद्वेषणं कर्तुकामः सर्पास्थीनि विषाक्तामेकविंशत्याहुतिं जुहुयात् । विद्वेषो भवति ॥

उत्सादयितुकामः सर्पनिर्मोकचण्डानामेकविंशत्या[illegible]हुतिं जुहुयादुत्सन्नति । कार्पासानामेकविंशत्याहुतिं जुहुयात् सद्यो[illegible]कवद् भ्रमति । स्त्रीपुरुषवशीकरणे सर्षपाणां घृताक्तानामेकविंशत्याहुतिं जुहुयाद् वश्या भवति । राजानं राजमात्रं वशीकरणे परमान्नस्य घृताक्तस्य एकविंशत्याहुतिं जुहुयाद् वशो भवति । लोष्टकमभिमन्त्र्य, अग्नौ प्रक्षिपेत् न तपति । तृणेन मोक्षः । उक्तेन मत्स्या न बध्यन्ति । चेतनमचेतनं वा सत्त्वं खटिकया आकर्षयति ।

सर्वव्याधितो उदकाभिषेकेनानेन स्वस्थो भवति । दण्डमभिमन्त्र्य द्वार माहरेत्, अपावृत भवति । तथा दण्ड नीत्वाम्यात्रा गृह्य गच्छेत्, परसैन्य दर्शनाद् भिद्यति । श्मशानके ग्रन्थिबन्धनेन सर्वे म त्रा' स्तम्भिता भवन्ति । मुक्ते मोक्ष' । सर्पवदन भस्मना पूरयेत् । यस्य नाम गृह्य कराति, स मूको भवति । गण्डविष सकृज्जप्तेन उदकेन हनेत् । गण्ड सङ्कुचति । पतति च परविद्या । अनेन बध्नीत । तथैव मोक्षयति । इष्टकमभिमन्त्र्य मावर्त्त्य जपेत् । परबद्धग्रन्थिस्तोभयति । एवं वषापयितुकाम' पूर्वोक्त मण्डलक लेख्य, पूजां कृत्वा, अग्निमुपसमाधाय वरुणसमिधानामष्टसहस्र जुहुयात्; आढक वर्षति । एव यावद्दशाढक वर्षति । पिप्पलामभिमन्त्र्य हस्तेन गृह्य, यावद्दिश क्षिपति, तत्र अशन सङ्क्रामति । अग्निदाहेष्येष एव विधि' । उदकमवतरणमेव कर्तव्यम् । नागानुत्सारयति । मृन्मयं सर्पं कृत्वा यमिच्छति त दशापयति । अङ्गारसर्पस्य एष एव विधिः । पुनरपि मोक्षयति । सर्षपान् सप्तजप्तान् चतुर्दिश क्षिपेत् । सर्पा आगच्छन्ति । मण्डलबन्ध कार्यं । पानीयेनाभ्युक्ष्य विसर्जयेत् । उदकेन मोक्षण लेष्टुना नागारोपेण पांसु परिजप्य उदके क्षिपेत्, निर्विष भवन्ति । धनु गृह्य अलोहाश्चत्वार शरा चतुर्दिश क्षेप्तव्या । सर्प शरचलितं गृह्य आगच्छन्ति । स च नागो वक्तव्य । विष प्रतिपिबेति । पिबति दष्टकोत्तिष्ठति । अथ सर्पाणि शङ्कयितु पानीये पानीयेनाभ्युक्ष्य तस्य तस्य शरा पतन्ति । सर्पश्चाप्यतो भवति । वल्मीकमृत्तिकया चत्वारो नकुला कर्तव्या । पानीयमभिमन्त्र्याभ्युक्षयेद्, गत्वा सपापहाया गच्छन्ति । आगता वक्तव्या — 'विष प्रतिपिबस्वे'ति । पिबन्ति मृतक उत्तिष्ठति । अङ्गारमभिमन्त्र्य, रेखां कृत्वा, अर्कलतया ताडयेत्; तत सर्पा नध्यैराकृष्यमाणो आगच्छति । विषं प्रतिपिबेति पिबति । दष्टा निर्विषो भवति । ध्वज छत्र वाभिमन्त्रयेत् । यावं तो प्राका विषपीतकाश्च सर्वे निरीक्ष्य निर्विषा भवन्ति वादित्रमभिमन्त्र्य वादयेत् । श्रुत्वा निर्विषा भवन्ति । पांसुना पञ्चरङ्गिकेण मण्डलमालिख्य तालशब्द कारयम् । ततो नागा सर्वश्चतुर्दिशमागच्छन्ति । ते म ण्डल प्रविशन्ति । न भेतव्यम् । शिखाबन्धमात्मरक्षां च कारयन् ।

अग्निगर्भम य मङ्गा गिरेतु नागानुग । । । ताणादेव पतति । सर्प इव रूपण करते । मुक्त मा । य नाया दृष्टदुष्ट वा वेशयति माक्षयति । निर्गुनिर्मान्य मामा य गा र गायां गृह वा क्षिपति, तत्क्षणादेव मर्पा मानुग दृशि । पानायनाभ्युपता निर्विषा भवन्ति । हस्तात्क्षेपेण पण्मासिकमुपक्तामगु । आत्मान अभिम ष्य संपर्ययेष्ट दशापयेत् । विषाऽस्य न रमत । रक्तमयूरकुण्डलेगात्मान रलङ्करोति । पांसुमभिम ष्य कर्ण जपन् । उदरनाप व्यजनेनापि मनसा सिद्धिमें त्रमावर्त्य भूमौ पांसु दद्यात् । मृतक उत्तिष्ठति । महामांस घृतेन सह धूप पुष्टिकरणम् । मानुपास्थिचूर्ण काकोलूकपक्षाणि च धूप. मारणम् । मदन तुपबीजानि उत्सादनो धूप । सर्षपराजिकाधूप ज्वरकरणं, कोद्रवात्वडाल्विष्ठ विद्वषण, रपाऊनृण मधूकचूर्ण चैकत. कृत्वा मधुना सह धूप उत्सादने । मारङ्गी एरण्ड नाल उत्सादने धूप' । गोपित्त मानुपास्थि च घृतेन शत्रुमारणे धूप' ।

मत्स्याण्ड प्रसन्ना च कर्पासास्थिसमन्वितम् ।
देशान्तरगतस्य धूप शीघ्रमानयति नरम् ॥
विदलानि मयूराणां मांस कुक्कुटाण्डस्य तु ।
एष प्रविशतस्य धूपो देय अर्पणमत परम् ॥
भल्लातकस्य बीजानि तिलतैलन याजयेत् ।

एषाकर्षणधूप' दद्यादाकर्षणस्य । घृतगुग्गलु न यान् । धूपो रागनाशनम् । तिलसर्षपैर्धूप दत्त्वा तान्येव जुहुयात् । सप्तरात्र निग ष्य यस्य नाम्ना वशः । लवण राजिकाहुतिमष्टसहस्र जुहुयात् । सप्तरात्रम् । महापुरुषवशीकरणम् । कपाऊनृण सहस्राभिमन्त्रित कृत्वा यमिच्छति त चूर्णेन सम्पृश्य नगमानयान । गगा ।भस्मसहितेन य चूर्णयति त ज्वरेण गृह्णापयति मोचयति । नकुललोमाणि सर्पपाणि च सर्पनिर्मोक यस्य नाम्ना धूप मह ग मर्दनर निग्रो भर्ता । तिलैर्वशीकरण, अर्थोत्पादनं । न र । । ा घा त ाग न मानगा । । गर्ता न म न न ा ा ा ा ा न नु ा । न ा

वर्पापयति । मृण्मयं शकुनं कृत्वा करसम्पुटेन गृह्य भस्मपात्रमुन्मत्त तीर्थे अर्द्धरात्रं जपेत्, यस्य नाम्ना स वशो भवति । श्मशाने तण्डु नां मकीर्य नेत्रहन्य स्थाप्य सहस्रं जपेत् वृत्तिं कल्पयति, सप रिवारस्य । नकुलमूषकरोमाणि कपालास्थिधूप' सर्वभूतवशङ्करः । विप भल्लातक मधुना सह धूप वशीकरणम् । कुक्कुटाण्डकपालानि कटुतैलेन सह धूप वशीकरणम् । पलाश सुरसवीजानि मदनपुष्पाणि धूपो वशीकरण । शतपुष्पा देवदारु पुरीप मण्डक चटकस्य धूपो वश्यार्थे । यवास्तिला दूर्वा च गोमूत्रेण धूपो वशीकरणे । हरितालं काकजिह्वा च शोणितेन धूप मूकीकरणे । मानुषरोमाणि गोमांसेन कतस्तैलेन संयुक्ता धूपा रोगकरणे । काकपक्षोलूकपक्षाणि च निम्ब तैलेन उच्चाटने । गुग्गुलुघृतं सीधुसहित धूपोऽय सर्वसत्त्वप्रियङ्कर । पत्रक त्वच तुरुष्के धूप सर्वसत्त्वानुवन्धनकरम् । आज्ञाकरो भवति । तुरुष्क चन्दन कर्पूरेण सह अञ्जन राजवशीकरणम् । पूजावलिविधान कृत्वा विष्णुप्रतिमाया अग्रत उपरिष्टान्महामांसाहुतीनष्टौ हु वाष्टस हस्र जपेत् त्रिरात्रम्, द्रव्य यमिच्छति । श्मशानभस्मना प्रतिकृतिं कृत्वा महामांसधूपं दत्त्वा कुशविण्डकोपविष्ट अष्टसहस्र जपेत् रात्रौ श्मशाने, यमिच्छति तमानयति । आज्ञां करोति । उच्चाटने कर्पासतु षां जुहुयात् काकपक्षैः क्षणादुच्चाटनो भवति । श्मशान उदुम्बरस मिधाभिरग्निं प्रज्वाल्य कपालोपविष्ट' सर्पकञ्चुकं जुहुयात् । अन्नम क्षयं भवति । श्मशानास्थिचूर्णं सर्पपसहितमष्टसहस्र जुहुयात् यस्य नाम्ना, स योजनशतादागच्छति । सर्वकामेषु कर्तव्यः । देवो श्वेतच- न्दनेन विततपक्ष सर्वनागाभरण तीक्ष्णधार विकृतानन विकृतनख पद्मोपविष्ट अधोदत्तदृष्टिं निम्नतरं काष्ठे कुड्ये भित्तौ वा षोपधिकेन कर्मकारेण कारापयेत् । वितस्तिमात्र कृत्वा तस्याग्रत' सर्वकर्माणि कुर्यात् । पलाशे पुष्टिकामेन, वैल्व वश्यार्थहेतुना, उदुम्बर च पुत्रका माय, गोकाम' शिरीषमय, मधुक वा द्रव्यकामः कारयेद् विधिवत् । सूकरमांसेन फलकामम् । अश्वमांसेनापत्य भवति । कृष्णसारमांसेन श्रियार्थी, पृथुतमानुकीर्तिकामो वा स्त्रीकाम पृथिवीकामो वा, व्याघ्र

मांस व्यवहारादिविजयार्थी महामांसम् वस्त्रार्थी हस्तिबला राजव शिकरणे अतिबला राजामात्यवशीकरणे अश्वगन्धां जुहुयात् । उत्सादे हस्तिरोमाणि, पिचुमर्दमभिचारे तु गन्ने नाग्ना मोक्ता ॥

पटकरण भवति । भ्रातुमारणे पाष्टिके भक्तिः । रजतार्द्रा कीर्तिवृद्धये । काकपक्षहोमेनोत्सादयति । गृध्रपक्षेमारयति । कौशक पक्षैर्विद्वेषयति । मयूरपक्षैर्विद्वेषयति । मयूरपक्षैर्धनानि दद्यात् । तित्तिरि पक्षैः स्त्रीं मधुलिपक्षै पुत्रां, काकपक्षे सुवर्णम्, टिट्टिभिपक्षैर्माहनम् । श्वमांसेनोत्मादयति, महिषमांसेनाकर्षयति, आभिचारुके महामासेन, शान्तिके मृगरोमाणि कन्यार्थी उलूकरोमाणि देशघातेच्छा गलरोमाणि विद्वेषणे मानुषरोमाणि आभिचारुके मानुष्यरोमाणि शत्रुनाशने सर्वेष्वेव तेषु त्रिसन्ध्य सप्ताहिको होमः । स्मरणमात्रेणाह सर्वत्रिपकर्माणि करोमि । सततजपेन सर्वकर्माणि करोमि । यो मम भगवन् अस्मिं कल्पराजे मन्त्र साधयमानः त्रिगन्धमुदीरयिष्यति, तस्याह सर्वविषोपद्रवचिकित्सां करिष्यामि । पृष्ठतोऽनुबद्धो गमिष्यामि ॥

अथ तस्मिन् समये स्वरूपमुद्रां भावयति स्म । अङ्गुष्ठौ परस्पर वेष्टितौ कृत्वा शेषाङ्गुल्यो पक्षवत् संस्थिता स्याद् । गरुडरूपमेव मम मोक्त पिनाकिना मुद्रा ॥

अस्य सन्दर्शनान्नागा निद्रवन्ति भयार्दिता ।
अधोमुखास्तु अङ्गुल्यः मन्त्रणानेन मन्त्रिन् ॥

'ॐ जः' ॥

नागदमनीति विख्याता नागानां दर्पनाशनी ।
पद्मकोशप्रतीकाशो अङ्गुल्यः पार्श्वत स्थिता ॥

अङ्गुष्ठो मध्यत स्थाप्य निष्पीड्याङ्गुल्य तु यत्नतः ।
नागदमनीति विख्याता दिव्या दिव्येषु कर्मसु ॥

अनामिका तर्जनी चैव मध्यमेन सुसंस्थितम् ।
अङ्गुष्ठौ वक्रसंस्थान शेषा पार्श्वतः स्थिता ॥

गरुडनादेति विख्याता सर्वनागानुगामिनी ।
यानि च मयाक्तानि मर्मन्त्रेषु साधन ॥

लौकिके गारुडे शास्त्रे + + + + + + + + + ।
सर्वं तउनेनेव कर्तव्या सर्वसत्त्वानुकम्पया ॥

किञ्चित्कार्या अशेषास्तु मूलकल्पार्थसाधका ।
अस्मिन् कल्पवरे नित्यं सर्वसत्त्वानुरागिणा ॥

प्रसिद्धा सर्वकर्मार्था सर्वसत्त्वार्थपुष्कला ।
ते ते च यथायोगं तु प्रयोक्तव्या कर्मविस्तरे ॥

इह कल्पवरे मूले प्रतिष्ठा क्ष्मातलेन ते ।
समुपत्सर्वभूतानामिह मन्त्रास्तैर्गुण ॥

विस्तरेण सर्वतो दृष्ट्वा सर्वसत्त्वानुकम्पने ।
प्रसिद्ध सिद्धिकामानां हेतुयुक्तिसमाश्रिताम् ॥

कुर्यु सर्वत्र सिद्धिं सर्वमन्त्रेषु देहिनाम् ।
सर्वसत्त्वाश्च सान्निध्य कल्पेषु मनसेप्सितम् ॥

इतिहासपुरावृत्त वर्तमानमनागतम् ।
कथय त्वेष सयोगा मन्त्रमुद्रसमीरणात् ॥

आकृष्टा एष भूतानां मन्त्रोऽयमपराजित ।
ईशानः सर्वभूतानां रुद्रोऽय सुरपूजित ॥

तुम्बको त्र्यक्षराज्ञेयो कल्पस्थोऽथ महीतले ।
हिमाद्रिनिलयो नित्य उमापतिमहेश्वर ॥

तथ्रुत्री खड्गधरा ज्ञेय पिनाकी वृषभ ध्वज ।
गणाध्यक्ष शूलिनश्चैव महेशाख्याऽथ महर्द्धिक ॥

अक्षरोऽक्षरमित्याहु कपर्दी तु गदायुध ।
एष मन्त्रो महार्थस्तु सर्वभूतार्थकम्पक ॥

कुर्यात् सर्वाणि कर्माणि सर्वकर्म साधनम् ।
एष देवो महात्मा वै महादेवेति कीर्त्यते ॥

प्रसिद्ध सर्वकर्मार्थ फलहेतुप्रदायक ।
तस्य मन्त्र प्रवक्ष्यामि शृणुध्व भूतोऽत्र गण ॥

"ॐ स्थ नम॰ सर्वबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् ।
त्रैलोक्यगुरूणामचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ॥
शिवोद्भवोद्भव भुवनत्रयपूजिताय हूँ हूँ फट् फट् ।"
एष मन्त्रो महामन्त्र सर्वशत्रुभयप्रद ॥

आयुषत् सर्वभूतानां कर्म शान्तिरपौष्टिके ।
सर्वेष्वेव हि कर्मेषु प्रयोक्तव्यो मनसोद्भवे ॥

सर्वभूतरुतज्ञानं अभिज्ञज्ञानचेष्टितम् ।
अभिज्ञवशिता चैव सर्वशास्त्रज्ञतां समम् ॥

प्राप्नुयात् पुष्कलां चार्थां फलहेतुमनुत्तराम् ।
यावन्तो लौकिका मन्त्रा सर्वांश्च सुपुष्कला ॥

तां सर्वा प्राप्नुया मन्त्री सिद्धमन्त्रस्तु बुद्धिमां ।
यावन्तो लौकिका मन्त्रा शैवाश्चापि सुपूजिता ॥

मन्त्रा गरुत्मने चापि सिद्धिहोमफलोन्मुखम् ।
सर्वलौकिमन्त्रास्तु इन्द्ररुद्राद्भवाद्भवा ॥

ते स्युर्मन्त्रराट् सर्वे निबद्धा विधिहेतुत' ।
याम्याग्निवायुतोयानां कुबेरो मानरो तथा ॥

सङ्ख्या द्वादशका एषा ब्रह्मेशानपुरगा ।
सन्ति शक्रदेवानां पितामहमुपजग ॥

ग्रामधान्येश्वरा ग्याना ये म नामग्नारिणाम् ।
सर्वे ते वशमायान्ति म त्रे नामीरिताधिप ॥

+++स्वयाम्यदग्निना दिवाकसजन्याकमाम् ।
दिङमन्दिराश्रया ये च विदिशु श्चापि चारिण ॥

न्तो र्वे नभस्तले चापि भग पातालभागगा ।
पथाश्रयसमापन्ना फणिना ये महर्द्धिका ॥

हिमाद्रिकुक्षिसविष्ट विन्ध्यकुक्षौ समाश्रिता ।
महाधातुवरे चित्र महाशैलेऽथ विश्रुते ॥

नानादेवगणाकीर्णे सिद्धचारणसेविते ।
अप्सरोगणसङ्गीते सुमेरा रविरिवोज्ज्वले ॥

यत्रस्था येऽत्र नागा वै ये तु भूतगणाश्रया ।
विचित्ररूपिणो ये वा तत स्था ये समागता ॥

सर्वे ते वशमायान्ति मन्त्रेणानेन योजिता ।
ये च दिव्यगणा मन्त्रा सर्वभूतभयप्रदा ॥

सर्वे ते वशमायान्ति मन्त्रेणानेन योजिता ।
गिरिगह्वरदुर्गेषु विचित्रैः कन्दरोदरैः ॥
मन्दिरैर्हेमसङ्काशैर्निवसन्ति महीतले ।
सर्वभूतगणाध्यक्षा विविधा हारिणो जनाः ॥

+ + + + + + + + निवासेष्वभिकीर्तितैः ।
दिव्यभूतगणाध्यक्षा विचित्राश्चैव रूपिणः ॥
सर्वभूतगणाश्चैव विचरन्ति महीतले ।
विविधाकारमुख्यास्तु विचित्रा रूपगताश्रया ॥
विविधाकारविचारस्थौ विविधाम्बरभूषणा ।
ते सर्वे मन्त्रमुख्येन पथेवारपश्यता ॥
अनेता सर्वमन्त्राणां लौकिकानां महर्द्धिकाम् ।
सर्वभूतवश कृतो प्रभ्रमन्त्रेश्वरो नरः ॥
सर्वमन्त्रेश्वरां मुख्यां यमरुद्रेन्द्रवासवाम् ।
मन्त्रनाथोऽथ मुख्यस्तु सर्वलौकिकमग्रजी ॥
बिभर्ति सर्वतो मन्त्रां कल्पांश्चैव सुपुष्कलाम् ।
एष मन्त्रेश्वरो देव अधिपति सर्वमन्त्रराट् ॥
सर्वविघ्नेश्वरो मन्त्री स्मर्तव्यः सर्वजापिभि ।
उग्रमुग्रेऽथ मन्त्राणां प्रभुरेव प्रगीयते ॥
सर्वस्मि शैवतन्त्रे वै सर्वलौकिकचेष्टितैः ।
चरितं चापि भूतानां रुतं चापि जपेत् सदा ॥

मन्त्रिभिः सर्वकालं वै मयोक्तान्य गिरिन्द्राधिपः ।
वैनतेयस्तदा पक्षी प्रणम्य जिनदेव मग्रम ॥
मञ्जुश्रियं तथा नित्यं सर्वां वज्रसुतान तथा ।
उवाच मधुरां वाणीं परिवारा म मन्त्रक ॥
भाष भाष महासत्त्व ! गम्भीरार्थगुणान्वित ! ।
धर्मनैरात्म्यतत्त्वस्य अग्र गमप्रतिष्ठित ! ॥
मयोक्तं कल्पविस्तारं मूलमन्त्रा विचारम् ।
अभिसंक्षेपतो ज्ञेयं सर्वम वैनतेयाधिकम् ॥
लौकिकेनैव मन्त्रेण प्रयोज्य सर्वसाधने ।
नाभ्यन्तरपदं मन्त्र मयोक्त य प्रशस्यते ॥
जिनपुत्रैस्तु महावीरैः सर्वश्रावकखड्गिभिः ।
नान्योत्कृष्टतम मन्त्र मयि बुद्धिः प्रयुज्यते ॥
ईषित्स्मितमुखो धीरः मञ्जुघोषमथाब्रवीत् ।
अथाह मधुरं वाक्यं शब्दार्थास्पदभूषणम् ॥
एष ते सुवर्णमाख्यात धर्मस्वामी नरोत्तम ।
विसृक्षु सर्वमन्त्राणां धर्मनैरात्म्यदेशक ॥
जगद्गुरुमहावीरो बुद्ध आदित्यबान्धवः ।
प्रणेता सर्वमन्त्राणामग्रम वेश्वरो वरः ॥
प्रभुरेकमनाथानां यमवादीश्वरो गुरुः ।
सर्वसत्त्वानुकम्पार्थं अस्माकं च गुणोदयः ॥
धर्मकोशगता नित्यं धारयन्ति धनार्जय ।
एष ते सर्वमन्त्राणां कथयन्त्याशु महाद्युते ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतंसकात् महायानवैपुल्यसूत्राद् आर्यमञ्जुश्रीयमूलकल्पाद् एकचत्वारिंशतिमः गरुडपटलपरिवर्तः ।

अथ द्विचत्वारिंश पटलविसर ।

अथ खलु भगवा शाक्यमुनि पुनरपि मुद्रासामभवनमवलो कय, मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामा त्रये स्म । अस्ति मञ्जुश्री! त्वदीय सर्वसाधनोपयिक मण्डलविधाने सर्वेम त्रा तेपु मद्रापञ्चसमयरहस्यम्, यै सर्वस त्रासमय नातिक्रमति, समयसञ्चादितमनुपविष्टा भवन्ति सर्वलौकिकलोकोत्तरमण्डलेपु सामा यसाधनोपयिकसर्वमन्त्रतन्त्रेपु सर्वे मुद्रश्चेते परमरहस्यतमा परमसौभाग्यतमा परमाश्चर्याद्भुततमा । येवि ना न शक्यन्त सर्वमन्त्रा आराधयितु साधयितुम् । पूर्वं सर्वतथागतै र्भापितश्च त । एतर्हि अह च भापिष्ये सर्वसत्त्वानामथाय हिताय सुखाय लोकनुकम्पाये महतो जनकायस्यार्थाय सर्वमन्त्रजापिनां महामन्त्रको शनित्यौत्सुक्यधर्मधात्वाचिन्त्यमहायाननैरात्म्यधर्ममेघमनुप्रवेशनतायै कतम च तत् भापिष्येऽहम् ॥

शृणु मञ्जुरव! सत्रगुह्यमुद्रासमोदिताम् ।
यथा तथा स्वय वाक्य पुरा गीतमृपिसत्तमै ॥

कृत्स्नमुद्रागण ह्यग्र गुह्यमन्त्रार्थिनां सदा ।
सर्वकालेपु योज्येत सर्वकर्मपु मण्डल ॥

अथ मञ्जुरव श्रीमां विहसन् पङ्कजक्षण' ।
निरीक्ष सुगत श्रेष्ठ सर्वधर्मीश्वर प्रभुम् ॥

कृताञ्जलिपुटो वीरः जिनपुत्रो महर्द्धिक ।
उवाच मधुरा वाणी दिव्यशब्दार्थभूपिताम् ॥

साधु साधु महाभाग! धर्मचक्रानुवर्तकम् ।
धर्मतत्त्वाथमन्त्रत्व यस्त्व भापयसे विभो' ॥

एवमुक्त्वा तु सुगत शाक्यसिंह नरोत्तमम् ।
अथ मञ्जुरव' श्रीमा तूर्णी तस्थुस्तदन्तरे ॥

इत्याह भगवा बुद्धो धर्मधात्वेश्वरस्तदा ।
शृणाथ भूतगणा! सर्वे! देवसङ्घा! महर्द्धिका! ॥

मण्डले भुवि ग यानां रविद्रा ताथ द गितान् ।
आलिखन्तानां भुवि गणानां गानि य तो भणितथ ॥

ये च ते सर्वबुद्धानां प्रत्येका गगणिणाम् ।
श्रावकानां तु य गद्रा त ताना गतिर ॥

सर्वलौकिकमुद्रास्तु जिनाब्जकुलरश्चिण ।
सर्वमुद्रास्तु सर्वत्र सर्वकर्मेषु योजिता ॥

तानहमभिसम्भेपाद् वक्ष्यऽहं मन्त्रमन्त्रिणाम् ।
यत् पूर्व कथित ग त सर्व मण्डल त कर्मसु ॥

स्थान होमो जप कर्म त तथा मयाजयत् ।
मण्डले आलिता लेख्य मुद्राऽय बुद्धनिर्मित ॥

सित छत्रोऽथ बुद्धाना रामनाज्वालाऽथ भूषणम् ।
पद्मराङ्गिकचूर्णैस्तु समन्ता मणिराजितम् ॥

विचित्रवर्णोज्ज्वल श्रेष्ट द ण्डाग्रुधसमप्रभम् ।
एष मुद्रो महामुद्रो बुद्धाना मूर्द्धजा वर ॥

तस्य दक्षिणत पात्र मम ताज्ज्योतिमालिनम् ।
तदनन्तरे खक्खरक द्वयं जीवरज्जा पर ॥

श्रीवत्सस्वस्तिकश्चक्रकरक चापि वर्णितम् ।
पुस्तको ध्वजमित्याहु पताक च तदन्तरे ॥

घण्टा पश्चिमजो मुद्र कथित लोकपुङ्गवे ।
छत्रे वामत पद्मं मणिमद्रा तदन्तरे ॥

तदन्तरे वज्रमित्याहुस्त्रिसूच्याकारसम्भवम् ।
उ पऽ तु गतामद्र सलिल सलिलाश्रित ॥

तोयश्च तदन्त्ये व तायधाराभिनि त्रित ।
तदन्ते कुण्डलौ ज्ञेयौ भूपालौ शोभनौ तथा ॥

तदन्तेऽथ महाशैल चतुरत्नोऽथ उज्ज्वल ।
तदन्ते महादधिलक्ष्य. विचित्रो रत्नाज्ज्वल ॥

तद् तेऽथ महाप्रभ' सफलो द्रुलभूपित' ।
एप ब्रक्षो महामुद्रो वामपार्श्वे जा तजाम् ॥
सितातपत्राऽथ पद्मानां मुद्रास्तको पगोग्रज' ।
म त्रेऽथ खड्गिनां ज्ञेय' प्रत्येकजिनयो वर' ॥
चीवर मुद्रवरो युक्त सर्वश्रावकसम्भव ।
आर्याणामहतां लोके दण्ड चैव प्रगीयते ॥
तत्फलोऽभिगतां लोके श्रीव गो मुद्रमिष्यते ।
खयरकश्च महामुद्र' प्रत्येकजिनजोऽपर' ॥
धर्मचक्रोऽथ मुद्रो वै सर्वदृष्टिविनाशक ।
कथित धममुद्र तु शारसाक्षेपज स्मृत ॥
प्रज्ञापारमिता लोके जिनधातुर्मुद्रोऽथ पुस्तक' ।
ध्वजपताका महामुद्रो विघुष्टो लोकपूजितौ ॥
मयाकर्णा महावीर्या सर्वसुगणीपसम्भवौ ।
घण्टापश्चिमा मुद्र प्रत्येकार्हमूर्धज ॥
बुद्धमुद्रे तु नाम व पद्मो लोकेशसम्भव' ।
मुनिमुद्रस्तथा ज्ञेय' समन्तज्यातिलाभिने ॥
वज्र वज्रिणेमुद्रा नोविमस्त्वस्य भीमत ।
उत्पल मञ्जुघोपस्य कुण्डल क्षितिगर्भिण्ये ॥
महातोयता मुद्रः कथिता गगनालये ।
महाशैलाऽथ मुद्रय सर्वविष्कम्भिने ॥
महान्धि त था मुद्र सुगता मत । सागरे ।
महावृक्षस्तथा मुद्र उद्घुष्टो लाकविश्रुत ॥
सर्वांश्च जिनपुत्रास्तु मुद्रोऽय त्रिभवालये ।
घण्टासमीपजे स्थाने आलिखेज्जिनवर्णितम् ॥
मुद्र सर्वमुद्राणां चतुरश्रान्तसम्भवम् ।
विचित्र रङ्गजोपेत चारुवर्णं विराजकम् ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

या यस्य मण्डल [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] रूपस्य [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

आ[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

सर्वसत्त्वा भूता [illegible] ।
द्वितीये मण्डल [illegible] ॥

आलिख्य मद्धनि [illegible] ।
पूर्वायां दिशि [illegible] ॥

एतत् सुरमुख्यानामाख्यातां महर्द्धिकाम् ।
मुद्रा समाधिजेत्याहुरान्तिबुद्धैस्तु वर्णितम् ॥
तनाचरे तु तथा गेये ब्रगण पद्मजोऽभ्र ।
रूपाचरमित्याहुर्मन्त्र त्रिभुवनालये ॥
तदेव दाक्षणा रेखा गर्भमण्डलतो बहि ।
दक्षिण शिमाश्र य मुद्र कामजा वर ॥
निर्दिष्टो मनिमुख्यैस्तु कामधा वेश्वरे परे ।
मुद्रोऽय निर्मिता लोके गर्न्तरसमद्रिके ॥
रुद्रेन्द्रवसुमुख्यानां विष्णुतीर्थ्यां दिगम्बराम् ।
अर्कावासवमपि या त्रिवस्त्रयमचिह्निताम् ॥
लोकपालां बहिस्तां ता यथामन्दिरदिक्षु ताम् ।
तथाचालिखेत् सर्वास्तथा मुद्रांस्तु योजयेत् ॥
यो यस्य वाहन ख्यात प्रहरणावेषधारिणम् ।
त तथैव तथा मुद्रो निर्दिष्टो लोकपूजितैः ॥
एष मद्रगणो युक्त सर्वलोकोत्तर शुभ ।
लौकिकामथ सर्वत्र सर्वकर्मसु साधक ॥
निर्दिष्टा मुद्रमुख्याश्च सर्वमुद्रोऽथ मन्त्रिणाम् ।
आलेख्य तु भुवि मर्त्यस्तु जापिभि' सिद्धिकामदै' ॥
बोधितत्त्वलिप्सुरिति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतंसकात् महायानवैपुल्यसूत्रात्
आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पात् चत्वारिंशतिम
महाकल्पराजविसरात्
सर्वकर्मसाधनोपयिक
परिसमाप्त इति ।

अथ त्रिचत्वारिंश पटलविसर ।

अथ भगवा शाक्यमुनि पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य, मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री ! त्वदीये मण्डलविधाने सर्वकर्मेषु सर्वतन्त्रमन्त्रेषु आह्वानन विसर्जन जप नियम होम साधन रक्षाविधानादिषु सर्वकर्मेषु महामुद्र एक एव महावीरमसह्यवीर्येषु समुद्रकोऽभिभाषित चाप्यनुमोदित च कतम च तत् ॥

शृणुस्व मञ्जुरवा श्रामां गम्भीरार्थमुदारजी ! ।
य बध्वा जापिन सर्वे ॥

महामुद्रां महापुण्यां महामङ्गलसम्मतम् ।
महाब्रह्मसम पुण्य पवित्र पापनाशनम् ॥

महाक्षेमङ्गम श्रेष्ठ निर्वाणपदमच्युतम् ।
शिव शान्त तथा ज्येष्ठ शीतीभूत परायणम् ॥

सर्वमुद्रेश्वर ख्यात सर्वमुद्रेषु मूर्धजम् ।
सर्वतन्त्रेश्वर नाथ ख्यात त्रिभवालय ॥

ऊर्जित च त्रिधा दिव्य भौमान्तरिक्षयावपि ।
साक्षाद्बुद्धमिव चिह्न सर्वसत्त्वाश्रय विभुम् ॥

सपुष्टत्रिभवे नित्य सर्वमुद्रैस्तु मुद्रणात् ।
रक्षार्थे जापिना नित्य सर्वकर्मेषु मन्त्रिणाम् ॥

रक्षोघ्नमगद ख्यात मङ्गल्यमघनाशनम् ।
उत्कृष्ट सर्वकर्मेषु दुष्टसत्त्वनिवारणम् ॥

दुर्दान्तदमको लोक महामुद्राऽय प्रगीयते ।
सर्वमन्त्रेषु युक्तो वै त्रिज मगतामन्त्रिणाम् ॥

ह युविघ्नान स सर्वत्र सर्वकर्मषु मन्त्रिणाम् ।
त्रिधा योनिगतां मन्त्रामाकाह्यति तत्क्षणात् ॥

पुनर्नयति तां लोक पतनोशयन हि ताम् ।
पातयत्येव सर्वत्र कृत्स्ना चैव महीतल ॥

पन रीठयत मुद्रा बन्धनार्थ ग्राह्मि कि्य ।
पाडना मान्ना मुद्र शोषणा र्थ तमन्यथा ॥
पार्जीतान्त स्याता मा नणा त्रगयगाउगे ।
शा तिकेप न कर्मपु महामुद्राऽय प्रयुज्यते ॥
शुभा । गतम ताणा शुद्धा त्रिमात्पापना ।
सर्वोत्पमारता लाक प्रसिद्ध गतमग्रत ॥
लोकिकाना च मन्त्राणामध्या लोकोत्तरास्तथा ।
श्रेष्ठा' मवकर्मार्थ तथा शान्तिकपाष्टिके ॥
नित्य क्षेमङ्गमो मुद्र प्रयुक्त सर्वगनिमि ।
नित्याऽयमपराजितो मक्त ग्र सर्वम त्रस्त याजित ॥
परम्परास्था भूतकोटिश्च धर्मतात्वेश्वरो निजा ।
अनक्षरोऽभिलाप्यश्च अक्षरो नि्यमश्वरो ॥
धर्मनैरात्मभूतस्य अभूतो भूतमुद्भव ।
विरजस्को नेज्ज्यश्च निष्ठो शून्य स्वभावत' ॥
अरनिष्टस्तथा ज्येष्ठ शुभो निर्वाणगामिन ।
प थानोऽनुत्तरा बोधो प्रत्येकार्हत सम्भवा ॥
धमर्मेयस्तथा शा त नि गुण ग यवाास्त ।
तत्त्वार्थपरमार्थज्ञ उभयार्थार्थपूरक ॥
महामन्त्रो महोजस्क सर्वबुद्ध गणाद्रि ॥ ।
महाथा महावीय सनवीरो महाद्भुत ॥
+ + + + + + सर्वकर्मावशावर ।
अनेकाकारारूपत अनेकाकारसम्भवम् ॥
सर्वाङ्गपत्विद् वयमशेषा शेषाप्रिकम ।
ज्ञान नेय महा ज्ञेय विशुद्ध मर्विकाजितम् ॥
सर्वभूतसुगम्य य प्रत्येकार्ह त पूजितम् ।
महामुद्रोत्तम धर्म अच्युत यत्युत्तमम् ॥
आया तानन्तु ा ज्ञा पर वश मानाग ।
महाद्भित स्मये मे यस्शाणा प्रमाणात ॥

सरित् कूपे पुलिन [illegible] देवमन्दिर[illegible] ।
मारारेर्भवने [illegible] ॥
विजने सिक्तसम्पे पु[illegible]भूमि[illegible] ।
सुगन्धगन्धोदका[illegible] ॥
प्राङ्मुख उदङ्मुख [illegible] ।
दक्षिणे रौद्रकर्मार्थं [illegible] ॥
श्रीसौभाग्यवश्यार्थं[illegible] ।
पश्चान्मुख तु [illegible] ॥
उच्चाटने यदा[illegible] क्रुद्धे [illegible] ।
अध. पाताल [illegible] ॥
शुचिदेहसमाचार' शुचिप[illegible] ।
तदा मुद्रवरं युञ्ज्य[illegible] ॥
उभौ च हस्तौ [illegible]नम् ।
शुचिताय सदा [illegible]निर्जितो ॥
नवारिस्रुते शुचे [illegible] पुजिते ।
सयोज्येथ मुष्टिस्था [illegible] ॥
ईषिच्छुषिरौ [illegible] ।
उभयाङ्गुष्ठमभ्यस्थौ [illegible] ॥
[illegible] हृदया[illegible] ।
दर्शयेत् सर्वकर्मषु [illegible] ॥
सर्वभूते [illegible] ।
एष मञ्जुरवो [illegible] ॥

बोधिसत्त्वपिटका[illegible] आर्यमञ्जुश्रिय
मूलकल्प[illegible] द्वितीय
सर्वकर्मा[illegible] महामुद्रापटल
विसर [illegible] ॥

अथ चतुश्चत्वारिंश पटलविसर ।

अथ खलु भगवां शाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य सर्वतथागतधर्मवरोत्वचिन्त्यगुणव्यूहालङ्कारभूतकोटिनियुतसङ्ख्येयजिनमुद्रामुद्रित सर्वसत्त्वचिह्नभूत मुद्रापटलपरमगुह्यतम सर्वलौकिकलोकोत्तरश्रेयसमन्वत अकल्पविकल्पित सर्वसत्त्वैः परमार्थदर्शनपथप्रवृत्तिभूतं सर्वमन्त्रसर्वसज्ञासाधारणभूतमिहैव जन्मनि सर्वसत्त्वाना सर्वाशापारिपूरक सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानामाराधनपरसुखहेतुकबोधिसम्भारपरिपूरणनिमित्तम् आह्वाननविसर्जनगन्धपुष्पधूपसर्वमाल्योपहाराविद्याविद्यावेशनदर्शनसर्वकार्यार्थसाधनसर्वदेवनागयक्षगन्धर्वासुरगरुडाकिन्नरमहोरगयक्षराक्षसपिशाचकूष्माण्डरौद्रसौम्यमात्रदमकाध्यक्षभूताधिपति सर्वकार्यस दर्शनज्वलनाकाशगमनान्तर्द्धानवशीकरणबोधिसम्भारनिमित्ताश्चर्याद्भुत सर्वमन्त्रतन्त्रार्थानुनीत सर्वविद्याराजनमस्कृतं सर्वविद्यासाधक सर्वबुद्धमात्रामाश्रित यथेप्सितार्थसत्त्वमनोरथापरिपूरक सर्वासां सर्वमन्त्राणां दृष्टधार्मिकहेतुनिष्पादक सक्षेपतो यथा यथा युज्यते, यथा यथा साध्यते तथा तथा साधयते । एषा मञ्जुश्री ! परमार्थपटलसर्वबुद्धानां परमार्थगुह्यतम भाषिष्ये । पूर्व भाषितवां सर्वबुद्धैः भाषिष्यन्तेऽनागता बुद्धा भगवन्तः । एतद्वह भाषिष्ये, तच्छ्रूयतां महासत्त्व ! भाषिष्ये । तच्छ्रूयतां महासत्त्वं ! भाषिष्ये । साधु च सुष्ठु च मनासि कुरु मञ्जुरव ! मनोज्ञमतिभानवां वक्ष्येऽहं वक्ष्येऽहमिति ॥

शाक्यसिंह नरश्रेष्ठो सम्बुद्धो ऋषिसत्तम ।
सत्त्वमर्थमभिज्ञाय परमार्थार्थदर्शनम् ॥

गुह्यमात्रार्थमुद्रा वै भाषसे मुनिपुङ्गव ! ।
शुद्धावासपुरे रम्ये शुद्धसत्त्वसमाश्रिते ॥

महापर्षद्वरे श्रेष्ठे वीतरागालये तदा ।
भाषिते कल्पराजे तु मञ्जुभाषीततरिवते ॥

बुद्धपुत्रैस्तदामात्ये परमात्थविदैर्विदै ।
शाक्यसिंहस्तदा आह शृणुध्व पर्षत् कथ ॥
बुद्धपुत्रस्तथा ज्येष्ठ महायानाग्रधर्मिण ।
नाम्ना सम तभद्रो वै इत्युवाच गिरा वराम् ॥
बालरूपी महारूपी कुमारस्त्व वर्ण्यसे जिनै ।
शाक्यस्य कुलजा दक्ष श्रोणां बुद्धा निरीक्ष्यते ॥
त्वं हि विश्वमहाप्राज्ञ लोकानुग्रहकाम्यया ।
त्वदीयं कल्पविसर मुद्रामुद्रित त्विदम् ॥
अध्येषय महावीर ! बुद्धपुत्र ! महर्द्धिक ।
सारभूत कल्पस्यास्य महर्द्धिकम् ॥
एवमुक्तस्तु वीरेण बुद्धपुत्रेण धीमता ।
मञ्जुर्मा त्वरितो जात बालक्रीडाभिनिर्मित ॥
प्रणम्य सुगत नाथ जगदेका तचक्षुषम् ।
उवाच मधुरां वाणी करुणार्द्रम्रेडितेन तु ॥
कथयेयु भगवां बुद्ध प्रज्ञाबलतत्त्ववित् ।
कथ तु सर्वमन्त्रा वै सिद्ध्यन्ति जपिना ध्रुवम् ॥
कथ वै ह्यविकल्पेन अमोघान गच्छन्ति प्राणिनाम् ।
सिद्ध्येयुः क्षिप्रजप्ताभि' सर्वात्थपु न योजिता ॥
आ भवाग्राच्च ससारादा वीच्यान्ताश्च नारका. ।
एतेष्वाश्रिता ये च प्राणिनोर्धत्रिधातुका ॥
आहूयन्ते निगृह्य ते आवेश्यन्ते च पश्यताम् ।
सर्वकर्मार्त्थयुक्ते च तुष्टिपुष्ट्यर्थकारणै. ॥
दशभूम्याश्रिता ये च सौगते वर्त्मनि स्थिता ।
बोधिसत्त्वा विबुद्धाश्च प्रत्येका वा बोधिमाश्रिताः ॥
वीतराग महात्मन आहूयन्ते सुपूजिता ।
समयैर्मन्त्रिभिर्युक्ता इमैर्मुद्रै. समुद्रिता ॥

[illegible] नापि [illegible]शीनम् ।
पूर्वोक्त[illegible] ॥

[illegible]सितापि वा ।
[illegible] नापि वणितम् ॥

[illegible]मुद्रसमीरिता ।
सिद्धि चापि [illegible] तथा मुद्रैश्च पूजिता ॥

[illegible]पूजिता ।
कुर्यात् [illegible] सिद्ध मुद्रा बुद्धसुतास्तथा ॥

[illegible]वाऽपि महात्मान [illegible] सिद्धिदा सदा ।
लौकिका [illegible] तथा [illegible] परे ॥

[illegible] गन्धर्वा अथ किन्नरा ।
असुरा सुरा [illegible] सर्वसत्त्वा त्रिधा स्थिता ॥

[illegible]पर्यन्तेषु दि[illegible] च ।
गतिपञ्चसु [illegible] युक्तायुक्ताश्च सर्वदा ॥

सिद्ध [illegible] तत् [illegible] इमैर्मुद्रै सुमुद्रिता ।
[illegible] विख्यात सुगतैर्मन्त्रज्ञैस्तु मुनिभि [illegible]मलम् ॥

[illegible] पञ्चोत्तमम् ।
सर्वबुद्धैस्तथा [illegible] सार्थमुदाहृता ॥

मुद्रा [illegible] सर्वबुद्धै प्रकाशिता ।
[illegible] हि [illegible] मञ्जुघोषस्य धीमते ॥

[illegible] सर्वजास्तु [illegible]गताम् ।
[illegible] कोशपूरणो ॥

पूरणार्थं तु म[illegible] मुद्राणां च महर्द्धिकम् ।
[illegible] लौकिकानां च सर्वदा ॥

मञ्जु[illegible] ।
[illegible] कुर्या[illegible] ॥

तुचिर्भूत्वा ... न वीयन्मुन्त्र ।
आद्यो हृत्वा ... कृत्वा ते रात्रश्रा ... ॥
आकाशनिष्ठाङ्गुष्ठा न्यस्ता ... था मातो ।
पञ्चश्चुचिरविन्यस्तो ... पर्यागमा भवेत ॥
शिर स्थाने ... यक्ता ... मूच्या ... अङ्गुष्ठं ।
मुद्रा एकवीरा तु ... स्थानेष ... ॥
कन्यसाङ्गुलिरन्यत्र ... मुष्टिबद्धा मध्यमौ न ... ।
अङ्गुष्ठौ सूचिता उभा ॥
त्रिसूच्याकारमयायामा ... मुद्रमुदाहृता ।
सर्वाङ्गुलिभिर्युक्ते ... सुषिरसम्भवं ॥
शिर स्थाने सदा ... भवेत् ।
स एव उच्छ्रिताङ्गुल्या ... सङ्कुचिताग्रको ॥
महावीरा तु सा ज्ञेया महामुद्रा महद्गिरा ।
एते पञ्च महामुद्रा ... ॥
निर्दिष्टा सर्वमुद्राणां ... ।
ज्येष्ठा मुद्रमुत्पत्तिनां ... मुद्राणाम् ॥
लोकोत्तरां तु ... लौकिका ... ।
... पञ्च महामुद्रा ... सिद्धि ... ॥
सुसिद्धा ... ।
मञ्जुघोषस्य ... ॥
यावन्ति ... ।
मुद्रा मद्गा ... ॥
मञ्जुघोषस्य मुद्रा महापुण्या ... ।
य ... महामन्त्रा ... ॥
महामुद्रायतनम ... ।
सदा यज्ञ ... कर्मणाचरेत् ॥

तादृशेन तु युक्तेन सत्त्वेनैव सुयोजिता ।
मुद्रेय कुरुते ह्यर्था यथेष्टां चापि पुष्कलाम् ॥
उपदेशाच्च सिद्धांश्च मतिम नाऽर्थसाधका ।
आचार्यसम्मता लोके शिष्या ग्राह्यास्तु सर्वदा ॥
विधिवत् कर्मदृष्टेन पुरुषेणेह भक्तित ।
महायानगतैर्नित्य मुद्रेय सम्प्रयुज्यते ॥
सर्वेषां तु मुद्राणां त्रिधा मन्त्रेषु योजिताम् ।
अग्रा ह्यग्रतमा लोके एते मुद्रा प्रभावत ॥
सिद्ध्यर्थं सिद्धिकामानां तथा मन्त्रै सुयोजिताम् ।
क्षिप्रमर्थकरा ह्येते सर्वसौख्यफलप्रदा ॥
मञ्जुघोष स्वय तिष्ठेन्मुद्रैरेतै समाहित ।
यस्मि स्थाने तु बध्यैता स्वय मञ्जुरव सदा ॥
रक्षा ह्यग्रा प्रकल्पीत जिनपुत्रो महर्द्धिक ।
बालरूपी महात्मा वै विश्वरूपी महर्द्धिक ॥
बहुरूपी च सत्त्वानां मुद्रारूपी थ देहिनाम् ।
बालिशाना तु सत्त्वाना ससारार्णवचारिणाम् ॥
तेषामर्थकर क्षिप्र मुद्रारूपेण तिष्ठते ।
मञ्जुघोषस्य शिरजा० सत्वमूर्ध्नि प्रतिष्ठिता ॥
सर्वार्थसम्पदा ह्येते जप्तमात्रैस्तु योजिता ।
मूलमन्त्रेण सयुक्ता हृदयस्यानुगतेन वा ॥
सर्वे सौगतिभिश्च मन्त्रैभिश्च सुयोजिता ।
ये तु अब्जकुले मन्त्रा वज्रिणे चापि कपर्दिने ॥
सर्वैश्च लौकिकैश्चापि मुद्रैर्युक्तार्थफलप्रदा ।
एते पञ्च महामुद्रा मन्त्रयुक्तार्थफलप्रदा ॥
त्रिकल्प्या मन्त्रगतां त्यज्य मुद्रैर्वाथ फलप्रदा ।
महारक्षा महापुण्या बद्धमात्रेण देहिनाम् ॥

स्मरितैश्चेभिर्महामुद्रैर्महारक्षा विधीयते।
क' पुनर्जप्तमात्रैस्तु मन्त्रमुद्रासमाश्रितै ॥
यावद् वा जापिन' सर्वे नियत बोधिमाप्नुयात्।
अपर तु महामुद्रा शूलपङ्क्तिसमम्भवा ॥
महाशूलोऽथ मुद्राणां घोरदारुणमुच्यते।
क्रोधराजेन मुख्येन यमा तेनेह योजिता ॥
करोति विविधां कर्मा दारुणां प्राणराधिनाम्।
महाभयप्रदां मुद्रां विपस्यस्यापि महात्मने ॥
दुष्टसत्त्वां विनाशाय सम्पान्तृभवालये।
तैरेव योजिता म त्रा विविधां मुद्रमाश्रता ॥
तेषां विनाशनायैव सृष्टा जिनवरै सदा।
मन्त्रचर्यार्थयुक्तायाः शासनार्थाय कल्पिता ॥
विहिता लोकनाथैस्तु मुद्रा त त्रात्थदर्शना।
दुष्टसत्त्वप्रयुक्तानां गरकिल्विपरोगन्गाम् ॥
तेषां निर्नाशनार्थेव उक्तां सर्वार्थकर्मिकाम्।
यमशासननाशाय मृत्युपाशाय माक्षणा ॥
नित्य प्राणहरा मुद्रा प्रयुक्ता म न्त्रयोजिता।
यमव्रतहरा पुण्या म न्य्र नाशनी स्मृता ॥
यमशासननीतानामानेता प्राणदा स्मृता।
सर्वरोगविनाशार्थं यमस्यापि भयप्रदा ॥
मुनिमुख्यैस्तथा युक्ता प्राणस ारणी हिता।
शासनेऽस्मिन् प्रसन्नानां हिता रक्षा विधीयते ॥
सफला नाशनी दुष्टां गीता मञ्जुरवे हिता।
सर्वार्थप्रापणी देवी महामुद्रा प्रगीयते ॥
महाप्रहरणे त्वाहु' अपरा मुद्रपरावरा।
तथैव हस्तो सन्यस्य तर्जन्यौ पाशसम्भवौ ॥

न यसौ मन्त्रयन्नित्य मुष्टियागार योजितो ।
हस्तौ सम्पुटनी नित्यो अनुष्ठावुन्निहितावुभौ ॥

एष मुद्रा महापुण्या महाशक्ते समागता ।
विविधा लोकनाथैस्तु विचित्रप्रहरणोद्भवा ॥

यो यस्य चिन्तयज्जापी शस्त्रो प्रहरणानि वै ।
तेनैव च्छिदयत् गात्र विश्वोत्पादाच्च तत् भवेत् ॥

नियत नाशयेच्छत्रु मुद्रा मन्त्राश्च योजिता ।
निहन्याच्छत्रुगणां सर्वाम त्राश्चापि महर्द्धिकाम् ॥

यमदूतगणां विघ्नां ग्रहांश्चापि समातराम् ।
पूतनास्कन्दरुद्रश्च प्रेतांश्चापि महर्द्धिकाम् ॥

जप्ता वैवस्वतां तारां कृत्स्नां चैव सर्वामपाम् ।
यमान्तकक्रोधराजेन नान्य मन्त्र प्रयोजयेत् ॥

मुद्रैरेतै प्रयुञ्जीत महाशूलसमैस्तदा ।
सत्र वैवस्वत हन्यात् कः पुनर्भुवि मानुषाम् ॥

सर्वप्रहरणी मुद्रां सर्वदुष्टां विनाशिनीम् ।
विहिता लोकमुख्यैस्तु सम्बुद्धैर्द्विपदोत्तमैः ॥

तथैव हस्तो सन्यस्य मध्यमां भ्रत्य कारयेत् ।
तथैव हस्तो कृत्वेह मुष्टियोगन कारयेत् ॥

अङ्गुष्ठाग्रौ तु पीडितौ ।
सुषिरानाकुलिप्रयुक्तौ मध्याङ्गुल्यसमुन्नितौ ॥

सूचिकाग्रौ तथा नित्यौ तर्जन्याङ्गुलिमाश्रितौ ।
एषा मुद्रा वरा घोरा शक्तेत्याहुर्मुनिवरा ॥

महाशूला भवेत् साधु तर्जन्याकुञ्चितावुभौ ।
विसृतै पट्टिशा ज्ञेया महामुद्रवरा परा ॥

तदेव मङ्कुचाग्रौ तु अङ्गुल्यास्त्रिभिरुच्छ्रिता ।
एष सा त्रिशूलमुद्रेति प्रवदन्ति मनीषिण ॥

विचित्रप्रहरणा ज्ञेया अकुशाकुभयाचित्रगो ।
महाशूलसमा ह्येते महावीर्या भयानका ॥

पापसत्त्वविनाशाय तत्रऽस्मि मञ्जुरवे वर ।
दुर्दान्तदमिता ह्येता महामुद्रानुवेष्टिता ॥

रौद्रप्राणहरा ते विकृताकारसम्भवा ।
महाघोरतमा रौद्रा महाकरुणमाहिता ॥

महाघोरवरा ज्येष्ठा बहुरूपिण्य प्रकाशिता ।
सर्वत्र जापिना बुद्धा जरा व्याधिवराजना ॥

विचरन्ति इमा लोके सविद्धा जापिन सदा ।
विहिता मृत्युनाशाय सम्बुद्धमुनिपुङ्गवे ॥

जराव्याधिविनाशिन्य मृत्युनाशाय सृजन् ।
योजिता मन्त्रिभि क्षिप्र कृता तस्यापि भयानका ॥

सृजत् प्रभुर श्रीमा शुद्धावासपर वर ।
मुनिसत्तमजे मुद्रा शाक्यसिंहे नरोत्तमे ॥

न बुद्धा प्र न भाप ते न मुद्रा परकर्मिणाम् ।
सत्त्वकारणत्वात्सम्यान सर्वज्ञार्थप्रपूरणा ॥

ऋद्धिविकुर्वणा था वा वा गम्भीरकारणा ।
उपायसत्त्ववनया महायानाग्रनियाजना ॥

महासंसारपूरणा ।
अधिमुक्ति वसा सत्त्वा म वमुद्रामुन्नाहताम् ॥

आकाश चेति या वदा न वद्वा यानाय कल्पिता ।
नि प्रपञ्चार्थयुक्तानां कुन मद्रूपगावरप ॥

धर्मधातुसमा निष्ठा भूतकान्तिसमा च या ।
मन्त्रयुक्ताना निष्ठा मद्रा समद्रिता ॥

कथयन्ति भवाङ्गाना मुक्त्यर्थं हेतवा सदा ।
सर्वज्ञमुद्रमाख्याता सर्वज्ञाना प्रपूरणा ॥

युक्तियुक्तार्थपूजार्थं मद्रामुद्रमुदाहृता ।
बुद्वैश्च बुद्धपुत्रैश्च अचिन्त्याचिन्त्यगोचरै ॥
सर्वज्ञदर्शिना मद्रा उष्णीषाद्या प्रभाविता ।
अवलोकितमुद्रा तु वज्रपाणेश्च लोकिका ॥
कथिता कथयिष्यन्ति श्रेयसार्थं हि देहिनाम् ।
यावन्त बुद्धसुतैर्मुद्रा मनिश्रेष्ठैश्च भाषिता ॥
सर्वार्थपूरणा मुद्रा प्रभावाचिन्तचिंतिता ।
विकल्पार्थं हि भूतानां त्रिधा मन्त्रास्तु भाषिता ॥
एक एव भवे मन्त्र' यो बुद्धैस्तु भाषितः ।
सौगतार्थं तु म त्राणा मन्त्रो ह्येक' प्रगीयते ॥
उष्णीषाधिपति श्रीमां एकवर्णाथ वि सदा ।
चक्रवर्ती भवेन्नित्य तकारो रेफसयुत ॥
ऊकारसहिता नित्य युक्तोऽथ प्रगीयते ।
स भगचक्रिण. श्रीमां बुद्धानां मूर्द्धजो वरः ॥
आपर म त्रमित्याहुर्बुद्धपुत्रस्य धीमत ।
प्रभावात् तत्समो ज्ञेय. मकारोऽन्यार्थे गीयते ॥
मञ्जुघोपस्य विख्यात हृदयोऽय बुद्धमूर्ध्नजः ।
प्रभावातिशयो ज्ञेय महापुण्य महर्द्धिक. ॥
सर्वार्थपूरणो मन्त्र ।
मुद्रा पञ्चशिखोपेतौ उभयार्थार्थपूरणो ॥
मुद्रा पञ्चशिखा वापि मकारे चापि योजितौ ।
परमार्थ बोधयेच्चार्थं इहैवार्थं तु भोगदो ॥
अपर मन्त्रमित्याहु ।
जकार रेफसयुक्त अवोष्मार्थपूजितम् ॥
एप मन्त्रवरो ह्यग्र अब्जकेतोऽथ मूर्ध्नजः ।
मुद्रे पद्मवरे युक्तो आर्यां पुष्ट्यार्थजान्मिनाम् ॥

जापिनां कर्मसिद्धिं तु कुर्यात् सर्वार्थसम्पदाम् ।
अपर वज्रिणे म त्रा , द्वार गाहमर्भजम ॥
एप मन्त्रवरा ह्यग्र चण्डाऽ गायत ।
प्रयुक्तो वज्रालयं मुद्रे कुर्यात् मायाथंकामिणाम् ॥
दुर्दान्तदमको घोरो म त्रोऽय नाशहतव ।
उक्तार्थं शासनार्थं च यथाश्त विधिमाचरेत् ॥
न कुर्यात् पापकर्माणि सत्त्वनिग्रहमादरात् ।
न योजयेत् मन्त्रवर नित्य साम्यसत्त्वेपु नित्यश ॥
नापराध्येऽल्पदोपेण सत्त्वनाशयतात्सृजेत् ।
न कुर्यादादरात्मोहादल्पदापेषु ज तुषु ॥
शासने दुष्टचित्ताना अप्रसन्ना प्रसदनाम् ।
विनयार्थं तु सत्त्वानां दमनार्थं पिशिताशिनाम् ॥
निग्रहार्थं तु दुष्टानां सौम्यसत्त्वप्रसादनाम् ।
उक्तो म त्रवरो ह्यग्र' न कुर्यात् प्राणान्तिक कदा ॥
सर्वलोकिकम त्राणां वज्रिणे च महद्धिकाम् ।
अग्रो म त्रवरो ह्युक्त' सर्वलौकिकदेवताम् ॥
अपरो मन्त्रवरो ह्येप सर्वलाकिकदेवताम् ।
म त्राणां मूर्ध्नजो ज्ञेय' शिव एकाक्षरो ह्यन ॥
ई वर' सर्वलोकाना म त्राणा तु लाकिका प्रभु ।
परमेश्वरमित्याहु स्वकारा ता विदुर्बुधा ॥
सर्वमन्त्रास्तु गीय ते यावन्त्यो लौकिका स्मृता ।
सर्वे ते यत्र वै मन्त्र निबद्धा सर्वत्र पूजिता ॥
विहिता मुनिवरै ह्येता मुद्रा सर्वत्र योजिता ।
मता शिवतमा श्रेष्ठा लौकिकाग्रा समाहिता ॥
ईश्वराद्यान्तर्भता वै विपश्यग्रहमातराम् ।
कटपूतनयक्षाद्या राक्षसां पिशिताशिनाम् ॥

गरुडं रजनिण्णा ग ब्रह्मण आप कीर्तिता ।
मुद्रा मोता समाख्याता दुर्दां तस्यापे हिता ॥
प्रशस्ता मञ्जुश्री ख्याता मद्रा ख्याता मनीषिभि ।
रक्षारेपणभूताना आक्रष्टा हितवाहिनाम् ॥
विविक्ते तु सदा देश शुक्लपुष्प सुशोभिते ।
सुधष्ट सिदश धेत्तु ध्वतश स्नस्नकम ॥
जातीकुसुममालाभि अभ्यर्च्य सुगत प्रभुम् ।
शाक्यसिंह महापुण्य सर्वमन्त्रेश्वर विभुम् ॥
सर्वज्ञ सर्वदा भक्त्या प्रणिपत्य तथागतम् ।
ध नताथ च व्यास्य वाजेण चापि शक्तित ॥
मञ्जुश्रिय महा मान्य ममात्मेश्वर गुरुम् ।
सर्व बुद्धसुतां बुद्धा अनुपूर्व्या समाहित ॥
कुशविण्डे पल्लव चेव सक्षीरे साद्र सुशोभन ।
उपविष्ट प्राङ्मुख शुचि ॥
उदङ्मुख शान्तिकर्म तु पश्चान्मानने न मुखे ।
न कुर्यु सर्वकर्माणि यथान्यतमाचिराम् ॥
प्रवृत्त सर्वभूतेषु दयात्मा मुद्रकर्मणि ।
सर्वत्र योजिता मुद्रा कुर्यात् सर्वसाधनम् ॥
पूर्वाभिमुखे पौष्टिक कर्म मन्त्राणामानयने ध्रुवम् ।
पश्चान्मुखे तु कुर्वीत वश्यार्थं सर्वभातिकम् ॥
उदङ्मुख शान्तिक वि न्यान् सर्वव्याधिप्रणाशने ।
दक्षिणे पापकर्म तु न कुर्यात् प्राणान्तिक सदा ॥
ऊर्ध्व विघ्ननाश तु उक्तिप्रोक्तमसिद्धिद ।
असुरपुरे कर्म पाताला सिपते तदा ॥
अधोमुखश्च कुर्वीत सर्वत्राप्रतिपूजिता ।
विदिक्षु च सर्वत्र यथा यथा च समाप्तता ॥

तेषु तेषु च कुर्वीत मिश्य ते सर्वदेहिनाम् ।
कुर्यात् सर्वत्र मुद्राणां विधिहोमसमा जपी ॥
तत्रस्थां सिद्धिमायाति न मन्त्रा अपि मुद्रिता ।
विधि श्रेष्ठ कथ्यतां तां निबोधताम् ॥
शुचिर्वाऽशुचिर्भूत्वा सुखशोभसमाहित ।
इमां मुद्रां प्रयुञ्जीत सर्वार्था च सुसर्वाधिकाम् ॥
हस्तावुद्धृत्य गन्धैश्च श्वेतचन्दनकुङ्कुमे ।
सुधूपै माल्यइङ्गहितै कर्पूरागरुचन्दनै ॥
युक्तिकुङ्कुमसुगन्धैश्च कुर्यादेमवरं विदा ।
निवेद्य विधिना कर्मां आचरेद विधिवत् सदा ॥
आचरेत् पूर्वनिर्दिष्ट कर्म सर्वत्र कल्पभाषितम् ।
प्राङ्मुखोऽथ ततो भूत्वा उभौ हस्तौ सुसम्पुटौ ॥
मिश्रीकृता ततोऽन्योन्या अङ्गुल्या वणित स्थितौ ।
मध्यमौ कन्यसौ ज्येष्ठौ अनामिकाग्रौ च योजितौ ॥
अङ्गुष्ठौ निश्चलौ ज्ञेया समा चापि प्रतिष्ठिता ।
शिरस्थाने तदा कुर्या ललाटदेश तु भक्तित ॥
नमस्कार तथा मन्त्र पदानाम गानि ।।म् ।
ॐ वागयन्त नम । वाक्य स्वाहाकारवर्जितम् ॥
हुङ्कारापगत श्रेष्ठ फट्कारापगत सदा ।
पवित्र मङ्गल ज्येष्ठं हृदय तु मन्त्रा जपत ॥
एष मञ्जुवर! श्रेष्ठ बालरूपिकुरूपिणे ।
पश्चा मे विश्वरूप तु हृदयाऽय महात्मन ॥
षडेते षडक्षरा ज्ञेया मन्त्रा श्रेष्ठा हृदयात्तमा ।
तेषामग्रतरा ह्येषा प्रवृत्त सर्वकर्मसु ॥
इद मुद्रोत्तम मन्त्र कुर्यात् सर्वकर्मसु ।
मूर्ध्नि स्थाने ततो दत्त्वा ललाटदेश तु युक्तित ॥

मध्यमाङ्गुल्य तु चालेद् वश्यार्थं सार्वभौतिकम् ।
अङ्गुष्ठाग्रावुभो नाम्यो आकृष्टार्थं च देवताम् ॥
तेनैव विसृतो नित्यं विसर्ज्यं स च देवताम् ।
मध्यज्येष्ठौ तथा श्रावकांश्च मुनिवरम् ॥
तर्जन्यौ कुञ्चितो नित्यो बोधिसत्त्वा कुलिशाह्वनाम्
दशभूम्येश्वरा ये च आह्वय ते च सशयम् ॥
कन्यमाङ्गुलिसयुक्ता आकुञ्च्यात् समाह्वये ।
यक्षराक्षसप्रेतांश्च कूष्माण्डा कटपूतनाम् ॥
दैत्यदानवसङ्घांश्च यक्षिण्याश्च धनप्रिया ।
मातरत् कुरुत ह्येता मुद्रेय सम्प्रपूजिता ॥
अर्थानर्था तथा नित्यमिष्टानिष्टा फलप्रदाम् ।
महामुद्रेति विख्याता गीयते तथागतैर्ध्ये ॥
एष मुद्रमहामुद्रा बद्धा मन्त्रेषु पण्डित ।
अधृष्य सर्वभूताना भवते नात्र सशय ॥
दूराद दूर नमस्यन्ति सर्वेविघ्नविनायका ।
महाब्रह्मसम पुण्य नियत चाधिमवाप्नुयादिति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतसका महायानवैपुल्यसूत्रात्
आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पात् द्विचत्वारिंश
तिम महामुद्रापटलविसर
परिसमाप्त इति ।

अथ पञ्चचत्वारिंश पटलविसर ।

अथखलु भगवां शाक्यमुनि पुनरपि मञ्जुश्रिय कुमारभूत मामन्त्रयते स्म । सर्वां च शुद्धावासभवनसन्निपतितां देवगणानाम न्त्रयते स्म । शृणन्तु भवन्तो देवसङ्घा ! मञ्जुश्रियस्य कुमारभूतस्य महाकाद्धिविकुर्वणप्रातिहार्यविक्रीडितचेष्टितशाठम्यरूपनिदर्शनय थाशयत्वस न्तोपणमहायानाग्र यर्मप्रापण सत्त्वपाकमयोजनमुद्राम त्रप भावतत्रसत्त्वयोजनमभिप्रायसम्पूरणार्थं मुद्रापटल परमगुह्यतम सर्वम न्त्रत न्त्रकल्पेषु वजिभूतं सारभूत परमरहस्य महागुह्यतम परमोत्तरत- न्त्रेषु सर्वलौकिकलोकोत्तरेषु अप्रकाश्य परमगोप्य नाशिष्याणां च देयम् अश्राद्धानामनुत्पादितबोधिचित्तानां मत्सरिणाम यतीर्थायतनभ क्तयाना महायानाग्रयर्मविद्वेषिणा सर्वमन्त्रत न्त्रेषु अगारवजातानाम् । एतेषां प्रकाश्य अन्येषा प्रकाश्यमिति समयज्ञाना बुद्धशासने प्रतिष न्नानां सुरूपसुरूपश्राद्धमतिकल्याणचित्तमहाशानमहात्माहा सर्वमन्त्रेषु च सगौरव सर्वबुद्धबोधिसत्त्वेषु प्रत्येकबुद्धार्यश्रावक सर्वदेव सब्रह्मचारी सप्रतीमान्रजातेषु सत्त्वेषु महासत्त्वाहमर्बन्द्रेषु गकल्मसत्त्व गात्वोत्तार- णाभ्युद्यमोद्यतेषु महाकारुणिकेषु क्षान्तिसारम्भस्मृवचस्केषु सत्त्वष्वेते- षां देयमन्येषामदेयमित्याह च ॥

एक मुद्रागण श्रेष्ठ प्रयुक्तो मन्त्रयोजित ।
करोति कर्म विविधा मनेष्टा मनुयोजिता ॥
जापिभि सर्वकाल तु प्रयोक्तव्य' सिद्धिमिच्छता ।
नाम्ना त्रैलोक्यविख्यात बुद्धै' अजित सदा ॥
श्रीमम्प रया शेष र्शा तः सर्वजन्तुभि ।
श्रीव सा नाम मद्राऽर्ग्य प्रमुग्नाऽप्रशो श्रुति ॥
मुद्राणामष्टशत ज्ञेय मञ्जुघोष! शृणाहि मे ।
पुरा जिनवरैर्गीत बुद्धपुत्रैश्च धारितम् ॥
अह वक्ष्ये प्रत्यह वर्तमानमनागतम् ।
अर्थार्थं समनुमोचे रक्ष्येऽह भुवनत्रये ॥

मञ्जुघोषस्तथा दृष्ट्वा उवाच वदतां वरम् ।
देशय तु महात्मानो बुद्धा सर्वत्र पूजिताः ॥
य श्रुत्वा पुरुषा प्राज्ञा नियत बोधिमाश्रये ।
गवर्णां तु मत्रचार्णां जपहोमव्रते स्थिताम् ॥
धव य वास्तु सिद्धन्त्यबुरिमैर्मुद्रैस्तु मद्रिता ।
अ येष्येऽह महावीर शाक्यमिह नरोत्तमम् ॥
अस्माक सत्त्वमर्थाय धर्मकोशार्थपूरणम् ।
महायानाग्रवमार्थं म त्रचर्यार्थसाधक ॥
दुर्दा तदमक पुण्य पवित्र पापनाशनम् ।
देशय तु महावीरा पम्ल मद्रमम्भवम् ॥
पूरणार्थं तु मुद्राणा सूचनार्थं तु देवताम् ।
अनुकम्पार्थं तु जापिनाम् ॥
एवमुक्त्वा तु मञ्जुश्री कुमारो बालरूपिण ।
निरीक्ष्य सुगतश्रेष्ठ सुखो मञ्जुरवस्तदा ॥
उवाच मधुरा वाणीं मुनिश्रेष्ठो विनायक ।
कलविङ्करुत श्रीमां मेघदुन्दुभिनि स्वन ॥
ब्रह्मस्वरेण वचसा वाचो मभ्याचचक्ष स ।
शृणोथ भूतगणा सर्वे कल्पार्थं मन्त्रदेवताम् ॥
समय सर्वदेवाना मुख्य मुद्राश्च देवतम् ।
समतिक्रान्तबुद्धैस्तु प्रत्येकार्हतसावकै ॥
क पुनरन्यमत्त्वैस्तु विद्यादेवतलौकिकै ।
एप मुद्रागणज्येष्ठ सर्वमुद्रेषु कथ्यते ॥
य तथा जापिन सर्वे नियत सिद्धयन्ति देवता ।
आदौ किसलय नाम्ना द्वितीय भवति मेखला ॥
तृतीय सुमेखला चैव चतुर्थी गुमागोद्भवा ।
पञ्चमी सङ्कलेत्याहुः षष्ठी रेखा प्रघुष्यते ॥

सुवर्णा सप्तमी ज्ञेया माला भवति चाष्टमी ।
नवमी अङ्कुशी ख्याता दशमी सप्तदशच्छदा ॥
एकादशी भवेत् कूर्मा मुद्रा वा द्वादशी भवेत् ।
कर्दमी त्रयोदशी चात्र पद्मो पञ्चदशी भवेत ॥
षोडशी तु भवेद् यष्टि मुष्टि सप्तदशी विदु ।
अष्टादश समाख्याता वज्रमाला प्रगीयते ॥
हेममालोनविंशा तु पद्ममाला थ विंशति ।
नागी नागमुखी चैव तृतीया भवति महामुखी ॥
वक्रा च वक्रसहिता छत्री भवति लोहिता ।
लोहिता चाष्टविंशा तु नीललोहितका सिनी ॥
ज्योत्स्ना जनि तामसा द्वात्रिंशा कथिता भुवि ।
तारा सुतारा तारावती कुमुद्वत्यपि ॥
घोररूपिणी विख्याता रात्री भयदा सदा ।
महाप्रभावेति विख्याता या मुद्रा शुभे लोचना ॥
सप्तत्रिंशतिमुद्रास्त सङ्ख्या ह्यपा प्रगीयते ।
श्वेता पण्डरा चैव एवला शामरा च या ॥
महाभयहरी देवी भवदा त प्रगीयते ।
अजिता अपराजिता च रा ।। जया विजया पराजिता ॥
साधकी साधनी चैव ।।रा श्वे ।।ि गीयते ।
घटकर्परमित्याहु गुग ।। गतिनार्ति ॥
पद्मो पद्मसुता चैव वज्री वज्रमालिका ।
स्त्रीसङ्ख्या गणो मुद्रे पुरुषाणां तु प्रगीयते ॥
भद्र मुद्रपीठ तु आसन शयन भुवि ।
स्वयम्भूशम्भुचक्रश्च कुलिशो मुसलस्तथा ॥
स्वस्तिको लिङ्गमुद्रश्च पक्षिराड गरुत्मान ।
मुद्रो गरुडध्वजो ज्ञेय, विशुद्धसवामव' ॥

ब्रह्मा पद्मोद्भव श्रीमां श्रीसम्पुट एव च ।
तस्य यमलमुद्र च मयूरासनमेव तु ॥
विदित सर्वदिग् धीमां कार्त्तिकेयार्थद' सदा ।
कुमारस्यानुचरो ज्ञेय मञ्जुघोषस्य ॥
तस्य मुद्र महावीर्य ता ता शक्तिधर' सदा ।
मयूरासनमुद्र तु तस्यैवैतत् प्रयुज्यते ॥
अनेन बद्ध्वा मन्त्रेण कार्त्तिकेयस्य युक्तित' ।
यावन्तो लौकिका मुद्रा शैवाश्चैव सवासवाः ॥
सर्वे भवन्ति बद्ध्वा वै वश्यार्थं हि प्रयुज्यते ।
एष मुद्रा करो ह्यर्थां पुष्कला साधु चेष्टिताम् ॥
प्रसन्नो बुद्धपुत्रस्य मञ्जुघोषस्य धीमत ।
बुद्धशासनमवतीर्णा बालरूपी महर्द्धिक. ॥
कार्त्तिकेयोऽथ विख्यात म त्रमुख्येऽथ लौकिके ।
सर्वेषां च प्रयोक्तव्यो बालिशानां विशेषत ॥
ग्रहमातरकूष्माण्डै गृहीता कटपूतनै ।
दैत्यदानवयक्षैश्च पिशाचोरगराक्षसै' ॥
क्रव्यादैर्मानुषैश्चापि नित्य चापि विमोक्षक: ।
रौद्रसत्त्वेऽथ दुष्टेभि' पिशिताशनव्यन्तरै' ॥
मुद्रितोभिश्च मनुजैर्मुद्राऽय सम्प्रमोक्षक: ।
सर्वसत्त्वार्थयुक्तश्च प्रयुक्त सुखद सदा ॥
सक्षेपेण तु उक्तोऽय विस्तरश्चैव सज्ञकम् ।
अपर मुद्र प्रवक्ष्यामि य बद्ध्वा सुखी भवेत् ॥
जापिन सर्वकर्मेषु प्रयुक्तस्याप्यमोघवाम् ।
नाम्ना बुद्धासनो नाम महामुद्रा प्रकथ्यते ॥
विस्तर. सर्वत त्रेषु पठ्यते तां निबोधत ।
य बद्ध्वा जापिन सर्वे नियत बोधिपरायणा ॥

क' पुन' सिद्धिकामानां भागालिप्सपरायणम् ।
पूर्वत्र चौक्षसमाचार' स्थित्वा च प्राङमुख शुचि' ॥
उभौ हस्तौ समौ कृत्वा अङ्गुल्याग्रसमाश्रतो ।
कुर्याद् विकासितौ चाग्रे उभावङ्गुष्ठनामिता ॥
मध्यमाङ्गुलिमाश्लिष्टो कुण्डलाकारचिह्नितो ।
पर्यङ्केनोपविष्ट तु नाभिदेशे तन्या यमेत् ॥
एष मुद्रावर श्रेष्ठ सर्वकर्मेषु योजित ।
उत्तमेषु च उत्तिष्ठे नाधमे म यमेऽपि वा ॥
क्षिप्रमर्थकरो ह्येष सिद्ध सर्वत्र युज्यते ।
महापुण्यो पवित्राऽय मङ्गल्यमघनाशन' ॥
सर्वपापहर पुण्य मुद्राऽय सिद्धिहेतव ।
द्वितीयमपर मुद्रा महामुद्रा प्रवक्ष्यते ॥
नाम्ना शत्रुञ्जयी नाम सर्वविघ्नविनाशिनी ।
यं बद्ध्वा शत्रव सर्वा वश कुर्यान्न सशय' ॥
सर्वेच्छोपमायान्ति गच्छन्ते वाथ नाशताम् ।
रागो द्वेषश्च मोहश्च स्वपक्ष' सगणै सह ॥
लोभमात्सर्यमानश्च विचिकित्सा कथकथा ।
प्रमादो माया कौसीद्य सा येन्या कुमार्गता ॥
मिथ्यादृष्टिदृशो माने व ते स्तम्भे च लुब्धता ।
दशा कुशलपथा ह्यमा सर्व ते शत्रव स्मृता ॥
एष शत्रुगण प्रोक्तो बुद्धैर्बुद्धसुतैस्तथा ।
एष मार्गेष्ववस्थाभि प्राणिना य च मानुषा ॥
बुद्धशासनहन्तार' तेषां मुद्रा प्रयुज्यते ।
इय मुद्रा महामुद्रा गीत बुद्धै पुरा सदा ॥
प्रयोक्तव्या प्राणिनां ह्येषा दमनार्थं पापनाशनी ।
तथैव पुरत. स्थित्वा उभो पाणिसमाश्रये ॥

समाश्लिष्टौ थ तौ कृत्वा अञ्जल्याकारमाश्रितौ ।
अङ्गुष्ठयुगले क्षिप्र तर्जन्यो सन्यसेदुभो ॥
कुण्डलाकारसश्लिष्टौ तनीगे पर्वमाश्रयेत् ।
एषा प्रथमगी मुद्रा द्वितीया कथिता जिनै ॥
शत्रूणां नाशयेत् क्षिप्र हृदयासि प्रदोषिणाम् ।
तृतीय मुद्र प्रवक्ष्यामि मञ्जुघोष ! शृणोहि ताम् ॥
नाम्ना शल्यहरी दिव्या सर्वशल्यविनाशिनी ।
सर्वत्र योजिता मुद्रा सर्वव्याधिविनिर्मुक्ती ॥
विषशस्त्रकृता दोषा जठपावकसम्भवाम् ।
अनिलोद्भवरोगाश्च दुष्टमन्त्रगरप्रदाम् ॥
क्रव्यादां मानुषाश्चापि सविषा स्थावरजङ्गमाम् ।
यच्च देहगतां शल्या नारीणां प्रसवात्मिनाम् ॥
ससाराभिरतां चान्यां प्राणिना दोषपीडिताम् ।
सर्वेनतास्तथा शल्या विशल्यकरणी ह्ययम् ॥
एष मुद्रा महामुद्रा स्मरिता सर्वजन्तुभि ।
विशल्या सुखिता क्षिप्र भवने नात्र सशय' ॥
नाममात्रेण ते मर्त्या म त्रस्यास्य प्रभावत ।
सर्वव्याधिविनिर्मुक्ता विचरन्ते महीतले ॥
पूर्ववच्चाक्षमाचारा शुचिर्वस्त्रशुची तदा ।
बध्नीया मुद्रवर श्रेष्ठ तृतीय पापनाशनम् ॥
उभौ हस्तौ समायोज्य विपरीताकारसम्भवाम् ।
समौ व्यक्तौ अञ्जल्याकारौ हृदयस्थाने तु तं न्यसेत् ॥
एष मुद्रा महामुद्रा सर्वानर्थनिवारणी ।
य बद्ध्वा जापिन सर्वे नियत बोधिपरायणा. ॥
चतुर्था तु महामुद्रां महायक्षीं तमादिशेत् ।
महाप्रभावा विज्ञेया सर्वमन्त्रेषु जापिनाम् ॥

अत्र यक्षगणा सर्वे यक्षिण्यश्च महर्द्धिका ।
म न्त्रदेवतसर्वेषु उत्तमाधममध्यमा ॥
सर्वसत्त्वैस्तु सम्पूज्या मुद्रेय सम्प्रगीयते ।
आदौ बद्ध्वा जपे मन्त्र हामसाधनकर्मसु ॥
सर्वत्र योजिता पुण्या सर्वम त्राणि साधयेत् ।
वज्रपाणिस्तथा मात्र सर्वमुद्रेश्वरी ह्ययम् ॥
पठिता लोकनाथैस्तु परा ज्यष्ठुह्यनीतकैं ।
तथैव शुचिनो भू त्वा स्थित्वा उदङ्मुखस्तदा ॥
बध्नीयान्मुद्रवरे ऽप्र सर्वत्रमपु जापिन ।
दमनार्थ सर्वभूतानाम् ॥
यथाय कुरुते क्षिप्र य सत्त्वाचेष्टित भुवि ।
उभौ हस्तो तन्त्र न्यस्य सम्पुटाकारवेष्टितौ ॥
कुर्यात् त्रिसूचिकाकार अङ्गुष्ठौ क यसमध्यमौ ।
अन्योन्यसश्लिष्टौ चतुर्भिश्चाप्यथ नामितो ॥
कुर्यान्मुद्रवर ह्युक्त शिर स्थाने तु सस्थितम् ।
य दृष्ट्वा सर्वभूता वै निद्रवन्ति न सशय ॥
पञ्चमी तु महामुद्रा शृणु त्व मञ्जुरव सदा ।
नाम्ना त्रिसमया चैव महापुण्यतमा शिवा ॥
दुर्दान्तदमनी नित्यं सर्वसत्त्वा र्थसाधनी ।
घोररूपी महेशाक्षा कालराग्निसमप्रभा ॥
कृतान्तरूपिणी भीमा यमस्यापि भयानिका ।
चण्डा च चण्डरूपीति दु प्रेक्षा दु सहा सदा ॥
रुद्रवासवयक्षेषां राक्षसग्रहमातराम् ।
देवाननुसरांश्चैव म त्रमुख्या महर्द्धिकाम् ॥
सर्वसत्त्वा तथा नित्य दुर्दान्दमकी हिता ।
अकालमृत्युविनाशाय मृत्युनाशाय वै हिता ॥

सृष्टा सवबुद्धैस्तु कृतान्तस्यापि भयावहा ।
य वद्ध्वा पुरुषा नित्य समयज्ञा भवन्ति ह ॥
ये च मन्त्राश्रिता नित्य तेऽपि मुक्ता जपे रता ।
तेषां सिद्ध्यन्ति मन्त्रा वै अयत्नेनेव देहिनाम् ॥
अजापिनोऽपि भवेज्जापी अशुचि शुचिनो भवेत् ।
सयुक्त क्रोधराजेन यमान्तेनेह मुद्रया ॥
सर्वकर्मकरा ह्येषा सयुक्ता तत्त्वदर्शिभि॰ ।
सर्वविघ्नविनाशार्थं सर्वव्याधिचिकित्सना ॥
सर्वसत्त्वार्थसम्भारा सर्वदुष्टनिवारणा ।
सर्वांसां पूरणार्थाय विहिता मुनिवरैः पुरा ॥
एष मुद्रा हिता लोके समयभ्रशाच्च पूरणी ।
बद्ध्वा तु मुद्रवर श्रेष्ठ समयज्ञस्तत्क्षणाद् भवेत् ॥
सर्वेषां चैव म त्राणां लौकिकानां च ततोत्तमात् ।
प्रविष्टो मण्डलो ज्ञेय मुद्रा मन्त्रेण ईरित॰ ॥
तथैव शुचिनो भूत्वा पूर्ववत् सर्वकर्मसु ।
त्रिसूच्याकार तथा वज्र अङ्गुलीभि॰ समाचरेत् ॥
ज्येष्ठमध्यमअङ्गुल्यौ अङ्गुष्ठैश्च सता न्यसेत् ।
मूर्ध्नि स्थाने तत कृत्वा अपसव्येन भ्रामयेत् ॥
एष मुद्रवरा श्रेष्ठा प्रयुक्त सर्वकर्मसु ।
एता पञ्च महामुद्रा लोकनाथैस्तु भाषिता ॥
नियत पुरुषवरा बद्ध्वा सम्बोध्यग्रं स्पृशन्ति ह ।
सर्वासां पूरयत्येते जापिनां मनसोद्भवाम् ॥
सर्वतथ्य यथाभूतं दर्शयन्ति यथेप्सितम् ।
अपरे मुद्रवरा श्रेष्ठा पञ्च चैव प्रकाशिता ॥
शिर॰ वक्रोऽथ गात्र च उत्पल कवच तथा ।
एते मुद्रवरा दिव्या मञ्जुघोषस्य धीमत॰ ॥

पुरा लोकवरैर्बुद्धैः कथिता तत्त्वदर्शिभि ।
अहं च मञ्जुरत्नं वक्ष्ये कल्प्यमान निगद्यताम् ॥
शृणुष्वैकमना नित्य मुद्रा मुद्रवरोत्तमाम् ।
पूर्ववच्चौक्षसमाचार स्थित्वा धातुवरात ॥
बध्नीयात् करपुटे नित्य मुद्रां पञ्चार्थसञ्ज्ञिकाम् ।
उभे करपुटाग्रे तु कुड्मलाकारकारिते ॥
दद्यु शिरवरे नित्यं शिरमुद्रेति सञ्ज्ञितम् ।
यथैवोत्पलमुद्रा तु न्यस्तं दुरवरे सदा ॥
सा च सर्वतः क्षिप्ता गात्रमुद्रा विधीयते ।
स चैव कुतो ज्ञेया वक्रमुद्रा तु सा भवेत् ॥
तथैव हस्तौ सन्यस्य नाभिस्थाने तु सन्यसेत् ।
ईषि तर्ज याङ्गुल्यनाभिमात्मनः संस्पृशेत् ॥
सा भवेत् कवचमुद्रा तु आत्मरक्षा तु सा भवेत् ।
सर्वत्र योजिता ह्येते सफला सर्वार्थसाधिका ॥
एते मुद्रा महामुद्रा मङ्गल्या मघनाशना ।
जापिभि सर्वकाल त प्रयोक्तव्या सफला हिता ॥
महावीर्या महापुण्या सर्वानर्थनिवारिका ।
य बद्ध्वा पुरुषा नित्य नियत बोधिपरागणाः ॥
अपरे पञ्च महामुद्रा लोकनाथस्य तापिनं ।
मुनिने शाक्यसिंहाय तथा रत्नशिखे गुरौ ॥
सुपुष्पाय सुकेशाय तथा सुमनसोरवे ।
सद्कुसुमाय च बुद्धाय तथा पद्मोत्तरे वरे ॥
सम्पूर्णाय सुनेत्राय शुद्धा चैव जगद्गुरो ।
पितामहाय चैव मुक्ताय जगद्गाम्बरमुक्तये ॥
एतेषानां च बुद्धानाम येषां च महात्मनाम् ।
अतीतानागता सत्त्वां वर्तमानां स्वयम्भुवाम् ॥

सर्वेषानां च बुद्धानां मूर्ध्नि सम्भूतिलक्षणा।
महाप्रभावा महामुद्रा समन्ताज्ज्वालमालिन ॥
उष्णीषा इति विख्याता तथातुसमालये।
चक्रवर्त्ती महापुण्यो मङ्गल्यो मघनाशना ॥
सर्वेषां च विद्याना विद्याराजः स्मृतः प्रभु।
एकाक्षरसयुक्तं मन्त्रो सुगतमूर्धजं ॥
मुद्रो तस्य विद्रो ज्ञेयो प्रभुरेकाक्षरस्य तु।
चक्रवर्त्ती जिनकुले जात मुद्र परमेश्वरः ॥
उभौ हस्तौ समाश्लिष्य सम्पुटाकाराचिह्नितौ।
मुष्टियोगेन बद्ध्वा वै मध्याङ्गुल्यो सुसूचितौ ॥
ईषित् सङ्कोच्यवत्कृत्वा कुण्डालाकारदर्शितौ।
एष सर्वत्रगे मुद्रा सर्वमन्त्रेश्वरो विदो ॥
मूर्धान देवतं कृत्वा सुषिराकारकुड्मलम्।
ईषिन्नामिततर्जन्यो कन्यस तु सुपूजितो ॥
एष मुद्रवरः श्रेष्ठ तेजोराशे तु कथ्यते।
तदेव सम्पुट चाग्र्या छत्राकारसञ्ज्ञकम् ॥
विकास्याङ्गुली सर्वां सितातपत्रेति सञ्ज्ञितम्।
जयोष्णीष हित देव हि मध्याङ्गुल्यौ सुसूचितौ ॥
तदेव विसारितौ चाग्रे पाणिभि सर्वतो गतै।
उष्णीषसङ्कभवा ज्ञेया सर्वत्रार्थदर्शिभिः ॥
मुनिमूर्धजसम्भूता मुद्रा अग्रा प्रगीयते।
पञ्चमा तु भवेत् सा तु सर्वमुष्णीषसम्भवा ॥
अनेन वै सर्वबुद्धानां यावन्तमुष्णीषमूर्धजाम्।
सर्व ते च समायान्ति सर्वकर्मेषु योजिता ॥
सर्वे मुनिवरैर्मुद्रा ये गीता भुवनत्रये।
सर्वेषां तु मुद्राणां मुद्रेय परमेश्वरी ।

अनेनावाहये मन्त्रां अनेनैव तिमर्जयेत् ।
अनेन सर्वकर्माणि कुर्यात् सर्वत्र जापिन ॥
एते पञ्च महामुद्रा पुरा गीता मुनिवरै ।
सर्वकमार्थयुक्ता वे सर्वमुष्णीपसाधिना ॥
यावन्तो मुनिवरै' गीता उष्णीषा भुवनत्रये ।
सर्वेषां तु सर्वत्र इमे पञ्चार्थपूरणा ॥
सर्वमुष्णीषतो ज्ञेया मुद्रा वै च असङ्ख्यका ।
तेषां पञ्च वरा प्रोक्ता सर्वमुष्णीषसाधनी ॥
अवलोकितमुद्रस्य पञ्च वैते सुमुद्रका ।
प्रकृष्टा पद्मकुले श्रेष्ठा मुद्रे ते भुवि मण्डले ॥
उष्णीष च शिरोवरूपद्ममुद्रा च कथ्यते ।
महाकरुणजा देवी तारा भवति पञ्चमी ॥
पूर्वं चौक्षममाचाह्य धोतवस्त्र सुजप्तधी ।
पाणिना शिरसा मृश्य ऊर्ध्वहस्तो भवेन्नर' ॥
वामपाणितले लेप्यां मुष्टियोगेन वेष्टयेत् ।
एष उष्णीषमुद्रोऽय अवलोकितमूर्धजाम् ॥
तदेव शिरवरे दत्त्वा शिरमुद्रा प्रगीयते ।
तदेव सङ्कुचितौ चापि नाभिदेशे प्रतिष्ठितौ ।
विकास्य अङ्गुली सर्वा पद्ममुद्रेति सा विदो. ।
उपरिष्टादेव वक्रा ते हस्तौ तो न समाश्रुते ॥
अन्योन्यमिश्रितौ हस्तौ विरलाङ्गुलिमाश्रितौ ।
तदेव वक्रमुद्रा तु पद्मकेतोऽथ गीयते ॥
या तु पद्मध्वजे मुद्रा नागलोके प्रकथ्यते ।
स भवेन्मुष्टियोगेन उभौ हस्तौ समाश्रितौ ॥
उभौ तर्जन्यतां चोर्ध्वा सूचीभूतौ सुचिह्नितौ ।
अङ्गुष्ठपीडितौ श्रेष्ठौ तारामुद्रेति कथ्यते ॥

॥॥

एषा मुद्रवरा श्रेष्ठा करुणा पद्मध्वजे विदोः ।
इत्येव पञ्च महामुद्रा कथिता पद्मालये सदा ॥
बोधिसत्त्वस्य मुख्ये ता लोकेशस्य महात्मने ।
अत्र पद्मकुले भवन्ति बन्ध सर्वकर्मसु ॥
मन्त्रनाथेश्वरो ये च विद्या देवतलौकिका ।
सर्वे ते अत्र वे मुद्रे मुद्रा यान्ति सुमुद्रिता ॥
ये च यक्षेश्वरा गीता वज्रपाणिमहर्द्धिका ।
महामन्त्रार्थरौद्राश्च क्रोधप्राणहरा तथा ॥
ये चान्ये लौकिका मुख्या मन्त्रयुक्ताश्च देवता ।
सर्वे ते च समायान्ति मुद्रैरेतैः सुमुद्रिता ॥
एते मुद्रा महामुद्रा पवित्रा पापनाशना ।
य बद्ध्वा जापिनः सर्वे क्षिप्रमायान्ति क्षिप्रतः ॥
मुक्ता ताथागती मुद्रा अ येषां परमेश्वरी ।
अवलोकितनाथस्य सर्वव्याधिचिकित्सने ॥
मुद्रै तो पञ्च महाभोगा विचरन्ति महीतले ।
स्त्रीरूपधारिणो भूत्वा सर्वसत्त्वार्थयोजिता ॥
य बद्ध्वा पुरुषा प्राज्ञ ! नियत बोधिपरायणा ।
अपरा पञ्च महामुद्रा वज्रपाणि महर्द्धिका ॥
य एष वज्रेश्वरः श्रीमां सर्वमन्त्रेश्वरः प्रभुः ।
दशभूम्यपतिः श्रीमां सर्वानर्थनिवारकः ॥
महाभयप्रदो चण्डः दुष्टसत्त्वनिवारणः ।
दुर्दान्तदमको धीमां दक्षः सत्त्वार्थसिद्धिषु ॥
यक्षरूपेण सत्त्वानां आत्मना चेष्टिते भुवि ।
सत्त्वार्थक्रियायुक्तः धर्मार्थमवतारयेत् ॥
बोधिसम्भारमर्थाय विचेरुर्यक्षरूपिणः ।
ये ते सत्त्वा हिता लोके यक्षिण्या सह मोहिता ॥

तेषां सिद्धिर्न भवेन्म त्रां वाचा दुश्चरितेरिताम् ।
बोधिसत्त्वो महापुण्यः बहुरूपी महर्द्धिक' ॥
प्रदोष्य चित्त मन्त्रेशे कुतः सिद्ध्यन्ति मानवाः ।
मुद्रैता पञ्च वरा प्रोक्ता बुद्धैश्चापि महर्द्धिका ॥
वज्रपाणिर्महापुण्या तां च क्षिप्र सुयोजयेत् ।
तथैव हस्तावुद्वर्त्य श्वेतच न्दनकुङ्कुमै' ॥
तथैव सम्पुटाकारौ कुडमलाकारवेष्टिनौ ।
शिर'स्थाने तथा न्यस्तो चापि सुस्थितो ॥
सा तु वज्राशिरा ज्ञेया महामुद्रा हिता विदो ।
यक्षसेनापतेर्मुद्रा द्वितीया भवति मूर्धजा ॥
उष्णीषमुद्रा हिता लोके उष्णीष यक्षपतेर्हितम् ।
तदेव वज्र शिरामुद्रा ऊ र्ध्वमञ्जलिस्थापिताम् ॥
एष मुद्रा महामुद्रा उष्णीषेति प्रगीयते ।
तृतीया वज्रोद्भवा नाम ललाटस्थाने तु सा भवेत् ॥
सन्यस्ताञ्जलिसम्पूर्णा ध्रुवो म ध्येऽन्त्रनामिकौ ।
एषा वज्रोद्भवा नाम वज्रपाणेऽर्थमात्रिका ॥
चतुर्थी तु महामुद्रा न ा त्रेति गीयते ।
उत्तानौ हस्ततलो न्यस्य वेणिकाकारसम्भवो ॥
वक्ष'स्थाने तथा न्यस्य म ध्याङ्गुल्या सुमन्त्रितो ।
एषा मुद्रा महामुद्रा वरा यक्षवरे हिता ॥
सर्ववज्रालया च सा ।
पञ्च मात्रा महामुद्रा वज्रपाणि महर्द्धिका ॥
तथैव हस्तौ सन्यस्य नाभिस्थाने तु कारयेत् ।
तर्जन्या कुञ्चितो कृत्वा अङ्गुष्ठाग्रे तु नामयेत् ॥
तृतीये पर्वमाश्लिष्य क न्यसौ च सुसंस्थितौ ।
बद्धूध्वो च वेणिकाकारां शेषैरङ्गुलिभिस्तदा ॥

एषा रत्नालया नाम महामुद्रा प्रगीयते ।
अत्रैव सर्वमुद्रा तु लौकिका ये च वज्रिणे ॥
शैवा शक्रकाश्चापि ऋषीणां च महर्द्धिका हिता ।
सा वरा मतङ्गिनो ह्यग्रा मुद्रा प्रोक्ता महात्मभिः ॥
यक्षराक्षसप्रेतैश्च कूष्माण्डैः कटपूतनैः ।
ये तु मुद्रा वरा प्रोक्ता विष्णवीन्द्रेश्च वनाह्वये. ॥
ईशानमातरैर्लोकग्रहैश्चापि ।
भास्करेन्दुविवस्त्राक्षैर्वसवश्चापि सुपूजितैः रक्षात्मकैः ॥
सृष्टा मुद्रवरा ये तु सर्वभूतगणैः सदा ।
सर्वे चैव समायान्ति मुद्रेऽस्मिन् वज्रपाणये ॥
प्रथिता मुद्रवरा ह्यग्रा कुलेऽस्मिं वज्रमाह्वये ।
मुक्त्वा तथागतीं मुद्रां अवलोकीशस्यापि महात्मन ॥
मुद्रा लोके तु मुक्त्वा वै अन्येषा प्रभुरिष्यते ।
एषा मुद्रा महामुद्रा यक्षसेनापतेर्विदो: ॥
य बद्ध्वा पुरुषा नियत सर्वे बोधिपरायणाः ।
एषा मुद्रा वरः श्रेष्ठः परमाहुस्तथागता ॥
इत्येता पञ्च महामुद्रा वज्रपाणे यशस्विनः ।
जापिभिः सर्वकाल तु स्मर्तव्या च महाभये ॥
आशु नश्यन्ति भूता वै क्रव्यादा पिशिताशिना ।
यक्षराक्षसप्रेतासि कूष्माण्डा कटपूतना ॥
देवगन्धर्वमनुजा किन्नराश्च ससिद्धकाः ।
ग्रहमुख्यवरा गरुडा मातराश्च महर्द्धिका ॥
येऽपि ते लोकमुख्याश्च ब्रह्माविष्णुमहेश्वराः ।
सर्वसत्त्वाश्च वै लोके येषु सर्वत्र माभृताः ॥
सर्वे ते दृष्टमात्र वै विद्रवन्ति न संशयः ।
एते मुद्रा जिनैर्ह्यासी वज्रधृते प्रभो ॥

मन्त्रनाथस्य यक्षेशे लोकीशस्यापि महात्मने ।
तस्माच्च जापिभि सर्वे नियत सिद्धिलिप्सुभि' ॥
स्मर्तव्या जपकाले तु सर्वमन्त्रेषु सिद्धिदा ।
योऽसौ किसलयेत्याहुः मुद्रामाद्यां मगीतवाम् ॥
तथैव हस्तौ स"यस्य उर स्थाने यसेद् बुध' ।
तामादौ वेणिकां कृत्वा अङ्गुलीभि' सम तत. ॥
सा विद्या किसलये मुद्रा लौकिकां म"त्रदेवताम् ।
तामादौ योजयेत् क्षिप्र क्षुद्रकर्मेषु धीमताम् ॥
ज्वररोगगता सर्वान् नाशयेन्नात्र सशय' ।
सैव सुमनसा ज्ञेया कन्यसाङ्गुलिनामितौ ॥
पटही तु भवेत् सा तु मध्यमाङ्गुलिनामितौ ।
कन्दर्पी च भवेत् सा च उभो अङ्गुष्ठमुच्छ्रितौ ॥
घटखर्परिका ज्ञेया अनामिकाग्रसुनामितौ ।
तथैव कुड्मल कृत्वा हस्ताग्रौ च सुभूषितौ ॥
उत्पलाकारचिह्न तु मुद्रमुत्पलमुच्यते ।
विकासितोभयौ हस्तो अङ्गुलीभि' सम तत' ॥
एषा वै पद्ममुद्रा तु भवे ज्योत्स्ना सनामितौ ।
तथैव योजितां सर्वां अङ्गुल्याग्राग्रकारिता ॥
एषा सुपर्णिने मुद्रा सुपर्णीति प्रगीयते ।
तदेव लम्पुगाकार विपर्यस्ताकारचेष्टितम् ॥
सा भवेद् यमलमुद्रा तु गरुत्मस्यापि महात्मने ।
तथैव हस्तौ सन्यस्य मुष्टियोगेन योजितौ ॥
उभयाङ्गुष्ठमध्यस्थो लिङ्ग मुद्रेति गीयते ।
उत्थिताङ्गुष्ठमध्यस्थौ तदेव शङ्खमिष्यते ॥
तदेव हस्तो विसृज्य जया भवति विश्रुता ।
विजया भवते मुद्रा कन्यसाङ्गुलिवेष्टितौ ॥

अनामिकाभिं समायुक्ता अजिता भवति पूरणी ।
विसृज्य हस्तौ संयुक्तौ वामहस्तेन मीलयेत् ॥
अङ्गुष्ठाग्रमधो नाम्य मुष्टिं बद्ध्वेह पण्डित ।
एषापराजिता ज्ञेया मुद्रेयं च सुपूजिता ॥
चतुःकुमार्यो विधि ज्ञेया भगिन्येषु प्रकीर्तिता ।
तुम्बुरुस्त्वेष विख्यात ज्येष्ठभ्राता प्रकल्प्यते ॥
नौयानसमाश्रिता ह्येते अम्भोधेस्तु निवासिनः ।
विचरन्ति इमं स्थाने महापुण्यमहर्द्धिका ॥
वश्यार्थं सर्वभूतानां सृष्टा ब्रह्मविदो विदे ।
सर्वत्र पूजिता ह्येता गुह्यमन्त्रैस्तु योजिता ॥
अमोघा सिद्धिमेतासि सर्वकर्मेषु योजिता ।
क्षिप्रमर्थकरां सिद्धा मङ्गल्या मघनाशनाः ॥
शुचिना शुचिकर्मेषु साधनीया तथोत्तमै ।
दृष्टिं ज्वलनं शान्त खचर कायि सिद्धये ॥
मध्य ममध्यकर्मेषु अशौच कश्मलादिषु ।
ये चापि पापकर्मा वै नित्योच्छिष्टाश्च देहिनाम् ॥
तेषां सिद्ध्यन्त्ययत्नेन क्षुद्रकर्माणि वै सदा ।
तथैव हस्तौ संयम्य नाभिदेशे समानयेत् ॥
मध्यमाङ्गुल्यत सूच्या वेणिकाकार वेष्टयेत् ।
सुमेखला च सा मुद्रा उद्दिष्टा भवति मेखला ॥
तमेव मधतलौ न्यस्तौ मुद्रा भवति सम्पुटा ।
सैवमुच्छ्रिता ग्रीवे श्रीसम्पुटमुच्यते ॥
नाभिस्थाने तदा न्यस्य अपसव्येन भ्रामयेत ।
रजनी मुद्रवरा ह्येषा दुष्टसत्त्वनिवारणी ॥
दक्षिणे करमुद्यम्य मुष्टियोगेन माश्रयेत् ।
मुद्रा मुष्टिवरेत्याहुं सर्वमन्त्राणि चूर्णनी ॥

सैवाङ्गुलिमुत्सृज्य उभौ हस्तौ प्रयोजिता ।
मुष्टिमुद्रा वरेत्याहु पिशिताशननाशनी ॥
सा तु सङ्कुचिता ज्ञेया अङ्गुल्याग्रौ सुकुञ्चितौ ।
मुद्रा सुकु‌ता विज्ञेया कुन्ता चैव प्रसारिते ॥
तारा सुतारा त्रिविज्ञेया ग्ररूपा उभौ भवेत् ।
उत्पलाकारमन्यस्ता तर्जनीभि सुसहता ॥
एकसुचिकमित्येव सम्पुगाकारवेष्टिता ।
तदेव प्रसारिता हस्ता तारा भवति घुष्यते ॥
तदेव हस्तौ स यस्य अञ्जल्याकारकारितौ ।
तर्जन्या मिश्रितौ श्रेष्ठो तृतीये पर्वणि स्थिते ॥
अङ्गुष्ठौ चा त मुद्रा भवति लोचना ।
तद्देवाङ्गुलिमुत्सृज्य तर्जन्यो सम्प्रयोजितो ॥
तदेव विहिता मुद्रा मुद्रा मामक्या सम्प्रयोजिता ।
एवला मुद्रवरेत्याहु मध्यमाङ्गुल्यै सुनामिते ॥
श्वेता याश्रमुद्रा वै करैश्चात्र प्रसारिते ।
पण्डरा तु भवे मुद्रा मुष्टिभि सम्प्रपीडिते ॥
महाप्रभावा महापुण्या तर्जन्यावुन्क्रितावुभौ ।
तदेव हस्तौ साम्मिश्र सम्पुगाकारवष्टितौ ॥
तर्जनीभि ततो कृत्वा नेत्राकारं तु पीडयेत् ।
भृकुटी मुद्रवरा ख्याता महाभयहरी सदा ॥
इत्येते चाष्ट मुद्रा वै कथिता जिनवरै पुरा ।
महाप्रभावा महापुण्या महेशाख्या महर्द्धिका ॥
सर्वमुद्रेषु सर्वत्र मन्त्रैश्चापि विशेषत ।
सर्वत्र पूजिता ह्येते स्मर्तव्यार्थफलप्रदा ॥
महारक्षा पवित्राश्च मङ्गल्यमघनाशना ।
सर्वत्र पूजिता बुद्धै सर्वमन्त्रांश्च साधयेत् ॥

तारा भृकुटी चैव श्वेता पण्डरवासिनी ।
मामकी लोचना चैव सुतारा तारवर्तिनी ॥

इत्येते च महामुद्रा पठिता लोकतत्त्विभिः ।
एष रक्षाविधिः प्रोक्तः महारक्षेषु कथ्यते ॥

महापापहरी ह्येता महामुद्रा स्वयम्भुवे ।
लोकीशस्य च वीरस्य महायक्षपतेस्तथा ॥

एते मुद्रा महापुण्या नियता सिद्धिहेतव ।
कथिता लोकमुख्यैश्च सम्बुद्धैश्च यशस्विभिः ॥

तथैव हस्तौ सन्यस्य वेणिकाकारसम्भवौ ।
सम्पीडितौ विपर्यस्तौ मुद्रा भवति सङ्कुला ॥

तथैव सूचिकाग्र तु अङ्कुशस्याहु वर्णित' ।
तथैव करपुटोऽग्र वै उन्नताम्यो शिर'स्थितौ ॥

विकास्य अङ्गुलीं सर्वा छत्रा भवति शोभना ।
सयम्य मुष्टिमाकारौ रात्री भवति देवता ॥

तामसी विसृतैर्नित्य मुद्रा भवति तत्त्वतः ।
तथैव अङ्गुलां वेष्टौ ऊर्ध्वमङ्गुष्ठनामितौ ॥

विषनिर्नाशना सृष्टा रेखमुद्रा यशस्विभिः ।
मनसा नामितौ ज्ञेया महामानसमुद्रितैः ॥

तथैव हस्तावुत्सृज्य एकहस्तेन मीलयेत् ।
तर्जन्यौ वेष्टयेन्मध्यां एषा सा गरुडध्वजा ॥

उभौ हस्तौ समायुक्तौ वेणिमाभृत्य मध्यजौ ।
हसमालेति मुद्रेय नाम्ना सर्वत्र गीयते ॥

तदेव विसृतौ हस्तौ तृसूच्याकारवेष्टितौ ।
सा भवेत् वज्रमुद्रा तु मुद्रा श्रेष्ठतमा हिता ॥

प्रकृष्टा सर्वमुद्राणां वज्रपाणेः समाहिता ।
तदेव विसृताङ्गुल्यौ पद्ममाला तु सा भवेत् ॥

ज्येष्ठा मुद्रवरा ख्याता पञ्चकेतो समा भवेत् ।
एषा मुद्रवरा दिव्या महापुण्या महोज्ज्वला ॥
प्रयुक्ता सर्वकर्मेषु सिद्धिमायाति देहिनाम् ।
भुवि मण्डलविख्याता प्रसिद्धा सर्वकर्मसु ॥
वक्रार्थवक्रिता ज्ञेया उभो पाणितले समे ।
सन्यस्ताङ्गुलिमग्रे तु तर्जन्याद्ङ्गुलिमुच्छ्रिता ॥
मुद्रा वक्रमिति ज्ञेया अर्द्धवक्रा तु कथ्यते ।
समौ मुष्टितलौ ज्ञेयो अङ्गुष्ठोत्तमनामितौ ॥
लोहितामुद्रमित्याहु मध्यमानामिनगुलोहिता ।
नीललोहितिका ज्ञेया मुद्रा रुद्रस्य मूर्धजा ॥
महाप्रभावा विख्याता या मुद्रा भुविमण्डले ।
सर्वविघ्नहरी देवी दुष्टसत्त्वनिवारणी ॥
सा मुद्रा कथ्यते लोके शृणुध्व भूतिकांक्षिण ।
तथैव हस्तौ सयम्य मुष्टिमादो प्रकल्पयेत् ॥
विसृतौ मध्यमौ ज्ञेयो ईषित् सङ्कुचिताथ सूचितौ ।
महामुद्रा इति ख्याता मुद्रा सा भयसूदनी ॥
तथैव सूच्याग्रो तौ हस्तौ सुव्यक्तमीलितौ ।
एषा विष्णुमिति ख्याता मुद्रा सर्वत्र पूजिता ॥
ब्राह्मी तु भवे मुद्रा उभौ अङ्गुष्ठमिश्रितौ ।
तथैव कुड्मलाकारा मुद्रा चैन्द्रीति उच्यते ॥
सा भवेन्माहेश्वरी मुद्रा उभौ मध्यसमुच्छ्रितौ ।
तदेव हस्तावुत्सृज्य नृत्ययोगेन माश्रयेत् ॥
वामबाहुस्तदा नित्य उभयाग्रं प्रकल्प्यते ।
दक्षिणं भुजमाश्लिष्य तर्जन्याकारवेष्टितम् ॥
एषा वज्रधरा नित्य वराहीति प्रकल्प्यते ।
तदेव विसृतौ बाहू नृत्ययोगेन कल्पितौ ॥

उभौ तर्जन्याकारत क्षिप्तौ वज्रचामुण्डि मुच्यते ।
स एव विस्तताकारौ उभो पाणो समाश्रुतौ ॥
ऊर्ध्वमाश्रुत्य गता दृष्टि' घोरा चामुण्डि मुच्यते ।
कौमारी तु भवे मुद्रा कार्त्तिकेयस्य महामही ॥
तदेव हस्तौ विन्यस्य सूच्याग्र तु मीलयेत् ।
विसृतैरङ्गुलीभिश्च इय मुद्रा सर्वमातरी ॥
एषा सर्वमुद्राणां मातराणां तु महर्द्धिका ।
एतेन सर्वकर्मा वै बालिशानां तु कल्पयेतु ॥
सूतिकानां च नारीणां गर्भस्थाने च देहिनाम् ।
रक्षमोक्षणमुद्रेषु प्रेतव्यन्तरकश्मलै• ॥
मोक्षणार्थं तु कल्पीत ग्रहमातरनैर्ऋताम् ।
हितार्थं प्राणिनां लोके मुद्रा भवति सुखावहा ॥
श्रेयस' सर्वमन्त्राणां भूतानां प्रयुक्ता सुखदा हिता ।
क्षुद्रकर्मेषु सर्वत्र योजयेत् सर्वत्र जापिन ॥
एते मुद्रा सदा मन्त्रैरेतैरेव प्रयोजयेत् ।
तथैव हस्तौ सन्यस्य स्वकुण्डलाभोगवेष्टितौ ॥
अङ्गुलाभिः समन्ताद् वै मुद्रा नागीति गीयते ।
तथैव मङ्गलिमध्यस्थौ सूच्याग्र तु मीलितो ॥
भवेन्नागमुखी मुद्रा प्रकृष्टा सर्वकर्मसु ।
या सा मुद्रवरा ज्ञेया माला लोके प्रकल्पते ॥
तथैव हस्तौ सन्यस्य अङ्गुलीभि• सम तत' ।
वेणिकाकार बद्धा वै मुष्ट्याकार तु कारयेत् ॥
तथैव सम्पुटाकारो अङ्गुष्ठौ मध्यनामितौ ।
सा भवे मालमुद्रा तु सर्वकर्मार्थसाधनी ॥
तथैव मङ्गलिभिर्नित्य उच्छ्रितैः सप्तभिः सदा ।
सा तु सप्तच्छदा मुद्रा नृषु लोकेषु गीयते ॥

एते मुद्रवरा ह्यग्रा यथोक्तास्ते दर्शिता पुरा।
एतेषानां तु मुद्राणां निर्दिष्टा पूर्वविस्तराम् ॥
सर्वा ह्येकतमा ज्ञेया विधिनिर्दिष्टदर्शिता।
विस्तरार्थगता ह्येते विकल्पार्था• सविस्तराः ॥
स्मृता सर्वे भवे-मुद्रा सर्वमुद्रैस्तु मुद्रिता।
मुद्रा चाष्टशता ज्ञेया उक्ता सर्वार्थसाधिका ॥
एक एव भवेत् तेषां यथासङ्ख्यार्थपूरणी।
नृत्ययोगेन स्थित्वा वै ऊर्ध्वं पश्येज्जापिन ॥
ललाट मङ्गुली "यस्य तर्जन्या कन्यसान्विताम्।
कृत्वा वै नेत्रयोगेन स्थितकोऽञ्जलिना न्यसेत् ॥
सर्वत्रादर्शनी नाम मुद्रा चाष्टशतात्मिका।
अनेन म"त्रा मि यन्ते यथाक्ता सर्वज्ञदर्शिना ॥
सर्वमुद्रास्तु अनेन प्रयोक्तव्या ह्यविकल्पत'।
यथोक्तमुद्रागणा ह्येष उक्तोऽयं म त्रसमासत इति ॥

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पात् बोधिसत्त्वपिटकावतंसकान्म
हायानवैपुल्यसूत्रात् सर्वतथागताचि त्यधर्म
धातुमुद्रामुद्रिता त्रिचत्वारिंशतिम
स्वचतुर्था मुद्रापटलविसर।

अथ षट्चत्वारिंश पटलविसर ।

अथखलु भगवां शाक्यमुनि' पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । शृणु त्व मञ्जुश्रीः ! पञ्च मुद्रापटलविसर त्वदीय सर्वतथागतधर्मकोशानुप्रविष्ट परमगुह्यतम धर्मधात्वसङ्ख्येयाचिन्त्यमुद्रामुद्रित सर्वमन्त्रचर्यानुप्रविष्ट परमरहस्यतम सर्वलोकोत्तरोत्कृष्टतमं सर्वलौकिकानुचरितां मोघतमं कतम च तद् भाषिष्येऽहम् । पूर्वं तथागतै भाषितवन्त' ॥

अथ मञ्जुश्री' कुमारभूतो बोधिसत्त्वो महासत्त्व पुनरपि उत्था यासनाद् भगवत चरणयोर्निपत्य भगवन्तमेतदवोचत् । तत् साधु भगवां देशयतु सर्वमन्त्रचर्यानुप्रविष्टां सर्वसत्त्वानामर्थाय अस्माकं चानुकम्पामुपादाय महाप्रणिधानमहानिर्हारमहाबोधिमण्डोपसङ्क्रमण-चर्यापरिपूरणताय पञ्चम महामुद्रापटलविसर सक्षेपत पञ्च चैव महामुद्राः । अपर्यन्ता च स्थितमुद्रां आह्वाननविसर्जनसर्वकर्मार्थसर्व मनोरथमाशापारिपूरणतायै सर्वमन्त्रतन्त्रमहामुद्रानुप्रवेशनतायै सर्व-सत्त्वसन्तोषणमहासमयसर्वमुद्रानुप्रवेशनतायै यस्येदानीं काल मन्य-सेति ॥

एवमुक्तस्तु भगवतो शाक्यसिंह नरोत्तम ।
मञ्जुप्रतिभो धीमां तूष्णी तस्थौ तदान्तरे ॥

इय वसुमती कृत्स्ना षड्विकार प्रकम्पिरे ।
सर्वभूतगणा त्रस्ता क्षुभित चापि कपालया' ॥

त्रिधातुगतय. सत्त्वास्तत्क्षणादेव मागताः ।
दृष्ट्वा आगतां सत्त्वा वत्रे वाणी ऋषिसत्तमः ॥

शाक्यकुलजो दक्षः मुद्रां देशे तु तत्क्षणात् ।
य बद्ध्वा पुरुषा प्राज्ञा नियत बोधिपरायणा' ॥

सर्वमन्त्राश्च सिद्ध्येयु सौगता ये च लौकिका ।
पञ्च चैव महामुद्रा बद्धा मुनिवरै. पुरा ॥

अधुना शाक्यमुद्देश्य' बद्ध्वैता तुभवालये ।
स्वयमेव भगवां शास्तु हस्तोत्तानतां कृथा ॥
वेणिकाकारमावेष्टय मध्यमाङ्गुलि नामयेत् ।
कन्यसौ सस्पर्शयेद् धीमां उभा अङ्गुष्ठ उच्छ्रये ॥
अङ्कुञ्च्यमञ्जल्याकार दर्शये मञ्जुरवेहिताम् ।
एषा मुद्रा महामुद्रा सर्वबुद्धानुवर्णिनी ॥
सर्वथा साधिता देवी पूर्णेति च गीयते ।
तदेव हस्तौ भ्रामयित्वा तु नाभिदेशे तु सन्यसेत् ॥
आशासम्पादिनी क्षिप्र महापुण्या हिता हि सा ।
मनोरथेति समाख्याता दुर्दान्तदमनी सदा ॥
तदेव हस्तौ संन्यस्य मुष्टियोगेन वेष्टयेत् ।
उरःस्थाने सदा न्यस्या तृतीया भवति सुनिर्मला ॥
चतुर्थी तु भवेत् सा तु शिर'स्थाने सुमुद्रया ।
पञ्चमी तु भवे ज्येष्ठा मुक्ता सर्वगतां तु गुणान् ॥
लोकधात्री तु सा ज्ञेया प्रसिद्धा सर्वकर्मसु ।
एष एव सदायोग' प्रयोक्तव्य सर्वकर्मसु ॥
आकृष्टावङ्गुलितर्जन्यौ आकृष्य वश्यता हिता ।
विक्षिप्तैर्विसर्जनं कुर्यात् मनसा मोक्ष एव तु ॥
सर्वं न्यर्थयेत् क्षिप्र सर्वकर्मार्थसाधयोऽिति ॥
आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पात् बोधिसत्त्वपिटकावतंसकात्
महायानवैपुल्यसूत्रात् चतु चत्वारिंशतिम
महामुद्रापटलविसर
परिसमाप्त इति ।

अथ सप्तचत्वारिंशः पटलविसर ।

अथखलु भगवां शाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य तं च महापर्षन्मण्डल अनन्तव्यूहालङ्कारसर्वज्योतिप्रभास्वरविकुर्वाणा न तगुह्यतम सर्वगुह्यतम सर्वम त्रानुचरित नाम समाधिं समापद्यते । समन न्तरसमापन्नस्य भगवत ऊर्णाकोशाद् रश्मयो निश्चरन्ति स्म । सर्वतश्च समन्ता दशसु दिक्षु रित्यूर्ध्वमधस्तिर्यक् महतावभासेनावभास्य सर्वमन्त्रां सञ्चोद्य पुनरपि भगवत ऊर्णाकोशान्तर्हिता । समनन्तरा न्तर्हिते रश्मिभि, चतुर्दिक्षु च आग्नेय्यां चत्वार कुमार्यो भ्रातृसहिता तस्मिन्नेव महापर्षं मण्डले अथ सुमरुपर्वतराजसमीपे बुद्धाधिष्ठानेनाधि ष्ठितोऽभूत् । सन्निपतिता सन्निषण्णा महाबोधिसत्त्वकुमारभूत रिद्ध्या विक्रीडनसन्दर्शनार्थं महामन्त्रचर्यानिर्हारार्थं सर्वलोकोत्तरलौकिकम न्त्रचर्याक्रीडासमनुप्रवेशवशमाकर्षसमाश्वासनचर्यासमनुप्रवेशनार्थम् ॥

अथखलु भगवां शाक्यमुनिर्वज्रपाणिं बोधिसत्त्व महासत्त्व त स्मिन्नेव पर्षदि सन्निपतितम् ईपिन्निरीक्ष्य सर्वं च बोधिसत्त्वगणम् ॥

अथ सा सर्वावती पर्षदिह महापृथिवी च देवतागणपरिवृता महाभूतैकमस्थाल्यं ओषध्या महाज्योतींषि नगां 'सञ्चाल्य प्रचलिता रणिता प्ररणिता क्षुभिता सम्प्रक्षुभिता दक्षिणा दिगुन्नमति, उत्तरा दिगवनमति, पश्चिमदिगुन्नमति पूर्वा दिगवनमति, अन्तादवनमति, मध्यादुन्नमति, मध्यादवनमति, अन्तादुन्नमति, महतस्य चावभासस्य लोके प्रादुर्भावोऽभूत् ॥

अ यानि चाप्रमेयानि असङ्ख्येयानिश्चर्याद्भुतानि प्रातिहार्याणि सन्दृश्यन्ते स्म । ताश्च देवसङ्घा निःप्रपञ्चमहतालम्बनज्ञानशान्तिपद नाम समाधिं समापद्यते स्म । यत्र शक्य सर्वप्रत्येकबुद्धार्हत्त्वमहाबो धिसत्त्वैरपि ज्ञातुम् । कः पुनर्वाद समापद्येतु अन्येषां सर्वलौकिकलो कोत्तराणां तीर्थायतनानां अभिभवनार्थं सर्वमन्त्रतन्त्रानुप्रवेशनार्थं सर्वविमोक्षधर्मपरिपूरणार्थं सर्वसत्त्वानां च शान्तिपदमनुप्रापणार्थं

सर्वभूतमनुकम्पाभूतकोटितथताचिन्त्यबोधिमण्डवज्रासनमाक्रमणतिष्ठ पदमनुप्रापणार्थं च भगवां शाक्यमुनि ध्याय त' स्थिताऽभूत् ॥

अथखलु मञ्जुश्री कुमारभूतो बोधिसत्त्वो वज्रपाणि बोधिसत्त्व महायक्षसेनापति आमन्त्रयते स्म — भाप भाप त्व भो! जिनपुत्र! सर्वमन्त्रचर्यानुप्रवेश सर्वलौकिकमन्त्राणां सारभूत तम परमरहस्य सर्वभूतसत्त्वानां समयानुप्रवेश यथाशयमनोरथसर्वपारिपूरक अनुज्ञातस्त्व भो! जिनपुत्र! सर्वबुद्धैर्भगवाद्भि अतीतानागतप्रत्युत्पन्नस्तथागतमन्त्रकोशसर्वज्ञताणरिपूरणार्थं इह कल्पराजपटलविसरे सर्वविक्रीडालीलाचिन्त्याश्चर्याद्भुतविकुर्वणस दर्शनार्थं सर्वज्ञज्ञानमुद्भावनार्थम् ॥

अथखलु वज्रपाणि' बोधिसत्त्वो महासत्त्व मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । शृण्वन्तु भो! धर्मधर सर्वतथागतानां समतानुरक्षणदक्षकथायास्यह चतु कुमारीणां भ्रातृसहितानां सरहस्य पटविधान-होमजापकालक्रियानियम प्रतिमाविधानमण्डलसमयआह्वाननविसर्जनापूजनार्घदीपगन्धधूपमाल्यनिवेदनचर्णवस्त्रनिवेदनध्वजपताकघण्टामाल्यप्रदीपस्रग्विधिसाधनसाध्यापायानियमक्रम शान्तिकपौष्टिकाभिचारुक अन्तर्द्धानाकाशगमनपादप्रचारिकवशीकरणावशननिर्द्देपणा सादनशापणमोहनस्तम्भनमारण विविधसत्त्वाकारकरणपीडनतर्जनभर्त्सनवहुपदापदकरणक्रियो मार्गसन्दर्शनयथेष्टकर्मफल वन्धनरोहणावध्यकरणसर्वकर्मस मन्तन्त्रसाधनापयिकेषु स्थानेषु नियोजन सिद्धिपरिपूरणा । तच्छ्रूयतां भो! जिनपुत्र! ॥

अथ वज्रपाणि श्रीमां प्रणिपत्य सुगत विभुम् ।
उवाच मधुरां वाणि शब्दार्थभूषिताम् ॥
अनर्थां कर्णसुखा नेव मधुरार्थसुकूजिताम् ।
वह्वार्थकरीमिश्रां सर्वम न्त्रास्पदकरी ब्रह्मस्वरानिनादिनाम् ॥
कलविङ्करुताघोषा स्पष्टगम्भीरसयमी ।
सूक्ष्मार्थतत्त्वावचोदनीम् ॥
सर्वम न्त्रेश्वरा श्चैव वाक् भाषेऽथ वज्रधृक् ।
शृणोथ भूतगणाः सर्वे देवसङ्घा महार्द्धिका ॥
वक्ष्यमाणां तथा कल्प सविस्तर सर्वकार्मिकम् ।

चतुर्मूर्तिर्महौजस्क चतुर्दिक्षु समागमम् ।
चतुर्वर्णसमायुक्त चतुरक्षरभूषितम् ॥
चतुर्भं त्रसमापत स पुमां पञ्चमाशृताम् ।
चतुर्थगतिमाहात्म्य चतुर्भूतसमागमम् ॥
सभ्रातपञ्चम ज्येष्ठ महाभूताकाशमुद्भवम् ।
सर्वत्राप्रतिहत श्रेष्ठ सर्वमन्त्रार्थसाधनम् ॥
सर्वकर्मकर पूज्य ज्येष्ठ मङ्गल्यमघनाशनम् ।
प्रवृत्त सर्वभूतानां मन्त्ररूपेण श्रेयसाम् ॥
चतु कुमार्येति विख्याता कुमारा पञ्चमात्मका ।
वाय्वम्बुज्योतिषि पृथिवीं खपञ्चमात्मकाम् ॥
तेषां मन्त्ररूपिण्यां विपाको भवति देहिनाम् ।
पञ्चमो श्रेयसो मुख्यो भ्रातृरूपेण मन्त्रराट् ॥
तेषां म त्र प्रवक्ष्यामि अपराय शृणोथ मे ।
अथ ते सर्वभूता वै प्रहृष्टमनसा अभूत् ॥
निषण्णा धर्मतां ज्ञात्वा सौम्यचित्ता समाहिता ।
श्रोतुकामा हि वे सर्वा निश्चलायतलोचना ॥
अथ मञ्जुवर श्रीमां ऊर्ध्वेक्ष्य सुगतात्मजम् ।
वज्रपाणि महायक्ष सर्वमन्त्रेश्वरालयम् ॥
कृपाविकृष्टहृदयो अपरोऽभूत् तदन्तरे ।
सर्वबुद्धा वै प्रत्येकार्हश्रावका ॥
बोधिसत्त्वा महासत्त्वा दशभूमिसमाशृता ।
सर्वसत्त्वा तथा लोके मुख्या अग्रतमाश्च ये ॥
निषण्णा सर्वत सर्वे गतिपञ्चसुयोजिता' ।
जन्मिनो वरमुख्याश्च परा' परपूजिता ॥
भवाग्रा ह्यावीचिपर्यन्तां अनन्तां धातुमाशृताम् ।
त्रिज माध्यक्षपर्यन्ता दशभूमाधिपा परा ॥

ज्ञातुरामा । ग्गा । ।तुर गणागणम् ।
अथ यत्तरा यता ति। या रा गाणाम् ॥

सत्ता यायगता । मा ा ग्रा ग्याग ।
गुरुज्यष्ठा त ा ता ा ग्रम्यग्गराग ॥

सर्वसत्त्वा विद्धित्वेना प्रसन्ना उद्रागान ।
मन्त्र प्रत्याहरेद्रामा ा याा यरमाग ॥

नम सर्वबुद्धानामप्रतिहतगागानाम् अति त्यादभुतरूपिणाम् । ॐ तुरु तुरु हुलु हुलु मा विज्म्न समयमनुस्मर मम कार्य साधय हूँ हूँ फट् फट् स्वाहा ॥ मवक्रमिताऽयं म त्र । इत्याऽयं सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानां सर्वलोकिकलाकात्तराणां सर्वव्याधिराजाभिपतीनां च मूल म त्रोऽयम् अनेन सर्वकर्माणि कारयत् ।

सर्वद्रव्याणि सा रयेत सर्वकर्मकरो विभु ।
अनेन तु सदा कर्म कर्यात क्षिप्रा ग्गा रे ॥

तत्र मन्त्र प्रवक्ष्यामि त्वसङ्घा शृणा ा मे ।

ॐ जय स्वाहा । सा यताहायस्तुभरम त्र । ॐ जये स्वाहा । ॐ अजिते स्वाहा । ॐ अपराजिते स्वाहा । एत सूलम त्रा सभ्रातम हितानां चतुर्भगिनीनां ाराजितानां ह्याति भवन्ति । तासाम् ॐ रूपिणि ॐ ारूपिणि विशा मन । एत इत्यत्रा म त्रास्तुम्बुरेर्हन्ये मन्त्रा भवा त । ाराय स्वाहा । उपहृदयानि भवन्ति । ॐ वामान पिशाचि ॐ महाराक्षसि स्वाहा । ॐ ारूपिणि स्वाहा । ॐ प्रकीर्णकेशी कृता तस्मापणि स्वाहा । ॐ वररूपिणि कृता तरात्रि भयानकि स्वाहा । तुम्बुरु सा ा ग्यापहृदय भवति । ॐ चतुर्वक्त्र विभूषितमूर्ति त्रिनेत्रा ा ाय स्वाहा । ॐ धु धु ज्वलय सर्वादशी स्वाहा । सर्वपा भागिनीना भ्रातसहितानां हृदयस्तु म त्रोऽयम् । ॐ हूँ सर्वपां शिखा । ॐ ह्रीं ज सर्वपा शिख । ॐ भयायिनि स्वाहा । सर्वपा म त्र । ॐ फ सर्वपा नत्र । ॐ भगिनीनां भ्रातसहितानां च तनुरुक्मानुलिप्तानां समया च रक्षितानां

हिमवन्तससागरचारिणां इन्द्रतानां बुद्धधर्मसङ्घानुज्ञातानां श्री । ह्री । रीम् । त्री । भुज । एष सर्वभगिनीना गर्वभ्रातृमहितानां गात्रे महाम न्त्र० । सर्वकार्मिक मासिद्ध सर्वकर्मसु । परमगुह्यनम । ॐ आय हि महादेव विश्वरूपिणे स्वाहा । ॐ तुम्बुरे सार्थवाहस्याह्वाननम न्त्रा । ॐ गच्छगच्छ महादेव विश्वात्मने स्वाहा । तुम्बुरे सार्थवाहस्य विसर्जनमन्त्रा । ॐ आयाहि देवि कुमारिके किं चिरायसि समयमनुस्मर । मम कार्यं सम्पादय स्वाहा । जयायाह्वाननम न्त्रा । ॐ आयाहि महाभोगिनि कार्यं मे साधय समयमनुस्मर स्वाहा । ॐ महायोगान्धरि विस्तीर्णधनप्रिये स्वाहा । अजिताया आह्वाननमन्त्रा । ॐ श्मशानवासिनि रूपपरिवर्तिनि देहानुचरे स्वाहा । अपराजिताया आह्वाननमन्त्रा पुनरेव सर्वमण्डलां लौकिकलोकोत्तरा मालिखेत् । सर्वकर्मेषु च योजयेत् । परकल्पविधानेनापि ईप्सितमर्थं साधयेत् । अस्मिन्नेव कल्पविसरे मूलकल्पराजपटलसमतामम्मतश्चतु' कुमारिणां कुमारसहितानामादिमाख्यायते मन्त्रोऽय बुद्धात्मजो यमिच्छति ।

सर्वकर्मिकमित्याहु' बुद्धपुत्रा महर्द्धिका ।
कुलाग्रा प्र त्रमुख्याश्च सर्वमन्त्रेश्वरो विभु ॥
करोति विविधां कर्मा विचित्रा साधुवर्णिताम् ।
प्रसह्य चापि भूतानां चित्त हरति तृजन्मिनाम् ॥
गत्यर्थवश्यताहेतुनापत्यार्थसमुद्भवम् ।
प्रसह्य कुरुते कर्म गतियोनिविनिर्गतः ॥
चतुर्भगिन्येति विख्याता ।
सभ्रातृसहिता नित्य महोदधिनिवासिन' ॥
नौयानसमारूढा सभ्रातसहपञ्चमा ।
कर्णधारो [illegible] संज्ञिताः ॥
विचरन्ति मही कृत्स्नां सत्त्वानुग्रहतत्पराम् ।
विचित्ररूपधारिण्यो विचित्राभरणभूषिता' ॥
विचित्रैव फल तासां विचित्रोपकरणपूजिताम् ।
पर्यटन्ति महीं सर्वा सशैलसहसागराम् ॥

तासां मन्त्रा महाश्चर्या तुम्बुरुणाम इष्यते ।
सार्थवाहस्य मन्त्रा वै त्र्यम्बकस्य जनाधिप ॥
चतुरक्षरसंयोगा ओङ्कारसपञ्चकः ।

प्रथमं सर्वमन्त्राणां चार्चनं कुर्यात् गन्धधूपदीपमाल्योपहार विशेषैः बलिविधानं दत्वा जपं कुर्यात् । अनाकुलपदाक्षरैः । गुह्य प्रदेशे एषामन्यतमं श्रेष्ठं मन्त्रं गृहीत्वा त्रिकालं दशसहस्रं जपेत् । आग तायां अर्घं दत्वा सर्वकर्माणि कारयेत् । अर्घमन्त्रो भवति । ॐ प्रतिगृह्णन्तु भगिन्यः सभ्रातृसहिता चार्घम् । समयमधितिष्ठन्तु स्वाहा । अर्घमन्त्रः सर्वेषां भ्रातृसहितानां सर्वोपचारमन्त्राणि भ वन्ति । ॐ ज्वल ज्वल महाहुताशार्चि महामुनीनां स्वाहा । सर्वेषां प्रदीपमन्त्रः । ॐ धूं धूं । अरितत्वामिनि धूपाशिखे सुरभिगन्धमनोहरे प्रतिगृह्णन्तु देव्यः भ्रातृसहिता धूपं ता स्वाहा । धूपमन्त्रः सर्वेषाम् । ॐ कुसुमवासिनि कुसुमाढ्य सुरभिमाल्ये सुगन्धिमनोहरे वने कु सुमा जाता सुकुमाराः सुगन्धिनः । ता निमन्त्रितो भक्त्या प्रतिगृ ह्णध्वं मनोजवा स्वाहा । पुष्पमन्त्रः । अनेन पूजा कर्तव्ति । ॐ ग- न्धगन्धाधिवासे स्वाहा । गन्धमन्त्रः । ॐ बलिते बलिनि स्वाहा । बलिमन्त्रः । ॐ लालावति स्वाहा । निवेद्यमन्त्रः । ॐ मू । वस्त्र मन्त्रः । ॐ फट् । घण्टामन्त्रः । ॐ स्वरव्यञ्जनमन्त्रः । ॐ छा दय छत्रमन्त्रः । ॐ दाधूयते धूयते स्वाहा । चमरमन्त्रः । ॐ केलिमहोत्कलिहृदयङ्गमे स्वाहा । सर्वद्रव्योपकरणाञ्जनरोचनादर्शन साधनमन्त्रः । ॐ समन्तव्यापिनि स्वाहा । सर्वदिग्बन्धप्राकार मन्त्रः । ॐ मण्डलिने स्वाहा । इयं सर्वमध्ये बन्धमन्त्रः । सर्वतश्च स मन्तात्पबन्धं भवति । ॐ नमः सर्वबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । ॐ हूँ ह । सर्वकर्मिकोऽयं महाविद्याराजा शासनो नाम । वशिता सर्वभूतानां चतुःकुमारीणां सभ्रातसहितानां पीडनो शोषणो रोध नो बन्धन वशयिता निग्रहानुग्रहे रतः सर्वभूतग्रहमातर सर्वकर्मसु अप्रतिहतशासन गुह्ये प्रदेशे अरण्ये वा जप्यमानश्चतुर्भगिनीनां सभ्रातृसहितानां यं रोचते तं कारयति । याच्यमानस्तु यं वरं रोचते

तं वरं यान्यभिलषिता शीघ्रं तमनुप्रयच्छन्ति । एवं च तास्ताडनतर्जना-तर्जनमारणादीनि कर्माणि कुर्वन्ति । अत्रैव विद्याराजेनावतप्यमाना सह जप्यमाना सर्वकर्माणि कुर्वन्ति । आसां मन्त्राणि भवन्ति । विसर्जना प्रेषणादीनि कार्याणि कुर्वन्ति ॥ ॐ रूपिणि गच्छ गच्छ समयमनुस्मर स्वाहा । जयाया विसर्जनमन्त्रा । ॐ वामने पिशाचि प्रकीर्णकेशि विश्वरूपिणि गच्छ गच्छ मम कार्यं साधय स्वाहा । विजयाया विसर्जनमन्त्रः । ॐ लहु लहु रूपिणि गच्छ गच्छ समयमनुस्मर मम कार्यं ममादाय स्वाहा । अजिताया विसर्जनमन्त्रा । ॐ विश्वरूपिणि विकृते विकृतानने सर्वदुष्टनिवारणि गच्छ गच्छ ममार्थं साधय स्वाहा । अपराजिताया विसर्जनमन्त्रा एते विसर्जनाभ्येषण मन्त्रा । यन्मनीषितं कार्यं । विचित्रकुसुमैरञ्जलिं पूरयित्वा याचयित्वा प्रणम्य च देवीनामग्रतः सभ्रातृसहिताना क्षेप्तव्या । ततस्ता मुक्ता भवन्ति । सभ्रातृसहिता सान्निध्यं च कल्पयन्ते । यथेष्टं च वरमनुप्रयच्छन्ति विचरन्ति यथासुखमिति । वाचा वक्तव्या प्रतिदिनं च कर्तव्यमेवमुपरुध्यमाना मोक्षणाच्च सान्निध्य न परित्यजन्ति । सततक्रिया अन्यथा उपरुध्यमाना नावतिष्ठन्ते कर्तव्यम् ॥

अथ ते भगिन्यः सभ्रातृसहिता थरथरायमानाः पीड्यमानाश्च वेपथुरुपजातशङ्का बोधिसत्त्वानुभावेन चतुर्दिक्षु रागत्य एवं वाचमुदीरयन्ते —परित्रायस्व भगवन् वज्रपाणि परित्रायस्व । पीडिताः स्म भगवन् सुपीडिताः स्म । गतिरन्या न विद्यते । त्वमत्र भगवन् शरणम् । त्वमेव त्राणमिति ॥

अत्रान्तरे विद्याराजेन शासने सुशासिता सर्वदेवनागयक्षगन्धर्वासुरगरुडकिन्नरमहोरगमनुष्यामनुष्या सर्वसत्त्वाश्च सर्वगतिसङ्गृहीताश्च सुविनीताश्च सुशासिता महाविद्याराजेन वज्राधिपतिनानुभावेन ता भगिन्यः भ्रातृसहिता भीताः सुविनीता आर्तस्वरं क्रन्दमानाः अवतिष्ठन्ते ॥

अथ खलु मञ्जुश्रीः बोधिसत्त्वो महासत्त्वः ता देवतां भ्रातृसहितानामन्त्रयते स्म । मा भैष्टत भगिन्यः मा भैष्टथ । बुद्धं शरणं

गच्छथम् । द्विपदानामग्र धर्म शरण गच्छ थम् । विरागाणामग्र सङ्घं शरण गच्छथम् । गणानामग्यम् ॥

अथ ता भगिन्य सभ्रातृपञ्चमा बुद्ध शरण गच्छन्ति । एव शरणं गच्छन्ति । सङ्घ शरण गच्छान्त स्म । ततस्ता' सुखसौमनस्या परमेण सुखसौमनस्येन सम गागता अभूवन् । मुक्तगाढबन्धनात्मान सञ्जानते स्म । प्रीतीसुखसमापता लब्धप्रसादपरम सञ्जातहृष्टरोमकूपा इदमुदानमुदानयन्ति स्म ॥

अहो आश्चर्यमिद प्राप्तो रत्नत्रयाह्नवे ।
सुखिता स्म क्षणाल्लब्धात् सर्वदुर्गतिघट्टिता. ॥

सुगतौ स्वर्गमोक्षौ च सदा बुद्धिनिवशिता ।
ततस्ता तुष्टमनसा मञ्जुघोष निरीक्ष च ॥

प्रणिपत्य चरणौ मूर्ना इद वाचमुदीरगम् ।
त्रातस्त्व सर्वदु खेभ्य गतिस्त्व भो महाद्युते' ॥

यस्त्व सर्वधर्माणा गभीरपदमक्षरा ।
त्व देशयसे नाथ व धुभूत नमोऽस्तु ते ॥

आज्ञापय महावीर मन्त्रनाथ जिनात्मजम् ।
किमानीता स्म देवेन आज्ञां किं करवानि ह ॥

एवमुक्तास्तु वीरो वै सर्वबुद्धात्मजो विभु' ।
उवाच मधुरां वाणा देवताभि स चोदतः ॥

गच्छ त्व शरण भूय वज्रपाणिजिनात्मजे ।
अवैवर्तिकमङ्गो वै बोधिसत्त्वाग्रजोऽभवेत् ॥

त्रिरत्नमादो कृत्वा वै वशज जिनवरात्मजम् ।
चित्त च बोधौ ईरध्व मैत्रचित्ता भवोत्सुका ॥

ततो वा सर्वत कृत्वा जग्मु. स्वस्थतास्पदम् ।
ततस्ता देवता' सर्वे प्रणिपत्य जिनात्मजम् ॥

आज्ञां सम्पाद्य सर्वे ते येन वज्री तदोन्मुखा ।
नमस्कृत्वा तु तां क्षिप्र वज्रपाणि महाद्युतिम् ॥
अभिप्लुत्य तत' सर्वे स्थिता त-मुखोज्ज्वला ।
प्रसमीक्ष्य तदा कन्या सभ्रातृसहपञ्चमा ॥
वज्रपाणिं च यक्षेश निरीक्षमाणा स्थिता ।
अभूवं नित्यार्थमास्पदा देव्य अनित्यार्थार्थभूपिता ॥
प्रणेममधुरा वाचामात्ममन्त्रात्थशोभनाम् ।
नमस्ते सर्वबुद्धाना बोधिसत्त्वा महर्द्धिकाम् ॥
प्रत्येकार्हसङ्घ च असतांश्चैव योगिनाम् ।
आत्ममन्त्रार्थविस्तार कथयामो महाद्युते ॥
यथातत्त्वावबोधात्थं जनाना तु महीतले ।
सरहस्यं गुह्यमन्त्राणा त्वद्वक्षान्निसृतात्मनाम् ॥
अनुरक्षार्थमन्त्राणा आस्पदार्थात्थभूपणाम् ।
एवमुक्ते तु मन्त्रेश वज्रपाणिर्महाद्युति ॥
ईपिस्मितमुखा भूत्वा विलोक्य विकसन्मुख' ।
पूजयामास तां कन्या सभ्रातृसखीजनाम् ॥
अनुज्ञात मया यूय निर्विशङ्क भविष्यथ ।
सश्राव्य कल्पविस्तार सरहस्य समण्डलम् ॥
जन्तुभिः पूजिता नित्य वर वो दास्यथ सर्वदा ।
ऋपिभि पूजिता यूय यक्षराक्षसकिन्नरै ॥
गरुडैर्देवग धर्वै असुरैश्चापि महर्द्धिकै ।
कूष्माण्डै' मातरैश्चापि समग्रै' सोमभास्करैः ॥
लोकपालै धना'यक्षै' पतङ्गि' वसवैस्तथा ।
तैरिवैर्य सुराध्यक्षै पिशाचोरगमानुपै ॥
भूता'यक्षै निशाध्यक्षै' पिशिताशनव्य तरै' ।
राक्षसाधिपमुख्यैश्च रौद्रचित्तैर्निर्हैठकै ॥

दैत्यदानवसङ्घैश्च यमै' प्रेतमहर्द्धिकै ।
मानुषामानुषैश्चापि ब्रह्मविष्णुमहेश्वरै ॥
सुरमुख्यैर्महाज्येष्ठै सिद्धचारणपूतनैः ।
योगिभिर्जिनपुत्रैश्च पूजिता वो भविष्यथ ॥

न स देहो प्रभावा यत्क्रमा ।
जयाया मन्त्रमित्याहु कल्पविस्तारविस्तरा ॥

नव कोट्यस्तु मन्त्राणां तन्त्रकल्पसविस्तरा ।
विजया चैव मन्त्राणां षष्टिर्लब्धा प्रकीर्तिता ॥

अजिताया तु भवे मात्र लक्षषोडशकोद्भवा ।
अपराजिताया तु कन्याया चतुःकोट्य' उदाहृताः ॥

तुम्बुरे' सार्थवाहस्य नवकोट्योऽथ गायत' ।
तत्प्रमाणा भवेत् कल्पा नृसुरासुरपूजिताः ॥

सर्वं शैवमिति ख्यातं सर्वभूतलवासिभिः ।
मयैव निगदित पूर्वं कल्पे मास्मिं साविस्तरे ॥

पश्चादन्यो जन' प्राहु कल्पमन्त्रां पृथक् पृथक् ।
तुम्बुरु' सार्थवाहस्य त्र्यम्बकस्य तु धीमते. ॥

अनन्ता कल्पविस्तारा शर्वस्यास्य कपार्द्दिने ।
यत्प्रभावात्थं मन्त्राणां सिद्धिं यास्यन्ति भूतले ॥

अनुज्ञाताथ व यूय कल्पराजेऽथ वै सदा ।
भाषध्वं मन्त्रतन्त्राणां सरहस्य सविस्तरम् ॥

सगुह्यं गुह्यतम चापि सर्वमन्त्रसुगोद्यम् ।
इत्युक्त्वा वज्रभृक श्रीमां वज्रमाभृत्य लीलया ॥

तूष्णीम्भूत तदा तस्थौ रत्नपङ्कजमुच्छ्रिते ।
अथ ता. क यका. क्षिप्र सभ्रातृमथपञ्चमा ॥

प्रणिपत्य मन्त्रनाथ त्वै यक्षेश जिनवरात्मजम् ।
वज्रपाणि महावीर मन्त्रनाथेश्वर विभुम् ॥

उवाच मधुरा वाचां पर्कैरामनुपर्षरा ।
मण्डलं तु समासेन वक्ष्येऽहं भुजगाद्यम् ॥
ज्येष्ठमण्डलमित्याहु' जया ज्येष्ठमगायत ।
निजने रहसि सम्पाते विगते चैव महाजने ॥
प्रच्छन्नेऽग्रमसम्बाधे सरित्तीरे शिलोच्चये ।
विविक्ते काननेे रम्ये बुद्धाभ्युषितमन्दिरे ॥
शून्ये देवकुले चापि शू य वेश्मसु शोधिते ।
एकवृक्षे शुभे रम्ये महोदधिसमाश्रये ॥
एकलिङ्गे श्मशाने च विगते धूमपांसुभि' ।
वज्रासनमहापुण्ये धर्मचक्रे सुशोभने ॥
यत्र शान्ति गतो बुद्ध यत्र जातो महामुनि॰ ।
एते स्थाना भवेन्मुख्या मण्डलालिखने शुभा ॥
गङ्गातीरेऽथ सर्वत्र सद्वीपपुलिनाश्रये ।
सरिद्वराश्च मुख्या ये कीर्त्तिता लोकविश्रुता ॥
तेषु तीरेषु सर्वत्र नित्य मण्डलमालिखेत् ।
समन्तात् सर्वतोयान्ता महादधिसमप्रभा ॥
हिमव तविन्ध्या तोया ता प्रस्थिता निम्नगाम्नभे ।
सरिद्वरिष्ठेषु तीरेषु युक्तो मण्डलमालिखेत् ॥
अन्ये वा रहसि भूभागे उडये वा सुशोभिते ।
देवायतनरम्येषु स्तूपे चापि महोज्झिते ॥
धातुगर्भे तथा चैत्ये वापीकूपासु वीथिकै' ।
तेषु तीरेषु सर्वत्र मध्ये चापि सुशोभितै ॥
गोष्ठे पद्मसर॰सर्वा क्वचित् तोयाश्रयोद्भवैः ।
अन्यैर्वा स्थानाग्रैर्नित्य विहाराराममूषितै॰ ॥
यथेष्टमनसो तुष्टि' मुनिजुष्टे महीतले ।
पर्वताग्रैर्ग्रहैश्चापि कन्दरै सानुचिह्नित ॥

शान्तैराग्रसथैर्दिव्यै ग्रहैश्चापि निज तुभि ।
ध्यानानुकूलै' प्रशस्तैश्च ऋषिमुख्यैर्निषवितै ॥
यत्र वा मनसो तुष्टि' तत्र मण्डलमालिखेत् ।
एषु स्थानेषु वै नित्य यथादिष्टे सुपूजिते' ॥
निषेतुर्देवता क्षिप्र सान्निध्य चापि कल्पयेत् ।
तत्र स्थाने तदा नित्य जपहोमक्रमा विधि ॥
ये साध्या म त्रमुख्याश्च उत्तमाधममध्यमाः ।
सिद्ध्यन्ति मन्त्रा' सर्वे वे सिद्धक्षेत्रेष्विहोदिते ॥
सिद्ध्यन्ति सर्वमन्त्रा सर्वे वै ज्येष्ठमध्यमक यसा ।
त्रिविधा हि भवे सिद्धि' त्रिविधैव क्रियाविधि ॥
त्रिप्रकारस्तु म त्राणा त्रिधा कालप्रभेदतः ।
त्रिसन्ध्य सर्वमन्त्राणां त्रिधा कर्मफलोन्मुखा' ॥
शान्तिक कर्म निर्दिष्ट जयाख्य मण्डले शुभे ।
विजयाख्ये तु पौष्ट्यर्थं अजिताख्ये चाभिचारुकम् ॥
अपराजिताख्ये त था नित्य निर्दिष्टं क्षुद्रकर्मसु ।
सर्वकर्मसु म त्रज्ञ तुम्बुराख्यं समालिखेत् ॥
पञ्चेव मण्डला ज्ञेया अभ्या न त नित्यागताम् ।
समन्ताच्चतुरश्र वै उक्तिमात्र ग्वनेद् भुवि ॥
चतुर्हस्ताष्टहस्त वा प्रशोध्य पाणिना पुन ।
कठण' शर्कराङ्गार तुषकेशमवस्कराम् ॥
कपालास्थिशक्लद्रुष्ट्रा सशोध्य पाणिना तत ।
स्वय चापि परैस्तत्र सर्वावस्करतां जपेत ॥
कृमिजन्तुसमाकीर्णा प्रशोध्य यत्नतो व्रती ।
आपूर्यारन्यमृत्तिकै शुचिभिश्च सुगन्धिभि ॥
नदीकूलोद्भवैर्मेध्यैस्तथा वल्मीकाग्रसम्भवै ।
गोष्ठभूतलयोर्म ये तद गैर्वा पार्थिवोद्भवै ॥

सिकताभि सुगन्धाभि गङ्गायां प्रगतानदी ।
अथवा गोमयमिश्रा मृत्तिकाभि समन्तत ॥
समन्तमालेपयेत क्षिप्र पञ्चगव्यसमाश्रितै ।
कुङ्कुमाक्तैस्तथा स्निग्धे विविधै गन्धमिश्रितै ॥
मृत्तिकाभि समन्ताद् वै मण्डलं तु समन्तत ।
आलेप्य भुवि यत्नाद् वै म त्रविन्मन्त्रतन्त्रवित् ॥
पञ्चाङ्गिकचूर्णैस्तु विविधै धूपवासितै ।
आलिखेन्मण्डल दिव्य समन्ता चतुर्हस्तकम् ॥
अष्टहस्तप्रमाण वा ज्येष्ठ मण्डलमुच्यते ।
चतुर्हस्तोऽथ कनिष्ठ मध्यम परिकीर्त्यते ॥
पञ्चहस्तोऽथ विख्यात षड्हस्तोऽथ मुक्तवाम् ।
सर्वेषा तु देवीना सम्भ्रातृसहितात्मनाम् ॥
मण्डलप्रमाणमित्युक्त समन्ता चतुरश्रितम् ।
चतुर्द्वार चतु कोण चतुस्तोरणभूषितम् ॥
आलिखेन्मण्डल दिव्य प्रशस्त चारुरूपिणम् ।
मध्ये कुमारमालिख्य बालरूपसुभूषणम् ॥
कुङ्कुमाकारवर्णाभ वाममध्ये च सस्थितम् ।
नीलोत्पल समन्ताच्च करलग्नोपशोभितम् ॥
दक्षिणे करवि यस्त श्रीमाल फलमायतम् ।
किञ्चिद्वरद देव मञ्जुघोष महाप्रभुम् ॥
किञ्चिदुन्मीलिताक्ष तु ईषित्प्रेक्षणतत्पराम् ।
दक्षिणेन समन्ताद् वै महोदधि समालिखेत् ॥
तत्रस्था नावारूढा देव्या भ्रातृपञ्चमाम् ।
आलिखेन्मन्त्रविन्यानां सुवेषा चारुरूपिणाम् ॥
विचित्राभरणन्यस्तां विचित्रप्रहरणोद्यताम् ।
कुमार्याकारचेष्टानां सभ्रातृकुमारविक्रमाम् ॥

नोयानसमारूढां सभातृगहप नागाम ।
गणधारसमापेता तुरतुग गा नाहराग ॥
महोदधि सम नाद नै मण्डलाभ्य तर क्रियाम ।
ऋपाग्रे प्राणेभियुक्त स्फाटक नारपूजितम् ॥
आलिख मण्डल सीमां गुप्त रहसि सजन ।
यथा हि निर्दिनिष्ट तत्त्व चाप काचितम ॥
तत् सर्व कारयेत् क्षिप्र लौकिकैरेव याजयत् ।
यावन्ति शैवतन्त्रेऽस्मिन ये तन्त्रे चापि गारुडे ॥
ब्रह्माद्यैर्ऋषिमुख्यश्च भृग्वङ्गिरसकाश्यपै ।
मार्कण्डमुनिवरैश्चापि पुलस्त्यागरितसम्भवै ॥
वासवै शक्रदेवैश्च रुद्रेन्द्रसभास्कर ।
विविधै सत्त्वमुख्येश्च यमाद्ये प्रेतमहर्द्धिक ॥
ग्रहमातरकूष्माण्डे यक्षराक्षसपूजितो ।
मानुषामानुषे लोके चित्तनाथर्महर्द्धिके ॥
पूजिता कल्पनिम्नागा विष्णुस्कन्दसवासवे ।
कथिता कल्पमहात्म्य निखिला नैव भूतले ॥
तस्मिं मण्डले योज्या सिद्ध्यन्तीह न मशय ।
विविधा योनिमुख्यैस्तु विविधाकारचेष्टितै ॥
कथिता कथयिष्यन्ति देवीना कल्पविस्तराम् ।
तस्मिं समये नियोक्तव्या जयाद्ये मण्डले भुवि इति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतंसकान्महायानवैपुल्यसूत्राद्
यैमञ्जुश्रीमूलकल्पात् पञ्चत्रिंशतिम
पटलविसरात् प्रथम चतुर्भगिनामण्ड
लमनुप्रवेशसमयगुह्यतमपटल
विसरः समाप्त इति ।

अथाष्टचत्वारिंश पटलविसर ।

अथ खलु विजया नाम देवी तत्रैव पर्षदि सन्निपतिता सन्निष ण्णाभूवम् । स स्वक मण्डलोपचर्या साधनविधिं भाषयति स्म ॥

आदौ तावद् विविक्ते देशे मन्त्रज्ञे रहसि पञ्चरङ्गिकचूर्णेन शु क्लकृष्णपीतरक्तहरिते चूर्ण पञ्चम्या शुभे सितकृष्णयो. पक्षे चतुर्थ्यां वा मण्डलमालिखेत् । चतुर्हस्तप्रमाण समन्ताच्चतुरश्र चतुःकोणं चतु स्तोरणभूपितम् । समन्ता मण्डलमध्ये महोदधि समालिखेत् चतुर्मुद्राल ङ्कृतम् । मध्ये सार्थवाहश्च मुद्रामण्डलाकार इन्दुवर्णाभ पूर्वोत्तरे कोणे जया मुद्रा अर्धचन्द्राकारसितं दक्षिणपूर्वकोणे विजया मुद्रा तृकोणाकारं पीतनिर्भास, पश्चिमदक्षिणकोणे अजिताया मुद्र वन्धाकार र क्तावभासं उत्तरपश्चिमकोणे अपराजिताया मुद्र वज्राकार कृष्णनि र्भास सर्वतश्च मुद्राणां ज्वालामालिन' कर्त्तव्या' ॥

पूर्ववच्चौक्षसमाचारेण भूत्वा चतुःकोण चत्वारः पूर्णकलशाः स्थापयितव्याः आम्रपल्लवमच्छादितमुखा' सर्वव्रीहिरत्नपरिपूर्णगर्भा' । मध्ये तु सार्थवाहस्य तुम्बुरे' पञ्चम कलश तथैवाम्रपल्लवमच्छादित- मुख प्रत्यग्रवस्त्रावकुण्ठिताश्च कार्या' । तच्च तथैव बलिनिवेद्यपुष्पा दयो यथा मुद्रास्तथैव कार्या । तद्वर्णश्च पुष्पधूपगन्धादयः तत् सर्वं त थैव कार्यम् । चतुर्दिशं च बलि. क्षेप्तव्या । अर्धरात्रे मध्याह्ने चाभि चारुके प्रत्यूषे पौष्टिके अपराह्णे शान्तिकमस्त गते वा सवितरि कर्म त्रय चापि यथाकालोपदिष्टमण्डलहोमजपसाधनेपु प्रयोक्तव्यम् ॥

शुचिनो दक्षशीलाश्च स्त्रीपुरुषादय' अभ्यर्थिताश्च प्रवेशयित व्याः सरदारिकाश्च गुह्यमन्त्रधारिणो आदौ प्रवेशयितव्याः । प्राङ्मुख स्थापयित्वा विजयाया मूलमन्त्रेणोदकमभिमन्त्र्य सप्ताभिमन्त्रितं कृत्वा सर्वेषामभ्यपिञ्चेत् । सकृदहोरात्रोपितानां शुचिवस्त्रप्रावृतानामष्टौ प्रभृति यावदेकं प्राङ्मुखं पश्चाद्द्वारेण प्रवेशयेत् प्रत्यग्रमुखमच्छा दितां कृत्वा एकैकं विजयाया मुद्रं बद्ध्वा अञ्जलिं कृत्वा पीतपुष्पं दत्वा क्षिपापयेत् । विजयाया मन्त्रं कृत्वा मुखमुत्साद्य मण्डलं दर्शा

पयेत् । प्रदक्षिण च कारापयेत् । सर्वपा मुद्रां दर्शयेत् । ततोऽनुपूर्वतः सर्वे प्रवेशयितव्या यावदष्टाविति ॥

पूर्व तावद् देवीनामावाहनमन्त्रेण आत्ममाहितानां मूलमन्त्रेण यथोचितैः पुष्पैरावाहयत् । पूर्व पश्चाद् धूपं दत्वा यथाचितं नमस्कार कृत्वा यत्रोत्सहते शिष्यः स्त्रीपुरुषदारकदारिका वा स तस्मिं मण्डले बहिरभिषेचयितव्य राजवत् सर्वोपकरणै यथाभिरुचितैर्वा मन्त्रं मण्ड लाचार्यस्य तुष्टिर्येन वा तुष्येत तयाभिषेचयेत् । अभिषिच्य च एक वा त्रयो वा अभिषेचनीय आर्याभिषेकेण । एक च वक्तव्यम् । शृणु कुलपुत्रकुलदुहितुर्वा लब्धाभिषेकस्त्वमनुज्ञात सर्वदेवताभिश्च सभ्रातृ सहितैश्च स्वमन्त्रतन्त्रेषु यथेष्ट मण्डलमालिख्य स्वमन्त्राणां विधिनि यमचर्याकल्पविस्तरां ददस्वेति वक्तव्यः । तदन्ये विद्याभिषेकेणाभि षेचयितव्या । द्वित्रयो वा जनाः । शेषास्तु स्वम न्त्रचर्यायां शिक्षापयि त्वा विसर्जयितव्या ॥

ततो मण्डलाचार्येण चन्दनोदकेनाभ्युक्ष्य अर्घं दत्वा स्वमन्त्रे णैव धूपपुष्पादिभि देवतां विसर्जयितव्या । सर्व चोपकरण आत्मना ग्रहेतव्यम् । गृह्य च स्व मत्यश त्रितीयभाग सर्वमनाथेभ्यो दातव्यम् । शेषमुदके प्लावयितव्यम् । त पृथिवीप्रदेश सुलिप्त कृत्वा सुशोभितं विगतरजस्क यथेष्टतो गन्तव्यम् । यथा स्वमन्त्रचर्यासु च तथा शिक्षा पयितव्या. । सर्वे शिष्याः प्रच्छन्ने रहसि विगतजनसम्पाते स्वदेवतामु द्रांश्च बन्धापयितव्याः । तैरेव मन्त्रै. पूर्वनिर्दिष्टैर्मन्त्रै. सुविशेषतः सर्व मन्त्रा सिद्धिं गच्छन्तीति ॥

आशु सिद्धिक्रियायुक्तिमन्त्राणां च विशेषत' ।
जयाख्ये मण्डले ह्युक्त पूर्वनिर्दिष्टहेतुभि ॥

तत्कर्मविधिनिर्दिष्टः विजयाख्ये मण्डले शुभे ।
द्वितीय मण्डलमित्याहुः निर्दिष्ट तत्त्वार्थमान्त्रिभिः ॥

विजया नामतो ज्ञेया सर्वकर्मार्थसाधिका ।
ईप्सिता साधयेदर्था सर्वमन्त्रेषु मन्त्रवित् ॥
पूर्व जप्ता मन्त्रस्तु सर्वकर्मेषु साधारी ।
नथात्मदेवता रूपा विनायाया तु कीत्यते ॥
पराभवश्च विघ्नानां आरम्भश्च फलोन्मुख ।
मण्डले विजयाख्ये तु द्वितीये सर्वार्थसाधने ॥
दर्शनान्मुच्यते पुस सर्वकिल्बिषमायतै ।
जपाद् योगाच्च मन्त्रज्ञ पापशुद्धिश्च जायते ॥
पराभवश्चान्येषा म त्राणा तु भूतले ।
परिपक्षगतां नेषां स्वदुष्टादुष्टयोनिजाम् ॥
नाशये तत्क्षणान्मन्त्री विजयाख्ये मण्डलाद्गतो ।
सर्वकर्मिकमित्याहु वश्याकर्षणभूतिकम् ॥
सफल कर्मज लोके पुष्टिशान्त्यर्थसाधकम् ।
सर्वार्थसाधको शेष मण्डलोदधिसम्भवो ॥
विजयाख्ये बहुमत पुण्य प्रशस्त सोमपूजिता ।
नित्य नित्यतमो पुण्यो मङ्गलो मघनाशन ॥
कुरूपा रूपम तश्च धन्य सर्वार्थसाधन ।
लिखनान्मन्त्रिभि क्षिप्र ऊ वेगामर्थसाधकमितिदिति ॥
अजितादेवमित्याहु प्रसन्ना बुद्धशासने ।
मण्डल वरमतः व कथित लोकपजितम् ॥
पूर्व जिनवरैर्मुख्ये स्थित लोकचिह्निते ।
अधुना न प्रवक्ष्येऽह अजिताख्य मण्डलम् ॥
यद्व तत् तथैव नियोजयेत् ।
किन्तु वर्णवर रजत रक्तैश्चापि चूर्णकै ॥
तथैव बलिपुष्पाद्या गन्ध धूपादिभि क्रमै ।
सर्वरक्तमय ह्यासमस्तत्रस्ताङ्गशोभनम् ॥

तथैव मुद्रा सर्वत्र भीमा चैव नियोजयेत् ।
बलिहोमादयायुक्ति रक्तानि नियोजयेत् ॥
फलशार्थेन रक्तानि रागा ... ।
तथैव मुखरेष्ट वा रक्तन्द्रा तथैव च ॥
आसन शयन यान रक्त चैव समारभेत् ।
तथैव रक्तमन्त्राणा सौपुभार्थकारणम् ॥
रागार्थ आह्वते मन्त्रा रागिणम्येव युज्यते ।
नान्यमन्त्रेषु मन्त्रो मर्ति कारेश कृत्ताम् ॥
बुद्धिम त' सरागागी मन्त्रज्ञा मन्त्रमीरयेत् ।
कामार्थ सम्पद प्राप्ता वश्याकर्षणहेतुकम् ॥
प्राप्नुयात् सम्पन्नां मर्त्यां अजितारगे मण्डलेऽद्भुताम् ।
सर्वभूतवशार्थाय मण्डल भुवि मुच्यते ॥
कथित मन्त्रिभिर्नित्य चित्तान्विक्षेपकारणात् ।
आकृष्य महोज कर्म वश्या भौतिकचेष्टितम् ॥
निक्षिप्तचित्तो मर्त्या वे आविष्टादिरलोक्षिताम् ।
दासभूत समायात सर्वज्ञासम्पतीन्द्रकम् ॥
विवश वशमायान किङ्करानुवशवर्तिनम् ।
तादृश मानुष दृष्ट्वा पुनरेव रामसमाश्रयेत् ॥
स्त्रिय वा यदि वा पुम नागक वाथ नारिकाम् ।
भूयाऽपि गरुमन्त्रेण अजितेनैव मोक्षयेत् ॥
पूर्वनिर्दिष्टक्रमश्च विधियुक्तेमहीतले ।
आदिरेमण्डल रीणा सर्वेन्द्र प्रयाजयेत् ॥
सफल कर्म निाल्प सम व म वकर्मणि ।
पूर्वम यप्रयोगैस्तु सा वयेद विधिमुत्तमाम् ॥
साध्यमाना हि सिद्धान्त ते सर्व माहेश्वरा गणा ।
विधानज्ञापतो रूप मुद्र म त्रार्थेनत्रता ॥

क्रियायोगप्रमाण तु कथ्यमानातिविस्तरा ।
एतत् प्रमाणतो ज्ञेयं मण्डलेऽस्मिन् निबोधताम् ॥
हस्ता च दष्टसप्ता वा पद्पश्चचतुरस्तथा ॥
द्विहस्तहस्तमात्र वा कृता मण्डलमुत्तमवेत् ॥
ज्येष्ठमष्टस्तथा हस्तं सप्त षद् पञ्च मध्यमाः ।
चतुर्हस्तद्विहस्त वा हस्तमात्रं तु कन्यसम् ॥
ज्येष्ठे शान्तिक कुर्या तथा मध्ये तु पौष्टिकम् ।
आभिचारुकमन्त्रेषु कुर्यात् कन्यसमण्डले ॥
वश्यार्थं सर्वभूतानां नित्यं जम्भनमोहने ।
कुर्यात् सर्वकर्माणि जापी मन्त्ररतः सदा ॥
अजिताख्य मण्डल निर्दिष्ट सर्वग्रहविमोक्षणम् ।
यत्र भूताः पिशाचाश्च ग्रहमातरपूतनाः ॥
दृष्टमात्रा वशमायान्ति नित्य जम्भितमोहिता' ।
दर्शनान्मण्डले नित्य क्षिप्र गच्छन्ति वश्यतामिति ॥
अपराजिता तु देव्या वै प्रणम्य जिनवरात्मजम् ।
वज्रक गुह्यकेन्द्र तु मञ्जुघोष सुभूषणम् ॥
सर्वां बुद्धसुतांश्चैव महौजसाम् ।
सभ्रातृपञ्चमां देवीमिमां वाचमुदीरयेत् ॥
अहमप्येवंविधं कार्य मण्डलार्थेति युक्तिजम् ।
वत्रे च शुभसङ्गीत युक्त्यर्थाक्षरसस्थितिरेप प्र ॥
महाप्रभाव महौजस्क दुर्दान्तदमक मतम् ।
सकृष्ण कृष्णवर्णाभं कालरात्रिसमप्रभम् ॥
यमदूताख्यवर्णाभ ।
साक्षाद् विवस्वतं घोरं परप्राणहर भयम् ॥
यथावत् पूर्वनिर्दिष्ट देवीनां तु मण्डले ।
तथैव तत् कुर्यात् सर्वं वर्जयित्वा तु वर्णतो ॥

श्मशाने नित्यमालेख्य पुरे दक्षिणतः सदा ।
सधूमे ज्वालामालीढ अस्थिकङ्कालवेष्टिते ॥
मध्यस्थे सवसजे देशे तत्रस्थे तु महीतले ।
श्मशानभस्मना लेख्य कृष्णवर्णे तु भूतले ॥
यथैवं पूर्वनिर्दिष्ट मन्त्रैरर्चविधिक्रमम् ।
तत् सर्वं क्षिप्रतो मन्त्री सर्वं चैव नियोजयेत् ॥
स्वमन्त्रं मन्त्रनाथं च तुम्बुरु सार्थवाहकम् ।
महोदधिसमावृताम् ॥
अजितायामाशु निर्दिष्टा विजया खड्गपाणिनी ।
धनुर्हस्तां सदा देवी जया तामभिनिर्दिशत् ॥
विचित्रप्रहरणा ह्येता विचित्राभरणभूषिता ।
विचित्रगतिसत्त्वाख्या विचित्रा वेषचेष्टिता ॥
आलिख्य मण्डले ह्यत्र कृष्णवर्णा तु भूतले ।
परप्राणहरं ह्येतत् मण्डलं भुवि चेष्टितम् ॥
विविधार्थक्रिया मन्त्रा विविधा कर्मसुद्भवा ।
तत् सर्वं पूर्ववत् कृत्वा पश्चात् कर्म समारभेत् ॥
जपहोमक्षया मन्त्रा मण्डलांश्चैव दर्शनम् ।
प्रवेशं मण्डले ह्यस्मिन् तत्पूर्वं विधिसुद्भवैः ॥
एष संक्षेपतो ह्युक्त कथ्यमानोऽतिविस्तरम् ।
मण्डलं देविमुख्यायाः कल्पसाया तु कीर्त्तितम् ॥
अपराजिताख्यनामतः ज्ञेयां मण्डलं भुवि विश्रुतम् ।
आजितं सर्वतः पूर्वं राक्षसेश्वरकिन्नरैः ॥
भूतैर्दैत्यमुख्यैस्तु यममातरसग्रहैः ।
कूष्माण्डे व्यन्तरैश्चापि पिशिताशैः सपूतनैः ॥
तन्त्रे तु सर्वतो मन्त्रैः क्रव्यादैस्तु सकश्मलैः ।
असुराध्यक्षैः महाघोरैः सर्वभूतमहोदयैरिति ॥

अथ तुम्बुरु' मार्थग्राहो वैस्त्र मण्डलमभापयम् ।
तुम्बुराख्य नामतो मर्त्या वज्रभृद् त निबोधताम् ॥
पूर्वनिर्दिष्टमित्याहु पुनरेव महीतले ।
प्रणम्य वज्रिण मूर्ध्ना इमा वाचमुदीरिरे ॥
सर्व पूर्वनिर्दिष्ट मण्डल चतुरोदयम् ।
प्रथम सर्वकर्मा त द्वितीय त इहोच्यते ॥
व्यतिमिश्र तथा युक्त्या अनुपूर्वमिहागतम् ।
मण्डल चतुराख्य तु सर्वभूतप्रसाधकम् ॥
शून्यवेश्म तथा नित्य शून्यदेवकुले सदा ।
प्रच्छन्ने रहसि निस्तब्धे स्वगृहे वाववरकेऽपि च ॥
विचित्रैरङ्गनेपथ्ये विचित्रैश्चाकपूणकै ।
पञ्चरङ्गिकचूर्णैस्तु विविधैर्वा फलोद्भवै ॥
शालितण्डुलपिष्टैस्तु विचित्रैरङ्गसुज्ज्वलै ।
शुक्लचूर्णैस्तथा युक्तै चन्दनागरुधूपितै ॥
विमिश्रैश्चन्दनचूर्णैस्तु कुङ्कुमागरुयोजितै ।
कर्पूरकस्तूरिकासिक्तै प्रियङ्गुकेशरादिभि ॥
स्पृक्कासीरसमायुक्तै कृष्णागरुसुधूपितै ।
चूर्णैर्विविधग धैर्वा नित्य मण्डलमालिखेत् ॥
त्रि.स्नायी जपहोमी च त्रिचेलपरिवर्तिन ।
व्यतिमिश्रपक्ष तथा मन्त्री सितासितसुचिह्निते ॥
यथेष्टं तिथिनक्षत्रे नित्य मण्डलमालिखेत् ।
चतुर्हस्तप्रमाणं वै यथोक्त विधिपूर्वके ॥
तत् सर्वमालिखेद् धीमा म त्र यत्नाद्धि चेतसा ।
चतु कोण चतुर्द्वार चतुस्तोरणसयुतम् ॥
मध्ये सरिपतिर्नित्यं मण्डलेऽस्मि समालिखेत् ।
मध्यस्थ पद्ममारूढ धर्मचक्रानुवर्तिनम् ॥

शाक्यसिंह महावीर म त्री तुद्ध समालिखेत् ।
शेप मुद्रयै क्षिप्र स्वभावगहूपभगम् ॥

आलिखेत् सर्वतो म त्री त्तु रेण त मस्त ।
ज्येष्ठात् पश्चात् तग ो ग ग ा तग्गाम्बुते ॥

तुम्बुरे मुद्रमालेख्य ।ातवर्णोऽथ गर्वा ।
सर्वे शुक्रवर्णाभा त े दृगजिगभा ॥

कुमुदाकारसङ्काशा सर्वतशुिुभुग्रा ।
पटनिर्दिष्टयोगेन ेवीनां त ा नागाति ॥

तत् सर्व कुर्या मं ी सर्वकर्माथसाधनमिति ।
यथैव मण्डलं सर्वपट्टे स्मित प्रयोजयेत् ॥

त्रिविध पटनिर्दिष्ट मण्डलेऽस्मि गगाविधि ।
शेप यथेष्टवत् कुर्या पटमण्डले भूतले ॥

आलेख्य म त्रत नेऽस्मि यथाविहितो मते ।
फलके पट्टके वापि यथास्ताष्ठमसङ्कत ॥

आलेख्या देवताः सर्व सभ्रातगहपञ्चपा ।
यथैव मण्डले सर्व तत् सर्व आलिखेत् पटे ॥

अम्बरे वापि निर्दिष्ट गगातिगमुत्तते ।
निर्दिष्ट पटम त्रज्ञे प्रतिमाना तु रा यते ॥

चन्दन मलयमित्याहु राग चापि सकेसरम् ।
पुन्नागं चैव मन्त्रज्ञै नि ग प्रतिमासु योजयेत् ॥

पियालं पद्मक वि ग्रात् रोध्रकाष्ठ महीतले ।
सरल देवदारु च काश्मीर चैव सपण्णकम् ॥

कुटजार्जुनजम्बूक प्रियङ्गुष्ठोमकोद्भवम् ।
रक्तच दनकाष्ठ तु विशेषात् पटमुच्यते ॥

प्लक्षोदुम्बरकाष्ठ च सहकार विशेषत ।
पुण्डरीक ससर्जं वै सिन्दुवार सिद्धोद्भवम् ॥

वकुल तिलक चैव काष्ठ सप्तच्छद तथा ।
विविधा वृक्षजातीना पुसस्त्रीनपुसकाम् ॥
सर्वेषा ग्रहण काष्ठे मूलगण्डे ततोर्ध्वगम् ।
शाराग्रु सर्वतो ग्राणा मधुरस्तिक्तकाष्ठयो ॥
पिचुम द तथा काष्ठेऽरिष्टे भूततरौ तथा ।
पुत्रञ्जीवरकाष्ठेषु नित्य चैवाभिचारुके ॥
अश्वत्थे शान्तिक विन्द्यात् काष्ठे चापि महीतले ।
पौष्ट्यर्थ काष्ठमित्युक्त अशोक शीर्षमेव वा ॥

सर्वकर्माणि सर्वत्र सर्वकाष्ठेषु योजयेत् ।
मूलकाष्ठेन प्रतिमाया मूलनक्षत्रयोजिता ॥

ततस्तम्भकृते काष्ठे ज्येष्ठनक्षत्र योजयेत् ।
तत शाखाकृत काष्ठं सर्वनक्षत्र योजयेत् ॥

ततोऽवनक्षत्ररेवत्या इन्दुवारेण कारयेत् ।
मूल आदित्यवारे वै स्तम्भः शुक्राग्रमीक्ष्यते ॥
सर्ववारैस्तथा मुख्यै सर्वग्रहगणाद्दते ।
मूले रसातल गच्छेत् आसुरिं तनुमाविशेत् ॥

ततस्तम्भकृते काष्ठे गाण्डैश्चापि समुद्भवैः ।
वश्याकर्षणभूतानां जम्भस्तम्भअमोहनाम् ॥

कुर्यादाभिचार वै तेषु प्रतिमा समाविशेत् ।
ततोर्ध्वं नभस्तलं गच्छेद्ऽर्ध्वकाष्ठसमुद्भवै ॥
प्रतिमां देव्य समायुक्ते सुरयानसमाश्रयाम् ।
शाखासु सर्वतो गच्छेद तर्धानसुखोदयाम् ॥
दिशां च सर्वतो मन्त्री यथेष्ट वा कर्म समारभेत् ।
काष्ठा॰ सर्वे तु निर्दिष्टाः प्रातिमालक्षणामिष्यते ॥

नौयान च समारूढा देव्याकारसुभूषिता॰ ।
कुमार्याकारचिह्नस्तु पञ्चचीरकमूर्धजा॰ ॥

तथैव कराविन्यस्तौ मण्डलेऽस्मि हि बोधिता: ।
तुम्बुरु सार्थवाहा ये कर्णधारा महाद्युतिः ॥
करवालकरन्यस्तो वाहमन्तोऽथ सम्यके ।
तियग्भागगा म ।। मनुष्यागुला गा ॥
दीर्घशो वितस्तिमात्र वा नाव यैव सुकारयेत् ।
सुस्पष्ट श्वेतसङ्काश शङ्ख दु ग्वलमन्निभम् ॥
जया कारयेद् धीमान् तुम्बुरुश्च निशगत ।
विजयां पीतनिभासामजिना चेव सुरक्तिकाम् ॥
अपराजिता कृष्णवणा व शुक्ला चैव अनामिकाम् ।
प्रसन्नां तुम्बुरुमूर्त्या जया चैव विनिर्दिशेत् ॥
ईषिद्भ्रुकुटिनो न्येया विजया चापराजिता ।
अजिता सौम्यवेशा तु कर्तव्य थ सर्वत. ॥
अङ्गुष्ठपर्वमात्र वा क यसाङ्गुलिमात्रता ।
सवा प्रमाणेपारया कथिता सर्वमन्त्रिणे' ॥
दन्ती भोगगदा ख्याता सौवर्णपार्थिवोद्भवा. ।
पृथिव्यामधिपत्योवा कुर्यामेता सुशोभनाम् ॥
रोप्य ताम्रमयीं वापि प्रतिमा ख्याता वशावहा ।
आकर्षण च भूताना कांसी युक्ता महीतले ॥
त्रपुसीसकलोहैश्च प्रतिमा युक्ताभिचारके ।
समारै रत्नविशेषैश्च प्रवालस्फटिकसम्भवै ॥
कुर्यात् प्रतिमां सौम्या आशु सिद्धिकुम्भि ।
कपालास्थिमये प्रतिमे कर्म कश्मलजाद्भवम् ॥
शृङ्गै विविधमुख्या ये यथा यस्ताथलाभिनाम् ।
सिद्ध्यन्ते सर्वमन्त्रा वै क्षुद्रमन्त्राश्च भवले ॥
यथासम्भवतो लाभा यथाप्रासा प्रसम्भवा ।
सिद्ध्य त सर्वत कृत्वा प्रतिमाभिश्च योजिता । इति ॥

अथ तुम्बुरु सार्थवाह सर्वेषां मानविधान समाचक्षते सा
मान्यत । [illegible] तमयीं प्रतिमां कृत्वा देवीनां [illegible]ङ्गुलिप्रमाणामति
गुप्ते प्रदेशे आहृत्य मूलम [illegible] नागहस्तेन [illegible] जयाया मूलमन्त्र
जपेत् । अष्टसहस्रमष्टशतं वा जप कृत्वा [illegible] तत् सर्वं स्वप्ने
कथयति । त्रिसन्ध्य सप्तदिवसानि जप [illegible] । यथेप्सित तत् सर्वं
सम्पादयन्ते । वश्याकर्षणग्रहनिग्रहादीनि सर्वाणि क्रूरकर्माणि कुर्व
न्ति । यथेष्ट वा सत्त्वराशीकरणे [illegible]दिषु कर्माणि निमित्तानि
दर्शयति । जातीकुसुमैर्देवीनां प्रतिमा ताडयेत् । राजा वश्यो भवति ।
जातीकलिकै देवीनां प्रतिमा ताडयेत् । अष्टशतवारा पञ्चकलिकाभि
त्रिसन्ध्य सप्त दिवसानि । [illegible] राजा [illegible] वराङ्ग
रूपिणीं तां लभते । जातीपुष्पै पञ्चभि कुसुमै प्रतिमा एकैका आह
न्तव्या त्रिसन्ध्य सप्तदिवसानि अष्टशति । यामिच्छति वराङ्गना तां
लभते । तामेव प्रतिमामादाय मूर्ध्नि धारयेत् । केशान्त कृत्वा भर्ता
चास्य दासत्वेनोपतिष्ठति । [illegible] । परमसौभाग्य लभते ।
गृहीत्वाध्वान व्रजेत् । चौरै [illegible] मुच्यते । परबलं दृष्ट्वा स्तम्भयति । स
ङ्ग्राममवतरेत् । शस्त्रैर्न हन्यते । अरिं मोहयति । परसैन्य हस्त्यश्व
रथपर्यटतीं स्तम्भयति । अञ्जनमभिम [illegible] जपेत् । य प्रेक्षति
सोऽस्य दासभूतो भवति । [illegible] आत्मवक्त्रे तिलक
कृत्वा य प्रेक्षति सोऽस्य वशो भवति । यावत् तिलकस्तिष्ठते । ताव
न्मैथुनेऽव्यवच्छिन्नरतो भवति ॥

एव वस्त्रभूषण [illegible] यज्ञोपवीतदण्डक-
मण्डलुकाष्ठोपानहाशयनयानासनभाजनादिषु मन्त्रोपकरणविशेषा स
प्ताभिमन्त्रितां कृत्वा आत्मना परं वा धारयेत् । सर्वसत्त्वा वश्या
भवन्ति किङ्करानुवर्तिन । [illegible] कृत्वा प
श्चात् [illegible] जुहुयात् त्रिसन्ध्य सप्त
दिवसानि सर्वे दण्डा सर्वे डाकिन्य राज भूतग्रहा सर्वे च कश्मला
वशा भवन्ति । किङ्करानुवर्तिनो योजनशतगमनागमने च गोमूत्रेण
पिष्ट्वा पूर्वाह्णे पिण्डारकपदक आम्रपदकं च गृह्य सहस्रसम्पादित

कृत्वा पाद लेपयेत् । [illegible] सर्वकर्मेषु योज्य सर्वपूजितेषु च कल्पेषु [illegible] । [illegible] । यत्र मण्डले सार्थवाहस्य तुम्बुरु[illegible] [illegible] सत्त्वानामग्र शाक्यमुनिरभिलिखित [illegible] कर्तव्यानि । आशु सर्वकर्माणि सिद्धयन्तीति । [illegible]सहस्राणि पूर्वसेवा जाप कार्य इति ॥

जया स्वकल्प भाषते । मरकत[illegible]नीलपद्मरागस्फाटिकादिभि प्रवालाङ्कराश्मवैदूर्यरत्नविशेष [illegible] कृत्वा देवीनां कन्यसाङ्गुलप्रमाणा [illegible] प्रतिमा कृत्वा नोयानसमारूढा चतुर्भागिनी सभ्रातसहितानाम तश प्रतिमा कृत्वा पूर्ववद् यथाभरणप्रहरण[illegible] देवीना [illegible] च [illegible]कुङ्कुमकर्पूरोदकाभ्यषिक्ते तैरैः मण्डल कृत्वा [illegible] मार्गशीर्षमासे कार्त्तिकपौर्णमास्या वा [illegible] प्रतिहारकुसुमागमे अन्ये वा शुक्लेऽहनि [illegible] प्रभागवारे रोहिणीरेवत्यनुराधाज्येष्ठनक्षत्रा [illegible]हारेण उत्क्रमक्तमाहारेण वा हविः फलभक्षणे वा मोचाम्रफलभना[illegible] [illegible] अक्षरलक्ष जपेत् । जप्त्वा कृतपुरश्चरण [illegible] तुम्बुरुदृष्ट्वा कृतरक्ष शुक्लाम्बरधर स्रग्वी मालतीकुसुमावबद्धशिरस्क अहोरात्रोषितो भूत्वा [illegible] । [illegible] महाकृपापि [illegible]तगरनागकेसरपुन्नागर[illegible] महता पूजा कृत्वा मालतीकुसुमाना पञ्च [illegible] । सभ्रातसहितानां लक्षत्रयेण । [illegible] । क्षणेन ब्रह्मलोकमपि गच्छति । दिव्यरूप[illegible] जीवति । [illegible]कल्पविधाने [illegible] ॥

अजिता स्वकल्प भाषते । [illegible] । उभाविमौ तो महादेव्यो स्वमन्त्रयोनिजो सर्वकर्माणि कुर्वन्ति पूर्ववत् । किन्तु एतेषामय विशेष । विजया[illegible] पीतपुष्पे अजिताया रक्तपुष्पे तद्वर्णश्चोपकरणविशेषै सर्वकर्माणि साधयेत् । विजयाप्येवमाह । प्रतिमा पीतरक्ता कार्या । पूर्ववत् तथागतमण्डल कृत्वा तुम्बुरो सार्थ

वाहस्य अजितायास्ताम्रमयी रक्तचन्दनमयी वा मम कल्पे तु रू प्यरागमयी पीतनिर्भास गारोचनकुङ्कुमाक्ता च कार्या । तथैव सर्वं पूर्वनिर्दिष्टम् । उभौ परस्परत देव्यावेवमाहु । विजया अजिता च । यथाभिलषितमनसेप्सितं सर्वकर्माणि साधय इति ॥

अपराजिता एवमाह । अहमपि कल्प भाषे । यन्मयोदित म ण्डलेऽस्मिं सर्वं तथैव कर्तव्य स्वमन्त्रणैः । श्मश नाङ्गारेण श्मशा नभस्मेना वा देवीना प्रतिमा लिख्य कृष्णपुष्पैरभ्यर्च्य शत्रो र्नाम गृह्य जपेत् गुह्ये प्रदेशे श्मशाने वा । तत्क्षणा मृयते । उ मत्तको वा भवति । अपस्मारेण वा गृह्यति । गोत्रोत्सादन वा करोति । सा धकस्येच्छया तत्रैव श्मशाने महामांस जुहुयात् । अरीन् नाशयति स्तम्भयति शोषयति महाराक्षसेन गृह्णापयति गोत्रोत्साद वा क रोति साधकस्येच्छया । सर्वविषयजनपद महामार्योपसर्गेण गृह्णाप यति पुन' स्वस्थीकरोति । एव सर्वकर्माणि क्रूराणि परप्राणहराणि सद्योपघातानि । कृष्णपक्षे चतुर्दशीनवम्यष्टमीषष्ठीचतुर्थ्यादिभि स्तिथौ कार्याणि । आदित्याङ्गारकशनेश्चरवारैरहोभि' सर्वकर्माणि सिद्ध्यन्ति । अयत्नेनैव श्मशानाङ्गार गृह्य चण्डालकपाले नाममालि खेत् प्रतिबिम्ब वा स्त्रिय पुरुषस्य वा लिखेत् । तत्क्षणादेव स न्ध्यन्ति । भगेऽङ्गुलि दत्वा च प्रतिबिम्बे कपालस्थे तत्क्षणाद् दह्यमाना स्त्री आगच्छति योजनशतादपि । कपाल गृह्य जपद् अदृश्यो भ वति । कज्जल गृह्य अक्षीण्यञ्जयेत् । मदनाग्निना दह्यमाना स्त्री आ- गच्छति । सर्वकर्माणि कर्तव्यानीति ॥

एवमुक्ता देव्यो भगवन्त याचयति स्म । तद् वदतु भगवा धर्मस्वामी बुद्धो स्वमन्त्र च । या चास्माकमनुकम्पार्थं सर्वसत्त्वानां च हिताय सुखाय स्वमन्त्रचर्यात् ॥

अथ भगवा तथागत शाक्याधिराजतनय तां कन्यामीष दवलोक्य भ्रातृसहितामिमां वाचमुदीरयन्ति स्म । न यूय कन्यका भ्रातृपञ्चमा तथागतस्य गुणमहात्म्य मन्त्रचर्याप्रभाव श्रोतु चर्या वा प्रतिपद्येतुम् । कोऽ य सदेवके लोके सश्रमणब्राह्मणिकाया पूजा यां श्रोतु चर्या वा प्रतिपद्येतुम् । वर्जयित्वा उत्पादितबोधिचित्तानां

दशभूमिप्रतिष्ठितेश्वराणां बोधिसत्त्वानां सर्वमन्त्रचर्यानिर्हारसमनुप्रवेशसर्वतथागतज्ञानमायाप्रातिविशिष्टमूर्ध्वज कोऽन्य शक्त श्रोतु ज्ञातुं वा निर्देश मन्त्रचर्यासमनुप्रवेशमाचक्षितु सर्वसत्त्वानां च प्रकाशयितुम्। वर्जयित्वा तथागतानामर्हतां सम्यक् सम्बुद्धानां तत्प्रतिपन्नानां च सत्त्वानामुत्पादितबोधिचित्तानाम् । न यूय कन्यकाः! शक्यथ । तेन हि बोधिचित्तमुत्पादयध्वम् । सर्वसत्त्वानामा तिक मैत्रचित्ता हितचित्ता भवथेति ॥

एवमुक्त्वा ता. कन्यका' तृशरण्ंपरिगृहीता उत्पादितबोधिचित्ताश्च निषण्णा धर्मश्रवणाय तूष्णीम्भूता इति ॥

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पात् बोधिसत्त्वपिटकावतंसकात् महायानवैपुल्यसूत्रात् षट्चत्वारिंशतिम पटलविसराद् द्वितीयसाधनोपयिक मण्डलप्रवेशानुविधिश्चतु कुमार्यपटलविसर परिसमाप्तमिति ।

अथैकोनपञ्चाश पटलविसर ।

अथ ता देवता भगवन्त शाक्यमुनिं सर्वांश्च बोधिसत्त्वां सर्वे श्रावकप्रत्येकबुद्धांश्च त्रि प्रदक्षिणीकृत्य शिरसा प्रणम्य बुद्ध ? ॥ वन्त निरीक्षमाणा' स्थिता अभूव निरीक्षमाणा समन्त्रतन्त्रकल्पविसन राणि च । भाप ते स्म स्वमुद्राणां चौपध्यो यथाभिमत भापन्ते स्म । अनुज्ञाता तथागतेनार्हता सम्यक्सम्बुद्धेन सत्त्वानामर्थाय सर्वमु द्रामन्त्रपटलविसर भापते स्म स्वक स्वक मुद्रापटलमोपधीनां च कल्प भापन्ते स्म ॥

तुम्बुरु सार्थवाहो एवमाह — "आदौ तावद् गन्धेन हस्ता वुद्वर्त्य चन्दनमिश्रेण वान्यैर्वा सुगन्धजातिभिर्देवीनामग्रत' प्राङ्मुख' स्थित्वोदङ्मुखो वा वामहस्तेन दक्षिणहस्ताङ्गुष्ठ मुष्टियोगेन गृहीत्वा अवसव्येन भ्रामयित्वा नाभिदेशे स्थापयेत् । मुष्टियोगेन शिर स्थाने वा न्यसेत् । एप भगव ! तुम्बुरे सार्थवाहस्य समयमुद्रा मम । तदेव हस्तौ कर्मार्थसाधका वामहस्तेनाङ्गुष्ठमभ्यन्तरे प्रक्षिप्य दृढ प्रगृह्य मुष्टियोगेन नाभिदेशे न्यसेत् । एप भगवं ! मम जयाया मुद्रा सर्वकर्मकरा । तदेव मुष्टिं तर्जन्यां विकास्य तर्जयेत् । दक्षिणां दिशि सर्वविघ्ना प्रनश्यन्ते । एप द्वितीयो महामुद्र द्वितीयमङ्गुलिमुत्क्षिप्य पश्चिमां दिशि मावर्जयेत् । एप द्वितीयो महामुद्र सर्वदुष्टा नागां स्तम्भयति निर्विपीकरणे च प्रयोक्तव्य । तृतीयमङ्गुलिमुत्क्षिप्य उत्तराया दिशि आवर्जयेत् सर्वयक्षयक्षीकिन्नरमहोरगकूष्माण्डाश्च वश्या भवन्ति । आकृष्टा एपा तृतीया महामुद्रा भवति । सर्वा- शापारिपूरिका । सर्वकर्माश्चाभिमुखा भवन्ति । चतुर्थमङ्गुलिं विकास्य अभ्यन्तरस्थितमङ्गुष्ठ सङ्कोच्य हस्ततले पूर्वायां दिशि आवर्जयेत् । सर्वे देवा वश्या भवन्ति । देवानामग्रत प्राङ्मुखो भूत्वा दर्शयेत् । सर्वभूता वश्या भवन्ति । सर्वसत्त्वानां च प्रियो भ- वति । एपा चतुर्थी महामुद्रा सर्वकामफलप्रदा । द्वौ हस्तौ सयम्य सर्वमङ्गुलिं विकास्य अञ्जल्याकारेण मूर्धन्यास्पृशेत् । ऊर्ध्वम धश्चावलोकयेत् । आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तात् । अधश्च रसातलम् । सर्वदेव-

दानवां वशमानयति । एष पञ्चमो महामुद्र सर्वकर्मार्थसाधक. । एतदेव भगवं! पञ्च महामुद्रा सर्वकामफलप्रदा भवती"ति ॥

विजया एवमाह—"पञ्च एव भगवं! मम महामुद्रा भवति। वामहस्तेनाङ्गुष्ठाभ्यन्तर कृत्वा यथा नखा न दृश्यन्ते तथा कार्य दृढ मुष्टिं कृत्वा प्रहारमार्जनयोगेनाय अवलोकयेत्। एष प्रथमा महामुद्रा। द्वितीयमपि ऊर्ध्वमवलोकने। तृतीय दिग्दक्षिणमवलोकने चतुर्थ सर्व दिग्ग्रहणे। पञ्चम शिरसि न्यस्तम्। ऐत एव पञ्चमहामुद्रा सर्वकामफलप्रदा भवन्ति" इति ॥

अजिता एवमाह—"उभौ हस्तौ सयम्य उभौ अङ्गुष्ठमध्ये प्रक्षिप्य सुषिरञ्जल्याकारं कृत्वा मध्यमाङ्गुलिसूचिकौ कन्यसाङ्गुलिमुच्छ्रितौ पार्श्वाकार कृत्वा उभौ तर्जन्यौ तथैव चानामिकावव-ष्टभ्य अजिता नाम महामुद्रा भवति। दुर्दान्तदमका पुण्या सर्वक-र्मार्थसाधकः। तदेव मुद्रं दक्षिणां दिशि मावर्जयेत्। द्वितीया महामुद्रा विजया नाम भवति। एव पश्चिमायां दिशि मावर्जयेत्। जया नाम महामुद्रा भवति। एवमुत्तरायां दिशि मावर्जयेत्। अपराजिता नाम भवति महामुद्रा। एवं पूर्वायां दिशि मावर्जयेत्। महासार्थवाहो नाम महामुद्रा भवति। एत एव पञ्चमहामुद्रा सर्वाशापारिपूरका भवन्ति इति ॥

अपराजिता एवमाह—"पञ्च एव भगव मम महामुद्रा भवन्ति। पूर्ववत् हस्तौ प्रक्षाल्य कृष्णपक्षे बन्धयितव्या। तेनैव विधिना यथा साधनेऽस्मिं तथा योज्या.। दक्षिणाभिमुख स्थित्वा देवीनामग्रत उभौ हस्तौ संश्लिष्य मध्यमानामिकातर्जन्यादिभि त्रिसूच्याकार त्रि शूल कृत्वा कनिष्ठिकाङ्गुलिमध्यमङ्गुष्ठौ च मध्ये प्रक्षिप्य हस्ततले-ऽस्मिं मूर्ध्नि स्थाने तदा न्यसेत्। प्रथम महामुद्र' अपराजिता नाम एवं सर्वे प्रयोक्तव्याः। यथा अजितायाः। यन्नामिका भगिन्य. भ्रातृसहिता' तन्नामका. सर्वेषां महामुद्रा भवन्ति। यदेष हस्ततले एतत् सागरम्। यदेतदङ्गुष्ठ यद् भ्रातुस्तुम्बुरो यदेतदङ्गुल्य सर्वे भगिन्यः अनुपूर्वसञ्ज्ञका.। तर्जनी जया मध्यमा विजया अ-नामिका अजिता कन्यसा अपराजिता। एतदनुपूर्वक्रमेण पञ्चयामेव

योज्य. । ध्याताः नमस्कृताश्च सान्निध्य कल्पयन्ति । चिन्तिता नाचिन्तिता मुद्रा भवन्ति । सर्वकर्मकरा सर्वाशापरिपूरका विषमस्थे चिन्तयितव्या महामुद्रा. । भय न भवति" इति ॥

तुम्बुरु सार्थवाह एवमाह — "अथेषा सामान्यत. अगदाभिधान भवति । अस्माक च ओषधीनां प्रभावो येन वश्या भवन्ति सर्वभूता । कतम च तत् । अश्वत्थन्यग्रोधशुङ्गा गृहीत्वा क्षीरेण पीषयित्वा गोक्षीरेणालोड्य सितपक्षे अश्विनिनक्षत्रेण इन्दुवारे तिथौ सप्तम्यां पूर्वाह्ने ऋतुमत्या' स्त्रियाया अप्रसवनधर्मिण्या सार्थवाहमन्त्रेण परिजप्य सप्तवारा तथैव मुद्रां बध्वा पाययेत् पूर्वाभिमुखां कृत्वा नारी गर्भं ग्रहेष्यते । पुत्र जनयते दीर्घायुष्य सुपतिना च सह स्वप्तव्यम् । तेपामेव मूल गृहीत्वा मूलनक्षत्रेणोत्तराया दिशि गतायां शिलायामादित्यवारेण सूक्ष्मचूर्णानि कारयेत् । यस्य ददाति स वशो भवति आहारपानभोजनादिषु गन्धमाल्यताम्बूलादिषु प्रयोक्तव्यम् । यथा शरीरेषु विशति तथा कार्यम् । स्पृशति वाचा सत्त्वेनोपतिष्ठति । तदेव शुङ्गौ तेनैव विधिना यथा स्त्रिया तथात्मना पिबेत् । स्त्रीशतमपि गच्छति अव्यवच्छिन्नरेतः । तथा स्त्रियामपि बृहल्लिङ्गतामभिनिर्वर्त्तयति । गोजरुक शतपादी वा नरशक्रफलानि तथैव चूर्णमिदं पयसा सह पेय यस्य गृहे प्रमदाशतमस्ति । एवमनेन प्रकारेण पूर्वं मूलां स्वमुद्रा मन्त्रेणोपेता वर्जयित्वा विषमुपविष च सर्वं योज्यम् । सर्वकर्मिषु च सर्वभूतानां वशीकरणमुत्तम साधनीयाश्चे"ति ॥

जया एवमाह—"जयन्तीमूल गृह्य तथैव कर्त्तव्य यथा तुम्बुरे. सर्वकर्माणि साधयति । अथाकाशगमनमिच्छेत् । जयन्तीमूल तूलोहपरिवेष्टित कृत्वा पुष्ययोगेन सोमवारेण शुक्लपक्षसप्तम्यां सपूर्णमास्यां चतुर्दश्याष्टम्यां त्रिरात्रोषितेन शुचिना कुङ्कुममिश्र कृत्वा मुखे प्रक्षेप्तव्याः । चन्द्रग्रहे मुक्ते अन्तर्हितो भवति । स्वमन्त्र अक्षरलक्ष जप्त्वा गुडिकां प्रक्षिप्य चन्द्रग्रहे मुक्ते विद्याधरो भवति कामरूपी यथेष्टगतिः विंशतिवर्षसहस्राणि जीवति । उद्गीर्णे पुनर्दृश्यति । मानुषे पुनः एवं सर्वकर्माणि करोती"ति ॥

विजया एवमाह—"किन्तु अय विशेष'। अगस्तिवन्दाक गृह्य ज्येष्ठोदकेन दिव्यवारिणा वा पिष्ट्वा स्वमन्त्रेणाभिमन्त्र्य पादौ म्रक्षयेद्योजनशत गमनागमन करोति । अरिन्न यावन्न त्यजते । विजयामूल गृह्य तथैव कर्तव्यम् । तथा जयाया सर्व करोति" इति ॥

अजिता एवमाह—"अजितमूल सद्गृह्य तथैव कर्त्तव्यम् । सर्व साधयति" इति ।

अपराजिता एवमाह— "अपराजितामूल गृह्य शुक्लकृष्णौ सपत्रफलमूलौ सर्व तथैव कर्तव्य यथा सार्थवाहस्येति । किन्त्वग विशेष । आशुकारि क्षिप्र सिद्ध्यतीति ।

पुत्रञ्जरी कृताञ्जली सहा च सहदेवा च महोषधी ।
छत्राधिच्छत्रा तथा दर्वी महाकालश्च विश्रुत ।
नाकुली गन्धनाकुल्यो तथा सङ्कुचितकर्णिका ॥
एतेषां मूलमादाय शूर्जचूर्णानि कारयेत् ।
अनेन पृष्ठमात्रस्तु वशमायान्ति देहिन ॥
रक्तशालितुष चैव कुङ्कुम सहच दनम् ।
कस्तूरिकासमायुक्त दिव्यवारिसमप्लुतम् ॥
त्रिलोहाकारयेवेष्ट वै गुटिकां कुनात म त्रवित् ।
अक्षमात्र तत कृत्वा गुटिका वक्त्रे तु तां न्यसेत् ॥
चन्द्रग्रहेऽथ रात्रौ वा जपे मन्त्र समाहितः ।
प्रभाते सिद्धमन्त्रस्तु यथेष्ट याति देहज ॥
परिवर्तयते जाप वक्त्रस्था गुटिका सदा ।
यथेष्टपशुरूपी वा समन्ताद्धिण्डति मेदिनीम् ॥
उद्गीर्णे यथा युक्ति स्वदेही भवति जापधी' ।
अन्यथा यदि वक्त्रस्था विश्वरूपा भवेत् सदा ॥
एतमन्त्रेणात्मरक्ष तु कृतजापी विशिष्यते ।
अन्यथा ह्रियते गुटिका यदि रक्षां न करोति जापी ॥

सर्वमन्त्रास्तु सिद्धयन्ते मन्त्रराद् सर्वलौकिकाः ।
पूजनात् सर्वकल्पानां सर्वसर्वैश्च भाषिताम् ॥
तेऽस्मि सिद्धिमायान्ति मन्त्रतन्त्राभिभाषिताम् ।
विचरन्ति महीं कृत्स्नां विचित्रा वेषधारिणो ॥
गतियोनिविदेहस्थाः श्वानवायसरूपिण. ।
मार्जार तथोलूका. मूषमण्डूकवृश्चिका ॥
सर्वयोनिसमाकीर्णा विदेहा देहविस्थिता ।
पर्यटन्ति महीं कृत्स्नां सर्वभूतरुतान्विन. ॥
सर्वसत्त्वे वशा वेषा सर्वभूते प्रियोदया ।
कुर्वन्ति च सदा मर्त्या तदा तेषा नियोजयेत् ॥
नान्येषां कथ्यते लोके पूजिताश्चैव देवतै' ।
सर्वं च सर्वतो ज्ञेय सर्वमन्त्रप्रसाधकम् ॥
कथित कथयिष्यन्ति ये चान्ये भुवि मानवा' ।
तत् सर्व कल्पविसर इह चोक्तं लोकमातरै. ॥
एवमुक्तास्तु देवा वै सूत्रान्तसहपञ्चमाः ।
तूष्णीम्भूता ततस्तस्थु प्रणम्य जिनपुङ्गवम् ॥
निषण्णो धर्मश्रवणाय तस्मिं पर्षद्वरेद्वरे ।
अधिष्ठानां च बुद्धानां अशेषाणां च जिनात्मजाम् ॥
अध्येष्य च महावीर तूष्णीम्भूतास्तदनन्तरे ।
अथ वज्रधृक् श्रीमां पूजयामास देवताः ॥
साधुकारमदात् तेषां सत्त्वानुग्रहकाम्यया ।
साधु साधु ततः कन्य समये तिष्ठध्व यत्नतामिति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पात् बोधिसत्त्वपिटकावतंसकात् महायानवै
पुल्यसूत्रात् सप्तचत्वारिंशतिम पटलविसरात् तृतीय चतु -
कुमार्योपयिकसर्वसाधनजपनियममुद्राओषधि. त्र
म त्रसर्वकर्मपटलविसर परिसमाप्त इति ॥

शुभ भूयात् ॥

॥ श्री ॥

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पम्।

(तृतीयो भागः।)

अथ पञ्चाश पटलविसर ।

अथ खलु भगवां वज्रपाणिर्यक्षसेनापतिः तस्यां पर्षदि सन्निपतितोऽभूत् । सन्निषण्ण. उत्थायासनादेकांशमुत्तरासङ्ग कृत्वा दक्षिण जानुमण्डल पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य स येन भगवांस्तेनाञ्जलिं प्रणम्य भगवन्तमेतदवोचत् — यो हि भगव मञ्जुश्रिया कुमारभूतेन क्रोधराजा यमान्तको नाम भाषितः तस्य कल्प विस्तरशो भगवता न प्रकाशितम् । नापि मञ्जुश्रिया कुमारभूतेन । अह भगव पश्चिमता जनतामवेक्ष्य, भगवता परिनिर्वृते शासना तर्धानकालसमये वर्तमाने महाभैरवकाले युगाधमे सर्वश्रावकप्रत्येकबुद्धविनिर्मुक्ते बुद्धक्षेत्रे तथागतशासनसरक्षणार्थं धर्मधातुचिरस्थित्यर्थं सर्वदुष्टराज्ञां निवारणार्थं रत्नत्रयापकारिणां निग्रहार्थं वैनेयसत्त्वकौशलाचिन्त्यबोधिसत्त्वचर्यापरिपूरणार्थं अचि त्यसत्त्वपाकमभिनिर्हरणार्थं च पश्चिमे भगव काले पश्चिमे सुगतसमये शासनविप्रलोपे वर्तमाने य इम यमान्तक नाम क्रोधराजान यथाविधि कल्पविनिर्दिष्टं प्रयाक्ष्यति तस्य सिद्धिः भविष्यति । नियत च दुष्टराज्ञा शासनापकारिणां च सत्त्वानां महायक्षाणां महोत्साहिनां निग्रहानुग्रहप्रवृत्तानां महाकरुणाविरहिताना तेषामय क्रोधराजा प्रयोक्तव्य. ना येषाम् ॥

अथ भगवां तूष्णीम्भावेन बुद्धनिकुर्वणाधिष्ठान नाम समाधिं समापद्यते स्म । मञ्जुश्री कुमारभूतोऽपि तूष्णीम्भावेन स्थितोऽभूत् । सर्वावन्तश्च पर्षन्मण्डल षड्विकार प्रकम्पमजायत ।

G P L 3280 00 1.8 97 B

भीताश्च देवसङ्घा उत्रस्ता' सर्वबालेशाः ।
सर्वदेवाश्च नागाश्च दानवे द्रा समातराः ॥
सर्वं च ग्रहमुख्याश्चा देवसङ्घा प्रकम्पिरे ।
मानुषा प्रकम्पे भिन्नमनसा दुष्टचित्ताश्च पूतना ॥
आर्त्ता भीता ततस्ते वै रौद्रचित्ता नराधिपा ।
शरण ते तदा जग्मु धर्मराजस्य शासनम् ॥
गुह्यकेन्द्रस्य यक्षस्य वज्रपाणिमहाद्युते ।
मञ्जुघोषस्य ते भीता कुमारस्यैव मन्त्रराट् ॥
समय च तदा चक्रे मञ्जुघोषस्य अन्तिके ।
परित्रायस्व भो बाल! सर्वसत्त्वानुकम्पक! ॥
निर्दहिष्यामि नो अत्र क्रूरमन्त्रै सुदारुणै ।
क्रोधेन मूर्च्छिता ह्यद्य प्रतिष्ठाम महीतले ॥
ततस्तां बोधिसत्त्वा वै बालरूपी महाद्युति' ।
मा भैष्ठथ सुरा ! सर्वे! यक्षराक्षसदानवा' ॥
समय वो मया ह्युक्त' अलङ्घ्य' सर्वदेवतै ।
मानुषामानुषाश्चापि सर्वभूतैस्तु केवलै' ॥
मैत्रचित्त सदा भूत्वा तन्म । स्मरते सदा ।
सम्बुद्ध द्विपदामग्र्य शाक्यासह नरोत्तमम् ॥
तेनैव भाषित मन्त्र उष्णीषाश्चा सलोचना. ।
त्रैलोक्यगुरुश्चक्री तेजोराशि जयोद्भवम् ॥
विजयोष्णीषमन्त्राद्या पद्मपाणि सलोकितम् ।
अवलोकितनाथ च भृकुटी तारा यशस्विनीम् ॥
देवी च सितवासिन्या महाश्वेता यशोवतीम् ।
विद्यां भोगवतीं चापि हयग्रीवश्च म त्रराट् ॥
एते ह्यब्जकुले म त्रा प्रधाना जिननि सृता ।
एकाक्षरश्चक्रवर्ती वा म त्राणामधिपति प्रभुम् ॥

स्मृत्वा देवदेव च मन्त्रनाथं महाद्युतिम्।
क्रोधमप्रभवो तस्य यमा तो नाम नामत' ॥
अवलोकितनाथस्य चेतामि करुणोन्त्या।
महाकरुणाकृष्टमनसो पूर्वबुद्धै प्रकाशिता ॥
सा तारा तारयते जन्त अवलोकितभाषिता।
विद्या समाधिजा आर्या स्वनाख्या सत्त्वारूपिणी ॥
बोधिसत्त्वोऽथ चरते बोधिचारिकमुत्तमाम्।
लोकधातुसहस्राणि असङ्ख्या बहुधा पुन ॥
पर्यट त तदा देवी सत्त्वाना हितकारणा।
स्त्रीरूपधारिणी भूत्वा स नरूपेण देहिनाम् ॥
विधिनेयतदा सत्वा बोधियानेति योजयेत्।
चर्या बोधिसत्त्वाना अचिन्तेय प्रकाशिता ॥
वज्रपाणिं तथा वीर स नाणामधिपान स्मरेत्।
मामकी कुलन्दरीं देवी त्रैलोक्यप्रतिपूजिताम् ॥
शङ्कुला मेखला चैव नजमपि यशस्विनीम्।
क्रोधे द्रुतिलक शत्रु नीलदण्ड सभैरवम् ॥
एते दूतिगणा क्रोधा विद्या यक्षा प्रकीर्तिता।
प्रधाना वज्रकुले सर्वे अस्मद्रक्षिता हि ते ॥
गजगन्ध तथा लोके बोधिसत्त्व महर्द्धिकम्।
महास्थानगत धीम बोधिसत्त्व महर्द्धिकम् ॥
ज्येष्ठ तनयमुख्य तु सम तभद्र सशोभनम्।
य स्मरेत् तदा काले भय तेषा न विद्यते ॥
माणिभद्र तथा नित्य जम्भल यक्षमुत्तमम्।
सर्वश्रावकप्रत्येक बुद्धाना च कुतो भयम् ॥
स्मरणात् पूजनात् तेषा महारक्षा प्रकीर्तिता।
बृहत् फल तदा देवा पुण्याभा च असङ्गका ॥

स्त्रीरूपधारिणीं देवीं वीतरागां महर्द्धिकाम् ।
रत्नत्रये च पूजा वै प्रसन्ना जिनशासने ॥
तेषां न विद्यते किञ्चित् मित्रामित्रभयं यदा ।
समयं तत्र इत्युक्तं अलङ्घ्य सर्वमानुषैः ॥
एतत् क्रोधवरे ख्यातं यथा तस्यैव वर्णिते ।
समये न स्थिता राज्ञी अभक्षा सर्वमानुषाः ॥
ततस्ते हृष्टमनसः सर्वे देवा ह्यमानुषा ।
समये तास्थिरे सर्वे जिनपुत्रानुबुद्धिना ॥
यक्षसेनापतिः क्रुद्धः वचनं चेत् पराभवम् ।
सम्प्रकम्प्य तदा सर्वां लोकधातुमसङ्ख्यकाम् ॥
निरर्थं क्रोधराजं तु किमर्थमिदं प्रकाशितम् ।
जिनपुत्रैस्तदा पूर्वं सत्त्वानां विनयकारणात् ॥
प्रभावं क्रोधराजस्य उग्रष्ट च पुरातनम् ।
एवमुक्तास्ततो वज्री वज्रं निक्षिप्य तस्थुरे ॥
ततः प्रहस्य मतिमां बालरूपी महर्द्धिकः ।
कुमारो मञ्जुघोषो वै इमां वाचमुदीरयेत् ॥
मा प्रदुष्य महायक्ष! वज्रपाणि! महर्द्धिक! ।
मया प्रकाशितो ह्येष क्रोधराजा महर्द्धिकः ॥
तवैव मन्त्रं दास्यामि यथेच्छं सम्प्रकाशय ।
त्वया न शक्य क्रोधस्य प्रभाव परिकीर्तितम् ॥
तथैव संस्थितो ह्येष देहस्थ इह दृश्यते ।
आकृष्टः तेन वै तुभ्यं हृष्य ते यानि पृच्छसि ॥
न शक्य निवर्त्तितु ह्यत्र क्रोधाविष्टा हि वै प्रभो ।
यथेच्छ सम्प्रकाशयस्व समय त्वस्त्वानुमन्यत ॥
अस्नाते प्रसुप्ते च ग्राम्यधर्मानुवर्त्तिते ।
तैलाभ्यक्ते अरक्षे च दुष्टचित्तेषु वा सदा ॥

त्यक्तो मन्त्रवरै सर्वै' अप्रसन्नेषु शासने ।
वैचिकित्सो तथा मर्त्यो अश्राद्धेषु दु'स्थिते ॥
सद्धर्मरत्नसङ्घे च प्रतिक्षेप्तव्या॰ समाहिते ।
नग्नके च सदोच्छिष्टे अशुच्याचारगोचरे ॥
अगुप्ते ह्यमन्त्रयुक्ते च नित्योच्छिष्टे हि निर्घृण ।
देवावसथचैत्येषु विहाराङ्गणमण्डले ॥
मैथुनाभिरता तत्र तेषां क्रोधो विनाशयेत् ।
समयभ्रष्टा प्रसन्नाश्च मन्त्रयुक्तिमजानका ॥
इषिस्खलितगताचारा तेषां क्रोधो निपातयेत् ।
सर्वेषां मानुषां लोके अप्रमादो न विद्यते ॥
प्रमादमभिरागिन्य समयभ्रशानुच्छिद्रिणे ।
हन्यन्ते क्रोधराजेन अप्रयुक्तैस्तु मन्त्रिभि ॥
सर्वथा बालिशा सर्व प्रमादा वशगामिन' ।
वीतरागा सदा मुक्त्वा प्रत्येकार्हश्रावकाम् ॥
सत्त्व वे क्रोधराजस्य वध्या दण्ड्याश्च सर्वत ।
एवमुक्तास्तु मञ्जुश्री करुणाविष्टेन चेतसाम् ॥
आचिन्त्य चर्ययुद्धानां नाधिमत्त्वां महर्द्धिनाम् ।
एवमुक्ता तत सर्वा तूष्णीम्भूतो हि तस्थुरे ॥
अथ वज्रधर श्रीमां भयो वज्र परामृशेत ।
गृह्य वज्र तदा तुष्टो लब्धानुज्ञां प्रभाषत इति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतंसकान्म
हायानवैपुल्यसूत्राद् अष्टपञ्चाशत्तम
यमान्तकक्रोधराजपरिवर्णनम न्त्र
माहात्म्यविधिपटलविसर
परिसमाप्त इति ॥

अथ एकपञ्चाशः पटलविसरः ।

अथ खलु वज्रपाणिर्गुह्यकाधिपतिः सर्वावन्तं महापर्षन्मण्डलमवलोक्य सर्वांस्तां शुद्धावासोपरिनिषण्णां भूतसङ्घानामन्त्रयते स्म । शृण्वन्तु भवन्तो मार्षा यमान्तकस्य क्रोधराजस्यापरिमितबलपराक्रमस्य दुर्दान्तदमकस्य वैवस्वतजीविता न्तकरस्य दुष्टसत्त्वनिग्रहतत्परस्य महाबोधिसत्त्वस्य मञ्जुश्रियभाषितस्य महाबोधिसत्त्वस्यादौ तावत् पटविधानं भवति ॥

न तिथिर्न च नक्षत्रं नोपवासो विधीयते ।
अरीणां भयमुत्पन्ने पटमेतं लिखापयेत् ॥
गृह्य कृष्णे निशापक्षे चतुर्दश्याष्टमी तिथौ ।
श्मशाने मृतकं प्राप्य ब्राह्मणस्य अम्बरं तम् ॥
गृह्य ततो रात्रौ अग्रणीं रञ्जयेत् ततः ।
भूयो जलशौच तु सुशुष्कं कारयेत्ततः ॥
क्रूरं चित्रकरं क्रुद्धं भीषणे चापि लेखयेत् ।
श्मशाने कृष्णपक्षे च त्रिरात्रेणैव समापयेत् ॥
अष्टमी चतुर्दशीरात्रौ महावसादीपदीपितः ।
तत्र स्थितः चित्रकरः दक्षिणाभिमुखः सदा ॥
कपाले मानुषाशीनं कृतरक्षः समाहितेः ।
स्वयं वा आलिखे मन्त्री अरिदुःखभयार्दितः ॥
प्रथमे रात्रिमारब्धे अरीणाऽपि महद्भयम् ।
द्वितीये महाज्वरेणापि आविष्टः शत्रुमूर्च्छितः ॥
तृतीये मुञ्चते प्राणा परलोकगतो भवेत् ।
कुतस्तस्य भवेच्छान्ति अप्रसन्नेन मन्त्रिणा ॥
देहं शुष्यति शत्रोर्वा गृहभङ्गोपजायते ।
लिखनात् पटमेव तु यमान्तस्य महाभये ॥
षण्मुखं षट्चरणं लेख्यं कृष्णवर्णं वृकोदरम् ।
क्रुद्धं व्याघ्रचर्मनिवसनम् ॥

नानाप्रहरणं घोर दण्डहस्त भयानकम् ।
रक्तनेत्र सरोप च त्रिगत्रगतिविह्वितम् ॥
ऊर्ध्वकेश सजाल वे धूम्रवर्णं क्वचित् तथा ।
कृष्णाञ्जननिभ घार प्रावृण्मेघरामप्रभम् ॥
कृतान्तरूपसङ्काशं महिषारूढ तु आलिखेत् ।
क्रूरकर्मं महाभीम रौद्र रुद्रघातकम् ॥
यमजीवितनाश वै उग्रन्त सत्त्वघातकम् ।
क्रूर भृशं सर्वकर्माण भीषणापतिदारुणम् ॥
भयस्यापि भयत्रास मारक सर्वदेहिनाम् ।
एतत् क्षुद्रवर लिख्य आत्मशोणितवर्णकै ॥
ज्यातिमिश्रमुज्ज्वलैर्लेख्य महावसागव्यमिश्रितैः ।
कपालभाजनैश्चापि मानुषास्थिसुसम्भवै ॥
कूर्चकैर्वर्किकैर्युक्तो मृतकेशसुसम्भवे ।
अशुञ्जास्तथालिख्य स्वय वा चित्रकरेण वा ॥
प्रभूतबलिपुष्पाद्यै रक्तमाल्यैर्वरच दनै ।
महामांसवसाधूपैर्वसादीपैश्च भूपितम् ॥
कारयेत् पटवरमादौ अन्ते म ये न पूजना ।
परिस्फुट तु पट कृत्वा चित्त दत्त्वा तु शिल्पिने ॥
प्रभूत चापि मूल्य वै येन वा तुष्यते सदा ।
अवश्य तस्य कर्तव्य धर्म चापि रागाभयम् ॥
यथेप्सित तस्य कुर्यात वीरमूल्य ममासत ।
सफल शिल्पिने कर्म निरामिष चापि वर्जयेत् ॥
तथा तथा प्रयुञ्जीत यथासो सम्प्रतुष्यते ।
महारक्षा च कर्तव्या अन्यथा मृयते क्षमा ॥
सकुटुम्बो नश्यते कर्मा आ मात्रापि रक्षयेत् ।
जप्तावेशेन कर्तव्य नान्येषा विधिरुच्यते ॥

परिस्फुटं तु पटं कृत्वा दृष्ट्वा वा मनसेप्सितम् ।
सर्वां न कारयेत् तां गाढां शङ्खप्रावर्तिताम् ॥
शृणु पश्चर गन्त्रेन यथा यत्र नाचिताम् ।
महायक्षां महाराज्ञां महावित्तसगर्विताम् ॥
महामानातिमानानां क्रूरा क्रूरकर्मिणाम् ।
रत्नत्रयापकारीणां नास्तिक्या मन्त्रवर्जिताम् ॥
अपूजकानां तु मन्त्राणां तन्त्रकाग्रतनिन्दकाम् ।
जापिना निन्दका ये च तेषां चैव पराभवा ॥
तेषां प्रयोगं कर्त्तव्यं विधिदृष्टेन कर्मणा ।
अधर्मिष्ठां तथा नित्या सर्वसत्त्वानुतापिनाम् ॥
तेषां तु कर्म प्रयुञ्जीत सत्त्व प्राणोपराधिनम् ।
गृह्यारिष्टफल पत्र त्वच चापि समन्तत ॥
काञ्जिकं आम्लसंयुक्तं मानुषास्थिसचूर्णितम् ।
कटुतैलविषं चैव अम्लवेतसमार्द्रकम् ॥
राजिकं रुधिरं चैव मानुषोद्भवसम्भवम् ।
गृह्य सर्वं समायुक्तं पटं स्थाप्य विवेकत ॥
दक्षिणाभिमुखो भूत्वा पटश्चापि उत्तरामुख ।
कृत्वाग्निकुण्डं यथेष्ट वै शुष्ककाष्ठ कटुवृक्षवै ॥
ज्वालय कण्टकैश्चापि तस्मिं कुण्डे समाहित ।
पुष्पात् सर्वसमायुक्त विधिनिर्दिष्टहोमिकम् ॥
अग्निराहूय मन्त्रैस्तु क्रोधराजस्य वै पुन ।
बद्धा शूलमुद्रं तु सर्वकर्मेषु वा इह ॥
सहस्राष्टमाहुतिं दद्यादग्निकुण्डे सरोषत ।
प्रथमे पुत्रमरणं सत्त्वे प्राप्नोत त भवन् ॥
द्वितीये चापि भार्या वै पापस्या मनायका ।
तृतीये मरणं तस्य यस्यादिश्य इह तत् कृतम् ॥

अर्धरात्रे यदा जाप क्रियते पञ्चसन्निधौ ।
शत्रूणां च वधार्थाय तत् तथैवानुवर्तते ॥
राष्ट्रभङ्ग भवत् तस्य सेनायां मारणसम्भवम् ।
अग्निदाह महावात महावृष्टिश्च जायत ॥
समस्त सर्वतश्चक्र परचक्रेण हन्यते ।
विविधोपद्रवा तस्य महाव्याधिसमाकुलम् ॥
देह शुष्यति सर्वं वै तस्य राज्ञो न संशयः ।
अमानुषाकीर्ण सर्वन्त गृह तस्य समाकुलम् ॥
धृतिं न लभते शय्यां आवर्त च महीतले ।
राक्षसै प्रेतकव्यादै गृह तस्य समावृतम् ॥
आर्त्ता विभेति सर्वत्र तीव्रदु खै सुदु खित ।
अशक्ता रक्षितु तस्य महेश्वराद्या भुवि देवता ॥
ब्रह्माद्या लोकपालाश्च शक्राद्या त्रिदशेश्वरा ।
सर्वेम त्रा सर्वदेवाश्च सर्व लौकिकसम्भवा ॥
दृष्ट्वा मानिन क्रुद्धे तद न तस्य जीवितम् ।
अर्धरात्र तु मध्याह्ने भाषिता यत्र जापिन ॥
क्रुद्धो वैवस्वत साक्षाद् यमराजावतिष्ठते ।
यथेष्ट कृष्णपक्षे च पट संस्थाप्य महीतले ॥
महतीं पूजां वलिं कृत्वा श्मशानारण्यसम्भवे ।
एकवृक्षे तथा लिङ्गे शैल मा ते गुहासु वा ॥
एकाकी अद्वितीयश्च सदा कर्म समारभेत् ।
महारण्ये विविक्ते च शून्ये देवकुलेषु च ॥
शून्ये मन्दिरे नद्यां अम्बुधे तटमाश्रिते ।
तत्र देशे समापे वा तत्रस्थे वा यथेप्सितम् ॥
योजनाशतमभ्यन्तर सदा कर्माणि कारयेत् ।
एतत् प्रमाणकर्माणि कारयेच्छुचिना सदा ॥

अप्रमेयस्थितो चापि गतदेशामित शुचि ।
अचिन्त्यस त्रविषये अचि न्त्य स त्रगोचरम् ॥

अचिन्त्यो ऋद्धिमन्त्राणां अचि न्त्य सिद्धिजापिनाम् ।
अचिन्त्य दृश्यते कर्म फल चापि अचि न्त्यकम् ॥

क्रोधराजस्य यमा तकस्य महात्मने ।
कर्म ऋद्धिविषय विकुर्वण च महोद्यम् ॥

अचिन्त्य रूपिणां सिद्धि दृश्यते इ महीतले ।
अशक्ता रक्षयितु सर्वे बोधिसत्त्वा महर्द्धिका ॥

किं पुनर्लौकिका मन्त्रा सग्रहा मातराश्च ता ।
ईशानश्च सविष्णुर्वा स च स्कन्दो पुरन्दरः ॥

समये धारिता तेऽपि सजिना जिनपुत्रका. ।
बोधिसत्त्वा महात्मानो दशभूमिसमाश्रिता ॥

प्रत्येकबुद्धा ह्यर्हन्त वीतरागा महर्द्धिका ।
अशक्ता रक्षयितु तेऽपि समयं तै पुरा कृतम् ॥

सक्षेपेण तु वक्ष्यामि शृणु त्व भूतकांक्षिणा ।
ना यो निवर्त्तने शक्त अप्रसन्नेन जापिने ॥

कुतस्तस्य भवेच्छान्तिरतुष्टे मन्त्रवरे इह ।
यदा प्रसन्नमनस करुणार्द्रो वा भवेत् कदा ॥

जापिन. क्रोधराजस्य यमा तस्य महात्मने ।
तदादौ लभते शान्ति धृतिं वा जीवधारणम् ॥

पिचुमन्द कटुतैल च काञ्जिक त्रिपपञ्चमम् ।
रुधिर मानुष मांस लवण त्रिकटुक पुन ॥

राजिक शङ्खचूर्ण च अम्लवेतसमार्द्रकम् ।
धुर्धूरकस्य तु मूलानि कोशातक्या तथैव च ॥

एरण्डमूल यवक्षार कुसुम्भ चापि कण्टकम् ।
मदनोद्भवमूल च लशुनं गृञ्जनक तथा ॥

पलाशशाखान्क चैव पल्लवान समुरागता ।
सवा येतानि सम कृत्वा जुहुयात् अग्नौ पटगन्निभौ ॥
ग्ते सहस्रमष्टे तु शत्रुणा । सम्प्लत ।
सर्वा वा राजकां हन्या पारपर्यां शुभाशुभाम् ॥
समूलाद्धरण तस्य द्वितीये रु ान्य तु जुह्वता ।
तृतीये समनुप्राप्ते स न्ये जुह्व जापिना ॥
दुर्भिक्ष भवत तस्य जने नापि सनगम ।
अनावृष्टिमहामार्य राक्षमाकीर्णसर्वत ॥
अग्निदाह शिलापा । वज्रनिर्घातसाशनि ।
जनपद देशविषय वा यरा तस्य नगरिपे ॥
बहापद्रवसम्पातं परचक्रागम तथा ।
अन्यथा वहुशश्चापि तस्य देश उपद्रवा ॥
जाय ते विविधाकारा गराऊर्गाप्रणाशो ।
धुर्धूरवमूल जुहयादेक व मतिस्तस्य जायत ॥
कटुक जुह्वता नित्य महान्गहेन गृह्यत ।
अत्यम्ल जुह्वतो मगना महाज्वर शीतसम्भवम् ॥
सम्भवत् तस्य देहस्थ दप्रगाड़ां वरुगर्दिामम् ।
महायक्षां धनिना करा महागन्यममाक्रताम् ॥
द्विराते सप्तरात्रे वा मरण तस्य जीवितम् ।
यो यस्य देवताभक्त नक्षत्रा वा नामना लिखेत् ॥
श्मशानाङ्गारै कृतिं वा पटस्याग्रतभूतम् ।
आक्रम्य पादता म नो सहनुद्धा जपमाचरन् ॥
अकस्माद् विविधे शूले गृह्यतेऽसो नराधिप ।
महाव्याधिसमाक्रान्त म्रियते नापि तत्क्षणात् ॥
पशुना हन्यते चापि व्याघ्रा वा भवते पुन ।
भक्ष्यत राक्षस क्रूरे क भवामानुषादिभ ॥

क्रव्यादैः पूतनैश्चापि पिशाचैः प्रेतमातरैः ।
तत्क्षणाद्धन्यते चापि आत्मनश्चापि मंत्रकैः ॥
अथ वज्रधरः श्रीमां इत्युक्त्वा परिषेत्तदा ।
सर्वबुद्धां नमस्कृत्य तूष्णीम्भूतो तत स्थिरे ॥
लोकानां हितकाम्यार्थं पुनरेवमुमूचत ।
सर्वां यक्षगणां मन्त्रं यक्षीणां च स सर्वतः ॥
उवाच बोधिसत्त्वो वै यक्षसेनापतिस्तदा ।
यक्षीणां पटलं वत्रे सर्वकर्मोपसंहितम् ॥
सर्वाकर्षं वशं चैव सत्त्वशल्यानमुद्धरम् ।
मैथुनार्थी यदा म त्री रागान्धा वाथ मूढधीः ॥
न शक्य प्रतिपक्षेण सुगताद्यैर्निवारितुम् ।
अनादिमति संसारे पुराभ्यस्तं सुदु खितैः ॥
दु खा दु खतरं तेषा गतिरुक्ता तथागतैः ।
शोभनां गतिमाप्नोति ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥
भद्रं शिवं च निर्दिष्टमन्ते शान्तिमवाप्नुयात् ।
त्रियानसमतारूढ प्राप्नुया ते सुनिर्वृतिम् ॥
विपरीता कुगतिग्रस्ता ये रागान्धा तपस्विनाम् ।
संसारगहने घोरे भ्रमन्ति गतिपञ्चके ॥
तेषां दु खितामर्थे कामभोगं तु वर्ण्यते ।
ते निर्वृता सर्वपापा तु त्रिधा दोषनिवर्तिता ॥
शास्तुराज्ञासमाविष्टा मुच्यन्ते सर्वबन्धना इति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतंसकान्महा
यानवैपुल्यसूत्राद् एकूनपञ्चाशतिम यमा त-
कक्रोधराजाभिचारुकनियम द्वितीय
पटलविसर परिसमाप्त ।

———

अथ द्विपञ्चाशः पटलविसरः ।

अथखलु शान्तमतिर्बोधिसत्त्वो महासत्त्वः तस्मिन्नेव पर्षत्सन्निपाते सन्निपतितः सन्निषण्णोऽभूत् । उत्थायासनात् सर्वबुद्धं प्रणम्य पर्षन्मण्डलमध्ये स्थित्वा भगवन्तं शाक्यमुनिं त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य चरणयोर्निपत्य स येन वज्रपाणिः महायक्षसेनापतिः तेन व्यवलोक्य वाचमुदीरयति स्म । अतिक्रूरस्त्वं वज्रपाणे यस्त्वं सर्वसत्त्वानां सत्त्वोपघातिकं कामोपसहितं च मन्त्रतन्त्रं भाषयसे । न खलु भो जिनपुत्र ! बोधिसत्त्वानां महासत्त्वानामेष धर्मः । महाकरुणाप्रभाविता हि महाबोधिसत्त्वा बोधिसत्त्वचारिकां चरन्ते सर्वसत्त्वानामर्थाय हिताध्याशयेन प्रतिपन्ना भवबन्धनान्मुच्यन्ते । न च पुनर्भो जिनपुत्र ! सत्त्वोपघातिकां धर्मदेशनां तथागतार्हन्तः सम्यक् सम्बुद्धाः सर्वसत्त्वानुद्दिश्य भाषन्ते महाकरुणासमन्वागतत्वात् । सर्वसत्त्वानां हिताध्याशयेन प्रतिपन्ना भवन्ति ॥

अथ खलु वज्रपाणिर्बोधिसत्त्वो महासत्त्वः शान्तमतिं बोधिसत्त्वमामन्त्रयते स्म । एवं हि शान्तमते ! बोधिसत्त्वेन शिक्षितव्यम् । एवं प्रतिपत्तव्यम् । यथा त्वं वदसि यथा त्वं मन्यसे । तथा सर्वबुद्धा बोधिसत्त्वाश्च महाद्भुताः । तथाहं निर्दक्ष्यामि परमार्थतो ॥

भूतकोटिं समाश्रित्य धर्मकोटिं तु युज्यते ।
अचिन्त्या सत्त्वकोटिं वै परिपाकमचिन्तितम् ॥
अचिन्त्या बुद्धधर्मास्तु चर्या बोधिमचिन्तिका ।
नैनयमन्त्रमागम्य अचिन्त्य चरित हि तं ॥
चर्या बोधिसत्त्वाना अचिन्त्या परिकीर्त्तिता ।
सर्वमन्त्रेषु तन्त्रोऽयं अचिन्त्यतत्प्रभावतः ॥
क्रोधराजस्य मन्त्रस्य यमान्तस्य महात्मनः ।
अचिन्त्य ऋद्धिविषय गतिमाहात्म्यमचिन्त्यकम् ॥

अचिन्त्या हि शान्तमते ! बोधिसत्त्वानां महासत्त्वानां चर्यानिष्पादितसत्त्वधातुनिर्हारम् । एवं हि शान्तमते ! बोधिसत्त्वेन मन्त्र-

जापिना चित्तमुत्पादयितव्यम् । काममस्य सत्त्वस्यार्थाय बहुपुण्य प्रसुनुयात् । महापरीपपत्तिश्च । न त्वेवाय सत्त्व बहुतरमपुण्यस्कन्धं प्रसुनुयात् । मा नामाय सत्त्वो त्रयाणां बोधीनामभव्यो भवेत् । एवं हि शान्तमते ! बोधिसत्त्वेन मन्त्रजापिना चित्तमुपस्थाप्य उपायकौशल्य चाभिचारुक च कर्म प्रयोक्तव्यम् । सर्वकर्मिषु च निमित्तग्राहिणा भवितव्यम् । नाकुशलग्राहिणा सत्त्ववैनेयमुपादायता च शिक्षितव्यम् । करुणाविष्टेन चेतसा ॥

अपिच भो जिनपुत्र ! धर्माधर्मशुभाशुभ कुशलाकुशलगतिमाहात्म्यसत्त्वोपायविनयनिरहारतां धर्मधातुनिरहारतां च प्रतिपद्य ते बुद्धा भगवन्त सर्वे एव धर्मदेशनासत्त्वोपायपायकां च प्रतिपद्यन्ते । तथैव भो जिनपुत्रास्माभि शिक्षितव्यम् । यदुत स्वविनयनाय सत्त्वपाकानुशासनाय च तत्रभवन्तो जिनपुत्रा' याऽस्य पर्ष मण्डलमहासमयोपविष्टा, तत्र सर्वै, समग्रैः श्रोतव्य श्रद्धातव्य एव कुशलाकुशलगवेषणैर्भवितव्यम् । यदुत तथागतधर्मदेशनाभिरतैर्भवितव्यम् ॥

अथ शान्तमतिर्बोधिसत्त्वो महासत्त्व' वज्रपाणि यक्षसेनापतिं व्यवलोक्य तूष्णीम्भूत' स्वके आसने निषण्णोऽभूत् । अचिन्त्या बुद्धधर्मा इति मनसिकुर्वन् बुद्ध भगवन्त व्यवलोकयमान' ॥

अथ वज्रपाणिर्गुह्यकाधिपति' सर्वै तत् पर्षन्मण्डलमवलोक्य भूय क्रोधराजस्य कल्प भाषते स्म । शृण्वन्तु भव तो देवसङ्घा ये सत्त्वधातुनिसृताश्च सर्व भूतगणा आदौ तावत् कृतरक्ष, त पट क्रोधराजस्य परिगृह्य विविक्ते स्थाने गत्वा एकलिङ्गे महेश्वरस्यायतने त लिङ्ग विषरुधिरराजिकाक्षिकेनाभ्यज्य पिचमर्दपत्रैरर्चयित्वा मानुषान्त्रमालाभि आत्मना यज्ञोपवीत कृत्वा मानुषशिरकपालेन दक्षिणहस्तेन सप्रहारो भूत्वा वामहस्तेन तर्जन्या लिङ्ग तर्जयमान परम क्रोधाभिभूत अवमानितदुष्टराजाने महापरिभवगतमानस अन्यैर्वा धूर्तपुरुषै महायक्षैर्महाधनैर्महाप्रचण्डै महानायकै शुद्धार पिधयित्वा नग्नको मुक्तशिख महेश्वरलिङ्ग वामपादेनाक्रम्य क्रोधमन्त्र तावज्जपेत्

याव महेश्वरलिङ्गो मध्ये स्फुरित इति द्विविज्ञेयः । महा । हुङ्कार' श्रूयते । ततो न भेतव्यम् । तदेहा एव दृष्ट्वाङ्ग अ या वा य कति "महायश' आरेस्तत्क्षणादेव ज्वरेण गृह्यते । अमानुषेण वा गृह्यते गाश्मादिभि । तत्रैव मुहूर्तं जपेद् यावत् क्षणान्त गवाजातित मरण पर्यवमान भवति । यदि राज्य त जपे तत्सर्वकुटुम्बो नश्यति ॥

अपरमपि कर्म भवति । मध्याह्न तथैव महेश्वरायतन गत्वा निम्बपत्रैरभ्यर्च्य महामांसधूपं दत्त्वा मन्त्र जपेत् । यावच्छत्राभिवन माणवना दह्यते, शत्रोश्च महाज्वरकम्पो भवति । यदि जाप न त्यजते क्रुद्धा वा दारुणमूर्तस्तिष्ठते स शत्रुर्म्रियते गोत्रो गाव्गो भवति । अथ प्रत्यायन करोति । भूयः लिङ्गमुदकेन प्रक्षाल्य सुशीतलेन क्षीरेण स्नापयेत् । गव्येन भूय । स्वस्थो भवति ॥

अपरमपि कर्म भवति । महेश्वरलिङ्गस्य दक्षिणामूर्त्तौ मदनक ण्टककाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य वैकङ्कतसमिधानां विषरुधिरराजिका युक्ता ना अष्टसहस्र जुहुयात् । सर्वेशत्रवो महाव्याधिना गृह्यन्ते । अशक्ता भवन्ति सर्वकर्मेषु । द्वितीये दिवसे महाज्वरेण महाशूलेन वा गृह्यन्ते विविधैर्वा रोगैः अमानुषैर्वा मारणान्तिकै । तृतीये दिवस त्रुभि सन्ध्यै सर्वेण सर्वं जीवित त्यजन्ते । प्रत्यायने क्षीरं जुहुयात् । शान्तिर्भ वति । सर्वजनपदेषु सर्वशत्रवश्च स्वस्था भवन्ति । एव सर्वदेवानां सर्वभूतानां यो यस्य देवताभक्त तमाक्रम्य कुर्यात् । तस्य नक्षत्र म नमङ्गतां पादेनाक्रम्य वामेन कर्म कुर्यात् । वर्जयित्वा तु ताथा गतां विद्याम् । सर्वेषां च पादाङ्गुष्ठ वामेन गृहीत्वा कर्म कुर्यान्न चाक्र मेणापि चलयेयेत्कदा सर्वलौकिकमन्त्राश्चाक्रम्य कुर्यात् । अमिद्ध एव क्रोधराजा जापमात्रेणैव कर्माणि करोति सर्वमन्त्रा विनाशयति सर्वेशत्र घातयति सर्वयन्त्रां पातयति । सक्षेपतो यथा यथा प्र युज्यते सर्वलौकिकलोकोत्तरमन्त्रविधानेनापि तत् सर्व करोति । सर्वं ाधयति । जापमात्रेण सर्वाशां परिपूरयति । पठितसिद्धा एष क्रोध जा उत्तमां सिद्धिमनुप्रयच्छति । मनसेच्छया शत्रु घातयति महा- लमुद्रया सयुक्त' सर्वकर्माणि करोति ॥

अपरमपि कर्म भवति । मध्याह्ने आगार विविक्तरात्रापित कृष्णचतुर्दश्यां श्मशानकाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य विषरुधिराक्तां राजिकां जुहुयात् । ततो हाहाकार करो न रा भेता भागच्छति । न भेत व्यम् । ततो वक्तव्य शत्रु मे घातयेति । एवमस्त्विति कृ वा गच्छन्ते । ततो मुहूर्तमात्रेण योजनसहस्रमपि गत्वा श ु घातयति कुलानु त्सादयन्ति । एवमादीनि कर्माणि कुर्वन्ति ॥

अपरमपि कर्म भवति । विविक्ते शुचौ देशे शुचिवस्त्रप्रावृतेन शू यगृह प्रविश्य कर्पासास्थ्याहारीना अष्टसहस्र जहुयात् ततो त भस्म उभाभ्यां हस्ताभ्यां गृह्य शुचा चक्रगण न तीया पृ क पृथक् । द्वौ पोट्टलिकौ कृत्वा शरावसम्पुटे स्थाप्य महाकृतरक्षात्मनो द्रव्य च गृहमप्रविश्य महाश्मशान गत्वा रात्रौ कृष्णचतुर्दश्यां कृष्णाष्टम्यां वा चितौ स्थित्वा दक्षिणाभिमुख शरावसम्पुट गृहीत्वा स्थितको नग्नो मुक्तशिख ग मुद्रा निर्भयो भूत्वा ि ा सहस्राणि ज पेत् । सिद्धो भवति । तद् भस्म यदि कश्चिन्मानुषा द्रव्य प्रार्थ यते न दातव्यम् । हठ करोति क्रोधराज स्मृ वा हुङ्कार प्रयो क्तव्य । तत्क्षणादेव नश्यते । सर्वविघ्नानामेव ा । वामद क्षिणकरगृहीत भस्म चिह्न कारयेत् । अप्रमत्तेन गत्वा क्रामयित्वा आग तव्यम् । प्रभाते सूर्योदये स्नात्वा शुचिना शुचिवस्त्रप्रावृतेन स्वगृह प्रवेष्टव्यम् । अस्थाने वा यथाभिमते गन्तव्यम् । ततो यो दक्षि-णहस्तेन गृहीत भस्म तेन मनुष्याद्विपदचतुष्पदां सर्वप्राणिभूतां स देवनागयक्षां मूर्ध्नां ताडयेद् वशा भवन्ति । यद् वामेन हस्तेन गृहीत भस्म तम सर्वेषा मनुष्यामनुष्याणा सर्वासां स्त्रीणां मूर्ध्नां ताडयेद् वश्या भवन्ति । दक्षिणेन यद् गृहीत भस्म तेन मनुष्याणां नाभिदेशे ताडयेत् । नपुंसका भवन्ति । अङ्गजातस्थान च चूर्णयेद् असमर्थो भवति । ग्राम्यधर्मनिषेविणा यस्या स्त्रियायां अभिश यतो भवति तस्याङ्गजाते गात्रप्रदेशे भस्मनावचूर्णयेत । अलमर्था सा भवति अन्यपुरुषातिसेवने । नष्टव्रणा भवति यावत तमेव पुरुष प्राप्नुयात् । पुनरेव तस्या तद्व्रणमुख प्रादुर्भवति ।

ध्याचारमशक्ता निसेवितुम् । एवं पुरुषस्यापि । पुरुषेन्द्रिय दक्षिण हस्त भस्मनावचूर्णयेत् । सोऽपि अनमथा भवति । परदाराभिगमने परिम्लानमिव तिष्ठते । तस्य तदङ्गजात यावद नावगशात् तस्यैव तत् पुन प्रादुर्भवति । स्त्रियस्य वा पुरुषस्य वा यन वा म भस्म पुनर्दत्त भवति तस्य वशेन वर्त्तति वा न वतान ना यथष्ट वा न वगात । यदि बलात् कुर्वन्ति येषां तु तद् दत्त तेषां गुह्यप्रदेशानि क्रिमय प्रादुर्भवन्ते । यैर्भक्षमाना जीविताद् व्यपरोप्यन्ते । मासाभ्यन्तरेण प्रोता वा भवन्ति दुर्गन्धकुणपसदृशा महाप्रतररागादिभि पुरुषव्याधिभि पुरुषा गृह्य ते । महाश्वेथुश्चोपजायते । येन पा नगराविधन कालक्रिया भवति । अशक्ता वा भवन्ति प्रतिसेवितु दासस्येच्छया । यथाभिरुचित तत् सर्व कारयति । स्पृष्टमात्रो यदि न प्राप्नोति स्वजन दर्शनपथे स्थिता अदर्शने वा अनुवाते च भस्ममुत्सृजेत् । यथा तस्य भस्मना ईषिदवधूलित मनसा च ।च तयित्वा दाता भस्ममुत्सृजेत् । यत तेन चिन्तित भवति तत् सर्वाणि कर्माणि करोति । परहस्तेन वात्मना वा यथाभिलषित तत् सर्वाणि कर्माणि करोति । नान्यथा चाव ॰ ॰ भवति ॥

अथ शयनासनादीनां अलंकरणप्रावरणादीनां । अपि चापि चाल-ङ्करणविशेषाणि नानावस्त्राणि वा वाहनयानापानहच्छत्रादीनां सर्वाण्युपकरणविशेषाणि भोजनपानभक्षणादीनां सर्वाणि शरीरापयोज्यानि भाण्डोपकरणानि पुष्पन्ताम्बूलफलग न्धधूपादीनां गर्भेपु तैस्त भस्मनाव चूर्णयेत् । अरीणां यूकमत्कुणक्रिमिभि समन्ताच्छरीरमाकार्णं भवति । भक्ष्यते च । विविधदु खाभिहतो भवति । महारोगेण ग्रस्यते । अशक्या' सर्ववैद्या' सर्वदेवाश्च निवारयितुम् । अशक्या सर्वम वा रक्षयितुम् । वर्जयित्वा तु तेन दत्त भवति ॥

अथ प्रत्यायन भवति । यष्टिमधु नीलोत्पल श्वेतच दन चैकी कृत्य शीतलेनाम्भस पीपयित्वा तच्छरीर प्रक्षेपेत् मू र्ना प्रभति यावत् पादतलम् आर्यमञ्जुश्रियमूलमन्त्र जपता । स्वस्था भवति ॥

अपरमपि कर्म भवति । स्त्रीणामनुवात गत्वा यथेप्सता सर्वदु-ष्टडाकिनिस्त्रीणां गर्वितानां च प्रयोक्तव्यं नान्येषाम् । तमेनमनुवाते

स्थित्वा भस्ममुत्सृजेत् । मनसा चिन्तयित्वा सर्वभगस्तनान्यपहृतानि भवन्ति । पुरुषस्यापि पुरुषेन्द्रिय श्मश्रुरोमाणि च स्तनानि च प्रादुर्भवन्ते ॥

एव विविधविचित्राण्यनेकानि कर्माणि करोति । परेण वा कारापयति । यत्र वा प्रीतिरुत्पद्यते तेन वा कारापयति । स्त्रिया वा पुरुषेण वा । यत्र वा चित्तस्य निर्वृतिरुत्पद्यत तस्य तद् भस्मां दत्वा यथेष्ट कारापयति । प्रयोगतश्च शिक्षापयेत् । एव महाव्याधिभि गृह्णापयति । मनसा चिन्तयित्वा मूर्ध्नि स्पर्शनान्मस्तकशूल मुखस्पर्शनान्मुखपाक एवमनुपूर्व्या यावद्धृदय हृच्छूलकुक्षिशूलं वा उपजायते । एव पञ्चर्या जङ्घाभिश्चासृगुज्वै रोगैर्दुष्टशोणितादिषु रोगैगृह्णापयति । सक्षेपतो मारयति शोषयति पाचयति आकर्षयति वशयति यथा यथा प्रयुज्यते तथा तथा तत् सर्वं करोति । चोपघातिक आकर्षणवशीकरण च सुदूरेऽपि स्थित कर्माणि करोति । सुदुर्ग कृत्य समीप गत्वा, अनुवाते स्थित्वा, तदेव भस्मोत्सृजेत् । उभौ पाणिगृहीत प्राकार प्रतोली अट्टालांश्च प्रपतन्ते । तदा यश्च भवन च महाग्निदाहमुपजायते । सेनाभङ्ग च भवति । महोपद्रवैश्चोपद्रुतो भवति । सर्वमवमुच्य प्रपलायति वा ग्रहणं वाधिगच्छति । एव परबलेऽपि अनुवाते भस्ममुत्सृजेत् । महावरसेनाया भङ्गो भवति । दावज्वरेण वा गृह्यते । हस्त्यश्वरथपताकादय सेनापतिश्च भङ्गमुपजायते । ग्रहण वा अभिगच्छति । एवमनेकप्रकाराणि यथेष्टानि शत्रुनाशाय कर्माणि करोति । आत्मनो महारक्षा ये च स्वसेनायां वा सखायानां । अथ मलाग्र करोति । सर्वत सर्वेषां पटस्याग्रत क्षीराहुतिसहस्र जुहुयात । स्वस्था भवन्ति अधृष्याश्च ॥

अथ यक्षिणीं साधयितुकाम',

नटी नट तथा भट्ट रेवती चापि विश्रुता ।
तमसुरी थ लोका मेखला चापि सुमेखला ॥
इत्येता अष्ट यक्षिण्य. सर्वकामप्रसाधिका. ।

नदिकाया मन्त्र —ॐ नदि महानदि आगच्छागच्छ दिव्य रूपिणि स्वाहा । अस्योपचार —फलके पट्टके वा अभिलिख्य मां साहारेण वा क्षीराहारेण वा दिवा अष्टसहस्र जप्तव्या । आलेख्या च सर्वालङ्कारभूषणी श्यामावदाता द्विभुजा एकवस्त्रा मुक्तकेशा, स रक्तनयना ईषित्स्मितमुखा साधक तजायमाना दक्षिणहस्तेन वामेन पाणिना वृक्षशाखामवलम्ब्य सर्वाङ्गशोभना विचित्रपत्रनिवस्ता । त स्यैव क्रोधराजस्य पश्चायाग्रत उ मता उत्तरामुख स्थित्वा पलाश काष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य गुग्गुलुगुटिकानां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्रं जुहुयात् त्रिसन्ध्य यावत् सप्त दिवसानि । तत सप्तम दिवसे उदारां बलि कृत्वा घृतप्रदीपांश्च प्रज्वाल्य मन्त्र जपता तावत् तिष्ठेत् याव दर्धरात्रम् । तत सा यक्षिणी स्वयमेव महान्तभास कृत्वा स्वरूपेणागच्छति । आगता च ब्रवीति । किं मया कर्तव्यम् इति । ततः साधकेन वक्तव्यम्—भार्या मे भवस्व इति । एवमस्त्विति कृत्वा न्तर्धीयते । तत प्रभृति भार्या भवति । सर्वकामदा स्वभवन नयति । रसायन प्रयच्छते । यत् पीत्वा दिव्यरूपी भवति महायक्षप्रतिस्पर्धी । यदि नागच्छति द्वितीये वारे क्रोधराजसहित जपेन्नियतमागच्छति । न चेद् दुष्ट्या म्रियते ॥

नटाया म त्र —ॐ नटे शुक्लाम्बरमाल्यधारिणि मैथुनप्रिये स्वाहा । एतस्यैव एव विधि. ।

भद्राया म त्र —ॐ भद्रे भद्रे आलोकिनी किं चिरायासि एहोहि आगच्छागच्छ मम कार्य कुरु स्वाहा । एषा विनापि पटेन सिध्यते । शिर स्थाने मण्डलक कृत्वा गुग्गुलुधूप दहता विद्यामष्टसहस्र जपेन । मासिना एकाकिना शुचिना द्वारं पिधाय मासेन रात्रौ नागत्य आगच्छति । आगता च कामयितव्या भार्या भवति सर्वकामदा । यस्यसो भवन प्रविशते पञ्चवर्षसहस्राणि जीवति । न चेदत्रैव जम्बूद्वीपे विचरति । पञ्चवर्षशतानि जीवति । तया सार्ध क्रीडति । राज्ञां सम्पादयति । तेन सह यत्रेष्ट तत्र गच्छति । रसायनमनुप्रयच्छते । इष्टभार्येवावहिताध्याशय करोति ॥

रेवत्या मन्त्र —नमः सर्वयक्षीणाम् । ॐ रक्ते रक्तावभासे रक्तानुलपने स्वाहा ।

रेवत्या यक्षिणी श्रेष्ठा ललन्त्या मैथुनप्रिया ।
ईषिद् रक्तेन वस्त्रेण नीलकुञ्चितमूर्धजा ॥
सर्वाङ्गशोभना यक्षी कामभोगरता सदा ।
कामदा भोगदा नित्य वरदां तां मभिनिर्दिशेत् ॥

पूर्ववत् पटमभिलिख्य एतस्या अय विशेषः— रक्तपट्टनिवस्ता रक्तपट्टांशुकोत्तरीया रक्तावभासा च वर्णत ।

मेखलाया मन्त्र. —ॐ मेखले महायक्षिणि मम कार्यं सम्पादय स्वाहा ॥

सुमेखलाया मन्त्रः —ॐ मेखले सुमेखले महायक्षिणि सर्वार्थसाधनि ॐ समयमनुस्मर स्वाहा ॥

आलोकिन्या मन्त्र —ॐ लोकिनि लोकवति स्वाहा ।

एतेषामेव एव विधि ॥

तमसुन्दर्याया मन्त्र —ॐ घुणु गुह्यके घुणु घुणु गुह्ये एह्येहि गुह्यके स्वाहा । अस्योपचारः न । एताया पञ्चविधारोऽस्ति आदौ तावत् शुचिना शुचिवस्त्रप्रावृतेन पूर्णमास्यां विविक्ते स्थाने द्वार पिधायित्वा अ भ्यन्तरे आलोकवर्जिते त्रिंशां दशसहस्राणि जपेत् । पूर्वसेवा कृता भवति। तत साधनमारभेत । पूर्णमास्यादारभ्य यावदपरा पूर्णमासी अत्रान्तरे कर्म भवति । रात्रौ शयनकाले शय्यामारूढ प्रच्छन्ने गुह्यप्रदेशे एकाकिना द्वार पिधयित्वा सकुङ्कुमकर्णिकां वानपुष्प च मधुतलेन मिश्रयित्वा हस्तो पादौ प्रक्षालयित्वा दक्षिणं बाहुमष्टशताभिमन्त्रितं कृत्वा स्वपेत् मानी। एवं प्रत्याह यावत पौर्णमास्यात् । ततोऽर्धरात्रे नियतमागच्छति । आगता च न मन्त्रापयितव्या । तूष्णीभावेन रामयितव्या षड्भि मासै । यदा मन्त्रापयति तदा मन्त्रयितव्यम् । तत प्रभृति सिद्धा भवति । भार्या भवति सर्वकामदा । दिव्य चास्य सुखसस्पर्शम् अदर्शनेनैव सर्वकार्याणि सम्पाद-

यति । रसरसायनानि सम्प्रयच्छति । पृष्ठमारोप्य सुमेरुमपि नयति । रात्रौ जम्बूद्वीप भ्रामयति । योजनशतास्थितमपि शत्रु घातयते । यथाज्ञप्ता तत् सर्व सम्पादयति । वर्जयित्वा परस्त्रियाभगमनम् । सर्वेषा मयं विधान परस्त्रीं नाभिगच्छेत् । तेनैव सह सवसेत् । यदि गच्छे न्मरणोन्मार्त्ति वा प्रयच्छन्ते । एषा अन्धारसुन्दरी नाम यक्षिणी । अनेकयक्षीशतसहस्रपरिवृता । दिने दिने एकैका यक्षिणा क्षविदि मेष यति । सिद्धा सती सर्वसाधकानां अनेकप्रत्रपरिवारां च सर्वयक्षीणां च महद्धिरा तमावृता । सर्वेषामेव एव विधि । किं तर्हि तेषां दर्शन भव ति । एतस्या दर्शन न भवति ॥

अन्धारवासिनी नाम यक्षीणां महर्द्धिका ।
गुहावासिनी नरवीरा कुमारी लोकविश्रुता ॥
मधुयक्षी मनोज्ञा च सप्तमा सुरसुन्दरी ।
इत्यता' सप्त यक्षिण्य सत्त्वानुग्रहकारिका ॥
पर्यटन्ति इम लोक कृत्स्नां चैव मेदिनीम् ।
ईषित् क्षणमात्रेण उत्पतन्ति सुरालयम् ॥
सङ्ग्राम देवदैत्यानां युद्ध्यन्ते च महर्द्धिका ।
धामष्ठा करुणाविष्टा' सत्त्वकामा सुवत्सला ॥
सत्त्वानां हितकाम्यर्थं पर्यटन्ति महीतले ।
न तासा किञ्चि दु साध्यं सर्वकर्मकरा शुभा ॥
सत्त्वानामुपभोगार्थं बोधिसत्त्वेन भाषिता ।

गुहावासिन्या मन्त्र —ॐ गुहिले गुहमति गुहवासि आनय भगवति मयार्थक समयमनुस्मर स्वाहा । खादिरकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य पुन्नागपुष्पाणां घृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् त्रिसन्ध्य मासमेकम् । पूर्वसेवा कृता भवति । तत पश्चात् साधनमारभेत् । फलके वा पट्टके वा कुड्यागे वा अश्लेषकेवर्णकै नवभाजनकृतकै । आदौ तावत् पर्वतराजा सुमरुलिखापयितव्य चतुरस्र चतुःशृङ्गान्वित सप्तप र्वतपङ्क्तिपरिवेष्टित । तेषां पर्वतानामन्ते गुह पर्वतनि श्रृत आलि

गिन्तव्यम् । तद्यथा हिरण्यरूपिणी महायक्षिणी ॥ पतानि नी यक्षिणी गृह्याणि नाम जिनालयोर्न्या पट्टागानि पाशु शोत ॥ तत्रकर्णो चित्राकृत्यी त ताहश प्रत्यगानेन्य शुचो प्रन्न सुचिता क्षीराहारेण रिवा त्रशतसहस्राणि जपेत । महापूजां कृत्वा यथाशक्तिना वा ततो जपान्ते महाविभाग कृत्वा निश्चयेपी यक्षिणी स्वयमेवागच्छति । आगताया जातीकुसुमैरनेन दनोदक मर्यादिः मर्यादया । न न मा नयीति — तस्या नैं कर्तव्यम् । वक्तव्यम् माता म भवस्वेति । कृतान्तर्धीयते । न न तत्र चित्ते दूषयितव्यम् । नापि कामोपसहित प्रार्थयितव्यम् । आर्या सा मह र्द्धिका न काम प्रार्थयति न सिद्ध्यते । ततः प्रभृति मातृवत् सर्वका- र्याणि करोति । अष्टशतपरिवारस्य भक्ताच्छाद प्रयच्छते । विषम स्थस्य त्रायते । महारन्यपर्वतस्योपरिस्थितस्यापि सर्वकार्याणि सम्पा दयति । कामित च भोजनमनुप्रयच्छते । रसरसायनादीन् सर्वमनु- प्रयच्छति । यथेष्ट चानुवर्त्तते । कुटीकुम्भादीमभिनिर्मिणोति । सुवर्ण सहस्रमनुप्रयच्छति दिने दिने । सर्व व्ययीकर्तव्य तदह एव । यदि न करोति च्छिन्ना भवति । सर्वेण सर्व भवति ॥

अपरमपि कर्म अस्या । अस्यैव पटस्याग्रतः खदिरकाष्ठैरग्निं प्र ज्वाल्य विगतार्चिधूमविगतै अङ्गारे दक्षिणहस्ततले मनश्शिलया प्रति कृतिमभिलिख्य नाम च गृहीत्वा त्रिधा वामहस्तान्ते तत्रैवाङ्गारराशौ तापयन् मन्त्र जपता । योजनशतादपि स्त्रियमानयति । यदुच्यते तत् सर्व कारयति । रात्रौ एतत् कर्म । न दिवा ॥

नाटीवत्या म न्त्र — ॐ नरवीरे स्वाहा । तथैव एतस्या पटम- भिलिख्य वर्जयित्वा गुहालय अशोकवृक्षाश्रिता लिखापयितव्या । एतस्या अय विशेष — सर्व तथैव कर्म यथा गुहवासिन्या । अय न वक्तव्या — भगिन्यास्वेति ॥

एतस्यापरोऽस्ति कर्म । च द्रग्रहे सुवर्णगैरिकां भूर्जपत्रेण वेष्ट यित्वा मुखे प्रक्षिप्य तावज्जपेद् यावच्चन्द्रो मुक्त इति । तत' सुव र्णगैरिकया यस्या नाम लिखति स्त्रियस्य वा आयोजनशतास्थिता

आनयति । प्रभाते तत्रैव गच्छति । भागतीत ।।।।। ।।।। । ।।।। महारक्षां करोति । ।।।।। ।।।। ।।।। ।।।। ।।।। राति । यक्षीगाया एष विधि ॥

यक्षकुमारिकाया मन्त्र — ॐ यक्षकुमारिके स्वाहा । अस्या अयमुपचार — गोरोचनेन भूर्जपत्रे लिखापयित- ।। । ।।।। ।।। सर्वागशिरा सर्वालङ्कारभूषिता ।।।।। ।।।।। ।।।।। ।।।।। ।।।।। फला वामहस्तेनाशोकवृक्षशाखावलम्बा । ।।।। ।।।। ।।।। ने उपरि स्थापयितव्यम् । शुचौ प्रदेशे एकाकि ।।। ।।।। ।।। । श्वेतचन्दनेन च मण्डलकं कृत्वा ।।।। जातीकुसुम ।।।। गुग्गुलुधूप दहता त्रिसहस्रकम् जपेत् यावत् ।।।। । तत पूर्णमास्यां जातीकुसुमै महती पूजां कारयित्वा घृतप्रदीपा ।।।। ।।।। कुशपिण्डकोपविष्टेन रात्रौ तावज्जपेद् यावत् ।।।। ।।।। पञ्चशतपरिवारा वैश्रवणस्य दुहितृ आगच्छति । ।।।। ।।।। ।।।। कयित्वा स्वरूपेणान्तरिक्षे तिष्ठति । सा एवमाह — किं मया कर्त्तव्यम् । तत साधकेन वक्तव्यम — त्रयाणां ।।।।। ।।।। ।।। प्रार्थयितव्या । मातृत्वे भगिनीत्वे भार्यात्वे च । यदि माता भवति न चित्तं दूषयितव्यम् । दूषयतो विनाश उपजायते । ।।।। ।।।। तव्या । सा च माता पञ्चशतपरिवारस्य भक्ता ।।।। ।।।। ।।।। पाणि च सर्वत्र चिन्तितमात्रेणैव सम्पादयति । ।।।। ।।।। ।।।। ।।। । अत्रैव जम्बूद्वीपे ।।।। सर्वं ।।।। ।।। । ।।।। ।।। तदा योजनशतादपि स्त्रीयमानयति । ।।।। ।।।। ।।।। वत् सर्वकार्याणि सम्पादयति । अथ भार्या भवति ।।।। ।।।। । दिव्य वर्षसहस्रं जीवति । यदा म्रियते तदा ।।।। ।।।। । स र्वाशा भार्येव सम्पादयति ॥

मधुरक्षिण्या मन्त्रः — ॐ ।।। । एषा मधुरक्षिणी । अस्या मुपचारः — श्वेतचन्दनेन दक्षिणां बाहुमुपलिप्य ।।।। ।।।। ।। इत्याभिमन्त्रित कृत्वा रात्रौ एकाकिना मौनिना ।।। ।।। प्रदेश द्वार पिधाय पञ्चाष्टौ विभीतकफलानि तिलतैले प्रक्षिप्य पचत् । त तैल

गृहीत्वा विभीतकफलां परित्यज्य नवे भाण्डे सौवर्णे राजते वा मृन्मये वा स्थाप्य पादान्ते शय्यायां सहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा । नैव मन्त्रेण एकाक्षरयक्षिण्या अक्षरार्थे तिष्ठति । आगत्य स्वप्ने दर्शनं दत्त्वा स्वप्नगतम् । आगत्य चामानुषीं पादौ प्रसारयति । ...नग्ना स्वतामल्हस्ततला । तस्य स्पर्शनादेव दिव्य सुखं भवति । ...येन सूर्यादेऽपि राज्य ते दुःखेन प्रतिपद्यते । सा ... सन्त तदेव चिन्तयेत् । न च कामयितव्या नापि मन्त्रापायन... । षड्भिर्मासैः सिद्धा भवति । ततः सा दिव्यरूपा अभिनवा ... समाना परिचारिके परिवारिता मदापहस्ता ... शयनासनपरिगृहीता विचित्राभरणोज्ज्वला आगत्य ... कामभोगोपकरणपरिगृहीता आगत्य च साधकं ... । ततःप्रभृति इष्टभार्येव मनुवर्त्तते । आगता च कामयितव्या रात्रौ परिचर्यं प्रभातेऽदर्शयति । शय्यायां मुक्ताहारं त्यज्य सुवर्णसहस्रमूल्यं दिने दिने परित्यज्य गच्छति च । सर्वं निरवशेषं व्ययीकर्त्तव्यम् । यदि किञ्चित् स्थापयति भूयो न भवति । न कस्यचित् कथयितव्यम् । यदि कथयति भूयो नागच्छति । अनर्थं वा कुरुते । मारणान्त परमगुह्यका ह्येते परमगोप्या न द्वितीयसत्त्वस्य ... क्षमन्ते । मातापितृसुहृत्स्वामिबान्धवानामपि नारोचयितव्यम् । ... पशुस्यापि तिर्यग्गताना प्राणिनां नारोपयितव्यम् । ... । सर्वगुह्यकाना सर्वयक्षिणीनां च एष एव विधानः । ... सिद्धा भवन्ति । यस्यारोचयते । अन्यस्त्रीमैथुनाभिगमन च भार्याया च वर्जयेत् सदा ॥

मनोज्ञाया मन्त्र — ॐ मनोहरे मदोन्मादकरि विचित्ररूपिणि मैथुनप्रिये स्वाहा । अस्यानुपचार — ... अशोकवृक्षस्याधस्तात् सविभक्तां कुटिं कारयित्वा ... ... टार्गलप्राकारोच्छ्रिता शुचिना लक्षमेकं जपेत् । तत कर्मारभेत् । महावसा सह गृह्य श्मशानचोटकेन वर्तिं कृत्वा द्वारं पिधयित्वा प्रदीपं प्रज्वालयेत् । सदशं च वस्त्रं केशापगत बहिर्द्वारे स्थापयेत् । प्रत्यग्र

रात्रौ सा नग्निकागत्य त तत्र निवास्य मविशते मानुषस्त्रीरूपिणी भूत्वा । तत साधक तेन सार्धं रमते यावत् प्रदीप ज्वलत । निर्वाणे प्रदीपेऽन्तर्धीयते । तस्मिन् तत्र नुपुरमेक बद्ध्वा तत्र परित्यज्य शय्यायामपक्रमति । अथ साधकस्तां हस्ते गृह्णाति । अङ्गुलीयकैकारमुत्सृज्यापक्रमते । अथ कण्ठा दिव्यमुक्ताहारा अथ बाहात् कनक कट्या मेखला पद्भ्यां नूपुर शीर्ष मणि एवम् यतरा यतर दिव्यमाभरणमेक यत्र यत्र गृह्यते तत्र तत्रानुप्रयच्छति । अत्र ध्यो गच्छति चागच्छति च । एत प्रत्यह निरवशेष व्ययीकर्त्तव्यम् । एव यावात्त्रिमासै सन्त्रापयति तदा मन्त्रयितव्यम् । भार्या भवति । नित्यस्था रसायनं प्रयच्छति य पीत्वा दीर्घकाल जीवति । मनमा ध्यात्वा खदिरकीलक भूमौ निखानयेत् । दिव्य विमानमुपपद्यते । उद्धृतेऽन्तर्धीयते । अस्यायो मन्त्र द्वितीयमस्ति । ॐ महानग्नि न ग्निजे स्वाहा तेनैव दीप प्रज्वाल्य अनेन म न्त्रेणाष्टशताभिमन्त्रित कृत्वा कारयेत् । नियतमागच्छति । कीलक चाभिम न्त्य निखान येत् । उद्धृते दीपे निर्वृते चा त ग्रान कीलक मानुष त्रमाकील च सो मृत्ते गवलमहिषमृत्ते वा श्मशाने चैकवर्तिना नोत्कव्यम् । दृशा तरे । यत्रेष्ट तत्र ददाति । स्वय वा करोति । न च म ता दातव्या । अथ ददाति छिन्नविश्रो भवति । यस्य ददाति तस्यैव तत् सम्पद्यते । यत्र वाभिरुचित यत्र वा स्थान गृह्ण कस्मात । एषा सिद्धि आवर्त्यै नापगच्छति । अ था वा रमापयते । किन्तु त सार्धं न मन्त्रयति । अन्यस्त्रीदर्शनाभिरुचित मनस्येप्सित तदानुरूपी तत्रापमद्रकमता ह्य पूर्वस्य साधकवशादिति ।

सुरसुन्दर्याया मन्त्र - ॐ सुरसु न्दरि स्वाहा । अस्यामुप चारः— खदिरकाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य घृताहुतीना अष्टसहस्र जुहुयात् । त्रिसन्ध्य मासमेक शुक्रपूर्णमास्यां कुशपिण्डकापापाप शुचिना शुचौ देशे मध्य तावज्जपेद्रहसि यावदर्धरात्रे नियतमागच्छते । तता माता भगिनी भार्या यथैव पूर्वं तत् सर्व करोति सर्व च विस्तरता वक्तव्यम् ॥

इत्येता' सप्त यक्षिण्य वज्रपाणिसमाज्ञया ।
पर्यटन्ति महीं कृत्स्नां त्रैलोक्य च सुरासुरम् ॥
विचरु कृपालुभ्यो मर्त्यानां मैथुनप्रिया ।
केऽपि दार्यास्तथा बाला मूढाश्चापरयक्षिका ॥
पर्यटन्ति तथा रात्रौ सिंहकाम्यपरा हिता ।
बालानां जीवनाशाय लोलुपा मांसभाजिका ॥
तथा रुधिरगन्धेन जम्बूद्वीपं हि मागताः ।
प्राणापरोधिका यक्षी नित्य सा शोणितप्रिया ॥
पर्यटन्ति गृहा सर्वा आरक्षामृतकसूतकाम् ।
तेषा निग्रहमित्युक्त' समयोऽय मम्प्रकाशित. ॥
यथा सङ्ग्रहराग च निव ध्य चेह बालिशाम् ।
तथा सर्वमिदं प्रोक्त सत्त्वाना हितकारणात् ॥
मैथुनार्थी यथा म त्री रागान्धो मूढचेतस' ।
मन्त्रैराकृष्य भुञ्जीत यक्षी वा अथ राक्षसी ॥
नागी च मथ गन्धर्वी दैत्ययोपिमथ किन्नरीम् ।
पातालभवन रम्य असुराणा पुरोत्तमम् ॥
प्रविशेत् तत्र मन्त्रज्ञ यत्र स्त्रीणामसङ्ख्यकम् ।
तत्र गत्वा वसत् कल्प म त्रज्ञा मन्त्रजापिन ॥
मैत्रेयो नाम सम्बुद्ध यदा बुद्धो भविष्यति ।
तदासौ श्रोष्यति सद्धर्म श्रुत्वा मुक्तो भविष्यति ॥
सुरकन्यासुरीं चैव विद्याधरवराङ्गनाम् ।
मन्त्रैराकृष्य भुञ्जीत दिव्यसौख्यरतिं तदा ॥
जम्बूद्वीपगतो मन्त्री तत्रैवानयते सदा ।
शुचिस्थाने तदा गुप्ते शौचाचाररतः सदा ॥
मूढानामुत्तमा सिद्धि' कदाचित् तेन जायते ।
विण्मूत्रमशुचिस्थान सदा दुर्गन्धिपूतिकम् ॥

व्याधिदुःख तथा शोक मरणान्त दुःखभाजनम् ।
वियोग रतिसम्पृक्त न स्पृशे मानुषीं स्त्रियाम् ॥
अनित्यदुःख तथा शून्यरिक्तस्तुच्छमशाश्वतम् ।
बालमुष्टापन चापि सङ्कल्पजनितोद्भवेत् ॥
न गच्छेत् कामतो मन्त्री सर्वकामामनाग्निजाम् ।
तेषां रतिमित्युक्तो विमुक्ति तेषु सिद्धिताम् ॥
सिध्यन्ते तस्य मन्त्रा वै ये विरक्ता तु कामतः ।
विण्मूत्ररुधिरासिक्तां + + +चैव पूजिताम् ॥
जरामृत्युसुशोकां च न स्पृशेन्मानुषीं तनुम् ।
न भजेन्मैथुन तत्र मोहान्धा रागचेतसाम् ॥
न सिद्धिर्लभ्यते मन्त्रां तेषु सेवी सदाशुची ।
मन्त्रज्ञो मन्त्रजापी च समज्ञोऽथ जितेन्द्रिय ॥
शौचाचाररतो धीर. सर्वमन्त्रोऽपि हि सदा ।
पद्मोच्चा समोदा च अजिता चापि जया सदा ॥
श्यामावर्ते तथा यक्षी इत्येता यक्षिमहर्द्धिका ।
पद्मोच्चाया मन्त्र — 'ॐ पद्मोच्चे स्वाहा' ॥

अस्या कल्प — गङ्गाकूले समुद्रतटे वा उद्यानपुष्पवाटिकायां मध्ये उदय कृत्वा शुचितर आत्मना च शुचिर्भूत्वा शिलापट्टकाकार मृण्मये कृत्वा तत्रैव रात्रौ द्वार पिधयित्वा सर्वकामभोग्यानुपकरणा न्युपहृत्य तत्रैवात्मसमीप अक्षिण्या शय्यां कल्पयत् । ततो त्रिरात्रं दश सहस्राणि जपेत् । एव यावन्मासाभ्यन्तरेण नियतमागच्छतीति । आगता च कामोपभोग्या भवति भार्या । दिव्य च मुक्ताहार शय्यां परित्यज्य प्रभाते गच्छति । एव यावद् दिनेदिने षड्भिर्मासै नि त्यस्था भवति । तन्मुक्ताहार न ग्रहेतव्यम् । यदि गृह्णाति तन्मात्र धनमुपपद्यते । दीनारलक्षमूल्य तत् हार माणरत्नोपशोभित षड्भिर्मा- सैरतिक्रान्तै. नित्यस्था भवति भार्या सर्वकामदा । यथा रूपमाभिलषित

तथा रूप कृत्वा उपतिष्ठते। यथाभिरुचितमा मात्मभोगैर्निमन्त्रयति। साधकस्येच्छया सर्वेषा यक्षीणामयं विधा।' यथा निर्दिष्टाना अत्र अन्यत्र ॥

जयाय मत्र —ॐ जये! सुजये!, जापयति सर्वकार्याणि कुरु मे स्वाहा।

कनकाभा चित्राङ्गी नीलकुञ्चितमूर्धजा।
सर्वाङ्गशोभना देवी भाग्य च सुभगा शुभा ॥
प्रियवदा प्रमदाश्रेष्ठा सुरूपा चारुदर्शना।
प्रशस्ताकाररु शुक्र सर्वलोकसुपूजिता ॥
ईपिद्रक्तेन वस्त्रेण जया तामभिनिर्दिशेत्।

अस्या कल्प' — आदौ लक्षमेक जपेत्। पूर्वसेवा कृता भवति। ततो महारण्यं प्रविश्य फलाहार तावज्जपेद्यावत् स्वरूपेणोपतिष्ठते। आगता च ब्रवीति — 'किं करोमी'ति। यदि माता भवति। मातृवत् सर्वाशा परिपूरयते। राज्य ददाति। महाधनपतिं करोति। दीर्घायुष्मतामधितिष्ठते। अथ भगिनी यथेप्सित स्त्रीमानयति योजनसहस्रस्थितामपि। दीनारलक्ष दिने दिने ददाति। स च व्यंयीकर्तव्य। अथ भार्या भवति स्वभवन नयते दिव्यविमानाभिरूढो तया सार्ध रमते। दीर्घरात्र त्रिंशद् वर्षसहस्राणि यथष्ट विचरते। महायक्षप्रतिरूपो भवति ॥

प्रमोदाया मन्त्रः — ॐ ध्रू। ह्री महानग्नि हू फट् स्वाहा।
अस्या' कल्प — अर्धरात्रे अपारमाणो जाप' कर्तव्य। भूयो निद्रां गच्छेत्। मासाभ्यन्तरेण नियतमागच्छति। भार्या भवति सर्वकामदा। दिनेदिन पञ्चविंशति दीनारामनुप्रयच्छति। आत्मना कारा दीर्घकाल च जीवापयति ॥

एवमपरिमाणानि यक्षिणी शतसहस्राणि भवन्ति। एव पिशाचा, पिशाचमहर्द्धिका नागकन्या असुरकन्या' अप्सरा सुरगोपिद दैत्यकन्या। एव विद्याधरीणां सर्वेषां सर्वतः मानुषीणाममानु-

णीणा च मन्त्राणि भवन्ति। असङ्ख्येयानि तथैव यक्षाणां देवानां नागानां ऋषीणां गन्धर्वाणां असुराणां प्रेतानां राक्षसाना च महाब्रह्मण महेश्वरस्य महाविष्णोः मातराणा ये द्राणि चामुण्डिराराहिप्रमुखाना मन्त्राणि भवन्ति पृथक्पृथक् सर्वे च समये आकृष्टा इह क्रोधराजेन यमा तकेन आनीता ग्रस्ता समये स्थापिता मञ्जुघोषस्योपनामिता अनुपरिवारा अनुपूर्वस्थिता परिचारिका सर्वेषां सक्षेपतः यत्र प्रतिमा स्वय वा प्रतिकृतिं कृत्वा क्रोधराजान यमान्तक तानज्जपेत्यावत् प्रतिबिम्ब प्रकम्प प्रचलते प्रस्विद्यति वा। अथ स्वरूपेणागच्छन्ते। यदुच्यते तत् सर्व सम्पादयन्ते ॥

एवं यापि ता. चतु कुमार्य. महायक्षिण्य' भ्रातु' तुम्बुरुसमेता दिव्यरूपिण्य' अम्बुराशिसमाश्रिता नौयानसमारूढा सर्वलो(क)सुपूजिता सत्त्वानुग्रहकारिका तपामप्येष एव विधि। यदुत

पटभित्तिफलके समाकीर्णा लिखितापि वा।
नौयानसमारूढा भ्रातुर्ज्येष्ठानुनेयिका ॥
अम्बुधे अन्तर्गता कन्या चतुरेवसमानुगा।
तेषा प्रच्छन्नत स्थाप्य क्रोध जाप्य समारभेत् ॥
चल. कम्पः तथा स्वेद जायतेषु च सर्वत।
ततः सिद्धा इति ज्ञात्वा म त्रजापी जपं त्यजेत् ॥
स्वरूपेणैव राज्यन्ते कथयन्ति शुभाशुभम्।
सर्वथा साधका ते वै भवन्ते ह सजापिने ॥
सर्व कुर्वन्ति आज्ञप्ता क्रोधमाकृष्टमूर्च्छिता।
सोमाद्यैर्ग्रहवरैर्नित्य ऋषिभि राक्षसैस्तथा ॥
पिशाचैगरुडैश्चापि सुपूजिता ते महर्द्धिका।
महेश्वराद्यैस्तथाभूतैः पूजिता ते महर्द्धिका ॥
एतैश्च भाषिता कल्पा मन्त्रतन्त्रा सविस्तरा'।
ते तु सर्व प्रयात्कव्या सकल्पा कल्पविस्तराः ॥
सर्वे ते क्रोधराजस्य वशे तिष्ठन्त्ययत्नत।
धावन्ति केचिन्मन्त्रा वै उच्छुष्या कश्मलोद्भवा. ॥

सर्वे त क्रोधराजस्य नियुक्ता ते प्रकाशिता ।
आर्या ये च मन्त्रा वै विशिष्टा सर्वतोगता ॥

उत्कृष्टा प्रवरा ह्यग्रा भाषिता जिनवरैस्तथा ।
तथा मन्त्रधरे मन्त्रा मया चैव प्रभाषिता ॥

ये चान्ये मन्त्रमुख्यास्तु कुलेष्वेव हि पञ्चसु ।
भाषिता जिनपुत्रैस्तु लौकिकाश्चापि महर्द्धिका ॥

सर्वास्तां समाकृष्य क्रोधराजो महर्द्धिक ।
सर्वेषां मन्त्रत त्रास्त्रनिबद्धास्ते इह शासने ॥

यो येषां विधिराख्यात तेनैवार्यं नियोजित ।
क्रोधराजा यमा तस्तु उत्कृष्ट सर्वकर्मिक ॥

तारा च भृकुटीं चैव तथा पण्डरवासिनीम् ।
महाश्वेता तथा विश्रा मामक्यां कुलिशोद्भवाम् ॥

उष्णीषप्रभां सर्वलोचना चैव देवताम् ।
सर्वा तथागतिं विद्या मञ्जुघोष च धीमतम् ॥

महास्थाम सम त च तथा पद्मवर प्रभुम् ।
यथापि लोके यक्षेश बोधिसत्त्व महर्द्धिकम् ॥

यदुक्त जिनपुत्र तु सर्वाङ्ग लोकविश्रुतम् ।
वज्रसेन सुषेण च सत्सुतां चापि धीमताम् ॥

मया य भाषिता मन्त्रा नावज्ञा कारयेज्जपी ।
ते सर्वा पूजयेन्नित्य अकल्पघ्यास्तेषु भाषिता ॥

न जपी योजयेत् तत्र क्रोधराज सुपूजितम् ।
विद्याच्छेदे न कुर्वीत तेषु मन्त्रेषु सर्वदा ॥

सर्वाश्चैव यथा कर्मां लौकिकां मन्त्रदेवताम् ।
उमाशङ्करब्रह्माद्या हरिं चापि सुपूजितम् ॥

यथा तन्त्रेषु म त्राणा सर्वेष्वेव तथा कृता ।
सर्व च सर्वतो म त्रा सर्वे चैव समारभेत् ॥

सर्वमन्त्रप्रवृत्तिस्तु दृश्यत क्रा ग्रसम्भवा ।
एष मन्त्रो महाक्रोध यमा ना नाम नागत ॥

आकृष्य घातयेत् क्षिप्र यमस्यापि महात्मन ।
वैवस्वतं कृता त वै शक्रश्चापि महात्मन ॥

आकृष्टा वसिता घोरा दुर्दा तन्मन्त्रा प्रभु ।
एष मन्त्रो महामन्त्र कथिता मञ्जुभाषिणा ॥

सर्वकर्मकर' क्रूर, सर्वम न्त्रप्रसाधक ।
इत्येवमुक्त्वा तत श्रीमा वज्रपाणिर्महर्द्धिक ॥

प्रणम्य बुद्ध महावीर शाक्यसिंह नरोत्तमम् ।
मन्त्र च काश्रितो वज्री मन्त्र भाषे महर्द्धिकम् ॥

शृण्वन्तु सर्वे सत्त्वा वै सर्वभूतगणा शुभा ।
सर्वमैत्रगणाध्यक्षा भाषेऽह म न्त्रमुत्तमम् ॥

भाषित बोधिसत्त्वेन मञ्जुघोषेण धीमता ।
दुर्दान्तदमक घोर सर्वदुष्टनिवारणम् ॥

विनेयार्थ तु सत्त्वाना बोधिसत्त्वेन भाषितम् ।
अह च भाषहे ह्यत्र पर्षन्मध्ये सुदारुणम् ॥

नमः समन्तबुद्धाना अप्रतिहतशासनानाम् । नम प्रत्येक बुद्धार्यश्रावकाणां नमो बोधिसत्त्वानां दशभूमिप्रतिष्ठितेश्वराणा बोधिसत्त्वानां महासत्त्वानाम् । तद्यथा— ॐ ग्र ग्र ग्राहि ग्राहि दुष्टसत्त्वदमक असिमुसलपाशपरशुहस्त चतुर्भुज चतुर्मुख षट्चरण गच्छ गच्छ महाविघ्नघातक विकृतानन सर्वभूतभयङ्कर अट्टहासनादिन व्याघ्रचर्मनिवसन कुरु कुरु सर्वकर्मा च्छिन्द च्छिन्द सर्वमन्त्रां आकर्षाकर्षय सर्वभूतां निर्मथ निर्मथ सर्वदुष्टा प्रवेशय प्रवेशय मण्डलमध्ये वैवस्वतजीवितान्तकर कुरु कुरु मम कार्य दह दह पच पच मा विलम्ब मा विलम्ब समयमनुस्मर हू हू फट् फट् स्फोटय स्फोटय सर्वाशापारिपूरक हे भगवन् किं चिरायसि मम सर्वार्थ साधय स्वाहा ।

एष स मार्षा सर्वदेवगणा यमान्तको नाम क्रोधराजा यमराजानमप्यानयति घातयति शोषयति पाचयति नमयति। एवं सर्वमन्त्रा सर्वमन्त्रा किं पुनर्मानुष मति दुःखितम्। दशभूमिप्रतिष्ठितामपि बोधिसत्त्वानानयति। किं पुनर्लौकिका मन्त्राः। एवमपरिमितबलपराक्रमोऽयं क्रोधराजा। एवं सर्वमन्त्रतन्त्रभाषितेष्वपि सर्वकर्माणि कुरुते। सर्वमन्त्राणां यथा यथा प्रयुज्यते तथा तथा करोति पठितसिद्ध एष क्रोधराजा यमान्तको नाम परिसमाप्त इति।।

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतंसका

महायानवैपुल्यसूत्रात् पञ्चाशत्तम यमा

न्तकक्रोधराजासर्वविधिनियम तृतीय

पटलविसरः परिसमाप्त इति ॥

यमान्तकमुद्राय। समाप्त च यमान्तकस्य

क्रोधराजस्य कल्पमिति ॥

अथ त्रिपञ्चाश परिवर्तविस्तर ।

अथ खलु भगवां शाक्यमुनि तस्मात् समाधेव्य थाय महा सागरोपमायां पर्ष मण्डल धर्म देशयमान' सर्वगतानां सर्वभूतगणा नामग्रत सन्निपण्णा तत्र ररपाणिप्रमुग्गानामयोर तो [illegible] महस्रां शारिपुत्रप्रमुखां अ[illegible]ह सहस्रां [illegible]प्रमुखां अस ङ्ख्येयाश्चैचातुर्महाराजिकदेवपुत्रां शक्रप्रमुखां [illegible] असङ्ख्येयदे वपुत्रा सुयामस तुषितनिर्माण[illegible] रोहितमहाब्रह्मपरीत्ताभाप्रमाणाभास्वरे[illegible] पुण्यप्रसवा वृहत्फला वृहातपाकनिष्ठा देवानामन्त्रयते स्म। शृण्वन्तु भव ना देवसङ्घा ! सर्वे बोधिसत्त्वार्यश्रावका !

अनित्या' सर्वसंस्कारा [illegible] ।
[illegible] हि [illegible] सुखम् ॥

अविद्याप्रभावाः सर्वे [illegible] सहेतुका ।
सहेतु दुःखमूल तु [illegible] ॥

तेषां निरोधं [illegible] ।
दुःखप्रहाणमित्युक्त [illegible] निवारणा ॥

तदेव [illegible] ।
अनित्य [illegible] ॥

[illegible] ।
तद्विशाया [illegible] ॥

बोधिसत्त्वास्तदा [illegible] ।
[illegible] महा[illegible] ॥

श्रावकां बोधि[illegible] शान्तिगता हि त ।
[illegible] धर्मो समासेन निर्दिष्टो मे शुभा[illegible] ॥

अशुभ वर्जयेन्नित्य सर्वदा शुभमा[illegible]रत् ।
अहिंसा सर्वभूताना [illegible] धर्मां प्रकाशित ॥

[illegible] भवे मार्ग [illegible] ।
अनाश्रवश्च यो धर्मा भूतकोटिसमाश्रित ॥

स एष कथितो मार्ग आदिबुद्धै पुरातनै ।
मयापि कथित सर्व शान्तनिर्वाणगामिनम् ॥
धर्मकोटि समागम्य भूतकोटिं न लभ्यते ।
अकोटी सर्वधर्माणां भूतकोटिमुदाहृता ॥
एष धर्म' समासेन द्विविधेव प्रकाशितम् ।
शृण्व तु सर्वे देवा ये बोधिसत्त्वा महर्द्धिका ॥
अर्हन्त' श्रावका मह्य निर्वाण मे यदा भुवि ।
अभूत् सालवने मध्ये हिमवत्कुक्षिसम्भवे ॥
नद्यां हिरण्यवत्यायां मल्लानामुपवर्तते ।
यमकशालकवने मध्ये निर्वाण मे भविष्यति ॥
यावत् सर्वा तथा नगरे चैत्ये मकुटबन्धने ।
नदीतीरे सदा रम्ये निर्वाण मे तदा भुवि ॥
सर्वे वै बोधिसत्त्वास्तु श्रावकाश्च महर्द्धिका ।
देवा नागा तथा यक्षा लोकपाला महर्द्धिका ॥
शक्रब्रह्मसुयामाश्च अकनिष्ठाद्यास्तथा परे ।
सर्वेषां सन्निपाता वै तस्मिं स्थाने भविष्यति ॥
यमकशालवने तत्र मल्लानामुपवर्तते ।
गङ्गायामुत्तरे तीरे महानद्यास्तथा परे ॥
हिमाद्रेर्दक्षिण भागे अभूत् सालवने वने ।
अपश्चिमे मे तथा शय्या तस्मिं स्थाने भविष्यति ॥
नद्या तीरे तथा रम्ये हिरण्याख्ये शुभे तटे ।
सर्वदेवसङ्घानां सन्निपातो भविष्यति ॥
मनुजैः नृपवरै' सर्वै मनुष्यामनुष्यसम्भवै. ।
सर्वभूतैस्तथा मर्त्यं बालिशाबालिशैस्तदा ॥
महोत्सवमहो माह तस्मिं स्थाने समागमम् ।
कृतम श्रमह दिव्य मच्छरीरे तु सामिषे ॥

निरामिषं तु तदा स्थाप्य शान्तिमाप्नोति निर्वृतिम् ।
धर्मकोटिं परित्यज्य भूतकोटिं तु मविशेत् ॥
अपश्चिमा मे तथा जाति' नगरे कपिलावस्तुके ।
शाक्यानां च कुले मुख्ये जातोऽह भवचारके ॥
ततोऽह त्यज्य दुःखात्म्य निर्यातोऽहं गृहात्तथा ।
बहुतीर्थां तथा सेव्य न च प्राप्तो मृत पुन. ॥
दु'कर च मया चीर्णं काय स ताप्य तर्पनम् ।
षडाब्दमुषित' भ्रष्टदेह वापि विशुष्कत ॥
न च किञ्चिन्मया लब्ध येन ज्ञानमवाप्तम् ।
ततोत्थाय मया तत्र आहार कृथ शुभोदनम् ॥
देवतासूचितं मार्गं गतोऽह तत्र भूतलम् ।
नद्या नैरञ्जनातीरे वृक्षराजे सुशोभने ॥
नानापुष्पसमाकीर्णे तथेरण्येऽथ भूतले ।
महावनफलोपेते नानावृक्षसमुद्भवे ॥
महानदी परिच्छिन्ना ो तरमूले गो गाहम् ।
गो स्वक ष्णमात्र तु भगाग र्भा ।गत्रभे ॥
तथैवाह त तरु दृष्ट्वा पर्णशाखोपशोभितम् ।
महावृक्ष महाच्छाय मून्मूलोपशोभितम् ॥
अश्वत्थेऽथ थर्ता ग न्त्र तरुमूले निपन्न वै ।
धृतिं तत्राभिनन्दामि ध्यान चापि समाधिकम् ॥
प्राप्त तत्र अनाशी वै राज्य ते जातिरन्तकम् ।
मारेण बहुधा विघ्ना अनेकाकारसुयोजिताः ॥
भग्नसै यपराद्गला गताऽसौ स्वभवन पुनः ।
तदर्थं मन्त्रतन्त्रा वै भाषिता बहुधा पुन' ॥
अनेकाकारप्रयोगाश्च ध्याना ज्ञानाश्च भाषिता' ।
त्रिधा यान पुनस्तत्र चरित शर्नैरोचितम् ॥

प्रतिपन्ना हि भोगाणां निया नैव प्रकाशित' ।
ततोत्थाय पुनर्गत्वा बुरुनिल्वां शुभादकाम् ॥
स्नात्वाम्भसे तत्र ऋषिं प्रव्रज्य सशिष्यकाम् ।
सत्त्वार्थं बहुधा कृत्वा प्रक्रान्तोऽहं ततः पुनः ॥
पुन' काशिपुरीरम्यां अनुपूर्व्यां समाविशेत् ।
तत्र स्थाने तु गत्वा ने परा बुद्धा महर्द्धिका' ॥
तत्राह स्थितो देशे जने काशिजने स्वयम् ।
प्रवर्त्य चक्र साधर्म्यंशान्ति निर्वाणकारकम् ॥
समुरासुरलोकानां गतिं पञ्चाग्निसन्ताम् ।
सर्वभूतसुखार्थाय तत्र धर्म प्रकाशित ॥
आदिबुद्धे पुरा तत्र धर्मचक्र प्रवर्तितम् ।
मयापि दिशि तत्र धर्मचक्रो ह्यनुत्तर' ॥
भवमुक्तिसुखार्थाय सत्त्वदोषनिवारणा ।
प्रवर्त्य चक्र नाम्ना ने प्रेम शान्तपरायणम् ॥
भवमार्गविनाशार्थं चतु सत्यसमाभिजम् ।
आर्याष्टाङ्गिक मार्गं चतुनानाविभूषितम् ॥
सप्रतीत्य समुत्पाद द्वादशाङ्गारकारितम् ।
अविद्यानिरोधसंयुक्त विद्यामुत्पादनेमिजम ॥
आमिता कोटितत्त्व वे भ्राकोटिसुकाष्टिजम् ।
अनुलोमविलोमाभ्यां गतिमाहात्पनेमिजम् ॥
सम्पदेशशिव चक्र बहुसत्त्वा विमोक्ष च ।
विमुक्त्य काशिपुरीं रम्यां श्रावस्त्याह तदा गमे ॥
तीर्थिकानां तथा वर्ज्या प्रातिहार्यैर्विकुर्वते ।
शाङ्कश्ये तथा कृत्वा ऋद्धिर्जनपदे तदा ॥
बहुतीर्थायतनां स्थानां सम्मतोष्य तदा पुनः ।
अग्निभाण्डे जने कृत्वा देवावतरणं शुभम् ॥

आयस्त्रिंशेषु देवेषु शक्रमग्रास्य भर्गाणाम् ।
अकनिष्ठाद्यां तथा देवां ब्रह्मादीशपुर दराम् ॥
सर्वैश्रवणयक्षेन्द्रां चतुर्महाराजकायिकां गदा ।
मत्ताकरोपमाणाश्च त्रिवीणां मालधारिणाम् ॥
देवां यणगणां सर्वां गोमां दिव्यान्तरीक्षकाम् ।
आर्यां यथगणाध्यक्षां सर्वांश्चैव सुरासुराम् ॥
कृत्वा धर्मफले युक्तां निर्वाणानुगसन्निवाम् ।
श्रेयसैव तदा योज्या बहुमाणामचिन्तकाम् ॥
असङ्ख्या गणना तेषां संसारान्तादनन्तकाम् ।
महासाहस्रलोकानां धात्वाभ्यामचिन्तकाम् ॥
बहु सर्वं सदा सत्ये भूतार्थे सान्नियोज्य वै ।
इहाहमागतस्तत्र शुद्धावासोपरि स्थित ॥
प्रवर्त्ये म असद्धर्मन्निधायानुसयानुगम् ।
सत्त्वानां विनयमागम्य कल्पराजमिदं पुनः ॥
प्रकाश्ये बहुधा लोके मञ्जुघोषस्य दत्तां ।
निर्वृते तु मया काले ग भीभूते महीतले ॥
मञ्जुश्रियोऽथ सत्त्वानां बुद्धकल्प करिष्यति ।
आरक्षणार्थं सद्धर्मा जिने द्राणां परिनिर्वृता ॥
सतता रक्षणा नित्य मञ्जुघोषो भविष्यति ।
म त्रभावनार्थं तु कथित कल्पविस्तरम् ॥
तस्मिं काले युगा ते त्रै महाघोरे सुदारुणे ।
नराधिपा महाक्रूरा परस्परवधे रता ॥
पापकर्मा दुराचारा अल्पभोगा तदा युग ।
भविष्यन्ति न स देहो तस्मिं काले युगाधमे ॥
ममागम्य न पूजार्थं अभूत् मालवने वने ।
नदीहिरण्यानतीतीरे चैत्ये मकरन्द भने ॥

परिनिर्वृते शयान मे शा त गातुसमाश्रते ।
नितामरोपिते देहे मम्भागे भागवर्जिते ॥
इव्हैव तत् पुरा नम मामेनाटुानेप्रितम् ।
मयैव विनयतागम्ये बुद्धवेनेयचेष्टिते ॥
चरित त शुभ चित्र ग्पत्वा सर्वे नरानिपा ।
सर्वे पूजां करिष्यन्ति सदेवासुरमानुषा ॥
समागत्यथ भूपाला सर्वे पूजामहोत्सवाम् ।
करिष्यन्ति न स देह' तस्मिन् काले ममान्तिके ॥
चितामारोपिते देहे शामिपे गुणमुत्तवे ।
अशुभा ते शुभे नेन सर्वे पण्यनिर्जिते ॥
भूतकोट्योऽथ श् यास्ते पन्नस्न' रममोदगे ।
बहुसत्त्वा तु त हष्टा महापण्याथ तु यान्विता ॥
महाश्रावका महा मान नीतरागा महर्द्धिका ।
बोधिसत्त्वास्तु सर्वे वै दशभूमिसमाश्रया ॥
परिवार्य स्थिता सर्व सर्वे नानाकम्पना ।
सर्वे न देवसङ्घास्तु आगां सपृथग्जना ॥
सर्वे नैत महापुण्य स्थान नेत्र मााश्रनम् ।
चित्तप्रसाद प्रतिलेभेऽनित्यदुःखा र्ममाश्रयम् ॥
सर्वे भूतगणा तस्थुः चैत्या तेऽपि समीपतः ।
पूजां च महतीं चक्रे चुचुक्रोश करोन्नम् ॥
मुमुचु साश्रुनि दूने गत्रापाणि करुणेरिताम् ।
एव च क्रोशिरे सर्वे अनित्य दुःखशून्यताम् ॥
धर्म दिदेशितवां बुद्ध' साम्प्रतेऽथ महीतले ।
सैवान्य मुनिवरा श्रेष्ठः सप्तमो ऋषिपुङ्गवः ॥
शाक्यज सर्वसत्त्वाग्यो दर्शन तस्य अपश्चिमम् ।
स एप भगवां शेते अनित्यदुःखाभिभाषिणः ॥

शून्यपरमार्थमार्गगामी आदिशा नार्थभाषिण ।
किमर्थ देवसङ्घा भो न प्रबोधयत त प्रभुम् ॥
आगता इह सर्वे वै चन्द्रपुरा महर्द्धिका ।
धर्मार्थिका महावीरा आगता न महर्द्धिका ॥
सर्वे वै तु स्थिता सत्त्वा मानुषाश्च सुरासुरा ।
समयो वर्तते ह्यत्र धर्मचक्रानुवर्तने ॥
उत्थातु भगवा क्षिप्र बुद्धवेलानुवर्तने ।
महासागरे चले वोलङ्घना मुनितद्व्रते ॥
न चावमन्या बहु सत्त्वा चिरकाल समोभिजे ।
ध्यान विमोक्ष समेस्तु गा तन्निर्वाणमार्गे ॥
निषण्णु वा भगवो मुनि ।
एवम्प्रकार नानेका वहशनाथा प्रलपवन्तृणे ॥
तूष्णीम्भूताथ सर्वे वै देवसङ्घा महर्द्धिका ।
आक्रन्दमतुल कृत्वा प्रणामा ततस्थिरे ॥
चुक्रुचु चिर' मुत्कोश्य साश्रुकण्ठा सगद्गदा
सशोकाचित्तमनसो प्रणामा ससुरासुरा ॥
मनुजा नराधिपाः सर्वे निषण्णास्तत्र महीतले ।
अपर शाक्यजो मुक्त वीतरागो महर्द्धिक ॥
ज्ञानिनो देवदेवस्य बुद्धस्यैव महात्मने ।
अनिरुद्धो नामतो भिक्षु' अनुजोऽसौ मनुज' शुभ ॥
सुसूक्ष्म निपुणो व्यक्त गीतनीतिविशारद ।
परिवारितो रहमुख्यैस्तु अनेकैश्चापि नराधिपै ॥
स भाषे मधुरां वाचां निश्वसन्तः सुचेरिताम् ।
करुणार्द्रचेतसां क्षिप्रां मल्लानां सनराधिपाम् ॥
मा तावन्मार्पो ह्यत्र चितायग्नि प्रदायथ ।
यावद् भगवत' पुत्र, अग्रतो धर्मतोद्भव ॥

महाकाश्यपनामेन श्रावकोऽसौ महर्द्धिक ।
महामुने लग्रबीजाद्ब्राह्मणाऽसौ निगामिप ॥

मगधानां जने जात पर्वते तत्र समाहित ।
तिष्ठते ब्रह्मपिप्पले नगरे राजगृहे वरे ॥

स एवागमन क्षिप्र करिष्यति न चान्यथा ।
या तत्र देवताभक्ता स नेगल्कां निवारयेत ॥

मा तावच्चितिसन्दीप करिष्यथ वृथा श्रमम् ।
यावत् सो महर्द्धिका ह्यग्र श्रावको मुनिनौरस' ॥

प्रदक्षिणीकृत्य गुरवे बुद्धस्त्रैलोक्यपूजिते ।
मूर्ध्ना प्रणम्य पादौ शास्तुना लोकपूजितौ ॥

तदाय चितिदीपाथ सर्व तत्र करिष्यथ ।
आदीशा चैत्यभूताद भविष्यति तदा इमा ॥

सर्वे मा वृथा कुर्व श्रम केवल भा इह ।
एवमुक्तास्तु ते सर्वे अनिरुद्धेन धीमता ॥

निषण्णा सर्वमल्लास्तु मानुषास्ते सराधिपा ।
मानुषाणामुत्पन्नोऽहं मानुषे नापि नाधित' ॥

भोगैर्विविधा ना मे कथाशल्पशुभादयै ।
मनुष्याणां नाधिष्ठा मे तस्मात्रे महीतले ॥

मनुष्याणां धर्मानादिष्ट सर्वसत्त्वोपकारकम् ।
अत एव मनुष्याणां चिता दीपा र्वियोजिना ॥

मनुष्योऽहं मवभतानां भग्न व च समागत. ।
मनुष्यलोके च शान्ति मे परिनिर्वाण तु कल्पितम्

ये केचित् सर्वबुद्धा वै अतीतानागतवर्तिना ।
सर्वे वे मनुष्यलोकेऽस्मि मनुष्या देहमुद्भवा ॥

जातबोधि तथा चक्र सद्धर्म्म वर्तितु शुभम् ।
शान्ति सगानिशेत सर्वे सलोकामर्हतास्त्रिधा ॥

मानुर्षा तनुगानृत्य गता ज्ञातिगनुनागम् ।
उपकार मया तेषु कृ । त्पामनितितराम् ॥
आपश्चिम मया गा । श्रोताभवे निराज्य ।
स्थापिता धातवस्तात शू यीभूते महीतले ॥
मनुष्याणां हिताथाय पूजानुग्रहकाम्यया ।
ससुरासुरलोकाना ग्र्ग गभाग गताम् ॥
राक्षसा प्रेतकूश्माण्डा पिशाचा ये महार्द्धकाम् ।
गर्वाश्चैव भूतानां गगहाश्चैव गागगा ॥
सर्वाश्चैव तथा लोका ास्ताानि स्थामगहत्वकाम् ।
सर्वप्राणिभृताश्चैव पूजा ाग ाव ॥
स्थापिता ते गा ाने श गभूते महीतले ।
केचि द्रव्यागौ गता वश ा ाापरै ॥
पातालवासिभिश्चा ये ाान भैगहर्द्धिके ।
नागराजैस्तथा देलो भावतो मे पृथक् पृथक ॥
अपरत्य हार्णा गे भ गा ना । महा दरा ।
तरिष्यति ता गा ी ा गा ा पृ ॥
भविष्यन्ति त ग र गा ा महा ा ।
उत्तमाधगमध्यस्था ा ा ा ाग ा ॥
भविष्यन्ति ते ा ाक्रे तद्रम गारईना ।
त्रिधा यान तथा ा ागरा गााश्रितम् ॥
महायानानुगाणिन गाग ा र्ां र्ां गता ।
भविष्यन्ति तदा ार गलोरा र्ा ान श्रिताम् ॥
श्रावकाश्च परे ता ीगगगहादरा ।
भविष्यन्ति तदा ार िभा गाराते श्रुाता ॥
महीपाला महाभागा महाभागाश तेजि णा ।
द्विव्यां गानुगमया ॥ नुभूग िर ा ॥

कालमासाद्य भ ते ते ि ग शा ित गता हि ते ।
आदिमद्भि पुरा बुद्ध वर्त्तमानैर्ह्यनागतै॰ ॥

सत्रषा एष मागा वे यथाय सम्प्रकाशित ।
तत्र निर्वाणभूमा वै निषण्णा सर्वदेवता ॥

विभिन्नमनसोद्विग्ना सहगद्गदभाषिण॰ ।
एवमाह तदा सर्वे अहो रूपं ह्यनित्यता ॥

बुद्धमहर्द्धिका लोके परिनिर्वाणास्तथापि ते ।
एवमुक्तास्तु ते सर्वे देवराजा महर्द्धिका ॥

तूष्णीम्भूताथ तस्थिरे ।
मागधानां जने श्रेष्ठे कुशाग्रपुरिवासिनाम् ॥

पर्वा तत्समीपं तु वाराह नाम नामत ।
तत्रासौ ध्यायते भिक्षु गुहालीनोऽथ पेपले ॥

श्रावको मे सुतो ह्यग्र ओरसा धर्मतोद्भव ।
महाकाश्यपनामासो निषण्णो गुहवरे तदा ॥

पिण्डपात तदा भुक्त्वा निषण्णश्चिन्तयेत् स्वयम् ।
बहुकाल मया बुद्धो वन्दितोऽसौ महामुनि ॥

साम्प्रत ग न्तमिच्छामि स्वयम्भुव त नराधमम् ।
कुत्र वा तिष्ठते भगवा शान्तयतो मुनिसत्तम ॥

सम ाहरति तत्रस्थ महाकाश्यपस्थिराः ।
एव समन्वाहृतवां नु चित्तेनैव मुनिना मुनिम् ॥

दिव्येन चक्षुषा लोक सर्वलोकाश्चावलोकयेत् ।
अकनिष्ठाद्य तथा लोकां अवयास्या लोकधातव॰ ॥

सर्वां सामग्रसत्त्वाग्र्यां महासाहस्राद्भवोद्भवाम् ।
श्रावकानां गोचर यावत् पश्यते दिव्यचक्षुषा ॥

शासन निर्वृत शान्त शीतीभूत निरामिषम् ।
परिवारित समन्ताद् वै देवसङ्घै महर्द्धिकै॰ ॥

मनुजैर्नराधिपैश्चापि असुरैर्यक्षराक्षसैः ।
सर्वभूतगणैश्चापि बोधिसत्त्वैर्महर्द्धिकैः ॥
महायशैः श्रावकैश्चापि प्राज्ञैः धूधरतां गतैः ।
सरागैर्वीतरागैश्च दिव्यार्यैर्मनुजैस्तदा ॥
चितामारोपित वीर बुद्धमादित्यवर्चसम् ।
देवदेव तदा श्रेष्ठ मुनीनां सत्तम प्रभुम् ॥
परिवारित समन्तात् नै भूपालैर्दीपवासिभि ।
तृणोल्कैर्गृहीतसहस्ते मल्लैश्चापि मनुजेश्वरै ॥
नादीपयितु समर्था ते देवताभिर्निवारिता ।
व्रतिना चैवमुक्ता अनिरुद्धेनैव भिक्षुणा ॥
साश्रुकण्ठ स चोत्क्रान्तां निपुणाश्चेर मदिरीम् ।
हाहाकारेन घोर दुःखीता च नादितम् ॥
दिव्य ऋषिगणाकीर्णं अप्सरां गणसस्तुतम् ।
सिद्धविद्याधरीगीत किन्नरोद्गीतं च तद् वनम् ॥
मधुराकूजितोद्घुष्ट पक्षिणां रुदित शुभम् ।
चित्र मनोज्ञवादित दि गणानुगत ... नम् ॥
अप्सरां गणसङ्गी ... ...म् ।
योगिभिः सर्वतः कीर्ण अभवत् शाल्वन वनम् ॥
समन्तात् परिव्रा श्रेष्ठ ... मुनिपुङ्गवम् ।
ततोऽभवं नि श्वस्य स... नै वीतशोको ॥
अश्रुबिन्दु प्रमुञ्च ने ...मण ...काश्यपस्तदा ।
अग्रभावी ... पार्श्व... ...वर्तते तदा ॥
वाच चाभाषत क्षिप्र अहा ... प्रवर्तते ।
यत्र नाम तथा बुद्धा परिनिर्वृत्ये शाश्वता ॥
अनित्य दु खश्शू य तु इद तेनैव भाषितम् ।
न ह्यो गे शाश्वतो ... अ यज प्रावर्तितम् ॥

ततोऽशाग ता िि मग ाना ग्रात तजेत ।
अजातशत्र दृ गार्त िितआतमगाि िमु ॥
शृह ताग तदा ग ना तमात नगभिषम् ।
निर्जितोऽस्मो महाराज! गाजतो छिदाताम ॥
भिम योजग मा त् ग गमा गास्तुमिनतम ।
धरणिम्ग शयात ते ार्जर गानेतगम् ॥
सर्वेरभयानीत सम्भोग्य तागगगतम ।
श्रुत्वा तद्वचन तर मद गो गो नृपतिः पुरः ॥
अन्तः प्रलाप क द त ााा भाषे तन्ना नृप ।
उभाभ्यामपि भग्नोऽहं शास्तुर्नो पितरस्य च ॥
सर्वगोधै त्यक्त्वा अतिशाम्याऽह तथा जने ।
पतितोऽहं घोरनरके न शरण्य व्रजाम्यहम् ॥
परित्रायस्व महावीर श्रावक शास्तुरग्रजः ।
महाकाश्यपो महातेजा नास्ति मे जीवित इह ॥
इत्येवमुक्त्वा त नृपो मुग्गा मागधानां नराधिप ।
प्रपतित तत्क्षणामुर्या अगश्रावरपाद्या ॥
तिश्रेणो मूर्च्छामागत गान्ता शग ा महाम् ।
तत्र कुमार तदा काले मञ्जुनाम महर्द्धिक ॥
समन्ताद् विचरसे न्यातो मत्तानगहकाम्यगा ।
चितागारापिते दृष्टे मम स्थाने तत्र तदा ॥
मत्र त्व निषण्णोऽभूद् बोधिसत्त्वगणान्वित ।
मच्छरीर हि पूजार्थं त्वया कृत्वेह महीतले ॥
समन्तान्मालोकयन्मे भूतो को हि द मी समुद्धरेत् ।
इत्यह पतितो भूमौ कुमारो गम्भीरतः यती ॥
मम्युत्थिया थ तगावश्य भूपालम्यातिद् नितो ।
ततस्थोऽपि नाथा ाग तगेत िािगो गो ॥

बोधिसत्त्वावगम्या गो न तन्त्रग महाद्भैरे ।
दैरो ऋद्धिभिगान्गे ल्गोनाहैशाती ॥
तत्रस्थ' स्वप्नान्तदर्शी गन्त्राप नगा।पम् ।
त्वयैव ऋद्धिमाविष्ट ग राजा शोरमुन्नत ॥
पश्यतेऽसौ तन्त्र स्वाने गत्वाग न गा।नेगम् ।
कुमार विश्वमात्मान गन्जुघोष महर्द्धिकम् ॥
विकुर्वन्त तथा धर्म बोधिगन्त गताल्कम ।
विचित्र अचिन्त्यतां ऋद्धि मञ्जुश्री त्वत्प्रसादतः ॥
अवीचिगमन नृपो उत्थान च सत्त्वरम् ।
विविधां धर्मतांश्चैव अपाय नाशशोभनम् ॥
गतिमाहात्म्यगुणांश्चैव सर्वश्रावकवर्जिताम् ।
विस्तरेण तत क ना सूत्रको कल्पनाशनम् ॥
अजातशत्रोर्नृपते विनोद चातिविस्तरम् ।
समासेन इद प्रोक्त विस्तरार्थार्थभूषितम् ॥
वचन सर्वबुद्धानां आदिमध्यावसायिनाम ।
सर्वसत्त्वहितार्थाय भाषित त्वपविस्तर ॥
त्व कुमार तदा नाज मञ्जुश्रीर्वै सर्वत ।
विनेष्यसि महीपाला पापकर्मानुवर्तिनाम् ॥
अपि त्व ते ऋद्धिविषय विनेय चापि अचिन्तितम् ।
सर्वभूतगणांश्चैव त्व विनेता भविष्यसि ॥
इत्येवमुक्त्वा महावीरो बुद्धानां च महाद्युतिम् ।
मञ्जुघोष तदा व.. शुद्धावासोपरिस्थितम् ॥
उवाच वदतां श्रेष्ठ सम्बुद्धा द्विपदोत्तम' ।
भविष्यसि त्व सम्बुद्ध बहुकल्पाभिनिर्गते ॥
अपि ... नामस...र्गानुपूर्वेण नामत' ।
म. . . ..क प्रा...सि ॥

बुद्धक ग ाद्रा क ा गतुर्रा ग ा राद्रा ।
विमोन्यश बहु सत्त्वां परिनिर्वाण ते भविष्यति ॥

इत्युक्त कुमारो नै ालम्णी महर्द्धिक ।
स दीर्घं नि श्वस्य रागिग्र करुणाविष्टचेतसा ॥

चिरमालोक्य सम्बुद्ध मात्रुि-द्र सुमूच्छ ।
समणामाङ्गखिपुर निपसाद् तत' पुन ॥

ततो क्ष्मातलाधस्थ अजाताग्या नृपात्तम ।
प्रणम्य शिरसा विप्र महाकाश्यपमद्भुतम् ॥

विबुद्धश्चेतनायात पादो वन्द्य अग्रण ।
नि श्वस्य च चिर काल विस्तरार्थं निवेद्य च ॥

निषण्णो नृपते' पुत्र अजाताग्यो मगधेश्वर' ।
महाकाश्यप ततो गत्रे गच्छागोम्त चिताल्यम् ॥

पूजित चैत्यबिम्बस्थ उपकारार्हमानुषाम् ।
तत्रस्थ' श्रावको ह्यग्र' कद्रूया चैत्रमुपागमम् ॥

नस्योत्वहूते चिरा अयुक्त मम ऋद्धिये ।
पञ्चर्या ग तुामेन्त्राणि गहान्ति रागागमम् ॥

अपश्चिमे गति' शास्तु दर्शनार्थं तु मागमम् ।
ततोऽर्धपथे तस्थुः राङ्गाराते तु स व्रती ॥

यावत् पश्यते तत्र सङ्घारामनिवासिनम् ।
महल्ल भिक्षुनवकममायसत्त्व विमोहितम् ॥

स दृष्ट्वा उपसङ्क्रान्त महल्लो त चिरोपिणम् ।
महेशाख्य महाभागं शुद्धसत्त्वनिरामयम् ॥

उपसङ्क्रम्य त विप्र वन्दित्वा पादयोस्तदा ।
उवाच त महाभाग स्वागत ते किमागतम् ॥

कुत्र वा यास्यते क्षिप्र उद्विग्नो वा किं वतिष्ठसे ।
उवाच सो त ऋषि त ाल गायूग ा श्रुत त्वया ॥

शास्ता वै सर्वलोकस्य समुद्रा द्वीपवासिन ।
पिता मे अग्रधी पुत्र गन्धीयाम्निरिव नन्दितः ॥
अस्तं गतो महावीर शत्रुयोश्रुता महे सोमनी ।
सर्वशून्यास्तथा लोका शून्या प्राकाश स दिशा ॥
तत महत्वा महल्ला गा [illegible] तालवता ।
प्रसह्य वचन चाह [illegible] ोऽसौ सन्दीर्घक ॥
प्रलम्बबाहुरत्युच्चन्लना [illegible] ।
अस्माक नायका नाम [illegible] सुवर्तिन ॥
य येष्ट विचारयिष्यामि साम्प्रत तेन निर्दृते ।
इत्येवमुक्तो महल्लेर महाप्रासा महर्द्धिक ॥
भ्रुकुटिं कृत्वा ततो नके हङ्कारोऽसौ प्रयोजयेत् ।
रुरुष्य तत्क्षणाद् विम [illegible] यति ॥
हन्यान्महीतले तत्र पादाङ्गुष्ठेन तत्क्षणात् ।
सर्वे प्रचलिता उर्वी पर्वताश्च समो रव ॥
क्षुभिता सागरा सर्वे सर्वे वृक्षाश्च पातता ।
कन्दरा गुहानिन्यस्ता नागराजाश्च देवता ॥
नष्टा लोका मही [illegible] द्रुमाकरी ।
निवाता ना ततस्तस्तु उग्राश्चापि पर्वगुरे ॥
ततोऽसौ मन्त्रमिति दृष्ट्वा श्रावकाणां कुलोद्भवम् ।
एकाक्षरं सहुङ्कारः सर्वकर्मकर शुभ ॥
असाधितोऽपि करोत्येष जापमात्रेण मन्त्रराट् ।
सर्वशस्त्रस्तथा स्तम्भ विष स्थावरजङ्गमम् ॥
सर्वेषां दुष्टसत्त्वानां जापमात्रेण स्तम्भन ।
करोति कर्मवैचित्र्य अन्यांश्चैव विशेषत ॥
प्रपलानो महल्लकस्तत्र तूर्णीम्भूतो ह्यतो गत ।
षड्भ्रा चापराजितस्तत्र विनायेतना न तत्क्षणात् ॥

अनन्तरेण तदाग्रेण नीतोऽसौ नैतिमन्त्रितो ।
पञ्चत्वं गतो हि सो भिक्षु वीतरागो महर्द्धिक ॥

गत्वासौ पश्यते तत्र मुनिनां देहचिताचिताम् ।
अनेकधा देवसङ्घैस्तु महापूजा प्रवर्तिताम् ॥

विविधाकारवरोपेतां सर्वाकारसुभूषिताम् ।
चितामारोपित देह मुनिनो गौतमस्य वे ॥

दृष्ट्वा तु त महाभाग महाकाश्यपमद्भुतम् ।
सर्वे ते वीतदोषा वे भिक्षवश्च महर्द्धिका ॥

सर्वे देवगणा भूता हाहाकार प्रमुञ्च्य च ।
आक्रन्द्य च महच्छब्द रव चापि सुशोकजम् ॥

प्रत्युद्गम्य तत' सर्वे देवनागा महर्द्धिका ।
उवाच त महाभाग वन्दस्व द्विपदोत्तमम् ॥

तवैवोदीक्षण त विश्वा देवसङ्घा समानुषा' ।
सर्वे भूतगणाश्चैव ऋषयक्षनराधिपा. ॥

चितादीपनत विप्रा अशक्ता दीपयितु चिताम् ।
ततोऽसौ वीतदोषस्तु महाभोगो महर्द्धिक ॥

कृत्वा प्रदक्षिण बाहु नमस्यानुस्मृत्य तथागतम् ।
चितान्ते अन्तिमे भागे वन्दतेऽसौ महर्द्धिक' ॥

आयसा च तदा द्रोणा भित्वा पादौ विनिर्गतौ ।
वन्दित्वा पादयोर्मूर्ध्ना परामृश्य पुन पुन ॥

उद्वीक्ष्य बहुधा तत्र चरणौ मुनिवरे वरौ ।
प्रविष्टा भूयसस्तत्र आयसा द्रोणिमाश्रिती ॥

निषण्णोऽसौ ततोत्थाय वीतरागो महर्द्धिक' ।
परिवारोऽथ अर्हन्तैः वीतरागैर्महर्द्धिभि' ॥

राजा मागधो मुख्य' आगतोऽसौ चितान्तिके ।
अनुपूर्व्या तथा याने' हस्त्यश्वरथवाहने' ॥

मगमे या थ [illegible] ॥ ।
आगता वन्दितु तत्र [illegible] ॥
शयान भूत्र [illegible] ।
[illegible] हिरण्मती [illegible] ॥
शान्तधातुसमाहिते [illegible] ।
[illegible] नृपति [illegible] ॥
सोऽपि पश्यति त [illegible] ।
महानुशंस प्रभावं [illegible] ॥
चैत्तदेहज तत्र [illegible] ।
आनन्दो [illegible] ॥
यमेव मनुज [illegible] ।
भविष्यति [illegible] ॥
महाकाश्यप तता [illegible] भुवि ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
बुद्ध कृत्यार्थं तुभ्य [illegible] ।
मयापि [illegible] मुनि ॥
अनिरुद्धो नामतो [illegible] ॥
[illegible] ।
मा [illegible] ।
एष [illegible] ॥
॥

मुनिना व्याकृतो ह्यत्र बुद्धकृत्यं करिष्यति ।
वयं च भगता सार्धं अनुयास्याम कोऽग्यगम् ॥
ऋद्धिमात्र महाभाग तेजरा ग महत्यनिम् ।
द्वितीयमिव शास्तारं प्रतिबिम्ब महीतले ॥
महाकाश्यपमुख्य तु श्रावकाणां महर्द्धिकम् ।
तिष्ठन्तं म्रियमाणं वै गा शाव नेत्त त्रं कथा ॥
एवमालापिन सर्वे करुणाविष्टा महर्द्धिका ।
वीतरागा महायोगा मुनिपुत्रा निषण्णताम् ॥
चितामादीपितो तैस्तु मल्लैश्चापि नराधिपै ।
आदीप्ते तु समन्ता वै भस्मीभूत तु न चितम् ॥
त दृष्ट्वा देवसङ्घा तु भोगवन्तो महोरगा ।
शान्तये तच्चितास्थानं चन्दनोदकवारिणा ॥
महावर्षं प्रमुञ्चन्ता स्थिता भूयोऽथ तत्क्षणात् ।
महापुष्पौघमुत्सृज्य पुनरेव महीतले ॥
आगता तत्क्षणात् सर्वे जिनधातु सुपूजना ।
सर्वे परस्पर युद्ध कर्तुमारब्ध तत्क्षणात् ॥
ब्रह्माद्या शक्रयामाश्च सर्वेदेवगणास्तथा ।
निवारिता वीतरागैस्तु श्रावकैश्च महर्द्धिकैः ॥
महाकाश्यपेन विभज्य वै धातवो जिनमूर्तिजा ।
स्तोकस्तोकानि दत्तानि पूजनार्थाय सर्वतः ॥
त्रिधा यानपराद्यार्चि निष्ठाशान्ति च कारणात् ।
महाकाश्यपस्तदा योगी वीतरागो महर्द्धिकः ॥
चिन्तयामास त वीक्ष्य महल्लकस्य अभाषितम् ।
माहैव प्रवचनं कृत्स्नं द्वादशाङ्ग सुखोदयम् ॥
सूत्रविनयाभिधर्मं वै भ्रमकालिकतां व्रजेत् ।
अस्तं याते महावीरे निष्प्रभाषा भविष्यति ॥

सङ्गातव्यमिम कृत्स्न वचन बुद्धभाषितम् ।
गच्छामः सहिता' सर्वे वीतरागा महर्द्धिका ॥
मागधानां पुर श्रेष्ठ राजाग्र्य नगर शुभम् ।
कुशाग्रपुरे रम्ये पर्वते सुशिलोच्चये ॥
वैशाल्यां च शुभे देशे चैतस्थाने सुशोभने ।
एवम्प्रकारा ह्यनेकाश्च शासनार्थ तु कारणात् ॥
मल्ला पलायिन' सर्वे चक्रिरे स महर्द्धिका ।
तस्मिं काले युगान्ते वै अस्त याते मया तु वै ॥
महीपाला भविष्यन्ति परस्परविधे रता ।
भिक्षवो बहुकर्मान्ता मत्ता लोभमूर्च्छिता ॥
अश्राद्धा युगान्ते वै उपासकोपासिकास्तथा ।
परस्परवधासक्ताः परस्परगवेषिण ॥
छिद्रप्रहारिणो नित्य सव्रणा दोषदस्तथा ।
भिक्षवो ह्यसयतास्तत्र मुनिरस्तं गते युगे ॥
स्थापिता रक्षणार्थाय शासन भुवि मे तदा ।
अष्टौ महर्द्धिका लोके वीतरागा निराश्रवाः ॥
अर्ह त' तदा ज्येष्ठा राहुलाद्या प्रकीर्त्तिता ।
तेषां दर्शन नास्ति तस्मिं काले युगाधमे ॥
अमाघ दर्शन तेषां कलिकाले तु मन्त्रिणाम् ।
मयात्र स्थापिता' सर्वे ऋद्धिमन्तो महर्द्धिकाः ॥
प्रणिहित मया तेषा दण्डकर्ममहायशाम् ।
आज्ञोल्लङ्घनं तेषां किञ्चिच्छिष्या व्यतिक्रमे ॥
तिष्ठन्त यावत् सद्धर्म भूतकोटि निरामिषम् ।
मम वाक्यमिद पुण्य यावद् घुष्यते तले ॥
तत' शा ता निरात्मन' परिनिर्वाथ निराश्रवाः ।
भविष्यति तदा काले शासनान्तर्हिते मुनौ ॥

भित्ताभिन्ना गर्भ । नगण । सुम गग ।
तद्रूपा धु । ग ॥ । एप । ग ॥ तदा युग ॥
सुस्थिता शाग । ग । कृष्णाग्रगोपिण ।
उपागता । । । । । प । भगग ॥ गन ॥
निदमात्र तदा राजा पश्चिमेन नतुति ।
नैराभ्यामगता गर्भ परगगतिज्ञा ॥
तीरिता कान्तश्चपिष्ठा गगा हा ना न मेदिनी ।
भविष्यान्त तदा ताने हलमार्णगा जता ॥
मि यागाग । ग मुना ाणादिगागता नग ।
भया तु पार । । । ।णा न्याकृतोऽग कलौ युगे ॥
तत्राय नग । । पग । ग ॥ ग ।
अकृतज्ञेषु गगा गग न । ।ा । नवर्जिता ॥
बहुमत्ता भविष्या त गषि शा तागते श्रुति ।
समेतच्छरीरजा तु न्यासद्धा महोजसा ॥
मनुष्यान्तर महात्मानो यशभतगणास्तथा ।
अगुरा गा । ग ना । । ग । ग महाकृता ॥
गरुडा भग ग । । । ।ा । । ऽपगस्तथा ।
सिद्धा यागन । । गहा ।गा ॥
विविधाकारमन्त्रा तु विविधा गतगानिजा ।
भगग्रा तिन ाग नि न । । गीना ॥
भविष्यात तदा पजा गर्भेऽभ्मि गतिजारे ।
नदीहिरण्यवतीतीरे गगकाल्यगे नन ॥
शैले महुग । । तु ग ा ामणन । ।
पवित्रिते न ताम शा । न ग ग्दे भयवर्जिताम् ॥
मगान मानु मन्ग्र । । गगा । पर । ।
ग्न रसरै गपि गतभूतगणैमगा ॥

विभज्य स पृथग् भागेषु ग्गमा ताशि ॥ ।वा ।
मनुष्यराजा महाराज अजात्रु गा गागा गा ।॥
प्रार्थयामास सर्वपां शाका मृगा ,ताप्र ।
समाप्यकृतपुण्यस्य पितुरग्णताशि ग ॥
अभ्युद्धरथ महात्मान द रितं पति । तु गाम्र ।
ततोऽन्यः श्रावको गोमां बुद्धस्य मुगाग ॥
महाकाश्यपेति विख्यात' प्रजाना । ।ाात ।
त तु दृष्ट्वाथ नैकृत्य अजातारयागा तैगा ॥
समन्वाहरति त राज ऋद्ध्या गेत्रपांभद्रगन् ।
भागैक गूहयामास स गतुना जिगि ।श्राकृ ॥
अन्येदपहृतादन्ये' भोगिभिश्च महाने ।
अन्योन्यरभसात् क्षोभ कृत्वा नो पगागम्र ॥
नीत्वा धातु तदाकाश स्वगृह गापि तस्थु ।
महाकाश्यपो तदा भिक्षु' अग्रश्रावकः तदा मुनिः ॥
चिन्तयामास
अहो कष्ट मनुष्येषु श्र योऽस्य बुने गण्डज ॥
बुद्धैः प्रत्येकबुद्धैस्तु श्रावकैश्च भन्ति ते' ।
आलोकहीना सत्त्वा ने भगागनाशिगा ॥
ते दु'खा विविधा तीना भनुगति गति ने तिरम् ।
धातु पूजयित्वा तु लोकनाथस्य गागिो ॥
अनुभविष्यति ते गाग्ग नेत्रलोकगान पगम् ।
राज्य च मथ भोगाश्च म त्रमिद्धिमद्र्भाम् ॥
प्राप्स्यन्ति विविधागारा ।निश्चिरगा ।ाष्टिताम् ।
लोकस्याग्रा सम्पन्नागिष्ठा तिंा गा ।ापिताम् ॥
पूजयित्वा तु धातूनां प्राप्नुयात् ।ाा ।मुत्तमाम् ।
एवं चिन्तयित्वा तु ब्राह्मण लोकविद्ग ॥

श्रावको मुनिवरे ज्येष्ठ' काश्यपो नाम नामत' ।
सङ्गृह्य च तदा धातु सविभात्ति तदा श्रुति ॥
स्तोक दत्वाजाताख्ये मागधस्यैव यत्नत ।
एव नराधिपेषु सर्वेषु अष्टेष्वपि महाद्युतिः ॥
सर्वेभ्यः सर्वतो दद्याच्छ्रावकोऽसौ महात्मनः ।
पुनरेव भवस्तस्थो अनित्यसज्ञमभावत ॥
शोचयामास सत्त्वानां करुणाविष्टेन चेतसा ।
रोदिष्यन्ति चिर सत्त्वा कल्पां वहुविधा तथा ॥
सद्धर्मेन्तर्धिते लोके शास्तुनो शाक्यपुङ्गवे ।
सङ्गातव्यमिम वाच्य माहैव धूमकालिकम् ॥
ततोऽभ्युत्थितवां वीर प्रभावामृतचेतसः ।
आमन्त्रयामास मन्त्रजेन्द्र अजाताख्य नराधिपम् ॥
गच्छामो राजगृहं नगरं शास्तुशासनसत्कृथा ।
गाथकुम्भसुविन्यस्तां धातुं प्रक्षिप्य यत्नत' ॥
तेऽत्र पूर्वेण आयाता क्षिप्र राजगृह तदा ।
स्थान वेणुवन प्राप्य स्थापयामास जिनोद्भवाम् ॥
स्तूप महाद्भुत कृत्वासौ लोकनाथस्य तापिने ।
पूजयामास त स्तूप विविधाकारभूषणै. ॥
माल्यचीवरच्छत्रैश्च चूर्णगन्धैस्तु धूपनैः ।
छत्रै. पताकैर्विचित्रैश्च घण्टामाल्यविलेपनै ॥
अनेकाकारविचित्रैस्तु दीपमालाभि स्रग्मिभिः ।
पूजां कृत्वा महीपाल प्रणामगतचेतसः ॥
मूर्ध्ना प्रणम्य तं स्तूपं प्रणिधिं चक्रिरे तदा ।
लोकाग्रं पूजयित्वा तु यन्मया कुशल बहु ॥
अनेकताथागतीपूजां प्राप्नुयाहमचिन्तिया ।
उत्थाय ततो राजा महाकाश्यपमब्रवीत् ॥

अश्रु सम्परामृज्य वाष्पाकुलितलोचन' ।
कृपाविष्टहृदय पितर सस्मरेत् तदा ॥
आर्यो मे महाप्राज्ञः साक्षिभूतो भवस्व माम् ।
यन्मया कारित पाप नियतावीचिपरायणम् ॥
तादृश धर्मराज तु शास्तुर्वचनपथ स्थितम् ।
घातयित्वा तु त पितर न शक्नोमि विनोदितुम् ॥
कल्याणमित्र आर्यो म एमार्थ देष्टुमर्हति ।
एवमुक्तो महात्मासो अग्रश्रावको जिने ॥
काश्यपो नामतः धीमां इम वाचमुदीरयेत् ।
मा भैष्ट महाराज कृत ते कुशलं बहु ॥
अस्ति'ति जामिनोऽभ्यासि' अनेकशतधा पुरा ।
बुद्धानामनुत्पादा प्रत्येकजिनसम्भव' ॥
नगर्यां वाराणस्या श्रेष्ठिपुत्र अभूत् तदा ।
अज्ञानाद् बालचापल्याद् रथ्यायां निर्ययौ तदा ॥
स एव भगव तत्र प्रत्येकजिनमागत' ।
भिक्षार्थी हिण्डते तत्र लोकानुग्रहकाम्यया ॥
बालस्य दृष्ट्वा तं प्रसन्नगतमानसम् ।
पादयोर्निपत्य पप्रच्छ किं करिष्यसि तैभिक्षु ॥
तूष्णीमेव स्थितो भगवां खड्गकल्पमसम्भव ।
तदा तेन तु बालेन चीवरे गृह्यमस्थित ॥
गच्छ गच्छ इमं श्रेष्ठ मन्दिर ध्वजभूषितम् ।
अस्माकमेतदावास पादौ प्रक्षाल्य भोक्ष्यसे ॥
भुक्ष्व क्षिप्र यथाकाम क्रीडिष्यामो यथेप्सित. ।
ततोऽसौ वीतदोषस्तु त्रिमक्रान्तकघातकः ॥
अनुपूर्वेण ययौ तत्र परानुग्रहतत्पर ।
गत्वा द्वारमूलेऽस्मि स्थित एव महाद्युतिः ॥

ततस्तेन तु बालेन प्रविशित्वा अम्ब उच्यते।
देहि भक्ष मया अम्ब भिक्षांश्च विविधां बहूम् ॥
मित्रा मे ह्यागतो ह्यत्र पांसुक्रीडनकश्चिरात्।
मादिग्यसि चिर तेन तिष्ठते द्वारमागत ॥
तदा स त्वरमाना तु द्वार निर्ययु तत्क्षणात्।
पश्यते त महाभाग शा तत्रैप महर्द्धिकम् ॥
तदा सा क्षिप्रमागत्य गृहीत्वा भाजनं शुभम्।
सुप्रक्षाल्य ततो हस्तौ ॥
गृहीत्वा ओदन चौक्षमनेकरसभूषितम्।
विविधाकारभक्षांश्च भाजने न्यस्य राजते ॥
आगम्य च तदा क्षिप्र पात्रे निवेद्य च।
पादयोर्निपतिता सा तु ससुता धर्मवत्सला ॥
गृहीत्वासौ पिण्डपातं तु आकाशे अभ्यगच्छत।
ततोऽसौ ज्वलमानस्तु दीपमालेव दृश्यते ॥
तेन तेपां वाचिको धर्म विद्यते खड्गचारिणाम्।
प्रभाव ऋद्धिसत्त्वानां दर्शयन्ति महात्मनः ॥
अतिकारुणिका तेऽपि सत्त्वेभ्यो गतमत्सराः।
परलोकार्थं तु सत्त्वेभ्य' ऋद्धिं सन्दर्शयन्ति ते ॥
तेन कर्मविपाकेन मात्रया सह बालकः।
पञ्चज मसहस्राणि देवत्वमथ कारयेत् ॥
देवाना देवराजासौ सा एव जननी अभूत्।
अमनुष्याणां चक्रवर्त्तित्व मनुजेश अभूत् तदा ॥
मनुभूय चिर सौख्य विम्बासारसुतो इह।
यस्ते आकर्पितो भगवां चीवरान्तेऽथ गृह्य च ॥
वाचा दुर्भापिता उक्ता भिक्षुवादेन चोदितः।
पांसुक्रीडनको मह्य भवस्वेति पुरा तदा ॥

वाचो गतस्य कर्मस्य अनिष्टस्य कटुकस्य च ।
तीव्र प्रतापनादुःख अनुभूय चिर बहु ॥
नरके पतितो घोरे अनीप्सको दु'खदु'सहम् ।
कर्मपाशानुबद्धास्तु सत्त्वा गच्छन्ति दुर्गतिम् ॥
हसद्भिः क्रियते कर्म रुदद्भिरनुभूयते ।
पूर्व बालिशभावेन प्रत्येकजिनतापिने ॥
वाचा निश्चारिता दुष्टा तस्य कर्मस्य ईदृशम ।
नरकेभ्य' व्यसित्वा तु मनुष्यत्वमिहागत. ॥
नारके चेतना ह्यासीद् विपाकजाते नराधिप ।
तेन तीव्रेण रोषेण जीविता ते हृतकूर्चिकाम् ॥
पूर्विकां वासनां स्मृत्वा प्रत्येकजिनचारिणीम् ।
सम्मुख दर्शितो बुद्धः पूज्यश्चैवमकारिता ॥
तेनैव हेतुना ह्यासीद् राज्यत्वमिह कारय ।
एव वेणुवने तेषां अन्योन्या संलपेद् भुवि ॥
एकश्च अग्रशिष्यो में द्वितीय स नराधिप! ।
प्रणम्य शतधा स्तूप स्वगृहेणैव ययौ तदा ॥
ततोऽसौ शिष्यमुख्यैर्मे पिप्पलागुहवासिनः ।
सन्निपात्य मुनिं सर्वा वीतरागां महर्द्धिकाम् ॥
द्वादशाङ्ग प्रवचन कृत्स्न विनय चैवमगायत ।
तन्मया कथितो धर्म' पूर्व जिनवरैस्तथा ॥
स तेन शिष्यवराग्रेण त्रिप्रकार समादिशेत् ।
ग्रथन सूत्रभेदेव विनये चाभिधर्मत' ॥
तृबन्धान्मोचयेत् सत्त्वां त्रिदोषा चापि शोषयेत् ।
तृदुखान्मुक्तवां धीरः त्रियान स्थापयेत् तदा ॥
शासनार्थ तु बुद्धानां कारयिष्यति अग्रधी ।
महाराजाजातविख्यातो मागधेयो नराधिप. ॥

यावद्वाद्वद्रपर्य त नारणस्यामन परम् ।
उत्तरेण तु वैशाल्यां राजा सोऽथ महाबल ॥
भविष्यति न स न्देह शासनार्थं करिष्यति ।
त्वया कुमार ! निर्दिष्ट' व्याकृत' शान्तिमुत्तमे ॥
तस्यापि सुतो राजा उकाराख्य प्रकीर्त्तित' ।
भविष्यति तदा क्षिप्र शासनार्थं च उद्यत ॥
तदेतत् प्रवचन शास्तु लिखापयिष्यति विस्तरम् ।
पूजांश्च महतीं कृत्वा दिक्समन्तान्नयिष्यति ॥
न चास्य दुर्गतिं चास्य देवेषूपपत्स्यते ।
विंशद् वर्षाणि त्रिंशच्च पितृणा सह जन्मिन' ॥
वेलायामर्धरात्रे तु पञ्चत्व यास्यते तदा ।
गोत्रजेनैव रोगेण अभिभूतोऽसौ भविष्यति ॥
महारोगेण तु सार्त्त दिवसानि षड्विंशति ।
समस्तव्याधिग्रस्तोऽसौ विविधाकारमूर्छित ॥
च्युतोऽसौ नरपति क्षिप्र देवेषूपपत्स्यते ।
नियत प्राप्स्यते बोधिं सोऽनुपूर्वेण यत्नत' ॥
एते चा ये च बहव अतीता येऽप्यनागता ।
कृत्वा तु विविधा कारा प्रत्येकजिनतांपिषु ॥
इष्टां विशिष्टा सम्पत्तिं न्व्यामानुपिकांस्तथा ।
तेऽनुपूर्वेण गच्छन्ति शान्तिं निर्जरसम्पदम् ॥
हीनोत्कृष्टराजानो मध्यमाश्च नराधिपा ।
आद्ये तु युगे कथिता नहुषाद्या पार्थिवादयः ॥
बुधशुक्रोदयो नित्य मन्त्रसिद्धा नराधिपा ।
शान्तनुश्चित्रसुचित्रश्च पाण्डवा सनराधिपाः ॥
यादवा वारयत्याश्च रिषिशापास्तांगता तदा ।
कार्त्तिकः कार्त्तवीर्योऽसौ दशरथदाशरथी पुरा ॥
अर्जुन सिद्धमन्त्रस्तु द्विद्रोणसुतोऽपर ।
अश्वत्थामा परो मन्त्री साधयामास मन्त्रराट् ॥

शास्तुभूजितमन्त्रास्ते क्ष्मापत्य कारयेत् तदा ।
सम तात् त्रिपु द्वीपेषु जम्बूद्वीपगता तदा ॥
देवकाराश्चैव म त्राणि पार्थिवात्य ।
तेऽपि ताथागत पूजा अनुमोद्या दिवि गता ॥
बुद्धत्वनियता तेऽपि केचित् प्रत्यकगानिका ।
श्रावकत्वनियता केचित् सर्वे ते माक्षपरायणा ॥
कालव्यवस्थानुरूपेण आयुपश्च विकल्पते ।
उत्तमा दीर्घमानुष्ये मध्या मध्यमके तथा ॥
अन्तिमे तु युगे कष्टे कलिप्राप्ते युगाधमे ।
+++ +++++पार्थिवा तु नलिप्रिया ॥
अन्योऽन्य वैरसंसक्ता परस्परविहेठका ।
नीचोत्पत्तिमायाता शस्त्रसम्पातमृत्तव ॥
शस्त्रप्रवृत्तिसमुत्साहा परदाराभिरतस्तदा ।
भविष्यन्ति न सन्देहः भूपाला लोककुत्सिताः ॥
धूर्ता निकृष्टकर्माण अनार्या मत्सरिणस्तथा ।
भविष्यन्ति तदा काले मध्य द्वापरयो कलौ ॥
सक्षेपेण तु वक्ष्यामि नगान्ता तिर्यो यत ।
वर्तमाने तु यत्काले पार्थिवा भुवि मण्डले ॥
तेषां तु रूपचिह्नानि वर्णतश्च निबोधताम् ।
प्रसेनजित् कोसलो राजा बिम्बिसारस्तथापर ॥
उदयन' क्षत्रियश्रेष्ठ' शतानीकसमुद्भव ।
सुबाहु सुधनख्यातो महेन्द्र द्रुमस्तथा ॥
लिच्छवीना तथा जात सिंहो वैशाल्यमुद्भव ।
उदायिश्रोतमुख्यातमहासेनश्च कथ्यते ॥
उज्जय यां तथा चण्ड कपिलाह्वे नृप ।
राजा शुद्धादनश्चैव वैराटाख्या महाबल ॥

इत्येते क्षत्रिया प्रोक्ता महीपाला' शास्तु प्राका' ।
सम्मुख बुद्ध पश्यन्ति शाक्यसिंहे नरोत्तमम् ॥
धर्म श्रुत्वा ततस्तेऽपि चिर प्राप्स्यन्ति सम्पदाम् ॥
नियत मोक्षकामास्तु शान्ति प्राप्स्यन्ति तेऽपि ताम् ।
इत्येते लोकविख्याता भूपाला क्षितिमण्डले ।
वर्णित' क्षत्रिय प्रोक्त चिह्नतो नामसञ्ज्ञित' ॥
पूजयिष्यति ते वाक्य मयैव कथित भुवि ।
त्वयैव व्याकृतो लोके कुमारो बालरूपिण' ॥
अजाताख्यो नामसौ नियत बोधिपरायण. ।
मयि वर्षशते परिनिर्वृते भुवि मण्डले ॥
निरालोके निरानन्दे अज्ञानतमसा वृते ।
भविष्यति तदा शून्या मेदिनी जिनवर्जिता ॥
तस्मिं काले महाघोरे कुसुमाह्वे नगरे तदा ।
अशोको नाम विख्यात' पार्थिवो भुवि पालक. ॥
तीव्रकारी सरोषी च निर्घृणोऽसौ भवेत् तदा ।
कल्याणमित्रमागम्य वीतराग महर्द्धिकम् ॥
भिक्षु शीलसम्पन्न निज्वर गतचेतसम् ।
पूर्ववासनहेतु च पांशुदान महर्द्धिकम् ॥
नियत क्षेत्रसम्पन्न पार्थिवोऽसौ महाधन ।
धर्माधर्मविचारी च सघृणी कारुणिको हि सौ ॥
हेतुमुद्भावयामास वीतरागो महर्द्धिक. ।
त्वया हि नृपते. पूर्व अज्ञानाद् बालचापलात् ॥
जिने शाक्यसिंहस्य पांसु अञ्जलिना तदा ।
पात्रे भस्मे प्रतिष्ठाप्य प्राप्ता सम्पत्तयो दिवि ॥
देवलोक च्यवित्वा तु पितृलोकमिहागतम् ।
भुङ्क्ष्व राज्य महीपाल! जम्बूद्वीप सकाननम् ॥

आरा य मन्त्रं यक्षम्य जम्भलस्य महात्मने ।
तता भूतरथ सिद्ध क्षितिपश्च महात्मन ॥
यक्षास्तस्य तिष्ठ ते आज्ञो दीक्षितमानसा ।
नागाश्चैव तिष्ठन्ते भव्या किङ्करहेतव' ॥
एव महर्द्धिका धर्मात्मा बलचक्री अभूत् तदा ।
यथेष्टगमन तस्य निषेद्धा न कचिद् भवेत् ॥
पूर्वस्थापितकाथ तु जिनानां धातुवरा भुवि ।
नगरे राजमुख्ये तु वने वेणुवने तदा ॥
गृह्य धातुधरे धातु कुशलालम्बनमानस ।
पूजयामास त स्तूप यथा पौराणमकारय ॥
गृह्य त धातुकुम्भ तु विभज्य शतधा पुन ।
क्षणेनैकेन मेधावी यक्षाणामाज्ञाविनिर्दिशेत् ॥
जम्बुद्वीप इम कृत्स्न स्तूपालङ्कृतभूषणम् ।
कारयन्तु भवन्तो वै धातुगर्भा वसुन्धराम् ॥
आज्ञामतीच्छते यक्षा अर्धरात्र तु यत्नत ।
अमानुषेय कृति कृत्वा शिलायष्ट्योच्छ्रिता भुवि ॥
अनेकस्तम्भसहस्राणि रोपयामास ते तदा ।
पूजनार्थं तु चैत्यानां चिह्नभूत च देहिनाम् ॥
कृत्वा तु विविधा स्तूपा लोकनाथेभ्य तायिषु ।
क्षणेनैकेन ते यक्षा नृपतेऽन्तिकमागता ॥
प्रणिपत्य तता भूपा याचा निश्चारणातकाम् ।
यथाज्ञप्त कृत सर्व कि न पश्यसि भूते ॥
ततोऽसौ पार्थिव, क्षिप्र आरुरोह रथ तदा ।
विविधाकारपूजार्थं अनेकाकारशोभनाम् ॥
काञ्चन राजत ताम्र त्रिविधांस्तूपभूषणाम् ।
ततो भूतरथ क्षिप्र पूरयामास पार्थिव, ॥

क्षणेनेकेन त देश यत्र ते धातुधरा जिना ।
विचित्राकारपूजाभि पूजयेत नराधिप ॥
शोभने मेदिना कृत्स्ना जिनधातुधरैस्तदा ।
प्रणिधिं चक्रिरे राजा धर्माशोको महात्मवान् ॥
अनेन कुशलार्थेन बुद्धा भमामनुत्तर ।
एव विदित्वा महात्मासो धर्माशोको नराधिप ॥
मृतोऽसौ देवतां याति नियत वाधिपरायण ।
अशीतिवर्षाणि सप्तं च पूजये धातुवरां भुवि ॥
जीवेद् वर्षशत सार्ध कृत्वा राज्यमकण्टकम् ।
स्वकर्मजनितास्तस्य व्याधिरुत्पन्नदेहजे ॥
तेनैव व्याधितो द र्घी मृत स्वगापगा भवेत् ।
महतीं सम्पदं प्राप्य अनुभूय दिवोकसाम् ॥
अनुपूर्वेण मेधावी बोधि प्राप्स्यति दुर्लभाम् ।
म त्रा सिद्ध्यन्ति तत्काले वज्रा जकुलयोरपि ॥
जम्भलाद्यास्तथा यक्षा अस्मिं शासनवर्त्तिन' ।
यक्षिण्यश्च समाख्याता हारीत्याद्या महर्द्धिका ॥
चक्रवर्तिसमुत्पादे मन्त्रा सिद्ध्यन्ति चक्रिण' ।
जिनैस्तु कथिता ये मन्त्रा विद्याराजा महर्द्धिकाः ॥
उष्णीषप्रभृतय सर्व ये चा ये जिनभाषिता' ।
उत्तमाः साधनां कुर्यात् तास्म काले सुशाभने ॥
उत्तमैर्नाधमा सा'या उत्तमां गतिमाश्रतै ।
दिलीपो नहुषश्चैव मा धाता सगरस्तथा ॥
साधयि त्वा तु ते म त्रा चाक्रिणा जिनभाषिताम् ।
तेजोराशिस्तदा सिद्ध नहुषस्य महात्मन ॥
राजा सितातपत्रस्तु सिद्धस्तु सगरस्य वै ।
दिलीपस्य तथा मन्त्र सिद्धमेकमक्षरम् ॥

मान्धातस्य तथा लोके सिद्ध उष्णीषमुन्नत ।
जयोष्णीषस्तथा सिद्धो धुन्धुमारे नृपोत्तमे ॥
कन्दर्पस्य तथा राज्ञा विजयोष्णीष कथ्यते ।
प्रजापतिस्तस्य पुत्रो वै तस्यापि लोचना भुवि ॥
प्रजापते सुनो नाभि तस्यापि ऊर्णमुच्यति ।
नाभिनो ऋषभपुत्रो वे स सिद्धकर्म दृढव्रत ॥
तस्यापि माणिचरो यक्ष सिद्धो हैमवते गिरौ ।
ऋषभस्य भरत. पुत्र सोऽपि मन्त्रान् तदा जपेत् ॥
सा[illegible]
एते चाऽ ये च बहव पार्थिवा लोकविश्रुता ॥
साधयित्वा तु मन्त्राणा राज्य कृत्वा दिव गता ।
जिनैर्दैर्य तु उक्तानि निष्पाराजा महर्द्धिका ॥
ते सर्वे शोभने काले युगेऽशीतिसहस्रगे ।
सिद्धा साधयिष्यन्ति मन्त्रत न्त्रार्थकोविदा: ॥
एते चान्ये च बहव पार्थिवा लोकविश्रुता ।
ततोऽशीतिसहस्राणि वर्षाणां शतमेव वा ॥
राज्यं कृत्वा तत. स्वर्गं नियत बोधिपरायणा ।
मध्यमे तु तदा काले दिव्यामाश्चर्यमहर्द्धिका. ॥
मन्त्रा सिद्धिमेवामुर न्जपाणिसमान्विता ।
मन्त्रिभिर्नरमुख्यैस्तु भयान्ते सार्वभूमके ॥
राजा च ब्रह्मदत्ता वै वाराणस्यां महापुरे ।
सिद्ध: अब्जपाणिस्तु लोकेशो लोकविश्रुत ॥
महावीर्यो महात्मासौ अनेकाक्षणिको महान् ।
सत्त्वानां मन्त्ररूपेण दिदश धर्मदेशनाम् ॥
राज्ञा ब्रह्मदत्तेन अनुभूत मानुष सुखम् ।
ततोऽसौ सिद्धमन्त्रस्तु सन्देह स्वर्गमाविशेत् ॥

तस्यापि च सुतो धीमान पुण्यकर्मा ऽऽव्रत' ।
तस्यापि सिद्धो महावीर्या हर्यान्येति विश्रुत' ॥

तेन म त्रप्रभावेन जित शक्र अभूत् तदा ।
तस्यापि सुत श्वतान्या राजाभूत् सनन्दस्तदा ॥

तस्यापि वरदा मन्त्रा महाश्विता नाम नामत ।
साधयित्वा तु तां म त्र जीवेद् वर्षशतत्रयम् ॥

तेन मन्त्रप्रभावेन सुखावत्या स गच्छति ।
नियत बोधिमेवास्य य चान्ये व्याहृता मया ॥

मध्यमे तु तदा काले म यम त्रांतु साधयन् ।
अधमेऽतियुगे कष्टे मयि बुद्धत्वमागते ॥

मन्त्राः सिद्धि प्रयास्यान्ति नत्राब्जकुलयोरपि ।
त्वया कुमार! म त्रा वे ये पूर्व कथिता भुवि ॥

तेऽपि सिद्धि प्रयास्यन्ति मन्त्रा वै भागहेतुताम् ।
इतराणि तु मन्त्राणि लौकिका त्रिविधा तथा ॥

कश्मला विकृतरूपाश्च अन्तरिक्षा तु खेचरा ।
भाम्या च मथ यक्षिण्य पिशाच्या त्रिविधास्तथा ॥

गरुडा किन्नराश्चैव प्रेता राक्षसभाषिता ।
पिशाचोरगरक्षाणां नागीनां च महर्द्धिका ॥

मन्त्रा सिद्धिं प्रयास्यन्ति युगे कष्टे युगाधमे ।
कुमाररूपास्तु मन्त्रा वै कुमारिरूपास्तु सर्वदा ॥

तेऽपि सिद्धिं प्रयास्यान्ति तस्मि काले भयानके ।
त्रिविधास्तु तथा मन्त्रा त्रिप्रकारास्तु साधना ॥

त्रिविधेनैव का ेन त्रिविधा सिद्धिरिष्यते ।
सक्षेपेण तु वक्ष्यामि कथ्यमानमातिविस्तरम् ॥

राज्ञे सौ शाक्यमुख्यस्य पृष्ठते त भवे नृप ।
विशोक इति विख्याता लोके धर्मानुचारिण' ॥

तस्य सिद्धा इमा मन्त्रा देवी पण्डरवासिनी ।
विशोक साधयित्वा तु आजहार दिवाकसाम् ॥

नाकपृष्ठे चिर सौख्यमनुभूय स महानृप ।
पुनरेव गच्छन्मानुष्य अशोको हि त्रिविमाम् ॥

राज्य विविधसम्पत्ति अनुभूय महाद्युति ।
पूजयद् धातुवरां श्रीमां वर्षाणि पञ्चसप्तति ॥

ततो ज्वरेणाभिभूतोऽसौ विज्ञन्हो दिव गत' ।
तस्याप्यनन्तरे राजा भवमन' प्रकथ्यते ॥

विघुष्टा धर्मचारी च शासनेऽस्मिन सदा हित' ।
तेनापि साधिता मन्त्रा देवीस्तूपमहाश्रिया ॥

तेनापि कारिता शास्तु स्तूपा सुमहती तदा ।
स्तूपैरलङ्कृता सर्वा समुद्रान्ता वसु धरा ॥

तस्य कर्मविपाकेन व्याधिरुत्पन्नदेहजा ।
पक्षमेक क्षयित्वासो च्युतदेहो भविष्यति ॥

कृत्वा राज्य वर्षाणि दश सप्त च मानवी' ।
च्युतोऽसौ स्वर्गमाविष्ण नियत त्रायिपरायण ॥

तस्याप्यनन्तरो राजा नन्दनामा भविष्यति ।
पुष्पाख्ये नगरे श्रीमा धनाढ्यो यो महाबल ॥

तेनापि साधिता मन्त्र ।।शा।ो पीठनामत ।
तस्य म त्रप्रभाव तु महाभागा भा।ष्यति ॥

नीचमुख्यसमाख्यातो तदा लाके भविष्यति ।
तद्धन प्राप्य म त्री सो लोके पार्थिवतां गत ॥

भविष्यति तदा काले ब्राह्मणास्ता।ऽऽ। भुवि ।
सिद्ध्याभिमानलुब्धा वे नगरे मगधवामिन ॥

भविष्यन्ति न स न्देहो गि,याग र्वितमानिन ।
तेभि. परिवारिता राजा वे ॥

धर्मशीलोऽपि धर्मात्मा तेषां दास्यति तु धनम् ।
कल्याणमित्रमागम्य पूजे धातुवरानसो ॥

क्षेत्रज्ञ तत्राभ्यागतान् दानादिकहेतुना ।
विहारा कारिता तेन षोडशाष्टौ च धीमता ॥

भविष्यति तदा काले नगरे पुष्पसाह्वये ।
मन्त्रिमुख्यो महात्मा वै घृणी साधु तथा द्विजः ॥

स भविष्यति धर्मात्मा तस्या राज्ञोऽतिशायिनः ।
सोऽपि सिद्धमन्त्रस्तु यक्षिणी वीरमती भुवि ॥

तेनापि कारितं श्रेष्ठ जिनानां धातुवरो भुवे ।
अतिप्राज्ञो हि सद्गो यक्षिण्यास्तु प्रभावतः ॥

तेन शासनकर्मेण पूर्वकर्मनचोदितः ।
अनुपूर्वेण मेधावी बोधिं प्राप्स्यति दुर्लभाम् ॥

स्त्रीकृतेन कोपेण मृत्यु प्राप्स्यन्ति मानवा ।
वररुचिर्नाम विख्यात अतिरागी अभूत् तदा ॥

नन्दोऽपि नृपति श्रीमा पूर्वकर्मापराधत ।
विरागयामास स स्त्रीणां नगरे पाटलाह्वये ॥

विरक्तस्य वररुचिस्तु गतभन्दो महावलः ।
पूर्वकर्मापराधेन महारोगी भविष्यति ॥

महाक्लेशेन दुःखार्तः अचिराते भविष्यति ।
आयुस्तस्य च वै राज्ञ षट्षष्टिवर्षां तथा ॥

नियत श्रावके बोधौ तस्य राज्ञा भविष्यति ।
तस्याप्यन्यतम सख्यः पाणिनिर्नाम माणवः ॥

नियत श्रावकत्वेन व्याकृतो मे भविष्यति ।
सोऽपि सिद्धमन्त्रस्तु लोकेशस्य महात्मन ॥

साधयेत प्रज्ञाकामस्तु शाप्य ह्यन्तकल द्विजः ।
तस्य राज्ञोऽपर ख्यात चन्द्रगुप्तो भविष्यति ॥

जप द्रयक्षसिद्धस्तु कारयेद राज्यमकण्टकम् ।
महायोगी सत्यरा भ न नर्मात्मा ग गतीगति' ॥
अकल्याणमित्रमागम्य कृत आणि । र ाहु ।
तेन कर्मविपाकेन । ।परफाने ग मूर्। ॥

अर्धरात्रे रुदित्वासौ पुत्र स्थापयेद् भुवि ।
विन्दुवारसमाख्यात वाल दुष्ममन्त्रिणम् ॥
ततोऽसौ चन्द्रगुप्तस्य च्युत कालगतो भुवि ।
प्रेतलोक तदा लेभे गतिं मानुषवर्जिताम् ॥
मन्त्राभ्यासात् तदा युक्तो गतिं त्यक्त्वा दिवि गतम् ।
मन्त्रहेतुसमुत्पादात् कुशलालम्बनचेतनाम् ॥
प्रत्येकं बोधिमायाति सोऽनुपूर्वेण नराधिप' ।
राज्ञाथ बिम्बसारेण बालेनाव्यक्तचेतसा ॥
पुरा कारित चैत्य सिंहदत्तेन भवान्तरे ।
तस्य कर्मप्रभावेन दिव यातो ह्यनिन्दित' ॥
त्रश्च जन्मसहस्राणि अमरेभ्यो भुक्तवान् सुखम् ।
स्वर्गलोकाच्च्यावित्वा तु मनुष्ये ह्युपपद्यते ॥

जातो राजकुले च द्रगुप्तस्य ीगा' ।
बाल एव तता राजा प्राप्त साएयगनल्पकम् ॥
मोढो धृष्टश्च मट्टत्त' मग भ ापि ि ाान्ाम् ।
स्वाधीन एव तद् राज्य कुर्याद् जपाण सर्वात ॥
मन्त्रा केशिनी नाम सिद्धा तस्य नराधिपे ।
कुमार! त्वदीयम त्र तु सिाद्ध गच्छयु त तदा ॥
भविष्यति तदा काले म नासेद्धिस्त्वयोदिता ।
कुमाररूपी विश्वात्मा लाराना प्रभविष्णव' ॥
भविष्यति न सन्देह म त्ररूपेण देहिनाम् ।
+ + + + + + + + + + + हितकाम्यया ॥

तस्मिं काले सन्ना सिद्धिर्भविष्यन्ति पठिता भुवि ।
मन्त्री तस्य राज्ञस्य बिन्दुसारस्य धीमतः ॥
चाणक्य इति विख्यात' क्रोधसिद्धस्तु मानव' ।
यमान्तको नाम वै क्रोध सिद्धस्तस्य च दुर्मते. ॥
तेन क्रोधाभिभूतेन प्राणिनो जीविताद्धृता ।
कृत्वा तु पापक तीव्र त्रीणि राज्यानि वे तदा ॥
दीर्घकालाभिजीवी सौ भविता द्विजकुत्सितः ।
तेन मन्त्रप्रभावेन सदेहमासुरीं भजेत् ॥
आसुरीं तनुमाविष्ट दीर्घकाल स जीवयेत् ।
ततोऽसौ भिन्नदेहस्तु नरकेभ्यो विगच्छत' ॥
ततोऽसौ नारक दु'ख अनुभूयेह दुर्गतिः ।
विविधा नारका दु'खा अनिष्टा कर्मजा तदा ॥
कल्पमेक क्षपित्वासौ क्रोधमन्त्रप्रचोदितम् ।
च्युतोऽसौ नरकाद् दु'खात् तिर्यगेभ्योपपद्यते ॥
नागयोनिं समापन्न भीमरूपी भविष्यति ।
नागराजो महाक्रोधी महाभोगो विषदर्पितः ॥
दारुण कर्मचारी च ।
च्युतोऽसौ दुष्टकर्मा तु यमलोकमगच्छत ॥
सुनिदा यमराजाग्रौ प्रेतराजो महर्द्धिकः ।
एव दु खसहस्राणि अनुभूय पुन' पुन' ॥
सोऽनुपूर्वेण दुर्मेधा भुविमायात मानवः ।
मानुष्य जन्ममायात' भीमरूपी भविष्यति ॥
दरिद्र क्रोधनश्चैव अल्पशाख्यो भविष्यति ।
प्रत्येकबुद्धा ये लोके निराशा' खड्गचारिणः ॥
हीनदीनानुकम्प्यास्तु विचरन्ति महीतले ।
सत्त्वानां हितकाम्यर्थं प्रविष्टा पिण्डचारिकाम् ॥

ते तं दुर्मतिं दृष्ट्वा वै परनिसनिन्गाम्नग ।
ते तत्र मनुवद्धास्तु कारण्यान्ना"यहेतव ॥
तेन कुल्माषखण्डास्तु गृहीता भक्षहेतुना ।
क्रोधमन्त्राभिभूतेन हतुमुद्धान्ना नन्ग ॥
तेषां निर्यातयेद् भिक्ष तत्रैकस्य महात्मन ।
इद भो प्रव्रजिता ! सर्वे! भक्षय र य गगुखम् ॥
तस्यानुकम्पा बुद्धेभ्य ऋद्धिं न्शितवां तदा ।
ततोऽसौ विस्मयाविष्ट प्रभावोद्गतमानस ॥
प्रपतेत् सर्वतो मूर्ध्ना बुद्धेभ्य' खड्गकल्पिषु ।
आकाशेन गताः सर्वे वीतदोषा यथेप्सत ॥
तेनापि कुशलार्थेन प्रत्येका बोधिचिन्तिताम् ।
यादृशा हि महात्मान' शान्तवेषा महर्द्धिका ॥
तादृशोऽहं भवेल्लोके मा दु खी मा च दुर्गति' ।
क्षीणकर्माविशेषस्तु च्युत स्वर्गोपग सदा ॥
सोऽनुपूर्वेण धर्मात्मा प्रत्येक बोधि लप्स्यते ।
तस्मान्न कुर्यान्मन्त्रेभ्य' साधनमाभिचारुकम् ॥
बुद्धैर्बोधिसत्त्वैश्च प्रतिषिद्धमाभिचारुकम् ।
अनिकारुणिका बुद्धा बोधिसत्त्वास्तु महर्द्धिका' ॥
प्रभावार्थं तु म त्राणा दर्शितं सर्वकर्मिण' ।
चिन्तामणयो म त्रा भाषितास्तु तथागतै ॥
बालरूपा मूढचित्तास्तु क्रोधलोभाभिभूतगाः ।
परस्पर प्रयोज्यन्ते ये मन्त्रा आभिचारुक ॥
प्रतिषिद्ध तथा बुद्धैर्बोधिसत्त्वैस्तु धीमतै ।
सर्वप्रकार तु म त्राणां सत्त्वेभ्यो भोगवर्धनम् ॥
वशिष्ठमथ राज्य वै मदारक्षा धन्यहेतव ।
आकर्षण तु सत्त्वानां विविधा योनिमाश्रिताम् ॥

साधनीयास्तु म त्रा वै न जीवमाराधत ।
तस्मि काले भविष्यन्ति भिक्षवो मे बहुश्रुता ॥
मातृचीनाख्यनामास्तु स्तोत्र कृत्वा ममैव तु ।
यथा भूतगुणोद्देशे यथाकाममभाषत ॥
प्रसाद्य सर्वतश्चित्त बुद्धाना शासने रतः ।
म त्रसिद्धस्तु दुर्लक्ष्य मञ्जुघोषस्त त्वेव तु ॥
गुणवां शीलसम्पन्न धर्मवादी बहुश्रुत' ।
पुरा तिर्यग्गतेनैव इमां स्तोत्रमभाषत ॥
नृपाख्ये नगरे रम्ये खण्डाख्ये च वने वतु ।
सार्ध शिष्यगणेनैव विहरामि यथासुखम् ॥
तत्रस्थो वायस आसी मां चित्त सम्प्रसादयेत् ।
प्रसाद्य च मयि चित्त भिन्नदेहा दिव गत' ॥
देवेभ्यश्च च्यवित्वा तु मनुष्येभ्योपपत्स्यते ।
मनुष्येभ्योपपन्नस्तु प्रव्रजेच्छासने मम ॥
प्रव्रजित्वा महात्मासो यथाभूत हि मां तदा ।
स्तविष्यति तदा काले मातृचीनाख्य सव्रती ॥
स्तोत्रोपहार यथार्थ च नानादृष्टान्तरहेतुभि' ।
प्रवर्ता सर्वभूतानां हितायैव सुभाषितम् ॥
अनुग्रहार्थ तु सत्त्वाना स्तोत्रचोदनतत्परः ।
भविष्यत्ति तदा काले युगा ते लोकनिन्दिते ॥
तेन कर्मविपाकेन भिन्नदेहो दिवि गत' ।
सोऽनुपूर्वेण मेधावी अनुभूय दिवि या सुखाम् ॥
बोधिं प्राप्स्यति सर्वज्ञिज्ञत्तमार्थमचिन्तियाम् ।
चतुर्थे वर्षशते प्राप्ते निर्वृते मयि तथागते ॥
नागाह्वयो नाम सो भिक्षु शासनेऽस्मिन हिते रतः ।
मुदिता भूमिलब्धस्तु जीवेद् वर्षशतानि षट् ॥

मायूरी नामतो विद्या सिद्धा तस्य महात्मनः ।
नानाशास्त्रार्थधात्वर्थ नि स्वभावार्थतत्त्ववित् ॥
मुखावत्यां चापपन्न यन्गो त्यक्तकलेवर' ।
साऽनुपूर्वेण बुद्ध त्व नियत सम्प्रपत्स्यत ॥
सङ्गनामा तदा भिक्षु' शास्त्रतत्त्वार्थकोविद' ।
सूत्रनीतार्थनेयानां विभज्य बहुधा पुन' ॥
लोकाभिधायी युक्तात्मा तुन्त्रशीलो भविष्यति ।
तस्य सिद्धा शालदूतीति कथ्यते ॥
तस्य मन्त्रप्रभावेन बुद्धिरुत्पन्न श्रेयसी ।
सङ्गहे सूत्रतत्त्वार्थ शासनस्य चिरस्थिते ॥
जीवेद् वर्षशत सार्ध त्यक्तदेहो दिवि गत ।
अनुभूय चिर सौख्य दीर्घससारससरम् ॥
अनुपूर्वेण चात्मासौ बोधिप्राप्तो भविष्यति ।
एव बहुविधाकारो भिक्षवो मयि शासने ॥
प्रज्ञा धर्मशीलास्तु भविताभूत् तदा युग ।
अपश्चिमे तु तदा काले नन्दनामत ॥
सोऽपि मन्त्रार्थयुक्तात्मा तन्त्रज्ञोऽथ बहुश्रुत' ।
तस्य भद्रघट सिद्धः यक्षमन्त्रप्रचोदित ॥
महायानाग्रसूत्रे तु मया च कथिता पुरा ।
तस्मिं काले घटे तस्मिं उज्जहार महातपा ॥
तस्य दृष्टसत्त्वा तत्र पुस्तकेऽस्मिं मन्त्ररूपिणे ।
रक्षा न कारिता तत्र घटेऽस्मिं यक्षसाधिते ॥
अनप्रमादात् स्मृतिभ्रंशा घटो मूलम्के हृत ।
तोऽसौ सिद्धमन्त्रस्तु भिक्षुर्मन्त्रजपी अभूत् ॥
नष्ट निरीक्षयामास नाभिपश्येत तत्र वै ।
ततोऽसौ क्रोधरक्ताक्ष निस्फूर्जन अभाषत ॥

आब्रह्मस्तम्बपर्यन्त शक्राद्यां समहेश्वराम् ।
मन्त्रेनाकृष्यमानेय नाह मन्त्री न मन्त्रराद् ॥
ये म ।। बुद्धपुत्रैस्तु मन्त्रा जिनवरैस्तथा ।
भाषि ।। निग्रहार्थाय दुष्टान्तदमकापि वा ॥
त ग र्मे बुद्धि ।।स्ति यदि नाकृष्यामि चोरीणाम् ।
ततोत्थाय तदा मन्त्री सिद्धकर्मेदृढव्रत' ॥
यथा तु विहिते मन्त्रे प्रयोगाकृष्टहेतव. ।
प्रयोजयामास त दिक्षु क्षिप्राकर्षणतत्परः ॥
क्षणना स्मृतमात्रेण क्षिप्रमर्मायतिह्यसो ।
हुङ्कारेकेण मात्रेण ब्रह्माद्यामानयेद् भुवि ॥
आगता सवदेवास्तु ब्रह्माद्या सशक्रका ।
हाहाकार प्रमुञ्चाना आर्त्ता भैरवनादिन' ॥
किं करोम विमानीता नाम य मन्त्रापराधिनः ।
शीघ्र च त्वरमाणस्तु भिक्षुर्धीमा विशारदः ॥
दिवौकसां मन्त्रयामास घट प्रत्यर्पयथ इतो इह ।
अन्यो य ये सुरा सर्वे स भिक्षु सम्प्रभाषत ॥
क्षिप्र वदत भद्र वो ये नेनापहृतो घट' ।
निरीक्षयामास ते देवा न दास्यन्तेऽथ समन्तत ॥
ससन्नाहमति देवेश' केनाय घटकोऽपहृत ।
पश्यते ज्ञानेन श्रीमां बोधिसत्त्वो महाद्युति ॥
तस्यास्ति सुतो घोर' महारोषी सुदारुणः ।
निर्मितो विघ्नरूपेण विचेरु सर्वतो जगत ॥
तेनागो घट नीत दशः सम्प्रभाषितम् ।
अस्ति वज्रकुले विघ्नः क्रीडते लीलया भुवि ॥
पूजितोऽहमिमेनेति तेनासो घटको हृत' ।
एवमुक्त्वा तु देवेश' पुनरेव दिविं गताः ॥

सर्वे विसर्जिता देवा' स्वमन्त्रेणैव ते तदा ।
क्षणेनैव न तत्रेर महर्नेमनगानपि ॥
आनयामास त विघ्नमनशा सघट तदा ।
ततस्तेन तु विघ्नेन प्रेताना घटमाददे ॥
ततो नीतेन तु विघ्नेन इमां वाचामभाषिता ।
प्रेतलोके घटो नीत न यत्र तत्र दोषिणः ॥
रुष्टो सोऽपि महामन्त्री त विघ्नमभ्यभाषत ।
गच्छ गच्छ महाविघ्न! मा भूयो एवमाचरेत् ॥
ततस्तेन तु ते प्रेता आनीतास्तत्क्षणादपि ।
क्षुभिताक्रान्तमनस' दीनाः मूर्च्छामुखा हि ते ॥
आर्तस्वर च क्र देयुर्महाघोरतमा भि ने ।
चुक्रुशु करुणां वाणीं परित्रायस्व महात्मन ॥
घट वो इह भानीता यथेष्ट कुरुते वयम् ।
महाकारुणिको मन्त्री नपयु सम्प्रजायताम् ॥
करुणार्द्रेण मनसा इमा वाचामभाषत ।
किं दु'ख भवतां लोके सम्प्रभापथ मा चिरम् ॥
ते ऊचुर्दीनमनसा तुसुक्षारमत् सम्प्रभावते ।
त्रिपिताः प्रेतलोकेऽस्मि चिर काल महात्मनः ॥
महाकारुणिको भिक्षुस्तेषामेव प्रददौ घटम् ।
ततस्ते तुष्टमनसाः स्वस्वरामालय गता ॥
तेषां चिन्तितमात्रेण अन्नपान भवेद् घटे ।
भविता चन्दनमालेऽस्मि भिक्षुर्न दको भुवि ॥
तस्मि कालाधमे प्राप्ते जीवद्रू वर्षशतत्रयम् ।
महात्मा नाभिनिष्क्रम्य शिवं प्राप्स्यति दुर्लभाम् ॥
भविष्यन्ति न स देह तस्मि काले युगाधमे ।
राजा गोमिमुख्यस्तु शासना तर्थापको मम ॥

प्राचिं दिशिमुपादाय कश्मीरे द्वारमेव तु ।
नाशयिष्यति तदा भूपः विहारा धातुवरांस्तथा ॥
भिक्षवः शीलसम्पन्नां घातयिष्यति दुर्मतिः ।
उत्तरां दिशमाश्रृत्य मृत्युस्तस्य भविष्यति ॥
अमानुषेणैव क्रुद्धेन सराष्ट्र पशुबान्धवः ।
आक्रा तोऽद्रिराण्डेन पाताल यास्यति दुर्मति ॥
अधो अथ गतिस्तस्य नरकान्नरकतर भृशम् ।
दुःखा दुःखतर तीव्र सम्प्रपत्स्यति दारुणम् ॥
अवीचिर्नाम विख्यात नरक पापकर्मिणा ।
मुच्यतेऽसौ महाकल्पं गोमिषण्डो दुरात्मनः ॥
अकल्याणमित्रमागम्य कृतं पापसुदारुणम् ।
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन शासनेऽस्मिं तथागते ॥
प्रसाद्यमखिलं चित्त सम्प्रभोक्ष्यथ सम्पदाम् ।
बुद्धत्वनियत मार्गम् अष्टाङ्गपथयायिनम् ॥
गमिष्यथ सदा सर्वे अशोक निर्जरसं पुरम् ।
तस्यान्तरे महीपालः बुद्धपक्ष इति श्रुतः ॥
महायक्षो महात्यागी बुद्धानां शासने रतः ।
भविष्या ि र्न म द८ ाम्म ा ो युगाधमे ॥
अतिप्रीतो हि नृपतिः शास्तु' शासनतत्परः ।
विहारारामचैत्याश्च शास्तुर्बिम्बाननुत्तमाम् ॥
वाप्य कूपाश्च + + + + + + + + अनेकधाः ।
कारयित्वा महाराजा दिव गच्छेत् गतायुषः ॥
तस्य सिद्धो महावीर्यः अ-जर्केतुर्महीतले ।
पृथिवा पालना सार्धे बोधिसत्त्वस्य महात्मने ॥
तस्य म त्रप्रभावेन जीवेद वर्षशतत्रयम् ।
तेन कर्मावशेषेण क्षिप्र बोधिमवाप्नुयात् ॥

तस्यापि च सुतो राजा महासेनो महाबलः ।
गम्भीरयक्षो विख्यातः पृथिवीमागतः ख्यातिमाम् ॥
सोऽपि राजाथ युक्तः मा .... भविष्यति ।
विहारावसथचैत्यांश्च वापीकूपांश्च नैकधा ॥
कारयिष्यति न सन्देहो भूपतिः स महाद्युति ।
तेनापि साधितं मन्त्र मञ्जुघोषस्य धीमतः ॥
षडक्षरं नाम यद्‌ वाग्य महार्थं भागवर्धनम् ।
तस्य मन्त्रप्रभावेन महाभोगी भवेत्‌ स्रगो ॥
अनुपूर्वेण मेधावी क्षिप्र बोधिपरायण ।
विविधाकारकारांस्तु शासनेऽस्मिन् तथागते ॥
भविष्यति तदा काले उत्तरां दिशिमाश्रूतः ।
नेपालमण्डले ख्याते हिमाद्रेः कुक्षिमाश्रिते ॥
राजा मानवेन्द्रस्तु लिच्छवीनां कुलोद्भवः ।
सोऽपि मन्त्रार्थसिद्धस्तु महाभोगी भविष्यति ॥
विद्या भोगवती नाम तस्य सिद्धा नराधिपे ।
अशीतिवर्षाणि कृत्वासौ राज्यं तस्करवर्जितम् ॥
ततः प्राणात्यये नृपती स्वर्गलोके जजगमतु ।
तत्र मन्त्राशु सिध्यन्ति शीतला शान्तिकपोष्टिका ॥
तारा च लोकविख्याता देवी पण्डरवासिनी ।
महाश्वेता परहितोद्युक्ता अखिन्नमनसां सदा ॥
इत्येवमादयो प्रोक्ता बहुधा नृपतयोस्तदा ।
अनेकधा बहुधाश्चैव नानारूपाविवर्णिताः ॥
शास्तुपूजकास्तेऽपि म्लेच्छराजा न है ।
वविपः सुहृपश्चैव भावसु शुभसुस्तथा ॥
भाक्रमः पदक्रमश्चैव कमलश्चैव कीर्त्यते ।
भागुप्तः वत्सकश्चैव + + + + + पश्चिमः ॥

उद्य' जिह्नो श-ो म्ले श ।ा ।ाआभास्तथा ।
अम्भोधे भ्रष्टमर्यादा ाा भाापााजा ॥
शस्त्रसम्पातनिध्वस्ता नेपाल्याग्निर्गतात्मा ।
निराालुप्ता लुप्तगाा ा ाक-ाम मग्नि ॥
अनेरा भूपाया भाक्ता ाा ोर द्विजप्रिया ।
भविष्यन्ति तदा काले चीा प्राप्य रामन्ततः ॥
राजा हिरण्यगर्भस्तु महारो या महान ।
विस्तीर्णश्च तन्त्रश्च प्रभूतजन ा त्र ॥
म्लेच्छप्रणतो विजयी च श स्तुः शासनतत्परः ।
तेनापि साधितो मन्त्र कुमारस्यैव महाद्युतेः ॥
विद्याराजामष्ट अक्षरम् ।
महावीर नाम विख्यात सम्पदानां महास्पदम् ॥
तेन बालधियो राजा राज्यहतो समाहितः ।
यस्य स्मरितमात्रेण बुद्धत्व नियत पदम् ॥
सोऽल्पकार्यनियुञ्जान' राज्यहेतो नराधिप, ।
आकांक्षमानयत्नेव वरदानमनुत्तमम् ॥
ब्रह्माद्या देवतां कृत्स्नााज्ञापयति सर्वदा ।
किं पुनर्मानुषां लोके इतरां भावदुःखिताम् ॥
जीवित्वा वर्षशत गार्धं दिव गत्व महात्मनः ।
सोऽनुपूर्वेण धर्मात्मा उत्तमां ाा प्राप्नुयात् ॥
तस्मिं देश इमा विद्या ये कुमारेण भाषिता ।
सत्वरा तेऽपि सिद्ध्यन्ते नान्ये विद्या कदाचन ॥
बोधिसत्त्वो महाधीर मञ्जुघोषा महाद्युतिः ।
तस्मिं देशे तु साक्षाद्वै तिष्ठते बालरूपिण' ॥
सिद्धिक्षेत्राऽथ पर दिव्य मा ुगेः साधयिष्यति ।
तुरुष्कनामा वै राजा उत्तरापथमाश्रित ॥

महासै यो महावीर्यः तस्मिं स्थाने भविष्यति ।
कश्मीरद्वारपर्यन्तं षन्कलोन्न सकाविशम् ॥
योजनशतसप्त तु राजा भुङ्क्तेऽथ भूतलम् ।
सप्तसप्ततिसहस्राणि लक्षो द्वौ तस्य भूपते ॥
भविष्यति न सन्देहो तस्मिं काले युगाधमे ।
सोऽपि सिद्धमन्त्रस्तु जीवेद् वर्षशतत्रयम् ॥
साधिता केशिनी विद्या नराध्यक्षेण धीमता ।
आत्मना श्रेयसार्थं तु विहारां कारयेद् बहून् ॥
षडाशीतिसहस्राणि कुर्यात् स्तूपवरांस्तथा ।
महायानाग्रधर्मं तु बुद्धानां जननीस्तथा ॥
प्रज्ञापारमिता लोके तस्मिं देशे प्रतिष्ठिता ।
स राजा भिन्नदेहस्तु स्वर्गलोकं गमिष्यति ॥
सोऽनुपूर्वेण क्षितीपेश बोधिं प्राप्स्यति मुत्तमाम् ।
तस्यान्तरे क्षितिपते' महातुरुष्को नाम नामत. ॥
धीमतः बहुमतः ख्यातो गुरुपूजकतत्पर' ।
सदा सोऽपि साधे स मन्त्र वै तारादेवीं महर्द्धिकाम् ॥
सोऽपि प्रसिद्धमन्त्रस्तु राज्यहेतो थ भूतले ।
महायक्षा महासैन्यः महेशाक्षोऽथ भूपतिः ॥
सम्मतो वन्धुवर्गाणां राजा सोऽपि भविष्यति ।
अष्टौ सहस्रविहाराणां तस्मिं काले भविष्यति ॥
तस्य मन्त्रप्रभावेन जीवेद् वर्षशतद्वयम् ।
यदासौ भिन्नदेहस्तु तुषितेभ्योपपद्यते ॥
सोन्मत्तो देवपुत्राणां बोधिसत्त्वो महर्द्धिकः ।
सोऽनुपूर्वेण धर्मात्मा बोध्यङ्ग समभिपूरत ॥
प्राप्नुयामतुलां बोधिं सोऽनुपूर्वेण यत्नत' ।
तत्र देशे सदा कालं तिष्ठते प्रवर बहु ॥

जिनैस्तु कथित पूर्वं अधुना चर्यया भुवि ।
वीतरागै समाक्रान्तं नागैश्चापि महर्द्धिकैः ॥
लोकपालास्तथा यक्षाः शास्तु शासनरक्षकाः ।
भविष्यति तदा काले सद्धर्मा रक्षका भुवि ॥
एवं बहुविधाः प्रोक्ताः भूपाला लोकविश्रुताः ।
कथिताः कथयिष्यन्ति तस्मि काले सुदारुणे ॥
पश्चादेशपर्यन्तं उज्जयन्यामतः परे ।
समुद्रतीरपर्यन्त लाडानां जनपदे तथा ॥
शीलाह्वो नाम नृपति' बुद्धानां शासने रत' ।
पुरीं वलभ्य सम्प्राप्तो धर्मराजा भविष्यति ॥
विहारां धातुवरां चित्रां श्रेयसां प्राणिनांस्तथा ।
कारयिष्यति शुक्तात्मा भूपतिर्धर्मवत्सलः ॥
पूजां च विविधाकारां जिनबिम्बां मनोरमाम् ।
पूजयेद्धातुवरां अग्र्यां लोकनाथेभ्यो यशस्विषु ॥
नासौ मन्त्रसिद्धस्तु केवलं कर्मजोत्तमः ।
तत्र देशे समाख्यातो भिक्षुः पिण्डचारिकः ॥
शीलवां बुद्धिसम्पन्नो बुद्धानां शासने रतः ।
कालचारी महात्मासौ प्रविष्टो पिण्डचारिकम् ॥
पश्यते राजकुल श्रेष्ठ विस्तीर्णं च जनावृतम् ।
प्रविष्टो तत्र भिक्षार्थी क्षुधया च समन्वितः ॥
तृषितो क्लान्तमनसो न लेभे पिण्डकं तदा ।
गृहीत्वासौ पुरुषैः क्षिप्र निर्ययुः तद्गृहात् परम् ॥
ततो सौद्विग्नमनसो रक्षितो राजभटैस्तदा ।
निर्ययुर्नगरात् तस्मात् स्वाश्रय तत्क्षणाद् गतः ॥
क्षुधितो तृषितश्चैव दुःखी च दुर्मतिं गतः ।
ततोऽसौ भक्तच्छिन्नस्तु अर्धरात्रे समुपस्थिते ॥

प्राणत्यागं तदा चक्रुः यती सौ लघुचेतस' ।
प्रणिधिं च तदा चक्रे लाडानामधिपतिर्भवेत् ॥
ततोऽसौ कालगतो भिक्षुर्धराख्ये नृपतौ कुले ।
उत्पद्येत महात्मासो शास्तुः शासनपूजकः ॥
दशवर्षाणि विंश च राज्य कृत्वा मकण्टकम् ।
लुब्धः स्वजनप्रयोगेण अजीर्णयतिमूर्छित. ॥
भिन्नदेहो ततो राजा काल कृत्वा दिवि गतः ।
देवा तुषितवरा नाम मैत्रेयो यत्र तिष्ठति ॥
धर्मश्रावी महात्मासौ तत्रासौ उपपत्स्यते ।
धर्मं शृण्वन्ति सत्कृत्य मैत्रेयस्य महाद्युतेः ॥
सोऽनुपूर्वेण बोधिं च प्राप्स्यति दुर्लभाम् ।
शिलाख्ये नृपतौ वृत्ते चपलस्तत्र भविष्यति ॥
वर्षार्धपक्षमेकं तु पञ्च मासां तथैव तु ।
राज्य कृत्वा विभिन्नोऽसौ शस्त्रिभिः शस्त्रजीविभिः ॥
स्त्रीकृतेनैव तु दोषेण शस्त्रभिन्नो अधो गत' ।
तस्याप्यनुजो ध्रुवाख्यस्तु ध्रुवः स्थावरतां गतः ॥
सेवक कृपणो मूर्खः लाडानामधिपतिर्भवेत् ।
शेषा नराधिपाः सर्वे मूर्धान्तास्तु सेवकाः ॥
तेषां च पूर्वजा वंशाः शीलाह्वोपरते सदा ।
भविता भूपतयः सर्वे अम्भोजे तीरपर्यगा' ॥
नृपः इन्द्रो सुचन्द्रश्च धनुः केतुस्तथैव च ।
पुष्पनामो ततः प्रोक्ता वारवत्यां पुरोद्भवः ॥
वलभ्यां पुरिमागम्य आश्रमस्था
प्रभनामा सहस्राणि विष्णुनामा
अनन्ता नृपतयो प्रोक्ता यादवानां कुलोद्भवाः ।
तेषामपश्चिमो राजा विष्णुनामा भविष्यति ॥

ऋषिशापाभिभूतस्तु सपौरजनबान्धवः ।
अस्तं गते नृपो धीमां उदके प्लाविता पुरी ॥
द्वारवत्या तदा तस्य महोदधिसमाश्रिता ।
उत्तरां दिशि सर्वत्र नानारम्भनितम्बयोः ॥
अनन्ता नृपतयः प्रोक्ता नानाजातिसमाश्रृताः ।
शकवंश तदा त्रिंशत् मनुजेशा निबोधता ॥
दशाष्ट भूपतयः ख्याता सार्धभूतिकमध्यमा ।
अन्ते नागसेना तु विलुप्ता ते परे तदा ॥
ततो विष्णुहरश्चैव कुन्तनामाजितः परः ।
ईशानसर्वपङ्क्तिश्च ग्रहसुग्र तथापरः ॥
ततस्ते विलुप्तराजानः भ्रष्टमर्याद सर्वदा ।
विष्णुप्रभवौ तत्र महाभोगो धनिनो तदा ॥
मध्यमात् तौ भकाराद्यौ मन्त्रिमुख्यौ उभौ तदा ।
धनिनौ श्रीमतौ ख्यातौ शासनेऽस्मिं हिते रतौ ॥
जप्तमन्त्रौ तथा मन्त्रे कुमारस्त्वयि मन्त्रराट् ।
ततः परेण भूपालो जाताना मनुजेश्वरौ ॥
सप्तषष्टशता त्रीणि श्रीकण्ठावासिनस्तदा ।
आदित्यनामा वैश्यास्तु स्थानमीश्वरवासिनः ॥
भविष्यति न सन्देहो अन्ते सर्वत्र भूपतिः ।
हकाराख्यो नामतः प्रोक्तो सार्वभूमिनराधिपः ॥
तत्र देशे इमे मन्त्रा सिद्धिं गच्छेयु वै तदा ।
धर्मराजेन ये प्रोक्ता विद्या शान्तिकपौष्टिका ॥
विविधां भोगविषयां सम्पदां विविधांस्तथा ।
नाना च रूपधारिण्यो यक्षिण्यश्च महार्द्धिकाः ॥
भविष्यन्ति तत्र वै सिद्धा तस्मिं काले युगाधमे ।
दक्षिणां दिशिमाश्रित्य ससमुद्रां वसुन्धराम् ॥

राजा श्वेतसुचन्द्रश्च सातवाहन एव तु ।
महेन्द्र शङ्करश्चैव वल्लभोऽथ महीपति ॥
सुकेशिकेशिश्च विख्याता दक्षिणां दिशि ।
मङ्गलो वल्लभः प्रोक्तो गोविन्द वृन्दखेतुः ॥
सुत्पात' पोतश्चैव महेन्द्र' चन्द्र एव तु ।
गोपेन्द्रो इन्द्रसेनश्च प्रद्युम्नो माधवस्तदा ॥
गणशङ्करश्चैव व्याघ्र सिंहो तथा बुध' ।
बुधः शुद्धस्तथा कुम्भ' निकुम्भश्चैव कीर्त्यते ॥
मथितः सुमितश्चैव ।
बलः पुलिनश्चैव सुकेशि' केशिनस्तथा ॥
अनन्ता बहवो ख्याता भूपाला दक्षिणां दिशि ।
अतीतानागता चापि वर्त्तमाना निबोधिता ॥
नानामृत्युभवे ह्येते नानाव्याधिसमाप्लुता ।
शस्त्रसम्पातदुर्भिक्षैः मृताः केचिद् दिवि गताः ॥
इत्येते नृपतय सर्वे कथिता विपुलस्तथा ।
महेन्द्रान्त नृपोताख्यातः तथासहतिस्तथा ॥
भविष्यति तदा अभूत् ।
तस्मिं काले तदा देशे मन्त्राणां सिद्धिमिच्छताम् ॥
साधनीया इमा मन्त्रा क्राधाद्याः कुलिशोचिता' ।
आभिचारुककर्मेषु वश्यार्थे च तथा हितम् ॥
मञ्जुश्रियोऽथ माहात्मा वे कुमारो बालरूपिणः ।
सिध्यते च तदा देशे कलिप्राप्ते च तदा युगे ॥
पर्वताविन्ध्यमाश्रुत सागरे लवणोदके ।
कार्तिकेयेति समाख्यातः सत्त्वानां वरदायकः ॥
आज्ञां भो बोधिसत्त्वेन मञ्जुघोषेण धीमता ।
सत्त्वानां हितकाम्यर्थं निवसेद् दक्षिणां दिशि ॥

कार्तिकेयस्य ये मन्त्रा' कथिता मञ्जुभाणिना ।
तस्मिं देशे तदा सिद्धिः भविष्यति न संशयः ॥
श्रीपर्वते तदा देशे विन्ध्यकाक्षनितम्बयोः ।
द्वीपेष्वेव च सर्वत्र कलिङ्गाद्रेषु कीर्त्यते ॥
त्रैगुण्या म्लेच्छदेशेषु समन्ततः ।
अम्भोधेः कुक्षितीरान्ता' नृपा ख्याता अनन्तका. ॥
कामरूपकलाख्या हि हिमाद्रे' कुक्षिमाश्रिताः ।
बहवो नृपतयो प्रोक्ता उद्रसन्धिषु सर्वदा ॥
नानाम्लेच्छगणाध्यक्षा शास्तुपूजकतत्पराः ।
इन्द्रो सुचन्द्रमहेन्द्रश्च भूपाल म्लेच्छवासिनः ॥
क्ष्मापालौ उभौ तत्र षोडशाब्दौ शासने रता ।
पूजकाः शास्तुबिम्बानां त्वत्प्रसादा ॥
भविष्यन्ति न सन्देहो प्रसन्ना शासने जिने ।
बहवो नृपवराः प्रोक्ताः पूर्वायां दिशिमाश्रुताः ॥
अतीतानागता ये तु वर्तमानाश्च सर्वदा ।
आद्य नृपवरं वक्ष्ये गौडानां वंशजो भुवि ॥
जातोऽसौ नगरे रम्ये वर्धमाने यशस्विनः ।
लोकाख्यो नाम सौ राजा भवति गौडवर्धनः ॥
मामानुत्पन्नलोकेऽस्मि भवितासौ धर्मचिन्तकः ।
बहवः क्षितिपा' क्रान्ता विविधा जीवकर्मिण. ॥
मध्यकाले समास्त्रासा मध्यमा मध्यधर्मिणः ।
अनन्ते व युगे नृपेन्द्रा शृणु तत्त्वतः ॥
समुद्राख्यो नृपश्चैव विक्रमश्चैव कीर्त्तितः ।
महेन्द्रनृपवरो मुख्य सकाराद्यो मतः परम् ॥
देवराजाख्यनामासौ युगाधमे ।
ऽसिद्धाख्ये नृपः श्रेष्ठः बुद्धिमान् धर्मवत्सलः ॥

तस्याप्यनुजो बलाध्यक्ष' शासने च हिते रतः ।
प्राचीं समुद्रपर्यन्तां चैत्यालङ्कृतशोभनाम् ॥
करिष्यति न सन्देहः कृत्स्नां वसुमतीं तदा ।
विहारारामवापीश्च उद्याना मण्डवकां सदा ॥
करिष्यति तदा श्रीमां सङ्क्रमां सेतुकारकः ।
शास्तुर्बिम्बान् तदा पूजेत् तत्प्रसन्नांश्च पूजयेत् ॥
कृत्वा राज्यं महीपालो निःसपत्नमकण्टकम् ।
जीवेद् वर्षा षट्तृंशत्तृशाह प्रव्रजेन्नृप' ॥
ततोत्मानं घातयेद् राजा ध्यायन्तः सम्प्रमूर्च्छितः ।
पुत्रशोकाभिसन्तप्त॰ यतिवृत्तिसमाश्रुतः ॥
ततोऽसौ भिन्नदेहस्तु नरकेभ्योपपद्यत ।
त्रीणि एक च दिवसानि उषित्वा नरकं गतिम् ॥
देहमुत्सृज्य दिवि गच्छेत् सदा नृपः ।
देवानां सुकृतिनां लोकः शुद्धावास इति स्मृतः ॥
देवराजा भवेत् तत्र शुद्धात्मा बोधिनिम्नगः ।
शतशः सहस्रशश्चैव अनुभूय दिवि सुखम् ॥
पुनरेव मानुष्यं प्राप्य बुद्धो भूयो भवान्तरे ।
तेनैव कारित कर्म अन्यजन्मेषु देहिनाम् ॥
पुरीमुज्जयनीं ख्याता मालवाना जने तदा ।
तत्रायनीमुख्यः वणिजो यो महाधन ॥
बुद्धानामसम्भवे काले शून्ये लोके निरास्पदे ।
प्रत्येकबुद्धा लोकेऽस्मिं विहरान्ति महर्द्धिका ॥
सत्त्वानां हितकामाय विचरन्ति महीतले ।
पुरी उज्जयिनी प्राप्य प्रविष्ट पिण्डचारिका ॥
वर्गचारिणो महात्मानः र॰ थ्यायामवतरतत् ।
वाण्याजेयस्तुस्तदा सैव दृष्ट्वा तु सम्मुखां मुनिम् ॥

निमन्त्रयामास तत्रा भक्तेन स्वगृह चैव नयेत् तदा ।
नीत्वा मुनिवरां क्षिप्रमासनेन निमन्त्रयेत् ॥
सज्जीभवध्व भवत' भक्तकालोऽयमुपस्थित ।
तेऽपि तूर्णा महात्मानो न वाचां भाषिरे तदा ॥
पात्र च नामयामास वाणिजे यस्य सर्वदा ।
वणिजा इङ्गितज्ञाश्च बुद्धिमन्तो भवेत् तदा ॥
पात्र च पूरयामास विविधाकारभोजनैः ।
तदासौ स्वहस्तेनैव तेषां प्रायच्छ यत्नतः ॥
गृहीत्वा तु ततः सर्वे प्रजग्मुः सर्वतोनभम् ।
दीपमालेव दृश्यन्ते व्योममूर्त्तिसमाश्रिताः ॥
ततोऽसौ हृष्टरोमस्तु संवेगवहुलस्तदा ।
भूम्यां च पतितस्तत्र ऋद्ध्या वर्जितमानसः ॥
प्रणिधिं च तदा चक्रे प्रव्याहारवभ यथा ।
अनेन कुशलमूलेन यन्मया प्राप्तमद्यतः ॥
एषा मुनिवरा मग्र भवेन्नु बुद्धो ह्यनुत्तर' ।
दशजन्मसहस्राणि चक्रवर्त्ती तदा भुवि ॥
ततोऽसौ व्युत्क्रदेहस्तु कोग्गिपष्टिदिवौकसाम् ।
अनुभूय चिर सोख्य स्वयस्त्वा ज म दिवौकसाम् ॥
मानुषाणां तदा जन्म प्राप्नुयात् परवशा इह ।
तस्य राजकुले ज म भवतीह तु सर्वदा ॥
बालाख्यो नाम सो नृपतिर्भविता पूर्वदेशक ।
आजन्मसहस्राणि चिरमोक्ष्यमनावृतम् ॥
प्राप्नुवन्ति या नृपति श्रीमां सर्वज्ञत्वं च पश्चिमम् ।
एव वहुविध मत्वा सम्पदो विपुलास्तथा ॥
को नु कुर्यात् तदा शास्तु' पूजनाध्येषणास्तथा ।
काराश्च श्रेयसी युक्ता वोधिमार्गवियोजनीम् ॥

तस्यापरेण नृपति गौडानां प्रभविष्णव ।
व ाख्यो नामत प्रोक्त सोऽपि स्त्यन्तधर्मवाम् ॥
ास्यापरेण श्रीमां उकाराख्येति विश्रुत' ।
तत' परेण विश्लेप तेपामन्या यतेग्यत ॥
महाविश्लेषणा ह्येते गौडा रौद्रचेतस ।
ततो देव इति ग्यातो राजा माग ग स्मृत ॥
सोऽप्यतहतविध्वस्तरिपुभि समता वृत ।
यस्यापरेण चन्द्राख्य: नृपतित्व कारयेत् तदा ॥
सोऽपि शस्त्रविभिन्नस्तु पूर्वचोदितकर्मणा ।
तस्यापि सुतो द्वादश गणनां जीवेन्मासपरम्परम् ॥
सोऽपि विभिन्नशस्त्रेण बाल एव अभत् तदा ।
तेषां परस्परोपविघ्नचित्ताना रौद्राणामहिते रताम् ॥
भविष्यति तदा काले भकाराख्यो नृपपुङ्गव ।
अग्रणीर्गौडलोकानां महाव्याधिसमाकुल• ॥
तेनैव व्याधिना आर्त्त' काल कृत्वा अधो गत ।
तस्यापरेण दकाराख्य' कतिपाया दिवसा दश ॥
भविता गौडदेशेऽस्मिं गङ्गातीरसमाश्रत ।
तस्यापरेण भकाराख्यस्त्रीणि दिवसानि कारयन् ॥
ततो गोपालको राजा भविता राजेन्द्रसाग ।
प्रियवादी च सो राजा घृणी चैव महाबल ॥
स्त्रीवश• कृपणो मूर्ख• जितशत्रुर्भवेद् युवाम् ।
कल्याणमित्रमागम्य महात्यागी भवे(तदा ॥
विहारांश्चैत्यवरां रम्यामारामां विनिगास्तदा ।
वाप्योऽथ जलसम्पन्ना सत्रागारा सुशोभनाम् ॥
सेवतो बहवस्तस्य यश कीर्त्यर्थमुद्यत ।
देवायतनरम्या वै गुणावसथकारिण• ॥

पाषण्डीभिः समाक्रान्त नानातीर्थिकवासिभिः ।
आक्रान्तः सो दिशः सर्वा समुद्रातीरजगेंगाः ॥
क्रिपी भोगी प्रमादी च स राजा धर्मवत्सल. ।
भविष्यति न सन्देह' स प्राचीं दिशि मूर्जित' ॥
सद्यातीसारसयुक्तवार्द्धिक्ये समुपस्थित' ।
गङ्गातीरसमुपाश्रित्य राज्य कृत्वा तु वै तदा ॥
विंशत् वर्षाणि सप्तं च जन्मनाशीतिको मृतः ।
ततोऽसौ भिन्नदेहस्तु तिर्यगेभ्योऽपिपद्यते ॥
नागराजा ततः श्रीमान् धर्मवत्सलः ।
येनास्य कारितं चैत्य शास्तुबिम्बं मनोरमम् ।
विहारां कारितवांश्चात्र सङ्घस्यार्थे तदा भुवि ॥
तेन कर्मविपाकेन अन्तिमे च भवे श्रिते ॥
बुद्धत्व नियतं मार्गं प्राप्नुयादचल पदम् ।
ततः परेण गौडानां तीर्थिकाक्रान्तपुर भुवि ॥
ता पूर्वदेशेऽस्मिन् नगरे तीर्थिकसमाह्वये ।
भगवाख्य नृपे ख्यातः गौडानां प्रभविष्णव' ॥
अभिषिक्तो दक्षिणात्येन प्रतिना प्रभविष्णुना ।
राज्य कृत्वा तु वै तत्र पश्चिमां दिशमागत. ॥
प्रविश्य नगरीं रम्यां साकेता तु यथेप्सितः ।
अरिणा भूतस्तु पुनरेव निवर्तते ॥
प्राचीं समुद्रपर्यन्तां तस्करैश्च समावृत' ।
शस्त्रप्रहारविध्वस्तमृतोऽसौ प्रेततां गतः ॥
त्रीणि वर्षाणि कृत्वासो भूपालो राज्यमल्पकम् ।
ततो दस्युभिर्ग्रस्त' मृतः प्रेतमहर्द्धिकः ॥
त्रीणि वर्षाणि तत्रैव प्रेतेभ्यो राज्यमकारयेत् ।
ततोऽपि सो त्यक्तदेहस्तु प्रेतलोकां सुदारुणाम् ॥

तस्मान्मुक्तजन्मान स्वर्लोक च सदा व्रजेत् ।
तस्याधरेण नृपतिस्तु समुद्राख्यो नाम कीर्त्तित ॥
त्रीणि दिवसानि दुमध राज्य प्राप्स्यति दुर्मतिः ।
तस्याप्यनुजो विख्यात. भस्मनाख्यो नाम नामत' ॥
प्रभु प्राणातिपातरागुक्त महासावद्यकारिण ।
निर्घृणी अप्रमत्तश्च स्वशरीरे तु यत्नत ॥
परलोकार्थिने नासौ वलिसत्त्वदिहैव तु ।
अकल्याणमित्रमागम्य पाप कर्म कृत वहु ॥
द्विजेराक्रान्ततद्राज्यं तार्किकैः कृपणैस्तथा ।
विविधाकारभोगांश्च मानुषा पितरास्तथा ॥
विविधां सम्पदां सोऽपि प्राप्तवान् नृपतिस्तथा ।
सोऽनुपूर्वेण गत्वासो पश्चिमां दिशि भूपति ॥
कश्मीरद्वारपर्य-त उत्तरां दिशिमाश्रितः ।
तत्रापि जितसङ्ग्रामी राज्य कृत्वा तु वै तदा ॥
द्वादशाब्दानि सर्वत्र मासां पञ्चदशस्तथा ।
पृथिव्यामार्तरोगोऽसौ मूर्छितश्च पुन. पुन' ॥
महादु खाभिभूतस्तु भिन्नदेह अधोगत ।
तेषां परस्परता द्वेषे लुब्धानां राज्यहेतुनाम् ॥
महाशस्त्रोपसम्पात कृत्वा ते तु परस्परम् ।
अभिषिच्य तदा राज्य सकराख्य बालदारकम् ॥
चिह्नमात्र तु तं कृत्वा पुनरेव निवर्त्तते ।
यैर्द्विजातिमुख्यानां भिन्नास्तेऽपि परस्परम् ॥
मागधां जनपदा प्राप्य पुरे उदुम्बराह्वये ।
द्वै बालौ द्विजातिमुख्यश्च अभिषेच्य स्वय भुवि ॥
ततोऽनुपूर्वेण गत्वासौ प्राचीं दिशिमाश्रित ।
गौडां जनपदां प्राप्य नि'सपत्ना ॥ वै तदा ॥

घातितौ बालमुख्यौ तौ कलिङ्गक्षु दुरात्मना ।
अकल्याणमित्रमागम्य कृत प्राणिवधो बहुम् ॥
पूर्वसम्मानिता ये तु नृपैर्विग्रहमानिभि. ।
घातयामास सर्वेषां गौडाना जनवासिनाम् ॥
सोमाख्याऽपि ततो राजा एकवीरो भविष्यति ।
गङ्गातीरपर्यन्त वाराणस्यामत परम् ॥
नाशयिष्यति दुमध शास्तुर्बिम्बां मनोरमाम् ।
जिनैस्तु कथित पूर्व धर्मसेतुमनल्पकम् ॥
दाहापयति दुर्मेधः तीर्थिकस्य वचे रतः ।
ततोऽसौ क्रुद्धलुब्धस्तु मिथ्यामानी ह्यसमतः ॥
विहारारामचैत्यांश्च निर्ग्रन्थां वसथां भुवि ।
भेत्स्यते च तदा सर्वा वृत्तिरोधमकारक ॥
भविष्यते च तदा काले मध्यदेशे नृपो वरः ।
रकाराद्योतयुक्तात्मा वैश्यवृत्तिमचञ्चलः ॥
शासनेऽस्मिं तथा शक्त सोमाख्यससमो नृप ।
सोऽपि याति तदान्तेन नग्नजातिनृपेण तु ॥
तस्याप्यनुजो हकाराख्य एकवीरो भविष्यति ।
महासैन्यसमायुक्त' शूर' क्रान्तविक्रमः ॥
निर्धारये हकाराख्यो नृपतिं सोमविश्रुतम् ।
वैश्यवृत्तिस्ततो राजा महासैन्यो महाबल' ॥
पूर्वदेश तदा जग्मु पुण्ड्राख्य पुरमुत्तमम् ।
क्षत्रधर्म समाभृत्य मानरोपमशीलिन' ॥
घृणी धर्मार्थको विद्वां कुर्यात् प्राणिवधं बहून् ।
सत्त्वानुपीडनपरो निग्रहायैव सो रत' ॥
पराजयामास सोमाख्य दुष्टकर्मानुचारिणम् ।
ततो निषिद्ध' सोमाख्यो स्वदेशेनावतिष्ठत' ॥

निवर्तयामास ह्कारा्ख्य म्लेच्छराज्ये मपूजितः ।
तुष्टकर्मा ह्काराख्यो नृपः श्रेयसा चार्थधर्मिणः ॥

स्वदेशेनैव मयात' यथेष्टगतिनापि वा ।
तैरेव,कारित कर्म राज्यहर्षासमन्वितैः ॥

अधुना माप्तवां भोगां राज्यवृत्तिमुपाश्रृताम् ।
पूर्वं मत्येकबुद्धाय भक्ताच्छादनदत्तवाम् ॥

पादुकौ च तदा दत्तौ च्छत्रचामरभूषितम् ।
तस्य धर्मप्रभावेतौ महाराज्यतृदेवतौ ॥

भुक्त्वां भोगसम्पत्तीः देवमनुष्यसर्वदा ।
सोमाख्यो द्विजाढयो महाभोगी भवे असौ ॥

भोगां द्विजातिषु दत्त्वा वै राज्य कृत्वा वै तदा ।
सार्ध सप्तमं तथा ॥

वर्षा दश सप्त च मासमेक तथापरम् ।
दिवसां सप्तमष्टौ च मुखरोगसमाकुल' ॥

कृमिभिर्भक्षमाणस्तु काल कृत्वा अधोगति ।
अमानुषाक्रान्तविध्वस्त तत् पुर च अभूत् तदा ॥

मानुषेणैव दोषेण ज्वरार्तो व्याधिमूर्च्छितः ।
मृतो मन्त्रप्रयोगेण राजासौ कालगतस्तदा ॥

अवीचिर्नाम विख्यात नरक पापकारिणा ।
तत्रासौ उपपद्येत पापकर्मान्तचारिण' ॥

महाकल्प तदा नरके पच्यतेऽसौ दुष्टचेतसः ।
ततो टट हहव चैव सञ्जीव कालसूत्र तु ॥

असिपत्रवन घोर अनुभूय पुन पुन ।
तिर्यक्प्रेतलोक च पुनस्तथा ॥

एव जन्मसहस्राणि ससारे ससरतः पुनः ।
नासौ विन्दति सौख्यानि दु खभाजी भवेद् सदा ॥

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन शासनेऽस्मिं तथागते ।
प्रसाद्यमखिल चित्त मन्त्रश्च निर्जरसम्पदम् ॥
बुद्धे ताराप्रयोगं च भव ाा भवति सर्वदा ।
बुद्धे प्रासाद कर्तव्य धर्मराष्ट्रे च वै तथा ॥
भवति लोके अग्रस्तु चिर ते पूजका नृपा ।
महेशाख्यमहेराज्य महाभोगा धनेश्वरा ॥
प्राप्नुयाद्द विविधां भोग्यां सम्पदां विपुलां नृपा ।
पूजयित्वा तु लोकाग्र्या लोक ईश्वरतां व्रजेत् ॥
शक्रत्वमथ याम्यत्व ब्रह्मत्व च पुन' पुन ।
प्रत्येकबुद्धा बुद्धत्व श्रावकत्व च वै भुवि ॥
प्राप्नुवन्ति त्रियानमगत्व द्वो यातौ नि स्पृहतां गत ।
एव ह्यचिन्तिया बुद्धा बुद्धज्ञानोपचिन्तिय ॥
अचिन्तिया हि फल तेषा विपाको भवत्यचिन्तिय' ।
अत परेण सोमाख्यो नृपतो अप्यस्तमिते भुवि ॥
अ यो यक्षोभशीलस्तु गान्तस्त्रो भविष्यति ।
सदा उद्यतशस्त्रास्तु अन्यो यापि नपेक्षिण ॥
दिवसा सप्तभव त मासमेक तथापरम् ।
गणज्य तदा तन्त्रे भविष्यति मदा भुवि ॥
गङ्गातीरे एतस्मिं विहाराभ्युषितमालये ।
तत परेण सुतस्तस्य सोमाख्यस्य च मानवे ॥
मासा यष्टौ दिवसा पञ्च साधाहे सुनिशात्यन्तु ।
वैश्यवर्णशिशुस्तत्रा ॥
नागराजसमाह्वयो गौडराजा भविष्यति ।
अन्ते तस्य नृपे तिष्ठं जयाद्यावर्णतद्विशौ ॥
वैश्यैः परिवृता वैश्य नागाह्वयो समन्तत ।
दुर्भिक्षोपद्रवास्तेऽपि परचक्रोपद्रुतास्तत्रा ॥

तेषां राज्यमसम्प्राप्त महास्फरमाकुला ।
ते त भ्रष्टमर्यादा ॥
तेषां पञ्चकमेक वै भुक्ते तत्र समाकुलाम् ।
प्राणात्यय तदा चमु कृ त्वा प्राणतश्च बहून् ॥
पूर्वकर्मपराधेन ते जना देशमन्तय ।
अन्यो यक्षोमशीलास्तु भविष्यन्ति तदा अभूत् ॥
प्रभविष्णुस्तदा तेषां क्षत्रवृत्तिसमाश्रित ।
भविष्यति न सन्देह गौडतन्त्रे नराधिप ॥
शस्त्रभिन्ना तथा केचिद् व्याधिभिश्च समाकुला ।
काल कृत्वा ततो याता नरकेभ्यो नराधिपा ॥
स्त्रीप्रधान शिशुमात्र पुरत्र नराधिप ।
पक्षमेक तथा वै शस्त्रभिन्नो हतस्तदा ॥
महादुर्भिक्षसम्पात परचक्रसमाकुलम् ।
प्राप्या ज ापदा व्यस्ता उच्छ्रस्ता गतमानसा ॥
भविष्यन्ति न सन्देह तस्मिन्देशे नराधिपा ।
मधुरायां जातवंशाख्य' वणिक् शूर्रो नृपो तर ॥
सोऽपि पूजितमूर्तिस्तु मागधाना नृपा भवेत् ।
तस्याप्यनुजा भकारास्य प्राच्या दिशि समाश्रुत' ॥
तस्यापि सुत' पकाराख्य प्राग्देशेष्वेव जायत ।
क्षत्रिय अग्रणी प्रोक्त बालप्रभानुशासिप ॥
दश वर्षाणि सप्त च व धनस्थमधिष्ठित ।
गोपाख्येन नृपतिना तदा मुक्तोऽसौ भगवाह्वये ॥
पश्चाद्देशसमायात अस्माराख्या महानृप ।
प्राचिं दिशिपर्यं त गङ्गातीरमतिष्ठत ॥
शूद्रवर्णो महाराजा महाप्रभो यो महाबल ।
सा त नीर समाश्रम्य तिष्ठते च मगन्तत ॥

पूर्वे गौडजने स्यात् नी शान्ति वि जन ।
समाक्रम्य राजासौ निघ्न च महाबल ॥
[illegible]
राजा मारुदग्रास्तत ग च न च प्रव्राजन ॥
शूद्रवर्ण नृप. स्यात पुरैव निवर्तयम् ।
गङ्गातीरपर्यन्त नगरे न दम्भगाह्वये ॥
मागधानां तदा राज्य स्थापयामास त शिशुम् ।
काशिन पद प्राप्य वाराणस्यमत पुरे ॥
प्रविशेच्छूद्रवर्णस्तु महीपालो महाबल ।
महारोगेण दु खार्त अभिषेचे स त तदा ॥
अभिषिच्य तदा राज्य प्रहारय बालदारकम् ।
महारोगाभिभूतस्तु भूमावावर्त वै तदा ॥
ततार्त नि श्वस्य यत्नेन भिन्नदेहोऽपि तीर्यत
तिर्यग्भ्ये वर मासा अष्ट सप्त च ते तदा ॥
ततोऽसौ मुक्तजन्मान देवेभ्यो मुपपद्यते ।
त्रिविधां देवसम्पत्ति विंशजन्मानि व तदा ॥
ततोऽनुपूर्वेण धर्मात्मा पलोर बाधिमानुयात् ।
तेनैवापार्जित कर्म पूर्वजन्मेषु ज मनि ॥
प्रत्येकबुद्धा महात्मा वै वस्तै रामभिक्षुादित ।
उपानह नामयामास हन्यश्वरथहेतुना ॥
भोज । न तदा तस्य तस्मा त्वत्र प्रयत्नवी ।
तेन कर्मविपाकेन नेवराजा अभवतु ॥
भविता देवलोकेऽस्मि विंशत्कोऽस्यास्तु जन्मत ।
भुविमायात राजासौ भविता इह ज मनि ॥
परैरुपार्जित राज्य अनुभोक्ता भविष्यति ।
तस्यापि च सुतो राजा वाराणस्यां तु प्रतिष्ठित ॥

समन्ताद्रूतविभ्रस्तविद्रुतराज्यो भविष्यति ।
द्विजकान्तमभूयिष्ठ तद्रू राज्य रिपुभिस्तदा ॥
प्रमादी कामचारी च स राजा गहाचेष्टि ।
अपश्चिमे तु काले वै पश्चाच्छत्रुहतो मृत ॥
मागधो नृपतिस्तेषा अन्यो यावरोधिन' ।
सोमाख्ये नृपते वृत्ते प्रागदेशे सैम तत ॥
गङ्गातीरपर्य त वाराणस्यामत' परम् ।
भविष्यति तदा राजा पकाराख्य क्षत्रियस्तदा ॥
योऽसौ शूद्रवर्णेन अकाराख्येन पूजित' ।
नगरे नन्दसमाख्याते गङ्गातीरे तु समाश्रिते ॥
भविता क्षत्रियो राजा पूर्वकर्मैस्तु चोदित ।
तेनैव कारितं कर्म कृत चाप्यनुमोदितम् ॥
अतिक्रान्ते तदा काले कनकाह्वे शास्तुसम्भवे ।
वाराणस्यां महानगर्यां श्रेष्ठिरासी महाधन ॥
वणिज स सुतो बाल बालिशैस्तु समावृत ।
पांसुक्रीडनमर्थाय रथ्यायां प्रतिपद्यते ॥
स्वगृहे स्तूपवर दृष्ट्वा पितामात्राभिपूजितम् ।
तदेव मनसा वर्तं स्तूपं कृत्वा तु पांसुना ॥
पूजां च कारयामास निर्माल्यकुसुमैस्तदा ।
मन्त्वागाग च कृत्य तद्र व ाद्रगतिस्मृति' ॥
क्रीडते बालस्तत्र शिशुभि परिवारित ।
जिने कनकशाक्यस्य शासना तेन क ॥
वीतदोपस्तु युक्तात्मा ।ाधुकमुक्तभी ।
तदासौ वीतदोपस्त पिण्डपानमहिम्ना ॥
प्रविशते च तदा नगरी वाराणस्यां शुभाभनाम् ।
वीतरागस्तदादेश गत ते बालिशा भुवि ॥

यत्र ते शैशव सर्वे समन्तात् परिवारिता ।
एहि भिक्षु इहागच्छ व द ह व शास्तुचैत्यकम् ॥
अस्माभि' कारितं यत्नात् न त्व पश्यसि शोभनम् ।
तत श्रेष्ठिसुतो बाल गृहीत्वा तृणवर्तितम् ॥
क्रीडया बन्धयामास वीतराग महार्द्धिकम् ।
समन्वाहरति तत्रासौ वीतरागो महर्द्धिक' ॥
पश्यते भुवि तत्रस्थ चैत्य कारितक हि तै' ।
बालिश मूर्ध्नि मासज्य पत्र वोच महात्मधीः ॥
मुञ्च दारक गच्छामा यत्र त्व कारितं कृति' ।
आगता च तत सर्वे यत्र धातुधर भुवि ॥
वन्दित्वा वीतरागा महात्मानो शिशुभिर्गतचासमै' ।
पुनरेव प्रस्थितो वीरः पिण्डकार्थं यथेप्सतः ॥
तत' श्रेष्ठिसुतो बाल' गृहीत्वा वीतरागतिकम् ।
स्वगृह नीतवां ह्यासीद्ध भोजनार्थं च कारयेत् ॥
तत श्रेष्ठिमुख्यास्यो दृष्ट्वा त बालिशम् ।
गृहीत्वा चीवरा ते तु वीतराग महर्द्धिकम् ॥
भीतो हृष्टरोमश्च गृह मे आगतोऽग्रज' ।
पादयोर्निपतित क्षिप्र मुञ्चापयति बालकम् ॥
गृहीत्वा तु सुत तस्य क्षमापयामास यत्नत' ।
पात्र त गृहीत्वा वै जिने अग्रजिने हिते ॥
पूरयामास त पात्र शालिव्यञ्जनभक्ष्यकैः ।
सुत चामन्त्रयामास गृह्य मन्त्र प्रयच्छ भो ॥
ततो बालोऽथ सम्प्रज्ञो हस्तौ प्रक्षाल्य यत्नतः ।
गृहीत्वा पात्रपूर तु वीतरागाय नामयेत् ॥
नामयित्वा तु त क्षिप्र पादयोर्निपतितो भुवि ।
वीतरागो गृहीत्वा तु भुक्तवाम् ॥

वीतरागो तदा ह्यागीन् मुग्रसंस्पर्श च लब्धवान् ।
अपरस्तत्र बालो वै मात्सर्याविष्टमानस ॥
नेवल रोपनिन्न वा ।गगा परेऽहनि ।
प्रभूत खाद्यभोज्य च गृहीत्वा त प्रयच्छत ॥
यन्नास्ति कुशल किञ्चित् त्वयि दत्वा तु पिण्डकम् ।
अनेन श्रेष्ठिसुतस्याह भविता ग्राढ्यमो भुवि ॥
ततस्ते तीर्थिका सर्वे द्विजातिवनिता तदा ।
शान्निपत्य तदा सत्र कलह नि दक कृत्वा ॥
बालिशस्त्व न जानासि मुण्डकाना कुतो गति' ।
आत्मना अस्थिता ह्येते परेषां कुत्र निर्वृति' ॥
तस्य नाटकसत्तस्य द्वेषमु पत्र नादशम् ।
नाशयामास एतेषा शास्तारेणोपवर्णिताम् ॥
धर्मसेतु सदा कीर्ति विहारा चैत्यवरा भुवि ।
श्रेष्ठिमुख्यसुतस्यैव आघात नैव कारयेत् ॥
एतेषा मुण्डकाना तु न्दत्वा दान कुता गति ।
कुगतिग्रस्तचित्ताना विघात कारयाम्यहम् ॥
यो सा वाद्यतमो बालो सोमाख्योऽपि नृपो ह्यसौ ।
अनुभूय चिर दु.ख विपाक तस्य नैष्ठिकम् ॥
श्रेष्ठिमुख्यस्य पुत्रोऽसौ भिन्नदेहो दिवि गत' ।
अनुभूय चिर सौख्य दिवौकसानां तदा तदा ॥
च्युतोऽसौ देवलोकेऽस्मिम् ।
तदाजन्मे वन्ध सेत्स्यति सर्वदा ॥
तज्जन्मोपगतो मर्त्य' क्ष्मापति. भविता पुन ।
पुनश्च पतित. कर्मेण तत्र तत्र तदा तदा ॥
भविता ज मलोकेऽस्मि नृपतित्व कारयेद् भुवि ।
निर्माल्यदान यस्तूपे निवेद्य सा बालचापलात् ॥
तेनास्य भोगा क्लिष्टा वै क्लिष्टान्नानस्य तत् फलम् ।
दु'खेन भोगास्तु मात्रास्तु नमरा धीर सो नृप ॥

अस्थैर्या बालरश्च चलचित्ततया च सदा ।
कुर्यात महतीं पूजां शास्तुर्बिम्बे भुवि ॥
तेन कर्मविपाकेन राज्यं भोगं तथा व्रजन् ।
भूत्वा भवति राजा अभूत्वा प्रतिगच्छति ॥
उदीच्यप्रतीच्यम यो सो नृपतित्व कारयेद् भुवि ।
यो सो मुक्तश्रीवन्ध पुनर्मुक्तश्च बालक ॥
तेन कर्मविपाकेन बद्धा मुक्तश्च बालक' ।
पश्चाज मशतानैव बद्धो मुक्तश्च बालकः ॥
अपश्चिमे तु तदा ज म बन्ध छेत्स्यति सर्वेग ।
पञ्चपञ्चाशवर्षस्तु राज्यमप्रतिमोऽपि वा ॥
प्राचीं समुद्रपर्यन्ता राजासो भविता भुवि ।
विन्ध्यकुक्षिनिविष्टास्तु मल्ल कर्केन्द्रासनगाः ॥
सर्वे ते वशवर्तिं स्यात् पकाराख्ये नृपतो भुवि ।
हिमाद्रिकुक्षिसन्निविष्टा तु उत्तरां दिशिमाश्रुताम् ॥
सर्वा जनपदां भुङ्क्ते राजासो क्षत्रियस्तदा ।
पांसुना कृत्वा स्तूप अज्ञानाद् बालभावत' ॥
मागधेषु भवेद् राजा निःसपत्नमकण्टक, ।
सैमामटवीपर्यन्तां प्राचीसमुद्रमाश्रुतः ॥
लाहित्यापरतो धीमां उत्तरे हिमवांस्तथा ।
पश्चात् काशिपुरी रम्यां शृङ्गाख्ये पुर एव वा ॥
अत्रान्तरे महीपाल शास्तुशासनदायक' ।
पञ्चकेसरिनामानो जित्वा नृपतिनो सौ ॥
स्व राज्यमकारयत् ।
सर्वास्तां सिंहजास्तेऽपि ध्वस्तोन्मूलिता तदा ॥
हिमाद्रिकुक्षिप्राच्यां भो दशानूपः तीरमाश्रयेत् ।
सर्वा जनपदां भुङ्क्ते राजासौ क्षत्रियस्तदा ॥

अभिवर्धमानजन्मस्तु भोगास्तस्य च वर्द्धताम् ।
वार्धिक्ये च तदा मोक्ते भोगा निश्चलतां व्रजेत् ॥
अशीतिवर्षाणि जीवेयु सप्त सप्त तथा परम् ।
ततो जीर्णाभिभूतस्तु काल कृत्वा दिवं गत ॥
देवलोकेऽस्मिं चिरसौख्यमनुभूय तथा नृप ।
पुनश्चवति कर्मेण पूर्वसङ्क्लेशितेन तु ॥
तिर्यक्षु न्वसे मासं नागराजमहर्द्धिक ।
ततोऽसौ भिन्नदेहस्तु मानुषेष्वपपद्यते ॥
क्षत्रियो धीमतो जतो वणिग्जीवी विशारद ।
कल्याणमित्रमागम्य भोक्तासौ जिनशासन ॥
साधयेद् विद्याराज्ञीं तारादेविं महर्द्धिकाम् ।
सिद्धम त्रस्त जिनो नागो यथप्रगतिचारण ॥
विद्याधराणां तदा राजा भविता सुगतस्तदा ।
चक्रवर्तिस्तदा ख्यातो नाम्नासौ चित्रकेतव ॥
विद्याधराणां तदा कम ख्यातोऽसौ गतिमास्तथा ।
अशीतिवर्षकोट्यानि वर्षमष्टानि चैतदा ॥
दिव्यमानुष्यमार्गेन भविता चक्रवर्तिन ।
परिवारस्तस्य कन्यानां षष्टिकाब्धा मजायत ॥
ततोऽसौ भिन्नदेहस्तु तारादेव्यानुचादित ।
देवानामधिपतिं गच्छेत् तत्र धर्म च देशयत् ॥
सोऽनुपूर्वण महीपाल क्षिप्र नाभपगागण ।
पकाराख्ये च नृपता उक्तो तदा काले युगाधमे ॥
भिक्षु परस्पर तत्र महाविग्रहमाश्रृताः ।
भृत्यस्तस्य तु सप्ताह राज्यैश्वर्यमकारयेत् ॥
ततोऽनुपूर्वेण सप्ताहाद् वकाराख्यो नृपतिस्तथा ।
सोऽप्यहतविध्वस्त प्रक्रमेत दिशास्तत ॥

पताराज्य नृपतो [illegible] पर ।
सो पि त्रीणि वर्षाणि [illegible] ॥
तस्याप्यनुजो [illegible] भविता [illegible] ।
त्रीणि वर्षाणि [illegible] च भविता राज्यवर्द्धन ॥
अजीर्णितो उभावप्येतो [illegible]सारमर्दितौ ।
कालगतो लोके [illegible] ॥
तेऽनुपेत्रण [illegible] [illegible] नृपाम् ।
तस्याप्यनुजा [illegible] [illegible] मल ॥
भविता सा पि राजा वै त्रीणि वर्षाणि ।
भविताशो नराधिप ॥
तस्यापि [illegible] राजा [illegible] ।
भविता तत्र देशे [illegible] ॥
हस्त्यश्वरथ [illegible] ।
जेता [illegible] ॥
स इमा [illegible] [illegible] ।
शास्त्रवि[illegible] [illegible]था ॥
[illegible] ।
नृपपूर्वा [illegible] ॥
मानी तीक्ष्णो [illegible] मानवी ।
सेनास्य सुमहा [illegible] याति [illegible] युगान्तके ॥
क्षत्रिय अग्रणी प्रोक्त राजा वै सर्ववत्सल ।
जीवेद वर्षशत [illegible] च [illegible] ॥
स्त्रीकृतेनैव दोषेण काल कृत्वा [illegible] गत ।
माऽल्पपूर्णेण [illegible] [illegible] ॥
तत परेण विख्यात [illegible] महीपति ।
सोऽहतत्रे महाराजा भविता धर्मवत्सल ॥

गान्धारां च पुत्र श्रेष्ठ ततान्य त महाज्ञ ।
कारयेत् ता राज्य ते जगश गम ता ॥
विहारां कारयामास गम ताणा । । न ते ।
द्विजमुख्या तथा युक्त ।।रनान गमाति ॥
तेन साहाय्यतो गात क्याद राज्य भम तत ।
अशीतिरेव च वर्षाणि जात्त तत्र नगाविप ॥
भृत्यदर्पेण धर्मा गा तात्र कृत्वा द्विज गत ।
अनुपूर्वेण तथा राज्य दत्तानागारि तारयेत् ॥
ततोऽसौ भ्रातृ र्न ग्रा तग।य भगते ।
परिपूर्य कुशलात् तथा ।।। ते नश्य देश ॥
तस्यैव भृत्या राजा । ।। न गा यगा गत ।
नाम्ना उक्तारत्र गमहाशा भविष्यति ॥
सप्त चैव च वर्षाणि त पौर राज्य द्वा युग ।
सैव घातत सोभ घातश अत गत ॥
पुन पकारवशास्तु राजा भविताथ नाथि ।
तेनासो भृत्यवर्गस्तु घातताऽसो निर त्य ॥
अकल्याणमित्रमागस्य क्रा प्राणिवध तहत ।
भविता सर्वलोकद्रोह। गताणातापत्र ॥
क्षिप्रकारी चपलस्तु मद्यपश्च शठप्रियः ।
मद्यप्रमादात् गम्भ्रत नगामी जयन भ्रात ॥
भिन्नोऽसौ शस्त्रघातैस्तु अरिभिश्च समुत्थितै ।
ततोऽसौ भिन्नदेहस्तु काल कृत्वा अ गत ॥
तस्याप्यन्यतमो भ्राता रकाराद्यो नामत स्मृत. ।
अष्टचत्वारिंशद्दिवसानि राज्यकर्त्ता सदा भुवि ॥
दत्त्वा द्रविण द्विजातिभ्य काल कृयान्न मशय ।
ततः परेण भूपाल स्वाद्याद्यो भविता तदा ॥

स एव शूद्रवर्णैस्तु ~यक्त कुत्सित एव तु ।
अधर्मेभूयिष्ठ दुःशीला विग्रहे च मना रत' ॥
द्वि~ाानगणमा~ना मयना प्रव्रजिनास्तथा ।
स हापयति सर्वो न निग्रहे च सदा रत ॥
तीव्रशासनकर्ता च तस्करो घातकस्तथा ।
निषिद्धा सर्वदुष्टानां पापण्व्रतमाश्रिताम् ॥
विनिर्मुक्ता च ~ाता च राज्य कृत्वा तु वै तदा ।
दशवर्षाणि सप्त च जीवेद् भूपतिस्तत्र वै ॥
कुष्ठदुःखाभिभूतस्तु काल कृत्वाथ तिर्यत् ।
तिर्यग्भ्या नागराजस्तु महाभागी विशारद ॥
मूत्तिमा परमबीभत्सी स्फुटाटापी च वै तदा ।
अनुभूय चिर दुःख धर्मतस्तस्य नैष्ठिकम् ॥
एवम्प्रकारा' कथिता भूपाला लोकवर्द्धना ।
विदिता सर्वलोकेऽस्मि प्रा~या च स्थितदेहिनी ॥
पकाराख्यस्य नृपतो वशाद् वशजोऽपर' ।
क्षत्रिय शगतिका त त्रिसमुद्राधिपतिस्तदा ॥
भविता प्राच्यदेशेऽस्मिं महासे यो महाबल ।
शास्तुधातुधरैर्दिव्यैर्विहारावसथमन्दिरैः ॥
उद्यानविविधैर्वाप्यै कूपमण्डपसङ्क्रमै ।
सत्रागारतथानित्य शोभापयति मेदिनीम् ॥
भक्तोऽसौ जिनवरां श्रेष्ठां उत्तम यानमाश्रितः ।
शास्यप्रव्रजितेनैव स तदा निष्ठितो ह्यसौ ॥
वर्जयेद् दक्षिणां सर्वा दक्षिणां चैव प्रभावयेत् ।
नाम्ना फकारविख्यात' स्मृतिमांश्चैव विशारदः ॥
राज्य कृत्वा तु भूपाल वर्षाण्येकविंशति ।
ततोऽसौ विषूचिकाभिश्च काल कृत्वा दिविं गतः ॥

सोऽनुपूर्वेण मेधावी द्विज ऽग्निपरायण ।
तस्यैव शेषत्रशास्तु पराधीनायतनवृत्ता ॥
तत' परेण भूपाला गोपाला दासजीविन ।
भविष्यति न स देहो द्विजातिकृपणा जना ॥
अधर्मिष्ठ तदा काले निर्नष्टे शास्तुशासने ।
मन्त्रवादेन सत्त्वानां कुशलार्थां नियोजयेत् ॥
कुमारेण तु ये प्रोक्ता मन्त्रा भागवर्द्धना ।
साधनीया तदा काले राज्यैश्वर्येण हेतुना ॥
न साध्या उत्तमा सिद्धि तस्मि देशे तु वै तदा ।
धर्मचक्रे तथा रम्ये महाबोधिवने तथा ॥
यत्रासौ भगवां शान्ति निरोपधि च प्रविष्टवां ।
तत्र साध्यौ इमौ मन्त्रौ तारा भृकुटी च देवता ॥
समुद्रकूले तथा नित्य विस्फूर्ज्या सरितावरे ।
गङ्गातीरे तु सर्वत्र साधनीयाब्जसम्भवा ॥
योऽसौ बोधिसत्त्वस्तु चन्द्रनामाथ विश्रुत ।
स वै तारमिति प्रोक्ता विगाराज्ञी महार्द्धका ॥
स्त्रीरूपधारिणी भूत्वा देवी विनेरु' सर्वतो जगत' ।
सत्त्वानां हितकाम्यार्थं करुणार्द्रेण चेतसा ॥
सहां च लोकधातुस्थां तैम्भ्याख्यमिति वर्तते ।
महर्द्धिको बोधिसत्त्वस्तु दशभूम्यानन्तरप्रभु ॥
विनेय' सर्वसत्त्वानां तारा देवी तु कीर्त्यते ।
अयत्नसिद्धिमेवास्य रक्षावरणगुप्तये ॥
यत्नेन साध्यते देवी भोगैश्वर्यविवर्द्धना ।
बोधिसम्भारहेतु च ॥
अनुबद्धा तदा देवी करुणाविष्टा हि देहिनाम् ।
मन्त्ररूपेण सत्त्वानां बोधिसम्भारकारणा ॥

सर्वेषां तत्रिपुरूपार्थं पूर्वोयां दिशिमाश्रितः ।
महद्भा(?) पुन [illegible] पुन ॥
भ्रमते वसुमतीं कृत्स्नां चत्वारो दिशि पर्ययाम् ।
पूर्वेण तत' सिद्धि' वाराणस्या परेण वा ॥
सक्षेत्रस्तस्य देव्या तु पूर्वदेश प्रकीर्तित' ।
सिद्ध्यते यक्षराट् तत्र जम्भलस्तु महाद्युति ॥
भोगकामे तदा सत्त्वे तस्मि काले युगाधमे ।
यक्षराट् ताराद्देव्या तु मा पेतौ पुण्यकामत' ॥
क्रोधनास्तु तथा मन्त्रा साध्यतां दक्षिणापथे ।
म्लेच्छतस्करद्वीपेषु अम्भाधेर्षे य एव वा ॥
सिध्यते च तदा तारा यक्षराट् चैव महाबल' ।
हरिकेले कर्मरङ्गे च कामरूप कलशाह्वये ॥
विविधा दूतिगणा, सर्वे यक्षिण्यश्च महर्द्धिकाः ।
मञ्जुघोषेण ये गीता मन्त्रा भोगहेतव' ॥
तत्र देशे यथा सिद्धि नान्यस्थानेषु तथा भवेत् ।
पूर्वे दिशि विदिक्षुश्च मन्त्रा विविधहेतव' ॥
कथितास्तु तदा काले साधनीयास्तु देहिभिः ।
मध्यदेशे तथा मन्त्री भूपाला विविधास्तथा ॥
विस्तरां सत्त्वदोषल्या अल्पबुद्धिं निबोधताम् ।
सक्षेपा नृपतिमुख्याना सङ्ख्या तेषा निगद्यते ॥
मकाराद्यो नकाराद्य' पकाराद्यश्च कीर्त्यते ।
दकाराद्यश्च इकाराद्य राकाराद्य अकाराद्य ॥
ग्रहाख्यश्च कीर्त्याख्य हकाराद्यश्च घुष्यते ।
शकाराद्यश्च भवेत् तदा ॥
जकाराद्यो बकाराद्यो लकाराद्य' सोमचिह्नितः ।
हकाराद्यश्चैव प्रख्यातः अकाराद्य पुनस्तथा ॥

सकारो लकारान्त स्यात्यया लोकविद्विषः ।
सकाराद्यो मकारान्त लोकाना प्रभविष्णव ॥
क्रमतः क्षत्रिय वि॰ ब्राह्मणाश्च वैश्यवत्तय ।
अधर्मकर्मा भूयिष्ठा विद्विष्टा स्त्रीषु लोलुपा ॥
प्रभूतपरिवारा महीपालास्तस्मिन् काले युगाधमे ।
भविष्यन्ति न सन्देह म गदेश नराधिपा ॥
विंशद् वर्षाणि शत चैव आयुषा युगाधमे ।
मनुष्याणां तदा काले दीर्घमायुरिति कीर्त्यते ॥
तेषां मध्योत्कृष्टाना अन्तरा उच्चनीचता ।
अल्पायुषो नृपतय गर्भे कथिता तु तदा युगे ॥
नदीगङ्गा तथा तीरे हिमाद्रे र नितम्बयो ।
कामरूपे तथा देशे भविष्यन्ति तथा नृपा ॥
आद्ये मध्ये तथा ते च भङ्गदेशेषु कथ्यते ।
आद्य हृत्सुधानश्च कर्मराजा स कीर्त्तित ॥
अन्येऽङ्गपति तन्द्व च शुभनिर्भूतिरेव च ।
सदहो भवदश्च कामरूपे अजातय ॥
सुभूमृगकुमारान्ता वैशाल्या नकारयो ।
तत्रासौ मुनिर्जात कपिलाह्वे पुरोत्तमे ॥
शुद्धान्ता शाक्यजा प्रोक्ता नृपा आदित्यवंशसम्भवा ।
शुद्धोदनान्तविख्याता शास्त्र शाक्यवर्द्धनाम् ॥
अल्पवीर्यास्तु मन्त्रा वै कथिता लोकपुङ्गवै ।
जिनप्रोक्तास्तु ये मन्त्रा सर्वेचेटगणास्तथा ॥
तथा विविधा दूतिगणा सर्वे वज्राब्जकुलयोरपि ।
साध्यमानस्तु सिध्यन्ते मन्त्रतन्त्रार्थकोविदैः ॥
सर्वे ते लौकिका मन्त्रा सिध्यन्तेऽत्र मध्यतः ।
विशेषतो मध्यदेशस्था साधनीया जिनभाषिता ॥

विविधाकारचिह्नैस्तु विविधाकारकारणैः ।
त्रिविधप्रयोगप्रयुक्तास्तु त्रिविधा सिद्धिर्देहिनाम् ॥
मध्यदेशे तथा मन्त्रा साध्या वै भोगवर्धनाः ।
रक्षाहेतुपरित्राण वश्याकर्षणदेहिनाम् ॥
अतीतानागता प्रोक्ता मध्यदेश नराधिपाः ।
विविधाकाराचिह्नैस्तु विविधायुष्यगोत्रत ॥
सर्वे नरपतय प्रोक्ता उत्तमाधमम यमाः ।
त्रिप्रकारा तथा सिद्धिः त्रिधा कालेषु योजयेत् ॥
त्रिविधास्तु तथा मन्त्रा॰ कथिता मुनिवर्गैस्तथा ।
अनन्ता नृपतयः प्रोक्ता मध्यदेशेऽथ पश्चिमे ॥
उत्तरापरपूर्वैस्तु विदिक्षु सर्वतस्तथा ।
द्वीपेषु बहि॰ सर्वेषु चतुर्धा परिचिह्नितैः ॥
अनन्ता महीपतयः प्रोक्ता अनन्ता मन्त्रसाधनाः ।
अनन्ता दिशमाश्रित्य अनन्ता मन्त्रसिद्धयः ॥
निग्रहानुग्रहार्थाय शासनेऽन्तर्हिते मुनौ ।
मन्त्रा नृपतिषु काले वै मञ्जुघोषेण भाषिता ॥
क्रीडारक्षविकुर्वार्थे कालचर्या तु कथ्यते ।
मन्त्रमाहात्म्यसत्त्वानां गतियोनिनृपाह्वये ॥
देशकालसमाख्यात मन्त्रसाधनालिप्सुनाम् ।
प्रसङ्गा नृपतयः कथिता शासना तर्धिते पथे ॥
मन्त्राणां गुणमाहात्म्य फलमन्ते च बोधितः ।
कथिता द्वे परे याने नृपा पूर्वनिबोधिताः ॥
प्रतिष्ठितास्तु न सन्देहः तस्मिं काल युगाधमे ।
कथिता नृपतय सर्वे ये तु दिशमाश्रुताः ॥
प्रव्रज्या ध्रुवमास्थाय शाक्यप्रवचने तदा ।
शासनार्थ करिष्यन्ति मन्त्रवादसदारता ॥

अस्तं गते मुनिवरे लोकैकाग्रसुचक्षुषे ।
तेषां कुमार! वक्ष्यामि शृणुष्वैकमनास्तदा ॥

युगान्त चष्ट लोके शास्तुप्रवचने भुवि ।
भविष्यन्ति न सन्देहा यतयो राज्यवृत्तिन' ॥

तद्यथा भातृचीनाख्य कुसुभागाख्यश्च विश्रुतः ।
मकाराख्ये कुकाराख्य अत्यन्तो धर्मवत्सल ॥

नागाह्वश्च समाख्यातो रत्नमन्मभवनामन' ।
गकाराख्य कुमाराख्य' वकाराख्योऽर्थचिन्तकः ॥

अकाराख्यो महात्मासो शास्तुशासनदु र ।
गुणसम्पतो मतिमाम् लकाराख्य. प्रकीर्तित ॥

रकाराद्यो नकाराद्य' प्रकीर्तित. ।
बुद्धपक्षस्य नृपतौ शास्तुशासनदीपक ॥

अकाराख्यो यति ख्यातो द्विज प्रव्रजितस्तथा ।
साकेतपुरवास्तव्य आयुपाशीतिकस्तथा ॥

अकाराद्यस्तथा भिक्षु' रागी सौ दाक्षिणां दिशि ।
षष्टिवर्षायुषो धीमान् काञ्च्याख्य' पुरवासिन ॥

थकाराद्यो यतिश्चैव विख्यातो दक्षिणां दिशि ।
परप्रवादिनिषेद्धा च मन्त्रसिद्धिस्तथा यति ॥

अपर' प्रव्राजित श्रेष्ठ' सैंह्रिरापुरवास्तव्यी ।
अनार्यो आर्यसञ्ज्ञी च सिंहलद्वीपवासिन ॥

परप्रवादिनिषेद्धासो ती' र्यानामतदूषक ।
भविष्यन्ति युगान्ते वै तस्मिं कालेऽथ भैरवे ॥

वकाराद्यो यति' प्रोक्ता लकाराद्यश्च कीर्तित ।
रकाराद्यो विकाराद्य. भिक्षु' प्रव्रजितस्तथा ॥

भविष्यति न स देह शास्तुशासनतत्पर ।
बालार्कौ नृपतो ख्याते मकाराद्यो यतिस्तथा ॥

विहारारामचैत्यांश्च वाप्यकूपाश्च सर्वदा।
शास्तुबिम्बा तथा चित्रा सेतु सङ्क्रमाश्च वै ॥
भविष्यन्ति न सन्देह शास्तुभिक्षा वैग स्मृत ।
ततः परेण मकाराग्र. ककाराद्यश्च कीर्तितः ॥
नकाराद्य सुदत्तश्च सुषेण सेनकीर्तितः ।
दत्तको दिनकश्चैव परसिद्धा तद्रूपक ॥
वणिक्पूर्वी वैश्यपूर्वा च उभौ दीनार्थचिन्तकौ ।
चकाराद्यो यति ख्यात रकाराद्यमत परे ॥
भकाराद्यः प्रथितश्राद्ध शास्तुबिम्बार्थकारक. ।
मकाराद्यो मातमान् जातो यति श्राद्धस्तथैव च ॥
विविधा यतय प्रोक्ता अनन्ताश्च भविता तदा ।
सर्वे ते यतयः ख्याता शास्तुशासनदीपका ॥
निर्निष्ट च निरालोके शासनेऽस्मिं तदा भुवि ।
करिष्यति न सन्देहः शास्तुबिम्बां मनोरमाम् ॥
सर्वे वै व्याकृता बोधौ अग्रप्राप्ताश्च मे सदा ।
दक्षिणीयास्तथा लोके त्रिभवान्तकरास्तथा ॥
मन्त्रतन्त्राभियोगेन ख्याता कीर्तिकरा. स्मृता' ।
अधुना तु प्रवक्ष्यामि द्विजानां धर्मशीलिनाम् ॥
मन्त्रतन्त्राभियोगेन राज्यवृत्तिमुपाश्रिता ।
भवति सर्वलोकेऽस्मिं तस्मिं काले सुदारुणे ॥
वकाराख्यो द्विज' श्रेष्ठ आढ्यो वेदपारगः ।
सेमां वसुमतीं कृत्स्नां विचेरुत्वाद्कारणात् ॥
त्रिसमुद्रमहापर्यं त परतीर्थानां विग्रहे रत' ।
षडक्षर मन्त्रजापी तु अभिमुख्यो हि वाक्यत ॥
कुमारो गीतवाद्यासीत् सत्त्वानां हितकाम्यया ।
एतस्यै कल्पविमरान्महित बुद्धितन्द्रितः ॥

जय' सुजयश्चैव कीर्त्तिमान् शुभमत पग ।
कुलीनो धार्मिकश्चैव उग्रत' साधु माधव ॥

मधु समधुश्चैव सिद्ध नमस्तथा ।
रघव' शूद्रवर्णस्तु शकजातास्तथापरे ॥

तेऽपि जापिन' सर्वे कुमारस्येह वाक्यत ।
ते चापि साधक सर्वे बुद्धिमन्तो बहुश्रुता ॥

आमुखा मन्त्रिभिस्ते च राज्यवृत्तिसमाश्रिता ।
तस्यापरेण विख्यात विकाराख्यो द्विजस्तथा ॥

परे पुष्पसमाख्याता भवितासौ क्रोधसिद्धक ।
निग्रह नृपतिषु चक्रे दारिद्रात् परिभवाच्च वै ॥

मञ्जुघोष इह प्रोक्त. क्रोधराट् स यमान्तक ।
सत्त्वानामथ दुष्टानां दुर्दान्तदमकोऽथ वै ॥

अहितानिवारणार्थाय हितार्थायापवृंहने ।
अनुग्रहार्थैव सत्त्वानां तनुप्राणापरोधिने ॥

सो हि माणवको मूढ दरिद्र क्रोधलोभित ।
आवर्त्तयामास त क्रोध नृपतेः प्राणोपरोधिन' ॥

तस्यापरेण विख्यात' सकाराख्यो द्विजस्तथा ।
मन्त्रार्थकुशलो युक्तात्मा ॥

प्रभु बहुतर' ख्यातो मन्त्रजापी भवत् तदा ।
साधयामास त मन्त्र वै वश्यार्थ नान्यकारणम् ॥

वशीभूतेषु भूतेषु धनमन्ता भवति तत ।
तत परेण वै ख्यातो द्विजो धर्मार्थचिन्तक' ॥

शकाराख्यो मत अन्ते भवितासौ मालवे जने ।
प्रसन्ने शासने ह्यग्रो मन्त्रजापी हि वै भुवि ॥

वेताडग्रहदुष्टां च ब्रह्मराक्षसराक्षसाम् ।
सर्वपूतनभूतांश्च क्रव्यादां विविधांस्तथा ॥

सर्व त वशिनस्तस्य नृपा स्थावरजङ्गमा ।
सर्वे वे वशिनस्तस्य द्विजाचेद्धस्य त मोहिते ॥

मत परेण विख्यात द्विजा दक्षिणापथ ।
वकाराद्य' समाख्यात शास्तुशासनत पर ॥

विहारारामचैत्येस्तु वास्तुविम्बे मनोरम ।
अलङ्करोति राजा न मेदिना द्विरामुद्रगाम् ॥

तस्यापरेण विख्यातः द्विजश्रेष्ठा महाधन' ।
भकाराद्यस्तथा ख्यातो दक्षिणां दिशिमाश्रितः ॥

मन्त्ररूपी महात्मा वै नियत बोधिपरायणः ।
मध्यदेशे तथा ख्यात सम्पूर्णा नामत द्विज ॥

विनयः सुविनयश्चैव पूर्णा मधुरवासिन' ।
भकाराद्यो धनाध्यक्षो नृपतीना मन्त्रपूजक' ॥

इत्येते द्विजातय' कथिता शास्तुशासनपूजका' ।
भव्यान्त आदिमुख्याश्च विविधायतनगोत्रजा' ॥

नानादे द्विजातीनां पूजका ते परिद्विजाः ।
नानाती श्च गोत्राश्च विविधाचारगोचरा ॥

सम तान्य यतय' प्रोक्ता मानवाश्च बहुश्रुता ।
धर्मराजा स्वय बुद्ध' गवमत्त्वात्थसा मक ॥

सर्वेषां चैव भूताना तुम्बवाना च कीर्तिता ।
चत्वारोऽपि महाराजा सर्वन्त्रेषु कीर्तिताः ॥

विरूढो विरूपाक्षश्च धृतराष्ट्रोऽथ यक्षराट् ।
शक्रश्च अथ देवाना नियतासु प्रकीर्तित ॥

सुजामा देवपुत्रश्च सुनिर्मिता वशवर्तिनः ।
राजा सन्तुषित प्रोक्त कामधात्वीश्वरोऽपर' ॥

शक्राद्य एकनाम्नास्तु कामधात्वीश्वरास्तथा ।
एकाश्रया सदा तेऽपि एकजापा महर्द्धिका ॥

अनन्ताः कथितास्तऽपि नानारूपधरा गुग ।
अतः ऊर्ध्वं समा सर्वे तेऽपि महर्द्धिका ॥
एव सज्ञा सुरश्रेष्ठा आ मज्ञाता प्रकीर्तिता ।
न तेषां प्रभविष्णु स्यात् तुल्यवृत्तिसमाश्रया ॥
अत' अवीचिपर्यन्त न राजा तत्र निग्रत ।
नरकाष्टौ पोडशोत्सिद्धो सपर्यन्ता तऽपि कीर्तिता ॥
अनृपाः कर्मराजान यमराजा प्रोना विभु ।
सुवर्णः पक्षिणां राजा गरुत्मा स महर्द्धिकः॥
किन्नराणां द्रुमो स्यातः भूताना रुद्र उच्यते ।
विद्याधराणां नृपो विद्या चित्रकेतुर्महर्द्धिक• ॥
असुराणां तथा हेतौ वेम चित्रिथात्तम ।
ऋषीणां व्यास इत्युक्तः सिद्धानां च महारथ ॥
नक्षत्राणां मोम निर्दिष्ट• ग्रहाणां भास्करस्तथा ।
मातराणां तथा राजा ईशानमभिकीर्तित' ॥
द्विवशानां प्रतिम प्रोक्तः राशीना क•न्य उच्यते ।
सरितां सागर प्राक्तः मेघाना तु सुपुष्कर ॥
ऐरावतो हस्तीनामश्वानां हरिवरस्तथा ।
तिर्यराजाथ सर्वत्र प्रोक्त परिकीतित ॥
अनन्ता गतय प्रोक्ता राजानश्च अनन्तरा
समन्तात् सर्वतस्तेषु बुद्धो लोके नरोत्तम ॥
उत्तमां कुरुमाद्य प्रभविष्णुस्तेषु न त्रिग्रो ।
दीपेष्वेर परेतेषु पूर्वापरयतस्तथा ॥
जम्बूद्वीपनिवासिस्यां पूर्वाया स नराधिपा ।
अनन्ता च क्रिया प्रोक्ता चतुर्द्वीपा सनराधिपा ॥
सक्षेपा कथिता ह्येते क•• यमानातेविस्तरा ।
प्रभूता भूतपतयो मुख्यां त्रिदेवासुरजन्मिनाम् ॥

अन तल्लोकधातुस्था अन ता गुणविस्तरा ।
अन ता कथिता यत्र कल्पेऽस्मिं भूनिवासिन ॥
कथिता मन्त्रसिद्ध्यर्थे देशकालसमात्ययात् ।
सिद्ध्यन्ते मन्त्रराजानो विविधा दूतगणास्तथा ॥
एप धर्म समासेन कथिता मुनिपुङ्गवैः ।
अधुना कथित ह्येतत् शुद्धावासोपरिस्थितै ॥
मञ्जुश्रियो महावीरः पप्रच्छ लोकनायकम् ।
य एप कथिता कर्म कथ चैन धारयाम्यहम् ॥

पेयाल विस्तरेण कर्तव्य सर्वेपा नृपतीना कर्म स्वक जातकं महापरिनिर्वाणसूत्र मञ्जुश्रियस्य कुमारस्य मुनिश्रेष्ठ ।

अभापत बोधिसत्त्वार्थमन्त्राणां च सविस्तराम् ।
बोधिमार्गार्थबोध्यर्थ धर्मसूत्र इति स्मृत ॥
विसर कल्पम न्त्राणां कर्म आयूपि भूनृणाम् ।
नृपतीनां तथा कालमायुपे परिकीर्तनम् ॥
धर्मसङ्ग्रहण नाम पिटक बोधिपरायणम् ।
मन्त्रतन्त्राभियोगेन कथित बोधिनिम्नगम् ॥
धारयस्त्व सदा प्राज्ञ मन्त्रतन्त्रार्थपूरकम् ॥ इति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतसकान्म
हायानवैपुल्यसूत्रात् पटलविसरात एकपञ्चाश-
राज याकरणपारवत
परिसमाप्त इति ।

अथ चतुःपञ्चाशः पटलविसरः ।

अथ भगवां शाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अयं मञ्जुश्री धर्मपर्याय । अस्मिं स्थाने प्रचरिष्यति । तत्राहं स्वयमेवं वेदितव्य । सर्वबोधिसत्त्वगणपरिवृतः श्रावकसङ्घपुरस्कृत सर्वदेवनागयक्षगरुडगन्धर्वकिन्नरमहोरगसिद्धविद्याधरः मानुषामानुषैः परिवृता विहरेऽहं वेदितव्यः । तथागतोऽत्र रक्षावरणगुप्तये तिष्ठतीति । दशानुशसा मञ्जुश्रीः कुमार वेदितव्य. । यत्र स्थानोऽयं धर्मकोशस्तथागतानां पुस्तकगतो वा लिख्यति वाचयिष्यति धारयिष्यति सत्कृत्य मनसिकृत्य विविधैश्चामरपूर्णच्छत्रध्वजपताकाघण्टाभिर्वाद्यमाल्यविलेपनैर्धूपगन्धैश्च सुगन्धिभिः पूजयिष्यति मानयिष्यति सत्करिष्यति एकाग्रमनसो वा चित्त धत्से । कतमे दश । न चास्य परचक्रभय दुर्भिक्षो वा । न चास्य तत्र महामार्योपद्रव भवति, अमानुषभयो वा । न चास्याग्निभय भवति सर्वप्रत्यर्थिकभया वा । न चास्य तत्रानावृष्टिभय भवति अतिवृष्टिभयो वा । न चास्य तत्र महावातमण्डलीभय भवति सर्वक्रव्यादभयो वा । न चास्य शक्रभय भवति सर्वधूर्त्ततस्करभयो वा । न चास्य मृत्युभयं भवति, यमराजोपनीतभय वा । न चास्यासुरभयं वा भवति, सर्वदेवनागयक्षगन्धर्वासुरभयो वा । न चास्य मन्त्रभय भवति, सर्वगरविषभय वा । न चास्य रोगभयं भवति ज्वरातीसारजीर्णाङ्गप्रत्यङ्गभयो वा । इमे दशानुशसा वेदितव्या, यत्रायं महाकल्पविसरे धर्मकोशस्तथागतानां पुस्तकगता तिष्ठेन, लिखनवाचनपूजनधारणस्वाध्यायाना वा कुर्म ।

गुह्यतमोऽयं धर्मकोशस्तथागताना मन्त्रानुवर्तनतया पुनरेषां सर्वत. आचार्यसमयानुप्रविष्टानाम् । असमयज्ञानां न प्रकाशितव्यः । यत् कारणम् । रहस्यमेतत् । गुह्यवचनमेतत् । सर्वज्ञवचनमेतत् ॥

मा हैव सत्त्वा प्रतिक्षेप्स्यन्ते, अवज्ञस्यन्ति, न पूजयिष्यन्ति, न सत्करिष्यन्ति, महदपुण्य प्रसविष्यन्ते, गुह्यनिवरण सत्त्वोपघातननृपतिसूचन आयुःप्रमाणोपघातापसर्गिकाक्रियां करिष्यन्तीति न परे-

पामारोचयितव्य च । समयरहस्यगुह्यमन्त्रचर्यानुप्रविष्टानां सत्त्वानां तथागतशासनाशिक्षाया सुशिक्षिताना सुव्यवस्थितानां धर्मार्थकोविदा- मायतनधातुसमयानुप्रवेशधर्मस्थितानां सत्यसन्धानां दृढव्रतमन्त्रागतानां सन्त्रचर्यामार्गानुप्रविष्टकारुणिकानामेतेषां सत्त्वानामारोचयितव्यम्, न परेषामिति ॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूतो बोधिसत्त्वोत्थायासनादेकांशमुत्तरासङ्ग कृत्वा, दक्षिण जानुमण्डल पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य, कृतकरतलाञ्जलिपुटो भगवन्तमेतदवोचत् । को नामाय भगवन्! धर्मपर्यायः, कथ चैन धारयाम्यहम् ।

भगवानाह— सर्वबोधिसत्त्वविस्फूर्जनबोधिसत्त्वपिटक इत्यपि धारय । आश्चर्याद्भुतधर्मोपदेशपरिवर्त इत्यपि धारय । सर्वमन्त्रकोशचर्यानुप्रविष्टबोधिसत्त्वानिर्देश इत्यपि धारय । महायानवैपुल्यनिर्देशाद्भुत इत्यपि धारय । आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्प इत्यपि धारय । सर्वधर्मार्थपूरणनिर्देश इत्यपि धारय इति ॥

सर्वलोका समग्रा वै धर्माधर्मविचारकाम् ।
विचेरु' सर्वतो यस्त्व बोधिसत्त्वो महर्द्धिकः ॥

न पश्यसे पर गुह्यमेत धर्मवर वरम् ।
मन्त्रन त्रार्थसूत्राणां गतिदेशनिरत्ययम् ॥

न पश्यसे वर वीर! धर्मबोधिपरायणम् ।
यादृशोऽय गन्त्रसूत्र नेयार्थभूषितम् ॥

विविधाकारमन्त्राग्र्यो मन्त्रतन्त्रानुवर्तनम् ।
न भूत विद्यते कश्चिद्दु य कल्पविसरादिह ॥

महाराज्ञा महाभोगां सम्पदांश्च दिवौकसाम् ।
प्राप्नुयात् पुष्कलां कीर्त्ति दिव्या मानुषिकां तथा ॥

अक्षाणा वर्जयेदष्टां क्षणांश्चैव सम्भावयेत् ।
बुद्धत्व नियतं तस्य त्रिधा जनगतिस्तथा ॥

इद सूत्र धारणात् पुन्य अनुशसा स्यादिमे तथा ।
न चास्य सर्वकाये वै न विष न हुताशनम् ॥

न वेताडा ग्रहा ोर न पूतना मातरा ाहे ये ।
तेन चोरराक्षसा ॥

पिशाचा वास्य हिंस्येयु यस्य मन्त्रगिम पठेत् ।
धारयेद्वापि पूजयद वा न पुन पुन विविधा ॥

वाग्र पूज्य पूज इप्र पजयेद्‌ वा विशरद ।
स इमां लभते मर्त्या मनुशसामिहादिता ॥

आतुरो मुच्यते रोगान दु खितो सुखिनो भवेत् ।
दरिद्रो लभते अर्थान बद्धो मुच्येत व धनात् ॥

पतित' ससारदु खेऽस्मिन गतिं पञ्चकयोजितम् ।
क्षेम शिव च निर्वाण प्राप्नुयादचल पदम् ॥

प्रत्येकबोधिबुद्ध व श्रावकत्व च नैष्ठिकम् ।
इदं सूत्र वाचायित्वा लभते बद्धार्तिताम् ॥

गङ्गासिततासङ्ख्यानामनन्त्य जिनवरास्तथा ।
पूजित्वा लभते पुण्य तत्सर्वमिद सूत्र पठनादिह ॥

यावन्ति केचिल्लोकेऽस्मिन् क्षेत्रकाटिमचि तकाः ।
तावन्तु परमाण्वाख्यां बुद्धानां पूजयेत् सदा ॥

विविधा अन्नपानैश्च ग्लानिप्रत्ययभेषजैः ।
विविधासनशय्यासु दद्यु' सर्वेत सदा ॥

चीवरैर्विविधैश्चापि चूर्णचीवरभूषणे' ।
छत्रोपानहपटैः सुगन्धमाल्यविलेपनै ॥

धूपन विविधैर्वापि दीपैश्चापि सम तत ।
तत् पुण्य प्राप्नुया जन्तुर्धारणाद्‌ वाचनादिदम् ॥

प्रत्येकबुद्धजे लोके श्रावका सुमहर्द्धिकः ।
बोधिसत्त्वा महात्मानो दशभूमिस्थिता परा' ॥

तत्प्रमाणाद्‌ भवेत् सर्वे तेषां पूजां तथैव च ।
तत् पुण्य प्राप्नुया मर्त्ये यस्य पुस्तक गत करे ॥

यावन्ति लोके कथिता लोकधातुसमाश्रिता ।
सर्वसत्त्वा समाख्यातास्ते सर्वे विगतज्वरा ॥
तेषा च पूजा राज्कत्य रा ि ज तु पुन पुन ।
तत् पुण्य प्राप्नुयाद्दीर्घा पूजन्ता धर्मपरमिमम् ॥
न शक्य कल्पकोटीभि रत्न जिनवरै सदा ।
पूजये लोकनाथाना धर्मराज ज्ग वरम् ॥
चिन्तामणि च रत्नार्थंमिम धमवर भवेत् ।
पठनाद् धारणान्मन्त्रा कल्पेऽस्मिन मञ्जुभाणिते ॥
भवेत् कामदुह तस्य महाभोगार्थसम्पद ।
अखिन्नमनसा भूत्वा यो ह्मा साधयेत् भुवि ॥
मन्त्रान् तत्त्वार्थनेयार्थ सफला मुनिभाषिता ।
क्रयाकालसमायोगान् साधयेद् विश्वधरां भुवि ॥
तस्य सर्वदिशा ख्याता सपूर्णा रत्नसम्पद ।
सफला गतिमाहात्म्या वर्णिता साधुवर्णिता ॥
योऽस्मान् कल्पवरा लेक मन्त्र धारये नृप ।
सफला राजसम्पत्ति दीर्घमायुष्यसम्पदाम् ॥
विविधा भोगचर्या वा प्राप्नुया नृपवरोपराम् ।
न चास्य हन्यते शस्त्रैर्न विषै. स्थावरजङ्गमैः ॥
परविग्रकृतैश्चापि मन्त्र वेताडसाधनम् ।
दूषितैर्वसुधालोके परकृत्यपरायणे ॥
न हुताशनभय तस्य ना वैरग्रहापरै. ।
काय न हन्यते तस्य नृपतेर्वा जन्तुनोऽपि वा ॥
य इम सूत्रवराग्र तु धारयेद् वाचयेत् तथा ।
राजा च कृतया मूर्ध्ना सङ्ग्रामे समुपस्थिते ॥
छत्र शिरसि साबेद्य नमस्कुर्यात् पुन पुन. ।
न तस्य दस्यवो हन्युर्नानाशस्त्रसमुद्यताम् ॥

हस्तिस्कन्धसमारूढं कुमाराकारसम्भवम् ।
मयूरासनसुस्तं सङ्ग्रामे अवतारयेत् ॥
दृष्ट्वा त विद्विषं सर्वं निवर्तन्तेऽसुरे परे जना ।
बालरूपं तथा दिव्यकुमारालङ्कारभूषितम् ॥
सौवर्णं राजतं वापि रागत्यभ्रजपूजितम् ।
आरोप्य ध्वजपताकासु सुन्यस्तं सुरामाहितम् ॥
सङ्ग्राम रिपुसङ्कीर्णं नानाशास्त्रसमुद्यतम् ।
युधि प्राप्ते समस्ते वै तस्मिन् कालेऽवतारयेत् ॥
नश्यन्ते दृष्टमात्रे वै मुह्यन्ते वा समन्ततः ।
मानुषामानुषाश्चापि उपाश्चापि सुरेश्वरा ॥
सिद्धविद्याधराश्चापि म तन्त्रसमाश्रिता ।
राक्षसा सत्त्ववन्तोऽपि कम्पूतनामारा ॥
क्रव्यादा विविधाश्चापि यक्षकूष्माण्डपूतना ।
न शक्यन्ते दृष्टमात्रे वै रजमुन्दितमस्थितम् ॥
कुमार विश्वकर्माणमनराकाररूपिणम् ।
मञ्जुघोष महा मा ० भूम्याविपा पानम् ॥
महाराजा भत्रियो ०। । ग्रामा भ्रा ।ामिन ।
श्राद्धो विमतिरा देह ।ि ग । भर्गवलाढ ॥
उत्पाद्य सोगर्ता श्रद्धा र्गणा । ानगाम् ।
प्रक्रमु मधिकामा ने वि या । ।ाणान्ताम् ॥
निर्दिष्टं प्रवचने ह्येता धर्मरातग ।जिन ।
कल्प प्रयोग मन्त्राणा त नयुक्तमभूत ॥
असङ्ख्यैर्जिनवरे पूर्वं भगधातुममाश्ने ॥
कथितं धर्मकोशं तु मानुषा तु भवन्ते ॥
देवासुरे पुरा युद्धे वर्तमाने भयावह ।
तदा पुरो ह्यासीत् हतमे योऽथ त्रिदर्पे ॥

एकाकिनस्तदा सत्त्वा निरुशेत्र महीतले ।
मुनिश्रेष्ठ तदा पृच्छेत् काश्यप त जिनात्तमम् ॥
किं कर्त्तव्यमिति वाक्यमाजहार शचीपति ।
निर्जितोऽसुरैर्घोरैरहमत्र ममाश्रृत ॥
एवमुक्त मघवा शतक्रतुर्न्दिवौकस' ।
प्रणम्य शिरसा मूर्ध्न पादयोर्मुनिवरे तदा ॥
निषसेदु पुरा ह्यासीत् कौशिकोऽथ सहस्रदृक् ।
एवमुक्तो मुनिश्रेष्ठ' काश्यपो ब्राह्मण अभूत् ॥
आजहार तदा वाणिं कलविङ्करुतस्वनाम् ।
पूर्वं जिनवरेर्गीत कुमारो विश्वसम्भव ॥
मञ्जुश्री महात्मासौ दुर्लक्षो लक्षमूर्जित ।
भूतकोटिसमाख्याता गम्भीरार्थदेशिकः ॥
नि'प्रपञ्च निराकार नि स्वभावमनाव्ययम् ।
धर्मादिदेश सर्वेभ्यस्तत् स्मरित्व सुरेश्वर ॥
ततस्ते नु स्मर्ता से स्मृत तत्रागतो तत ।
आगतस्तत्क्षणात् तत्र कुमारा विश्वरूपिण ॥
यत्र सो भगवा तस्थु मघवाशैव सुरेश्वर ।
आगता भाषत म त्रा त्रि द ता जिनवर तदा ॥
प्रणम्य जिनवरा सर्वा काश्यप च महाद्युतिम् ।
इमा म त्रामभाषेत कु ारेन्द्रों मुने तदा ॥
नम' सर्वबुद्धबोधिसत्त्वेभ्योऽप्रतिहतशासनेभ्यः ।

ॐ हन हन सर्वभयान् सान्त्योत्सारय त्रासय मोक्ष्य छिन्द भिन्द ज्वल ज्वल हुँ हुँ फट् फट् स्वाहा ।

समनन्तरभाषितेय मन्त्रा कुमारभूतेन मञ्जुश्रियेण बोधिसत्त्वेन महासत्त्वेन । इय महापृथिवी षड्विकार प्रकम्पिता सशैलसागरपर्यन्ता । सर्वाश्च बुद्धां भगवता क्षेत्रानन्तापर्यन्ता सलोकधातुदिशपर्यन्तां सर्वश्च बुद्धैर्भगवद्भिरधिष्ठितानि च इमानि म त्रपदानि ॥

अथ शक्रो देवानामिन्द्र विगतभयश्च   भा गतकुतप्रास्
उत्फुल्लनयन उत्थायासनाद् भगव । पादयो निपत्य त्रि प्रदक्षिणी कृत्य च मञ्जुश्रिय कुमारभूत भगवन्त वन्दित्वा । म भगवन्त गृह्य मनसीकृत्य च पुरत स्थित्वा सर्वे सुरा प्रादुर्बत सर्वेऽसुरा यत पाताल महासमुद्राः पातालस्फुटा तेनाभिमुखा प्रययु । सर्वे ... विगतशङ्का दृष्ट्वा त सुरेश्वर ज्वलन्तमिव पावक निवर्त्य स्वालय गता अभवत् ॥

अथ शक्रो देवानामिन्द्र स्ता त्रायस्त्रिंशानाम यते स्म । मा भैष्ट मार्षा! मा भैष्ट । बुद्धानुभावेन वयमसुरा निर्जितव तो ग-च्छाम स्वपुरम् । आगच्छन्तु भव त ... परिवारयथ स्व स्व भवनवर गत्वा । स्वाल्य ते ... पुनरेव नि-वर्त्य स्वालय गता ॥

अथ शक्रस्य देवानामिन्द्रस्यैतदभवत् । 'य नह त कुमाररू-पिण ... ध्वजाग्रे स्थापयेय, तदा न ... भय भवेत्' इति ॥

अथ शक्रो देवानामिन्द्र ... नाम गृहीत्वा ... सुधर्मायां ... ध्वजो-च्छ्रितसुविन्यस्त कृत्वा ... ॥

ततस्त ... न च ता ... । च ... अभिमुख वा गन्तुम् । ... गण नया । न चासुरभय स्यात् ॥

एवमिदमपरिमितगुणानुशस मञ्जु ... बुद्धैर्भ गवद्भिर्बोधिसत्त्वैर्महासत्त्वै ... परा । ... अपरिमितानुशसगुण विस्तरमनन्तापर्यन्त पुरादिति । अपरिमाण या पुण्य ... महान रकोपपत्तितिर्यक्प्रेतयमलोकज ... इम धर्मपर्यायमप वदते विकल्पेत वा क्रमात ... वा ... न बुद्धवचनेति

वा वदेयु न मन्त्रा न चौपधयो नापि सत्त्वानां पि तेषां माहात्म्यवि-
स्तरमृद्धिविकुर्वेण वा नापि विकल्पविस्तरगणनार्यभाषितमिति कृत्वा
उत्सृज्य त्यजन्ते अवगच्छा त न अनुवति वा श्रोतुम्, तस्मात्
स्थानादपक्रम ते महान तपामपण्य भविष्यतीत्याह ॥

ये नरा मूढचित्ता वै प्रतिक्षेप्स्यन्ति वरामिमम् ।
धर्म मुनिवरगीत जिनपुत्रेश्च धीमते ॥
तेनका नरक यान्ति सोत्सेध सतिर्यगम् ।
कालसूत्रमथ सञ्जीव क्षुरधारां गृथमृत्तिकाम् ॥
कुणप क्षारनदी प्राह्य क्षुरधारा पुनस्तत' ।
असिपत्रवन घोरमववहहव तथा ॥
अटट लोकविख्यात नरक पापकर्मिणाम् ।
गच्छते जना तत्र ये नरा धर्मदूषका' ॥
अवीचिर्नाम तद् घोर प्रख्यात लोकविश्रुतम् ।
कुत्सितमय' प्राकारविक्षिप्तमावासं पापकर्मिणाम् ॥
पच्यन्ते ते जनास्तास्मिन यो धर्म क्षेपयेदिमम् ।
अवीचिपर्यन्तसर्वां तां गोत्मत्वा समूलजाम् ॥
अनन्तां नरकभूम्यन्ता गतेऽसो विमति' सदा ।
प्रतिक्षिप्ता धर्मगर्भस्त इद सूत्र मविस्तरम् ॥
लोके कुत्सता यान्ति ।
अवीच्यन्ता नरकान यान्त विवशवेजगस्तदा ॥
यो हि समूत्रकल्पाख्य म तन्त्रभूषितम् ।
सिद्धिचित्रगतालम्ब्य भूतकाग्निगनारामम् ॥
शरीर धर्मधात्वर्थमनालम्बनभावनम् ।
विस्तर पटलोत्कृष्ट सकल्प कल्पविस्तरम् ॥
मञ्जुघोषसुविन्यस्त सम्पच्छ्रीमातपूजितम् ।
मूलकल्पमनल्प वै कथित बहुविस्तरम् ॥

शाश्वतोच्छेदम॰या॰तमुभयाथा ववर्जितम् ।
सङ्क्रम क्रमनिर्दिष्ट म नमुर्तसमुन्विनम् ॥
अनिल निलभाव।न शून्य वगुभावितम् ।
पतिक्षेप्ता सदा ग॰ ॰, वा अ वगता वदा ॥
विसक्र वया।र्जत प॰ । ॰ ॰ ।ह।वधेभ।दा ।
रामुदा ।ोग ।भा ।।। । ग॰।भ।॰ ।ो । ॥
भापित म वत वार्थं गनिदेश।िरत्ययम् ।
मूलस्त्व पवित्र वै ग॰ यगग।। । ।म् ॥
पटल सविसर प्रोक्त नोलम।। वशाभनम् ।
नृपतीनां गुणमाहात्म्य कालदेशप्रयोगितम् ॥
सद्धर्म जिनपुत्राणा भूतलेऽथ तृजभिनाम् ।
कथित लोकमुख्यानां मुनिसत्तमत जिने ॥
भापित' कल्पविस्तार श्रीसम्पत्समभिवर्धन ।
समूलो विसरपटलाख्या मन्त्रत वसर्गाचितो ॥
यो हीहिम सूत्रवर मुख्य धर्मकोश जिनोर्जितम् ।
प्रतिक्षेप्तारो भुवि मर्त्या वा अवीचौ नरका तको ॥
महाकल्पाननेकां वै चोपवर्णिताम् ।
यदा काले तु मर्त्या' कदाचित् कहिचिद् भवत् ॥
दरिद्रो व्याधितो मूर्खा जायते म्लेच्छजन्मिन ।
लोके कुत्सता याति कुष्ठव्याधी भवेत् ॥
दुर्गन्धोऽथ बीभत्स व्यङ्गो अ व एव स ।
भीमरूपी महारूपी सदाभ्रम प्रेत व दृश्यते भुवि ॥
कुशलो दीनचित्त व दुःख बुभुक्षितस्तथा ।
कृमिभिर्भक्ष्यमाणस्तु दद्रुकण्डूमपाकुल ॥
अवासी परमबीभत्स असम्भाषो चोपपद्यते ।
कुमति ग्रस्तचित्तस्तु कुमतिर्याति पुन. पुनः ॥

प्रतिन्धेशा च धर्मेरोनरतु जिनानां भानुपूजितम् ।
नरः रामगायामां नरगित्रमनाथराम् ॥
जागत नरा ग गरग शाद गरागाकुल ।
गत्र ात्र गतिगाति कगतिगात जागते ॥
गि ेयािन्त गत तत तत्रापपत्रते ॥ इति ।

अथ मञ्जु ा कुमारभूता ाा गरत्रो महागरत्र उत्थायासना देशांशमुत्तरागङ्ग त्वा ीशिण जानुमण्डलं पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य कृताञ्जलिपुट उत्फुल्लनयन ाििगा गन गर्रािगा शुद्धावासभवनस्तान् देवपुत्रान ेकाश्च भूतसङ्घा सन्निपतिता धर्मश्रवणाय विदित्वैव शाक्यमुनि भगत्र तमेतमाहु —

"आश्चर्य भगत्र ! यावत् परम सुभाषितोऽय धमपर्याय । तद् भगत्र ! भविष्यत्यनागतेऽध्वनि सत्त्वा विषमलोभाभिभूता सत्त्वा पञ्चकषायोद्रिक्तमनसोऽश्राद्धा कुहका खट्टुका कुशीला ते म त्राणां गतिमाहात्म्यपूजित त्राल्देशनियम म त्रचर्याहोमजपनियमत्रल्पविशगं न श्रद्धास्यन्ति । अनुद्वरज्वामिति कृत्वा प्रतिक्षेप्स्यन्ते । क्लिष्टमनसा भूत्रा त्राल कारिष्या त । त दु खां तीव्रां खरां कटुकां त्र दना वेदयिष्य ति । महानरकोपपन्नाश्च ते भविष्यन्ति । तेषां भगत्र ! दुःखितानां सत्त्वाना कथ प्रतिपत्तव्यम् ! महाकारुणिका त्र बुद्धा भगवन्त ॥"

अथ भगत्रा शाक्यमुनिर्मञ्जुश्रिय कुमारभूत मूर्ध्नि परामृश्यामन्त्रयते स्म — "साधु साधु खलु पुनस्त्व मञ्जुश्री ! यस्त्व सर्वसत्त्वानामर्थ हिताय प्रतिपन्न । साधु पुनस्त्व मञ्जुश्री ! यस्त्व तथागतमेतमर्थ प्रश्नसि । तेन हि त्व मञ्जुश्री ! शृणु । साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु । भाषिष्येऽहं ते सर्वसत्त्वानामर्थाय हिताय सुखाय लोकानुकम्पायै देवमनुष्याणां च सर्वम त्रचर्यानुप्रविष्टोऽभिमार्गेऽभियुक्ताः मातुपरमूल्यापाभयलिलिप्सुना मरणकालसमये च स्मर्तव्याऽत्र
ग परमरहस्य कुमार ! त्वदीयमूलकल्पपटलविसर कतम

"नम सर्वतथागतेभ्योऽर्हद्भ्यः सम्यक् सम्बुद्धेभ्य । ॐ कुमारूपिणि विश्वसम्भव आगच्छागच्छ । लहु लहु भ्रू भ्रू हूँ हूँ जिन जित् मञ्जुश्रीय सुश्रिय तारय मां सर्वदुःखेभ्य फट् फट् शमय शमय । मृताद्भवोद्भव पाप मे नाशय स्वाहा ।"

एष मञ्जुश्री' त्वदीय परमहृदय सर्वशान्तिकर सर्वपापक्षय सर्वदुःखप्रमोचनमायुरारोग्यैश्वर्यपरमसौभाग्यराज्यसञ्जननं सर्वविद्याराजसन्तेजनं च समन तरभाषिते शाक्यमुनिना बुद्धन भगवता। इय महापृथिवी सशैलसागरसत्त्वभाजनसन्निचयपर्यन्ता षड्विकार प्रकम्पति भाभूत् । सर्वाश्च गतय प्रेततिर्यग्यमलोकसर्वसत्त्वदु खानि प्रतिप्रस्रब्धानि । अय च विद्याराजा मञ्जुश्रीर्मनासि कर्तव्या । न च तस्मिन् समये सद्धर्मप्रतिक्षेपेण चित्त भवेयु' । न च मारा पापीयांसः अवतारं लप्स्यन्ते । सर्वविघ्नविध्वंसकाश्चापक्रम ते । एव च चित्तमुत्पादयितव्यम् । किं मया शक्य बुद्धाना भगवतां अचिन्त्यबुद्धा बोधि धर्मा चि तयितु वा प्रतिक्षेप्तु वा बुद्धा भगवन्तो ज्ञास्य न्ति ॥

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतसकात्
महायानवैपुल्यसूत्रात् पञ्चाशत्तिम अनुशसाविगर्हणप्रभावपटलविसर
परिसमाप्त इति ।

आर्यमञ्जुश्रियः पटस्याग्रतः यस्योद्दिश्य श्वेतसर्षपाणामष्टशतं जुहोति ; स वशो भवति । स्त्रीवशीकरणे अष्टशतं जुहुयात्, सा वशा भवति । कृष्णचतुर्दश्यां श्वेतपुष्पाणामष्टसहस्रेणार्यमञ्जुश्री उद्दिश्य हन्तव्यः, राजपत्नी वशा भवति । अपतितगोमयेन शिवलिङ्ग कृत्वा तस्याग्रतो गोमयेन त्रिशूलेन श्वेतसर्षपाणां दधिमधुघृताक्तानां सप्ताहुतिं जुहुयात् । दिवसत्रय यस्योद्दिश्य स वशो भवति । कुमारी वश्यार्थं अरक्तपुष्पाणां अष्टसहस्रेणार्यमञ्जुश्रीर्हन्तव्य । सा वशा भवति । मधूच्छिष्टमयीं पुत्तलिकां कृत्वा आत्मन ऊरू स्थाप्य अष्टसहस्र । यस्योद्दिश्य स वशो भवति । पटस्याग्रत शुक्लपुष्पाणां अष्टशतं निवेदयेत् । यमिच्छति स वशो भवति । शङ्खनाभिरोचनातगरुमेकीकृत्य पीषयेत् । अष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा अन्नेन वा पानेन वा यस्य दीयते स वशो भवति । ब्राह्मणीवशीकरणे पटस्याग्रत बिल्वकुसुमानामष्टसहस्र जुहुयात्, सा वशा भवति । भस्माना सप्तजप्तेन यां स्त्रियं चूर्णयति, सा वशा भवति । स्त्रियो पुरुषस्य वाग्रतः स्थित्वाष्टसहस्र जुहुयात्, स वशो भवति । चतुरङ्गुलकाष्ठिकां अष्टसहस्राभिमन्त्रितां तया यमाकर्षति, स वशो भवति । श्वेतपुष्पाणां अष्टशत अष्टसहस्र निवेदयेत् । तत्रैक पुष्प गृह्य स्त्रियं दृष्ट्वा आवर्त्तयेत् । आगच्छति स वशो भवति । क्षीरयावकाहार' पक्षमेकं वल्मीकमृत्तिकामय वा प्रतिकृतिं कृत्वा तत्रोपविष्टस्तावज्जपेद् यावद् वासुकिश्चलित सिद्धो भवति । आत्मद्वादशमस्य भक्तं ददाति । अतीतमनागत प्रत्युत्पन्न कथयति । क्षीरयावकाहार शतसहस्र जपेत् । भोगान् लभति । मासेन भिक्षाहार शुक्लचतुर्दश्यामेकरात्रोपोषित पटस्याग्रतो महतीं पूजां कृत्वा प्रतिमाया पादौ गृह्य तावज्जपेद् यावच्चलिताचलितेवाच्छया भवति । सर्वसिद्धानां राजा भवति । मासाहारमुत्पद्यते । पञ्चवर्षसहस्राणि जीवति । गङ्गानदी मवतीर्य लक्षमेकं जपेत् । पश्चात् तत्रैव पटे वालुकामय चैत्यं कृत्वा मधु क्षीर चेकत कृत्वा जुहुयात् । सर्वनागा आगच्छन्ति । यद् ब्रवीति तत् सर्वं कुर्वन्ति । पर्वतशिखरमारुह्य पट प्रतिष्ठाप्य तैलाक्त

चन्दनकलिकां जुहुयात् । यक्षा आगच्छन्ति । यद् ब्रवीति तत् सर्वं कुर्वन्ति । वन पट प्रतिष्ठाप्य मधुपिप्पली चकत कृत्वाष्टसहस्रं जुहुयात । सर्वविद्याधरा आगच्छन्ति । आज्ञाकरा भवन्ति । एकवृक्षे मर्तान्य समुत्पान्नगर्भचैत्यप्रतिष्ठाप्य लक्षमेक जपेत् । लक्षपरिसमाप्तौ पोषधिकेन रूपकारेणाश्वत्थकाष्ठमय त्रिशूल लक्षणापेतं कृत्वा सपाताभिहूत कृत्वा पौर्णमास्या सुगन्धगन्ध समुपलिप्य यथा विभवत पटस्याग्रत पूजां कृत्वा दक्षिणहस्ते कृत्वा सकलां रात्रिं साधयेत् । यावज्ज्वलतीति । ज्वलित महादेवो भवति । भूताधिपति भवति । दुर्दान्तदमक अप्रतिहत' सर्वसत्त्वेषु । समुद्रमवतीर्य लक्ष जपेत् । सागरप्रभृति यमिच्छति नागराजन त पश्यति । मणिरत्न वा ददाति । तेन गृहीतेन विद्याधरो भवति । सर्वनागविद्याधराणां राजा भवति । पोपधिकेन कर्मकारेण ताम्रघटक कारयेत् । प्रातिहारकपक्षे पूर्णमास्यामुदारां पूजां कृत्वा पटस्याग्रत प्रतिष्ठाप्य तावज्जपेद् यावज्ज्वलितः । तत. तस्मिं हस्त प्रक्षिप्य यमिच्छति तत् सर्वं प्रादुर्भवति । भद्रघटसाधनम् । समुद्रगामिनी नदीमवतीर्य लक्ष जपेत् । यस्यां मृण्मय वालुकामय वा पूर्णमास्या चैत्य कृत्वा, तत्रैव पट प्रतिष्ठाप्य महतीं पूजां कृत्वा स्फटिकमणिमृण्मया वा दक्षिणहस्तेन गृहीत्वा पर्यङ्कोपविष्ट तावज्जपेद् यावज्ज्वलतीति । चिन्तामणिधारी विद्याधरो भवति । सधातुके चैत्ये पट प्रतिष्ठाप्य लक्ष जपेत् । प्रातिहारकपक्षपूर्णमास्या विधिवत पूजां कृत्वा प्रदीपमाला च उदारां कृत्वा दक्षिणहस्तेन ध्वज शुक्लवस्त्रावलम्बित गृह्य तावज्जपेद् यावज्ज्वलति । ध्वजविद्याधरो भवति । सर्वत्राप्रतिहत । प्रातिहारकपक्षे पूर्णमास्यां पटस्याग्रत महतीं पूजा कृत्वा भगवत्या प्रज्ञापारमितापुस्तक सुगन्धगन्धे प्रलिप्य सुगन्धपुष्पमालाभि अर्पयित्वा वामहस्तेन गृह्य पर्यङ्कोपविष्टस्तावज्जपेद् यावज्ज्वलति । विद्याधरराजा भवति । यत्रेच्छति तत्र गच्छति । बोधिसत्त्वचर्याचारी भवति । कुमारीं प्रासादिकां सुस्नातालङ्कृता कृत्वा पटस्याग्रत यथाविभवत पूजां कृत्वा वामहस्तेन गृह्य स्थितस्तावज्जपेद् यावत् तया सह ज्वलति । तयैव सार्धं विद्याधरा भवति । चलिङ्गस्योपरि हस्त दत्त्वा ताव

जपेद् यावत् सत्त्वाया न पश्यन्ति। अदृश्यः सर्वसिद्धानामगम्यः अन्तर्धानिक भवति। त्रयोदश्यां चन्द्रग्रहे सूर्यग्रहे वा हरितालं बोधि वृक्षपत्रान्तरित कृत्वा महेश्वरायतने सधातुके चैत्यै तावज्जपेद् यावद् धूमायति। तिलक कृत्वा अन्तर्हितो भवति। क्षीरयावकाहार' समुद्रतटे वृक्षमूले सहस्र जपेत् त्रिसन्ध्य सप्तरात्रम्। समुद्गानि रत्नानि पश्यति। यथेष्ट गृह्णीयात्। मुद्राहार पर्वतशिखरमारुह्य अष्टसहस्र जपेद् विंशतिरात्रम्। पर्वतगतानि मणिरत्नानि दर्शन भवति। ततो हस्तशिरसि कृत तस्योपरि उपविष्ट अष्टसहस्र जपेत्। एव दिवसानि सप्त। स वशो भवति॥

राजान राजमात्र वा वशीकर्तुकाम' तस्य मधूच्छिष्टकेन प्रतिकृति कृत्वा निर्धूमाङ्गारेषु क्षिपेत् सप्तरात्र स वशो भवति। वस्त्रकामः श्वेतपुष्पाणां अपरिमर्दितानां सकृत् परिजप्य उदके क्षिपेत् सप्तरात्रम्। अष्टसहस्र वस्त्रयुग प्रतिलभेत। गोघृत अष्टसहस्र जप्त्वा स्त्रियामाद द्यात्। विशल्या भवति। नवनीताष्टशतजप्तेनाभ्यक्त अग्नि प्रविशति। न च दह्यते। तेनैव चाभ्यक्तो जल प्रविशति स्तम्भितो भवति। जपमानो यावदुत्साह भिक्ष भक्षयति। आयम प्रदेशमात्र खड्ग कृत्वा सधातुके चैत्ये पट प्रतिष्ठाप्य उदारा पूजां कृत्वा अश्वत्थपत्रै' प्रदक्षिणावर्त्तै' खड्ग प्रतिष्ठाप्य तावज्जपेद् यावज्ज्वलित इति। तेन गृहीत सपरिवारोत्पतति। विद्याधरसहस्रपरिवृत अभेद्य सर्वविद्याधराणां वर्षकोटि जीवति। कृतपुरश्चरण कृष्णाष्टम्या कृष्णचतुर्दश्यां वा पटस्योदारां पूजां कृत्वा सद्धोद्दिष्टकां भिक्ष भोज्य मन शिलायां भूमौ पद्म शतपत्र लेख्य पद्मकर्णिकायां उपविश्य तावज्जपेद् यावद् भूमि भित्वा पद्ममुत्तिष्ठति। पद्मपत्रेषु चापविष्ट' विंशतिविद्याधरा प्रादुर्भवन्ति। तैः परिवृत' उत्पतति। यावन्त मत्वा पश्यति यैश्च दृश्यते तैः सार्धं गच्छति। स च पद्म' अनेकरत्नालङ्कृतो भवति। विमातुरकल्प जीवति। भिन्नदेहे स्वेच्छया उपपति गृह्णाति। पानीये अष्टसहस्राभिमन्त्रितेन शुष्कवृक्ष सिञ्चेत्। पुष्प्यति फलति च। शुष्कनदीप्रतीर्थे जपेद् उदक भवति। नदीप्रतरणे जपेत्। श्रान्तस्य

स्थला भवति । राजान राजमात्र वा वशीकर्तुकामेन पटस्याग्रत. कृष्णाष्टम्यामारभ्य पुष्पाणामष्टसहस्र निवेदयेत् । लवणाहुतिं चाष्ट सहस्र जुहुयात् । नियतं राजा वशी भवति । तामेवाष्टमीमारभ्य गोरोचना त्रिसन्ध्य अष्टशतिकेन जपेद् यावदेवाद्दशी । तेन तिलक कृत्वा य वीक्ष्यति स वशो भवति । यदिच्छे दारकदारिका वशीकर्तुकाम पटस्याग्रत. सिद्धार्थकानां अष्टसहस्र जुहुयात् । तासां पादपांसु गृह्य पुत्तलिकां कृत्वा यस्य नामग्रहण करोति स वशो भवति । मेघाशिना गव्यघृत गृह्य च द्रग्रहे सूर्यग्रहे वा ताम्रभाजने प्रक्षिप्य ताव ज्जपेद् यावत् त्रिविधा सिद्धि । ऊष्मायमाने श्रुतिधरोऽय य शृणोति त गृह्णाति । धूमायमाने रसरसायनम् । ज्वलितेन जातिस्मरो भवति । अर्कपुष्पाणा लक्षं जुहुयात् । दीनारलक्ष ददाति । पटस्याग्रत अर्कपुष्पाणामष्टसहस्र निवेदयेत् । दीनारशत लभते । पटस्याग्रत शालि तन्दुलानां घृताभ्यक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । पञ्च दीनारां लभते । कृतपुरश्चरण' पटस्याग्रत' दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । दीनारशतत्रय लभते । कृष्णतिलानामष्टसहस्र जुहुयात् । दीनारशताधिक लभते ॥

कुलपतिं वशीकर्तुकाम पटस्याग्रत अर्कसमिधानामष्टसहस्र जुहुयात् त्रिसन्ध्य सप्तरात्रम् । कुलपतिर्वशीभवति । लोकपत्य वशीकर्तुकाम' पटस्याग्रत. दूर्वामवालानामष्टसहस्र जुहुयात् सप्तरात्र त्रिसन्ध्यम् । कालपत्य करोति यावज्जीवम् । आर्यसङ्घ वशीकर्तुकामेन अर्कपुष्पाणा पटस्याग्रत अष्टसहस्र निवेदयेत् सप्तरात्रम् । यदर्थं कुर्यात् तमन्विच्छति । सततजपेनार्थं लभते । गुग्गुलुगुलिकाना पटस्याग्रत. अष्टसहस्रं जुहुयात् । सुवर्णसहस्र लभते । पटस्याग्रत कुन्दुरुधूप अष्टसहस्र जुहुयात् सप्तरात्रम् । निधान लभते । पटस्याग्रत अर्ककाष्ठ समिधानां दधिमधुघृताक्तानां त्रिसन्ध्य हस्रं जुहुयात् । दीनार सहस्र लभते । शत्रुवशीकरणे पोपधिक पटस्याग्रत' त्रिसन्ध्य राज सर्षपाणां अष्टसहस्र जुहुयात् सप्ताहम् । सर्वशत्रवो वशा भवन्ति । लाक्षाहुतानां अष्टसहस्र जुहुयात् सप्ताहम् । सर्वजनप्रियो भवति ।

शालितन्दुलानां अष्टसहस्रं जुहुयात् त्रिसन्ध्यं सप्ताहम्। कार्षापणशतं लभति। कृतपुरश्चरण कृष्णाष्टम्यां कृष्णचतुर्दश्यां वा मृतकपुरुष अक्षताङ्गं गृह्य स्नानालङ्कृत कृत्वा सुगन्धपुष्पधूपैरभ्यर्च्य वामपाणिनाग्निमाक्रम्य मन्त्रके आहन्तव्य । तत उत्तिष्ठति। पुरुष लोहमये खड्गे आहन्तव्य । जातरूप सुवर्ण लभति। अथ गच्छति वक्तव्यम्—'छर्दस्व' इति। ततश्चि तामणि निर्गच्छति। त शिरसि कण्ठे वा कृत्वा अन्यत्र वा बद्ध्वा य चिन्तयति त प्रादुर्भवति। शुक्लप्रतिपदमारभ्य अहोरात्रोषित समुद्रगामिनिं नदीं असमात्रमुदकमवतीर्य जातीपुष्पाणां दशसहस्राणि प्रवाहयेत् । दशनाणक लभते, सुवर्णसहस्रं वा। शुक्लप्रतिपदमारभ्य समुद्रगामिन्या नद्या, पद्मानां दशसहस्राणि निवेदयेत् सप्तरात्रम्। निधानसङ्घाटक लभते। कृतपुरश्चरण तामेव नदीमवतीर्य पुष्पाणां दशसहस्राणि प्रवाहयेत् सप्ताहम्। दश ग्रामाण्यालभते। अशोकपुष्पै चणकमात्रा गुटिकां कृत्वा पटस्याग्रत दधिमधुघृताक्ताना त्रिसन्ध्य अष्टसहस्रं जुहुयात् सप्तरात्रम्। यं मृगयति त लभते। अपामार्गसमिधानामेष विधि'। सुवर्णसहस्रं लभते अशोकगुटिकाव्यतिमिश्रै अपामार्गतन्दुलै, पटस्याग्रत व्यक्तानां दशसहस्राणि जुहुयात्। नामग्रहणेन राजकन्य लभति मासमात्रेण। राजान समन्त्रिण वशीकर्तुकाम' पटस्याग्रत' अशोकसमिद्भिरग्नि मज्वाल्य अशोकपुष्पाणामप दधिमधुघृताक्तानां दश सहस्राणि जुहुयात्। स मन्त्री वशमागच्छति। पटस्याग्रत' अग्निं प्रज्वाल्य अपामार्गसमिद्भिः शतपुष्पां दधिमधुघृताक्ता दशसहस्राणि जुहुयात्। स्वगृहे निधान पश्यति। समुद्रगामिन्यां नद्यां कटीमात्रमुदकमवतीर्य दशसहस्राणि निवेदयेत्। ये तां जिघ्रन्ति। नामहस्तेन मुद्रां बध्वा लक्ष जपेत्। तत सिद्धो भवति। मुक्त्वा दृश्यति। सधातुके चैत्ये नदीतटे वा पर्वते वा पटं प्रतिष्ठाप्य पद्मानां लक्ष जुहुयात्। श्रिय पश्यति। एतेनैव विधिना नीलोत्पलानां लक्ष जुहुयात्। विधानां पश्यति। गुग्गुलुगुलिकानां लक्ष जुहुयात्। दीनारलक्ष लभते। सुगन्धपुष्पाणां लक्षं जुहुयात्। वस्त्राणां कोटिं लभते । गुग्गुलुधूपेन अष्टशतिकेन मनोभिक्

षितां च पूरयति । तिलसर्षपाणां पटस्याग्रत प्रतिदिनमष्टसहस्र जुहुयात् दिवसत्रयम् । पञ्चविंशतिदीनारां लभते । अनेनैव विधिना सप्तरात्रं जुहुयात् । दीनारशत लभति । लवणमयीं प्रतिकृतिं छित्वा छित्वा जुहुयात् अष्टसहस्रम् । यमिच्छति स वशो भवति स्त्री वा पुरुषो वा । उभयार्द्र हस्तसर्षपाणां घृताक्ताना अष्टसहस्र जुहुयात् दिवसत्रयम् । सर्वविघ्नोपशमनम् । उदके एकपाद प्रक्षिप्य स्थले एक एव तावज्जपेद् यावदुदकस्थ पाद लघुर्भवति । तत पापा मुक्तो भवति । अर्ककाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य राजिकानामष्टसहस्र जुहुयात् सप्ताहम् । कर्मावरणं क्षीयते । ब्राह्मी गुडूची पिप्पलीचूर्णं समभागानि कृत्वा मधुना सहार्यमञ्जुश्रियस्याग्रत एकविंशतिवारान् परिजप्य लिहेत् सप्ताहम् । मेधावी भवति । द्विसप्तरात्र परममेधावी भवति । द्विमास्योगेन श्रुतिधरो भवति । पटस्याग्रत प्रतिमाया वा अष्टसहस्र जप कृत्वा पश्चात् पिबेत् । एव दिनेदिने मौनी जपेत् । मेधावी भवति । बद्धो रुद्धो वा जपेनैव मुच्यति । चौरां दृष्ट्वा जपेत् । चोरैर्न मुष्यति । तैलमष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा शिर म्रक्षयेत् । सर्वजनप्रियो भवति । भगवतो बुद्धस्याग्रत' ये स्पृशन्ति ते सर्वे वश्या भवन्ति । अनेनैव मन्त्रेण शस्त्राहतस्य पुरुषस्य तैलमष्टसहस्राभिमन्त्रितेन म्रक्षयेद् व्रणा नश्यति । न वेदना भवति । अनेन लोष्ट परिजप्य सप्तवारां जले प्रक्षिपेत् । मकरकच्छपादीनां तुण्डबन्धः कृतो भवति । पूर्णमास्यां त्रिरात्रोषितो नाभिमात्रमुदकमवतीर्य शुक्लपुष्पाणामष्टशत निवेदयेत् । पञ्चदीनारमूल्यं वस्त्रयुग लभते । च द्रग्रहे सधातुके चैत्ये गुञ्जाना श्लक्ष्णचूर्णीकृतानां घृतमधुमिश्रा गुडिकां कारयेत् । सप्ताश्वत्थपत्रान्तरितां हस्तेनावच्छाद्य तावज्जपेद् यावज्ज्वलति । भक्षयेच्छ्रुतिधरा भवति । अनेन सर्वातुराणां कर्माणि कुर्यात् । शूलदाघरक्तस्त्रीमूत्रकृच्छ्रजरगृध्रभिन्यं तैलं परिजप्य निरोगो भवति । शुक्लप्रतिपन्मारभ्य त्रिरात्रोषित अश्वत्थपत्रवृक्षस्याधस्ताद् यूथिकाकलिकानां घृतदधिक्षीराभ्यक्ताना शतसहस्र जुहुयात् । रूपकशत लभते । अथ न सिद्ध्यति कर्मकुर्यात् रूपकशतं लभते पश्यति वा पिशाचज्वरभूतग्रहविनाशक सूत्रेण मोक्षयति ।

नार्या प्रसवमानाया तैलमष्टशत परिजप्य नाभि कटिप्रदेश वा म्रक्षयेत् । विशल्या भवति । कुम्भीरधारण लोष्टशताभिमन्त्रितेन अनन्ता वेतसी ब्राह्मी वचा बृहती- मधुसयुक्ता सधातुके चैत्ये चन्द्रमप श्यता तावज्जपेद् याव मुक्त इति । फरफरायते । भक्षयित्वा श्रुतिधरो भवति । सङ्ग्रामे प्रतिसराष्टशताभिमन्त्रित कृत्वा ग्रन्थि हस्ते बध्वा अहतबलो भवति । अहोरात्रोषितेन भगवतोऽग्रत' साधयितव्य । समुद्रगामिनीं नदीमवतीर्य गत्वा क्षीरयावकाहारेण पक्षमुपोष्य विकसितानां श्वेतपद्मानां उदके निवेदयेत् । निधान पश्यति । पञ्चगव्येन कायशोधन कृत्वा शुक्लप्रतिपदमारभ्य यावत् पूर्णमासीति कृतपुरश्चरण अन्ते त्रिरात्रोषित. कुमारीकर्तितसूत्र गृह्य सधातुके चैत्ये प्रतिमाया वा गृहे दशसहस्राभिमन्त्रितेन हस्ते ब वा अन्तर्धो भवति । सधातुके चैत्ये पटं प्रतिष्ठाप्य पद्मानां त्रिंशत्सहस्राणि जुहुयात् । खदिराङ्गारैरग्निं प्रज्वाल्य स्वरूपेण पश्यति । य मृगयति त लभते । प्रतिपदमारभ्य यावत् पञ्चदशीति । त्रिरात्रोषित सधातुके चैत्ये उदारां पूजा कृत्वा उदुम्बरीभि समिधाभि अग्निं प्रज्वाल्य घृताहुतिं जुहुयात् । ग्राम लभते । समुद्रगामिन्या नदीतीरे स्तूपसहस्रं कारयेत् । प्रतिदिनमेकैकस्य स्तूपस्य गन्धपुष्पधूपादीं दत्वा अष्टसहस्राभिमन्त्रित कारयेत् । यावत् पश्चिम स्तूप ज्वलति । ततो ज्ञातव्यम् भगवां महाबोधिसत्त्वमागच्छति । आगच्छमानस्य पृथिवीप्रकम्प. सुगन्धग धवायवो वान्ति । तावज्जपेद्, यावत् स्वरूपेण तिष्ठति । स य वर याचते त लभते । भगवतोऽग्रत. खदिरपत्रखण्डिकानां अष्टसहस्रं जुहुयात् । प्रतिदिन दीनारमेक लभते । अटवीं गत्वा भिक्षाहार' दधिमधुघृताक्तानां अरण्यगोमयानां विंशतिसहस्राणि जुहुयात् । यावद् वृक्षदेवता सिंहरूप कृत्वा आगच्छति । स च निदान ददाति । न गृहेतव्यम् । स्वयमेवमुपतिष्ठस्वेति । राज्य धन वान्यरत्नानि वा ददाति । नित्य रत्नत्रयोपयोज्य भोग दातव्यम् । अरण्य प्रतिविशित्वा दशसहस्र जपेत् । शतसहस्र जपेत् । पुनरपि शतसहस्र जपेत् । अगरुकाष्ठप्रतिमाग्रतः भगवतः वत्सलण्डकाना मधुघृताक्तानां सप्तसहस्राणि जुहुयात् । कपिला कामधेनुरागच्छति । यदि नागच्छति पुनरपि

वत्सलण्ड विंशतिसहस्राणि जुहुयात् । आगता च सिद्रा भवति । पुरुषसहस्रस्य क्षीरं ददाति । पटस्याग्रत घृतमभ्राक्तानां जातीपुष्पाणां अष्टसहस्र जुहुयात् । षण्मासा दीनारसहस्र लभते पणसहस्रं वा । विकसितपद्मानां दधिमधुघृताक्तानां शतसहस्र जुहुयात् सधातुके चैत्ये बुद्धाभिप्रसन्ना देवता वरदा भवति । आर्यमञ्जुश्रियस्य पूजां कृत्वा गौरसर्षपाणां सप्ताभिमन्त्रिताना सङ्ग्रामे प्रकिरे । शान्तिर्भवति । प्रतिहारकपक्षे शुक्लत्रयोदश्या गन्धपुष्पैः पूजा कृत्वा विकसितानां पद्माना घृताक्ताना अष्टसहस्र जुहुयात् । भस्मं च गृहीत्वात्मन ललाटे तिलक कृत्वा ग्राम नगर प्रविशेत् । सर्वे वशा भवन्ति । कृष्णचतुर्दश्या प्रभृति यावत् पञ्चदशीति एकरात्रोषितेन वृक्षस्याधस्ताच्चतुर्हस्तमात्र मण्डलकमुपलिप्य, गन्धपुष्पधूप दत्वा आर्यमञ्जुश्रियस्य पूजां कृत्वा यक्षाणा बलि दत्वा मानुषास्थि गृहीत्वा त्रिशूल कारयेत् । वामहस्तेन प्रक्षिप्य सप्तरात्रत्रिरात्रोषितेन वा जातीपुष्पाणामष्टसहस्र जुहुयात् । तेन शूल ज्वलति । तत सिद्धो भवति । इच्छया य निर्मिणोति त लभति । दिव्य गृह चन्द्रसूर्यग्रहे सधातुके चैत्ये प्रतिमाया वा गृहे कपिलाया समानवत्साया गोघृतपल गृह्य सौवर्णभाजने स्थाप्य भगवत पूजा कृत्वा चन्द्रमपश्यता दर्शनापरिच्छाद्य तावज्जपेद् यावदूष्मायति । फेनायति । ज्वलति । ऊष्मायमान पीत्वा सर्वसत्त्ववशीकरणम् । फेनायमान पीत्वान्तर्धान भवति । ज्वलमानं पीत्वाकाशेन गच्छति । षण्मासकृतपुरश्चरण गोमूत्रयावकाहारिणा मौनव्रतिना नित्यजापेनायाचित सुवर्णशत लभते । प्रतिहारकपक्षमारभ्य सव सव भगवता आर्यमञ्जुश्रियस्याग्रत पूजा कृत्वा गन्धपुष्पादीनां ददता अष्टाङ्गपोषधसमन्वागतन पूर्ण संवत्सरं सिद्धो भवति । भगवानस्य पट्टबन्ध कराति । आर्यमञ्जुश्रियस्य पूजा कृत्वा प्रतिपदमारभ्य यावत् पौर्णमासी दिन दिनऽधिकपूजा कार्या । भिक्षवश्च भाजयितव्या । सिद्धाऽस्मीति नाह्निस्सरति । घृताहुतीना शतसहस्र जुहयात् । परस्य शान्तिर्भवति । प्रातिहारकपक्षे भगवतो बुद्धस्य पूजा कृत्वा उदारां आर्यमञ्जुश्रियस्य गन्धपुष्पदीपधूपादीन् दत्वा शङ्खपुष्पीपुष्पाणां इङ्गुदतैलाक्ताना शत-

सहस्र जुहुयात् । ग्रामनगरहस्त्यश्वरथग्रामहिपाश्च भवन्ति । सप्तरात्रं क्षीरयावकाहार पोषधिकेन आमलितघ्रतेन पात्र पूरयित्वा शुक्लवर्त्तिना दीप प्रज्वाल्य कुमारकुमारिकाणा दर्शापयन् । तत्रैवाञ्जना ग म्यन्न पश्यति । सर्वोपद्रवेभ्य भय न भवति । नित्यजापिना बोधि वृक्षसमिधाना नवनीताक्तानामष्टसहस्र जुहुयात् । पटस्याग्रत, तथा कु शसस्तरे स्वपेत् । स्वप्ने विशतिसाहस्रिक द्रव्य पश्यति । अर्थभाग रत्नत्रयोपयोज्यम् । पटस्याग्रतः शुक्लप्रतिपदमारभ्य यावत् पौर्णमा सीति । अत्रान्तरे दिने दिनेऽष्टसहस्र जपेत् । गन्धपुष्पधूपादिभि' पूजा कृत्वा अन्ते त्रिरात्रोपितेन मौनव्रत कुर्वता मन्त्र जपता प्रातिचार केभ्यो बलि हस्ते दत्वा महापथ गत्वा भूत क्रूर निवेदयेत् । प्रतीच्छेति वक्तव्य । गौरसर्षपाणा द्रोण गृहीत्वा दश दिशाऽधस्ताच्च क्षिपेत् । एकविंशतिवारानभिमन्त्र्य पर आत्मान प्रकाशयेत् । तथव कृष्णाष्ट म्या गन्धकुटि प्रविश्य भगवतोऽग्रतः सहस्र जपेत् । गन्धपुष्पादिभि र्बलिविधान कृत्वा तत स्वप्ने पश्यति भगवानार्यमञ्जुश्री, । वशाख मासे कृष्णपक्षे पोषधिकेन क्षीरयावकाहार, सधातुके चत्ये गन्धपु ष्पदीपादिभि' पूजा कृत्वा भिक्षवश्च दिने दिने भोजयितव्या । भि क्षव अकालमूलफलशश्चत्वार सलिलपूर्णा' स्थापयितव्या' । सर्वा पधिवीजानि प्रक्षिप्य रात्रौ एकैकमष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा अका कोलीने पुत्रदारदारिका स्थापयेत् । राज्यम् । पटाभ्यन्तरया कृष्णा ष्टम्या भगवत आर्यमञ्जुश्रियस्य च पूजा कृत्वा श्मशानाग्नि प्रज्वा ल्य शतपुष्पाणा अष्टसहस्र जुहुयात् । अन्नपान अक्षय भवति । तमेव भस्म ग्रहाय आत्मन परस्य वा ललाटे पुण्ड्रक कृत्वा सङ्ग्रामेऽवत रेत् सर्व वशा भवन्ति । बन्धनाच्च निगडात् प्रमाच्यन । अग्निगता नाशयति । मालतीपुष्पाणा दधिमधुघ्रताक्ताना शतसहस्र जुहुयात् । षण्मास गास्त्राहार । दीनारसहस्र लभते । शुक्लप्रतिपदमारभ्य नी लोत्पलाना अष्टसहस्र जुहुयात् । यस्य नाम्ना जुहोति स वशो भवति । पञ्चकालकाना त्रिमन्त्र्य अष्टसहस्र यस्य नाम्ना जुहोति स वशो भव ति । प्रातिहार्यकपटस्य पटस्याग्रत' क्षीरयावकाहार त्रिरात्र्यं पञ्चदश्या तावज्जपेद यावद्भगवानागच्छति । दीपशिखा वर्द्धते । पृथिवी

कम्पते । पटं वा प्रज्वलति । सिद्धेति वाद निवर्तति । दीनारसहस्र लभति । विषयपरिभ्रमति । पञ्चमासकृतपुरश्चरणो सधातुके चैत्ये भगवत आर्यमञ्जुश्रियस्याग्रत पञ्चाग्निमध्यन्तरेण दीनाराणा पञ्चसहस्राणि लभति । सधातुके चैत्ये पूजा कृत्वा शतसहस्र जपेत् । रूपकसहस्र प्रतिलभति । सधातुके चैत्ये शतसहस्र जपेत् । सर्वकामप्रदो भवति । सर्वव्याधिषु प्रशमन कर्तुकामेनाष्टशतसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा, कन्याकर्तितसूत्रक बन्धितव्यम् । सौभाग्य प्रतिलभते । व्याधिश्च प्रशमति । समुद्रगामिनीं नदीमवतीर्य कृष्णतिलाना अष्टसहस्र निवेदयेत् । धनधान्य प्रतिलभते । सधातुके चैत्ये शुक्लप्रतिपन्मारभ्य पञ्चदश्यां त्रिरात्रोषितेन उदुम्बरकाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य राजसर्षपाणा दधिमधुघृताक्ताना शतसहस्र जुहुयात् । पञ्चग्रामाणि प्रतिलभते । राजवृक्षसमिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य श्वेततिलाना दधिमधुघृताक्ताना शतसहस्र जुहुयात् । पञ्चदश्या त्रिरात्रोषित यदि ते तिला दिशि विदिश गच्छन्ति । तत सिद्धो भवति । सर्वसत्त्वा वशीकरोति । आर्यमञ्जुश्रियस्याग्रत पूर्व शतसहस्र जपेत् । ततः चन्द्रग्रहे घृतमष्टपलानि दत्वा तावज्जपेद यावत् फेनायति पीत्वा श्रुतिधरो भवति । कुन्दकक शतसहस्र जुहुयात् । अयाचित पुराणमेक लभते । आर्यमञ्जुश्रियस्याग्रत प्रतिदिनमष्टशतं सुगन्धपुष्पाणां निवेदयेत् । श्रीमा भवति । अपामार्गसमिधाना दधिमधुघृताक्ताना प्रतिदिन अष्टसहस्र जुहुयात् । ग्राम लभते । बहुपुत्रिकासमिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य, वचाष्टसहस्र जुहुयात् । तेन भस्मना तिलक कुर्याद् अन्तर्हितो भवति । यदि न भवति त्रिरपि साधयेत् । चन्द्रग्रहे नदीतीर गत्वा बिल्वसमिद्भिरग्नि प्रज्वाल्य बिल्वपुष्पाणा घृताक्ताना शतसहस्र जुहुयात् । यक्षकुमारी आगच्छति । अर्धरात्रे पुनरपि अष्टसहस्र जपित्वा तत एका आगच्छति । या वाचा उच्यते त करोति । निधिस्थाने मन्त्रमष्टसहस्र जपेत् पुष्पधूपगन्धादिभि पूजा कृत्वा तत कृष्णचतुर्दश्यां बलिविधान कृत्वा जपेत् । पिशाचा आगच्छन्ति । तत खात् । निधान उत्तिष्ठति । गृहीत्वात्मना त्रयाणा रत्नाना दातव्यम् । एवं पद्मबन्धमपि कर्म । भगवतोऽग्रत विभीतककाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य तिल-

तण्डुलाना प्रतिदिवस अष्टसहस्र जुहुयात । रण्डा वशा भवति । अमा
त्यवशीकरणा गौरसर्षपा जुहुयात् वशो भवति । राजवशीकरणे स
र्जरस जुहयात् । वशो भवति । पुरुषस्त्रीवशीकरणे घृतमेव जुहुयात् ।
अगस्तिकाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य दीपवर्तीना पटस्याग्रत' दीनारशत ल
भते । क्षीराहारेण पलाशसमिधानां जुहुयात् । प्रतिदिन त्रि कालम् ।
सुवर्णशत लभति । समुद्रगामिनी नदी गत्वा शतशतसहस्र जुहुयात ।
यावद रत्नानि प्रतिलभते ग्रहतव्यम् । रत्नत्रयापयोज्यं भागो
देय । वैशाखपूर्णमास्यामकलां रात्रि जपेत् । आनन्त्यान्मुच्यति ।
बोधिवृक्षमूले भगवत आर्यमञ्जुश्रियस्य पूजा कृत्वा अपामार्गसमि
धाना दधिमधुघृताक्ताना जुहुयात् । आत्मानमुद्दिश्य । सर्वपापैर्मुक्तो
भवति । सप्त सप्त मरिचानि अभिमन्त्र्य अक्काकोलीने भक्षयेत् । पञ्चा
शच्छ्लोकशतानि गृह्णाति । तच्च यावज्जीव धारयति भगवतो बु-
द्धस्याग्रत शतसहस्र जप कृत्वा पन्नगबन्ध करोति । जले वैकङ्कतस
मिधाना दधिमधुघृताक्तानामार्यमञ्जुश्रियस्याग्रत शतसहस्र जुहुयात् ।
अर्धरात्रे पञ्च दीनारशतानि प्रतिलभते अध रत्नत्रयोपयोज्यम् ।
कुमुदानि दिन दिनेऽष्टसहस्र जुहुयात् । विनायकर्मुक्तो भवति । का
र्त्तिकशुक्लपक्षे क्षीरयावकाहार' शाकाहारो वा पापधिक पञ्चदश्यां
त्रिरात्रोषितो वैकङ्कतफलाना घृताक्ताना लक्ष जुहुयात् । रूपकसहस्र
प्रतिलभते । ग्रामस्वामी भवति । अध रत्नत्रयापयोगम् । शुचौ भूप्र
देशे गोचर्ममात्र मण्डलमुपलिप्य तन्मध्ये पद्माकारा वेदि कृत्वा ग
न्धपुष्पधूपविचित्रबलि कृत्वा वैकङ्कतसमिधाना सुगतवितस्तिप्रमाणा
ना लक्ष जुहुयात् । अग्न्याकारा नीलवर्णा अर्चिषो निश्चरन्ति । सा
धक प्रदक्षिणीकृत्य पुनरप्यग्निकुण्डे प्रविशन्ति । एव सिद्धो भव
ति । सर्वसाधनेषु अग्निरवाहितव्यम् । एव सिद्धो भवति । गङ्गा
यामसमात्रमुदकमवतीर्य लक्ष जपेत् यावदाकाशादित्यमण्डल दृश्य
ति । तत' भगवा सिद्धो भवति । यदि न पश्यति न सिध्यति
एकवाराहि गत्वा गन्धपुष्पधूपबलिनिधान कृत्वा सकला रात्रि ज
पेत् । यावदुश्चवशति । ततः सिद्धो भवति । सर्वसाधनेषु सा च

वक्तव्या । रूपकशत मे दिने दिन ददाति । सा व्ययीकर्तव्यम् । अ न्यथा न ददाति । पलाशकाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य अरण्यगोमयानां दधिम धुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । गोशत लभति । मातुलङ्गफलानां अ ष्टसहस्र जुहुयात् पलाशाग्नौ । यावद् गणपतिरागच्छति । स वक्त व्य' — 'मम दिने दिने दीनारमेक देहि' । ददाति । सर्वं व्ययी कर्तव्य । भगवत' पादौ स्पृशति वक्तव्य तत् सिद्धा भवति । अ थवा न ददाति बिल्वफलाना दधिमधुघृताक्ताना सधातुके चैत्ये पट स्याग्रत' एकरात्रोपित' वैकङ्कतसमिधाग्नि प्रज्वाल्य अष्टसहस्र जुहु यात् । अनेन कर्मणा श्रीमां भवति । विषयाधिपतिर्भवति । किङ्किरातपु ष्पाणि दिने दिने अष्टसहस्र जुहुयात् । दिनानि सप्त । अष्टौ पण प्रति लभते । शान्तिक कर्तुकामो लाजाहुतीना अष्टसहस्र जुहुयात् । शान्ति र्भवति । पुष्टिमिच्छता क्षीरवृक्षसमिधानामाग प्रज्वाल्य त्रिसन्ध्य तिल तण्डुलानामष्टसहस्र जुहुयात् । दिवसानि त्रीणि । पुष्टिर्भवति । आम्रका ष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य दूर्वाङ्कुराणा अष्टसहस्र जुहुयात् । विवादे उत्तर वादी भवति । अस्तमिते व्रीहितुषाणा नाम गृहीत्वा वामहस्तेन जुहु यात् । सप्तरात्रं वशो भवति । राजसमिद्भिरग्नि प्रज्वाल्य तिलतण्डु लानां अष्टसहस्र त्रिसन्ध्यं जुहुयात् । दिवसानि त्रीणि अर्थं ददाति । गङ्गायामुसलशब्दरहिते शुचौ प्रदेशे उभयकूलमृत्तिका गृह्य सचतुरश्रां सप्तहस्तां वेदिकां कृत्वा मध्ये सहस्रपत्र पद्म कृत्वा तस्योपरि सुगतवित स्तिप्रमाण पञ्चलोहितक चक्र प्रतिष्ठाप्य मण्डलमध्ये पटस्याग्रत मा धयितव्य' गन्धपुष्पै श्वेतचन्दनैर्श्चर्चयित्वा मन्दारकरक्तपुष्पमालां दत्त्वा ततो गन्धादिभि पूजा कृत्वा घृतप्रदीपमाला सप्त देया चतु र्दिशं चत्वारो घृतकुम्भा प्रज्वालयितव्या । चतुर्दिश चत्वार कल शा' सर्वबीजपूर्णका रत्नानि च प्रक्षिप्य स्थापयितव्या । कुन्दुरु-अ गरुश्रीपिष्टक गुग्गुलु धूपो देय । बलिविधान कृत्वा चतुर्दिश पूर्वो क्तेन दधिभक्तोऽपूपक देयम् । दक्षिणभूतकूर उदकमिश्र देयम् । पश्चि मायां दिशि कुरकुडक्षीरपूर्णक देयम् । उत्तरायां दिशि पायसपूर्णक बलिमुपहरेत् । तत' पलाशसमिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य अपामार्गसमिधानां

सप्ताभिमन्त्रितानां घृतानामष्टसहस्रं जुहुयात् । नाम ग्रहाय । वशो भवति । राजवृक्षसमिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य लवणमयीं प्रतिकृतिं कृत्वा शिरादारभ्य ईकृत्तामाहुतं सप्ताभिमन्त्रितां यावच्चरणाविति नाम ग्रहाय अष्टसहस्रं जुहुयात् । राजा वशो भवति । शुक्लपक्षदशम्यामष्टम्यां वा पोषधिकोऽहोरात्रोषितोऽपतितगोमयं गृह्य गोचर्ममात्रस्थण्डिलमुपलिप्य मधातुके चैत्ये आर्यमञ्जुश्रियस्य रजतमये वा भाजने कपिलाया गो समानवत्सायाः कुमारीमथितं नवनीतं गृह्य कुशपिण्डकोपविष्ट वामहस्तेन भाजनं गृह्य दक्षिणहस्तेनानामिकायामङ्गुल्या आलोडय तावज्जपेद् यावद्धूमायति । तत् पातव्यम् । मेधावी भवति । सकृदुक्तं गृह्णाति । अथ धूमायति वशीकरणम् । अथ ज्वलति अन्तर्धानं भवति । वहुपुत्रिका अष्टसहस्रं जुहुयात् । तेन भस्मना उदककुम्भाश्चत्वार. । समिश्रीकृत्वा कारयितव्या । अष्टशताभिमन्त्रिता नार्चा दक्षिणहस्ते बध्वा यावत् सर्वत्रोत्तरवादी भवति । अपराजितपुष्पाणामष्टसहस्रं जुहुयात् । सङ्ग्रामेऽपराजितो भवति । कुमारीकर्तितसूत्रेण सप्ताभिमन्त्रितेन ग्र थय' कर्तव्या बन्धितव्या । स्थावरजङ्गमा विषा नात्र प्रभवन्ति । दारुणेन सर्पेण दष्टस्य नाम ग्रहाय सप्ताभिमन्त्रितमुदकचूर्णकं पानाय देयम् । मृताऽप्युत्तिष्ठति । तथैव चतुर्दिशाभिमन्त्रितं कृत्वा पानाय देयम् । तक्षकेनापि दष्टो जीवति । स्तनगण्डिकायां सप्ताभिमन्त्रितया मृत्तिकया लेपयेत् । मुच्यति । वेदना न भवति । मार्युपद्रवे नगरमध्ये वा अर्धरात्रौ स्थण्डिलकमुपलिप्य शुक्लबलिं कृत्वा क्षीरवृक्षसमिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य क्षीराहुतिसहस्रं जुहुयात् । मार्युपशमयति । अथ नापशमयति । ततोऽन्यतमस्मिन् दिवसे मध्याह्ने लाया श्लेष्मातकसमिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य सिद्धार्थानामष्टसहस्रं जुहुयात् । सद्यो मारं प्रशमयति । अनेन विधिना कृतेन विषमवन्ध यावन्त' सत्त्वा ते तस्य वशा भवन्ति । कूष्माण्डवशीकरणे कूष्माण्डभगिधानामष्टसहस्रं जुहुयात् । मा(र)मुपशमयति । प्रेतवशीकरणे तिलपिष्टकानामष्टसहस्रं जुहुयात् । प्रेता वश्या भवन्ति । पिशाचवशीकरणे श्मशानचेलकानामष्टसहस्रं जुहुयात् । पिशाचा वशा भवन्ति । यक्षवशीकरणे वन

वृक्षसमिधाना दधिमधुघृताक्तानामष्टसहस्र जुहुयात् । यक्षा वशा भवन्ति । अपस्मारोजेहारवशीकरणे ऊर्णाहुतीनामष्टसहस्र जुहुयात् । वशा भवन्ति । घृताक्तानां गुग्गुलुगुलिकानामष्टसहस्र जुहुयात् । महादेवानुचरा ग्रहा वशा भवन्ति । वीरक्रयक्रीता मनःशिलां गृहीत्वाराजवृक्षसमिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य तावज्जपेद् यावदग्निवर्णा भवति । तत स मानवत्साया गो॰ कपिलाया' कन्यामथितेन नवनीतेन कृत्वा तस्मिन् घृते निर्वापयेत् । एव दधिपूर्णभाजने मधुपूर्ण च । तत अनेनैव रक्षा कृत्वा सम्पुटके स्थाप्य चन्द्रग्रहे त्रिरात्रोपितेन सधातुके चैत्ये आर्यमञ्जुश्रियस्याग्रत' पूजां कृत्वा उत्तरामुखेनाश्वत्थपत्रचतुष्टये स्थाप्य तावज्जपेद् यावदूष्मायति । धूमायति । प्रज्वलति । वशीकरणान्तर्धानमाकाशगमनमिति । एव अञ्जनहरितालरोचना चेति । रोचनया अय विशेष — शुक्लपञ्चदश्यां पद्मपत्रे स्थाप्य आर्यमञ्जुश्रियस्याग्रत करसम्पुटेन गृहीत्वा तावज्जपेद् यावत् त्रिविधा सिद्धिः । एते च कर्मा मूलपटस्याग्रत' कर्तव्यानि । सप्तरात्र पञ्चलोहेन पद्म कृत्वा कुङ्कुमरोचनकर्पूरमुदके पिष्ट्वा पद्म म्रक्षयित्वा तत शुक्लाष्टम्यामुपोषधिकेन त्रि'कालस्नायिना शुचिवस्त्रप्रावृतेन सधातुके चैत्ये आर्यमञ्जुश्रियस्याग्रत' दक्षिणेन हस्तेन गृहीतेन तावज्जपेद् यावत् प्रज्वलति । ततस्तेन गृहीतेन विद्याधरो भवति । दशवर्षसहस्राणि जीवति । एव कटकमकुटशृङ्खला चेति । एव शैलरक्तचन्दन गुग्गुल न धावर्तमल गिरिकर्णिकातुष्प व्रीहिकुष्ठतगरं मधु पिप्पली तुरुष्क चैकत॰ कृत्वा समभागानि कारयेत् । तत कपिलाया' समानवत्साया॰ गो॰ क्षीर गृह्य कन्यामथितेन नवनीतेन साढयित्वा गुलिका कारयेत् । अक्ष तैलेन दीपा दातव्य । तत उपोषधिकेन शुक्लचतुर्दश्यामहोरात्रोपित अश्वत्थपत्रान्तरिता गुलिका कृत्वा आर्यमञ्जुश्रियस्याग्रतस्तावज्जपेद् यावद् धूमायति । सत्त्वार्थां दत्वा आत्मना मुखे प्रक्षिपेत् । अन्तर्हितो भवति । अथ ज्वलति आकाशगामी भवति । अपरो विधि । सधातुके चैत्ये पटस्याग्रत पोषधिकेनोदारां पूजा कृत्वा अर्कसमिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य दधिमधुघृताक्ताना खदिरसमिधानामष्टसहस्र जुहु-

यात् । शुक्लचतुर्दश्यामारभ्य यावत् पञ्चदशीति । सिद्धा एव सिद्धो भवति । पञ्च पापानि च लक्ष जप्तव्यम् । परत कर्माणि भवन्ति । भगवता पूर्वमेव सिद्धा भवा । अथ राजान राजमात्र वा वशीकर्तुकामो भगवत पूजा कृत्वा राजवृक्षसमिधाना इन्दुर्वतकाष्ठानाम् अष्टसहस्र जुहुयात् । चतुर्दशीमारभ्य यावत् पञ्चदशीति । अनेन कर्मणा दुःशीलस्यापि सिद्धिर्भवति । चतुर्वर्ण वशीकर्तुकाम' पायस दधि याज्ञमार्जाय पेयस्मरा चेति जुहुयात् । वश्या भवन्ति । रात्रौ शुचिरष्टशत जपत । सर्वाव धनान्मोचयति । क्रोधमुपशमन पिण्ड कतुपहोमेन वा कन्यावशीकरणे तिला जुहुयात् । वस्त्रकामेन क ल्पेण जुहुयात् । अष्टशतम् सप्तवार कृत्वा अष्टसहस्राभिमन्त्रितां कृत्वा हस्त बध्वा य याचयति त लभत । नित्यजापेन प्रत्यङ्गिरा पवस्तु वादिना अष्टसहस्राभिमन्त्रितन यस्य हस्त व नाति तस्य रक्षा कृता भवति । धनमिच्छ गुग्गुलुगुलिकानामष्टसहस्र जुहुयात् । सप्तरात्रम् कुलपतिकाम गन्धा जुहुयात् सप्तरात्रम् घृताक्तां । ग्राम लभति । पुष्पमष्टशताभिमन्त्रित यस्य ददाति स वशा भवति । कुङ्कुमतगरता लीसपत्र समृणालशतपुष्पश्रीवेष्टसमायुक्त निधिनाभिमन्त्रित राजद्वारे वशग मालभ स्त्रीपुरुषप्रयुक्तवशीकरण युद्धविजयकरणम् । ध्वजमष्ट सहस्रवारा परिजप्य ग धपुष्प धूप नाभिमन्त्रयित्वा सप्त दधिकुण्डेषु अर्घ्य विसजयत् । परसन्य दर्शनान्न न नश्यति । कृष्णतिला पटस्याग्रत अष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा यस्य नाम ग्रहाय भक्षयति स वशो भवति । अष्टसहस्रवशा सर्वबीजानि सर्वाप य सर्वगन्धानि च सुर भिपुष्पाणि पद्म वा सर्वाणि अकालमूलकलशे प्रक्षिप्य, वाधितक्ष अष्टसहस्र जपेत् । स्वय वा स्नापयेत् । अन्य वा स्नापयेत् । सर्वोपद्रवभ्या मुक्ता भ वति । पद्म वा पद्मपत्र वा निर्धूमेषु अङ्गारेषु यस्य नाम्ना जुहोति स वश्या भवति । बिल्वपत्र मधुरयुक्त अष्टसहस्र जुहुयात् । राजपत्नी वा राज महिषी वा वशीकरोति । सर्वसत्त्ववशीकरण प्रियङ्गु जुहुयात् । यस्य नाम ग्रहाय रक्तशालय जुहोति । स वशो भवति । कुमारीवशीकरण कुसुम्भपुष्पां जुहुयात् । पटस्याग्रत क्षीरपायस अष्टसहस्रां जुहुयात् ।

यस्य नाम्ना स वशो भवति । सधातुके चैत्ये पूर्वाभिमुखं पटं प्रतिष्ठाप्य, शुक्लप्रतिपदमारभ्य वेदिः पूर्वोत्तराग्रैर्भिरस्तार्य, बिल्वसमिधाभिरग्निं प्रज्वाल्य, विकसितानां पद्मानां दधिमधुघृताक्तानां त्रिसन्ध्यमष्टसहस्रं जुहुयात् । अगरुतुरुष्क कुन्दुरुक नागपिष्टकेन च धूपो देयः । क्षीरदधिभक्त बलिं दद्यात् । विघ्नानां सर्वभौतिकं बलिं देयाः । ततोऽष्टम्यां प्रभृति विकसितानां श्वेतपद्मानां दधिमधुघृताक्तानां त्रिसन्ध्यमष्टसहस्रं जुहुयात् । महानिधानं विपयं वा लभते । दधिमधुघृताक्तानां पीतपुष्पाणां दिने दिनेऽष्टसहस्रं जुहुयात् । देशं लभति । त्रिरात्रोषित मस्तराहारेण वा होमं कर्तव्यं । पञ्च प्रभृति शतसहस्रैरानन्तर्यकारिणस्यापि सिद्ध्यति । तद्वत् समिधानां दधिमधुघृताक्तानां लक्षं जुहुयात् । सुवर्णकोटिं लभते । प्रातरुत्थाय प्रयतः स्नातो ब्रह्मचार्यग्निं प्रज्वाल्य, नागकेसरप्रियङ्गुराजानं राजमात्रं वा वशीकर्तुकामोऽष्टसहस्रं जुहुयात् । त्रिसन्ध्यम् । त्रिमासाभ्यन्तरेण विशिष्टफलं प्राप्नोति । द्रव्यं प्रभूतं च । गोवत्सलण्डानां शतसहस्रं जुहुयात् । गोशतं लभते । प्रियङ्गुनागकेसरसमिधानां यस्य नाम्ना जुहोति; स वश्यो भवति । खदिरसमिधानां दधिमधुघृताक्तानां पटस्याग्रतोऽष्टसहस्रं त्रिसन्ध्यं जुहुयात् । महानिधानं लभति । तद्दीयमानमक्षयं भवति । समुद्रगामिनां नदीप्रतीर्ये, पद्मानां रक्तचन्दनाक्तानां शतसहस्रं प्रवाहयेत् । पद्मराशितुल्यं निधानं पश्यति । पटस्याग्रतो बिल्वाहुतीनामष्टसहस्रं जुहुयात् त्रिसन्ध्यम् । भोगानुत्पादयति । तिलतण्डुलानेकीकृत्य पटस्याग्रतोऽष्टसहस्रं त्रिसन्ध्यं जुहुयात् सप्तरात्रम् । अक्षयमन्नमुत्पद्यते । नागानां नागपुष्पाणि जुहुयात् । वशा भवन्ति । यक्षाणां पटस्याग्रतो गुग्गुलुगुलिकानामष्टसहस्रं जुहुयात् । त्रिसन्ध्यं सप्तरात्रमशोकसमिद्भिः । यक्षिणी वशा भवति । श्रीवासकं पटस्याग्रतो जुहुयात् । किन्नरा वशा भवन्ति । देवानां वशीकर्तुकामः, मूलपटस्याग्रतोऽगरुसमिधानां घृताक्तानामष्टसहस्रं जुहुयात् त्रिसन्ध्यमेकविंशतिरात्रम् । वशा भवन्ति । पटस्याग्रतः कुन्दुरुकं जुहुयात् । प्रेता वशा भवन्ति । सर्जरसं जुहुयात् । विनायका वशा भवन्ति । पिण्या

कहोमेन सर्वां वशीकरोति। राजानं राजमात्रं वा वशीकर्तुकामः, पटस्याग्रतो राजसर्षपां तैलाक्तामष्टसहस्रं जुहुयात्। सप्तरात्रम्। वशो भवति। यदिच्छति तत् करोति। राजकन्यावश्यार्थे पटस्याग्रतो राजिकां जुहुयात्। पुरोहितं वशीकर्तुकामः पटस्याग्रतः घृतं जुहुयात्। क्षत्रियं वाहुतिभिः। वैश्यवशीकरणे क्षीरं जुहुयात्। शूद्रवशीकरणे कम्बरां जुहुयात्। सर्वस्त्रियो वशीकरणे लवणहोमेन। रण्डा माषहोमेन। सर्वसत्त्वां तिलतैलाक्तं वशीकरोति। सर्वेषाम् ष्टसहस्रिको होमः सप्तरात्रम्। शुचिर्भूत्वा चतुर्भक्तोषितः बिल्वसमिधाभिरग्निं प्रज्वाल्य, बिल्वानां जुहुयात्। शतसहस्रं निधानं पश्यति। विंशतिरात्रं क्षीरयावकाहारेण श्वेतसर्षपाणां लक्षं जुहुयात्। अर्थं लभते। कृतपुरश्चरणं गौरसर्षपाणां घृताक्तानां पटस्याग्रतः रात्रौ दिवसं जुहुयात्। मासेन च सुवर्णस्य वेच्छति। चतुर्भक्तोषितो दशसहस्राणि एतदेव जुहुयात्। अर्थं लभते। सधातुके चत्ये पटं प्रतिष्ठाप्य, पलाशकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य, उत्पलानां लक्षं जुहुयात्। ग्रामं लभति। पटस्याग्रतः गन्धपुष्पधूपं वा क्षीरयावकाहारः पद्मं जुहुयात्। सुवर्णसहस्रं प्रतिलभते। कुमुदानां पटस्याग्रतो लक्षं जुहुयात्। यं मनसा चिन्तयति, तं लभते। पटस्याग्रतो बिल्वानां सहस्रं जुहुयात्। निधानं पश्यति। पटस्याग्रतो दधिमधुघृताक्तानां पद्मानां शतसहस्रं जुहुयात् क्षीरयावकाहारः। सुवर्णसहस्रं प्रतिलभे। त्रिरात्रोपितोऽगरुसमिधानामष्टसहस्रं जुहुयात्। ततः सर्वरात्रं जापो देयः। पटः प्रकम्पते। स्रग्दाम चलनं वा। ततः सिद्धो भवति। यं मनसा चिन्तयति, तं ददाति। महापुरुषवशीकरणे पटस्याग्रतः जातीपुष्पाणि जुहुयात्। विषमार्थं करवीरपुष्पाणां जुहुयात्। कर्णिकारपुष्पाणां जुहुयात्। दीनारशतं लभते। सेनापतिकामः कुन्दपुष्पाणि जुहुयात्। सैनापत्यं लभते। तारावर्त्तपुष्पं जुहुयात्। दीनारसहस्रं लभते। मुचुलिन्दलक्षं जुहुयात्। सुवर्णसहस्रं लभति। श्वेतकरवीरपुष्पहोमेन विपक्षे वद्धो भवति। विषयमपि लभते पटस्याग्रत आधारकोऽग्निमुपसमाधाय प्रतिदिनं वर्द्धमाना पूजा कार्या। गन्धतैलाक्तानां कनकस्य त्रुटिमात्रं सहस्रं जुहुयात्। यावद् भगवां

वरदः । तत' विद्याधरचक्रवर्त्ती भवति । य प्रार्थयति । रजतचूर्ण जुहुयात् । राज्य ददाति । आयस चूर्ण जुहुयात् । दीनारसहस्रं लभति । कुङ्कुमाहुतिं गन्धतैलाक्तां शतसहस्र जुहुयात् । यावत प्रार्थयति, त लभति । सर्वग न्धाहुतीनां लक्षं जुहुयात् । यथाभिप्रेत विषय लभति । कर्पूराहुतीना लक्ष जुहुयात् । दीनारलक्ष लभति । चन्दनसमिधानां ग न्धतैलाक्ताना लक्ष जुहुयात् । दीनारसहस्र लभति । सुवर्णचेलाहुतिलक्ष जुहुयात् । दीनारसहस्र लभति । अगरु समिधाना लक्ष जुहुयात् । श्रुतिधरो भवति । धासकसमिधाना गन्ध तैलाक्तानां लक्ष जुहुयात् । महाव्या ध्युपशमा भवति । निम्बफलानां गन्धतैलाक्ताना लक्ष जुहुयात् सर्वजन्धनान्माचयति । रामानवत्साया गो घृत गृह्य, लक्षाभिमन्त्रित पिबेत् । मेधावी भवति । अर्कपुष्पाणा लक्ष जुहुयात् । सर्वसत्त्ववल्लभो भवति । पुष्पफल सप्ताभिमन्त्रित कृत्वा यस्य दीयते, स वशो भवति । पोपधिक शुक्लपक्षदश्या स धातुके चैत्येऽपतितगोमयेन मण्डलकमुपलिप्य, ग न्धपुष्पघृतप्रदी पाभि॰ पूजा कृत्वा, उदुम्बरकाष्ठैराग्न प्रज्वाल्य, ब्राह्मीसमिधानाम ष्टसहस्रं जुहुयात् । हविष्याहारा मेधावी भवति । ब्राह्मणवशीकरणे क्षीर जुहुयात् । स वशो भवति । क्षत्रियस्य हविष्य जुहुयात् । वशो भवति । वैश्यवशीकरणे यवदधिमिश्र हविष्य चैकीकृत्य जुहुयात् । वशो भवति । शत्रं दृष्ट्वा जपेत् । स्तम्भितो भवति । उदकेन सप्ता भिमन्त्रितन सर्वाशा पूरयति । सर्वरागणु उमाजनम् । लोध्रगुटिकाया सप्ताभिमन्त्रितयाक्षीण्यञ्जयेत् । अक्षिरोगमपनयति । ग्लानस्य सू त्रकं सप्ताभिमन्त्रित वन्धितव्यम् । सर्वग्रहा न प्रभवन्ति । भस्मना सप्तजप्तेन मण्डलबन्ध' शिखावन्धेनात्मरक्षा भवति । सप्तजप्तेन लोष्ट केन दिशाबन्धः । दु प्रसवाया तैल परिजप्य दातव्यम् । सुख प्रस वति । मूढगर्भया ऋतुकालसमय कान्तस्नाताया गोक्षीरमष्टशताभि मन्त्रितं कृत्वा, सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानां प्रणाम कारयित्वा, पानाय देयम् । परमान्न च घृतमिश्रं भोजयितव्यः । तत॰ पुत्र प्रसवति । प्रासादिक शुक्लप्रतिपदमारभ्य पूर्वाभिमुखं पट प्रतिष्ठाप्य, प्रतिदिनं

गुग्गुलुगुडिकानामष्टसहस्रं जुहुयात् । त्रिसन्ध्यम् । यामिच्छति तं द
दाति । कृतपुरश्चरणः सधातुके चैत्ये पटं प्रतिष्ठाप्य, गन्धपुष्पधूपबलिं
दत्वा, पटस्याग्रतोऽगरुसमिधानामङ्गुष्ठपर्वमात्राणां तुरुष्कतैलाक्तानां
जुहुयात् सप्तरात्रं त्रिसन्ध्यम् । राज्यं ददाति । विद्याधरमन्त्रधानं
वा पादप्रचारिकं वा श्रुतिधरत्वं ददाति । अथ गुलिकां साधयितुकामेन कर्णिकारकेसरं नागकेसरं श्वेतचन्दनं गजमदं चैकीकृत्य, छाया
शुष्कां गुडिकां कृत्वा, शुचिवस्त्रया कन्यया पीषयेत् । पुष्यनक्षत्रे करणीयम् । शुचिर्भूत्वा सप्तगुलिका त्रिलोहवेष्टिता कृष्णागरुसमुद्गके प्रक्षिप्य, पटस्याग्रतो जपेद्, यावत् स्फुटप्रज्वलिता । ता गृह्य,
भगवतः एकं दत्वा, मुखे प्रक्षिप्य्या तर्हिता भवति । पटस्याग्रतः लक्षाना दधिमधुघृताक्तानामष्टसहस्रं जुहुयात् । निधानं लभति । कदम्बपुष्पाणां दधिमधुघृताक्तानामष्टसहस्रं जुहुयात् । सर्वसत्त्वा वशा ।
समुद्रगामिनीं नदीमवतीर्य, उपवसितः केसरपुष्पाणामष्टसहस्रं जुहुयात् । दशवस्त्रयुगानि लभति । पटस्याग्रतः जातीपुष्पाणां दधिमधुघृताक्तानां त्रिसन्ध्यमष्टसहस्रं जुहुयात् । दिवसानि सप्त । सर्वसत्त्वानां प्रियो भवति । विषयं ददाति लभति । कुमुदपुष्पाणां दधिमधुघृताक्तानामष्टसहस्रं जुहुयात् । दिवसानि सप्त पञ्च विषयाणि लभन्ते । राजवशीकरणे, राजसर्षपां जुहुयात् । सप्तरात्रम् । ब्राह्मणवशीकरणं करवीरपुष्पाणामष्टसहस्रं जुहुयात् । सप्तरात्रम् । वैश्यवशीकरणे सौगन्धिकपुष्पाणामष्टसहस्रं जुहुयात् सप्तरात्रम् । शूद्रवशीकरणेऽष्टसहस्रमुष्णागां जुहुयात् सप्तरात्रम् । रण्डा अङ्कुतगभिधानामष्टसहस्रं जुहुयात् सप्तरात्रम् । सधातुके चैत्ये रोचनामष्टसहस्राभिमन्त्रितां कृत्वा, राजकुले गच्छेत् । सर्वे वशा भवन्ति । दूर्वाङ्कुराणामष्टसहस्रं जुहुयात् । शान्तिर्भवति परस्य । आत्मनः शान्ति कर्तुकामेन त्रिसन्ध्यं क्षीरं जुहुयात् । शान्तिर्भवति । महादेवस्य दक्षिणा मूर्त्ति ताम्रभाजने घृतं स्थाप्य, सहस्रं जपेत् । सर्वभूतिकं बलिं निवेद्या च । घृतं चलति । ततः सिद्धो भवति । ललाटे तिलकं कृत्वा, सर्वजनप्रियो भवति । मेधावीकरणे भगवतश्चामिताभस्यार्यमञ्जुश्रियस्य च पूजां

कृत्वा, रजते वा ताम्रे वा घृत स्थाप्य, तावज्जपेद्, यावत् त्रिविधा सिद्धि । त पीत्वा मेधावी भवति । धूमायमानेऽन्तर्धानम् । ज्वलितेनाकाशगमनम् । मन शिलां साधयितुकामेन क्षीरयावकाहारो लक्ष जपेत् । महादेवस्याग्रतस्त्रिरात्रोपित सप्तभिरश्वत्थपत्रैः प्रतिष्ठाप्य, त्रिशिरश्छाद्य, सर्वभूतिकां बलि निवेद्यम् । अग्निं नत आत्मन सखायानां च रक्षां कृत्वा तावज्जपेद्, यावत् त्रिविधा सिद्धि । ज्वलितेन दशवर्षसहस्राणि जीवति । अयोमय चक्र कृत्वा, त्रिशूल वा, उदारां पूजां कृत्वा, दक्षिणहस्तेन गृहीत्वा, पटस्याग्रत पर्यङ्कोपविष्टस्तावज्जपेत्, यावद् चिटचिटायति । ज्वलति । त गृहीत्वा विद्याधरो भवति । सर्वदेवमनुष्या वशा भवन्ति । अङ्गुलिसाधनं कर्तुकाम' नद्या उभयकूलमृत्तिकां गृह्य, तयाङ्गुलि कारयेत् । तमङ्गुलि पटस्याग्रतः स्थापयित्वा, तावदाकर्पयेत् । यावदागच्छेति । सिद्धा भवति । तया यमाकर्षयति; स आगच्छति । रोचनां साधयितुकाम' कृतपुरश्चरणः पटस्याग्रत प्रतिष्ठाप्य, गन्धपुष्पधूपं दत्वा, तावज्जपेद्, यावज्ज्वलितमिति । तया च सिद्धया पञ्चवर्षसहस्राणि जीवति । पद्म साधयितुकामेन रक्तचन्दनमय पद्मं कृत्वा, पट सधातुके चैत्ये प्रतिष्ठाप्य, तस्याग्रतो गृहीत्वा, कृतपुरश्चरणस्तावज्जपेद्, यावज्ज्वलतीति गृहीत्वा सर्वविद्याधरचक्रवर्ती भवति । कैलासानुचरा देवा वशा भवन्ति । सर्वविद्याधराणामधिपः । उदकेन वेपचिकित्सा । ज्वरादेशन स्व स्थावेशिन सकृज्जप्तेनात्मरक्षा । मृत्तिकेनोदकेन जप्तेन सखायरक्षा । त्रिजप्तेन दिशाबन्ध । चतुर्जप्त मण्डलबन्ध । कृष्णाष्टम्यामहोरात्रोपितेन कपिलाया गो' समानवत्साया अधःस्थितगोमयनार्यमञ्जुश्रिय कृत्वा, पूर्वाभिमुख स्थाप्य, महता पूजा कृत्वा, तस्याग्रता लक्ष जपेत् । ततो भगवां शिरः कम्पयति । अथ वा सिद्धिनिमित्त दर्शयति । तत' सिद्धो भवति । य चिन्तयति, त सर्वं करोति । भगवा वरदो भवति । सर्वेच्छां सम्पादयति । स्वप्न च शुभाशुभ कथयति । यथेष्ट प्रयुञ्जीत । पूर्वाह्ने सहस्रजप्तेन मृष्टमन्नमुत्पद्यते । पोपाधिक क्षीरयावकाहारः पर्वतशिखरमारुह्य शतसहस्र जपेत् । दर्शनं भवति । ईप्सां सम्पा-

दयति । पटस्य अग्रत सप्तरात्रं कुङ्कुमअष्टसहस्रं जुहुयात् । कृतपुरश्चरण । एकप्रदेश राजा भवति । त्रिसन्ध्य कणानामष्टसहस्रं जुहुयात् । रात्रिरात्रम् । दीनारशत लभति । आटरूषककाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य आरुण्यपुष्पाणां घृताक्तानामष्टसहस्रं जुहुयात् । सुवर्णं लभति । कृष्णचतुर्दश्यामहोरात्रोषितेन घृताक्तानां राजिकामष्टसहस्रं जुहुयात् । रूपकसहस्रं लभति । अथवा ग्राम भवति । पटस्याग्रत श्लेष्मातककाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य, त्रिरात्र दूर्वाप्रवालानां लक्ष जुहुयात् । गोसहस्रं लभति । सुरसीपत्राणामष्टसहस्रं जुहुयात् । दिव्य गृह लभति । मनसा लक्षजप्तेन पुराणसहस्रं लभति । श्रीविल्वसहस्रं जुहुयात् सप्तरात्र त्रिसन्ध्यम् । दीनारसहस्रं लभति । यथाभिप्रेत सर्वं सम्पादयति । श्रीमांश्च भवति । सुभगश्च भवति । नद्यायां रक्तपुष्पाणि होमयेत् । रक्तानि वस्त्राणि लभते । शुक्लाष्टम्यां शुक्लपञ्चदश्यां वा विविक्तभूप्रदेशे, श्वेताकस्याग्रस्तादार्यमञ्जुश्रियस्य गन्धपुष्पधूपं च दत्वा माल्य चाष्टसहस्रं जपेत् । पश्चाङ्गुष्ठपर्वमात्रमार्यमञ्जुश्रियं कारयेत् । शुक्लाष्टम्यां विविक्त प्रदेशे वल्मीकैः शुक्लगन्धवलिमाल्यधूपनिवेद्यमष्टसहस्रं जपेत् । ततः वल्मीकमृत्तिकां गृह्य, गन्धोदकेन मर्दयेत् । तस्या मृत्तिकया पूर्वकृत प्रतिमामुद्रमर्कक्षीरेण प्रतिमुद्रां कृत्वा, तत. शुक्लप्रतिपदमारभ्य, यावत्पूर्णमासी त्रि' काल भगवत पूजां कृत्वा बलिं दद्यात् । ततो, जातीपुष्पाणामष्टसहस्रेण हन्तव्य । पौर्णमास्येन क्षीरयावकाहारेण दर्भसंस्तरशायिना साधयितव्यम् । दीनारसहस्रं लभति । सततजापेन यात्रासिद्धिमवाप्नोति । यदि दिवसानि सप्ताष्टसहस्रं जपेत् । ग्राम लभते । श्रीमां भवति । अर्थमुत्पादयितुकामेन गोष्ठं गत्वा कृष्णाष्टम्यां परभ्य क्षीरयावकाहारा लक्ष जपत् । अपरस्मिं कृष्णचतुर्दश्यां ते ततोऽहोरात्रोषितेन तत्रैव शतसहस्रं जप्तव्यम् । दीनाराणामष्टशतानि लभति । यमिच्छति । सुवर्णं वा ग्राम वा लभति । कृष्णचतुर्दश्यामहोरात्रोषित पटस्याग्रतः बोधिवृक्षकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य, वचामष्टसहस्रं जपेद् दीनारशत लभति । कृष्णाष्टम्यां पलाशकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य, दधिमधुघृताक्तानां गुग्गुलुगुडिकानां

पटस्याग्रत शतसहस्र जुहुयात् । दीनारशत लभते । शतपुष्पाणां लक्ष जुहुयात् । दीनारशत लभते । बिल्वसमिधानां शतसहस्र जुहुयात् । यमिच्छति, त सम्पादयति । गङ्गानदीतीरे, समुद्रपुलिने वा, अनुपहते मानुषवर्जिते । वालुकाया सुगतवितस्तिप्रमाण स्तूप कृत्वा, यथाविभवतो ग धपुष्प धूप दत्त्वा, अष्टसहस्राभिमन्त्रित कुर्यात् । एव दिने दिने ग धादीन् दत्त्वा यावच्छतसहस्र स्तूपसहस्रं पूर्ण मिति पञ्चानन्तर्यमवाप्नोति तिलानामष्टसहस्र जुहुयात् । यस्येच्छति, स वशो भवति । सधातुके चैत्ये पूजा कृत्वाष्टसहस्र जपेत् । शुभा शुभ कथयति । आप्यायन कर्तुकामो भगवतोऽग्रत क्षीरवृक्षसमि धानां घृताक्तानामष्टसहस्र जुहुयात् । तत सा विद्या आप्यायिता भवति । सप्तमे साधने प्रयोक्तव्य' । यत्र ब्रह्मराक्षसो यो वा सत्त्व कृतपुरश्चरण, तत्र गत्वा, दशसहस्राणि जपेत् । महानिधान प्रयच्छ ति । क्षीरयावकाहार' सधातुके चैत्ये सवत्सर जपेत् । तत्रैव पट प्रति ष्ठाप्य, कृष्णाष्टम्यां त्रिरात्रोपोषित उदारा पूजां कृत्वा, बलि निवेद्य, पटस्याग्रत अग्नि प्रज्वाल्य, रक्ताक्षराभिधानां दधिमधुघृताक्तानामष्टस हस्र जुहुयात् । कुबेराद्या यक्षा' आगच्छन्ति । न भेतव्य च स्थाप्य, तस्योपरि सुपिण्ड पर्यङ्क बध्वा, हस्तेनावष्टभ्य, तावज्जपेत् तावज्ज्व लितमिति । अत्रान्तरे सर्वनरकतिर्यग्योनिकानां दु ख व्युपशमयति । विद्याधरनिकायाश्च सन्निपतन्ति । तत सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानां नम स्कार कृ त्वा गृहीतव्यम् । विद्याधरैरनुगम्यमाना विद्यापुरीं गच्छति । विद्याधरराजा भवति । सर्वविद्याधरा पूजयन्ति । महाकल्पस्थायी भवति । अनेन विधिना चक्रखड्गमुद्गराद्य' प्रहरणविशेषा' साध्या । सा चेद् विद्या साध्यमाना न सिद्ध्यति; तामनेन मन्त्रेण समेत भग वतो बुद्धस्याग्रत' पटस्य च पूजां कृत्वा, अष्टसहस्र जपेत् । तत्र कुश संस्तरे स्वप्तव्यम् । ऊनातिरिक्त य त्रा सूचयति, तत्र स्थाने यक्षय क्षिणीसहिता पूर्ववेव । तत्र मण्डलकमुपलिप्य गौरसर्षपाणामष्टस हस्र जुहुयात् । आगच्छति । यथेष्ट वक्तव्या । अध्येषणता प्रयच्छति । तां भक्ष्य कल्पायुर्भवति । अथ नागच्छति, सप्तरात्र कुर्यात् । आग च्छति । अथ शान्ति कर्तुकाम भगवतोऽग्रत क्षीराहुत्याष्टसहस्र

गन्धोदकेन वाभ्युक्षयेत् । शान्तिर्भवति । पल्लवेन मयूरपत्रकेन वा सर्पदष्टं समार्जयेत् । निर्विषो भवति । वल्मीकशिखरमारुह्य निराहार एकपादं पर्यङ्कं यावदपराह्णं जपेत् । नियतं वल्मीकं क्षीयते । तत्र स्थानं यत्र तिष्ठति । तत्र प्रवेशेत् । तत्र गत्वा मण्डलकमुपलिप्य गौरसर्षपाणामष्टसहस्रं जुहुयात् । यक्षा आगच्छन्ति । चन्दनवासितेन गन्धोदकेन कलशेनार्घं देयं । यक्षा ब्रुवन्ति 'किं कर्त्तव्यम् । आहूता स्म' । वक्तव्यम् 'यक्षा मे आज्ञाकरा भवन्तु' । तथास्त्वित्युक्त्वा न्तर्धीयन्ते यक्षा । सिद्धा भवन्ति । यं मृगयति तं ददाति । दिव्या रसरसायनान्योषधिविधानानि प्रयच्छन्ति । ततः सहस्रपरिवृतस्यापि यदृच्छाहारं प्रयच्छति । यं मृगयति, तत् सर्वं प्रयच्छति । एवं वशीकरणे कृष्णयोरेकतरेण चिरात्रोषित कृतरक्ष सुयन्त्रित पटस्याग्रतो निर्धूमाङ्गारैर्गुग्गुलुगुलिकानामष्टसहस्रं जुहुयात् । घृताक्तानाम् । अर्धरात्रे देवतागच्छति । वक्तव्या । औषधिं प्रयच्छन्ति । यं वा मृगयति । वस्त्रार्थी दूर्वाकाण्डानां घृताक्तानामष्टसहस्रं जुहुयाद्, वस्त्राणि लभति । वचामष्टसहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा मुखे प्रक्षिप्य, सर्वव्यवहारेषूत्तरवादी भवति । सुगन्धतेलं परिजप्य, मुखं प्रक्षयेत् । राजकुले पूत्तरवादी भवति । अञ्जनमष्टसहस्राभिमन्त्रितं कृत्वाक्षिण्यञ्जयेत् । व्यवहारे उत्तरवादी भवति । चन्द्रसूर्यग्रहे वा, श्रोताञ्जनं मुखे प्रक्षिप्य, तावज्जपेद्, यावन्मुक्त इति । पीषयित्वा रक्षां कृत्वाञ्जनमष्टसहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा, अक्षीण्यञ्जयेत् । अदृश्यो भवति । सर्वगन्धानां पटस्याग्रतो लक्षं जुहुयात् । श्रियं पश्यति । यं वरं मृगयति । तं लभति । मौनी भिक्षाहारो लक्षं जपेत् । अन्तर्हितो भवति । पटस्याग्रतो मण्डलकमुपलिप्य, पुष्पावकीर्णं कृत्वा, उदकचूलकाः सप्ताभिमन्त्रिताः पातव्याः दिवसानि सप्त । मेधावी भवति । पूर्वाधीतं च न नश्यति । ब्राह्मीरसकर्षं क्षीरकर्षमष्टशतं परिजप्य, पातव्यम् । दिनेदिने मेधा वर्द्धते । यावदेकविंशतिरात्रं पञ्चशतानि धारयति गृह्णाति । रक्षा उदकेन सप्तजप्तेन शिरसि दातव्यम् । मण्डलबन्धः । खदिरकीलकैरेकविंशतिजप्तैर्गुग्गुलुधूपेनावेशयति । विषच्छुरिकया

चिकित्सा पल्लवेन वा ग्रहनाशनम् । सप्तजप्तेन श्वेतपुष्पेण गुग्गुलुधूपेन वा ग्रहगृहीतमनां स्नापयन् । मूषिक नश्यत्यम् । श्वेतसर्षपां तिलमिश्रां घृताक्तां जुहुयात् । नन्दो भवति । रात्रौ होम । सधातुके चैत्ये पूर्णमस्यां सगौरवेण मण्डलकमुपलिप्याष्टौ पूर्णकलशा अष्टौ च पुष्पमालागरुतुरुष्कच गुरुधूप दहता तावज्जपेत् । तत शरीरसिद्धिं प्रयच्छति । सधातुके चत्ये क्षीरयावकाहार यथाविभवत पूजां कृत्वा शतसहस्र जपेत् । जम्भनमोहनादिषु कर्मसु समर्थो भवति । सक्तुभक्ष नद्यामसमाप्तमुदकगत लक्ष जपेत् । वशीकरणे अन्तर्धान शिखास्विषु सर्वेष्वपि गुणमर्थो भवति । नागस्थाने कर्पासास्थि जुहुयात् । नागा वश्या भवति । य मृगयति त लभते । दक्षिणहस्तादङ्गुलिमष्टाभिमन्त्रित कृत्वा, राजान तर्जयेद् , वश्यो भवति । अनेना विधिना गजव्याघ्रमहिषादीस्तम्भयति । तिलहोमेन नरनारीवशीकरण त्रिशितविकयेन रक्षा आत्मरक्षा पररक्षा, सप्ताभिमन्त्रितेन शिखाबन्ध । युद्धे राजकुले विवादे जपमानस्य विजयो भवति । आत्मना अभिषेक कर्तुकामश्चत्वार. कलशा अकालनदीपल्वलप्रस्रवणोदके वा सर्वगन्धबीजानि प्रक्षिप्य अष्टसहस्राभिमन्त्रितानि कृत्वा, तेनोदकेनात्मानमभिषिञ्चेत् । सर्वविघ्नविनायकालक्ष्मीविनिर्मुक्तो भवति । पिशाचज्वरे गन्धोदकेनाष्टशताभिमन्त्रितेनाभ्युक्षयेत् । स्वस्थो भवति । वेताड पूर्वाभिमुखखदिरकीलकैः, बालाशल्यकै. सुमन्त्रित कृत्वा, सुप्रयत्नतश्चतुर्दिक्षु दिशासु खड्गहस्तान् पुरुषांस्थाप्य, वेताडस्य हृदये उपविश्य, आयसेन स्रुवेण लोहचूर्ण जुहुयात् । तस्या मुखाज्जिह्वा नि सरति । तां तीक्ष्णेन शस्त्रेण छित्त्वा, नीलोत्पलसन्निकाश खड्ग भवति । तेन गृहीतेन सपरिवार उत्पतति । विद्याधरराजा भवति । एकादश वर्षकोटीं जीवति । काल गतश्च देवेषूपपद्यते । पुष्पलोहमयीं मुण्डि लक्षणोपेतां कृत्वा, पटस्याग्रत कृतपुरश्चरण सप्तरात्रानिराहारितां कृत्वा, सहस्रसम्पाताहुतिं भगवतोऽग्रत कृष्णचतुर्दश्यां त्रिरात्रोषित' उदारां पूजां कृत्वा, बलिविधानं रक्षामण्डलब धसीमाबन्धादिक कृत्वा, आर्यसङ्घ यथाशक्तितः भोजयित्वा, पादयो' प्रणिपत्य, आर्यसङ्घ अनु

ष्ठाप्य म्रियेत् । पटस्याग्रत सिद्धार्थकपुञ्जकं स्थाप्य, पुञ्जस्योपरि जप्य दातव्यम् । सर्वग्रहावेशनम् । गुग्गुलधूपेन सर्वाकालमृ धूपनम् सर्वग्रहसमयस्तम्भनम् । जापेन गणेशात् लिपित्वा, मारणकर्मेनाकाशे क्षिपितव्यम् । सर्वग्रहस्तम्भनम् । मालतीलता समजप्त दातव्यम् । निर्विषा भवति । सर्वकाकोलूकहरिद्रा वराणां पञ्चरङ्गिकं सूत्रमष्टशताभिमन्त्रितं कृत्वा गलेऽस्य बन्धितव्यम् । सर्वकाकोलूकहरिद्रा विषनिर्मोक्षा स्तम्भिता भवति । सर्वविषेषु चन्द्रपानीयं सप्तजप्तं दातव्यम् । निर्विषा भवति । अर्थकाम, शुचिना शुचिवस्त्रप्रावृतेनाहोरात्रोषित पटस्याग्रत. कुङ्कुमकरूपा देय । स्वप्ने कथयति शुभं वाशुभं वा । सप्तसहस्राणि रूपक लभति । सर्वमुद्रा भेदभस्मना भोगार्था नदीसङ्गमे तडागानामकृतमेऽन्यत्र वा शुचिप्रदेशे पट प्रतिष्ठाप्य जापहोमं समारभत् । पद्मानां दधिमधुघृताक्तानां लक्ष जुहुयात् । द्विलक्ष वा । तत सर्वकाममवाप्नोति । लक्षत्रयहोमेन राज्य ददाति । एकविंशतिहोमेन महाधनपतिर्भवति । गुग्गुलुगुडिकानां दधिमधुघृताक्तानामष्टसहस्र जुहुयात् । एकविंशतिरात्रम् । पुष्टिर्भवति । दीनारसहस्र लभते । कुड्ये प्रक्षेप्तव्य । सर्वशत्रव स्तम्भिता भवन्ति । गोमयमण्डलकं कृत्वा, मृतकं गृह्य, मण्डलमध्ये स्थाप्य गुग्गुलुधूप दत्वा, मन्त्र जपेत् । यदि जीवति, मृतक नर्तति । न जीवति, न नर्तति । गोमयेन मण्डलकमुपलिप्य, चतुर्हस्तप्रमाण पुष्पधूप दत्वा, तस्मिन्नेव स्थितो जपेत्। शत्रूणां स्तम्भनम् । शस्त्र सप्तवार परिजप्य, धरण्यां स्थाने निखनितव्यम् । सर्वशस्त्राण्याशिछन्ना भवन्ति । परनकदण्ड सप्तवारा परिजप्य [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] ज्वरं निर्वापय, कृष्णतिलां श्वेतकर [illegible] जुहुयात् । [illegible] रग्रहा नश्यति । सर्वज्वरेषु कृष्णसूत्रकं बन्धितव्यम् । सर्वग्रहडाकिनीषु नीलसूत्रं बन्धितव्यम् । [illegible] गौरमृत्तिकाश्या भवति । सर्वसत्त्वानां चन्द्रसूर्यापरागे उपवास कृत्वा, तैल जपेत् । तेन [illegible] मुख म्रक्षयेत् । अरिकुल प्रावशेत् । मैत्रचित्तमुत्पद्यते । अनेनैव विधानेन प्रतिसराष्टसहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा, हस्ते बध्वा, सङ्ग्रामेऽवतरेत् । अपराजितो भवति । काल्यमुत्थाय सभा

तुके चैत्ये गोमयमण्डलकं कृत्वा, उदकचलुकद्वयमनेन सप्तवारां परिजप्य, मितिान्यम् । अगालपा िपाजनम् । शा ां ततो भोजने प्रथममालापं त्रया वारां परिजप्य भोक्तव्यम् । निरालप्रशन जाग स्नग्ध्यम् । सर्वकर्माणि निगुणति । नाागाजुद्धिर्भवति । दिने दिने श्लोकशतं गृह्णाति । एवं दिवसानि सप्त उदकं सप्तवारां परिजप्य, ततोऽङ्गुलिसिद्धा भवति । ततोऽङ्गुल्यामाकर्षति । यं स्पृशति, स वश्यो भवति । मृत्तिकां परिजप्य बन्धा देय । र्ति दत्ता भवति बद्धः । उदरशूले हस्तं सप्तवारां परिजप्य प्रमाजयेत् । स्वस्थो भवति । त्रयो वारां चीवरकर्णकं परिजप्य चीवरकर्णिकं बन्धितव्यम् । चोरा बद्धा भवन्ति । तैलं परिजप्य शरीरे देयम् । यं ददाति, तं लभते । गोमयमण्डलकं कृत्वा, पुष्पावतीर्णं लोहभाजनं भस्मना परिपूरयित्वा, मण्डलमध्ये स्थाप्य, तूलिकाष्टशतवारां परिजप्य, तस्योपरि स्थातव्यम् । गुग्गुलुधूपं दत्त्वा, मन्त्रं जपता अच्छोटिका दातव्या । यत्र चोरस्तत्रगच्छति भस्मना मण्डलकं कृत्वा, स वश्यो भवति । सर्वसत्त्वास्तम्भनं वशीकरणे शुक्लपूर्णमास्यां पटस्याग्रतो बोधिवृक्षकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य, तिलानामष्टसहस्रं जुहुयात् । वश्यो भवति । खदिरकीलकमष्टशतजप्तां कृत्वा, चतुर्षु दिशासु निखनेत् । सीमाबन्धः कृतो भवति । मण्डलबन्धः । उदकेनैकविंशतिजप्तेन सत्त्वानामुत्सारणं । सर्षपैः क्रुद्धस्याग्रतो जपेत् प्रसीदति । अथ राजानं वशीकर्तुकाम, पटस्याग्रतोऽर्ककाष्ठसमिधानां दाधमधुघृताक्तानां दशसहस्राणि जुहुयात् । वशो भवति । अङ्गुलिसाधनम् । पटस्याग्रतो गन्धपुष्पधूपं दत्त्वा, दक्षिणप्रदशिनीम कृ ाणि । आ ा [illegible] त्मना [illegible] यस्य प्रयच्छति । घृताहुतीनामष्टसहस्रं जुहुयात् । प्रभावी भवति । नागकेसराणामष्टसहस्रं जुहुयात् । क [illegible] जातीपुष्पाणामष्टसहस्रं जुहुयात् । [illegible] लभति । लक्षजापेन जातिस्मरो भवति । सप्त व्याधिशतानि भवन्ति । लक्षमेकं क्षीरयावकाहार कृतपुरश्चरणो भवति । शुक्लाष्टम्यां त्रिरात्रोपितः पटस्योदारां पूजां कृत्वा, तावज्जपेद्; यावद् रश्मिर्निश्चरति । ततः सिद्धो भवति । राज्यं विद्याधरत्वं यन्मनसा चिन्तयति; तं लभते । पठितमात्रेण सर्वपाप

मित्रा भ्रमिमाना भवन्ति। सर्वविघ्नविनायका हता। रक्तसूत्रेण परिवेष्ट्य शरावसम्पुटं सधातुके चैत्ये प्रतिमायाग्रतः पूजां कृत्वा, तावज्जपेद्, यावत् त्रिविधा सिद्धिर्भवतीति। ऊष्मायमाने पादप्रचारिकः पञ्चयोजनशतानि गच्छति। सर्वे चास्य पादप्रचारिका वश्या भवन्ति। धूमायमानेऽन्तर्धानम्। चतुरङ्गुलेन भूमिं न स्पृशेत्। वर्षसहस्रं जीवति। योजनसहस्रं गच्छति। दशपुरुषबलो भवति। ज्वलिते कल्पत्रयं जीवति। विद्याधरो भवति। अधर्षणीयश्च भवति। पूर्णपूर्णे पञ्चदश्यां पोषधिकः पटस्याग्रतः दधिमधुघृताक्तानां पद्मानां दशसहस्राणि जुहुयात्। ततोऽग्निकुण्डाद् दिव्या स्त्री उत्तिष्ठति। वरं ददाति। माता वा भगिनी वा ग्रहेतव्या। ततः प्रभृति क्षीरयावकाहारो लक्षद्वयं जपेत्। अन्ते त्रिरात्रोषितः पञ्चदश्यां सधातुके चैत्ये प्रतिमायाः पूजां कृत्वा, भगवतोऽग्रतः अश्वत्थसस्तरे तावज्जपेद्, यावद् दिव्यरूपा स्त्री आगच्छति। तस्यार्घं दत्वा वरं याचितव्यम्। भक्तालङ्कारवस्त्रं प्रयच्छति। वर्षसहस्रं जीवति। चन्द्रग्रहे समानवत्सायाः गोर्नवनीतं गृह्य, षडङ्गुलिमात्रां पुत्तलिकां कृत्वा, चतुर्भक्तोपितः अश्वत्थसस्तरं कृत्वाष्टसहस्रं परिजप्य ग्रसितव्यम्। सर्वराजानो वश्या भवन्ति। कनकवीथिकामनःशिलापलं गृह्य, पूर्णपञ्चदश्यां पोषधिकेनोदारां पूजां कृत्वा, सुगन्धपुष्पाणामष्टसहस्रेण हृदये ताडयितव्या। शेषं कालं सर्वं जपेत्। पञ्च दीनारशतानि लभते। पोषधिकेन पूजां कृत्वा, सहस्रं जप्तव्यम्। स्वप्ने शुभाशुभं कथयति। घृताक्तानां जुहुयात् सप्ताहं त्रिसन्ध्यम्। अष्टसहस्रं जपेत्। राजानं वशमानयति। मदनपुत्तलिका सर्वालङ्कारोपेता राजवृक्षकाष्ठेऽग्निं प्रज्वाल्य शलाकया जिह्वां तापयेत्। यथा न गलति। अष्टशतिकेन जापेन त्रिसन्ध्यं पातालादप्याकर्षयति। अजारकाष्ठमयां पञ्चाङ्गुलां सालभञ्जिकां कृत्वा, तां गृह्य, पर्वतशिखरमारुह्य, शतसहस्रं जपेत्। क्षीरयावकाहारः लक्षजापेन ग्रामं लभते। द्विलक्षजापेन यथेष्टं कर्माणि करोति। त्रिलक्षजापेन कर्मावरणं क्षपयति। चतुर्लक्षजापेनार्यमञ्जुश्रीदर्शनं ददाति। पञ्चलक्षजापेन बुद्धक्षेत्रपरिशुद्धिर्भवति। षड्लक्षजापेन यत्रेच्छति तत्र लोकधातावुपपद्यते। सप्तलक्षजापेन धारणीं प्रतिलभते। अग्निं स्तम्भ

श्तुकाम पट्टिका सप्तवारां परिजप्य, मुग्न प्राशयितव्यम् । उदके एपैव सिद्धिः । विवादे मूत्रं अष्टशताभिमन्त्रितं कृत्वा, त्रयो ग्रन्थयः कार्याः । उत्तरवादी भवति । गव्यघृतपलं पञ्चकस्या भाजने कृत्वा, आर्यमञ्जुश्रियस्य पुरतो गोमयमण्डलकमगरुधूपं दत्वा, अष्टोत्तरवारां परिजप्य पिबेत् । पीत्वा च न स्वप्तव्यम् । मेधावी भवति । दिवसानि सप्त ज्वरप्रेषणं भूतप्रेषणं आत्मरक्षा वेताडोत्थापनं बिलप्रवेशं वनप्रवेशं रक्षासीमाबन्धः दिशाबन्धः चोरव्याघ्रडाकिनीनां जापेन स्तम्भिता भवतीति । अन्तर्धातुकामेन शतावरिमूलं सहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा, बध्नीयात् । अन्तर्हितो भवति । पटस्याग्रतो लक्षं जपेत् । ततः शतपुष्पाया वीरक्रये क्रीत्वा दधिमधुघृताक्तानां जुहुयात् । यावन्तकेन मूल्येन क्रीतानि भवन्ति, तच्छतगुणमूलं भवति । दिवसानि सप्त होमं कार्यम् । सुमनसामिधानामष्टसहस्रं जुहुयाद् दिवसानि सप्त । अर्थं लभति । पटस्याग्रतो मासं जपेत् । दीनारचतुष्टयं लभते । मरीचफलं सप्तवारानभिमन्त्र्य मुखे प्रक्षिप्य यस्य अलापं ददाति । स पुत्रवन्मन्यते । सधातुके चैत्ये बुद्धप्रतिमाया अग्रतः कृत्वा उदके क्षिपेत् । कैवर्तानां मत्स्या न भवन्ति । शेफालिकापुष्पाणामष्टसहस्रं जुहुयात् । अश्वलण्डेन सप्तजप्तेन धूपो देयः । मत्कुणा न भवन्ति । पुष्पेण फलेन वा लक्षजप्तेन मशका न भवन्ति । वशीकरणम् । राजद्वारिकः दन्तकाष्ठभक्षणं फलदानं गन्धदानं भूमिबन्धः चोरबन्धः सर्वदंष्ट्रास्तम्भनं उपजम्भनं निगडस्फोटनं उदकस्तम्भनं अग्निस्तम्भनं विषोमार्जनं विषसङ्क्रमणं विषबन्धः भूतवशीकरणं डाकिनीग्रहमोक्षणं नष्टविद्याया गोरोचनया भूर्जपत्रे लिखित्वा भगवतोऽग्रतः सधातुके चैत्ये शतवारां जपेत् । प्रभाते पूर्णा भवति । सप्तजप्त्वा सिद्धार्थकां ग्रामे वा नगरे वा क्षिपेत् । ये तत्र वसन्ति, ते मृता इव स्वपन्ते । यावत् सूर्योदयम् । स्त्रियं पुरुषं वा वशीकर्तुकामो यस्य यतो भागे गृहम्, तां दिशाभिमुखः निशाकालेऽष्टसहस्रं जप्य स्वपेत् । दर्शनं देयम् । एवं दिवसानि सप्त वशो भवति । उदके सप्तजप्तेन सर्वदंष्ट्राणां तुण्डबन्धः । आपवरं च मनसा निधाय च खदिरकीलकैरेकविंशतिसप्ताभिधानस्थानेषु चतुर्षु कोणेषु निखनेत् । कल्पस्थायी

सर्वासिद्धार्थमन्त्र पागसङ्गमरकाग्यो नन्तव ऋषिना । चन्द्रग्रहे भिक्षुणा आरयित्वा भगवते स्तूपस्थायी च ररार्थमनिहतगतिर्य थेष्ट विचरत । मागरयात्राहारा ऊर्नग जपेत् मासाप्तक लभति । यमिन्द्रात तो ताम। । समुद्रा गत्वा भगुप्य, लक्ष जपेत् । सागरनागराजा स्वयमागत्य अनुप्रवेशयति । चिन्तामणिर्गृह्यति । तया गृहीतया सर्वासैनाम भवन्ति । तथागतभवनमपि गच्छति । कल्पस्थायी, अप्रतिहत । कुमारीकर्तितसूत्रेणाष्टसहस्राभिमन्त्रिता ग्रन्थय क र्त्तव्या । ग्रामविंशति रायका हता भवन्ति । नद्या पुलिने भिक्षाहारो लक्षत्रय जपेत् । हविष्याशी नदीसङ्गमे लक्ष जपेत् । अन्तर्हितो भवति । सर्वान्तर्धानिकानां प्रभुर्भवति । विनये प्रमाणोपेत पात्र गृह्य, पटस्याग्रत पर्यङ्कोपविष्टो दक्षिणहस्तेन पात्र गृह्य, तावज्जपेद्, याव ज्ज्वलति । विद्याधरो भवति । एव यत्र स्थापयति, तत्र वृद्धिर्भ वति । एवमप्रमेयानि गुणानि भवन्ति । अथ शान्तिं कर्तुकामः, दधिमधुघृताक्तानां सुगन्धिकुसुमानां वाष्टसहस्र जपेत् । परमशान्ति र्भवति । पौष्टिकम् । तिलतण्डुलमुद्गमाषप्रभृतीनां व्रीणां दधिमधुघृ ताक्तानां क्षीरवृक्षसमिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य, अष्टसहस्र जुहुयात् । परम पुष्टिर्भवति । पटेन वा विना पटेन । पोषधिकस्त्रिशरणपरिगृहीतबोधि चित्तो लक्षसहस्राणि जपेत् । तत पौर्णमास्यां चन्द्रग्रहे वा सार्वका मिकां बलिं कृत्वा, महासत्त्वोपेत सकलां रात्रिं जपेत् । तत सर्वक र्मसमर्थो भवति । सर्वविघ्नैरप्रतिहतो भवति । आकारितमात्रेण जी वापयति । महाजनसमुद्रक लेपितेन । आतुर पीत्वा स्वस्थो भवति । ग्रहमपस्मारम् अपहरति । महारोगे । असुरविवरद्वारे पट प्रति ष्ठाप्य, सिद्धद्रव्यं लक्ष जपेत् । असुरकन्या विवरं प्रवेशयति । व चामुखे प्रक्षिप्य तावज्जपेद्, यावत् त्रिविधा सिद्धि । कथायमाने वशीकरणम् । धूमायमानेऽन्तर्धानम्, ज्वलमानेनाकाशगमनम् । स धातुके चैत्ये पट प्रतिष्ठाप्य, शुक्लाष्टम्यामारभ्य, पद्मानां लक्ष जुहु यात् । राजा भवति । रक्तचन्दनमय षोडशाङ्गुल द्वादशाङ्गुल वा पो षधिकेन कर्मकारेण दण्डकाष्ठ कारयेत् । ततः पटस्याग्रतो लक्षत्रय ज पेत् । अहोरात्रोषितः पूर्णमास्यामुदारां पूजां कृत्वा, दण्डकाष्ठं दक्षिणेन

[illegible] स्वाहा । [illegible]मानः सर्ववा- [illegible] ग्रामम् । [illegible]गमनम् । [illegible] सह [illegible] [illegible] [illegible]यात् । [illegible] पोष [illegible] [illegible]म्यां [illegible] । गुग्गुलुगा [illegible] जुहुयात् । [illegible]र्या [illegible], त वश [illegible] । [illegible] जुहुयात् । [illegible] । सर्व जनस्य प्रियो भवति । [illegible] भवति । अष्टसहस्राभि [illegible] । सुभगा भवति । [illegible] शुक्लप्रतिपदमा रभ्य क्षीरयावकाहाररक्त [illegible]न्नायी त्रिबिल्वपरिचर्चां, अगरु[illegible]कच- [illegible] निवेद्यम् । बहिः [illegible] बालं [illegible], सुर [illegible] वा [illegible] वा [illegible] तमन्त्रोपनय च । अन्ते त्रिरात्रोषित [illegible] जपा देय । य प्रार्थयति, त लभते । सद्गभ[illegible] यथा[illegible] [illegible] । [illegible] चैत्ये पट प्रतिष्ठाप्य, त्रिरात्रोषिताऽश्वत्थसमिधानां [illegible] मधुघृताक्तानां त्रीणि अष्टसहस्राणि जुहुयात् । [illegible] भवति, [illegible], प्रदीप[illegible] निश्चरति । [illegible] । [illegible] सिद्धो भवति । श्रोताञ्जनमश्वत्थपत्रा [illegible] सहस्र[illegible] क्र[illegible] सक्र दुच्चारितेन पदाभिमर्शेर्महाराजा[illegible] । [illegible] । [illegible] भवति । गुग्गुलुधूपेन दह्यमानेन [illegible] कादिषु । स्त्रीवश्यार्थं पटस्याग्रत [illegible] आ हुती जुहुयात् त्रिसन्ध्य सप्तरात्रम् । वश्या भवति । [illegible] पुरुषस्य । पटस्याग्रतो राजार्कसमिधानां [illegible] सहस्र जुहुयात् । वश्या भवति । राजपत्न्यादी[illegible] [illegible]निरात्र त्रिसन्ध्य जुहुयात् । वशो भवति । राजद्वार त्रीणि वाराणि सप्तवारां शिरमभिमन्त्र्य प्रविशेत । राजवल्लभो भवति । मयूरच[illegible] शताभि

मन्त्रय। विष प्रमार्जयेत्। नश्यति। गन शिलामश्वत्थपत्रान्तरितां कृत्वा, लक्षत्रय जपन्। गृध्रमी अपायाति। ज्वरितस्य कुशैरपमार्जन कन्याकर्तितसूत्र ग्रन्थीयात्। सुभगो भवति। कर्णिकारपुष्पाणां शतसहस्र जुहुयात्। द्वादशकोटी वस्त्राणि लभते। पुष्पलोहमय चक्र कृत्वा, सधातुक चत्यप्रदे प्रतिष्ठाप्य, अहोरात्रोषितः उदारां पूजां कृत्वा, चक्रं ग्रहाय तावज्जपेद् यावन्निगिताानि भवन्ति। चक्रस्फुलिङ्गा नि सरन्ति। तावद् यावत् प्रज्वलितमिति। तत सिद्धो भवति। सर्वविद्याधरगणा सन्निपतन्ति। सपरिवार उत्पतति। विद्याधरराजा, कल्पस्थायी, अप्रतिहतगतिः। प्रातरुत्थाय संवत्सर जपेत्। वरदो भवति। पटस्याग्रत पञ्चविंशति लक्ष जपेत्। विद्याधरो भवति। एकादशलक्ष जपेत्। आर्यमञ्जुश्रियं पश्यति। पटस्याग्रत सप्तलक्षं जपेत्। अन्तर्हितो भवति। व्याधित पटस्याग्रत एकविंशतिलक्ष जपेत्। व्याधिर्नश्यति। कृतपुरश्चरण द्वादशलक्ष जपेत्। रसरसायनं वा लभति। त भक्षयित्वा वलीपलितवर्जितो भवति। लक्षद्वयं जप्त्वा, राजसर्षपामष्टसहस्र जुहुयात्। राजमहिषी वशा भवति। सप्तरात्रेणास्यार्थप्रदा भवति। वर्जयित्वा कामोपसंहितम्। पटस्याग्रत अर्कसमिधानां लक्ष जुहुयात्। सुवर्णपलशत लभते। लाजानामष्टसहस्र जुहुयात् सप्तरात्रम्। विघ्ना न भवन्ति। पिण्याकाष्टसहस्र जुहुयात्। सर्वजनप्रियो भवति। त्रयाणां वाराणां यमिच्छति; त लभति। विद्याधरत्वं राज्यमथवा यादृशो भगवान् तादृशो भवामि। एषा सिद्धिः कारुणिकेन सर्वसत्त्वानां निरामिषचित्तेन दान ददता सिध्यति। अहोरात्रोषित' पटस्योदारा पूजां कृत्वा, अर्कसमिधानामष्टसहस्रं जुहुयात्। य यमिच्छति त त क्षणादेवागच्छति। अगरु प्रियङ्गुनागकेसर समभागानि चूर्णीकृत्य, शरावसम्पुटे कृत्वा, महेश्वरस्य दक्षिणायां मूर्तौ, अष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा, तेन समालब्धगात्रः सङ्ग्रामे द्यूते अष्टसहस्र जुहुयात्। अपराजितो भवति। अपमृत्युर्न भवति। पटस्याग्रत' नागपुष्पाणामष्टसहस्रेण नरपतिर्वशो भवति। सर्वव्याधिभ्य. निचक्रिकदुष्टव्रणमृत्तिकां सप्ताभिमन्त्रित कृत्वा दद्यात्। व्युपशम गच्छति। कृतपुरश्चरणः पञ्चगव्येन कायशोधनं कृत्वा, त्रिः कालस्नायी पयोभक्षः मूलपटस्याग्रतः अष्टशतिको जपो

देयः । पश्चादष्टम्यां कृष्णायां यथाशक्त्या पूजां कृत्वा पटस्याग्रतः कुशाविण्डकोपविष्ट बिल्वसमिधानां दधिमधुघृताक्तान। अष्टसहस्रं जुहुयात् । आर्यमञ्जुश्रियस्य शिरसि रश्मि निश्चरति । सा साधकं प्रदक्षिणीकृत्य भगवत्प्रतिमाया अन्तर्धीयते । तत आर्यमञ्जुश्रियं पश्यति । यदि चक्रवर्ती भवति । [illegible] साधककुटी ज्वलति । सगृहामचलितेन माण्डलिको राजा भवति । पटस्याग्रतः तचन्दनेन मण्डलकं कृत्वा गन्धधूपपुष्पबलिविलेपनं च दत्वा करवीरपुष्पाणां शतत्रयं गृहीत्वा अष्टशताभिमन्त्रितं घृतप्रदीपत्रयं प्रज्वाल्य उदुम्बरसमिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य, एकैकं पुष्पमष्टशताभिमन्त्रितं कृत्वा घृताभ्यक्तानां जुहुयात् । यमिच्छति स वशो भवति सप्तरात्रेण । यः त्रिकालं परिवर्तयति तस्य पञ्चानन्तर्याणि तनूभवन्ति । अष्टशतजापेन प्रतिदिवसं ब्रह्महत्या तनूभवति । सततजापेन यमिच्छति तं ग्रामं लभति । चक्षुषा यं पश्यति स वशो भवति । वादे जपेनोत्तरवादी भवति । तिलमाषां जुहुयादर्थमुत्पादयति । वटमृङ्गानामष्टसहस्रं जुहुयात् । कृत्वा सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानां नमस्कारं दशवारां परिवर्तयेत् । श्रोत्रं प्रतिलभते । आर्यमञ्जुश्रियं पूर्वोक्तेन विधानेन पटके फलके वा अश्लेषकैर्वर्णैश्चित्रापयितव्यः । तस्याग्रतो पूजां कृत्वा शतसहस्रं जपेत् । कुशसंस्तरशायी क्षीरयावकाहारः त्रिःकालस्नायी शुचिवस्त्रप्रावृतेनाष्टाङ्गपोषधिकेन प्रतिपदमारभ्य जपो देयः यावत् पञ्चदशीति । ततः । व्याधिं प्रशमयति । कृतपुरश्चरणः क्षीरगोमूत्राहारः यावकाहारो वा त्रिःकालस्नायी पोषधिकः सधातुके चैत्ये पटं प्रतिष्ठाप्य प्रतिदिनं घृतप्रदीपो प्रज्वालयितव्यः । पद्मसहस्रेण च पूजा कर्तव्या । कृष्णपक्षे जपो देयः । शुक्लप्रतिपदे साधनारब्धव्या । पौर्णमास्यां त्रिरात्रोपोषितेन उदारां पूजां कृत्वा सर्वरात्रिकों जापो देयः । ज्वलितमात्रेण गगनमुत्पतति । विद्याधरो भवति । विद्याधरसहस्रपरिवृतः द्विरष्टवर्षाकृतिः आकुञ्चितकुण्डलकेशः अवध्यः सर्वविद्याधराणाम् । आवेशनं धूपेन विषनाशनं पल्लवेन आत्मरक्षा जापेन शुक्लचतुर्दश्यामारभ्य यावत् पञ्चदशीति शुचिना शुचिवस्त्रप्रावृतेन अष्टाङ्गपोषधिकेन पटस्याग्रतो यः मृगयति त

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] पापर्द्धिका [illegible]

प्रज्वाल्य [illegible] जुहुयात् । [illegible]

[illegible]

भिमन्त्रितानां [illegible] सहस्रं जुहुयात् । [illegible] । [illegible]

मालतीपुष्पाणां [illegible] त्रिमधुराक्तानां [illegible] जुहुयात् । [illegible] ।

कृतपुरश्चरणः कृष्णपञ्चदश्यां [illegible] पट्ट [illegible]

पूजां कृत्वा [illegible] ।

[illegible] पुत्तलिकां कृत्वा [illegible] । [illegible]

कृत्वा [illegible] शरावोपरि [illegible] ।

रपि तावज्जपेद् यावत् [illegible] । [illegible]

भवन्ति । तत सर्वदुष्टानामभ्यन्तरे [illegible] ।

[illegible] भवति । कामरूपी [illegible] । [illegible]

[illegible] । कृतपुरश्चरणः कृष्णचतुर्दश्यामहोरात्रोपोषितः [illegible] पूजां

कृत्वा [illegible] गन्धपुष्पधूप [illegible]

गृह्य तावज्जपेद् यावज्ज्वलितमिति । [illegible] जुहु [illegible]

रोचना [illegible] तावज्जपेद् यावज्ज्वलिता [illegible] । तत [illegible] ।

गृहीतिमात्रेण [illegible] भवति । [illegible] । [illegible]

[illegible] भवति । [illegible] । [illegible]

[illegible] दश्यामहोरात्रोपोषितः [illegible] प्रज्वाल्य [illegible]

[illegible] कटुतैलाक्तानामष्टसहस्रं जुहुयात् । सप्ताहं कृत्वा [illegible]

ति सा वशा भवति । कृष्णचतुर्दश्यां [illegible] श्मशानं गत्वा

अपतितगोमयेन मण्डलमुपलिप्य अक्षतकपालं गृह्य [illegible]

प्रक्षाल्य रक्तपुष्पधूपेनाभ्यर्च्य तत्र उपविश्य [illegible] कपाले मन्त्रं जप

[illegible] । यावत् कपालं [illegible] तत्र [illegible] भवति । [illegible]

[illegible] आगच्छति [illegible] सर्वं करोति [illegible]

स्याग्रतः लक्षं जपेत् । ततः पञ्चलनं भवति । तथागतप्रतिमाचलनं ॥ । ग पाणिभिर्वा । ॥ । ॥ । ॥ । र्भ ॥ कृ यात् । सहस्रस्य जयो भवति । प्रतिपत्प्रभृति भस्म म॥ स्य शरीरं द्वा पत्रे । । युद्धे जयो भवति । शुक्लप्रतिपत्प्रारभ्य पटस्याग्रतः घृतक्षीर सहिता ताम्रभाजने स्थाप्य अष्टशतजप्तं कृत्वा पिबेत् दिव्यसानि सप्त । श्रुतिधरो भवति । यत्रायमञ्जुश्रयस्थं मुद्रा रश्मिर्निश्चरति । यथा तुक प्रदक्षिणीकृत्य कं र्ग ग ग्रत । विद्याधरो भवति । कामरूपी अप्रतिहतः त्रीणि वर्षसहस्राणि जीवति । कृष्णाष्टम्यामहोरात्रोषित निर्भयेन भूत्वा ततो विद्याधरेण सप्ताभिमन्त्रितेन सिंहस्ताडयितव्यः । ततः सिंहः सिंहनादं मुञ्चति । स तेन निर्घोषो भवति । नालिका न्तरं निद्रो भवति । ततः साधकेन सप्तवारा मन्त्रमुच्चारयितव्यः । ततः सिंहमभिरूहितव्यम् । सर्वविद्याधराश्च सन्निपतन्ति । सिंहवाहन सपरिवारः उत्पतति । मनपवनगतिरप्रतिहतगतिः कल्पस्थायी । यदा इच्छति तदा यत्रेच्छति तत्र उत्पतति । सिंहसाधनम् । पुनः सिंहसाधनं कर्तुकामेन शुक्लपूर्णमास्या अन्य तमोनी क्षीरयावकाहारो यावदपरा पौर्णमासीति लक्षं जपेत् । मानी पोपधिका वज्रहतं काष्ठं गृह्य क्षीरे सप्तदिवसा स्थापयेत् । ततोद्धृत्य श्वतशुचिना चन्दनादिक परिवर्तितया वज्रहतं काष्ठं स्नापयेत् । ततः साधकः पोपधिकेन रूप कारणं सिंहः कारयितव्यः । ततः पुण्यनक्षत्रे रत्नत्रयस्यार्या पूजां कृत्वा सद्योदिष्टकाभक्षेणो भोजयितव्या । पटस्याग्रतः उदारां पूजां कृत्वा नानाबलिं निवेद्य ततः साधकेन शुचिना शुचिवस्त्रप्रावृतेन कुशविण्डकोपविष्ट ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ यावत् सिंहश्चलति । चलिते विविधाकारा निमित्ता जायन्ते । ततः अघः नेय । पुनरष्टशतं जप्तव्यम् । सर्पेणा आगच्छति । मन्त्रं जपता सिंहः स्प्रष्टव्यः । स्त्री भवति । सा ब्रवीति । किं करोमीति । सा वक्तव्या अन्तरान्तर्गता भवस्वेति । ततः साधकस्य हस्ततलेऽन्तर्धीयते । तत्क्षणादेवाकाशगतकुण्डलकेन द्वात्रिंशपंक्तिः उदितादित्यसमप्रभ शक्तिहस्त अप्रतिहतगतिः । या दृष्टावलोकयति तं साधमुत्पतति । सर्वे विद्याधराश्चास्य वशा भवन्ति । कल्पस्थायी । यदा मृयति तदा

दत्तप्रयोग ॥ कृतपुरश्चरण गव्यानुक न्च्य पट प्रतिष्ठाप्य पञ्चामृता
मुख प्रक्षिप्य अदृश्यो भवति । वर्षसहस्र जीवति । कृतपुरश्चरण
क्षीरयावकाहार पर्णाजिनवस्त्रे पट प्रतिष्ठाप्य गन्धपुष्पधूपैरभ्यर्च्य
... जपेत । ... ...
... । सद्गिना गुग्गुलानतहस्तप्रमाणो मयूर ... ...
रण पञ्चकल्पकेरणाजुरापयितव्य । विविक्ते प्रदेशे गत्वा पट प्रतिष्ठाप्य
गन्धपुष्पधूपैरभ्यर्च्य सर्वभूतिका बलि दत्त्वा ततः शनैना शुचिवस्त्रप्रा
वृतन पटस्याग्रत मयूर स्थाप्य तावज्जपेद् यावन्मयूरश्चलते । ततो
विद्याधरेण अपराजितपूर्वे पूर्वपरिजप्तया मृत्तां शरावसम्पुटा दक्षिण
हस्तेनावष्टभ्य तावज्जपेत यावत् शिवाम्नशब्द श्रयते । स त जपतो
सहायेभ्यो सत्वा आत्मनो मुखे प्रक्षिप्य अदृश्यो भवति । सर्वसि
द्धाना आगम्य वर्षसहस्रद्वय जीवति । पद्मकेसरसौवीरमञ्जन ... गुटिका
समा कृत्वा पीपा कन्याहस्ते पीसयत् । त्रिलोहपरिवेष्टित कृत्वा
कृतपुरश्चरण ... प्रयोगेन महेश्वरस्य मूर्त्ता सर्वभूतिक बलिं गन्धपुष्प
धूपश्च पूजा कृत्वा शरावसम्पटे स्थाप्य दक्षिणहस्तेन अवष्टभ्य ताव
ज्जपेद् यावत् ... । भगवत ... सहायेभ्यो वि
भज्य आत्मनश्च अपामार्गसमिधाना ... ...
जुहुयात् । दशसुवर्णसहस्राणि लभति । ... ... त्रिलोहपरिवे
ष्टिताना गुडिकाना कृत्वा ... शुचिशुक्लवास ... ... गन्धपु
ष्पधूप पूजा कृत्वा सार्वभौतिक बलि कृत्वा ... ... सम्पुटा
प्रतिष्ठाप्य तावज्जपेद् यावत् ... ... । ... ... ।
सहायेभ्योऽपि विभज्य आत्मना मुखे ... ... वर्ष
सहस्राणि जीवति । ... ... पीपयेत्
त्रिलोहपरिवेष्टितां कृत्वा, गुटिका ... ... महेश्वरस्य
दक्षिणीया मूर्त्ता ... ... । ... ... षण्मासां
जपेत् । अभिलषित द्रव्य लभति । राजा ... ... पट्टकु ... कृत्वा
अश्लेषकैर्वर्णैश्चित्रापयित्वा सर्वालङ्कारविभूषिता तस्याग्रत षण्मा
सा जपेत । माण्डलिक राज्य लभेत । विद्याधरत्व वा । पटस्या
ग्रत मानी षण्मासा वामकरतलमभिमन्त्र्य अयुत परिजाप्य स्नाने

हित निगन जभति । राजा...ना न्धिमधघृताक्तान, न्शसहस्राणि ममद्राा॥ ...मवतीर्थे ... जुहुयात् । आ... ... भवति । ... ...मागुन्कमवतीर्य तिजपुष्पा मसाह ... । ... ... । ... ... । ... ... । ... ... । ... । तत्र जाऊ ... ... । द्व लक्षजापेन राजानमाकर्षयति । त्रिलक्षजापेन सर्वसत्त्वानाकर्षयति । समुद्रगामिन्यां नदीमवतीर्य अशोकपुष्पाणां दशसहस्राणि जुहुयात् । ... ... उदारां पूजां कृत्वा चक्रं स्वस्तिकमश्वत्थपत्रे स्थाप्य पर्यङ्कोपविष्ट तावज्जपेद् यावज्ज्वलितमिति । तेन गृहीतमात्रेण आकु ...तकुण्डलकेश उन्मितान्लिवर्णे ... भवति । येश्च दृश्यते यांश्च पश्यति तैः सहोत्पतति । सुदर्शनमृत्तिका गृह्य हस्तेना ... तावत् सहस्रजप्तां कृत्वा हस्ते ... यं स्पृशति स वशो भवति । कुशमयं चक्रं गृहीत्वा सहस्र जप्त्वा जले प्रक्षिप्य नागमु त्तिष्ठति । किं करोमीति ब्रवीति । लक्षं मे देहीति वक्तव्यम् । ...भि आहार ... ...पेत् । तथागतबिम्बा आमु खीभवति । तां दृष्ट्वा यत् साधयति तत् सिध्यति । सालङ्कार विभूषिताः स्त्रियश्च भवन्ति । पुरुषाश्च बुद्धमारभकाः ... भि ... ...तिष्ठते । यच्चिन्तयति तत् सर्व भवति । प्रभाते ... सर्व ... । शुक्लप्रतिपदमारभ्य ... ... प्रत ... ... गानि ... । ... भवति । ... ... । पश्चाद् ... ... । ... । ... ... चक्रं कृत्वा कृष्णचतुर्दश्यां ... ... पूजां ... उप ... ... मुख स्फु रति । ... ... भवति । तिलकं कृत्वा ... ... कामरूपी प ... वर्षशतानि जीवति । कृष्णाष्टम्यां ... गणिकां निजूल का रयेत् । अपरे कृष्णाष्टम्यां अहोरात्रोषित श्मशानं गत्वा त्रिशूलस्य महतीं पूजां कृत्वा पर्यङ्कोपविष्ट दक्षिणहस्तेन ... ... तावज्जपेद्

यावत् तच्छूलाद् राश्मानश्चरति । ततः सिद्धो भवति । रात्रौ निखनद्‌
भिन्द्य गृह भवति । शुचौ देश पटं प्रतिष्ठाप्य अहोरात्रोषित पटस्याग्रत
पुत्तलिका कृत्वा । नाधयन् पूजयित्वा बिल्वसमिधानां त्रिमधुरता
क्तानां अष्टसहस्रं जुहुयात् । भगवतः मञ्जुश्रियस्य ललाटाद् रश्मि
निश्चरति । ततः सिद्धो भवति । अपरिमित सुवर्णद्रव्यं लभति । अहो
रात्रोषित पटस्याग्रतः करवीरपुष्पाणामेकं गृह्य नागस्थानं गत्वा पुष्पं
नागहृदे प्रक्षिप्य मन्त्रमावर्तयेत् । नागा नागिन्यश्च वश्या भवन्ति । य
प्रार्थयति तं लभते । कृतपुरश्चरण अहोरात्रोषित कृष्णचतुर्दश्यां
ज्वरनाशयितुकामो गिरिकर्णिकापुष्पाणामष्टसहस्रं जुहुयात् । पिशा
चज्वरा नश्यन्ति । खादिरसमिधानामष्टशतहोमेन सर्वग्रहां मुञ्चापयति ।
भस्मना सप्तजप्तेन परमन्त्रा मन्त्रपतिर्बन्धयति । सकृज्जप्तेनोदकेन
मोक्ष । वस्त्रे भूर्जपत्रे वा लिखित्वा ध्वजाग्रे बन्धीयात् । परसेना स्त
म्भिता भवति । उदकभक्ताहार कृष्णाष्टम्यां कृष्णचतुर्दश्यां वा त्रि
रात्रोषित एकलिङ्गं गत्वा लिङ्गोपरि दक्षिणाया मूर्ति पादं स्थाप्य वा-
मशालकेन न ग्येत् मुष्टिं बध्वा तावज्जपेद् यावद् रावो निश्चरति म
रामीति । तृतीये रावे मुष्टि सिद्धा भवति । मुष्टि बन्धा सप्तवर्षशतानि
जीवति । महेश्वरगणश्च । गोरोचनया सहस्राभिमन्त्रितया विशेषकं य
पश्यति । सर्वे वशा भवन्ति । प्रातरुत्थायोदक सप्ताभिमन्त्रित कृत्वा
मुखं प्रक्षाल्य यस्य दर्शनं ददाति स वशो भवति । एवं तैलेनाहारकाम
उदकं तक्रं वा सप्ताभिमन्त्रित कृत्वा पिबेत् । अप्रार्थितमन्नं लभते ।
राजकुले प्रविशता चीवरान्त गृह्य एकविंशतिवारां परिजप्य वामह
स्तेन ग्रन्थि कृत्वा अप्रतिहतवाक्यो भवति । चोरमध्ये स्मर्तव्यम् ।
मुक्त च मोचयति । अन्यमपि भिन्नाधिकानां मन्त्राणां शालिव्रीहिश्वेत
कर्पासिद्धार्थक प्रतिकृति कृत्वा पटस्याग्रत वामहस्तेनाष्टभ्यामष्टस
हस्रं जपेन । मन्त्राणामुत्थापनं कृतं भवति । गोसहस्रं लभति । अ
ननेव विधानेन घृतसर्ज्जरसं दहता शतसहस्रं जपेत् । द्वादश ग्रामवरा
लभत । अनेन विधानेन स्नानं कृत्वा चन्दनाभ्यक्तानां पद्मानां
शतसहस्रं निवेदयेत । दशाधिपत्यं लभते । सुगतवितस्तिप्रमाणं स्तूप
कृत्वा धूपं च दत्वा चम्पकपुष्पाणां शतसहस्रं निवेदयेत । सुवर्ण

सहस्र लभति। सुगतचितास्तिप्रमाण स्तूप कृ ।। प्राकृतिमालिख्य वामपादेनाक्रम्य अष्टसहस्र जपेत्। मात्रेण वशमानयति। सुगत चितास्तप्रमाण स्तूप कृत्वा चिताङ्गारानां ... सहस्र जुहयात्। भस्मना ... अनेनैव ... तेण निर्मि... ...स्याभिमन्त्रित दन्तैरस्पृश्य ग्रसत्। यस्य नाम्ना ... भवति। भुक्त्वा कामोपसहितम्। सर्वगन्धाना ... पित पञ्चस्येदार्रां पूजा कृत्वा घृतप्रदीप प्रज्वा ... मेव मन्त्र जपेत्। तेन पुत्तलिकां कृत्वा सप्ताह ... मुपर्यश्वत्थपत्राणामुपरि स्थाप्य तावज्जपेद् यावत् प्रसन्निधना ... न ... कृ ... स्पृ याति स वशा भवति। अनेनैव विधिना नागरसरचूर्णस्य प्रतिकृति कृत्वा ... अष्टशत जुहुयात्। यमनुचि ... स वश। अनेनैव वि धिना अपामार्गसमिधानां जुहुयात्। ... गत्वा पटस्या ग्रत अपतितगोमयेन हस्तोच्छ्रित स्तूप कृत्वा ... पूजयित्वा गु ग्गुलु दहता शतसहस्र जप्तव्यम्। सर्वविद्याधरापरिभूत ... विचारी। असवत्परजातस्य प्रदेशिनीमङ्गुलीं गृह्य हस्तप्रमाण चैत्य कृत्वा श्मशाने विधिवत् पूजां कृत्वा प्राङ्मुखोपविष्ट कुशसस्तरे ता मङ्गुलि ... प्रदेशिन्याङ्गुल्याक्रम्य तावज्जपेद् यावद् रश्मि निश्चरति। दीपशिखा वर्धते। कृतरक्षारता राज्य गृह्य प्रभाति त याङ्गुल्या यमाकर्षयति स वश। ... पयस्विन्या क्षीर गृह्य ... मण्डलक कृ ... प्रज्वाल्य कुशसस्तरस्थमष्टसहस्राभिमन्त्रित कृ ... क्षीर क ... याम्। दधिमधुघृतैर्विनायक ... ता मण्डलक कृत्वा चतुर्षु दि शापालान स्थाप्य द्वितीयमण्डल प्रवोरको सर्पहस्त तृतीयमण्डले ... वा महतीं पूजा कृत्वा कृतरक्ष प्राङ्मुखोपविष्ट हस्तेनाक्र म्य तावज्जपेद् यावद्रूपमायाति ... अञ्जिताक्ष ... पश्यति ये च पश्यति सर्वे ते ... भवन्ति। द्वितीयेन सिद्धेन नवनागसहस्रबल ... पञ्चवर्षशतानि जीवति। अप रिभूत सर्वविद्याधरो भवति। अन्तर्धानिका ...

ज्वलित उद्दीताद्दित्यवर्ण रत्नालङ्कृतशरीर कल्पान्तरस्थायी । अष्टसहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा शत्रुमध्ये प्रविशेत् भयं न भवति । अवध्यः सर्वशत्रूणाम् आवेशन श्वेतपुष्पेण नृत्यापनमुदकेन त्रिज सेन करवीरपुष्पेण त्रिजप्तेनाहरेत् । अतीतानागते कथयति । बन्धनच्छोटिकया च्छेदनं । अञ्जनं साधयितुकाम वीरक्रयक्रीतं सौवीराञ्जनं गृह्य प्राणकान्यपनीय पञ्चगव्येनोत्तरमुखया पीषयेत् । अनामिकयाङ्गुल्या चतस्रः गुलिकाः कृत्वा अपत्रेणाच्छाद्य शोषयेत् । पटस्याग्रत विधिवदग्निं प्रज्वाल्य सहस्रमस्पाताहुतिं कृत्वा सधातुके चैत्ये उदारां पूजां कृत्वा अष्टभिर्दिग्भि पलाशकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य शिक्यकटिप्रदेशे स्थापयेत् । शुक्रबन्धः कृतो भवति । चावरकर्णकेन सप्तजप्तेन ग्रन्थि कृत्वा विषबन्धः । विषचिकित्सा । पल्लवेन मुद्राभेदत उदकेनावेशनम् । गुग्गुलुधूपेन उदकेन वा ग्रहबन्धः । अङ्गुलिं परिजप्य य तर्जयति स वशः भवति । पटस्याग्रत अष्टशत जपेत् । स्वप्ने यथाभूत दर्शयति । सधातुके चैत्ये पट प्रतिष्ठाप्य तस्याग्रत उदारां पूजां कृत्वा श्वेतपद्मानां दधिमधुघृताक्तानां बिल्वकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य लक्षं जुहुयात् । राज्यं लभति । असिद्धे सहस्रपिण्ड ग्रामं लभति । गोरोचना मनःशिलां वा पटस्याग्रत सहस्र जपेत् । ततः तिलकं कृत्वा यं मृगयति तं लभति । कृष्णचतुर्दश्यामेकरात्रोषित रात्रौ पटकमूलकांसकारामौ अष्टसहस्र जुहुयात् । रूपकसहस्र लभते । शुक्लाष्टम्यां अहोरात्रोषित समुद्रगामिनीं नदीमवतीर्य पद्मानां दशसहस्राणि निवेदयेत् । राज्य लभति । पुरुषवशीकरणे कृष्णाष्टम्या एकरात्रोषित बोधिवृक्षकाष्ठैरग्निं प्रज्वल्य कुमुदानां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । वशी भवति । स्त्रीवशीकरणे कृष्णद्वादश्यां सौगन्धिकपुष्पैः आर्यमञ्जुश्रिय हनेत् । ओषधीबन्धमनसा द्विपदचतुष्पदानामुत्सारणं । दिनेदिने पञ्च दीनाराणां प्रयच्छति । निरवशेषः व्ययःकर्त्तव्या । अर्धं रत्नत्रयोपयोगाय । पटस्याग्रत मासमेकं जपेत् । द्वादश दीनार सहस्राणि लभते । शुक्लाष्टम्यामारभ्य सधातुके चैत्ये षण्मासां जपेत् । राज्यं ददाति । कृष्णाष्टम्यां अहोरात्रोषितः पटस्याग्रत श्लेष्मातकं कलिकां गृह्य रक्तसूत्रकेन वेष्टयेत् । ततः पलाशकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य

कीलक अष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा एकैक खण्डमेकविंशतिवारां परिजप्याग्नौ प्रक्षिप्य प्रभाते दीनारशतानि लभति। शुक्लाष्टम्यामकरात्रोपितेनातिमुक्तकपुष्पाणां अष्टसहस्र निवेदयेत् मसाहम् । दीनारशत लभति। सप्ताभिमन्त्रितेनाक्षीण्यञ्जयन् । सर्वजन(ग)प्रियो भवति। सामान्यमञ्जनमभिम न्त्य य प्रथम पश्यति स वशो भवति । पटस्याग्रत यमुद्दिश्य दशसहस्राणि जपति । विवरद्वार लक्ष जपेत् । यथा नियत पर्वताशिखरे वा गोष्ठे प्रतीत्यसमुत्पादगर्भचैत्य प्रतिष्ठाप्य लक्ष जपेद् दीनारलक्ष लभति । नागस्थाने पट प्रतिष्ठाप्य सुकृतरक्षाविधान जम्बुकाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य नियम बलि दत्वा नागपुष्पाणामष्टसहस्र जुहुयात् । तत ब्राह्मणरूपी नागराजागच्छति । स च ब्रवीति । वक्तव्य च 'दिने दिने सप्त दीनारां प्रयच्छ' । तथास्त्विति कृत्वादृश्यो भवति । शेनापतिवशीकरणे बृह मण्डलक प्रलिप्य तस्य पदपांसुमानीय वामहस्तेनाहुतिसहस्र जुहुयात् । वश्यो भवति । सामान्यस्त्रीवशीकरणे लवणेन प्रतिकृतिं कृत्वा छित्वा छित्वा वाम हस्तेन जुहुयात् । वश्यो भवति । दासीवशीकरणे पुन्नागकेसरयव गोधूमानेकीकृत्य अष्टसहस्र जुहुयात् । वश्यो भवति । शालि पिष्टमयीं प्रतिकृतिं कृत्वा छित्वा छित्वा जुहुयात् । वशो भवति । रण्डावशीकरणे माषजम्बूलिकां जुहुयात् । वशो भवति । श्रोताञ्जन एकचैत्ये अश्वत्थपत्रान्तरितां कृत्वा अष्टसहस्राभिमन्त्रित यदि पुनरपि साधयति द्विगुणायुर्भवति । धान्यागार प्रविश्य शुचौ प्रदेशे पट प्रतिष्ठाप्य मौनी क्षीरयावकाहार पक्षमेक जपेत् । तत पटस्योदारा पूजां कृत्वा उदारतरा च बलि निवेद्य पर्यङ्क बध्वा तावज्जपेत् यावद् रश्मिर्निश्चरन्ति । तां दृष्ट्वा पश्चान तयाण्यपि क्षयमुपैति । तत' सिद्धो भवति । महाराज्य लभति ।' अमत्यर्थिको भवति । रोचनामष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा धूपेन धूपयित्वा दन्तान्तरे स्थापयेत् । उत्तवादी भवति । सर्वे चास्य वश्या भवन्ति । शुक्लाष्टम्यां त्रिरात्रोषित' पटस्याग्रत' अङ्कोलीनाष्टसहस्र जपेत् । दीनारमेक लभति । पटस्याग्रत, त्रिरात्रोषित शुक्लचतुर्दश्या गुग्गुलुधूप दहता बलाग्नि प्रज्वाल्य दधिमधुघृताक्तानां करवीरपुष्पाणां अष्टसहस्र जुहुयात् ।

ततोऽग्निकुण्ड यत् पद्मप्रमाण करवीरसदृशो मन'शिलां दृश्यति । मन्त्र जपता ग्रहीतव्यम् । तया गृहीतया उदितादित्यवर्णा द्विरष्टवर्षाकृति• विद्याधरो भवति । आयुसमभावेन ईप्सितमानि चाहाराणि उत्प द्यन्ते । अशीतिवर्षसहस्राणि जीवति । सर्वसत्त्वानामगम्यश्च मृत्यु जन यति । पटस्याग्रत साधयेत् मुखे प्रक्षिप्या-तर्हितो भवति । प्रथमं ब न्धनमोक्ष कर्तव्य । मधुसिक्थमयी प्रतिकृतिं कृत्वा स्त्रिया वा पुरुषो वा विविक्ते प्रदेशे अग्नि प्रज्वाल्य अभिमन्त्र्य दापयेत् । अष्टशत मद नकण्टकेन विध्वा दापयेत् । वश्या भवन्ति । य प्रार्थयति त लभते । शु- क्लपौर्णमास्यां अहोरात्रोषित' सुरभिपुष्पाणां अष्टशत न्विदयेत् । पञ्च कार्षापणानि लभति । कृष्णचतुर्दश्यां अहोरात्रोषित पटस्याग्रतः प्रि यङ्गुकाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य वैकङ्कतसमिधानामष्टसहस्र जुहुयात् । शताभि मन्त्रितेन सर्वशूल प्रशमयति । दु'खप्रसवाया• स्त्रिया उदक अष्टशताभि मन्त्रित कृत्वा देयम् । सुखेन प्रसवयति । शुक्लप्रतिपदमारभ्य दिने दिने सहस्रवृद्ध्या जपेत् । यावत् पञ्चदशीति । अवसाने त्रिरात्रोषितः गुडिकायोगेन गुलिकां कृत्वा साधयित्वा मुखे प्रक्षिप्य अ तर्हितो भवति । नीलाशोककुसुम कृष्णसारपित्त चक्रवाकहृदय श्रोत्रियारस हित समभागानि पुष्पलोहेन वेष्टयेत् । पुन त्रिलोहवेष्टित कृत्वा साध- यितुकाम' सधातुप्रतिमाया अग्रत तत्रैव पट पतिष्ठाप्य शुक्लाष्टम्यां पूजां कृत्वा सप्ताश्वत्थपत्रेपु स्थाप्य मण्डलक कृत्वा तस्य मध्ये अक्ष- ताङ्ग पुरुप स्थाप्य वामपादेन उरसि माक्रम्य कृतरक्ष• मन्त्रमावर्तयेत् । यावदुत्तिष्ठति पूर्ववत् । तत' मधुपायस भोजयेत् । सप्ताभिमन्त्रित मुष्टिं बध्वा शिरसि ताडयितव्यः । ततः छर्दयति । त पीत्वान्तर्हितो भवति । त्रिरात्रोपित सोमग्रहे नाभिमात्रमुदकमवतीर्य तावज्जपेद् यावन्मुक्त इति । दीनारशत लभति । आवर्तयेच्छोभन लभति । लव णमिश्रेणोदकेनाष्टशत स्नात्वोद्वर्त्तित कृत्वा गन्धमाल्यैश्च पूजयित्वा पूर्वसाधित पायस भोजयितव्यम् । सप्तजप्तेन मुष्टिं कृत्वा शिरसि ह- न्तव्य । तत छर्दयति । तं भुक्त्वा महाकल्पस्थायी विद्याधरो भवति । ताम्रमष्टशतजप्त कृत्वा छिन्दित कैलपयित्वा हनेत् । सहस्रवेध सुवर्ण भवति । कायशोधन कृत्वा चैत्य स्वहस्तेन कुर्यात् । पञ्चानन्तर्यकारि

णोऽपि सि यति । चैत्यलक्षेण विद्याधरचक्रवर्ती भवति । सर्वशास्त्रा भिज्ञ सर्वविज्ञानोपेत कल्पस्थायी च्युतश्च पञ्चजातिशतान्यपायगामी न भवति । उदितोदितमध्यदेश' सर्वेन्द्रियसमन्वागत श्रुतिधरो जाति स्मर । अयाचितो लब्धमन शिलां गृह्य सप्तभिरश्वत्थपत्रेषु स्थाप्य साधयेत् । सन्ध्यायां ये शृणोति जिघ्रति सर्वे वशा भवन्ति । तिर' शैल तिर कुड्य तिर. समुद्र भित्वाभ्युद्गच्छति । श्मशाने षोडशहस्तं अष्टहस्त वा मण्डलकमुपलिप्य मृतकमुत्तराशिर स्थाप्य मुखे वाम ङ्गुलिका प्रक्षिप्य दक्षिणेन पादेनोरसि माक्रम्य तावज्जपेद् याव न्मृतकश्चलित' । त चाङ्गुलिं हस्तन गृहीत्वा ददाति । तमनामिकाया मङ्गुल्यां प्रक्षिप्य यमाकारयति स आगच्छति । प्रतिनिवर्त्तस्वेति प्रतिनिवर्त्तयति । मृतकमक्षताङ्गमानीय मृतकस्योपरि पाद दत्वा ता वज्जपेद् यावदुत्तिष्ठति । कृत्वा तत्र मन्त्र कुङ्कुमेनालिख्य कृष्णा-ष्टम्यां कृष्णचतुर्दश्या वा पोषधिक. नियमस्थः न केनाचित् सार्धं मेकाकी पर्वतशिखरमारुह्य वर्जयित्वा दिशापाला अष्टहस्त वा मण्ड-लकमुपलिप्य वालुकामय चैत्य कृत्वा यथाशक्तित पूजां कृत्वा प्राङ्मुखो दक्षिणकहस्तेन खड्ग गृहीत्वा ऊर्ध्वबाहु चैत्यस्याग्रतो मन्त्रमावर्तयेत् । यावदक्षराण्यन्तर्हितानि । तत् पत्र खड्गमूत प्रज्व-लित गृहीत्वा यथेष्टगामी विद्याधरो भवति । सर्वविद्याधराणा अ गम्य' सर्वसत्वानां अधृष्य. कामरूपी कल्पस्थायी योजनसहस्रान् पश्यति । वेतसपत्रे कटुकतैलाक्तै मासुपशम शालितन्दुलेन पर्वतस स्पर्षि. लक्षजप्तै' सर्पपै. आसुराणि मन्त्राणि घातयति । अशनिवज्रो पलादीनि अष्टशतजप्तेन शरेण यत्रेच्छति तत्र पातयति । सप्तजप्तेन भ स्मना यस्या क्षिपति दिशा तत्र काण्डवारणका भवति । अष्टशतजप्तेन सर्वशल्याहरणम् । कृतपुरश्चरणस्य पटस्याग्रत पञ्चविंशतिलक्ष जपेत् । तत नरच्छेद्य तालपा खड्ग सर्वसस्यसरक्षण द्विपदचतुष्पदकीट मूषिकादीना लेह्य अष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा उदक क्षिपेत् । सर्वना गाना अवध्या भवति । लक्षजापेन यमिच्छति, त व धना मोचयति । आदित्यग्रहे समानवत्साया गोघृत ताम्रभाजने स्थाप्य तावज्जपेद् या वन्मुक्त. । त पीत्वा सर्वव्याधिभ्यो मुच्यते । पूर्वोक्तेन विधिना सधातुके

चैत्य [illegible] जपेत् । [illegible] जपेत् । [illegible] भवति । ग्रहचारस्य । [illegible] चैत्ये समुद्रगामिन्या नद्यां [illegible] चैत्य [illegible] शुचि यथाशक्तिं पूजां कृत्वा [illegible] जपेत् । [illegible] सर्वविषापहारि सा उमाऽर्जनग्रहज्वरनाशनं । महानद्युत्तरणं जपन् । सुखेन तरति । जपेनैव [illegible] कान्तिना पूज्या भवति । [illegible] । निद्राशुक्रनष्ट- [illegible] सहस्रजप्ता [illegible] अष्टसहस्रजप्ते न मन्त्रवशीकरण [illegible] नवनीतमयीं अङ्गुष्ठपर्वमात्रां पुत्तलिकां कृत्वा [illegible] हस्तेनाक्रम्य [illegible] जपेत् । [illegible] रति । [illegible] ग्रहेत् । तत्क्षणादेव अभिरूपा आगच्छति । [illegible] भवति । [illegible] सहस्राणि जुहुयात् । [illegible] ग्रहणम् । [illegible] [illegible] जपेत् । [illegible] । [illegible] वशी- करणं [illegible] । [illegible] । [illegible] जुहु यात् । [illegible] प्रसहस्रं जुहुयात् । [illegible] । [illegible] कापत्याया घृत [illegible] जुहुयात् । ततस्तेषां सप्ताभिमन्त्रितं यस्य [illegible] स वशो भवति । राजा वशीकरणे प्रतिकृतिं कृत्वा वामहस्तेनाक्रम्याष्टसहस्रं जपेत् । सप्त दिवासे वशो भवति । सुगालितं पानीयमभिमन्त्र्य सप्ताहं धारयेत् ।

।।। गागालक कृतरक्षण गा नाग्येत । ???? ???? ? ??? ??? पक्षे
? ??? जपेत् । ता निरालायेत्वा ब्राह्मणकन्यया पवनीन तगर पद्म
केसर चन्दन मधुना सह पीषयेत् । गुटिका कृत्वा ताम्बूलेन साध
अभिम न्त्र यस्य ददाति स वशो भवति । पुष्पमाला परिजप्य यस्य
शिरसा ददाति स वशो भवति । रक्त चन्दन चम्पककुसुम पद्मकेसर
रक्तशालितण्डुलगैरिकार्णिकाकोरण्टबीज ब्रोहिमाषा कुङ्कुमतगर तुरुष्क-
तैल सैन्धव कृत्वा समभागानि कारयेत् । जातिकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य
जातीपुष्पाणां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । पञ्च दीनारशतानि लभते । आम्रकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य नदीतटे दधिमधुघृताक्तानां
अर्कसमिधानां अष्टसहस्र जुहुयात् । पञ्चमे दिवसे पञ्च दीनारा
लभते । अशोकसमिधानां शुक्लचतुर्दश्या आरभ्य यावत् पञ्चदशीति
दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । दीनारशत लभति । करवीर
काष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य करवीरलानामष्टसहस्र जुहुयात् । शुक्लाष्टम्या
आरभ्य यावच्छुक्लचतुर्दशीति दीनाराणां सहस्र लभत दिने दिने अ
ष्टसहस्र जुहुयात् । यावच्चतुर्दशीति । अनेन कर्मणा कोपेन राजकुल
कुपित मित्रवत् प्रसादयति । कृतपुरश्चरण ??? ??? ???
??? ??? ??? तावज्जपेत् ??? ??? ???? ??? ???
??? ??? ??? ??? कृत्वा ??? ??? ??? ???
??? ??? ??? । ??? ??? ??? ??? ???
??? ??? च तावज्जपेद् ??? ??? । ??? ??? ???
??? ??? । ??? ??? ??? । ??? सिद्ध
??? ??? ??? ??? ??? । ??? ???
??? ??? । ??? ??? ??? ??? ??? ???
??? । ??? ??? ??? । ??? ??? ??? ???
??? । ??? च ??? दर्शयति भक्षयति ।
??? । चतुर्दशावेशस्थानानि ??? ??? । ??? ।
समुद्रगामिना नदीसरतीर्थे दक्षिणहस्तेन मुष्टिं कृत्वा त्रयोदशादि
??? जपेत् । सर्वविषदष्टकानि चोत्थापयति । मन्त्रिना सर्वग्रहा नाश

यति । इन्छया मुच्यमान । अशोकवृक्षस्याधस्तात् त्रिरात्रोषित म
रीचानां अष्टसहस्र जुहुयात् । मरिचमक मुखे प्रक्षिप्य यमनिमिप व्य
वलोकयति स वशो भवति । अनुस्मरणमात्रेण सर्वापद्रवान् नाश
यति । या स्त्री न रोचते तस्या नाम गृहीत्वा घृत परिजप्य दाप
येत् । सुभगो भवति । वज्रसाधनम् । पुष्पलोहमय वज्र कृत्वा षाड-
शाङ्गुलिक त्रिसूचिक समुद्रगामिनीं नदीमवतीर्य सुगन्धपुष्पेणां लक्ष
निवेदयेत् । पश्चिमपुष्प प्रतिस्रोत भित्वा आगच्छति । दन्तैरस्पृश्य
ग्रसेत् । दिने दिन पञ्चग्रन्थशतानि गृह्णाति । कृतपुरश्चरण पट
स्याग्रतः लक्ष जपेत् । ततो यत्र निधान तिष्ठति तत्र गत्वा कालमू
लक कलशं सर्वगन्धैर्लिप्य च श्वेतचन्दनोदकेन पूरयेत् । अष्टसहस्रा-
भिमन्त्रित कृत्वा निधानस्थाने स्थापयेत् । सर्वभूमि' स्फुटति । नि
धान पुरुषमात्रे तिष्ठति । ग्रहेतव्यम् । पलाशसमिधाना लक्ष जुहुयात् ।
गोसहस्र लभति । शेफालिकाकुसुमानां लक्ष जुहुयात् । विषय लभति ।
अर्कसमिधानां लक्ष जुहुयात् । दीनारसहस्र लभते । नवनीताहुतीनां
जुहुयात् । पञ्च ग्रामां लभते । पिण्डारकपुष्पाणा लक्ष जुहुयात् ।
फट्टकाना चतस्र कोटि परिलभते । क्षीराहुतीना लक्ष जुहुयात् ।
वितर्कवस्त्राणा शत लभते । कुमुदाना लक्ष जुहुयात् । पत्नी सहिरण्यं
लभते । पिण्डारकपुष्पाणा लक्ष जुहुयात् । पर्वतशिखरमारुह्य लक्ष
जपेत् । यस्मिन् देशे जपति तस्मि देशे यो राजा स पुत्रत्वेनोपति
ष्ठति । श्रीकारपत्र जुहुयात् । पत्रश्रिय आगच्छति । जयकामो नित्य
दधिं जुहुयात् । नित्य जयो भवति । पुष्टिकामो घृत जुहुयात् । अर्था
वाप्तिर्भवति । शुचिना त्रिकाल पञ्चरात्रेण राजान सप्तरात्रेण
पिशाचा नवरात्रेण यक्षराक्षसा द्वादशरात्रेण नागराजान अर्धमा
सेन गन्धर्वा अप्सरसा एकविंशतिदिवसेन देवदानवागुरुगरुडकिन्नर-
दिव्या चतुर्विंशतिरात्रेण सर्वगणा मासेन राजपत्नीवशीकरणासुरस
मञ्जरीदधिमधुघृताना अष्टसहस्र जुहुयात् । वशा भवति । रक्तकरवीर-
कलिकाना लक्षं जुहुयात् । राजकन्या लभते । बिल्वाना बिल्वाक्ताना
लक्ष जुहुयात् । गृहे श्री उत्पद्यते । शतपुष्पाणा दध्नाक्ताना लक्ष जुहु-
यात् । दीनारशत लभते । सौवर्चलिकाष्टसहस्राभिमन्त्रिता कृत्वाञ्जि-

तैर' सर्वसत्त्वां वशीकरोति । गन्धां जप्य मालभेत् । सर्वसत्त्ववशी तागमम् । ऊ न्जप्यात्मान धूपयेत् गगग नन किरणम् । शिखा ग' /य वन्धयेत् । मर्वत्र रक्षा । मर्वगत्त्वाग्भम । रण्ना वशीकर्त्तु पाशाम' । मापा जुहुयात् । सव वशीभवान्त । यक्षिणी नशीकर्तुकाम• गपद्मानामष्टसहस्रं जुहुयात् । त्रिरात्रेणागच्छति । अथ नागच्छति सप्त रात्रेणागच्छति । सा च वरदा भवति । यथेप्सित गग नन । कन्या- काम लक्ष जहुयात् । ईप्सितां न यां लभ । । अथ नान साधयितु काम अक्षताङ्ग मृतक गृह्य श्मशाने एकवृक्ष वा चतु पथे वा एकलिङ्गे वा सर्वभूतिका बलिमुपहृत्य महादेवस्य दक्षिणमूर्ता मण्डलकमुपलिप्य बलिं दत्वा स्नानाभ्यलङ्कृत कृत्वा भस्मना मण्डलक लिप्य तस्य मध्ये पूर्वशिर स्थाप्य शुक्लपटमच्छादितमाधव शुक्लासमसखाय दिशापाला स्थापयेत् । कृतक्षस्यापरि उपविश्य तस्य मुग्न तिलसर्षपा जुहुयात् । तावद् यावत् तस्य मुखा मणिर्निर्गच्छति । तां गृह्यात्मनो मुखे प्रक्षिप्य सर्वभूतिकबलिमुपाहृत्य दक्षिणमूर्ता स्थित हरिताल मन शिलाञ्जनमञ्जिष्ठारोचनामेकत्रय गृह्य अश्वत्थपत्रान्तारितां कृत्वा तावज्जपेद् यावत् त्रिविधा सिद्धिरिति ऊष्मायति धूमायति ज्वलति। ऊष्मायमाने पादप्रचारिका पञ्चवर्षसहस्रायुर्भवति । सर्वसत्त्ववशी करणम् । धूमायमानेऽ तर्धान दशवर्षसहस्रायुर्भवति । ज्वलितेन सर्वविद्याधरो भवति । सर्वविद्याधराणा प्रभु कल्पस्थायी उपमुपरि लक्ष जपमान पञ्चाभिज्ञो भवति । व ध ऊर्ध्वमधश्च दिशापालानां च । राजकुले परमवल्लभो भवति । गृहीतवाक्यश्च भवति । कन्या काम जातीकुसुमानां अष्टसहस्र जुहुयात् । कन्या लभते । तैरेव निकसितै स्त्रीलाभ' । सर्वग्रहमुद्रया वाचया स देशेन रोचनया अग्निं स्तम्भयति । नावां स्तम्भयति । आकर्षयति च दष्टमदष्ट वावेश यति । मृतकमुत्थापयति । वाचया ज्वर मेपयति । क्षीरयावकाहार लक्ष जपेत् त्रिरात्रोषितेन शुचिवाससा साधकगर्भलिङ्गे स्थाप्य म हर्ता पूजां कृत्वा अपरिमित जपेत् । सर्वबालवृद्धाश्च वश्या भवन्ति । भस्मना सप्ताभिमन्त्रितेन कटक च कुर्यात् । सर्वसत्त्वामभेद्य पानीयम ष्टशतजप्त गोषु दापयेत् । व्याधिमुपशमयति । अहोरात्रोषित खड्ग

तेन गृहीता प्रतिहतगति मनुष्यगतिचारो भवति । भ्रकुटि ... लकेन ... । अथवा चन्द्रग्रहे ... कृतपुरः । ... पूजा कृत्वा ... तव्या । ... । ततो ... सिद्धा ... । ... ... अष्टसहस्रं जप्यात् । ... स्मशाने ... च ... अष्टसहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा ... कुलनगरद्वारेण वा स्थापयेत् । ... द्वारेषु ... सकृज्जप्ता ... । ... आहुतिभिः स्त्रिया वशा भवति । ... स्थापयति । सर्वमुद्रा स्तम्भयति । सर्वमन्त्रा चूर्णयति । ... वशीकरोति । सर्वेण ... शताभिहुताभिशतेन कुलस्त्रिया वश्या भवन्ति । देवनिर्माल्यहोमेन ... च वश्या भवन्ति । हृदये हस्तं दत्वा जपेत् । सर्वपापप्रनाशनं सर्वसत्त्वाकर्षणं च । शिरसि हस्तं दत्वा जपेत् । अष्टशतम् । सर्वसत्त्वस्तम्भनं पापप्रणाशनं च । बिल्वं परिजप्य सर्वसत्त्वाकर्षणं । सिध्यासाधने शुक्लप्रतिपदमारभ्य तावज्जपेत् यावत् सन्ध्या । ततः शिखां अष्टसहस्राभिमन्त्रितां कृत्वा भिक्षामटेत् । ब्राह्मणगृहेषु । यत्र भिक्षादायिका न पश्यति तत्र सिद्धो भवति । प्रथमदिवसे पञ्चभिक्षा । यावदेव समाहम् । एकविंशतिमे दिवसेऽपि व्यवतस्यापि सिध्यति । चन्द्रग्रहे क्षीरं परिजप्य पिबेत् महारसायनं भवति । उदककुङ्कुमकाविंशतिवारा परिजप्य यस्य गृहस्याभिमुखं क्षिपति दिवसानि सप्त स वशो भवति । उदककुङ्कुम सप्ताभिमन्त्रितं कृत्वा यस्य नाम्ना पिबति स वशो भवति । दृष्ट्वा परिजप्तया एकविंशतिवारा यः पश्यति स वशो भवति । गुग्गुलुहोमेन जप्येण राज्य लभति । उत्पलकुमुदपुण्डरीकादिभिः निवेद्यमानैर्हूयमानैर्वा यमिच्छति तं वशमानयति । भद्रेनाभिप्राकारं ... शर्कराभिर्वा शिरावाप्त । स्वाभाविकमञ्जनं गृहीत्वा एकविंशतिजप्तेनाञ्जयेत् । सर्वजनप्रिया भवति । अञ्जन तगर कुष्ठ त्वचा पद्मकेसर रोचना गजमदश्च अष्टसाभिमन्त्रितेन समालभेत् । सर्वेषां प्रिया भवति । ... प्रतिकृति कृत्वा पूर्वकेन विधिना किङ्कराणा भवन्ति । नवनीतमयि च ... कृत्वा चतुर्भिरश्वत्थपत्रैः प्रतिष्ठाप्य तावज्जपेत यावद्रणा

यति । न नैरग्पृष्ठ्य ग्रसेत । ग्रमितमात्रे य चि तयति तत्र सर्वसुल्प
न्याति । तामग्वी नशुकपरा गवान । अशाततपसहस्राणि कृत
परश्वरण पौर्णमास्यां पञ्चमाग्रत ।गगोषित गवात्रे लेये ग
न्धपत्पानिभि पूजा कृ वा नगाय गदग न्यंत्पत न्याय मुष्टि
प्रदश गृह्णीयात् । जपद यावत् स्फुरितम् । गहीत्वा विद्याधरा भ
वति । पञ्चम्याग्रत प्रातहारपवत त्रि कालस्नायी त्रिचैत्यपरिवर्त्ता
त्रिसन्ध्य अष्टसहस्रिका जाप । यावत् पौर्णमासीति । अन्ते त्रिरा
त्रोषित महाल्गिका साधयेत् सर्वेग धं प्रलिप्य अष्टसहस्रघृतप्रदीपा
प्रज्वाल्य पर्यङ्कोपविष्ट गन्धैर्मण्डलकमुपलिप्य तस्योपरि गद्वान प्र
तिष्ठाप्य वामहस्तेनाक्रम्य तावज्जपद यावद्त्पतति । मसुतालमात्रे
तिष्ठति । अनेनेव मन्त्रेण सर्वबुद्धबोधिसत्त्वेभ्यो नमस्कृत्वा ग्रहीतव्य ।
गृहीतमात्रेण विद्याधरो भवति । सर्वदेवनागयक्षगरुडकिन्नरमहो
रगास्य प्रणाम कुर्वन्ति । पञ्चम्याग्रत त्रिवेला नात्र नित्य उ
दारां पूजा कृत्वा पद्मपत्रे रोचना स्थाप्य पर्यङ्कोपविष्टस्तावज्ज
पेत् यावत् त्रिविधा सिद्धि । ऊष्मायमाने सर्वसत्त्ववशीकरण
वर्षसहस्र जीवति । धूमायमाने वर्षकोटिसहस्राणि जीवति । या
ज्वालसहस्र गच्छति । नागराग च्छति । अश्वा व गवमिद्धाना
मनसाभिध्यायते । मनसाहारमुत्पादयति । अथ ज्वलति उत्पताति त्य
वर्णत द्विरष्टवर्षे आकुञ्चितकुञ्चितकुण्डकेश कल्पस्थायी अनेक
।। ।। ररगागहस्रपरिवार गरे गा ।। ग र्ग । । कापुरश्चरण
स्रग्दामचलन दीर्घशिखावर्धन रश्मिमानश्वरण पञ्चरस्पश्च । गता दृष्ट्वा
य साधयान त मि यति । पापस्य न भवति । देवनागयक्षग भवा
सुरगरुडकिन्नरमहोरगा वशीकर्तुकाम पञ्चम्याग्रत सन्निधानेरग्नि प्र
ज्वाल्य लवणतिलसिद्धार्थकां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात्
त्रिसन्ध्य सप्तरात्रम् । वश्या भवन्ति । उन्द भस्मसर्षपा यतम अष्ट
सहस्राभिमन्त्रित कृत्वा चतुर्दिशं क्षिपेत् । मण्डलबन्ध कृता भवति ।
धाराहुतीनामष्टसहस्र जुहुयात । व्याधिना प्रमुच्यते । अन्नार्थी अन्न
जुहुयात । पर्वतशिखरमारुह्य भिक्षाहार लक्षत्रय जपत् । अ त तिरा
त्रोषित अश्वत्थकाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य तिलानां दधिमधुघृताक्तानां कृ गा

शान जहुयात् । राजा भवति । तिलघृत ।मि मधु ना ।भिन्या त । मधु जुहुयात् । सर्वजनप्रिया भवति । घृत जुहुयात् । तजस्वी भवति । क्षीर जुहुयात् । शान्तिर्भवति । दधि जुहुयात् । पुष्टिर्भवति । मि दु वारस्याग्निरग्नि प्रज्वाल्य सर्वपात्रस्याग्र जुहुयात् । यथाभिरुद्धमन्त्रमक्षय भवति । यमिच्छति पट्टबन्ध लभति । निम्बपुष्पाणा लक्ष जुहुयात् । सर्वजनप्रिया भवति । अक्षतशालितन्दुलाना लक्ष जुहुयात् । ग्राम लभति । अशोककाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य शतसहस्र जुहुयात् । परप्रदेशे राज्य लभते । पटस्याग्रत अगरुधूप दहता लक्षमेक जपेत् । ततस्तस्य राजगृह स्वाधीन भवति । भिक्षाहारो हविष्याहारो वा पक्वान्नपञ्चा शल्लक्षाणि जपेत् । पृथिवीराज्य लभते । क्षीरयावकाहारो भूत्वा अष्ट लक्ष जपेत् । श्वेतसर्षपाणा लक्ष निवेदयेत् । सामन्तराज्य लभति । दूर्वाप्रवालाना शतसहस्र जुहुयात् । दीर्घायुर्भवति । अम्रपत्राणा क्षीर क्तानां शतसहस्र जुहुयात् । सर्वव्याधिभ्या मुच्यते । सर्वव्रीहिमेकस्थ कृत्वा शतसहस्र जुहुयात् । सर्वव्रीहिय अक्षया भवति । मधूकपुष्पाना शतसहस्र जुहुयात् । अर्थमुत्पद्य(ते) । मन शिला हरिताल गोरोचना समीकृत्य पटस्याग्रत अष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा गोधिकचर्माणि स्थाप्य जपेत् । सिद्धो भवति । यस्य स्त्रिया पुरुषस्य वा दीयते । स वश्यो भवति । घृताहुतीना शतसहस्र जुहुयात् । ग्रामवर लभते । कोटिं जपेत् । शतपरिवार विद्याधरो भवति । लक्षमेक जपेत् । मृगाक्षपात्र यथाचित लभते । सप्तद्वीपाधिपो वशमागच्छति । अर्कसमिधाना लक्ष जुहुयात् । पट्टबन्धो भवति । अपामार्जनेनाक्षिरोगमपनयति । ज्वरि तस्य कुशैरपामार्जनम् । कन्याकर्तितसूत्रक शतजप्त बध्नीयात् । सुभगो भवति । अञ्जन साधयितुकाम सौवीराञ्जन पल गृह्य अग्निना स- गन्ध कृत्वा अञ्जनापरिकम शातयित्वा चन्द्रग्रह उदक प्रविश्य तावज्जपेद् यावत् कूष्माण्डा भवति । तत्क्षणात् स्फुटति । स्फुटित मात्रेणास्य वर्णस्य तेजस्वी भवति । कुण्डलमकुटधर सर्वविद्याधराणा अवध्य अप्रतिहतगतिः सपरिवार उत्पतति । पञ्चवर्षसहस्राणि जी वति । पद्मानामुत्पलाना वा लक्ष जहुयात् । सुवर्णसहस्र लभति । प लाशसमिधानां शतसहस्र जहुयात् । सुवर्णसहस्र लभते । त्रिरात्रोपित

श्रीग्याव्रकाहार मा ययेत् । मन ाजला पल्मक मृत ममाश्वत्थपत्राणा उर्पार स्थाप्य नाराजपत् यावा मञ्ज(ज)ा । ताय ाराताय वा प्र क्षिपेत् । तत्क्षणादेव स उद्रन्छाते । स विनाश्यरा भवति । मनन्तरता गयक्षाप्रतिहतान्न्ध्यविमल्ल ाव्ामनाजव उत्तिान्त्यवग भवति ।। ययतमन न्व्यगात विवाग जगारयार । पन्ग ाग्रत गन्धपुष्पे उगार्ग पृजा क वा श्रीग्यावराहार श्वावत्र्मावमन य य माथयते त लभन्त । चन्द्रग्रहे वाधरत्वस्या भरता् ग यपण्पूपेन पृजा कृत्वा मन शिरा गवना ण्कविंशतिवाग परिजप्य निरम्यापार मार्जयत । ललाटे तिलक कुर्यात् । राजकुल प्रविशत् । राजवल्भा भवाते । पद्म बीजाना दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । यस्य नाम ग्रहाय स वशो भवति । ब्रह्मचारी जितद्रिय अगुरुतुरुष्कहाम कुर्यात् । पूर्ण माम्या चतुर्भि कलशैरुदकपरिपूर्णरष्टसहस्राभिमन्त्रित राजान राज मात्र वा स्नापयेत् । श्रीमा भवति । भ्रमा यमावाया आरमामेन्ि रग्नि प्रज्वाल्य विन्वाना दधिमधुघृताना शतसहस्र जुहुयात् । रक्ता त्पलनीलोत्पलाना वा जातीपुष्पैवा होम । पत्स्याग्रत श्रीग्यावरा हार वर्धमाना पूजा कार्या । भिक्षवा भाजायतव्या । अनन कर्मणा असाध्यमानापि सि यति । अथकाम अपामार्गसमिधाभिहोम अन लभत । घृतहोमेन शान्तिकाभिप्रम् । दधिमधुघृताक्ते पद्मे घृतगुग्गु लुहोमो वा अ(ष्ट)सहस्रम् । एव सर्वार्था सिध्यन्ति । कृष्णव्रीहि य स्याह्निश्य परिजप्य हूयते स वश्यो भवति । अपामार्गसमिधाभिर्वशीक रणम् । पत्स्याग्रत बिल्वकाष्ठैराग्न प्रज्वाल्य अगरुमामधाना शत सहस्र जुहुयात । सर्वार्था न्दाति । स गतुक चेन्ते दशसहस्राणि जुहु यात । राज्य लभति । पद्मलक्षहोमेन महाभागा भवति । सवपा होमाना गन्धपुष्पधूपै पूजा कृत्वा हाममारभत । बिल्वमामेधानाम ष्टशतेनाग्निं प्रज्वाल्य दधिमधुघृताक्ताना बिल्वसमिधानामष्टसहस्र जुहुयात् । यमिच्छति स वशा भवति । क्षीरकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य अग रुसमिधाना शतसहस्र जुहुयात् । सर्वार्था ददाते । सधातुके चैत्ये गन्धपुष्पधूपे पूजां कृत्वा प्रागुत्तिरत शुचिर्भू त्वा अग्निं प्रज्वाल्य नागकेसरप्रियङ्गु अष्टसहस्र जुहुयात् । मासाभ्य तरेण द्रव्य लभति ।

वैकङ्कतसमिधाना दधिमधुघृताक्ताना पलाशकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य जुहु-यात्। सुवर्णसहस्रं लभति। उदुम्बरकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य वापकसमि-धाना दधिमधुघृताक्ताना शतसहस्रं जुहुयात्। शत सहस्राभिमन्त्रित कृत्वा हस्ते बद्ध्वा युद्धेऽपराजिता भवति। शिरसि बद्धेनादृश्यो भवति। कृष्णपञ्चम्या नद्या गत्वा श्वेतपुष्पाणा अष्टसहस्र प्रवाहयेत्। ग्रामवर प्राशीतदीनारसहस्रं लभते। कुङ्कुमेश्वाप्येष कर्म। तिलैश्चाप्येष क्रम। भागाश्च ददाति। कृष्णपञ्चम्या पटस्याग्रत अहोरात्रोपितेन शुक्लान्तके गोरोचना स्थाप्य तावज्जपेद् यावत् त्रिविधा सिद्धि। पाद-प्रचारिके सप्तवर्षसहस्राणि जीवति। ज्वालते कल्पस्थायी भवति। सर्वरोगचिकित्सनम्। प्रतिकृत्या बन्धनमोक्षण मण्डलबन्ध। पद्माना पटस्याग्रत अष्टसहस्र जुहुयात् त्रिसन्ध्य दिवसानि सप्त। निधान पश्यति। पटस्याग्रत दधिमधुघृताक्ताना शतपुष्पाणा शतसहस्र जुहुयात्। विषय लभति। घृताक्ताना शतसहस्र जुहुयात्। पञ्चग्रामा लभति। अर्कपुष्पाणा अष्टसहस्र जुहुयात्। रूपकसहस्रं लभति। ज-प्यमानस्य सर्वं प्रयच्छति। वर्जयित्वा कामोपसंहितम्। कृष्णचतु-र्दश्या रात्रौपित राजा आयमञ्जुश्रियस्याग्रत निर्माल्य दधिमधुघृ-ताक्ताना दशसहस्राणि जुहुयात्। महती श्रिय लभते। प्रातिपदस्या-रभ्य बोधिवृक्षस्य। शालानामष्टसहस्र जुहुयात्। रूपकसहस्र लभति। जातीपुष्पाणामष्टसहस्र जुहुयात् त्रिसन्ध्य सप्तरात्रम्। सुवर्णसहस्र लभते। एते कर्म त्रिरात्रोपितेन वा प्रतिपदस्या पुरस्तात् श्रीस्ससिद्धि अग्नि प्रज्वाल्य गुग्गुलुगुलिकाना कर्पासास्थिप्रमाणाना अष्टसहस्र जुहुयात्। दीनारसहस्र लभति। अक्षिरोगज्वरशिरोरोगप्रभृतीना परिजाप्य दा-तव्यम्। वृकव्याघ्रमहिषद्वीपिहस्तिसिंहचोरसर्पपिशाचभूतदाकिनीमनुष्या-जलचराणा सर्वभयोपद्रवेभ्य अनेनैव रक्षा कर्तव्या। पद्मसर गत्वा पद्माना लक्ष निवेदयेत्। सामान्यराज्य लभति। कृतपुरश्चरण म-नःशिलां सूक्ष्म मानुषक्षीरेण पीषयित्वा सहस्रसम्पाताहुति कृत्वा पाप-धिकं पञ्चगुलिका कृत्वा आयसमय सम्पुटके प्रक्षिप्य श्वेतसिद्धार्थ-कसहिताना चन्द्रग्रहे सूर्यग्रहे वा बलिविधान कृत्वा पटस्याग्रत

समुद्गके स्थाप्य तावज्जपेत् यावत् सर्षपा चिटिचिटायन्ति । तदा सर्वसत्त्ववशीकरणं करोति । यदि धूमायति सर्वान्तर्धानिकानां राजा भवति । अनन्तकल्प जीवति । अथ प्रज्वलति, तदा देवकुमारः उदितादित्यसमप्रभः महाकल्पस्थायी विद्याधरराजा भवति । रोचनहरितालादीनि एतेनैव विधानेन साधयितव्यानि । सर्वेषां त्रिविधा सिद्धिः । शान्तिं कर्तुकामेन याज्ञिके समिद्भिरग्निं प्रज्वाल्य परमान्नमष्टसहस्रं जुहुयात् त्रिरात्रम् । शान्तिर्भवति । आत्मनः परस्य वा सप्तरात्रेण ग्रामस्य नगरस्यानाष्ट्रो त्रिमधुरं जुहुयात् । शङ्ख ध्वजादीनि अभिमन्त्र्य कर्म क्षपयति । सप्ताहेन पञ्चानन्तर्याणि क्षपयति । सर्वधर्मसमर्थश्च भवति । विद्यावन्त सूत्रेणैकाविंशतिजप्तेन ग्रन्थिः कर्तव्यः । सर्षपैर्मण्डलबन्धः । च द्रग्रहे सूर्यग्रहे वा चन्दनेन मण्डलकमुपलिप्य घृतमधु आमलकीरस समभागानि ताम्रभाजने स्थाप्य पर्यङ्कं बद्ध्वा तावज्जपेद् यावद् धूमायति । त पीत्वा श्रुतिधरो भवति । पोषधिका त्रिकाले उदकचुलुक सप्तवारां परिजप्य पातव्यम् । य चिन्तयित्वा करोति स्वप्नान्तरे कथयति । ध्वजाग्रा सप्तवारां परिजप्य मुखे दन्तान्तरे प्रक्षिप्य य याचति त लभते । उत्तरवादी भवति । य यमेव भाव मनसि कृत्वा जपति त तथागतस्य पुरत पुष्पगन्धादीन दत्त्वा दिशाबलिं च चतुर्दिशं क्षिपन् । तत कुशविण्डकोपविष्ट अष्टसहस्रं जपेत् । सर्वाशा परिपूरयति । वल्मीकमृत्तिकया सिंह कृत्वा गोरोचनया समालभ्य पटस्याग्रत कृतपुरश्चरण पिण्डका कृत्वा स्थाप्य लक्षाय जपत् । तत ज्वलति । ज्वलितमात्रे च सिद्धो भवति । त क्षणादेव मन्त्र जपता सिंहमभिरूढतव्यम् । आकुञ्चितकुण्डलकेशः द्विरष्टवर्षाकृति आत्मपार्श्वम उत्पतति । सर्वविद्याधराणा आगम्य ब्रह्मायुष्य सतश्च दृष्टप्रपदत । दृष्ट्वा श्रुत्वा परसैन्य स्तम्भयति । सर्वव्रीहिगन्धोदककलश परिपूर्ण कलश आम्रपल्लवमुखमवच्छादित कृत्वा अष्टसहस्राभिमन्त्रितेन विनायक स्नापय । क्षिप्र मुञ्चति । गुर्विणीं स्नापयेत् । सुखेन प्रसूयति । बालक स्नापयेत् । सर्वग्रहैर्विमुक्तो भवति । अनेनाभिषेकेण या पारमुक्ता भवति । साधनसमर्थ भवति । महासामन्तवशीकरणे पटस्याग्रत अर्कसमिधानां दधिमधुघृताक्तानामष्टसहस्रं जुहुयात् सप्तरात्र त्रिसन्ध्यम् ।

—

सपादयाग वशीभवति । राजक यावें प्रियङ्गुकुसुमाना अष्टसहस्र जुहुयात् सप्ताहा वश्य भवति । पिण्याकाष्टसहस्र जुहुयात् त्रिसन्ध्य सप्तरात्रम् । पुरुष वशमानयति । कृतपुरश्चरण सधातुके चैत्ये लक्ष जपेत् भिक्षाहार । तत कृष्णचतुर्दश्या पटरयाविपित पटस्य यथाविभवत पूजा कृत्वा कृष्णतिलाना दधिमधुघृताक्ताना अष्टसहस्र जुहुयात् । तत प्रभात ग्राम लभते । द्वादश । असिद्धे कर्माणि शतसहस्रपिण्ड ग्राम लभते । कृतपुरश्चरण नदीतट पश्चाभिमुख पट प्रतिष्ठाप्य उदकसक्तवाहार यथाविभवत पूजा कृत्वा घृतप्रदीपा एकविंशतिप्रदीपा प्रज्वाल्य बहिः सार्वभूतिका बलिं निवेद्य पर्यङ्कोपविष्ट तावज्जपेद् यावद्वरुणा देवपुत्र आगच्छति । त वर ददाति । वरप्रशस्त्या वस्ताद् भिक्षाहारो मासत्रय जपेत् । तत कृष्णचतुर्दश्या गोचर्ममात्र स्थण्डिलकमुपलिप्य सर्वरसिक बलिं निवेद्यम् । बहि सर्वभूतिक बलि दत्त्वा तत कुशविण्डकोपविष्ट निर्धूमाङ्गारेषु गुग्गुलुगुलिकाना बदरास्थिप्रमाणानां अष्टसहस्र जुहुयात । तत पश्चादिमना यक्षिणी आगच्छति । तस्या गन्धोदकेनार्घ देय । सा ब्रवीति 'किं करोमीति' माता भगिनी सखी वा यमेकतम ब्रूयात् । रसरसायन ददाति । त भक्षयित्वा कल्पायुर्भवति । यथयत्ता भवति । कृतपुरश्चरण सधातुक चैत्ये यथाविभवत पूजा कृत्वा त्रि कालस्नायी त्रिसन्ध्य षण्मासा अपरिमिता जाप । भिक्षाहार क्षीरयावकाहारो वा । तत साधन समारभे । कृष्णपक्षे पुष्यनक्षत्रे करवीरका मन शिला वीरक्रयक्रीता ग्राह्य पञ्चगव्येन सशोध्य ब्राह्मणक या वामापथ दत्त्वा स्नानालङ्कृता कृत्वा पूर्वाभिमुखे प्रविश्य तथिकरणमुहूर्तेन पीपयेत । अनामिकाङ्गुल्या त्रिपमा बदरास्थिप्रमाणा गुलिका कृत्वा अश्वत्थसम्पुटके प्रक्षिप्य पटस्याग्रत सहस्रसम्पाताभिहत कृत्वा सप्तरात्रोषित च अन्ते शुक्लपक्षे उदारा पूजां कृत्वा उदारतरा बलि निवेद्य गन्धपुष्पप्रधाचिन सम्पुटक कृत्वा चतुभिरश्वत्थपत्रै स्थाप्य त्रिभिराच्छाद्य हस्तेनावष्टभ्य सर्वबुद्धबोधिसत्त्वाना नमस्कार कृत्वा कुशविण्डकोपविष्ट तावज्जपेद यावद् रसरसायनादीनि द्रव्याणि ददाति । पुनरपि निर्गच्छति । अर्थ स्त्रा वयोपयोगाय कार्यम् । अथ तत्रैव तिष्ठति । न वैणनवरभय भवति ।

भगव-त मैत्रेय पश्यति । प्रणिधिं कृ वा भोग्यम् । सार्वत्रारणम् । शुचिस्थाने पांसुगृह्य सर्षपस्योपरि । जपेत् । सर्वत्रारण कृत भवति । अतियातिमिच्छति । वक्त य 'ग-छ-ते'ति । वग्रारणाय ग्रणमया मुद्रा कृ वा अष्टसहस्राभिमन्त्र्य हृष्टयोपरि रजापाय ।। आकर्षयत् । मृत कोऽप्युत्तिष्ठति । द्रव्याणा च मा शिलाकीना गद्दगचक्रमुगुण्ड्या दीना प-चग-येन शोधयि वा गहमसरपातात । कृ वा अन्यतम य गृह्य पूणमास्या साधनमण्डल लिख्य सम्रापाय द्र-य स्थाप्य पर्यङ्कोपविष्ट तावज्जपेद यावत सिद्धिर्भवात । फलक यमिच्छति द-य तस्य तस्य नाम लिख्य अष्टसहस्राभिमा यन्त्र कृत्वा यत्र ना गास्तष्ठाते तत्र ह्द् श्रृनुर्यो [illegible] नाग सर्व गम्पा-यति । मसा-हेन नियत वस्तु सम्पादयति । कूप हदे वाभिलषितव्य नाम लिख्य द्रव्यादीनां फलक तथैव हृदे प्रक्षेप्यम् । तत पश्य उदके निमज्जयि तव्यम् । स तास्म महान्त शब्द शृणोति । अमुकस्मिन पदेशे द्रव्या ा्दक तिष्ठति' । ततो ग्रहेतव्यम् । नद्यांम तारकान्ता दशपु च सभार्या राजकुले वा विवादे वा स्मर्तव्यम् । सर्वत्रापराजितो भवति । यमि -छति वश कर्तुम् तस्य मुग्ग आयमञ्जाश्रय पान्या किञ्चित् सम्भा पण कुर्यात । अचिराद् वशो भवति । उदक भाजन कृत्वा आर्य-मञ्जाश्रय ध्यायीत । तेन पानीयेनाष्टसहस्राभिमन्त्रितन दष्ट सिञ्चि-तयत् । निर्विषो भवति । तनोक्तेन विधानेन मण्डल प्रविष्ट सम्पूर्णस्य उपस्य अपतितगामय गृह्य हविष्याहार समा ि मण्डल कृत्वा ताव-ज्जपत पोणमास्या आरभ्य यावा तनायमपि जल जपेत् । ब्रह्मचारी षण्मासां व्रतमेतच्चरेत् । मासनात्र सिद्ध । पराभषाग कृष्ण जगत् प्रत्यक्ष भवति । शरीरेणापि परा सिद्धिमवाप्नोति । समासेन सर्वम व साधयति ॥

महाकल्पराजा । ।।यग-तुर्थाग्रज कल्पा ।

(प-चपञ्चाशत्तमा) हेमगाभ-पट

विसर पारगार परिसमाप्त ॥

परिसमाप्त च य ।ऊ-मालग-ग्रश्रयम्य कल्पा । ॥

[illegible]

शुभं भूयात् ।